സന്യാസസഭാ സ്ഥാപകനായ ഒരു അൽമായൻ

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹം

മാത്യു ജോസഫ്

ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ, മൂലമറ്റം

ഒരു സത്യാന്വേഷണം

എറകോന്നി കുടുംബയോഗ പ്രസിദ്ധീകരണം

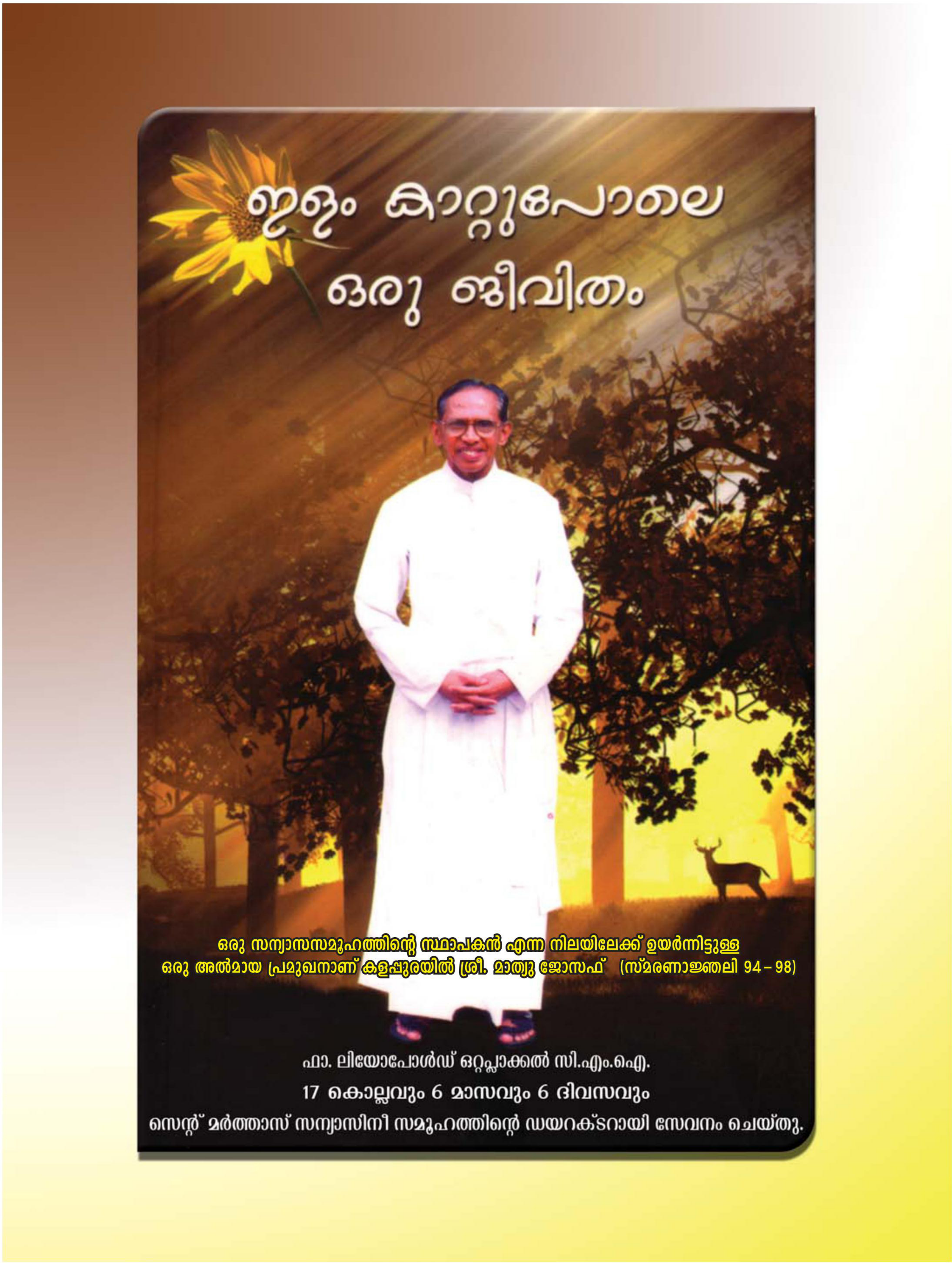
ഇളം കാറ്റുപോലെ
ഒരു ജീവിതം
ഒരു സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിലേക്ക് ഉയർന്നിട്ടുള്ള
ഒരു അൽമായ പ്രമുഖനാണ് കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് (സ്മരണാഞ്ജലി 94 – 98)
ഫാ. ലിയോപോൾഡ് ഒറ്റപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ.
17 കൊല്ലവും 6 മാസവും 6 ദിവസവും
സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായി സേവനം ചെയ്തു.

സേവനത്തിൽ മഹത്വം

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ

സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥ വി. മർത്താ

കർത്താവേ നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കുമായിരുന്നില്ല. (യോഹ: 11–32)

{ˆm³knkv amÀ]m¸

മാർപാപ്പ കാട്ടിയ വിശാലമാതൃക

ബനഡിക്ട്
പതിനാറാമൻ മാർപാപ്പ

തന്റെ ഒരു പ്രഭാഷണം തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ പേരിൽ ഏറെപ്പേർ വേദനിക്കുകയും ചെയ്തെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഉടൻ ഹൃദയപൂർവം പ്രതികരിച്ച ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപാപ്പയുടെ വലുപ്പം കൂടുകയാണ്. ലോകത്ത് ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുകാരണമാകുമായിരുന്ന ഒരു വിവാദത്തെ, സഹോദര്യം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കാനുള്ള അവസരമാക്കി മാറ്റാൻ ഹൃദയം തുറന്നുള്ള ഈ നടപടി വഴി അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞെന്ന് ആശ്വസിക്കാം.

ഏതവസരത്തിലായാലും ഒരു വ്യക്തി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, താൻ യഥാർഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്താണെന്ന് ആ വ്യക്തിക്കുമാത്രമേ പൂർണമായി അറിയാൻ കഴിയൂ. മറ്റാർക്കും അതിനു കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. ജർമൻ സന്ദർശനത്തിനിടയിൽ താൻ നടത്തിയ പ്രഭാഷണം തെറ്റിദ്ധരിച്ചതാണെന്ന് അഗാധഖേദത്തോടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി മാർപാപ്പ പറയുന്ന വാക്കുകൾ അതിനാൽത്തന്നെ എല്ലാവരാലും സർവാത്മനാ അംഗീകരിക്കപ്പെടുമെന്നുറപ്പാണ്. തന്റെ വാക്കുകൾ തെറ്റിദ്ധാരണയാൽ മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുമെന്നു കണ്ടയുടൻതന്നെ ആ സാഹചര്യം തിരുത്താൻ മാർപാപ്പ കാട്ടിയ ഹൃദയവിശാലത എല്ലാവർക്കും മാതൃകയും ആശ്വാസദായകവുമാണ്. ഹൃദയങ്ങളെ തണുപ്പിക്കുന്നതും.

ഇതിൽനിന്നു നമുക്കുമുൾക്കൊള്ളാനൊരു പാഠമുണ്ട്. സ്വന്തം വാക്കോ പ്രവൃത്തിയോ ശരിയായാലും തെറ്റായാലും മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വേദന ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ നിൽക്കാതെ ഹൃദയപൂർവം ഖേദിക്കാനും മറ്റുള്ളവരുടെ വേദന നീക്കാനും സന്നദ്ധമാകുക എന്നതാണത്. ഈ ഹൃദയവലുപ്പമാണു ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ മാർപാപ്പ ലോകത്തിനു കാട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ സഹനമാർഗത്തിനും പരസ്പരസൗഹാർദം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുകയെന്ന ദൗത്യത്തിനുമായി സമർപ്പിച്ച പാപ്പ ഇപ്പോൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നത് താൻ ലോകത്തു സാഹോദര്യം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുമെന്നുതന്നെയാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ മാതൃകയ്ക്കൊപ്പം ഭാരതത്തിലെ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റെ നേതൃത്വവും ഹൃദയങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പ്രതികരിച്ചു. കാത്തലിക് ബിഷപ്സ് കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ദൈവ വിശ്വാസികളെയോ വിശ്വാസത്തെയോ മുറിപ്പെടുത്താനും വേദനിപ്പിക്കാനുമല്ല, സാഹോദര്യവും പരസ്പരസൗഹൃദവും കൊണ്ട് ഒന്നിപ്പിക്കാനാണു സർവരുടെയും ദൗത്യം. മാർപാപ്പായും സഭയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതും ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഈ സമീപനമാണെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യസമുദായത്തിനു മുഴുവനും ആവശ്യമായതും അതുതന്നെ. അതു യാഥാർഥ്യമാക്കാൻ ബനഡിക് പതിനാറാമൻ മാർപാപ്പയുടെ മാതൃക എല്ലാവർക്കും സദ്പ്രേരണയും പ്രചോദനവുമാകട്ടെ.

(2006 സെപ്റ്റംബർ 17 ഞായറാഴ്ച ദീപിക പത്രത്തിൽ വന്ന എഡിറ്റോറിയലിൽ നിന്ന്).

MAJOR ARCH BISHOP
MAR GEORGE ALENCHERRY

അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ

"നീതിക്കു വേണ്ടി പീഡനം ഏല്ക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ
സ്വർഗ്ഗ രാജ്യം അവരുടെതാണ്.
എന്നെ പ്രതി മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ അവഹേളിക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും എല്ലാവിധ
തിന്മകളും നിങ്ങൾക്കെതിരേ വ്യാജമായി പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ
നിങ്ങൾ ആനന്ദിച്ചാഹ്ളാദിക്കുവിൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന
പ്രവാചൻമാരേയും അവർ ഇപ്രകാരം " പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (മത്തായി 5, 10–12)

(മാർ വിതയത്തിൽ പിതാവുമായുള്ള അഭിമുഖത്തിൽ
പിതാവ് ഞങ്ങളെ അശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ സുവിശേഷ വാക്യങ്ങൾ)

അഭിവന്ദ്യ പിതാവേ,

രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് 9-05-2008-ൽ ഞാനും സഹോദരിമാരും ഇളയ സഹോദരനും കാക്കനാട്ടെ സെന്റ് തോമസ് മൗണ്ടിൽ വന്ന് പിതാവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങ് ഞങ്ങളോടു കാണിച്ച സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. മുൻപരിചയം ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടുപോലും പിതാവ് ഞങ്ങൾക്കു നല്കിയ പരിഗണന ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല.

പാലാ ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തേപ്പറ്റിയും അത്തരം ഒരു സമർപ്പിതസമൂഹത്തേപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് പരേതനായ മാത്യു ജോസഫിന് ഉണ്ടായിരുന്ന ദർശനങ്ങളേപ്പറ്റിയും ആ സമൂഹത്തിന്റെ സമാരംഭത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങളേപ്പറ്റിയും ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ അന്ന് പിതാവിനോട് പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ.അവയ്ക്ക് ഉപോൽബലകമായി ഏതാനും രേഖകളും ഞങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു.

സഭാ സ്ഥാപനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോൾ ചില വിവാദങ്ങൾ നില നില്ക്കുന്നതിനാൽ അതു സംബന്ധമായ പഠനത്തിനു നിയോഗിക്കുന്ന സമിതിയിൽ വിശദമായ വസ്തുതകളും രേഖകളും സമർപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നും, എല്ലാം ദൈവേഷ്ടം പോലെ നടക്കുമെന്നും ആശ്വസിപ്പിച്ച് അങ്ങ് ഞങ്ങളെ യാത്രയാക്കിയ കാര്യം ഇപ്പോഴും ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു.

അഭിവന്ദ്യ പിതാവേ,

ഇതു സംബന്ധമായി എന്തെങ്കിലും പുതിയ നടപടി ക്രമങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള തെളിവുകളും രേഖകളും എവിടെയാണ് സമർപ്പിക്കേണ്ടത് അങ്ങയുടെ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഞങ്ങൾകാത്തിരിക്കുകയാണ്.

വിവരം അങ്ങയുടെ സമക്ഷത്തിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി തെര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ കത്ത് എഴുതുന്നത്.

മറുപടി കാക്കുന്നു.

സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ,
കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി,
(Sd/-)
ആത്മീയ പുത്രൻ,
കുര്യൻ ജോസഫ്.

മൂലമറ്റം
മെയ്, 2008

(വിതയത്തിൽ പിതാവിന് കൊടുത്ത കത്ത്)

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്

അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ

പിതാവുമായി ഒരു അഭിമുഖം

അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിന്റെ ആശംസ

മെത്രാസനമന്ദിരം
പാലാ
4-10-1981

വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകളോ സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിതിയോ മറ്റിതുപോലുള്ള അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവരും അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായ അനേകം യുവതികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അവർ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ നിരാശരായിട്ടെന്നപോലെ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിലാണ് **മൂലമറ്റത്ത് ഉദാരമതിയും ദൈവഭക്തനുമായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലവും പ്രാരംഭചെലവുകൾക്കുവേണ്ട പണവും സംഭാവനചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.**

ഉപജ്ഞാതാവ് എന്നാൽ

ഉപ-ജ്ഞാ = ഉപജ്ഞ

ഉപജ്ഞ - ഉപദേശമില്ലാതെയുണ്ടായ അറിവ് (ആദ്യമായ അറിവ്)

"തന്നത്താനുണ്ടാകുന്ന ജ്ഞാനം ഉപജ്ഞയാകുന്നു".

ഉപജ്ഞ: ആദ്യമായി കണ്ടറിഞ്ഞ് ആവിഷ്കരിക്കൽ

ഉപജ്ഞാതാവ്: "എന്തെങ്കിലും ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ച ആൾ".

മൂലമറ്റത്ത് സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന ഒരു പുതിയ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് ആകുന്നു.

1986-ൽ ദിവംഗദനായ വയലിൽ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലമത്രയും സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് ആണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സമർത്ഥിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

(പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ, സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ രക്ഷാധികാരി)

From,

SILVER JUBILEE SOUVENIR, Palai Diocese (1950-1975) Page: 57

15. St.Martha’s Institute

1956 ലാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസറ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപിതമായത്. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത കുറഞ്ഞവർക്കും സാമാന്യ പ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞവർക്കും സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ സൗകര്യം നൽകുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ മൂലമറ്റം കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ നിയമാവലിക്ക് 1971 – ൽ അംഗീകാരം ലഭിച്ചു.

നിന്റെ വഴികൾ എത്ര സുന്ദരം

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ
ദീപനാളം
പബ്ളിക്കേഷൻസ്, പാലാ 686 575

പേജ് 395

..............സീറോമലബാർ ഹൈരാർക്കിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ സെന്റ് തോമസ് മിഷനറി സൊസൈറ്റിയും ഡോട്ടേഴ്സ് ഓഫ് സെന്റ് തോമസ്, സ്നേഹഗിരി മിഷനറി സിസ്റ്റേഴ്സ്, സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നി സന്യാസിനീ സമൂഹങ്ങളും സമാരബ്ധമായതു പാലാരൂപതയിലാണല്ലോ. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഈ രൂപതയിൽ വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ....

500 – പേജോളം വലിപ്പമുള്ള പിതാവിന്റെ "നിന്റെ വഴികൾ എത്ര സുന്ദരം" എന്ന ആത്മകഥയിൽ സെന്റ് മർത്താസിനെപ്പറ്റി ഈ ഒരു പരാമർശനം മാത്രമെ കാണുന്നുള്ളു എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. വയലിൽ പിതാവിന്റെ മരണശേഷം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപകൻ അദ്ദേഹമാണെന്ന് ആരോപിക്കുന്നത് ശരിയോ എന്ന് ചിന്തിക്കണം.

അദ്ദേഹം നിര്യാതനായ ആ അവസരത്തിൽ ഞാൻ സ്ഥലത്തില്ലായിരുന്നതിനാൽ, ഇവിടെ വന്നുചേരുന്നതിനും ശവസംസക്കാരകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് 30-ാം ദിവസത്തെ ഈ ചടങ്ങിൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സംബന്ധിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്കൂളിൽ പാലായിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, എന്റെ സഹപാഠിയായിരുന്നു. അന്നു മുതൽ, അതായത് **ഒരു പത്തു-പന്ത്രണ്ട് വയസ്സായ കാലം മുതൽ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പരിചയമായിരുന്നു.**

മൂലമറ്റത്ത് പുതിയതായിട്ട് സെന്റ് മർത്താസ് എന്നു പറയുന്ന ഒരു കന്യകാലയം സ്ഥാപിതമായി. അതിന്റെ പ്രധാന ഉത്സാഹിയും അതിനു നേതൃത്വം നൽകിയതും ജോസഫ് ആയിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. ആ സംഘടന ഇപ്പോൾ വികസിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ശാഖകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചു വരികയാണ്. യുവതികൾക്ക് സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അങ്ങനെ ഒരു രംഗം തുറന്നു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്.

സഭാ സ്ഥാപകന്റെ 30 – ാം ചരമദിനത്തിൽ വയലിൽ പിതാവിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്

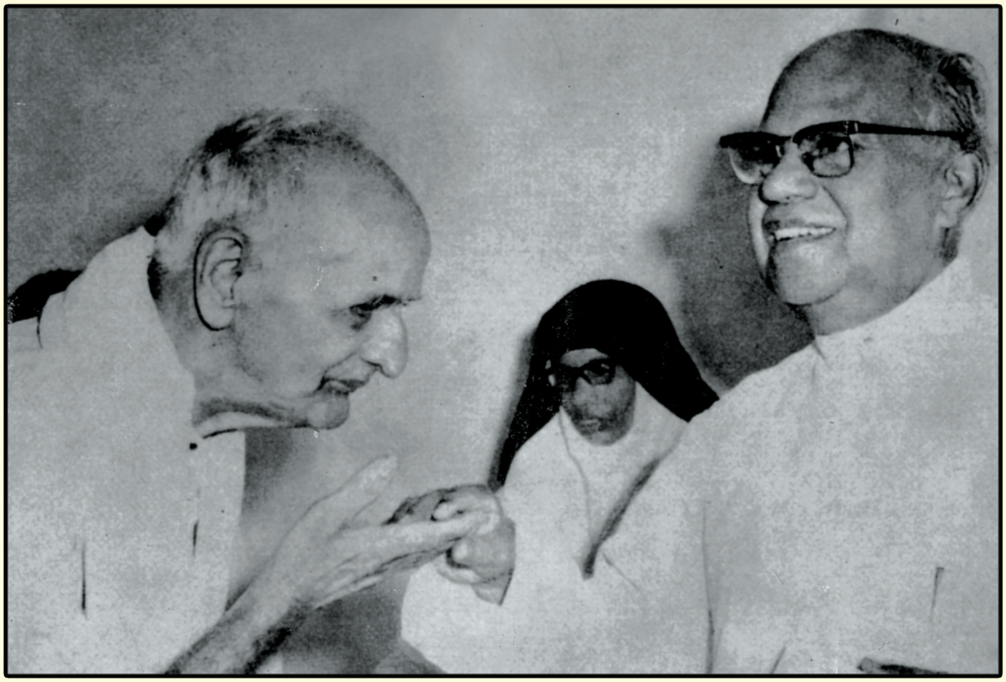

30 – ാം ചരമദിനത്തിൽ വയലിൽ പിതാവ്
മാത്യുജോസഫിന്റെ കല്ലറയിൽ ഒപ്പീസ് നടത്തുന്നു

പാലാ രൂപതകളിലെ ഇടവകകളുടെ ചരിത്രം

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

(Pious Union)

1956 നവംബർ 7-നു പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു ഭവനത്തിൽ, ഭക്തനായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റ് സന്ന്യാസഭവനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട അനുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസും നല്കി. 1958 ജൂൺ 1-നു നാലു സഹോദരിമാർ സമൂഹജീവിതമാരംഭിച്ചു.

Editor	:	Fr. Puliurumpil
Frist Published	:	March 19, 1997
Published by	:	The Diocesan Curia, Palai
Imprimatur	:	Mar Joseph Pallikaparampil, Bishop of Palai

Page No. 522

(1997-ലും 2000-ാമാണ്ടിലും പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ സാക്ഷ്യം)

അവർണ്ണനീയദാനങ്ങളുടെ സുവർണ്ണവർഷങ്ങൾ

പാലാരൂപത സുവർണ്ണജൂബിലി സ്മാരകഗ്രന്ഥം

Golden Jubilee Souvenir 307 Diocese of Palai

Patron
H. E. Mar Joseph Pallikaparampil

Chief Editor
Very Rev. Msgr. Dr. Joseph Mattam

Associate Editors
Very Rev. Dr. Kurian Mathothu
Prof. Joseph Mattam
Rev. Fr. James Kaippanplackal

Documentation
Very Rev. Dr. Abraham Vanchipurackal

Finance
Very Rev. Fr. Augustine Kozhuppankutty

Executive Editor
Prof. Sabu De Mathew

21. സെന്റ് മർത്താസ് സഭ (S.M.C.)

1956 നവംബർ 7-നു പാലാരൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു ഭവനത്തിൽ ശ്രീ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റു സന്ന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട അനുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസ്സും നൽകി. 1958 ജൂൺ 1 നു നാലു സഹോദരിമാർ സമൂഹജീവിതമാരംഭിച്ചു.

1950-2000

Published by
The Diocese of Palai

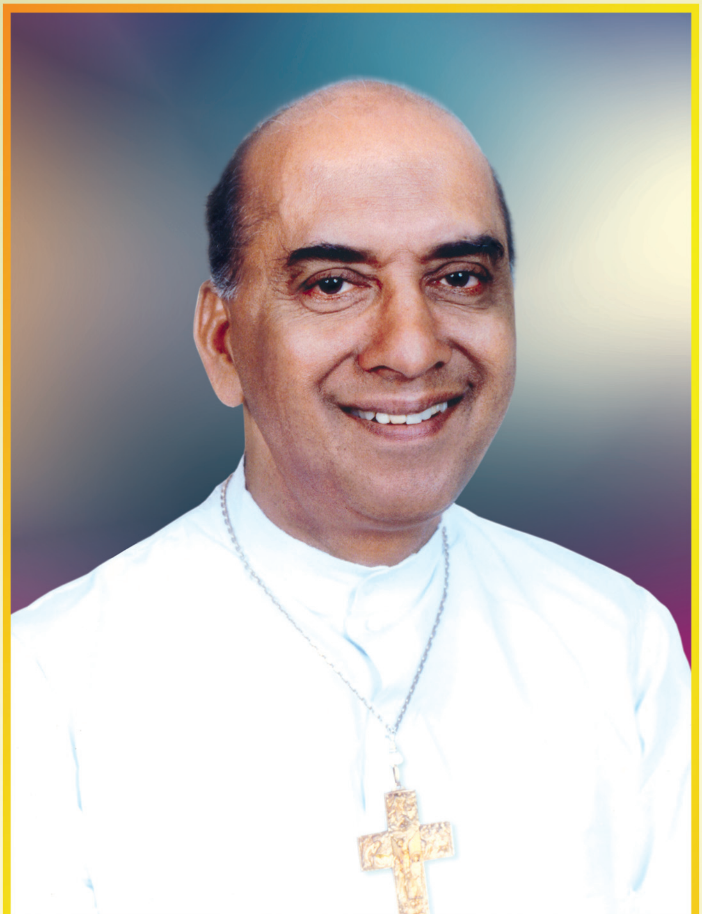

മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ

സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ

അവതാരിക

"ലോകമെമ്പാടും പ്രത്യേകിച്ച് ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിവിധ സന്യാസ സമർപ്പിത-അപ്പസ്തോലിക സമൂഹങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണ് "സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ" എന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ഓരോ സന്ന്യാസസഭയുടെയും സ്ഥാപനചരിത്രം, വളർച്ച, ലക്ഷ്യം, കാരിസം, കർമ്മരംഗങ്ങൾ, പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ, ഇപ്പോഴത്തെ സാരഥികൾ, ജനറലേറ്റ്, പ്രോവിൻസുകൾ, ശാഖകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിശദമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. **സഭാസ്ഥാപകരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാറ്റ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു".**

പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ ചിത്രം കാണുകയും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചിത്രങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാറ്റ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു എന്ന സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (ജോയി മുത്തോലി 1995 ൽ എഴുതിയ പുസ്തകം)

1994 നവംബർ 3 ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ദീപനാളത്തിൽ സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ – 10 എന്ന പരമ്പരയിലും ശ്രീ. ജോയി മുത്തോലി പാലാ രൂപതയിലെ സെന്റ് മർത്താസ്, മാത്യു ജോസഫ് സ്ഥാപിച്ചു എന്ന് രേഖപ്പെത്തിയിട്ടുണ്ട്

1982 ഏപ്രിൽ 27 – ാം തീയതി മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഭാര്യ ബ്രിജീത്താമ്മ രണ്ടാമത്തെ പുത്രിയായ ജോസഫൈനുമൊന്നിച്ച് റോമിനുപോയപ്പോൾ പാലാരൂപതയുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവായ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ കർദ്ദിനാൾ റൂബിന് ഒരു എഴുത്ത് തന്ന് അയച്ചിരുന്നു. എഴുത്ത് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

24 th April, 1982

His Eminence
Wladyslaw Cardindl Rubin
Prefect,
Sacred Congregation for the Oriental Churches.
Via della conciliation for the Oriental Churches.
Roma. Italy
Your Eminence.

May I present my deep respects and introduce to You Sister **JOSEPHINE KALAPURACKAL,** a member of the Sacred Heart Congregation in this Diocese. She is Surgeon and Gynecologist in one of main hospitals of this diocese.

Herself and her mother **MRS. BRIGIT JOSEPH KALPURACKAL** are on a pilgrimage to visit some of the sacred shrines in Europe. **Her father, the late Mr. Joseph Kalappurakal is well meritted for the church, having been the originator, sponsor and support of a pious union of ladies now known as the Marthas' Institute, now canonically recognised. His zeal and generous contributon in the matter was so notable that he is called the Founder of the Institute.**

I request that your Eminence may be pleased to receive them and recommented them for a special audience with the Holy Father.

Requesting your blessing,

Your Eminence's devotedly in Christ,

Joseph Pallikaparampil
BISHOP OF PALAI

സ്മരണാഞ്ജലി

(അവതാരിക)

സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായാലും കുടുംബങ്ങൾക്കായാലും ജന്മം നല്കി അവയെ സുസ്ഥിതിയിലേക്ക് നയിച്ച ത്യാഗസന്നദ്ധരായ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ അറിവ് പിൻതലമുറക്കാർക്ക് പ്രചോദനഹേതുവായിത്തീരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

മൂലമറ്റം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടന്റെ സമുദായസ്നേഹത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവ ഉപവിയുടെയും പ്രതീകമാണ്. കുടുംബജീവിതക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തി ജന്മം നല്കിയ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹമെന്ന അപൂർവ്വസ്ഥാനമുള്ള ഈ സ്ഥാപനം ഇന്ന് മൂലമറ്റത്തുമാത്രമല്ല, പാലാ രൂപതയിലും മറ്റ് അഞ്ചുരൂപതകളിലുമായി 14 ശാഖാഭവനങ്ങളുള്ള ഒരു സമൂഹമായി വളർന്ന് അനേകം ആളുകൾക്ക് താങ്ങും തണലുമായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

(1982 ലെ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബക്കാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "സ്മരണാഞ്ജലി"യിൽ മാർ പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് എഴുതിയ അവതാരികയിലെ പ്രസക്തഭാഗം)

അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനിക്ക് അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു

മാത്യു ജോസഫിന്റെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക്   മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ നേതൃത്വം നല്കുന്നു.

മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട്

മാത്യു ജോസഫിന്റെ 25–ാം ചരമ വാർഷികത്തിൽ വിശുദ്ധകുർബ്ബാനഅർപ്പിക്കാനെത്തിയപ്പോൾ

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനഅർപ്പിക്കുന്നു

സെമിത്തേരിയിൽ ഒപ്പീസ് നടത്തുന്നു

മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട്

മാത്യുജോസഫിന്റെ മകൻ പാപ്പച്ചന്റെ മരണത്തിൽ ബഹു. കല്ലറങ്ങാട്ട് പിതാവ് അനുശോചനം അറിയിക്കുന്നു.

കാരിസം

പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യവും സ്നേഹശുശ്രൂഷയും ലളിതജീവിതവും കഠിനാധ്വാനവും ഒരു ജീവിത ശൈലിയായി സ്വീകരിച്ച തികഞ്ഞ ദൈവഭക്തനും സഭാസ്നേഹിയുമായ മാത്യു ജോസഫ് ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതനായി താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തിതരണമേ എന്നുള്ള നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി പാലാ രൂപതയിലെ സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു.

"സുവിശേഷത്തിലെ മറിയത്തിന്റെ ധ്യാനാത്മകമായ ജീവിതവും (Contemplative Life) മർത്തായുടെ അദ്ധ്വാനവും സേവനവും (Active Ministry) ഒരുമിച്ച് ചേരുന്ന ജീവിതശൈലിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ കാരിസം."

മാത്യു ജോസഫ് കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയ ആദ്യ മർത്താസ് നിയമാവലി

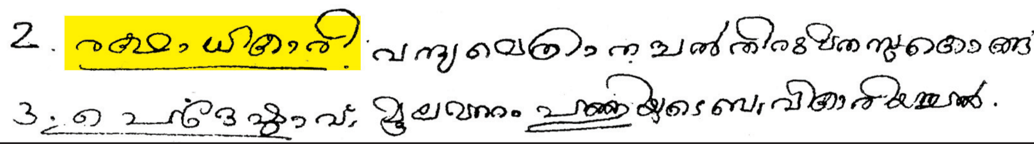

അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിന് അതിൽ രക്ഷാധികാരി എന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മാത്യു ജോസഫിന്റെ വിൽപത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു രേഖ

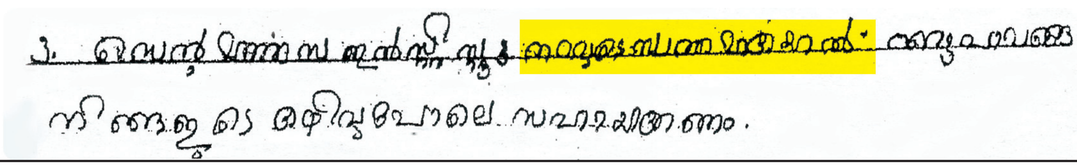

വിൽപ്പത്രത്തിലെ ഒന്നും രണ്ടും ഖണ്ഡികകൾ തികച്ചും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബപരമായ കാര്യങ്ങൾ ആയതിനാൽ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മാത്യു ജോസഫിന്റെ കാരിസത്തെക്കുറിച്ചും സിദ്ധിയെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ പഠിക്കണമെന്നുള്ളവർക്ക് - തിരുഹൃദയസഭയിലെ മുൻ മദർ ജനറൽ ആയിരുന്ന
സി. സ്റ്റെല്ലാ മരിയ, പേജ് 26, 27
ആദ്യത്തെ ഡയറക്ടർ മുൻ മൂലമറ്റം വികാരി ഫാ. ജോൺ കടുക്കുന്നേൽ, പേജ് 91
ആദ്യത്തെ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ മദർ ജനറൽ ആയിരുന്ന സി. ജിനോ, പേജ് 117,
രണ്ടാമത്തെ ഡയറക്ടർ ഫാ. ലിയോപോൾഡ് CMI, പേജ് 97, 161
എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം.

MOST REV. MAR JOSEPH POWATHIL
(Arch Bishop of Changanassery)

1998 ഫെബ്രുവരി 2 തിങ്കൾ സെന്റ് മർത്താസ് കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തിയ സന്ദർഭത്തിൽ പവ്വത്തിൽ പിതാവ് നടത്തിയ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും

Inaugural Address

MOST REV. MAR JOSEPH POWATHIL

(Arch Bishop of Changanassery)

അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കൻമാരെ, പ്രസംഗവേദിയിലിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടാതിഥികളെ, ബ. വൈദീകരെ സന്യാസിനികളെ, പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരി സഹോദരൻമാരെ,

വി. മർത്തായുടെ സഹോദരികൾ ഇന്നുമുതൽ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത സമൂഹമായിത്തീരുകയും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ അറിവോടെ രൂപതാ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു സന്യാസ സഭയായി തുടക്കമിടുകയുമാണ്. ഇതു വളർച്ചയിലെ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭം ആണ് എന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഈ സമൂഹത്തിന് രൂപം കൊടുത്ത ആളുകളെ എല്ലാം സന്യാസ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളും നാം എല്ലാവരും കൃതജ്ഞയോടെ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും **ഒരു അൽമായ സഹോദരൻ മുൻകൈ എടുത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇതു പോലെ ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടായത് എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ആ സഹോദരനെ, കളപ്പുരയ്ക്കൽ മാത്യു ജോസഫിനെ, തീർച്ചയായും നാം എല്ലാവരും ഈ അവസരത്തിൽ കൃതജ്ഞതയോടെ അനുസ്മരിക്കാതെ ഇരിക്കില്ല.**

MAR SEBASTIAN VALLOPPILLY
Bishop Emeritus of Thalassery

PHONE : 0497 231058
ARCHBISHOP'S HOUSE
POST BOX NO. 70
THALASSERY 670 101
KERALA - INDIA

അൽമായനായ ജോസഫ് കുളച്ചേര
മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച St. Martha Institute
40 കൊല്ലത്തെ വിശിഷ്ടമായ സേവനത്തിനുശേഷം
കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടതിൽ സന്തോഷി-
ക്കുന്നു. ഇതിനകം കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയുടെ
പല ഭാഗത്തുമിലും ഇന്ത്യക്കു പുറമെ ജർമനിയിലും
ഇറ്റലിയിലും ഭവനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ സാധി-
ച്ചിട്ടുണ്ട്. 300ലധികം അംഗങ്ങളും ധാരാളം ഭവനങ്ങളുമുള്ള
ഈ സഭ കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയാണ്.
വി. മർത്തായുടെ സംരക്ഷണയിലുള്ള
ഈ സ്ഥാപനം സേവനത്തിന്റെ മഹത്വ മനോഭാവം
സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പുരോഗമിച്ചു വരുകയാണ്. ഇനിയും
വളരാൻ വികസിക്കുവാൻ കാരുണ്യവാനായ ദൈവം
അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
എല്ലാവർക്കും എന്റെ സ്നേഹാശംസകൾ.

തലശ്ശേരി
29-1-98

+ Sebastian Valloppilly
മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വള്ളോപ്പിള്ളി

മാത്യു ജോസഫ് തലശേരിയിൽ എത്തി വള്ളോപ്പിള്ളി പിതാവിനെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ

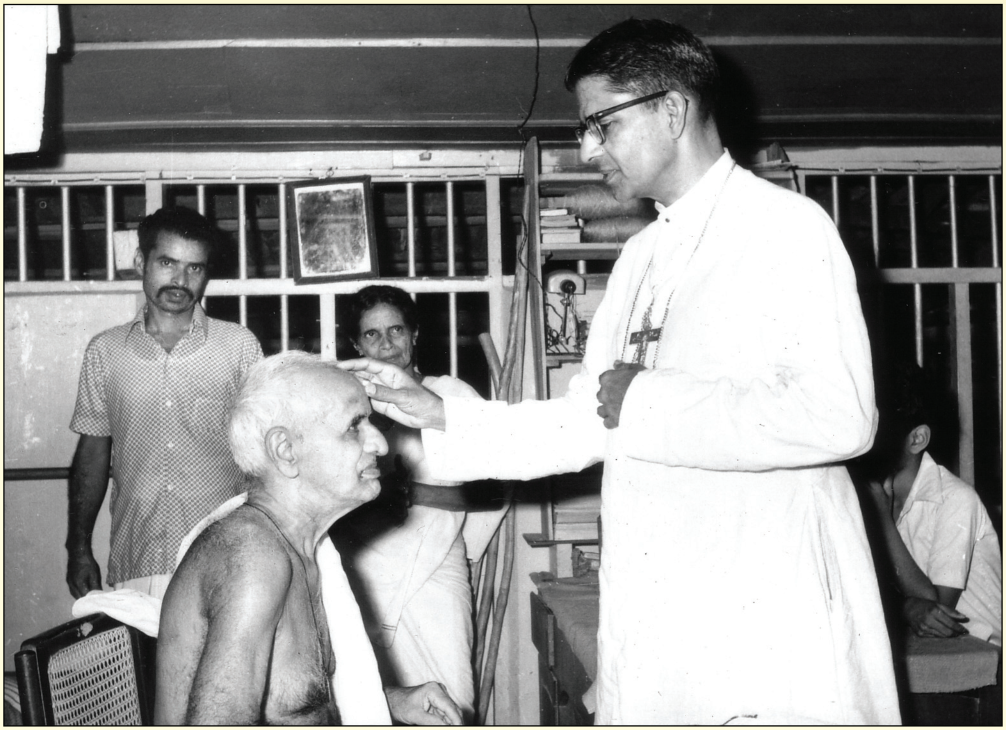

മാത്യു ജോസഫ് രോഗി ആയിരുന്നപ്പോൾ
അഭിവന്ദ്യ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വള്ളോപ്പിള്ളി തിരുമേനി നടത്തിയ പ്രതി സന്ദർശനം

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF TELLICHERRY

ARCHBISHOP'S HOUSE
TELLICHERRY

FAX - 0091-497-231058
PHONE NO. 0497/231058
POST BOX NO. 70
TELLICHERRY-670 101
KERALA-INDIA

To
Rev. Mother General
St. Martin's Congregation,
Palai

29-1-1998

ബഹുമാന്യ ഗുരുവരേ,

സെന്റ് മാർട്ടിൻസ് സന്യാസിനീസമൂഹം കോൺഗ്രിഗേഷൻ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധന്യവേളയിൽ ഹാർദ്ദിക്കമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. സന്തോഷത്തോടെ ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടുമൊപ്പം ഈ മംഗളമുഹൂർത്തത്തിൽ ആത്മീയമായി പങ്കുചേരുകയും പ്രാർത്ഥനാ മംഗളങ്ങൾ നേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സന്യാസസമൂഹത്തിലെ സഹോദരിമാർക്കെല്ലാം അനുമോദനങ്ങളർപ്പിക്കുന്നു.

1958-ൽ കുലശേഖരൻ ഭക്തിമാനായ ജോസഫ് [illegible] ഹൃദയ ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ച ഈ സന്യാസസമൂഹം ഇതിനോടകം വിവിധ രൂപതകളിലായി 300-ൽ പരം സിസ്റ്റേഴ്സും ധാരാളം ഭവനങ്ങളുമുള്ള ഒരു സന്യാസ സമൂഹമായി വളർന്നിരിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട ഭവനങ്ങളിൽ ചെന്ന് ദരിദ്രരായവരുടെ ഇടയിൽ സേവനം ചെയ്യുന്നു എന്നത് ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിപൂർവ്വം ഓർക്കുന്നു.

സ്ഥാപകനായ ജോസഫ് കുഞ്ഞച്ചന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലമണിയുവാൻ സദാ ദൈവജനത്തിനും സേവനം ചെയ്യുന്ന വിനീതരായ ധാരാളം സഹോദരിമാർ ഈ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാവട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ധാരാളം ദൈവവിളികൾ ഇനിയും ഈ സമൂഹത്തിലേക്കുണ്ടാകട്ടെ. സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ഈ മുഹൂർത്തത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ദൈവാനുഗ്രഹം വിനയപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു.

George Valiamattam

മാർ ജോർജ്ജ് വലിയമറ്റം
തലശ്ശേരി അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത.

MAR GEORGE VALIYAMATTOM
Tellicherry Arch Bishop

തിരുഹൃദയ സന്യാസിനീസമൂഹ ചരിത്രം

എസ്.എച്ച്. ജനറലേറ്റ്, കോട്ടയം 2000–ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ നിന്ന്.
ചീഫ് എഡിറ്റർ: **സി. ആൻസി എസ്.എച്ച്.**

പേജ് 23

9. മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠം

അറക്കുളം മഠത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് മൂലമറ്റം പള്ളിവകയായുള്ള സ്കൂളിൽ നമ്മുടെ സഹോദരിമാർ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്രയധികം ദൂരം സഹോദരികൾ നടന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിൽ മനസ്സലിവു തോന്നിയ 'കളപ്പുരയിൽ ഔത' എന്ന നല്ല മനുഷ്യൻ സ്കൂളിനടുത്ത് ഒരേക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി ദാനമായി തിരുഹൃദയസഭയ്ക്ക് നൽകി. സഭയിൽ നിന്ന് അതിനോട് തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഒരേക്കർ സ്ഥലവുംകൂടിവാങ്ങി 1955 ജൂൺ 12–ന് സഹോദരികൾ താമസം തുടങ്ങി. അങ്ങനെ മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠം സ്ഥാപിതമായി. പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചനും കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനും ഈ ഭവനത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾക്ക് കല്പാന്തകാലത്തോളം കടപ്പാടുണ്ടായിരിക്കും.

ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ജോസഫ് മിറ്റത്തിനാനി മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഭാര്യ ബ്രീജിത്തായെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ

+

Glory to you O God

"കർത്താവ് എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നിനക്ക് എന്റെ കൃപമതി; എന്തെന്നാൽ, ബലഹീനതയിലാണ് എന്റെ ശക്തി പൂർണ്ണമായി പ്രകടമാകുന്നത്" (2 കോറി. 12:9)

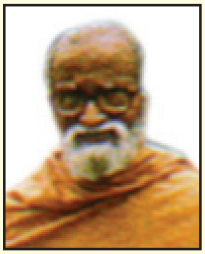

തിരുസ്സഭയുടെ ഘടന ഹൈരാർക്കിയ്ക്കലാണ്. മാർപ്പാപ്പാ, പേട്രിയാർക്കുമാർ, കർദ്ദിനാളന്മാർ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ, അത്മേനികൾ. ഈ അധികാരശ്രേണിയുടെ ഏറ്റം ബലഹീനമായ താഴത്തെപടിയിലാണ് സാധാരണക്കാരായ അത്മേനികളുടെ സ്ഥാനം. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുമുമ്പുള്ള അത്മായരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് സഭയിൽ അവർചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. മുകളിലുള്ളവരുടെ കല്പനകൾ ചോദ്യംചെയ്യാതെ അനുസരിക്കുക, പിരിവുകൊടുക്കുക തുടങ്ങിയവ. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ സഭകളിലെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുശേഷം പാശ്ചാത്യസഭയിലും അത്മേനികളുടെ സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു; തത്വത്തിലെങ്കിലും. അത് സഭയിൽ നടപ്പാകുവാൻ ഇനിയും കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം.

മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയിലാണ് ദൈവാത്മാവിന്റെ ശക്തിപൂർണ്ണമായി പ്രകടമാകുന്നത് എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വ്യക്തമായിപറയുന്നു.

സന്ന്യാസസഭകളുടെ സ്ഥാപകർ സാധാരണയായി വൈദികരും, മെത്രാന്മാരുമൊക്കെയായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. അവരുടെ അധികാരവും സ്വാധീനശക്തിയും സന്യാസ സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഏറ്റം വലിയ സഹായമാണ്. ഇതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. അതു സ്വാഭാവികമാണ്. സ്ഥാപകർ ബലമുള്ളവരാകണം. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട മറിയം ത്രേസ്യായെപ്പോലെയുള്ള അത്മേനികൾ സന്യാസ സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ആ സഭയിലെ മാതൃകാ അംഗങ്ങളുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ, വിവാഹിതനും പതിനൊന്നുമക്കളുടെ അപ്പനുമായ ഒരു അത്മേനി ദൈവാത്മാപ്രേരിതനായി ഒരു ശുശ്രൂഷാ സമൂഹത്തിനു ആരംഭമിടുകയും അത് ദൈവപരിപാലനയിൽ വളർന്ന് ഒരു സന്ന്യാസസഭയായി പല രൂപതകളിലായി സ്വദേശത്തും വിദേശത്തും അസൂയാർഹമാം വിധം പാവങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് തിരുസഭയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു സംഭവമാണ്, അത്യപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവമാണ്, അത്ഭുതമാണ്. ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിപൂർണ്ണമായി പ്രകടമാവുകയാണ്. ഇവിടെ മഹത്വം പൂർണ്ണമായും ദൈവത്തിനുലഭിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനുപൂർണ്ണമായമഹത്വം കൊടുക്കാതെ ചരിത്ര സത്യത്തിനു പുറംതിരിഞ്ഞ് 'ഞങ്ങളുടെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മെത്രാനച്ചനാണ്' എന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ പരോക്ഷമായി ശ്രമിക്കുന്നത് ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ അജ്ഞതയാണ്, സ്വാർത്ഥതയാണ്, പാപമാണ്. ഇതിനായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ചിന്ത വെറും മാനുഷികമാണ്, ദൈവികമല്ല. ഈശോതന്റെ പീഡാസഹനം മരണം, ഉത്ഥാനം മുതലായ രഹസ്യങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാർക്കുവെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ "കർത്താവേ ഇതൊരിക്കലും നിനക്കു സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ" എന്നാണ് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ ഈശോ അവനെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു 'സാത്താനേ, എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുപോകു'... നിന്റെ ചിന്ത ദൈവികമല്ല, മാനുഷികമാണ് (മത്തായി 16:23)

അത്മേനിയാണ് തങ്ങളുടെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ എന്നു വരുന്നത് തങ്ങൾക്കൊരുകുറവല്ല, അഭിമാനമായിട്ടാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ ദൈവത്തിനുമുഴുവൻ മഹത്വവും കൊടുക്കുന്നു. ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക നമ്മുടെ കടമയാണ്.

ഫാദർ യേശുപ്രസാദ്, കുരിശുമല ആശ്രമം, വാഗമൺ

സ്മരണാഞ്ജലി

മദർ സ്റ്റെല്ലാ മരിയ
(മദർ ജനറൽ എസ്. എച്ച്. കോൺഗ്രിഗേഷൻ)

(1982-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സ്മരണാഞ്ജലി എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്)

കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ-ശ്രീമാൻ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുര. 1956 ജൂൺ മാസത്തിലാണ് ആദ്യമായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുക. അന്നു മുതൽ തന്റെ മരണം വരെയും അനേകം സാഹചര്യങ്ങളിൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹവുമായി അടുത്ത് ഇടപെടേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ആഴമേറിയ ദൈവഭക്തി, മതവിശ്വാസം, ആത്മാർത്ഥതയുള്ള സ്നേഹം, സേവനതത്പരത, ഔദാര്യശീലം, നിശ്ചയദാർഢ്യം ഇവ ഔതച്ചേട്ടന് ജൻമസിദ്ധമായ ഗുണങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അനുദിനം രാവിലെ ദിവ്യ പൂജയിൽ സംബന്ധിച്ച്, ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചശേഷം മാത്രമാണ് ഏതുതിരക്കിട്ട ദിവസങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ദിനകൃത്യങ്ങൾ ആരംഭിക്കുക. പള്ളി, മഠം, സ്കൂൾ ഇതര പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനം അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിപുലമായ തന്റെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾക്കിടയിലും ദിവസംമുഴുവൻ മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഔതച്ചേട്ടന്റെ നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനം കണ്ടാൽ ആർക്കും അദ്ഭുതം തോന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബജീവിതവും തികച്ചും സംതൃപ്തമായിരുന്നു.

വിവാഹാന്തസിലോ, സന്യാസത്തിലോ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത യുവതികൾക്കായി ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹപ്രകാരം അന്നത്തെ മദർ ജനറലായിരുന്ന ബ: കൊച്ചുത്രസ്യാമ്മയുമായി ആലോചിച്ച്, മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയ മഠത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു കെട്ടിടം പണി കഴിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം മഠത്തിനു സംഭാവനയായി നൽകി. സെന്റ് മാർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന പേരിൽ ഈ സ്ഥാപനം വളർന്ന് വന്നു. സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വം ലഭിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാപനം ഒരു സന്യാസ സമൂഹമായി വളർന്നുവരും എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഔതച്ചേട്ടൻ തനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ ആശ്രിതത്വത്തിൽനിന്നും സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തെ വേർപെടുത്തുക ഒരു ആവശ്യമായി കരുതി. തന്റെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ പരിശ്രമഫലമായി സെന്റ് മാർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെ ഒരു സന്യാസ സമൂഹമായി വളർത്തുകയും, വന്ദ്യപിതാവ് അതിനുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായി, അതിനെ വളർത്തുന്നതിൽ ദത്തശ്രദ്ധനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠത്തേയും അതിലെ ഓരോ അംഗങ്ങളേയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുകയുംഅവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു. മർത്താസ് സഭാംഗങ്ങളും, തിരുഹൃദയസഹോദരികളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപകാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നന്ദിയോടും സ്നേഹാദരങ്ങളോടുംകൂടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവനാത്മാവിന് നിത്യശാന്തി നേരുന്നു.

തിരുഹൃദയ സഭയുടെ സംരക്ഷണയിൽ മർത്താസ് സമൂഹം ഒതുങ്ങിപോകരുതെന്നും, അവർക്ക് സ്വന്തമായി ഒരസ്തിത്വം - താനുദ്ദേശിക്കുന്ന കാരിസം - ആവശ്യമാണെന്നും ആദ്യമായി മനസിലാക്കിയത് സ്ഥാപക പിതാവ് മാത്യു ജോസഫ് തന്നെയായിരുന്നു.

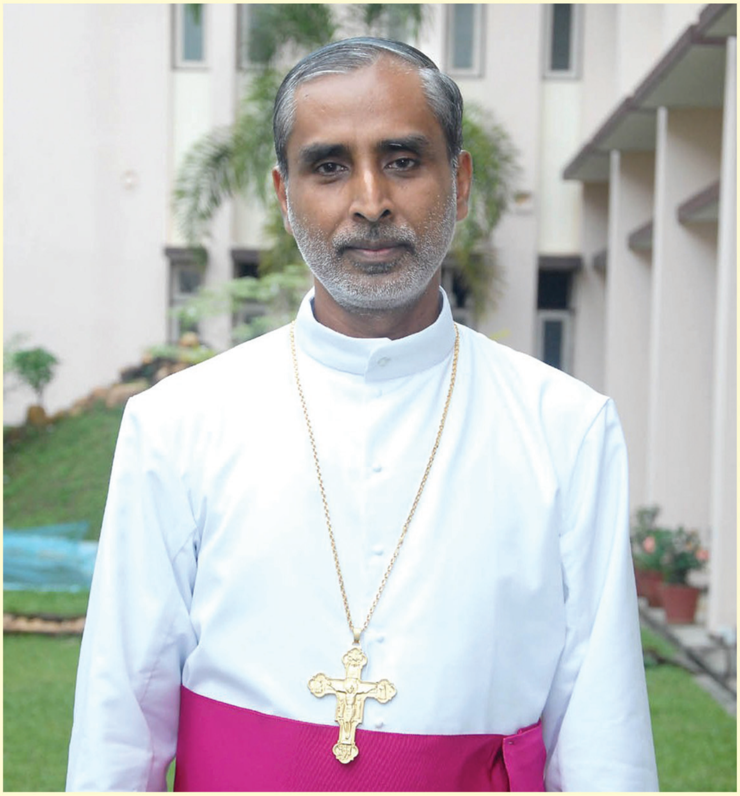

MAR JACOB MURICKEN
(The Auxiliary Bishop of Palai)

S.H. Generalate
Manganam, Kottayam

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹം, സ്ഥാപകപിതാവായ ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ അവർകളിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത കുറഞ്ഞവരെങ്കിലും അർപ്പിതജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവതികളിലേയ്ക്ക് പ്രവഹിച്ചു. അങ്ങനെ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ജന്മംകൊണ്ടു. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയസഭാ സഹോദരികളുടെ പരിലാളനയിൽ ശൈശവദശയെ തരണം ചെയ്തു. അർപ്പിതജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അനേകം യുവതികൾ ഇന്ന് ഈ സഭാ തരുവിന്റെ തണലിൽ അഭയം കണ്ടെത്തുന്നു. അദ്ധ്വാന പൂർണ്ണമായ ലളിതജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം വിശുദ്ധീകരണത്തിനും തിരുസ്സഭാ സേവനത്തിനുമായി ജീവിത സമർപ്പണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങൾ അഭിനന്ദനാർഹരാണ്. രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അംഗങ്ങളെ അനുമോദിക്കുകയും അവർക്ക് എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിക്കുകയും സമൃദ്ധ മായ ദൈവാനുഗ്രഹലബ്ധിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

(Sd.)

സി. സ്റ്റെല്ലാ മരിയ എസ്.എച്ച്.
സിസ്റ്റർ ജനറൽ

വയലിൽ പിതാവും സെന്റ് മർത്താസ് സഭയും പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവും 1992-വരെ മാത്യു ജോസഫിന്റെ കാരിസത്തെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം

സെൻറ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട്, പാലാ

1979

രക്ഷാധികാരികൾ

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ

മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ

പ്രഥമ അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപകനോടൊപ്പം

ഈ ആദ്യപ്രസിദ്ധീകരണം ഒരു ആധികാരിക രേഖകൂടിയാണ്

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നിയമാവലി – ചരിത്രസംഗ്രഹം

1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ആ എളിയ സംഭവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ ശ്രീമതി ബ്രജീത്തായുടെയും മക്കളുടെയും, സഹോദരനായ ശ്രീ. മാത്യു വർക്കിയുടെയും സമ്പൂർണ്ണസഹകരണം പ്രസ്തുത സംരംഭത്തെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. അന്ന് മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചനാണ് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചത്.

DIRECTORY -1991 : INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India. **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.** Who aspired for a religious Community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities. Mar Sebastian Vayalil the first bishop of Palai blessed the endeavour. So Mr. Mathew Joseph bought a plot of land near the Sacred Heart Convent at Moolamattom and the foundation stone of the institution was laid on 7th November, 1956. Mar Sebastian Vayalil blessed the new building on March 11, 1958 and named it "St. Martha's Institute".

കോൺഗ്രിഗേഷൻ ഓഫ് സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സ്

നിയമാവലി ക്രമചട്ടങ്ങൾ

ജനറലേറ്റ്, പാലാ - 1998

**സെന്റ മർത്താസ് സന്ന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ
ബഹു. സുപ്പീരിയർ ജനറലിനും സന്യാസിനികൾക്കും ആശീർവ്വാദം**

സമർപ്പണ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും വിവിധ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ അവരവരുടെ തനിമ പ്രകടമാക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ പല സന്ന്യാസിനീ സമൂഹങ്ങളും കേരളത്തിലുണ്ട്. എങ്കിലും സന്യാസ സമൂഹങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രായപരിധി വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത തുടങ്ങിയ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് ഒന്നിച്ചു താമസ്സിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും ജീവിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ആവശ്യമായി വന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പാലാരൂപതയിൽപ്പെട്ട മൂലമറ്റം ഇടവക കളപ്പുരയിൽ ശ്രീമാൻ മാത്യു ജോസഫ് അതിനുവേണ്ട സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ച് മുന്നോട്ടുവരികയുണ്ടായി ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിന്റെ താല്പര്യം മനസ്സിലാക്കിയ പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ പുണ്യസ്മരണാർഹനായ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശീർവ്വാദത്തോടുകൂടിയും ശ്രീ മാത്യു ജോസഫ് മൂലമറ്റത്ത് അരയേക്കർ സ്ഥലവും അതിൽ ഒരു കെട്ടിടവും സജ്ജീകരിക്കുകയുണ്ടായി. 1958 മാർച്ച് 11ന് അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് പ്രസ്തുത കെട്ടിടം ആശീർവ്വദിക്കുകയും തുടർന്ന് മൂന്ന് ഭക്തസ്ത്രീകൾ അംഗങ്ങളായി ചേരുകയും ചെയ്തു.

(ഒപ്പ്)

മെത്രാസനമന്ദിരം, പാലാ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ
31.01.1998 പാലാ രൂ. മെത്രാൻ

2006-ൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി കലണ്ടർ ഫാ. സെഡ് എം. മുഴൂർ CMI, കുടുംബയോഗ പ്രസിഡന്റ് വി.സി. ജോസഫിന് (തങ്കച്ചൻ വെട്ടുകാട്ടിൽ) നല്കുന്നു. സെക്രട്ടറി ജോബും മറ്റ് ഭാരവാഹികളും കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളും സമീപം

പലിശകൊണ്ട് എല്ലാ വർഷവും ഒരു വൈദിക വിദ്യാർത്ഥിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഭാര്യ ബ്രജീത്താ ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ചെക്ക് കുന്നോത്ത് ഗുഡ്ഷെപ്പേട് മേജർ സെമിനാരി റെക്ടർ ഫാ. ജോർജ് പുളിക്കലിനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു.

GOOD SHEPHERED MAJOR SEMINARY

KUNNOTH, KILIANTHARA P.O.

KANNUR DT. 670 706

ENDOWMENT IN REMEMBERANCE OF

MATHEW JOSEPH CHAKENKULATHU KALAPURAYIL

FOUNDER OF ST. MARTHAS CONGREGATION

RECEIVED RS. ONE LAKH FROM KURIACHEN, MARYKUTTY AND CHILDREN CHACKENKULATHU KALAPURAYIL, MOOLAMATTOM AS ENDOWMENT IN MEMEORY OF THEIR LOVING FATHER MATHEW JOSEPH, FOUNDER OF ST. MARTHAS CONGREGATION.

BORN ON	: 14-03-1902
STARTED CONGREGATION ON	: 07-11-1956
EXPIRED ON	: 25-11-1979

THE INTEREST OF THE ENDOWMENT WILL BE USED EVERY YEAR FOR SPONSORING A SEMINARIAN OF GOOD SHEPHERED MAJOR SEMINARY, KUNNOTH FOR HIS PRIESTLY STUDIES AND FOR AN ANNOUNCED COMMON SOLEMN MASS TO BE CELEBRATED ON 25TH NOVEMBER, EVERY YEAR IN REMEMBRANCE OF MATHEW JOSEPH IN THE SEMINARY CHAPEL.

FR. GEORGE PULICKAL
RECTOR
1ST JANUARY 2008

[illegible]

സ്ഥാപകൻ

മാത്യു ജോസഫ്

ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹം മൂലമറ്റം

സഭാസ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫിന്റെ കുടുംബം
നിൽക്കുന്നവർ : കുര്യാച്ചൻ, പാപ്പച്ചൻ, ജോയമ്മ, മോളി, ജോയി, ജോർജ്ജുകുട്ടി
ഇരിക്കുന്നവർ: അച്ചാമ്മ, (സി. ഡോ. ബെറ്റി ജോസ്), റോസക്കുട്ടി (സി. ഫിദേലിയസ്മേരി)
ബ്രജിത്ത ജോസഫ്, മേരി (സി. ഡോ. ജോസഫൈൻ), മത്തച്ചൻ

പിതാവ്

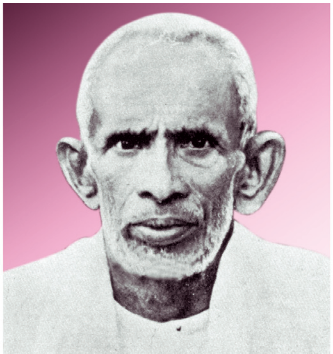

ശ്രീമാൻ മത്തായി
ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ

മാതാവ്

ശ്രീമതി അച്ചാമ്മ
ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ

സഹോദരൻ

ശ്രീമാൻ മത്തായി വർക്കി (കൊച്ച്)
ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ

സഹോദരഭാര്യ

ശ്രീമതി ഏലി വർക്കി
ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ

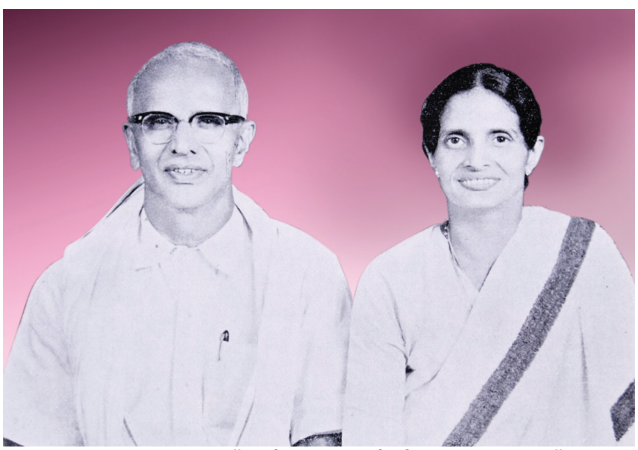

മാത്യു ജോസഫ് പ്രിയതമ ബ്രിജീത്തായുമൊത്ത്

മാത്യു ജോസഫിന്

അസുഖമായിരുന്നപ്പോൾ

വീട്ടിൽ വി. കുർബാന

അർപ്പിച്ചപ്പോൾ എടുത്ത ചിത്രങ്ങൾ

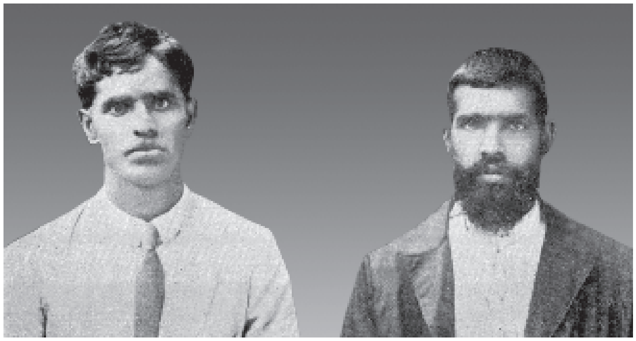

മാത്യു ജോസഫ് മോൺസിഞ്ഞോർ ജേക്കബ് വെള്ളരിങ്ങാടുമൊത്ത്

ഇരിക്കുന്നവർ (ഇ.വ.) റവ. ഫാദേഴ്സ് തോമസ് തലച്ചിറ, മാത്യു തലച്ചിറ, മാത്യു ചക്കൻകുളം
സി.എം.ഐ., മാത്യു തലച്ചിറ, ജോസഫ് ചക്കൻകുളം
നില്ക്കുന്നവർ (ഇ.വ.) ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ, സി. മേരിയന്ന, സി. പ്ലെമേനാ,
സി. എസ്പരീത്ത, പൗലോസ് വെള്ളിമൂഴയിൽ

ജോസഫ് മൂലമറ്റത്ത് സ്ഥിരതാമസമാക്കിയശേഷം ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ
വർക്കിയുടെ കുടുംബവുമൊത്ത്

First Edition: 2013

Published by:
ERAKONNI KUDUMBAYOGAM, PALA
www.chackenkulathukalapurayil.com

Compiled by:
KURIAN JOSEPH,
Chakkankulathu Kalapurayil,
Moolamattom, Ph: 04862 252058

Printed at:
SERAPHIC PRESS,
Bharananganam,
Ph.04822-236487,237474

Type Setting:
ORANGE GRAPHICS,
Thodupuzha

സന്യാസസഭാ സ്ഥാപകനായ ഒരു അൽമായൻ

"ഭയപ്പെടേണ്ട, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്"

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹം
പാലാ.

ഒരു സത്യാന്വേഷണം

- കുര്യൻ ജോസഫ് ചക്കൻകുളത്ത്കളപ്പുരയിൽ
മൂലമറ്റം.
ഫോൺ: 04862 252058

എറകോന്നി കുടുംബയോഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ വെബ് സൈറ്റിൽ നിന്നും ലഭ്യമാണ്
www.chackenkulathukalapurayil.com

ഉള്ളടക്കം

ഒന്നാം ഭാഗം പേജ്

1. അവതരണം ചിത്രങ്ങളിലൂടെ 1–34
2. സമർപ്പണം 39
3. ആമുഖം 40
4. ഉള്ളടക്കത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ 42
5. അവതാരിക – ഫാ. തോമസ് തലക്കുളം 45
6. മുഖവുര – വി.സി. ജോസഫ് വെട്ടുകാട്ടിൽ (പ്രസിഡന്റ്, എറകോന്നി കുടുംബയോഗം) 47
7. ആശംസ – ജോബ് അഞ്ചേരിയിൽ (സെക്രട്ടറി, എറകോന്നി കുടുംബയോഗം) 49
8. മുഖലേഖനം – കുര്യൻ ജോസഫ് എറകോന്നി ചക്കൻകുളത്ത്കളപ്പുരയിൽ 51
9. ജീവചരിത്രം 69
10. വ്യക്തികളുടെ കാരിസവും സഭാസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും 84

രണ്ടാം ഭാഗം: വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ

1. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചക്കുന്നേൽ (മുൻ മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരി) 87
2. ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേൽ, (മുൻ മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരി & ആദ്യത്തെ സെന്റ് മർത്താസ് ഡയറക്ടർ) 91
3. ഫാ. ലീയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ., രണ്ടാമത്തെ സെന്റ് മർത്താസ് ഡയറക്ടർ 97
4. സിസ്റ്റർ എസ്പരിത്താ എസ്.എച്ച്. 111
5. ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേൽ ഒ.സി.ഡി., മൂന്നാമത്തെ സെന്റ് മർത്താസ് ഡയറക്ടർ 115

മൂന്നാം ഭാഗം: മർത്താസിന്റെ മക്കൾ പറയുന്നു.

1. സിസ്റ്റർ ജീനോ, സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ ആദ്യ മദർ ജനറൽ 117
2. സിസ്റ്റർ എൽസാ സെബാസ്റ്റ്യൻ, സെന്റ് മർത്താസ് സഭയിലെ ഒരംഗം 122
3. സിസ്റ്റർ ബർട്ടില്ലാ, സെന്റ് മർത്താസ് സഭയിലെ ഒരംഗം 124
4. സിസ്റ്റർ സ്നോ മേരി, സെന്റ് മർത്താസ് സഭയിലെ മുൻ മദർ ജനറൽ 127

നാലാം ഭാഗം: മർത്താസിനെപ്പറ്റി മഹത്തുക്കൾ പറയുന്നു

1. മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ 130
2. മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ 137
3. ഫാ. തോമസ് മറ്റപ്പിള്ളിൽ, മൂലമറ്റം പള്ളിയിലെ ആദ്യത്തെ വികാരി 140
4. ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ. 161
5. മോൺ. കുര്യൻ വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കൽ 164
6. ഫാ. എബ്രാഹം കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ 168
7. ഫാ. ഫിലിപ്പ് കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ 169
8. മോൺ. തോമസ് പഴേപറമ്പിൽ 176
9. ഫാ. കമിൽ 181

10. ഫാ. ഇമ്മാനുവൽ വരിക്കാമാക്കൽ 182
11. ഫാ. ജേക്കബ് പുത്തൻകണ്ടം 185
12. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തുണ്ടത്തിൽ 187
13. ഫാ. തോമസ് പാറേക്കുന്നേൽ 191
14. ഫാ. ജോസഫ് വടയാറ്റുകുടി 193
15. ശ്രീ. പി.സി. അബ്രാഹം (കുഞ്ഞേട്ടൻ) പല്ലാട്ടുകുന്നേൽ 197
16. ശ്രീ. സി.ജെ. മാത്യു ചിറമാട്ടേൽ 199

അഞ്ചാം ഭാഗം:

1. മർത്താസ് സഭാ സ്ഥാപനം - ഒരു തർക്കവിഷയം (സഭാ സ്ഥാപകൻ ആര്?) 200

അറാം ഭാഗം: മർത്താസ് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഗം

1. സിസ്റ്റർ ഡോ. ബെറ്റി എസ്.എച്ച്. 235
2. സിസ്റ്റർ ഡോ. ജോസഫൈൻ എസ്.എച്ച്. } സെന്റ് മർത്താസ് 240
3. സിസ്റ്റർ ഫിദേലിസ് മേരി സി.എം.സി. } സഭാ സ്ഥാപകന്റെ മക്കൾ 250
4. സിസ്റ്റർ ബിനീസി 252
5. സിസ്റ്റർ ജോൺ മേരി 255
6. ശ്രീ. പി.എം. മാത്യു പ്ലാക്കാട്ട് 260
7. ശ്രീ. ഔസേപ്പച്ചൻ വെള്ളിമൂഴയിൽ 263
8. ശ്രീ. റോയി ജെ. കല്ലറങ്ങാട്ട് 265
9. ശ്രീ. ജോസ് ഇടക്കര 267
10. ക്ലാരമ്മ കനിപ്പിള്ളി 269
11. ശ്രീ. റ്റി.എസ്. ജോസഫ് തുടിയംപ്ലാക്കൽ 273
12. ഫാ. യേശുപ്രസാദ്, കുരിശുമല ആശ്രമം 25 & 275
13. ശ്രീ. ദാനിയേൽ എ. കുഞ്ഞമ്മൻ 276
14. ശ്രീ. സജി ഐസക് ചക്കുളത്ത് 277

ഏഴാം ഭാഗം: അനുബന്ധം

1. ദീപിക 279
2. കാർമ്മൽ 280
3. ശാലോം 281
4. ദീപനാളം 283
5. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം 285
6. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രജതജൂബിലി സ്മരണിക 287
7. മാത്യു ജോസഫ് മകൻ പാപ്പച്ചനെ കൊണ്ട് എഴുതിയ നിയമാവലി 306
8. റോമിലേക്ക് അയച്ച കത്ത് 310
9. ഇടവക ചരിത്രം 323
10. ഉപസംഹാരം 325
11. ആധാരത്തിന്റെ കോപ്പി 334
12. കരം കെട്ടിയ രസീത് 336

മാത്യു ജോസഫ് കൈപ്പടയിലെഴുതിയ ഡയറിയിലെ കുറിപ്പ്

കൈപ്പട വ്യക്തമാകുന്നതിന് വേണ്ടി ടൈപ്പ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

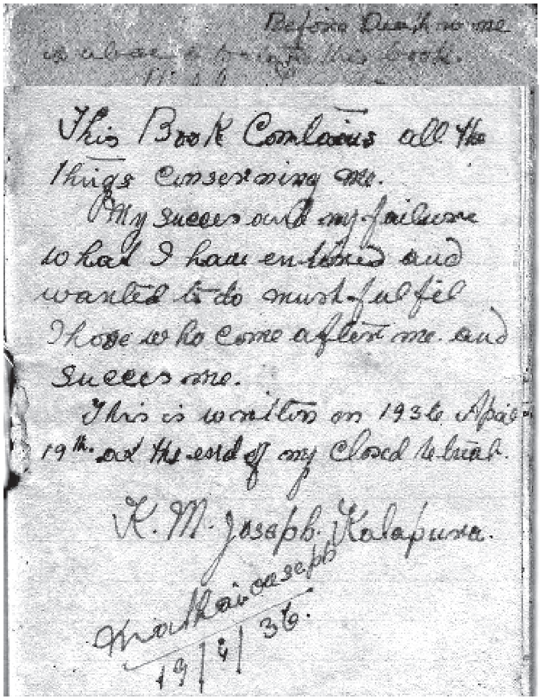

Before Death no one is allowed to take this book.

This Book Contains all the things consering me.
My success and my failure what I have entired and wanted to do must fulfil those who come after me and success me.
This is written on 1936 April 19th at the end of my closed retreat.
K. M. Joseph Kalapura.
Mathaijoseph
19/4/36.

Before death no one is allowed to take this book

This book contains all the things concerning me.

My success and my failure what I have entired and wanted to do must fulfill those who come after me and success me.

This is written on 1936 April 19th at the end of my closed retreat.

1936-ൽ മാത്യു ജോസഫിന് ഉണ്ടായ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വെളിപ്പെടുത്തൽ

"ഒരു അത്മായൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് വിധേയനാകണമെന്നാണല്ലോ ദൈവഹിതം"

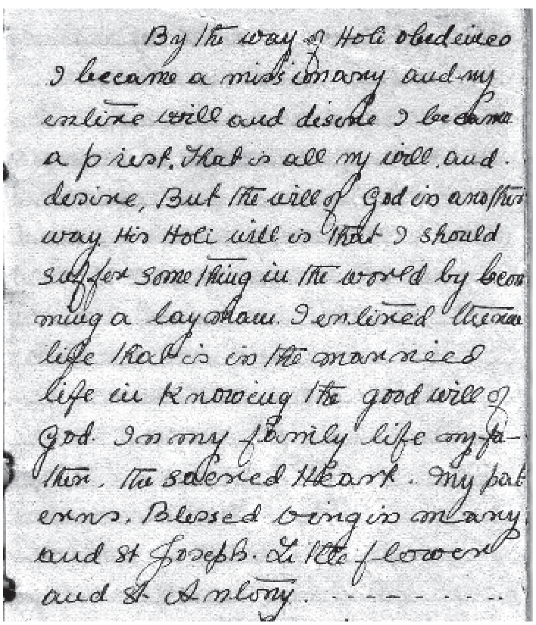

By the way of Holi obedience I became a missionary and my entire will and desire I became a priest. That is all my will and desire, But the will of God in another way His Holi will is that I should suffer some thing in the world by becoming a layman. I entered the new life that is in the married life in knowing the good will of God. In my family life my father, the Sacred Heart. My paterns, Blessed Virgin Mary and St Joseph. Little flower and St Antony . . . .

By the way of Holy obedience I became a missionary and my entire will and desire I become a Priest. That is all my will and desire. But the will of God in another way. **His Holy will is that I should suffer something in the world by becoming a layman.** I entered the new life, that is in the married life in knowing the good will of God. In my family life my father, the Sacred Heart, my paterns Blessed Virgin Mary and St. Joseph, Little Flower and St. Antony.

സമർപ്പണം

അൽമായനാണ് തങ്ങളുടെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ എന്ന് വരുന്നത് തങ്ങൾക്ക് ഒരു കുറവല്ല, അഭിമാനമാണ് എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി ''**സന്യാസസഭാ സ്ഥാപകനായ ഒരു അൽമായൻ**'' എന്ന സത്യാന്വേഷണ സ്വഭാവമുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ദൈവനാമത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

കാരണം ''........... ദാനങ്ങളിൽ വൈവിദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും ആത്മാവ് ഒന്നുതന്നെ................ ശുശ്രൂഷകളിൽ വൈവിദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും കർത്താവ് ഒന്നുതന്നെ. ഒരോരുത്തരിലും ആത്മാവ് വെളിപ്പെടുന്നത് പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്.................''

(കൊറി. 12.4 മുതൽ....)

തന്നേയുമല്ല - ''***His Holy will is that I should suffer something in the world by becoming a layman***'' എന്ന് 1936-ൽ എഴുതിയ സ്വകാര്യഡയറയിൽതന്നെ ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്.

ആമുഖം

സീറോ മലബാർ സഭയിലെ
മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ചരിത്ര സംഭവം

കാനോനികമായി അംഗീകാരമുള്ളതും കേരളത്തിലും പുറത്തും ശാഖാഭവനങ്ങളുള്ളതുമായ സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സമാരംഭത്തേയും സ്ഥാപകനേയും സംബന്ധിച്ച് ചില രേഖകൾ എറകോന്നി കുടുംബക്കാർ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്.

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഉത്ഭവം സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത കാലത്ത് ഉണ്ടായതോ, അതോ മനപ്പൂർവ്വം ഉണ്ടാക്കിയതോ ആയ ധാരണ പിശകുകൾക്ക് ഒരു തിരുത്തൽ നല്കുക എന്നതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽ ഇഷ്ടാനുസരണ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ ആണ് പാലാ രൂപതയിലെ സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥപകൻ എന്ന വസ്തുത വയലിൽ പിതാവ് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. പാലാ രൂപത അധികാരികൾക്കും നാട്ടുകാർക്കും പ്രത്യേകിച്ചും ആരംഭകാല സെന്റ് മർത്താസ് സഭാംഗങ്ങൾക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു സത്യവുമാണ് അത്. മാത്യു ജോസഫ് നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. സ്വന്തം മക്കളും ആദ്യകാല മർത്താസ് അംഗങ്ങളും കുച്ചാച്ചി എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്.

സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന സന്യാസിനി സമൂഹം പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ അംഗീകാരത്തോടും അനുഗ്രഹത്തോടുംകൂടെ 1956-ൽ കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിനാൽ മൂലമറ്റത്ത് സ്ഥാപിതമായി എന്നത് ചരിത്രവസ്തുതയാണ്.

''നിന്റെ വഴികളെത്ര സുന്ദരം'' - എന്ന വയലിൽ പിതാവിന്റെ 500-ൽ അധികം പേജുള്ള ആത്മകഥയിൽ (പേജ് 395) സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന സന്യാസിനീ സമൂഹം സമാരബ്ധമായത് പാലാ രൂപതയിലാണ് എന്ന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മാത്യു ജോസഫിന്റെ 30-ാം ചരമദിനത്തിൽ വയലിൽ പിതാവ് നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ മൂലമറ്റത്ത് പുതുതായിട്ട് സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന് പറയുന്ന ഒരു കന്യകാലയം സ്ഥാപിതമായി. അതിന്റെ പ്രധാനഉത്സാഹിയും നേതൃത്വം നല്കിയ ആളും ജോസഫ് ആയിരുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

1981-ൽ സ്ഥാപകന്റെ മരണത്തിന് രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം സ്ഥാപനത്തിന്റെ രജതജൂബിലി സ്മരണികയിൽ അഭിവന്ദ്യ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് മാത്യു ജോസഫ് സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപകനാണ് എന്ന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് 4 പ്രാവശ്യമെങ്കിലും മറ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും ഈ വസ്തുത സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ചരിത്രസംഗ്രഹം
2. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഡയറക്ടറിയിൽ 1991 ലെ
3. പാലാ രൂപതയിലെ ഇടവകകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ 1997 ലെ
4. പാലാ രൂപതയുടെ സുവർണ ജൂബിലി സ്മരണികയിൽ 2000-ാമാണ്ടിലെ

തങ്ങളുടെ സ്ഥാപകനായി മർത്താസുകാരും പാലാ രൂപതയും, മരണംവരെ വയലിൽ പിതാവും, പിൻഗാമിയായി വന്ന പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവും 44 വർഷം അംഗീകരിച്ചിരുന്ന മാത്യു ജോസഫിനെ സ്ഥാപക സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി വയലിൽ പിതാവിനെസ്ഥാപകനാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു രേഖ സെന്റ് മർത്താസിലെ മദർ ജനറൽ 2006-ൽ ദീപിക ഇറക്കിയ ക്രിസ്ത്യൻ ഡയറക്ടറിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് കാണുന്നതിനിടയായി. ഒരു സന്യാസസഭയിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെസംഭവിച്ചു? ഒരു അൽമായന് സന്യാസസഭയുടെ സ്ഥാപകനാകാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?

അവിചാരിതമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ 2009-ൽ പൂർത്തിയാക്കി പുറത്തിറക്കിയ ഈ പുസ്തകം പൊതുജനങ്ങൾക്കായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ മൂന്ന് വർഷം താമസിക്കേണ്ടിവന്നു.

കൂടുതൽ രേഖകൾക്ക് www.chackenkulathukalapurayil.com സന്ദർശിക്കുക

ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കുകടക്കുമ്പോൾ

ഈ കൃതിയുടെ ഒന്നാംഭാഗം ഗ്രന്ഥ അവതരണമാണ്. ആദ്യത്തെ 33 പേജുക ളിലെ സചിത്ര അവതരണഭാഗത്ത് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഓരോന്നിനും ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ചിത്രത്തോടൊപ്പം ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിവരണങ്ങളിലൂടെ അക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കാനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ താരിക എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എറകോന്നി കുടുംബത്തിലെ മുതിർന്ന വൈദികരിൽ ഒരാളായ റവ: ഫാ. തോമസ് തലക്കുളമാണ്. കുടുംബയോഗ പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. തങ്ക ച്ചൻ വെട്ടുകാട്ടിലിന്റേതാണ് മുഖവുര. സെക്രട്ടറി ശ്രീ. ജോബ് അഞ്ചേരിൽ ആശംസ അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ കൃതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുമായി ഏറെ അടുത്തു ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രീ. കുര്യൻ ജോസഫ് ചക്കൻകുള ത്തുകളപ്പുരയിലാണ് മുഖലേഖനം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പാലാ രൂപതയിൽ തുട ക്കമിട്ട സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന സന്യാസിനീ സമൂഹവും എറകോന്നി ചക്കൻകു ളത്ത്കളപ്പുരയിൽ കുടുംബവുമായുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്ന മുഖലേഖനത്തിനു ശേഷം; മറ്റ് വിശദാംശങ്ങൾക്കായി വായനക്കാർ ഈ കൃതിയുടെ അടുത്ത ഭാഗത്തി ലേയ്ക്കു കടക്കുന്നു.

രണ്ടാംഭാഗം സെന്റ് മർത്താസിന്റെ വളർച്ചയുടെപടവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. വളർത്തിവലുതാക്കിയവർ പലരാണ്. 1958 – ൽ മൂലമറ്റം പള്ളിപണി പൂർത്തിയാക്കിയ ബ.പുഞ്ചക്കുന്നേൽ അച്ചൻതന്നെയാണ് മർത്താസ് മഠംകെട്ടിടത്തിന്റെയും ശിലാസ്ഥാ പനം നിർവഹിച്ചത്. പുഞ്ചക്കുന്നേലച്ചനുശേഷം കാലാകാലങ്ങളിൽ വന്ന വികാരി മാർ മർത്താസിന്റെ ഉപേദേഷ്ടാക്കളായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് തന്നെയായിരുന്നു എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നത്. 1970 മുതൽ 1974 വരെ വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേൽ അവറുകളെ വന്ദ്യ വയ ലിൽ പിതാവ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യഡയറക്ടറായിക്കുടി നിയമിച്ചു. 1974 ൽ അച്ചൻ ഉ പരിപഠനത്തിനായി ജർമ്മനിക്കുപോയി. വളർന്നു വരുന്ന ഒരു സന്യാസിനീ സമൂഹ ത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുക എന്ന ശ്രമകരമായ കൃത്യനിർവഹണത്തിന് ഒരു ഇടവക വികാരിക്ക് ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട് എന്ന് അച്ചൻതന്നെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. നിവേദ നങ്ങളുടെ ഒടുവിൽ വന്ദ്യപിതാവ് ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ. യെ മുഴുവൻ സമയ ഡയറക്ടറായി കല്പിച്ച് അനുവദിച്ചു. തുടർന്നു വന്ന ദീർഘമായ 18 വർഷം മർത്താസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് വളർച്ച നേടിയത്. “സെന്റ് മർത്താസും ഞാനും” എന്ന ഭാഗത്ത് സന്ന്യാസിനീ സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദീർഘകാലത്തെ

തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1958 – ൽ ആരംഭിച്ച ഈ സഭയ്ക്ക് 1978 ൽ സഭാംഗമായ ഒരു സൂപ്പീരിയർ ജനറൽ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ തിരുഹൃദയ സഭയിലെ ബ: സിസ്റ്റേഴ്സ് ആയിരുന്നു മർത്താസിന്റെ അനുദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. ഏറെക്കാലം മൂലമറ്റത്ത് എസ്.എച്ച്. ഉം മർത്താസും ഒരുഞെട്ടിലെ ഇരുപുഷ്പങ്ങൾപോലെ വളർന്നു വന്ന ആദ്യകാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ബ. എസ്പരിത്തായുടെ ലേഖനത്തിൽ കാണാം. സഭയെ കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേലിനെ ഡയറക്ടറായി നിയമിച്ചു നല്കിയ ഉത്തരവും രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

കൃതിയുടെ മൂന്നാം ഭാഗം മർത്താസ് മക്കളുടെ അനുഭവവിവരണങ്ങളാണ്. ആദ്യ അംഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടയാളും ആദ്യത്തെ സഭാംഗമായ സൂപ്പീരിയർ ജനറലും ആയ സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിലിന്റേതാണ് ഒന്നാമത്തെ ലേഖനം. തുടർന്നു വരുന്നത് സി. എത്സാസെബാസ്റ്റ്യൻ ന്റെ അനുഭവവിവരണമാണ്. കാഞ്ഞിരപ്പിള്ളിരൂപതയിൽ ശാഖകൾസ്ഥാപിക്കുന്ന മർത്താസിന്റെ വളർച്ചയുടെഘട്ടമാണ് സിസ്റ്റർ ബർട്ടില്ല വിവരിക്കുന്നത്. മിഷ്യൻരൂപതകളിലേയ്ക്കുള്ള മർത്താസിന്റെ വളർച്ചയുടെ ചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് സിസ്റ്റർ സ്നോ മേരിയാണ്.

മർത്താസിനെ മറക്കാത്തവരും മർത്താസിന് മറക്കാൻ കഴിയാത്തവരുമായ മഹാപുരുഷന്മാർ ഈ സന്യാസസഭയേപ്പറ്റി നടത്തുന്ന അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളാണ് നാലാം ഭാഗത്തുകാണുന്നത്. അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവുമുതൽ ഉപദേഷ്ടാക്കളുടേയും ഉപകാരികളുടേയും ഒരു ദീർഘമായ നിരതന്നെ ഈ വിഭാഗത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മർത്താസിനേയും മൂലമറ്റത്തേയും പറ്റി, പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ പലർക്കും ഏറെ ഏറെ പറയാനുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൃതിയുടെ നാലാം ഭാഗം ഏറെ ദീർഘമായിപ്പോയി എഴുതുന്നവരുടെ ആത്മാർത്ഥയുടെ ആഴം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ വിവരണങ്ങൾ ഒന്നും വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നുമില്ല.

അഞ്ചാംഭാഗം: അത് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു എന്ന് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാഗമാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ ചില്ല് അലമാരികളിൽ അപൂർവ്വമായെങ്കിലും കണ്ടെത്താറുള്ള ഇത്തരം മോശം വസ്തുതകൾ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നതും ശരിയല്ലല്ലൊ. മർത്താസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 1992 വരെ എല്ലാം സാധാരണ പോലെ ആയിരുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതവും അഹിതകരവുമായ ചിലതെല്ലാം സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് അക്കാലഘട്ടത്തിലാണ്. മർത്താസിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാര്? എന്ന ഒരു സംശയം ചിലർക്കെല്ലാം ഉണ്ടായി. സംശയം വളരുകയോ മനഃപൂർവ്വം വളർത്തുകയോ ചെയ്തു എന്നുവേണം കരുതാൻ, തമസ്കരിക്കപ്പെട്ട ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു

ശേഷം 2006 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്റ്റ്യൻ ഡയറക്ടറിയിൽ മർത്താസിന്റെ ഫൗണ്ടർ Mar Sebastine Vayalil എന്നാണ് കാണുന്നത്. യഥാർത്ഥ വസ്തുത എന്താണെന്ന് നിഷ്പക്ഷമതികൾ ചിന്തിക്കണം, പഠിക്കണം. അതിനുപകരിക്കുന്ന വസ്തുതകളാണ് മർത്താസ് സ്ഥാപകനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിവാദങ്ങൾ എല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അഞ്ചാം ഭാഗത്ത് ഞങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ആറാം ഭാഗം സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തോടുചേർത്ത് വയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ വിവരണങ്ങളാണ്. പലകാരണങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഈ സമൂഹത്തോടും ഈ സന്യാസിനികളോടും ഏറെ അടുപ്പമുള്ളവരാണ് ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും. കളപ്പുരയിൽ വീട്ടിലെ ഔതച്ചേട്ടന്റെ 10 മക്കളും മർത്താസിനെ പതിനൊന്നാമത്തെ സഹോദരിയായിട്ടുതന്നെയാണ് കാണുന്നത്. മർത്താസ് ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തിരുഹൃദയ സഭയിൽ ചേർന്ന സി. ബെറ്റി, സി. ജോസഫൈൻ, കർമ്മലീത്ത സഭാംഗമായ സി. ഫിദേലിസ് മേരി എന്നിവരുടെ അനുഭവ വിവരണങ്ങൾ തിളക്കമുള്ള വൈകാരികഭാവംകൊണ്ട് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. മർത്താസിനോടും അതിന്റെ സ്ഥാപകനോടുമുള്ള ആത്മബന്ധത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങളാണ് മറ്റ് ലേഖനങ്ങളും.

എഴാം ഭാഗം മർത്താസിനെപ്പറ്റി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വന്ന വിലയിരുത്തലുകളും മർത്താസ് തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികളുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളുമാണ്. സഭാസ്ഥാപനം സംബന്ധിക്കുന്ന തെളിവുകൾ എല്ലാം ഹാജരാക്കണമെന്ന് പാലാ പിതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ഇത്തരം തെളിവുകളെല്ലാം ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ പലതും അരമന കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നതുമാണ്. കോടതിത്തീർപ്പ് ഇനിയും പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല. എന്ന് വരുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മർത്താസിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടതും മർത്താസ്തന്നെ പുറത്തിറക്കിയതുമായ കൃതികൾക്ക് ഏറെ പ്രസക്തി ഉണ്ടല്ലോ. ഏതായാലും രേഖകളെല്ലാം അനുബന്ധമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപകനാര് എന്ന ഒരു തർക്കം ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതു സംബന്ധമായി പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പൊതുതാല്പര്യ ഹർജിയും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഏഴാം ഭാഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ അനുബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏഴാം ഭാഗത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഒന്നും ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളല്ല, അനുബന്ധങ്ങളാണ് എന്നകാര്യം ഒരിക്കൽക്കൂടി എടുത്തുപറയുന്നു. അന്വേഷണതൃഷ്ണയുള്ളവരുടെ വായനയ്ക്കുമാത്രമായി ഇവയെല്ലാം ഞങ്ങൾ പുനഃപ്രകാശനം ചെയ്യുന്നു.

പ്രസാധക സമിതി

എറകോന്നികുടുംബയോഗം

അവതാരിക

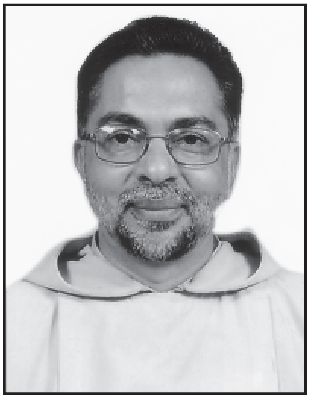

ഫാ. തോമസ് തലക്കുളം

എറകോന്നി മഹാകുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമായ ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗവും കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മാന്യദേഹവുമായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതനായി സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന സന്യാസ സമൂഹം സ്ഥാപിക്കുകയും, പിതൃവാത്സല്യത്തോടെ ആ സമൂഹത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തതിനു പിന്നിലെ വലിയ ദൈവാനുഗ്രഹത്തെ ഓർത്ത് എറകോന്നി കുടുംബാംഗങ്ങളേല്ലാവരും സന്തോഷിക്കുകയും, എറകോന്നി മഹാകുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ ഈ അപൂർവ്വമായ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്ത നല്ല ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭാചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത് സന്യാസസമൂഹങ്ങൾ മിക്കതും തന്നെ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളത് മെത്രാന്മാരോ, വൈദികരോ, സന്യസ്തരോ വഴിയാണ് എന്നതാണ്. എന്നാൽ സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ ഒരു അത്മായനാണ്. ഇത് ഒരു അപൂർവ്വഭാഗ്യമാണ്, പ്രത്യേകമായ ദൈവികനിയോഗമാണ്.

ലളിത ജീവിതവും, കഠിനാദ്ധ്വാനവും, സ്നേഹശുശ്രൂഷയും പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യവും ഒരു ജീവിതശൈലിയായി സ്വീകരിച്ച തികഞ്ഞ ദൈവഭക്തനും സഭാസ്നേഹിയും ബഹുമുഖപ്രതിഭയുടെ ഉടമയുമായ ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ്, ആ ജിവിതശൈലി അനേകർക്ക് ലഭ്യമാക്കുവാനുള്ള ഒരു തുടക്കമാണ് 1956 നവംബർമാസം 7-ാം തീയതി മൂലമറ്റത്ത് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ മാതൃഭവനത്തിന് തുടക്കമിട്ടതിലൂടെ നിർവ്വഹിച്ചത്. ആ ചെറിയ സംരംഭം ഇന്ന് വലിയ ഒരു സന്യാസി സമൂഹമായി വളർന്ന് ഇൻഡ്യയിലും വിദേശത്തുമെല്ലാം ദൈവികശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന മഹത്തായ ഒരു ആത്മീയ മുന്നേറ്റമായി മാറി എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഏവർക്കും സന്തോഷം നൽകുന്നതാണല്ലോ.

ഒരോ ക്രൈസ്തവനും ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ യേശുവിൽ നിന്ന് പ്രകാശം സ്വീകരിച്ച് പ്രകാശമായി വർത്തിക്കേണ്ടവനാണ് എന്ന യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ നമുക്ക് അനുസ്മരിക്കാം. അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു: മലമുകളിൽ പണിതുയർത്തിയ പട്ട ണത്തെ മറച്ചുവയ്ക്കുക സാധ്യമല്ല. വിളക്കുകൊളുത്തി ആരും പറയുടെ കീഴിൽ വയ്ക്കാറില്ല, പീഠത്തിന്മേലാണ് വയ്ക്കുക. അപ്പോൾ അത് ഭവനത്തിലുള്ള എല്ലാ വർക്കും പ്രകാശം നൽകുന്നു. അപ്രകാരം മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ സൽപ്രവർത്തികൾ കണ്ട്, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ (മത്താ. 5:14-16) നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നാം സ്വീകരിച്ച ദൈവിക കൃപയുടെ നിറവ് നമുക്ക് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അത് കവിഞ്ഞ് പുറത്തേയ്ക്ക് അനുസ്യൂതം ഒഴുകും. ദൈവിക കൃപയുടെ കവിഞ്ഞൊഴുകലാണ് നമ്മുടെ ഓരോ സൽപ്രവർത്തികളും (Apostolates) ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിയും കൃപ യുടെ നിർച്ചാലായി വർത്തിക്കുമ്പോൾ ദൈവം ആ വ്യക്തിയിൽ മഹത്വപ്പെടുന്നു.

തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവിക നിയോഗം മനസിലാക്കി, ദൈവകൃപയുടെ നീർച്ചാലായി വർത്തിക്കാൻ തന്നെത്തന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിലൂടെ ദൈവം വലിയ കാര്യ ങ്ങൾ ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിലൂടെ കരഗതമായ നന്മകളിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം, നിസ്വാർത്ഥമായി നന്മചെയ്യാനുള്ള പ്രചോദനം അനേകർക്ക് നൽകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയുടെ യഥാർത്ഥ ഉറവിടത്തിലേയ്ക്കും തനതായ സിദ്ധിയിലേയ്ക്കും വെളിച്ചം വീശുന്ന അനേകം രേഖകൾ ശേഖരിച്ച്, ഈ ഗ്രന്ഥം പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്ന ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ കുര്യൻ ജോസഫും എറകോന്നികുടുംബാംഗങ്ങളും വള രെയധികം അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. വഴിയും സത്യവും ജീവനുമായ യേശുനാ ഥൻ ഈ സത്യാന്വേഷണത്തിൽ നമ്മെ മുൻപോട്ടു നയിക്കട്ടെ.

ഫാ. തോമസ് തലക്കുളം
എറകോന്നി മഹാകുടുംബം
ഗെത്സെമനി ആശ്രമം
വാഴപ്പള്ളി, ചങ്ങനാശ്ശേരി.

വാഴപ്പള്ളി
01/11/2009

മുഖവുര

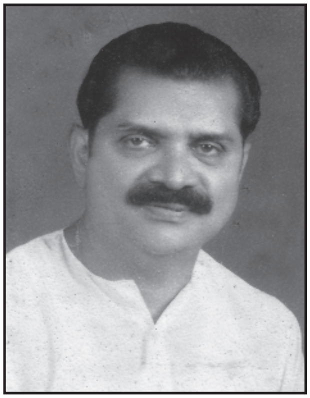

വി.സി. ജോസഫ്
വെട്ടുകാട്ടിൽ

പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാലായ്ക്കു സമീപം താമസമാക്കിയ ഒരു പ്രബലകുടുംബമാണ് എറകോന്നി കുടുംബം. ഈ കുടുംബത്തിന്റെ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള തുടർചരിത്രം വെളിവാക്കുന്ന വിശ്വാസയോഗ്യമായ രേഖകൾ ഒന്നുംതന്നെ ലഭ്യമല്ല. ഈ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട എറകോന്നി ഇടിച്ചെറിയ എന്നൊരാൾ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ മേവട വെട്ടിക്കാട്ടുപുരയിടത്തിൽ പുരവച്ചു മാറിത്താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതീപരമ്പരയിൽ ഏഴാം തലമുറ കളപ്പുരയിൽ താമസമാക്കിയ മത്തായിയുടെ മകൻ കുഞ്ഞൗത (മാത്യു ജോസഫ്) യുടെ ജീവചരിത്രം മൂലമറ്റം പ്രദേശത്തിന്റെയും സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണ്.

പഠനകാലത്തുതന്നെ നാട്ടിലെ എല്ലാ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിലും മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് തികഞ്ഞ ഒരു ദൈവഭക്തനായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചാൽ തന്റെ നാടിനെയും നാട്ടുകാരെയും ഇത്രയധികം സ്നേഹിച്ച മറ്റൊരാളെ കണ്ടെത്തുക പ്രയാസം. ഒരു കർഷകനായി ജനിച്ച അദ്ദേഹം, തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സേവനങ്ങളും കുടുംബപരിധിക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കി നിർത്താതെ, സ്വന്തം സമയവും, പണവും, സ്വാധീനവും നാടിന്റെ നന്മക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. ദേവാലയങ്ങൾ, കന്യകാലയങ്ങൾ, ആതുരശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവക്കായി നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ എത്രയെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാത്യു ജോസഫ് മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോർജ്ജ് ദേവാലയത്തിന് അനുമതി വാങ്ങുന്നതിനും, പള്ളിപണിപൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകയും ധാരാളം പണം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോർജ്ജ് സ്കൂൾ, തിരുഹൃദയമഠം എന്നിവയുടെ ആരംഭം കുറിക്കുന്നതിനും അവയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി വളരെയധികം അദ്ധ്വാനിച്ചു.

ഭക്തനും, ഔദാര്യനിധിയും അതോടൊപ്പം വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായി മാത്യുജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപനം. ഭക്തജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും, ആരോഗ്യത്തിന്റേയും, പിതൃധനത്തിന്റേയും കുറവുകൊണ്ട് മറ്റു സന്യാസ സഭകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാത്ത യുവതികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിന്റെ ആഗ്രഹം. അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹാശിസുകളോടെ, 1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടന്നു. തുടർന്നും പല ശാഖാഭവനങ്ങളും ആരംഭിക്കുന്നതിന് മാത്യു ജോസഫ് മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചു. സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ തന്നെ ഇതിലെ അംഗങ്ങളെയും കരുതുകയും, അവരുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്ത സ്നേഹനിധിയും ഉദാരമതിയുമായ ഒരു പിതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കാലത്തിന്റെ തികവിൽ സെന്റ് മർത്താസ് വളർന്നു പന്തലിച്ച് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വരെ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ഉപഞ്ജാതാവിനെപ്പറ്റി വിഭിന്നങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളും, ആശയങ്ങളും രൂപംകൊണ്ടു. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും, വളർച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി ഔദ്യോഗിക രേഖകൾ, ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. സഭയുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ഏറ്റവും പ്രധാനകണ്ണിയായ ഒരു അത്മായനാണ് തങ്ങളുടെ സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്നതിൽ ഈ സഭയിലെ സന്യാസിനികൾ എന്നും അഭിമാനിക്കേണ്ടതാണ്. സത്യത്തിനു മുമ്പിൽ പുകമറസൃഷ്ടിക്കാതെ, നീതിക്കും ന്യായത്തിനും വേണ്ടി എല്ലാവരും നിലകൊള്ളണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, ഏവരുടെയും പഠനത്തിനും, വിചിന്തനത്തിനുമായി ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കുന്നു.

പാലാ
20-11-09

വി.സി. ജോസഫ് വെട്ടുകാട്ടിൽ
(തങ്കച്ചൻ)
പ്രസിഡന്റ്
എറകോന്നി കുടുംബയോഗം

ആശംസ

ജോബ് അഞ്ചേരിൽ

*കേ*രളത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം, വിശേഷിച്ച് മീന ച്ചിൽ താലൂക്കിൽ ആകമാനം പടർന്ന് പന്തലിച്ച്, നാടിന്റെ സാമൂഹിക, സാംസ്ക്കാരിക, സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡ ലങ്ങളിൽ നിസ്തുല സംഭാവനകൾ നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രശസ്തമായ ഒരു കുടുംബമാണ് എറകോന്നി കുടുംബം. എറകോന്നി കുടുംബക്കാർ മീനച്ചിൽ താലൂക്കിൽ വന്നത് സംബന്ധിച്ച് പല ഐതീഹ്യങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. ക്രിസ്തു വർഷം 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് മീനച്ചിൽ ഭര ണാധിപന്മാരായിരുന്ന നമ്പിക്കാട്ടു കർത്താക്കന്മാർ, എണ്ണ, ഉപ്പ് തുടങ്ങിയ തീണ്ടലുള്ള സാധനങ്ങൾ തൊട്ടു ശുദ്ധിവ രുത്തുവാനായി മേവിടയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് പാർപ്പിച്ചവരാണ് എറകോന്നി കുടുംബ പൂർവ്വികർ എന്നതാണ് ഈ ഐതീഹ്യങ്ങളിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുത. എ.ഡി. 1002-ൽ, പ്രസിദ്ധമായ പാലാ വലിയ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിന് വയലക്കൊമ്പൻ, തറയിൽ, കൂട്ടുങ്കൽ എന്നീ കുടുംബക്കാരോടൊത്ത് എറകോന്നി കുടും ബക്കാർ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള കാലങ്ങളിൽ മീനച്ചിൽ താലൂ ക്കിലും, മലബാർ, ഹൈറേഞ്ച് പ്രദേശങ്ങളിലും പള്ളികളും മറ്റ് ക്രൈസ്തവ സ്ഥാപ നങ്ങളും പടുത്തുയർത്തുന്നതിൽ എറകോന്നി കുടുംബക്കാർ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചി ട്ടുണ്ട്.

ഈ കുടുംബത്തിലെ അനേകം വൈദീകരും സന്ന്യാസിനികളും, അത്മാ യരും സഭാ സേവനത്തിലും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിലും മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരിൽ നിന്നെല്ലാം ഉപരിയായി ഈ കുടുംബ ത്തിലെ അത്മായനായ ഒരു വ്യക്തി ഒരു സന്ന്യാസിനീസമൂഹം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു എറകോന്നി കുടുംബത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊരു കുടുംബത്തിനും അവ കാശപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സൽകൃത്യമാണ്, ഇത് ചക്കൻകുളത്തുകളപ്പു രയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് എന്ന അത്മായൻ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റി റ്റ്യൂട്ട് എന്ന സന്യാസ സമൂഹത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചു. ഈ സമൂഹം ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിന്റെ സമുദായ സ്നേഹത്തിന്റേയും ക്രൈസ്തവ

ഉപവിയുടേയും പ്രതീകമായി നിലകൊള്ളുന്ന, സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം തുടങ്ങിയവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റ് സന്ന്യാസിനീ സഭകളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹം പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത്. അഭിവന്ദ്യ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പിതാവിന്റെ അനുവാദവും അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി, പിതാവിനെ രക്ഷാധികാരിയാക്കി ആവശ്യമായ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും പ്രാരംഭച്ചെലവുകൾക്കുള്ള പണവും നൽകിയാണ് ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് ഈ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചത്. ഈ സ്ഥാപനം ഇന്ന് വളർന്ന് പന്തലിച്ച് വിദേശങ്ങളിലേക്ക് വരെ വ്യാപിക്കുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ ഉപഞ്ജാതാവ് തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുന്നു സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാകും.

ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിന്റെ 30-ാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു സത്യാന്വേഷണം എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ എറകോന്നി കുടുംബത്തിന് അഭിമാനമുണ്ട്. സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ ആരംഭവും, ആദ്യകാല ചരിത്രവും അനാവരണം ചെയ്യുന്ന അനേകം ചരിത്രരേഖകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റെല്ലാ സന്യാസസമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കത്തക്ക പല സവിശേഷതകളുമുണ്ട്. സമൂഹത്തിൽ മുഴുവൻ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുവാൻ, സ്ഥാപകന്റെ ജീവിതദർശനം അവർക്ക് പ്രേരകമായിത്തീരട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു. ഒരു അത്മായനാണ് തങ്ങളുടെ സന്യാസ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ എന്നത് ഈ സഭയിലെ സന്ന്യാസിനികൾക്ക് മാത്രം അഭിമാനിക്കാനാവുന്ന കാര്യമാണ് ഇത് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്, സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടി എല്ലാവരും നിലകൊള്ളണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയുടെ പാവന സ്മരണക്കുമുന്നിൽ എല്ലാ എറകോന്നി കുടുംബക്കാരോടുമൊപ്പം ഞാനും ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

പാലാ
20-11-2009

ജോബ് അഞ്ചേരിൽ
സെക്രട്ടറി,
എറകോന്നി കുടുംബയോഗം

മുഖലേഖനം

"സത്യം നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കട്ടെ!! "

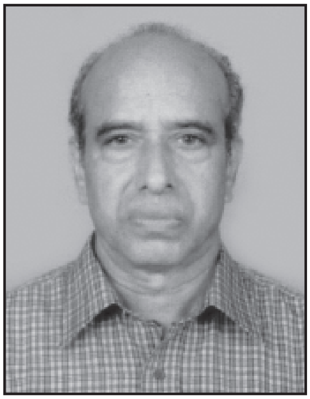

കുര്യൻ ജോസഫ്
ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ

"ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്കുവന്നത്. സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ സത്യത്തിൽ നിന്നുള്ളവൻ എന്റെ സ്വരം കേൾക്കുന്നു" -(യോഹ. 18-38). പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ബന്ധിതനായിനിന്നിരുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകളാണിവ. ഒരു സത്യാന്വേഷകനായി രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും വിധിയാളന്മാരുടേയും പൊതുസമൂഹത്തിന്റേയും മുമ്പിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിയുന്നത് ദൈവപുത്രന്റെ ഈ പീഡാനുഭവ ചിത്രമാണ്. എന്റെ ഈ വിശദീകരണവും സാക്ഷിപറച്ചിലും 1994 മുതൽ തുടങ്ങിയതാണ്. മൂലമറ്റത്ത് 1956 ൽ ആരംഭിച്ച മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മനഃപൂർവ്വമായ ഒരു വ്യതിചലനം കണ്ടെത്തിയത് അന്നാണ്. എന്നാൽ അതിന് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ 38 വർഷക്കാലത്തെ; പലരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ചരിത്രം മർത്താസിന് ഉണ്ട്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ എന്റെ പിതാവും ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ട കുടുംബാംഗങ്ങളും മർത്താസ് സന്യാസ സമൂഹത്തോട് എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന കാര്യം നേരിട്ട് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്കാർക്കും മറന്നുകളയുവാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ പിതാവിന്റെ കൂടെ യാത്രകളിലെ സന്തതസഹചാരിയായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്ന കാലഘട്ടം മുഴുവൻ, ഞങ്ങളുടെ യാത്രകളിലെ ഏറിയ പങ്കും മർത്താസിലേക്കോ മർത്താസിനുവേണ്ടിയിട്ടോ ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയാനുള്ള എന്റെ അർഹതയേയും ആരും ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. 1999 ൽ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധികരിച്ച "അത്മായനായ ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇപ്പോൾ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാരണം അന്നത്തെ സംശയങ്ങളും തർക്കങ്ങളും കുറേക്കൂടി മോശപ്പെട്ട രീതിയിൽ

2006 ലെ ഇൻഡ്യൻ ക്രീസ്ത്യൻ ഡയറക്ടറിയിലും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. "ഒരു സത്യാന്വേഷണം" എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥവുമായി ഞാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിൽ എത്താനുള്ള കാരണം ഇതുതന്നെയാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വസ്തുതകളിൽ പലതും മുൻപേതന്നെ ജനസമക്ഷം ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

1. അല്പം ചരിത്രം:

1930 കാലഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ പിതാവ് ചക്കൻകുളത്ത്കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ്, ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ മൂലമറ്റം എന്ന അവികസിത പ്രദേശത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ പത്തിരുപത് വർഷത്തെ കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് സാമ്പത്തികമായി മെച്ചപ്പെടാനും കഴിഞ്ഞു. ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ സമർപ്പിത സന്യാസം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെല്ലാം സന്യാസ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഏറെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. സന്യസ്തരെ കഴിവുപോലെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മൂലമറ്റത്ത് തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ആ സ്ഥാപനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും സഹകരിക്കുകമാത്രമല്ല, തന്റെ പെൺമക്കളിൽ മൂന്നുപേരെ സന്യാസ അന്തസ്സിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. സന്യാസ ജീവിതം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും അതിനു കഴിയാതെ വിഷമിക്കുന്ന ധാരാളം പേർ അന്നുണ്ടായിരുന്നു. സാമ്പത്തിക സൗകര്യം വേണം, ശാരീരിക അവശതകൾ ഒന്നും പാടില്ല; നിശ്ചിതപ്രായ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുകയും വേണം. ഈ നിബന്ധനകൾക്കുപുറത്തുള്ള വിഭാഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യം ദൈവം തന്നെ എല്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇച്ചാച്ചൻ കരുതി. പത്തുമക്കളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് ഏതാനും പേരുടെ സംരക്ഷണഭാരം കൂടി ഏറ്റെടുത്തു. അത് **1956 – ൽ ആണ്. മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരി ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചക്കുന്നേലും, രൂപതാധികാരി അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവും ഇച്ചാച്ചന് പ്രോത്സാഹനവും അംഗീകാരവും നൽകി, 1956 നവംബർ 7–ാം തീയതി പള്ളി വികാരി ആദ്യത്തെ മർത്താസ് ഭവനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശില വെഞ്ചരിച്ചു. പണിപൂർത്തിയായ സെന്റ് മർത്താസ് ഭവനത്തിന്റെ ആശിർവാദ കർമ്മം 1958 മാർച്ച് 11 –ന് അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് നിർവ്വഹിച്ചു, തദവസരത്തിൽ വന്ദ്യ പിതാവിന് പാരിതോഷികമായി ഒരു കുരിശും മാലയും കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് നൽകുകയും ചെയ്തു.** അംഗങ്ങളായി സ്വീക

രിക്കുന്നവരുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്നത് തിരുഹൃദയമഠത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠത്തി ആയിരിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ആദ്യ ബാച്ചിന്റെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് നടത്തുന്നതിനായി ബഹു. മർഗ്ഗരിത്താമ്മയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. 1958-ൽ നാല് അർത്ഥിനികൾ അംഗങ്ങളായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരാൾ 1959-ൽ തിരിച്ച് അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അക്കാലത്തൊക്കെ മർത്താസിന്റെ സാമ്പത്തികാധികാരിയും ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേഷ്ടാവും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശകനും എല്ലാം ഇച്ചാച്ചനായിരുന്നു. **"ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേര് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നാകുന്നു........." സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ഇച്ചാച്ചൻ എഴുതിയ നിയമാവലിയുടെ തുടക്കമാണിത്....** മർത്താസ് സഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാനോനിക വിളംബരത്തിൽ, ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് ചെയ്തതായി പറയുന്ന സ്ഥലദാനവും, കെട്ടിടനിർമ്മാണവുമൊക്കെ നടക്കുന്നതിനും മുമ്പുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ വിവരിച്ചവയിൽ അധികവും.

2. വിലപ്പെട്ട ചില സാക്ഷ്യങ്ങൾ:

മർത്താസിന്റെ തുടക്കം സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ ഞങ്ങൾ വീട്ടുകാർക്ക് മാത്രമല്ല, മൂലമറ്റം പ്രദേശത്തെ പഴയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും തന്നെ അറിയാം. അതുപോകട്ടെ; അറിയേണ്ടവരെല്ലാം അറിഞ്ഞും അംഗീകരിച്ചുമാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം മുമ്പോട്ടുപോയിരുന്നത് എന്നതിനും തെളിവുകളുണ്ട്. പുണ്യശ്ലോകനായ വയലിൽ പിതാവ് എഴുതുന്നു.

"മൂലമറ്റത്ത് ഉദാരമതിയും ദൈവഭക്തനുമായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കാൻ വേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങി... സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്ന് പറയുവാൻ എനിക്കുസന്തോഷമുണ്ട് (4-10-81 സ്മരണിക). പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ ബഹു. പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് 1982 ഏപ്രിൽ 22 ന് പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ പ്രീഫെക്ട് അഭിവന്ദ്യ കർദ്ദിനാൾ റൂബൻ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ സഹോദരി സി. ജോസഫൈനെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള കത്തിൽ **"Her father, the late Mr. Joseph Kalapurakal is well merited for the Church, having been the originator, sponsor and support of a pious union of ladies now known as the Martha's institute, now canonically recognised. His zeal and generous contribution in the matter was so notable that he is called the Founder of the Institute."** എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

1974 മുതൽ 1992 വരെ മർത്താസിന്റെ ഡയറക്ററായിരിക്കുകയും ഈ സമൂഹ ത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായക പങ്കു വഹിക്കുകയും ചെയ്ത ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ. ഇതിന്റെ സ്ഥാപക സിദ്ധിയെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതുന്നു.... **"സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സഭയുടെ സംഘാതാത്മക കാരിസം കളപ്പുര യിൽ മാത്യു ജോസഫ് എന്ന ആളിന്റെ വൈയക്തികസിദ്ധിയോടും ജീവിത ദർശനത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശു ദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ സമൂഹം ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്...."**

മൂന്നു പ്രാവശ്യം സമൂഹത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ ആയിരുന്ന സി. ജിനോ വെള്ളിമുഴയിൽ ഇതിന്റെ ഉത്ഭവത്തേയും വളർച്ചയേയും പറ്റി വിവരിക്കുന്നു. **"St. MARTHAS INSTITUTE ഈ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചത് ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുരയാണ്. അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായ ഒരു പിതാവായിരുന്നു....."** അംഗങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികമായോ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലോ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാൽ വേണ്ടത്ര സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതരുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിക്കുകയും ഇടയ്ക്കിടെ ചെറിയ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തി രുന്നു.

മർത്താസിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ആദ്യത്തെ അർത്ഥിനികൾക്ക് താമസസൗകര്യം നൽകുകയും പിന്നീട് അവർക്ക് സന്യാസ പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്ത തിരു ഹൃദയ സഭയുടെ ദീർഘകാലത്തെ മദർ ജനറലും സുപ്പീരിയറും ആയിരുന്ന സി.സ്റ്റെ ല്ലാമരിയ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹം സ്ഥാപ ക പിതാവായ ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ അവറുകളിലൂടെ വിദ്യാ ഭ്യാസയോഗ്യത കുറഞ്ഞവരെങ്കിലും അർപ്പിതജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവ തികളിലേയ്ക്ക് പ്രവഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ജന്മം കൊണ്ടു.

3. കളപ്പുരയിൽ കുടുംബവും മർത്താസ് സമൂഹവും:

മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപനം സംബന്ധിക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട ചില സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. എന്നാൽ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ബലത്തേക്കാൾ ശക്തമായ ഒരു സഹോദര്യം ഞങ്ങൾക്ക് മർത്താസുമായുണ്ട്. വളർച്ചയുടെ പടവുകളിൽ എവിടെയൊ

ക്കെയോ വച്ച് സ്ഥാപനചൈതന്യം കൈമോശം വന്ന മറ്റുചില സമൂഹങ്ങളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ മർത്താസിലെ ചില പുതിയ അന്തേവാസികൾക്കുതന്നെ ആദ്യ കാലത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെന്ന് വരുമ്പോൾ, അല്ലെങ്കിൽ അതൊക്കെ മനഃ പൂർവ്വം മറക്കണമെന്നുതോന്നുമ്പോൾ സ്നേഹപൂർവ്വം അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ മാത്ര മുള്ള ഒരു സാഹോദര്യം ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലുണ്ട്. ആദ്യകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ മർത്താസ് ഞങ്ങളുടെ ആറാമത്തെ സഹോദരിയാണ്. യാത്രചെയ്യാൻ പറ്റുന്നിടത്തോളം കാലം എല്ലാ മക്കളുടെയും വീടുകളിൽ ഇച്ചാച്ചനും അമ്മച്ചിയും പോകുമായിരുന്നു. പോകുമ്പോൾ കാറിനകത്ത് എന്തെങ്കിലും കരുതികൊണ്ടുപോ കും. മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രകളിൽ എന്തൊക്കെ എടുത്തുവയ്ക്ക ണമെന്ന് ഇച്ചാച്ചൻ കൂടുതൽ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. ഇച്ചാച്ചന് യാത്ര ചെയ്യാൻ സാധി ക്കാതിരുന്ന കാലത്ത് എല്ലാ മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകൾ ക്രമമായി ഇച്ചാച്ചനെ കാണാൻ വരും. മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിൽ പുതിയ അന്തേവാസികൾ വരുമ്പോൾ ഇച്ചാച്ചനെ വന്നുകാണുന്ന പതിവ് ഇച്ചാച്ചന്റെ മരണം വരെ തുടർന്നിരു ന്നു. മരണശേഷവും, രണ്ടുവർഷം മുമ്പുവരെ, സെന്റ് മർത്താസിൽ പുതിയതായി സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുന്ന അംഗങ്ങൾ മൂലമറ്റം പള്ളിയിൽ വന്ന് വി. കുർബാന യിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ഇച്ചാച്ചന്റെ കബറിടത്തിൽ ഒപ്പീസ് എത്തിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കു കയും. ചെയ്തിരുന്നു. അതിനുശേഷം വീട്ടിൽ വന്ന് അമ്മച്ചിയേയും കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളേയും പരിചയപ്പെട്ട് സ്നേഹ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തി രുന്നു. മർത്താസുമായുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബന്ധത്തിന്റെ കുറേക്കൂടി വിശദമായ ഒരു ചിത്രം ഇതിൽ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുള്ള സി. ബെറ്റിയുടെ ആശംസാപ്രസം ഗത്തിലുള്ളതുകൊണ്ട് കുറെയൊക്കെ വ്യക്തിപരവും അതുകൊണ്ടുതന്നെ വൈകാ രികവുമായ പരാമർശങ്ങൾ ചുരുക്കുകയാണ്. വിസ്തരിച്ചു പ്രതിപാദിക്കേണ്ടത് ഈ കൃതിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് പ്രേരകമായ, 1992 – നു ശേഷമുണ്ടായ ചില സ്ഥിതി വിശേഷങ്ങളും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളുമാണ്.

18–11–1991–ൽ ഫാ. അഗസ്റ്റ്യൻ വാലുമ്മേൽ ഒ.സി.ഡി. മർത്താസിന്റെ പുതിയ ഡയറക്ടർ ആയി സ്ഥാനമേറ്റു. കാനോനിക്കൽ വിസിറ്റർ എന്ന നിലയിൽ സെന്റ് മർത്താസിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന real evaluation ഉം അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടും സമർപ്പിക്കുക എന്ന ചുമതല ബ.പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് വാക്കാലും എഴുത്താലും ബ. വാലുമ്മേൽ അച്ചനെ മുൻപുതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന് ഈ കൃതിയുടെ 201–ാം പേജിൽ കൊടുത്തിരി ക്കുന്ന നിയമന പത്രികയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. മർത്താസിനെ സംബ ന്ധിച്ച് ശരിയായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ വരാൻ പോകുന്നു എന്ന സൂചന

പിന്നീട് സൂപ്പിരിയർ ജനറൽ ഞങ്ങൾക്ക് എഴുതിയ കത്തിലും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. (പേജ് 209).

റോമിൽ നിന്നുള്ള കാനോനിക പദവി ലക്ഷ്യം വച്ച് എന്തൊക്കെയോ പുതിയ വിലയിരുത്തലുകൾ സംഭവിച്ചു. പീന്നിടുണ്ടായ മാറ്റംമറിച്ചിലുകൾ അതുതന്നെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

4. കാഴ്ചമുറിയിലെ ചിത്രങ്ങൾ കാണാതാവുന്നു:

സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ അതിന്റെ സ്ഥാപക ചൈതന്യത്തിന് ഏറെ പ്രധാന്യമുണ്ട് എന്നത് ഒരു അംഗീകൃത വസ്തുതയാണ്. എല്ലാ സന്യാസ ഭവനങ്ങളിലും സ്ഥാപകന്റെ ചിത്രം പരസ്യമായി സ്ഥാപിക്കാറുള്ളതും അതുകൊണ്ടാണ്. ആദ്യകാലം മുതൽ എല്ലാ മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിലും സ്ഥാപകന്റെയും രക്ഷാധികാരിയുടേയും ചിത്രം വയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി പ്രയാസമുള്ള ചില മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്കുവേണ്ടി ചിത്രങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വച്ചു തന്നെ തയ്യാറാക്കികൊണ്ടുപോകുന്നതും ഓർക്കുന്നു. **ദൗർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ, 1992 നു ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ രക്ഷാധികാരിയോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാപകന്റെ ചിത്രം പല മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷമായി.** ഏകാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ പുതിയ ഏകാധിപതികൾ ഭരണമേൽക്കുമ്പോൾ മുൻ ഭരണാധികാരികളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നത് ''വിഗ്രഹ ഭഞ്ജന'' ത്തിലൂടെയാണെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട് . ഇവിടേയും എന്തോ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇച്ചാച്ചന്റെ മരണശേഷവും മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പോകാറുണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ അമ്മച്ചി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി മർത്താസ് ഭവനത്തിലെ സിസ്റ്റേഴ്സിനോട് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇച്ചാച്ചന്റെ ഫോട്ടോയെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ''ഫ്രെയിം മാറ്റാൻ കൊണ്ടുപോയിരിക്കുകയാണ്'' എന്ന് മറുപടി കിട്ടി. മർത്താസിന്റെ മറ്റൊരു ഭവനത്തിൽ നിന്ന് കുറേനാൾ മിഷ്യനിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സിസ്റ്റർ ഇടയ്ക്ക് മൂലമറ്റത്തുള്ള ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ആ കോൺവെന്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇച്ചാച്ചന്റെ പടം ഇപ്പോൾ കാണാനില്ലെന്നും ഒരെണ്ണം അവിടെ കൊടുക്കണമെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. മഠത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോയി കുറേ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സിസ്റ്റർ തന്നെ പടം വേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞ് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. **പൊതുവായ ഒരു തീരുമാനമനുസരിച്ച് എല്ലാ സിസ്റ്റേഴ്സും അറിഞ്ഞു സ്ഥാപകന്റെ ചിത്രം മാറ്റിയതല്ലെന്നും എവിടെയോ എടുത്ത തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലമായി ഒന്നൊന്നായി ചിത്രങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനചലനം**

ഉണ്ടായതാണെന്നും അങ്ങനെ മനസ്സിലായി. സ്ഥാപകചൈതന്യവുമായി സമൂഹത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ബന്ധത്തിലും മാറ്റം വരുകയോ, ബോധപൂർവ്വം തന്നെ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിനുപുറത്തുള്ള മർത്താസ് സമൂഹങ്ങളിലെങ്കിലും സ്ഥാപകനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു അവ്യക്തത ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മർത്താസ് സമൂഹം സാമ്പത്തികമായി ഇന്ന് ഏറെ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. സാമ്പത്തിക വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായ വിധത്തിൽ ഭൗതികബന്ധങ്ങളും മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. **രാജ്യാന്തരങ്ങളിൽ പോലും എത്തിപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന് ഒരു സ്വദേശി, കൃഷീവലൻ, സ്ഥാപകനായിരിക്കുന്നത് ഉചിതമോ എന്ന സംശയമായിരിക്കാം ചിലർക്ക് . ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ടിന്റെ പേരുപോലും മാറ്റാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു എന്നാണ് അറിയുന്നത് ബാല്യകൗമാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവളരുമ്പോൾ രൂപഭാവങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുന്നത് മനസ്സിലാക്കാം. 'പക്ഷേ മൂടുമറക്കുന്ന' വളർച്ച ഒരു സമൂഹത്തിനും ഭൂഷണമല്ല.** അനുഗൃഹീത കഥാകൃത്തായ തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ''തഹസീൽദാരുടെ അച്ഛൻ'' എന്ന പേരിൽ ഒരു കഥ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അച്ഛൻ പഴഞ്ചനാണ് ഒട്ടൊക്കെ പരുക്കൻ പ്രകൃതക്കാരനുമാണ്. തഹസീൽദാർ അധികാരിയാണ്. അയാളുടെ ഭാര്യ പരിഷ്കാരിയും സുന്ദരിയുമത്രേ. അച്ഛനെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ അവർക്ക് കഴിയാത്തതിന്റെ വൈരുദ്ധ്യമാണ് കഥ. പക്ഷേ അച്ഛനെ അവർക്ക് അച്ഛനല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമോ?

5. ഡയറക്ടറികളിൽ ചില തിരിമറികൾ:

സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ജിഹ്വ എന്ന നിലയിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ സമൂഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഡയറക്ടറികൾ പുറത്തിറക്കാറുണ്ട്. 1981 – ൽ മർത്താസിന്റെ രജതജൂബിലി സ്മരണികയും ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1974 മുതൽ 92 വരെ മർത്താസിന്റെ ഡയറക്ടറായിരുന്ന റവ. ഫാ. ലിയോപോൾഡ് മർത്താസിനെപ്പറ്റി "To Witness Christ through service" എന്ന പേരിൽ ഒരു ഔദ്യോഗിക രേഖയും പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ചരിത്രസംഗ്രഹവും ഔദ്യോഗിക കൃതി തന്നെ. ഇവയിലെല്ലാം സ്ഥാപകനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതശൈലിയെയും സഭയുടെ കാരിസത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ''......അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയും അദ്ധ്വാനവും ലളിത ജീവിതവും സ്നേഹശുശ്രൂഷയുമെല്ലാം പ്രായോഗികമായി അഭ്യസിച്ചിരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം. ഈ പൈതൃകമാണ് പ്രഥമ അംഗങ്ങളും ആരംഭകാല ജീവിതത്തിലൂടെ നിലനിറുത്തിയിരുന്നത്.....'' എന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (To Witness Christ through service) **1991 – നുശേഷം 94–ൽ ആണ് ഡയറക്ടറി പ്രസിദ്ധീകരി**

ച്ചുകാണുന്നത്. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായി തോന്നിയ ഒരു സംഗതി സ്ഥാപകനെയോ സ്ഥാപകസിദ്ധിയെയോപറ്റി അതിൽ ഒന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഒരു വഴിത്തിരിവോ നയംമാറ്റമോ ആയി തോന്നിയതുകൊണ്ട് അമ്മച്ചിയുമൊന്നിച്ച് ഞങ്ങൾ സഹോദര ങ്ങളിൽ ചിലർ മർത്താസിന്റെ സുപ്പീരിയർ ജനറലിനെ പോയികണ്ടു. ഞങ്ങൾ വീട്ടിലെ പത്തുമക്കൾക്കുപുറമേയുള്ള ഒരു പതിനൊന്നാമത്തെ മകളെപ്പൊലെയായിരുന്നു സിസ്റ്ററിന്റെ പെരുമാറ്റം **(ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഞങ്ങളുടെ പിതാവിനെ കുച്ചാച്ചി എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്) സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു "സെന്റ് മർത്താസിനെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവർക്കെല്ലാം കുച്ചാച്ചിയെപ്പറ്റിയും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ". അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ വിഷമിക്കേണ്ട. ഇച്ചാച്ചന്റെ ഫോട്ടോ പല മഠങ്ങളിലും ഇല്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾ സിസ്റ്റ റിനോട് സംസാരിച്ചിരുന്നു. രണ്ടുകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഔദ്യോഗികമായ ഒരു വിശദീകരണം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് തയ്യാറാ ക്കിയ ഒരെഴുത്തും സിസ്റ്ററിനെ ഏല്പിച്ചാണ് ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു പോന്ന ത്. (കത്തും -പേജ് 205, മറുപടിയും - പേജ് 209- അഞ്ചാംഭാഗത്ത്).**

6. സുപ്പീരിയർ അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ:

സുപ്പീരിയർ ജനറലും കൗൺസിലേഴ്സും കൂടി ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത എഴു ത്തിന് മറുപടി തന്നു. പക്ഷെ ഫോട്ടോ കാണാതെ പോകുന്ന ആദ്യത്തെ പ്രശ്ന ത്തിന് ഒരു മറുപടിയും അതിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ഡയറക്ടറി സംബന്ധമായ കാര്യ ത്തിന് അടുത്ത ഡയറക്ടറിയിൽ വേണ്ടവിധം കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് ഉറപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മറുപടിക്കത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം സുപ്പീരിയർക്കോ കൗൺസിലിനോ അല്ല എന്ന ഒരു സൂചനയും ഉണ്ടായിരുന്നു. "**......... ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും വേണ്ട പ്പെട്ടവർ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരിശോധിച്ച് പഠിച്ച് ഇങ്ങനെയുള്ള ചരി ത്രപരമായ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്തിമതീരു മാനങ്ങൾ എടുക്കട്ടെ.....**" എന്ന ഒരു വാക്യം പ്രത്യേകം എഴുതിചേർത്തിരുന്നു. മറുപടി കിട്ടിയപ്പോഴേയ്ക്കും ഞങ്ങൾക്ക് കാര്യങ്ങൾ കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി. 1991 -ലെ ഡയറക്ടറി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം മറുപടിക്കത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരു ന്നതുപോലെ സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറലിനും കൗൺസിലിനും മുകളിൽ വേണ്ട

പ്പെട്ടവരുടെ ഒരു അധികാരകേന്ദ്രം രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. മർത്താസിന്റെ പുതുക്കിയ നിയമാവലിയിലൊന്നും ഇത്തരം "വേണ്ടപ്പെട്ടവരെ"പ്പറ്റി പറഞ്ഞുകാണാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങൾ രക്ഷാധികാരിയായ ബ.പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിനെ അറിയിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. പിതാവിനോട് കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു പറയുകയും ജനറാളമ്മയ്ക്ക് കൊടുത്ത കത്തിന്റെ ഒരു കോപ്പി പിതാവിനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെ അനുഭാവപൂർവ്വമാണ് പിതാവ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. "**മർത്താസ് ഔതച്ചേട്ടൻ സ്ഥാപിച്ച സഭയാണെന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതല്ലേ**" ജനറാളമ്മയ്ക്കുള്ള എഴുത്തിന്റെ കോപ്പി നോക്കിയിട്ട് അവരെ വിളിച്ച് ഞാൻ സംസാരിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് പറഞ്ഞ് പിതാവ് ഞങ്ങളെ യാത്രയാക്കി.

രൂപതാധികാരിതന്നെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രശ്നപരിഹാരം ഉറപ്പുതരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണ തൃപ്തരായി. മർത്താസിലെ ആദ്യകാല സിസ്റ്റേഴ്സും, മൂലമറ്റത്തെ അന്തേവാസികളും വീട്ടിൽ വന്നും പോയും ഞങ്ങളുടെ പഴയതുപോലുള്ള ബന്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. 1996 -ലെ ഡയറക്ടറി പുറത്തു വന്ന് വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായി വരുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. മർത്താസിനെപ്പറ്റി 1991 – ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the spirit through the agency of a layman of Pious disposition, character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women who aspired for a religious community life. എന്ന വാക്യം 1994-ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞതിന്റെ പേരിലാണ് ഞങ്ങൾ രൂപതാധികാരിയുടെ അടുത്തുവരെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചത്. 1996-ലെ ഡയറക്ടറിയിലാകട്ടെ, 1991 -ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം പിതാവിനെപ്പറ്റി വിശേഷിപ്പിച്ച അതേ വാക്യം ...... This spiritual movement should certainly be attributed to Mar Sebastian Vayalil, the first Bishop of Pala .... The Bishop had the long cherished desire to start an institute for Women who aspired for a religious Community life.... എന്ന് ആളിന്റെ പേരു മാറ്റി തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരാളെപ്പറ്റിയുള്ള വിശേഷണം സ്വന്തം ചുമലിൽ എറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവന്ന അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവാകട്ടെ 1981-ൽ തന്നെ

സത്യവും വസ്തുതയും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ളതുമാണ്.... **ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔത ച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്ന് പറയുവാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. (സ്മരണിക - പേജ് 292) മർത്താസിന്റെ തുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച് സത്യസ്ഥിതി 15 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ വയലിൽ പിതാവിനാൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് 1996-ലെ ഡയറക്ടറിയിലെ തിരിമറിയുടെ പൊരുൾ എന്താണ്.?**

7. രൂപതാധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ:

രൂപതാധികാരി തന്നെയാണല്ലോ രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ തൃപ്തികരമായ ഒരു പരിഹാരം വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ബ.പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിനെത്തന്നെ ഒരിക്കൽക്കൂടി സമീപിക്കാമെന്ന് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. 1997 ഒക്ടോബറിലാണ് ഞങ്ങൾ അരമനയിൽ ചെന്ന് പിതാവിനെ കണ്ടത്. മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സമീപകാലത്തെ പുരോഗതിയേപ്പറ്റി പിതാവ് താല്പര്യപൂർവ്വം സംസാരിച്ചു. **“രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുമ്പോൾ അത് ഒരു പയസ് യൂണിയൻ മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്നിപ്പോൾ അത് ഒരു കോൺഗ്രിഗേഷനായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ കാരിസത്തേപ്പറ്റിയും പഠനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. സ്ഥാപകനെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ രേഖകൾ വല്ലതുമുണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇവിടെ ഏല്പിച്ചാൽമതി”** പിതാവ് പറഞ്ഞു. മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപനകാര്യം ഒരു വിവാദമായിട്ടുണ്ടെന്നും രേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പഠനത്തിലൂടെ അത് തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി കേൾക്കുന്നത് ഈ അവസരത്തിലാണ്. രേഖകൾ വേണമെന്നാണല്ലോ പിതാവ് പറയുന്നത്. മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനാര് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന രേഖകൾ എല്ലാം പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടുപിടിച്ചവയും അങ്ങനെ തെളിവുകളായി അരമനയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാണ്. ഞങ്ങളുടെ വിൽപ്പത്രവും 1956 മുതൽ 58 വരെയുള്ള മർത്താസിന്റെ ചെലവുകണക്കുകളും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബ രേഖകളിൽ തന്നെ ഉൾപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു.

8. ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്നു:

ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തെളിവുകളെല്ലാം സമർപ്പിച്ചതിനു ശേഷം ഒരു ദിവസം ചാൻസിലറച്ചൻ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചതിനുശേഷം മൂലമറ്റത്തുള്ള വീട്ടിലെത്തി ഞങ്ങളുടെ വിൽപ്പത്രം കണ്ടുബോധ്യപ്പെടുകയും അമ്മയോടും ഞങ്ങളോടും ചോദിച്ച് തെളിവെടുപ്പ് നടത്തുകയും ചെയ്തു. അച്ചൻ എഴുതിയ സ്റ്റേറ്റുമെന്റ് ഞങ്ങളെ വായിച്ച്കേൾപ്പിച്ച് ഒപ്പിടീച്ചു വാങ്ങിച്ചു. അരമനയിൽ നിന്ന് ഒരു തീർപ്പുണ്ടാക്കുമെന്നും വിവരം ഞങ്ങളെ അറിയിക്കുമെന്നും കരുതി കാത്തിരുന്നു. നേരിട്ട് പോയി അന്വേഷിച്ചു. ഒരു മറുപടിയും കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ **1998 ജനുവരിയിൽ മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരിയിൽ നിന്ന് വാങ്ങിച്ച അരമനക്കടലാസിൽ അമ്മയും ഞങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളും ഒപ്പിട്ട് ഞങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച രേഖകൾ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട് പിതാവ് ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു.** ആദ്യം സമർപ്പിച്ച രേഖകളുടെ കോപ്പിയും അപേക്ഷയോടൊപ്പം ചേർത്തു. (അപേക്ഷയുടെ കോപ്പി അഞ്ചാംഭാഗത്തിൽ - പേജ് 214) വീണ്ടും കാത്തിരിന്നു. മർത്താസ് സമൂഹത്തിന് കോൺഗ്രിഗേഷൻ പദവി റോമിൽ നിന്ന് കല്പിച്ച് അനുവദിച്ചെന്നും അതു സംബന്ധമായ ഡിക്രീ ഉടനെ വിളംബരം ചെയ്യുമെന്നും മൂലമറ്റത്തെ സിസ്റ്റേഴ്സ് പറഞ്ഞറിഞ്ഞു. **കോൺഗ്രിഗേഷൻ വിളംബരത്തിൽ സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും അതിന്റെ കോപ്പി ഞങ്ങൾക്കുതരാമെന്നും ഒരിക്കൽ ചാൻസിലറച്ചനും പറഞ്ഞു.**

1998 ഫെബ്രുവരി രണ്ടാം തീയതി ആയിരുന്നു കാനോനിക ഡിക്ലറേഷനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ചടങ്ങുകൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്ഷണിതാക്കളായി അതിൽ പങ്കെടുത്തു. സഹോദരി ഡോ. ബെറ്റി ജോസിന് ഒരു ആശംസാപ്രസംഗം (പേജ് 235-ൽ) നടത്തുവാനുള്ള അവസരം കിട്ടി. ചടങ്ങുകൾക്ക് ശേഷവും പിന്നീട് ഇതു വരേയും പിതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു സമർപ്പിച്ച രേഖകൾ സംബന്ധമായി എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമോ കാനോനിക ഡിക്ലറേഷന്റെ ശരിയായ കോപ്പി പോലുമോ ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയില്ല. പൊതുചടങ്ങിൽ വായിച്ച ഡിക്രി ടേപ്പ് ചെയ്ത് പല പ്രവശ്യം കേട്ടു എഴുതിയെടുത്ത് വായിച്ചു നോക്കി ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം പിതാവിനെപ്പറ്റി അതിലുള്ള പരാമർശം ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെയാണ് **"പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ പുണ്യസ്മരണീയനായ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മൂലമറ്റം ഇടവക കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് അര ഏക്കർ സ്ഥലവും അതിൽ ഒരു കെട്ടിടവും സജ്ജീകരിക്കുകയുണ്ടായി.....**

ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ സാമ്പത്തിക മായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയ മാണ്.....''

ഞങ്ങൾ മക്കളായതുകൊണ്ടുകൂടി ആയിരിക്കാം കേൾക്കുംതോറും കൂടുതൽ വിഷമം തോന്നുന്നത്. സഭയിൽ അത്മായനുള്ള സ്ഥാനത്തെ പ്പറ്റി ഒരു പഴയ സിദ്ധാന്തം മുമ്പുതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ''To pray, pay and obey'' ഒരു അത്മായനായതുകൊണ്ടാകാം, ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് മർത്താ സിനുവേണ്ടി അര ഏക്കർ സ്ഥലവും പിന്നെ കുറെ സാമ്പത്തിക സഹാ യവും ചെയ്തിരുന്നതായി മാത്രം കാനോനിക ഡിക്രിയിൽ കാണിച്ചിരി ക്കുന്നത്.

1998 മുതൽ മറുപടി കാത്തുകഴിയുന്ന അരമനക്കടലാസിന് ഇനി എന്നെങ്കിലും ഒരു മറുപടി കിട്ടുമോ. മർത്താസിന്റെ 1996-ലെ തിരുത്തിയ ഡയറക്ടറിക്ക് എന്നെങ്കിലും ഒരു തിരുത്തൽ കൂടി ഉണ്ടാകുമോ? ഒരു സാധാരണ അത്മായനായ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ പിതാവിന് കേവലം സാമ്പ ത്തിക സഹായകൻ എന്ന നിലവിട്ട് ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപ കൻ എന്ന അംഗീകാരം എന്നെങ്കിലും അനുവദിച്ചുകിട്ടുമോ? ദൈവത്തിന് അസാദ്ധ്യമായി ഒന്നുമില്ലല്ലോ എന്ന് സമാധാനിക്കാം. 1994-ൽത്തന്നെ മർത്താസിന്റെ മദർ സുപ്പീരിയർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ആ സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും 'വേണ്ടപ്പെട്ടവർ' പഠനവിധേയമാക്കിയ തിന്റെ പരിണതഫലമായിരിക്കാം 1996-ലെ ഡയറക്ടറിയിലും 98-ലെ കാനോനിക വിളംബരത്തിലും വീണ്ടും 2006-ലെ ഡയറക്ടറിയിലും പ്രതി ഫലിക്കുന്നത്. പുതിയ ചരിത്രത്തിന്റെയും ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പ്രണേ താക്കളായ ഈ 'വേണ്ടപ്പെട്ടവർ' ആരാണെന്ന അന്വേഷണം ഞങ്ങൾ (കളപ്പുര യിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ) ഏതായാലും ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല. ആ അന്വേഷണത്തിനും തീർപ്പിനും വേണ്ടിയാണല്ലോ ഞങ്ങൾ അരമനക്കോടതിയിൽ അപേക്ഷ കൊടുത്തി രുന്നത്. മറുപടി കിട്ടുമെന്ന് കരുതിത്തന്നെ ഞങ്ങൾ വർഷങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു. **2006 ലെ ക്രീസ്ത്യൻ ഡയറക്ടറിയിൽ മർത്താസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാഗം വായിച്ചപ്പോൾ പുതിയ ജനറാളമ്മയോടൊപ്പം പുതിയ ഫൗണ്ടറും പ്രത്യ ക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ''വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ'' ഗൂഡാലോചനയുടെ കറുത്തമുഖം വ്യക്തമായി. real evaluation ഫലം എല്ലാവർക്കും വെളിവായി.**

9. ഇനി എന്ത്?

രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം കണ്ടെടുത്തവയും രൂപത കച്ചേരിയിൽ വർഷങ്ങളായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവയുമായ മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപകനെ സംബന്ധിച്ച രേഖകൾ ഏതായാലും ഞങ്ങൾ ഈ കൃതിയുടെ അഞ്ചാംഭാഗത്ത് അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണ്. **ഞങ്ങളുടെ പിതാവിനോടും പിതാവ് രൂപം കൊടുത്ത സന്യാസിനീസമൂഹത്തോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള വൈകാരികമായ അടുപ്പം മാത്രമല്ല ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു പിന്നിലുള്ളത്. മർത്താസ് സ്ഥാപകനെ സംബന്ധിച്ച് കനോനികമായ തീർപ്പ് എങ്ങനെയായാലും ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും സംബന്ധിച്ച് സത്യസന്ധമായ വിവരങ്ങൾ വായിക്കാനറിയാവുന്നവരും വായിക്കാൻ മനസ്സുള്ളവരുമായ എല്ലാ വർക്കും ലഭ്യമാക്കണമെന്നുള്ള താൽപര്യമാണ് ഞങ്ങൾക്കുള്ളത്.** ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം മർത്താസ് സമൂഹത്തിന് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ദോഷമുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല മദർ ജനറൽ ഞങ്ങൾക്കു തന്ന കത്തിൽ എടുത്തു പറയുന്ന 'വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ' ശിക്ഷണത്തിൽ രൂപപെട്ടുവരുന്ന മർത്താസിലെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് ഒരു കാലത്ത് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടാകുമെന്നുതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്. കാരണം സന്യാസ സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ സ്ഥാപകനിൽ നിന്നും പരമ്പരാഗതമായി ജീവിത ശൈലി വരുംതലമുറയിലേക്ക് അതാതുകാലത്തിന്റെ മിനുക്കുപണികളോടുകൂടി **"പൊങ്ങിയും താണും മങ്ങിയും തെളിഞ്ഞും ചാലുകീറി വരും"** മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപകസിദ്ധിയേപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിൽ കാണുന്ന ഈ പ്രസ്താവന എന്നെങ്കിലും ശരിയായിവരുന്ന പക്ഷം അന്ന് ഞങ്ങളുടെ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ സാധുതയും ബോദ്ധ്യപ്പെടാതിരിക്കില്ല. മർത്താസിന്റെ ആദിസ്രോതസ്സുകളിലേക്ക് എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ അന്വേഷികളായി കടന്നു ചെല്ലുന്നവർക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു വെളിച്ചമാകട്ടെ എന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

മർത്താസിന്റെ പരിമിത വൃത്തത്തിൽ മാത്രമല്ല കൂറെക്കുടി പൊതുവായ ഒരു പ്രയോജനവും ഞങ്ങൾ മുന്നിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ശുന്യതയിൽ നിന്ന് എന്തും സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്ന ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരുടെ കാലമാണിത്. ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ചരിത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവുമൊക്കെ രൂപപ്പെടുത്താൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞേക്കാം. ആവശ്യാനുസരണം സന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെ ചരിത്രംപോലും അവർ പടച്ചുണ്ടാക്കിയെ

ന്നുവരാം. അത്തരം ചരിത്രങ്ങൾക്ക് കാനോനിക പ്രതിഷ്ഠപോലും ലഭിച്ചെന്നും വരാം. പക്ഷേ വസ്തുതകളും സത്യങ്ങളും ദീപ്രശോഭങ്ങളും ദീർഘായുഷ്മങ്ങളുമാണ് യഥാർത്ഥ ചരിത്രത്തിന്റെ മൂല്യം അവയ്ക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ രേഖകൾ നുറുശതമാനവും വസ്തുനിഷ്ഠവും സത്യസന്ധവുമായതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ചരിത്രപരമായ ഒരു ആവശ്യം കൂടിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

അമ്പതുവയസ്സിലേറെ പ്രായമുള്ളവർക്ക് മർത്താസിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും വെറും ചരിത്രമല്ല ഒരു സമകാലിക സംഭവമാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ സമകാലിക ശേഖരത്തിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾക്കുമാത്രമല്ല വായനക്കാരായ നിങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും സംഭാവന ചെയ്യാം. ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ രേഖകൾക്ക് പൂരകമായ സത്യസന്ധമായ വസ്തുതകൾ വായനക്കാരിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി ഈ സത്യാന്വേഷണ ഗ്രന്ഥവുമായി സമൂഹമനഃസാക്ഷിയുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ നിൽക്കുകയാണ് **എല്ലാം അറിഞ്ഞിട്ടും "എന്താണ് സത്യം" എന്ന് ചോദിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വിശ്വാസവർഷത്തിലെങ്കിലും സത്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടട്ടെ,.**

ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മുൻപായി നന്ദിയുടെ ഏതാനും വാക്കുകൾ കൂടി കുറിക്കട്ടെ. മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച് വളർന്ന സെന്റ് മർത്താസ് സഭയും എന്റെ കുടുംബവുമായുള്ള ബന്ധം നൈയാമികം മാത്രമല്ല, വൈകാരികവുമായ പല തലത്തിൽക്കൂടി നിലകൊള്ളുന്നതാണെന്ന് വായനക്കാർ ഇതിനകം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവും. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി പഴയതുപോലെ ഒരടുപ്പം സഭാംഗങ്ങളുമായി പുലർത്താൻ കഴിയാതെയും വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഞങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന വലിയ ഒരു വിഭാഗം സഭാംഗങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അവിടെ ഉണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഞങ്ങളുമായി അടുപ്പം പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തവരും ഉണ്ടാകും. എല്ലാവരോടും ഞങ്ങൾക്കും സ്നേഹവും താല്പര്യവും മാത്രമേ ഇപ്പോഴും ഉള്ളു. സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമാകുന്നതുവരെ പരസ്പരം പ്രാർത്ഥനയിൽ നമുക്ക് ഒന്നുചേരാം. മർത്താസിനെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയിൽപെട്ട എന്നെപ്പോലുള്ളവർക്ക് മറക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വ്യക്തി കുറെനാൾ വിശ്രമജീവതം കഴിച്ച് മരിച്ച മുൻ ഡയറക്ടർ ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ. ആണ്.

സി.എം.ഐ. സഭയുടെ മാതൃഭവനമായ മാന്നാനത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നകാലം മുതൽ ആരംഭിച്ചതാണ് ലിയോപോൾഡ് അച്ചനുമായുള്ള ബന്ധം. അന്ന് എന്റെ സഹോദരൻ പരേതനായ ചെറിയാൻ (പാപ്പച്ചൻ) അവിടെ ബോർഡിംഗിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ ചെറിയ പരിചയമാണ് അതീവ ഹൃദ്യമായ സ്നേഹബന്ധമായി പരിണമിച്ചത്. ലിയോപോൾഡ് അച്ചൻ പാലായിൽ പ്രിയോരായിരുന്ന കാലത്ത് എന്റെ ഇളയ

സഹോദരൻ ജോയി പാലാ സെന്റ് വിൻസന്റ് ബോർഡിംഗിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള അഗാധമായ സ്നേഹത്തിനും കൂട്ടായ്മയ്ക്കും തുടക്കമായത് മേൽപ്പറഞ്ഞ ബന്ധങ്ങളാണ്. പിന്നീട് പാപ്പച്ചൻ സി.എം.ഐ. സഭയിൽ അംഗമായി ചേർന്നു പഠിക്കാൻ ആരംഭിച്ചെങ്കിലും അനാരോഗ്യത്താൽ സെമിനാരി ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കാൻ പറ്റിയില്ല.

ലിയോപോൾഡ് അച്ചനുമായുള്ള ബന്ധത്തിന് തിളക്കമേറിയത് സെന്റ്മർത്താസ് സന്യാസിനീസമൂഹത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം മൂലമറ്റത്തുവന്നതുമുതലാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് പ്രസ്തുത സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനെന്ന നിലയിൽ ഡയറക്ടറെ എല്ലാകാര്യത്തിലും സഹായിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ സ്നേഹബന്ധത്തിന് ഒരിക്കലും ഒരു കുറവും ഉണ്ടായില്ല. ലിയോപോൾഡ് അച്ചൻ ഡയറക്ടറായതിൽ പിന്നെ മർത്താസിന്റെ ഓരോ തരത്തിലുള്ള പുരോഗതിയിലും അദ്ദേഹം നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ചിരുന്നു. പുതിയ പുതിയ ഭവനങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ആരംഭകനും ഒരുമിച്ച് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അച്ചന്റെ ഒരു നിർദേശവും എന്റെ പിതാവ് തിരസ്കരിച്ചിട്ടുമില്ല. പുതിയ അംഗങ്ങളെ ഉപരിപഠനത്തിന് അയയ്ക്കുന്നതിനും, വിദേശങ്ങളിൽ സേവനത്തിന് അയയ്ക്കുന്നതിനും സാധിച്ചതിൽ മർത്താസ് സഭയ്ക്ക് ലിയോപോൾഡ് അച്ചനോടെന്നതുപോലെ കടപ്പാട് മറ്റ് ആരോടും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും പേരിലും എന്റെ വ്യക്തിപരമായ നിലയിലും അച്ചനോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ, ഉപകാരസ്മരണകൾ ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇപ്പോഴും മർത്താസിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എന്നെ സഹായിക്കുന്ന എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും സ്നേഹാദരങ്ങൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മുഖലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുകയാണ്.

സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ,

ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി,

കുര്യൻ ജോസഫ്
ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ
മൂലമറ്റം പി.ഒ., പിൻ: 685 589

വിശദാംശങ്ങൾക്ക് **"സഭാസ്ഥാപനം-ഒരു തർക്കവിഷയം"**
അഞ്ചാംഭാഗം (പേജ് 200 മുതൽ)

മാത്യു ജോസഫ് ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ

(ജീവചരിത്രം)

മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന എറകോന്നി മഹാകുടുംബത്തിന് പാലാ പ്രദേശത്ത് പ്രസിദ്ധമായ പല ശാഖാകുടുംബങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയിൽ ഒരു ശാഖയായ മുണ്ടാങ്കൽ ഇടവകയിലെ ചക്കുൻകുളത്തുകളപ്പുരയിൽ വീട്ടിൽ മത്തായി റോസ ദമ്പതികളുടെ ദ്വിതീയ പുത്രനായി 1902 മാർച്ചു മാസം 14-ാം തീയതി മാത്യു ജോസഫ് ഭൂജാതനായി. മാത്യു വർക്കിയാണ് ജേഷ്ഠ സഹോദരൻ. ഏക സഹോദരി മേരിയെ ഭരണങ്ങാനത്ത് തകിടിയേൽ തോമസ് സാർ വിവാഹം ചെയ്തു. മാത്യു ജോസഫിന്റെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ഗ്രാമീണ സ്കൂളിൽ നിന്നാണ് ആരംഭിച്ചത്. അന്തിനാട്, കാനാട്ടുപാറ ഗവൺമെന്റ് സ്കൂൾ ഇവയ്ക്കുശേഷം പാലാ സെന്റ് തോമസ് ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്ന് സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസ്സായി. ഒരു മിഷ്യനറി വൈദികനാകാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ മംഗലാപുരത്ത് 1930-ൽ മൈനർ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. പക്ഷേ പഠനം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയാതെ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോരേണ്ട അവസ്ഥ ഉണ്ടായി. 1932 നവംബർ 14-ാം തീയതി മാത്യു ജോസഫ് വിവാഹിതനായി. ഞാവള്ളി തെക്കേൽ പുതിയടത്തുപ്രാവിൽ ബ്രിജീത്ത ആയിരുന്നു വധു. 11 മക്കളെ ദൈവം അവർക്കുനൽകി.

മികച്ച കാർഷിക കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന മാത്യു ജോസഫ് മെച്ചപ്പെട്ട കാർഷിക പ്രവർത്തനത്തിനായി തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽപ്പെട്ട മൂലമറ്റത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. അക്കാലത്ത് മൂലമറ്റം വനമേഖലയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു അവികസിത പ്രദേശമായിരുന്നു. പിന്നീടുണ്ടായ മൂലമറ്റത്തിന്റെ വികസന ചരിത്രം മാത്യു ജോസഫിന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ചരിത്രവുമായി അടുത്തുബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു.

സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിൽ മാത്യു ജോസഫ് ഒരു തികഞ്ഞ മാന്യനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പൊതു ജീവിതത്തിൽ ബഹുമാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനം സമൂഹം അദ്ദേഹത്തിന് കല്പിച്ചുനൽകി. അദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് വിജയിച്ച ഒരു കർഷകൻ എന്നതിലൂപരി, മൂലമറ്റത്തിന്റേയും വെള്ളിയാമറ്റത്തിന്റേയും കാർഷിക പുരോഗതിക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ വ്യക്തികൂടിയാണ് അദ്ദേഹം. മികച്ച നാണ്യവിളയായ റബർ ''തോട്ടം അടിസ്ഥാനത്തിൽ'' ആദായകരമായി കൃഷിചെയ്ത ആദ്യത്തെ തദ്ദേശിയനായ വ്യക്തി അദ്ദേഹമായിരുന്നു.

കിഴക്കൻ കുടിയേറ്റ മേഖലയിലെ ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തിന് ഗണനീയമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ മാന്യദേഹമാണ് കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രീ. മാത്യുജോസഫ്. ആദ്ധ്യാത്മികമായി അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച പ്രത്യേക കാരിസമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് പ്രേരകമായി ഭവിച്ചത്. പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് രക്ഷാധികാരിയായി 1956-ൽ ആരംഭിച്ച ഈ സമർപ്പിത സമൂഹം ഇന്ന് കാനോനിക പദവി നേടി ഇൻഡ്യയിലും വിദേശങ്ങളിലും ദൗത്യനിർവഹണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്മായനായ സന്യാസ സഭാസ്ഥാപകൻ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് 1979 നവംബർ 25-ാം തീയതി ദിവംഗതനായി.

ഓർമ്മകളിൽ

ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ മത്തായിയുടേയും അച്ചാമ്മയുടേയും ഓമനപുത്രൻ

ഭൂമിയുടെ ഇരുളിൽ തെളിഞ്ഞ ദീപം!

മാത്യു ജോസഫ്, കുഞ്ഞൗത, ഔതച്ചേട്ടൻ

വെളുപ്പും ചുമപ്പും ചേർന്ന നിറം

സദാ പ്രസന്നമായ മുഖം

ആകർഷകമായ സംഭാഷണ ചാതുരി

ആരേയും ആകർഷിക്കുന്ന ഭാഗ്യ ലക്ഷണങ്ങൾ

ഒരു വൈദീകനാകണമെന്ന തീവ്രമായ ആഗ്രഹം

അഭിഷാലപൂർത്തിക്കായി സെമിനാരിയിൽ എത്തി

പഠനത്തിൽ എടുത്തുപറയത്തക്ക സാമർത്ഥ്യം ഇല്ല

ലാറ്റിൽ വാക്കുകൾ, സുറിയാനി പദങ്ങൾ ഒന്നും കടിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നില്ല.

ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാവായ ഉപദേഷ്ടാവായ ബഹു. ഫാ. ഫിദേലിയസ് മേരി കപ്പുച്ചിന്റെ നിർദ്ദേശം ''മകനേ, ഒരു അൽമായനായി തുടർന്നാൽ നിനക്ക് കൂടുതൽ നന്നായി കത്തോലിക്കാ സഭയെ സേവിക്കാം.''

സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തേക്കാൾ ദൈവേഷ്ടം തേടി.

നിറകണ്ണുകളോടെ സെമിനാരിയുടെ പടി ഇറങ്ങി

ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതവഴി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

അദ്ധ്വാനിച്ചു! ഉള്ളുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു, ജീവിതംകൊണ്ട് സാക്ഷ്യം നൽകി.

മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മചെയ്ത് സേവനം ജീവിതവ്രതമാക്കി

അൽമായനായി ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവസ്വരത്തിനായി കാത്തിരുന്നു,
കാതോർത്തിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യരെ സേവനസന്നദ്ധരായ വ്യക്തികളെ
പുതുലോകത്തിന്റെ നിർമ്മിതിക്കായി ദൈവം
എന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തന്നോടൊത്ത് ഏത് ക്ലേശവും സഹിക്കാൻ തയ്യാറായ
സഹധർമ്മിണി ബ്രജിത്ത, പതിനൊന്ന് മക്കൾ.
മൂന്നാമത്തെ ആളെ ആദ്യം ദൈവത്തിന് കൊടുത്തു.

മൂന്നുമക്കൾ പിന്നീട് സ്വയം സമർപ്പിച്ചു.

പ്രാർത്ഥനയും പ്രേഷിതത്വവും അദ്ധ്വാനവും മുഖമുദ്രയാക്കിയ കുടുംബം

ദേവാലയങ്ങൾ കന്യകാലയങ്ങൾ ആതുരശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയും പ്രോത്സാഹനവും സംഭാവനയുംകൊണ്ട് എല്ലാവരേയും സഹായിച്ചു.

കൊടുക്കുംതോറും വർദ്ധിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചു. മക്കളേയും അത് പഠിപ്പിച്ചു.

മൂലമറ്റത്ത് ദേവാലയ സ്ഥാപനത്തിനായി അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ചു.

അനുവാദത്തിനായി മൂലമറ്റം മുതൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി വരെ നടന്നു.

ക്ഷീണിതനായില്ല. ഓരോ കാൽവയ്പും പുതിയ ആവേശത്തോടെ

അതോടൊപ്പം സ്കൂൾ, മഠം തുടങ്ങിയവയും ഉയർന്നുവന്നു.

ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലമായി

സ്വപ്നങ്ങൾ എന്നിട്ടും തീർന്നില്ല.

പ്രാർത്ഥനയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണ

ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേഷ്ടാവും സഹപാഠിയും ആത്മസുഹൃത്തുമായിരുന്ന അന്നത്തെ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രോത്സാഹനം

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും പിതൃധനത്തിന്റേയും കുറവുകൊണ്ട്
വിവാഹാന്തസ്സിലോ സന്യാസസഭകളിലോ
പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ഒരു പുതിയ തുടക്കം.

വയലിൽ പിതാവ് അനുവാദവും അംഗീകാരവും നല്കി.

തിരുഹൃദയസമൂഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ സെന്റ് മർത്താസ് വളർന്നു.

അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു.

തിരുഹൃദയസഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നിന്നും മർത്താസ് സഭ വേർപെടുത്തണമെന്ന തന്റെ ആഗ്രഹം മാത്യു ജോസഫ് വയലിൽ പിതാവുമായി പങ്കുവച്ചു.

വയലിൽ പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന കടൂക്കുന്നേൽ ബഹു. ജോൺ അച്ചൻ സ്പിരിചൽ ഡയറക്ടറായി.

സമൂഹം വളർന്ന് പന്തലിച്ചു.

''സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നമ്മുടെ സ്വന്തമാണ്''
- വിൽപ്പത്രത്തിലെ വാക്യം

മാത്യു ജോസഫ് സഭയുടെ ഉപജ്ഞാതാവാണെന്ന്
വയലിൽ പിതാവിന്റെ വ്യക്തമായ രേഖ

സെന്റ് മർത്താസ് സഭ വളരുമ്പോൾ സ്ഥാപകനാരെന്ന സംശയം
- ദൈവനിശ്ചയമോ, മനുഷ്യസൃഷ്ടിയോ?

മാത്യു ജോസഫിന്റെ മരണശേഷം കിട്ടിയ, മാത്യു ജോസഫ് 1936-ൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയ ഡയറിയിലെ കുറെ ഭാഗങ്ങൾ. ഇതിലെ 3 മുതൽ 8 വരെ പേജുകൾ ടൈപ്പ് ചെയ്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

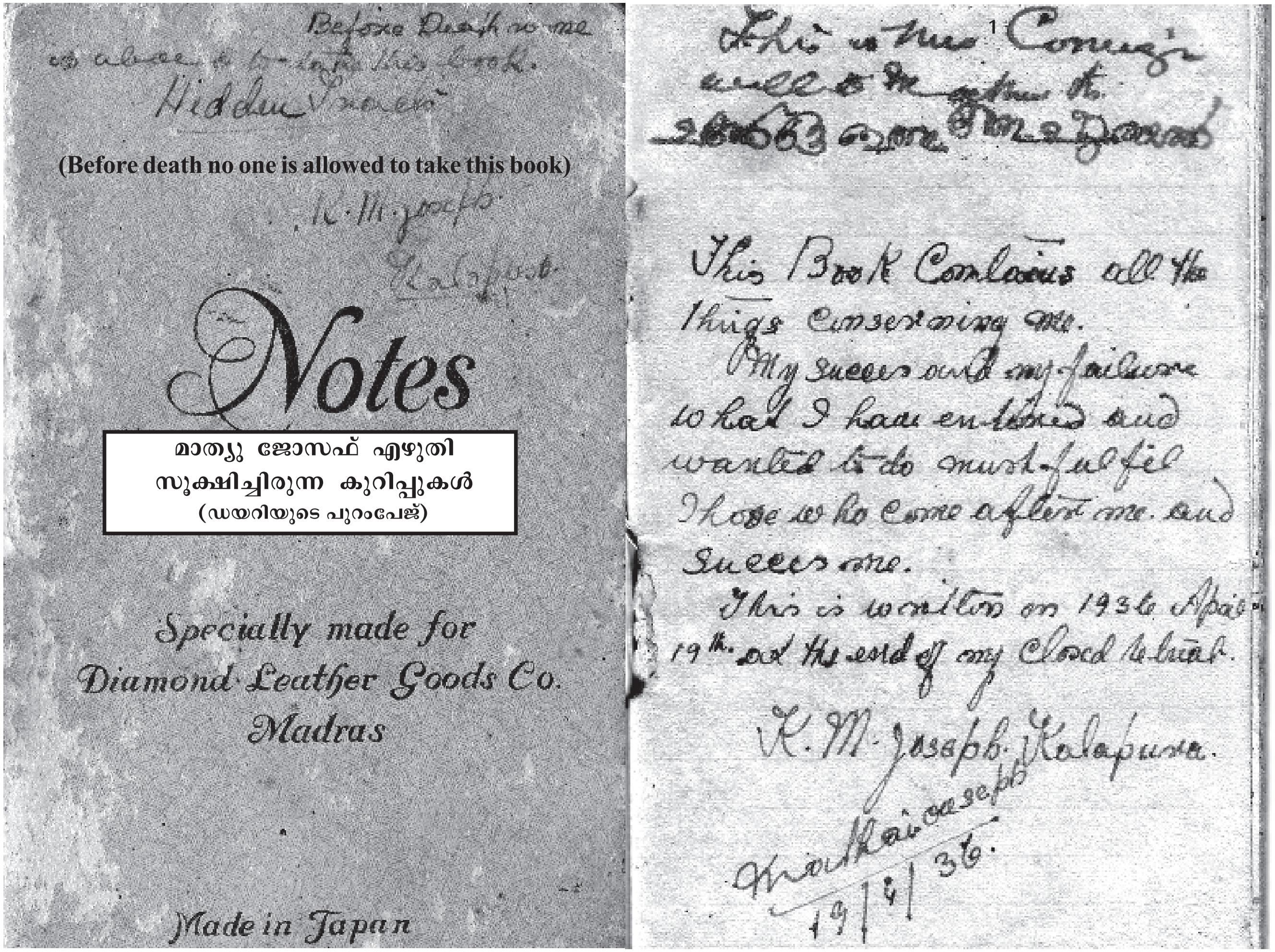

2

Vincenza Gerosa.

She used to say: who so ever Knows the crucifix Knows every thing who so ever Knows not Crucifix Knows nothing.

closed retreat. 1936. 31 November.

Resulutions.

King of the family. Sacred Heart.

Patron. St. Joseph.

Sub. Patrons. Little Flower

St. Antony. St. Fransis of Assissi

St Thomas mur. Isithor du Vincent.

(1). Never omit Rosary.

(2) offering every thing to the Sacred Heart what ever I am going to do.

(3) Thanks giving in the evening for the mercy and Kidness of Jesus.

Spiritual Communion every day.

Holy Comunion at least with in 1 day

Reading Spiritual Books at least 10 minuts

3

A short history of mine,

I was born on 1902 on 16th march and baptised at the sacred Heart church at Kanum. when I was young my character was very bad and was always suffering from bad attacks of evil. For that my doctor was: Rev Fr Mathew Kadankavil My good mother Achama suffered much about for my growth. She compelled me at least to go to the church four times a year when I was young. She was very careful in my daily prayers and devotions In 1913 I entered a government school at Kanalitu para. Though I was weak in my studies I passed the forth class in the first year.

In 1914 I went to the English
school at Palai. My weakness of
study compelled me to put a
stop to my studies when I
was in second form. My spiritual
Rev Father Mathew Alakalam
thought me how to assist Mass.
From that time forward I
became a daily communicant
and enlisted for it in the service
of God in the church. By the time
I was fully engaged with the church
I enlisted in the public examination
in the year 1927. I went for mission
in the year 1930 on June 16th. I lived
there as a novitiate Brother
for 6 months. I returned from
there on 10th January 1931 only
being unable to continue
my studies in Latin.

with innumerable advices
from my spiritual father
besides many. I returned with
one of my friend J. Mani Kodoorin-
puridam. I prayed much to know
the will of God to take what line I
must take to my new life, and
I offered myself to God. My
parents especially my good mother
my friends neighbours and all
were against me in going for
mission. Any how one day an
year before I got admission
from my ~~brother~~ mother to lay a brick.

Any how I determined
to enter in to a fresh life
to glorify God my creator.
I consent and well offering
for the fresh life was on 1932
october 3rd. the feast day.

6

of Little flower. This being
unknowingly determined by
my parents. on october 3rd
1932 after proper receiving Holy
Commission and offering myself
before and I in the presence of
Rev F mathew Procattu I gave
my consent to receive such and such
a girl as my loving wife. Thus
my betrothal took place on 3rd
october the feast day of Little
Flower as a miracle —.
I received the sacrament
ment of matrimony on 14th
november 1932 from the hand
of Rev Fr. Mathew Thalachira
assisted by Rev father mathew
Kighakkecara Rev father mathew
Procattu. Rev father Joseph ma-
navoor Rev father Joseph —

7

muggamattu. Very Rev father
Andrew Kalapura Rev father
Alexander naballil, Rev —
father mathew minimalaka-
dan Kavil, Rev father Sebastian
Kuzumpil. Rev father Alexander
naballil delivered a lecture
on that solemn occasion

My daughter Rosa Kutty
born on 20th December evening
at 9.30. on 1933. and baptised
in the St maries church Lal
Lalam on 28th December
on 1933. Her step parents are my
uncle Avira palakunnel
and my aunt Anna mma
manimalakadankavil
serimoney give by Rev father
mathew Procattu, the
vicar of Lalam church
mathew

By the way of Holi obedience
I became a missionary and my
entire will and desire I became
a priest. That is all my will and
desire, But the will of God is another
way. His Holi will is that I should
suffer something in the world by becom
ming a layman. I enlisted them
life that is in the married
life in knowing the good will of
God. In my family life my fa-
ther, the sacred Heart. My pat
rons, Blessed Virgin Mary
and St Joseph. Little flower
and St Antony. . . . .
My good mother Achamma
I cannot say How much darling
I was to my mother. She suffered
much for me. She thought that I
was alone in ~~tim~~ her support

till the end. In all my suffering
and difficulties she was my
firm support and consultion
After my good mother Achamma
attacked by a slight fever on
first of january evening and
after 9th morning fever moved
to a sarathi Immedilty doctor
called upon and was a little
better. and on 10th she was
attacked by a marappu on
the right side from head to leg.
again doctor called upon and
she by an injection she became
a little better and on 11th
She was attacked by an
ba ullw caluw [illegible]
doctor called upon and
she become a little better
and on 12th evening fever

My offerings

(1). All what I have to the Sacred Heart

x(2) My first Born. Rosa Kutty to the Blessed Virgin Mary. at Lalam

x(3) My second born Mathachen to St Joseph at Anthinad.

x(4) My third Born To Little Flower at Little Flowers convent Murdank

x A solemn Novena of Sacred

(1) Heart in June with 10 High Mass and a Rassigu.

2 Two cross and Flower of Little F.

3 A feast of sorrows of Blessed Virgin Mary with a high mass and a Rassigu

4. A sorrows of Blessed Virgin Mary.

5. An eye of Gold chain worth 21 chas to St Antony at Mundakkal High Mass to Ragas at Palai

A closed Retreat

Commenced on 1941. 8 April 10-11-12

1st. Day. Patron:

Sacred Heart.

Readings Imitations Christ

Book. 1. Chapter 2.3.10.38.

Book. III. Ch. 1.9.10.26.27.40.

Reflections. God is my master I am His servant. I have nothing. what ever I have and my position of my life is belongs to them

II day. Patron: Bl. Mother

Readings Book. 1. chapter 6.7.14-16.22-24.

Book. 3. Ch. 20.31.32.53.55.59.

Reflection

Sin is the only evil that I should be dread of.

Hell exist. Hell is reality.

മുൻപേജുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഡയറിയിലെ 3 മുതൽ 8 വരെ പേജുകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ എളുപ്പത്തിന് ഒന്നുകൂടി ടൈപ്പ് ചെയ്ത് ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

(ഡയറിയിലെ വാക്കുകൾ അതുപോലെ ടൈപ്പ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ ഉണ്ട്.)

This book contains all the things concerning me. My success and my failure what I have entired and wanted to do must fulfill those who come after me and success me. This is written on 1936 April 19th at the end of my closed retreat.

A SHORT HISTORY OF MINE

I was born on 1902 on 14the March and baptised at Sacred Hearts Church at Karur. When I was young my character was very bad and was always suffering from bad attacks of evil. For that my doctor was Rev. Father Mathew Kandankavil. My good mother Achamma suffered much about for my growth! She compelled me to go to the church. When I was young she was very careful in my daily prayers, and devotions. In 1913 I entered a Government school at Kanattupara. Though I was weak in my studies I passed the forth class in the first year.

In 1914 I went to the English School at Palai. My weakness of study compelled me to pul a stop to my studies. When I was in second form my spiritual Father Rev. Father Mathew Alakulam thought me how to assist Mass. From that time forward I become a daily communicant and entired in the service of God in the Church. By the time I am fully engaged with the church. I entired with public examination in the year 1927. I went for mission in the year 1930 on June 16th. I lived there as a noviciate brother for 6 months. I returned from there on 10th January 1931 only being unable to continue my studies in Latin with in numerable advices from my spiritual Father Fideles Mary. I returned with one of my friend Mani Koduvenpurayidam. I prayed much to know the will of God to what I must take to my new life, and I offered myself to God. My parents especially my good

mother, my friends, neighbours and all are against me in going for mission. Anyhow one day an year before I got admission from my mother by a trick.

Any how I determined to enter in to a fresh life to glorify God, my creator. I consent and will offering from the fresh life was on 1932 October 3rd the Feast day of Little Flower. This being unknowingly determine by my parents. On October 3rd 1932 after receiving Holy Communion and offering myself and with the presence of Rev. Fr. Mathew Procattu I gave my consent to receive such and such a girl as my loving wife. Thus my betrothal took place on 3rd October the feast day of Little Flower as a miracles.

I received the sacrament of Mattermony on 14th November 1932 from the hand of Rev. Fr. Mathew Thalachira assisted by Rev. Father Mathew Kizhakkekkara, Rev. Father Mathew Procattu, Rev. Father Joseph Mannoor, Rev. Father Joseph Mugganattu, very Rev. Father Andrew Kalapura, Rev. Father Alexander Njavallil, Rev. Father Mathew Manimalakandankavil, Rev. Father Sebastian Kuzhupil. Rev. Father Alexander Njavallil delivered a lecture on that solemn occasion.

My daughter Rosakutty born on 20th December evening at 9.30 PM on 1933 and baptized in the St. Mary's Church Lalam on 28th December on 1933. Her step parents are my uncle Avira Paliakunnel and my aunt Annamma Manimalakandankavil. Ceremony given by Mathew Procattu, the vicar of Lalam Church.

By the way of Holy obedience I became a missionary and my entire will and desire I become a Priest. That is all my will and desire. But the will of God in another way. **His Holy will is that I should suffer something in the world by becoming a layman.** I entered the new life, that is in the married life in knowing the good will of God. In my family life my father, the Sacred Heart, my paterns Blessed Virgin Mary and St. Joseph, Little Flower and St. Antony.

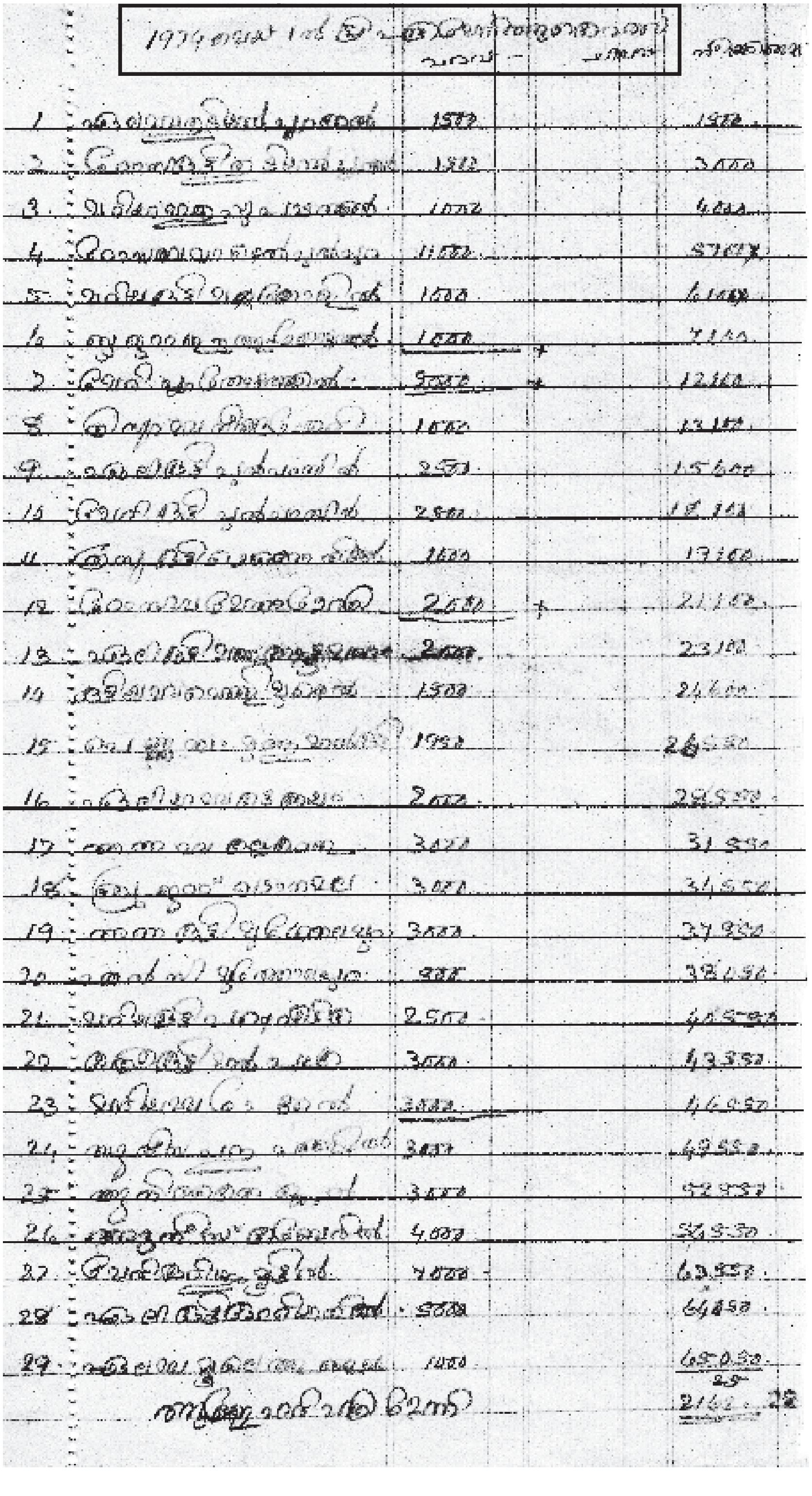

1	[illegible]	1500	1500
2	[illegible]	1500	3000
3	[illegible]	1000	4000
4	[illegible]	1000	5000
5	[illegible]	1000	6000
6	[illegible]	1000	7000
7	[illegible]	5000	12000
8	[illegible]	1000	13000
9	[illegible]	2500	15600
10	[illegible]	2500	18100
11	[illegible]	1000	19100
12	[illegible]	2000	21100
13	[illegible]	2000	23100
14	[illegible]	1500	24600
15	[illegible]	1950	26550
16	[illegible]	2000	28550
17	[illegible]	3000	31550
18	[illegible]	3000	34550
19	[illegible]	3000	37550
20	[illegible]	500	38050
21	[illegible]	2500	40550
20	[illegible]	3000	43550
23	[illegible]	3000	46550
24	[illegible]	3000	49550
25	[illegible]	3000	52550
26	[illegible]	4000	56550
27	[illegible]	7000	63550
28	[illegible]	500	64050
29	[illegible]	1000	65050
			25
	[illegible]		2162

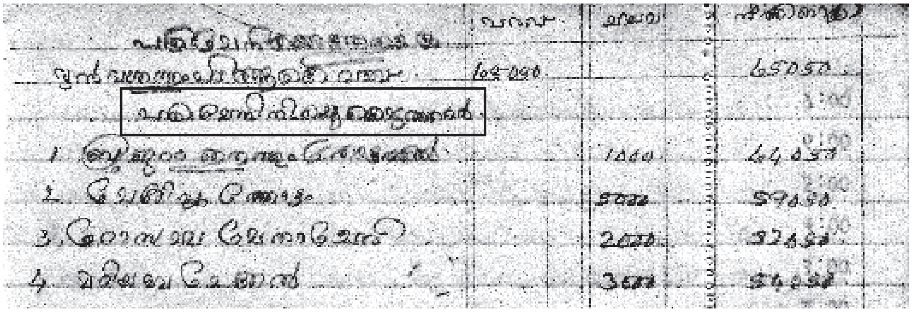

1970–ൽ സെന്റ് മർത്താസ് പയസ് യൂണിയനായി ഉയർത്തിയതിന് 4 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം 1974–ലും മാത്യു ജോസഫ് കൈപ്പടയിൽ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മർത്താസിൽ വന്നുചേർന്ന അംഗങ്ങളുടേയും മർത്താസിൽ നിന്നും പത്രമേനി വാങ്ങിച്ച് പിരിഞ്ഞുപോയവരുടേയും കണക്കിന്റെ ഒരു രേഖ

സ്ഥാപക പിതാവിന്റെ മരണശേഷവും ആദ്യകാലങ്ങളിലെ പതിവ് പോലെ സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം സെന്റ് മർത്താസിലെ പതിനാല് നവ സന്യാസിനികൾ 14–ാം ചരമ വാർഷിക ദിനത്തിൽ സ്ഥാപക പിതാവിന്റെ ഭവനം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ

മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ മർത്താസ് അംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ ആദ്യ നിയമാവലിയിൽ വന്ദ്യപിതാവ് രക്ഷാധികാരി എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു

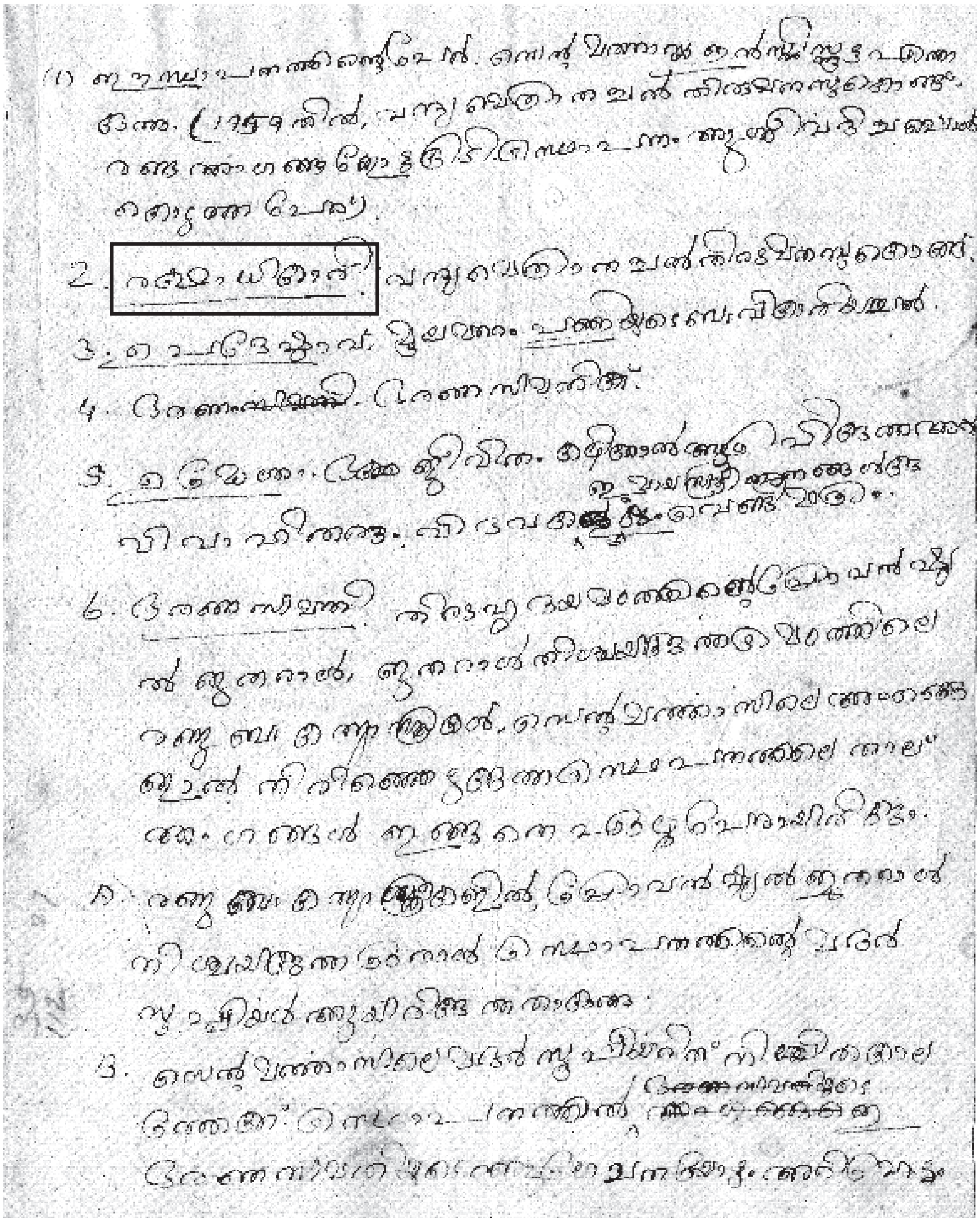

സഭ തന്ത്രത്തിലുള്ള അംഗങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കണം.
ഉപദേശിത്ത ഭാഗങ്ങൾ സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷി
ച്ചുവെക്കുക. അവകാശപ്പെട്ട അധികാരവ്യക്തികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

5. (സെന്റ് വർഗ്ഗീസിന്റെ [illegible]) ഭരണസമിതിയിൽ നിന്ന്, വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിൽ തിരഞ്ഞെടു
ക്കപ്പെടുന്ന, വരവ്, ചിലവ് കണക്കുകൾ എഴുതി
ടി. പൊതുയോഗങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളെ അറിയിക്കണം.
ഭരണാധികാരികളെയും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും
ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും, [illegible] തിരഞ്ഞെടുക്കുക.
[illegible], ഭരണസമിതിയോഗ
ങ്ങളും, പൊതുയോഗങ്ങളും, [illegible]
തീരുമാനങ്ങളും എഴുതി [illegible]
ക്ക് [illegible] (അനാവശ്യമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, [illegible]) [illegible].

6. നടത്തിപ്പ്. സെന്റ് വർഗ്ഗീസിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും
വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഭരണസമിതി
[illegible] [illegible], തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

7. ഭരണസമിതിയുടെ അറിവും സമ്മതവും കൂടാതെ വാർഷിക
പൊതുയോഗം എല്ലാ തീരുമാനവും [illegible]
[illegible].

8. വാർഷിക പൊതുയോഗങ്ങൾക്ക് എത്തുന്ന
[illegible] അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

7

19. ഞായറാഴ്ചനാളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വേണ്ടി
പ്രത്യേകം വേലക്കാരെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതും.
20. പത്താം കല്പന വച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവം ആവ
ശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ ദേവാലയത്തിലും വേലക്കാരെ
നിയമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
21. പരിശുദ്ധ കുർബാന ചെയ്യുന്നതിന്. [illegible] ഉള്ള
ദേവാലയം, പട്ടക്കാരൻ [illegible] സംസാര
[illegible] മായി വരുന്നതാണ്.
22. ഉപവാസ ദിവസങ്ങളിലെ [illegible]
[illegible] സംസാരിച്ചു [illegible]
ന്നു.
23. ഞായറാഴ്ചനാളിലെ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
24. [illegible] നടക്കുന്ന ഉ. സ.
[illegible] ബുധൻ, ശനി. ഞായറാഴ്ച
ദിവസങ്ങളിൽ ഉ. സ. [illegible].

മാത്യു ജോസഫ് എഴുതിയ വിൽപത്രത്തിൽ നിന്നും

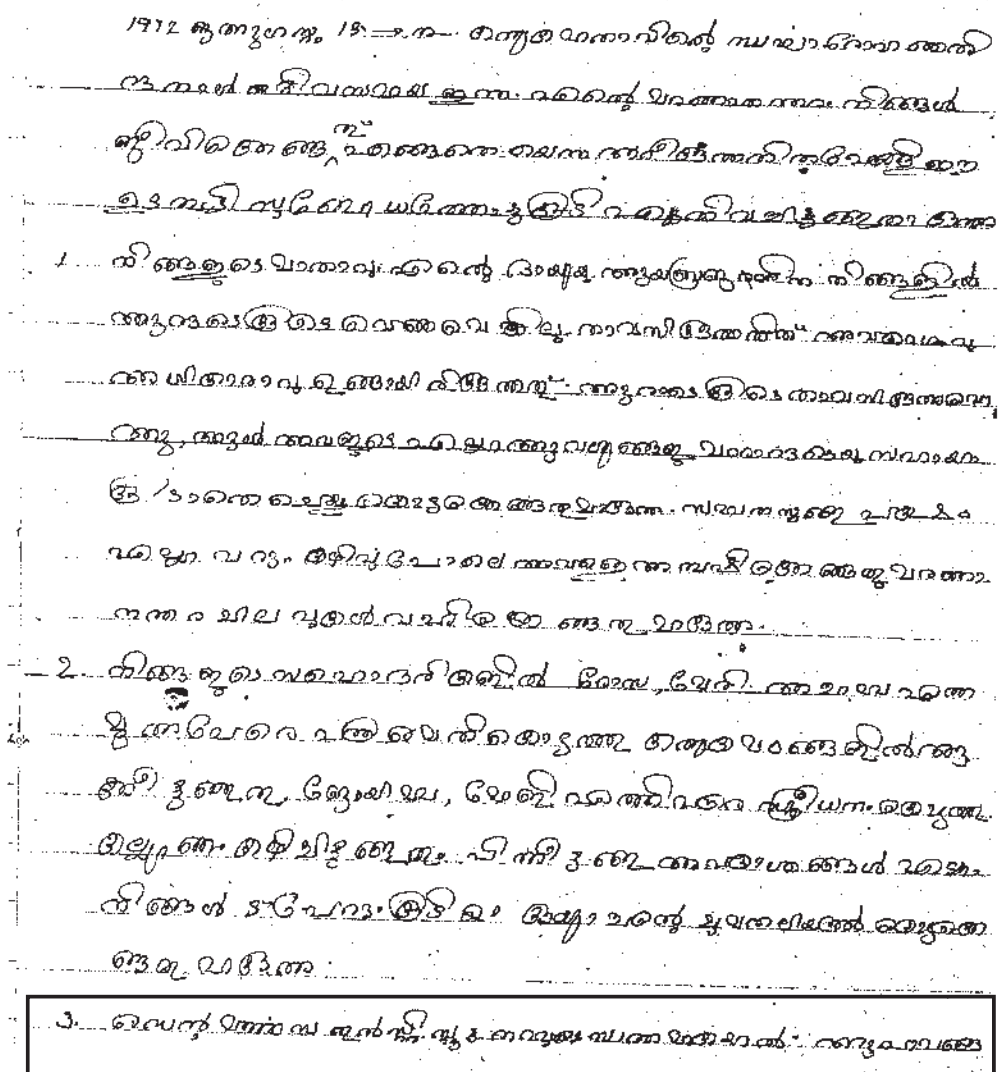

A പട്ടിക എന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മത്തച്ചന്

സഭാസ്ഥാപകനേയും സഭയേയുംപറ്റി ആധികാരികമായി പറയുവാൻ - ഗ്രന്ഥരചയിതാവും ദ്വിതീയപുത്രനുമായ കുര്യൻ ജോസഫിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഈ രേഖ തെളിയിക്കുന്നു.

മാത്യു ജോസഫ് 1950-ൽ എഴുതിയ ഒരു കണക്കു പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്

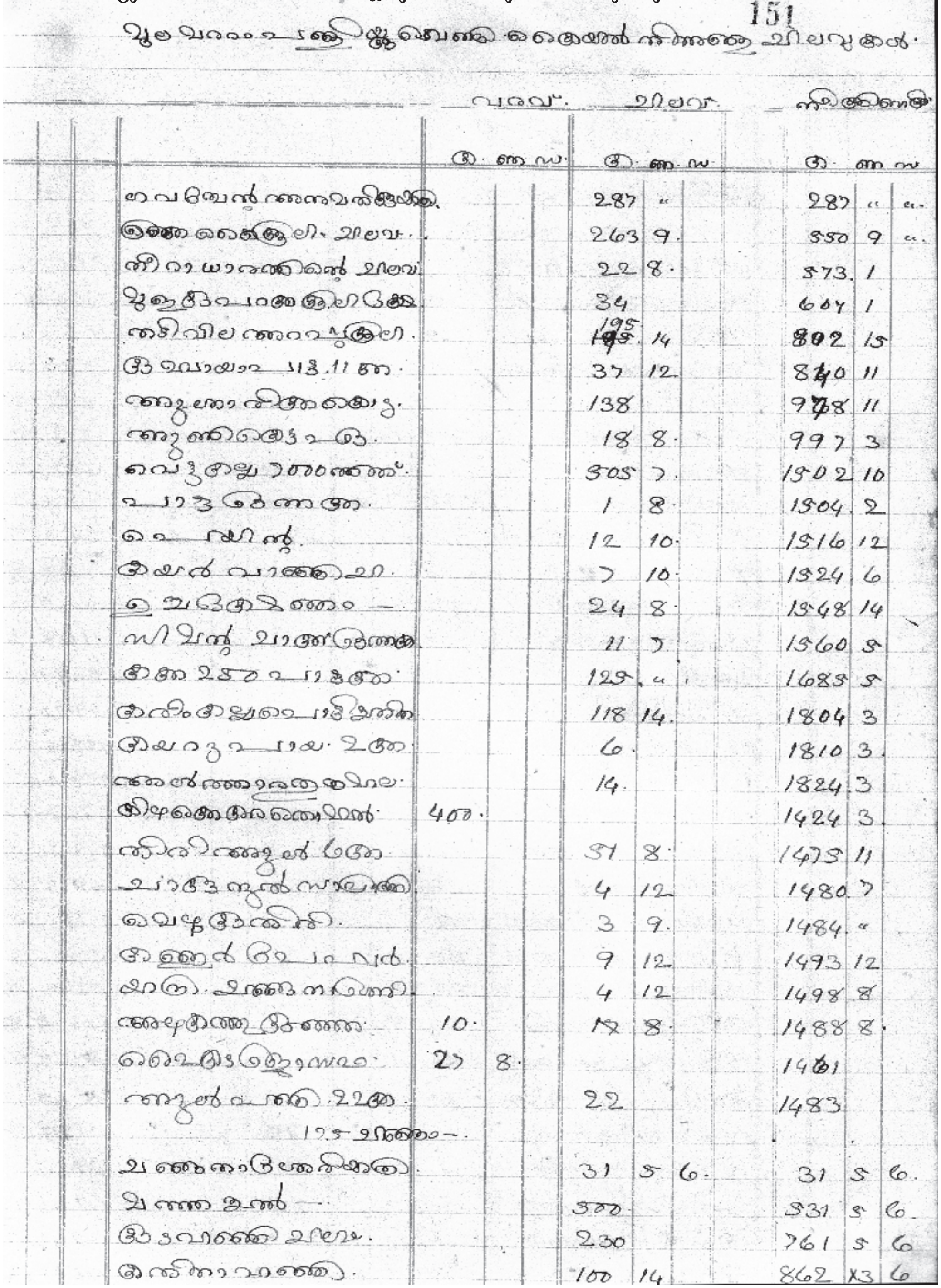

151

[illegible]

	വരവ്		ചിലവ്			നീക്കിയിരിപ്പ്		
	രൂ.	ണ.	രൂ.	ണ.	പൈ.	രൂ.	ണ.	പൈ.
[illegible]			287	"		287	"	"
[illegible]			263	9		550	9	"
[illegible]			22	8		573	1	
[illegible]			34			607	1	
[illegible]			195	14		802	15	
[illegible]			37	12		840	11	
[illegible]			138			978	11	
[illegible]			18	8		997	3	
[illegible]			505	7		1502	10	
[illegible]			1	8		1504	2	
[illegible]			12	10		1516	12	
[illegible]			7	10		1524	6	
[illegible]			24	8		1548	14	
[illegible]			11	7		1560	5	
[illegible]			125	"		1685	5	
[illegible]			118	14		1804	3	
[illegible]			6			1810	3	
[illegible]			14			1824	3	
[illegible]	400					1424	3	
[illegible]			51	8		1475	11	
[illegible]			4	12		1480	7	
[illegible]			3	9		1484	"	
[illegible]			9	12		1493	12	
[illegible]			4	12		1498	8	
[illegible]	10		[illegible]	8		1488	8	
[illegible]	27	8				1461		
[illegible]			22			1483		
17.5 [illegible]								
[illegible]			31	5	6	31	5	6
[illegible]			300			331	5	6
[illegible]			230			761	5	6
[illegible]			100	14		862	X3	6

വ്യക്തികളുടെ കാരിസവും സഭാസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും

കാരിസം: ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ നിന്നാണ് കാരിസം എന്ന വാക്കുവരുന്നത്.

ഇംഗ്ലീഷിൽ എത്തുമ്പോൾ: - A power or authority of spritual nature believed to be freely given by the grace of God എന്ന് അർത്ഥം.

കാരിസം എന്ന വാക്കിന് ദൈവശാസ്ത്രപരമായി പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. "Sacramentum Mundi" എന്ന അംഗീകൃതഗ്രന്ഥം സെന്റ് പോളിന്റെ വീക്ഷണങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് കാരിസത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

ആത്മാഭിഷേകത്താൽ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ് കാരിസം. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നുലഭിക്കുന്ന ഒരു വലിയദാനമാണത്. നവീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പുതിയസമൂഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിക്ക് പ്രയോജനപ്പെടത്തക്കവിധമായിരിക്കണം കാരിസത്തിനടുത്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നത് ഏറെ പ്രധാനമാണ്. ദൈവനിവേശനവും ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രയോജനവും കാരിസത്തിന്റെ അവശ്യഘടകങ്ങളാണെന്നു ചുരുക്കം. ഒന്നാം കൊറിന്തോസിന്റെ 12-ാം അദ്ധ്യായം 4 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "........... ദാനങ്ങളിൽ വൈവിദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും ആത്മാവ് ഒന്നുതന്നെ................ ശുശ്രൂഷകളിൽ വൈവിദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും കർത്താവ് ഒന്നുതന്നെ. ഒരോരുത്തരിലും ആത്മാവ് വെളിപ്പെടുന്നത് പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്................."

പൗലോസ് അപ്പസ്തോലന്റെ വാക്കുകൾതന്നെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് കാരിസത്തിനടുത്ത വിവിധപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും "സാക്രമെന്റം മുൻഡി" വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. **"**ആത്മാവിൽ നവീകരിക്കപ്പെട്ടപുതിയസമൂഹത്തിലെ പ്രവാചക ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനാണല്ലൊ കാരിസം പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കാരിസത്തിനടുത്ത വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഓരോന്നും പരസ്പരപൂരകങ്ങളായിട്ടാണ് വർത്തിക്കേണ്ടത്. അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ശരീരത്തിലെ വിവിധ അവയവങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനമാണ് വിവിധ കാരിസങ്ങൾക്കും സമൂഹത്തിൽ ഉള്ളത്**".** സെന്റ് പോൾ അക്കാര്യം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു............. ഇപ്പോഴാകട്ടെ പല അവയവങ്ങളും ഒരു ശരീരവുമാണുള്ളത്. കണ്ണിന് കയ്യോട്, എനിക്ക് നിന്നെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമില്ല എന്നോ, തലയ്ക്ക് കാലിനോട് എനിക്ക് നിന്നെക്കൊണ്ട് ഉപയോഗമില്ല എന്നോ പറയുക .... സാദ്ധ്യമല്ല. (1 Core 12: 20-22)

സെന്റ് പോളിന്റെ കാലം മുതൽ ഇന്നോളം കാരിസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള

സഭാപഠനങ്ങളിൽ കാര്യമായ വ്യതിയാനം ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സഭാസമൂഹം "രാജകീയ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണ്", "ദൈവജനമാണ്" എന്നൊക്കെ വിലയിരുത്തുന്ന രീതിയാണ് നാം പിൻതുടർന്നുവന്നത്. **രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലാകട്ടെ, ഒരു പടികൂടികടന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം സഭയ്ക്കുപുറത്തുള്ള സമൂഹങ്ങളിൽപ്പോലും സംഭവ്യമാണ് എന്ന ഉദാരവീക്ഷണമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.**

(Sacramentum Mundi - Theological publication, Bangalore)

സഭയുടെ അംഗീകൃതപഠനങ്ങൾ ഇത്തരത്തിൽ മുമ്പോട്ടുപോകുമ്പോഴാണ് "അൽമായർക്ക് കാരിസം ഉണ്ടാകുമോ?" മാത്യു ജോസഫ് എന്ന സാധാരണ വ്യക്തിക്ക് പരിശുദ്ധാത്മനിവേശനം സാദ്ധ്യമാകുമോ? മെത്രാനല്ലേ സന്യാസ സഭാസ്ഥാപനത്തിന് കുടുതൽയോഗ്യതയുള്ളത്..........? എന്നൊക്കെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നത്. കൊറിന്തോസിനുള്ള ഒന്നാം ലേഖനത്തിന്റെ 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ വരദാനങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയിക്കുന്നവർക്ക് പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ നൽകുന്ന മറുപടി ഇത്തരക്കാർക്കുള്ള ഉചിതമായ മറുപടി ആയിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു....... നമ്മളെല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിൽ ഏകശരീരമാകാൻ ജ്ഞാനസ്നാനമേറ്റു (13) ഒരവയവമല്ല പലതുചേർന്നതാണ് ശരീരം (14). മാന്യങ്ങളല്ലെന്നുകരുതപ്പെടുന്ന അവയവങ്ങൾക്ക് നമ്മൾ കൂടുതൽ മാന്യതകല്പിക്കുകയും ഭംഗികുറവ് എന്നു കരുതപ്പെടുന്നവയെ കൂടുതൽ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു(24). ഭംഗിയുള്ള അവയവങ്ങൾക്ക് ഇവയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ദൈവമാകട്ടെ അപ്രധാനങ്ങളായ അവയവങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ശരീരം സംവിധാനംചെയ്തിരിക്കുന്നു (25). അതുശരീരത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകാതെ അവയവങ്ങൾ പരസ്പരം തുല്യശ്രദ്ധയോടെ വർത്തിക്കേണ്ടതിനുതന്നെ(26).

ആരാണ് ഒരു സഭാ സ്ഥാപകൻ/സ്ഥാപക? നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നയാളോ കൊടുക്കുന്നയാളോ അല്ല ഒരു സ്ഥാപകൻ /സ്ഥാപക. പല സ്ഥാപകരും അതു ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ/സ്ഥാപക മഠമോ ആശ്രമമോ പണിയിക്കുന്നവനോ പണിയുവാനുള്ള പ്ലാൻ കൊടുക്കുന്നവനോ അല്ല. മറിച്ച് തിരുസ്സഭയുടെ നന്മയ്ക്കായി ഒരു സിദ്ധി (കാരിസം)യുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു സന്ന്യാസസമൂഹത്തിന് രൂപം കൊടുക്കുന്നവനോ / ഒരുവളോ ആണ് ഒരു സന്ന്യാസസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ / സ്ഥാപക.

– സത്യദീപം – പേജ് 5, 2008 ആഗസ്റ്റ് 20.

രണ്ടാം ഭാഗം
വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ

വളർത്തി വലുതാക്കിയവർ പലരാണ്. ആദ്യത്തെ മഠം കെട്ടിടത്തിന് തറക്കല്ലിട്ട പുഞ്ചക്കുന്നേൽ അച്ചൻ തുടങ്ങി സുദീർഘമായ 18 വർഷം ഈ സഭയെ നയിച്ച ലിയോപോൾഡ് അച്ചൻവരെ ആ നിര നീളുന്നു. തിരുഹൃദയ സന്ന്യാസിനീസഭയുടെ സഹകരണവും സഭയെ കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേലിന് നല്കിയ നിയമന ഉത്തരവും രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായിച്ചവർ

1. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചക്കുന്നേൽ
2. ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേൽ
3. ഫാ. ലിയോപോൾഡ്
4. സി. എസ്പരിത്താ
5. ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേൽ

“ദൈവത്തിനായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു” .

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചക്കുന്നേൽ

(26-04-1952 മുതൽ 6-1958 വരെ മൂലമറ്റം പള്ളിവികാരി)

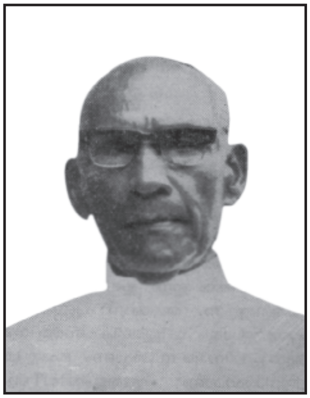

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചക്കുന്നേൽ

ഇന്നു നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന, ഈ ഔതച്ചേട്ടന്റെ ശവസംസ്ക്കാരത്തിൽ സംബന്ധിച്ച്, അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടവിധം ബഹുമാനിക്കുന്നതിനാണ് നാമെല്ലാം ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ, ദൈവം സകലവസ്തുക്കളേയും സൃഷ്ടിച്ചു; ആകാശത്തേയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചു; ഒടുവിൽ നമ്മുടെ ആദിപിതാവായ ആദത്തേയും ഹവ്വായേയും സൃഷ്ടിച്ചു. വിവാഹത്താൽ അവരെ ബന്ധിതരാക്കി, ഇവയെല്ലാം നമുക്കറിയാവുന്ന സംഗതികളാണ്. അങ്ങനെ ആദിപിതാക്കൻമാരെ വിവാഹത്താൽ ബന്ധിതരാക്കി. ഒരു കുടുംബത്തെ ഭൗമ്യ പറുദീസായിൽ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം അവരുടെ സൃഷ്ടാവാണെന്നും, ആദിമാതാപിതാക്കൻമാർ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സൃഷ്ടാവിനോടുള്ള അവരുടെ വിശ്വസ്തത എന്തുമാത്രമുണ്ടെന്നു പ്രായോഗിമായി കാണുന്നതിനും വേണ്ടി അവർക്കു ഒരു പ്രമാണം നൽകി. എന്നാൽ ഭൗമ്യ പറുദീസായിൽ സ്വഭാവാതീതമായ സകലസൗഭാഗ്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവർ, ദൈവം കൊടുത്ത പ്രമാണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അനിയിന്ത്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ചെലുത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെ അവർ ലംഘിച്ചു. അവിടുന്ന് കോപിച്ചുകൊണ്ട് ഭൗമ്യ പറുദീസായിൽ നിന്ന് അവരെ പുറത്താക്കി. സൃഷ്ടിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം കാണുന്നതുപോലെ മരണം അതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദിമാതാപിതാക്കൻമാരുടെ പാപത്തിന്റെ ഫലമായി ശിക്ഷ എന്നതുപോലെ നരകവും ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടാണ് പുറജാതികളുടെ അപ്പോസ്തോലനായ പൗലോസ്ശ്ലീഹാ പറയുന്നത് “ഒരു മനുഷ്യൻ മൂലം പാപവും പാപം മൂലം മരണവും ഉണ്ടായി” എന്ന്. നമ്മുടെ ആദിമാതാപിതാക്കൻമാർ പാപം ചെയ്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മരണമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല, പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായ നരകവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

ദൈവപ്രമാണത്തെ ലംഘിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആദിമാതാപിതാക്കൾ പാപികളായി ദൈവത്തെ അനന്തമായ വിധത്തിൽ ദ്രോഹിച്ചു. തൽഫലമായി മരണമുണ്ടായി. അന്നു

മുതൽ ലോകാവാസാനം വരെ ജനിക്കുന്ന മനുഷ്യരെല്ലാം മരിക്കണമെന്നത് ഒരു പൊതു നിയമമായി മനുഷ്യകാലത്തിന്റെമേൽ വന്നു ഭവിച്ചു. ആ പൊതുനിയമത്തിന് വിധേയ നായിട്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഔതച്ചേട്ടൻ നിസ്സഹായനായി നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ ശയി ക്കുന്നത്. അല്ലാതെ ഈ മനുഷ്യനിൽ വിശേഷവിധിയായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, മനുഷ്യകുലത്തിന് വന്നുഭവിച്ച ആ പൊതു നിയമമാണ് ഈ മനുഷ്യനിൽ നിറവേറിയി രിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ ഒരു സംസാരമുണ്ടായി, ഇദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും പ്രിയങ്കരനായി ജീവിച്ചി രുന്നുവെന്ന്. ഈ സംഗതി ഇദ്ദേഹവുമായി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന വർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. എല്ലാവർക്കും എവിടെയും ഇദ്ദേഹം പ്രിയ ങ്കരനായിരുന്നു. അതായത് മാതൃകാപരമായ ജീവിതം കഴിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു ഇദ്ദേ ഹം. എല്ലാ ദിവസവും മുടക്കം കൂടാതെ രാവിലെ ദിവ്യബലിയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമേ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാര്യ ത്തിൽ ഇടപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹം കുടുംബജീവിതം പരിപാവനമായ വിധത്തിൽ നിർവ്വ ഹിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന് എനിക്കു യാതൊരു മടിയുമില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ പൂർത്തികരണം കാണാതെ പുറകോട്ട് മാറുന്ന സ്വഭാവവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ പ്രദേശം ഒരു കുടിയേറ്റസ്ഥലമാണല്ലോ? ആദ്യം കൂടിയേറിയവരിൽ പാലാ യിൽ നിന്നും വന്ന ഒരാളാണ് ഔതച്ചേട്ടൻ. വളരെയധികം ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട തായും മലമ്പനിയോടും വന്യമൃഗങ്ങളോടും പോരാടേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. അന്ന് അറക്കുളത്ത് മാത്രമേ പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മൂലമറ്റം, വൈരമണി, ഒരുപ്പൂണി മുത ലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ അറക്കുളം പള്ളിയിൽ ചെന്നു തിരുകർമ്മങ്ങ ളിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു അക്കാലത്ത്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ എല്ലാ വരും ചേർന്ന് ഒരു പള്ളിക്കായി ശ്രമിച്ചു. അതിൽ മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചത് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഔതച്ചേട്ടനാണെന്നു പറയുവാൻ എനിക്ക് ധൈര്യമുണ്ട്. വന്ദ്യപിതാ വിന്റെ കൽപന കിട്ടി. സ്ഥലം കിട്ടുന്നതിന് ഇവിടെ വളരെ വിഷമമായിരുന്നു. വളരെ ത്യാഗങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിച്ച് മൂന്നേക്കർ സ്ഥലം പള്ളിക്കുവേണ്ടി ഒരു വിധത്തി ലുണ്ടാക്കി. പള്ളി പണിയുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ താൽപര്യം മറ്റാർക്കും തന്നെ യുണ്ടായിരുന്നില്ല. പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് സഹായി ച്ചിരുന്നെങ്കിലും നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഔതച്ചേട്ടനാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മുന്നോട്ടു നീക്കി പള്ളിപണിയുന്നതിന് രാപകൽ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന് പള്ളിയുടെ കാര്യ ത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകമായ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിക്കുവേണ്ടി എന്തും

ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹം സദാ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പള്ളിയുടെ കണക്കുകളും മറ്റും ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായൊരു സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ പള്ളിയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കി.

പള്ളി പണിതുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സ്കൂളിന്റെ കാര്യം ചെയ്തു. ഇവിടുത്തെ പ്രൈമറി സ്ക്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകരെ കിട്ടുക അക്കാലത്ത് വളരെ വിഷമമമായിരുന്നു. തിരുവല്ലാ, കൊല്ലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ചുരുക്കം ചില അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ധ്യാപകരുടെ കുറവ് പരിഹരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു വഴി ഇവിടെ ഒരു മഠം സ്ഥാപിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഇടവകയുടെ കാര്യങ്ങളും വികസിച്ചു വരുന്ന സ്ക്കൂളിന്റെ വിഷമതകളും തീരുകയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

ഒരു മഠം സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. ഈ നിർബന്ധം പള്ളി പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇടയ്ക്കായിരുന്നു. പള്ളിപണി തീർന്നിട്ട് മതി എന്ന് പലരും പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. അക്കാലത്ത് മഠംകാർ ഇവിടെ വരികയെന്നതു വളരെ വിഷമമായിരുന്നു. അന്ന് ഇന്നത്തേതുപോലെയുള്ള പരിഷ്ക്കാരമോ സാമ്പത്തിക നിലയോ യാത്രസൗകര്യമോ ഒന്നും ഇവിടെയില്ലായിരുന്നു. മഠംകാരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാൻ ഔതച്ചേട്ടൻ വളരെയേറെ പ്രേരണ നൽകി. മഠംകാർക്ക് അൽപം വിഷമമായിരുന്നു ഇവിടെ വരാൻ. ആരും വലിയ താൽപര്യമൊന്നും കാണിച്ചില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി മഠംകാർ ഇവിടെ വന്നു. പള്ളിപണി നടക്കുന്നതോടൊപ്പം മഠംപണിയും നടക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെറുതായ ഒരു വീട് അവർക്ക് ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. ആ വിധത്തിലാണ് മൂലമറ്റത്ത് ഇന്നുകാണുന്ന മഠം ഉണ്ടായത്. ഇദ്ദേഹം മഠത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തതിനുപുറമെ, മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും അൾത്താരകൾ പണിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും സ്വന്തം വരുമാനത്തിന്റെ നല്ലൊരു ശതമാനം ആണ്ടുതോറും ഇങ്ങനെയുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കായി ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തെ വരുമാനത്തിന്റെ അഞ്ചിലൊന്ന് പള്ളികൾക്കും മഠങ്ങൾക്കും മറ്റുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി മലബാറിലും മറ്റുമായി കൊടുത്തതായി എനിക്കറിയാം.

പള്ളി പണിതുകൊണ്ടിരുന്നതോടൊപ്പം "സെന്റ് മർത്താസ്" എന്നൊരു സ്ഥാപനംകൂടി ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. "വേണ്ടാ കുറെ കഴിയട്ടെ. എല്ലാംകൂടെ ഒരുമിച്ച്കൊണ്ടുപോകുക വിഷമമാണെന്ന്" പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. "എങ്ങനെയെങ്കിലും മുമ്പോട്ടുപോകും" എന്നായി അദ്ദേഹം. വന്ദ്യപിതാവിനെകണ്ട് ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ആവശ്യമായ കൽപനകൾ വാങ്ങി.

മർത്താസിനുള്ള സ്ഥലവും സമ്പാദിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠനും അനുജനുംകൂടി സ്ഥലം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയത്. അന്ന് ഔതച്ചേട്ടന് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും മറ്റുംകൊടുത്തു കൊണ്ട് വന്ദ്യപിതാവ് കൽപിച്ചത് ഇത് ഏറ്റവും നല്ല ഒരു സ്ഥാപനമാകുമെന്നാണ്.

ഞാൻ ചുരുക്കുകയാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന് അവസാനകാലത്ത് മർത്താസ് എന്നൊരു ചിന്തയല്ലാതെ മരിക്കുന്നതുവരെ മറ്റൊരു വിചാരവുമില്ലായിരുന്നു. സംസാരിക്കാൻ തക്ക ശക്തിയുണ്ടായപ്പോൾ എന്നെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ മർത്താസിന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയേ പറയാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മർത്താസിനെകുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണവും അവർക്ക് എന്തുചെയ്താലും അതു കൂടുതലല്ലയെന്ന ചിന്തയും അദ്ദേഹത്തിൽ എപ്പോഴും കാണാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഇവിടെ മർത്താസ് എന്ന സ്ഥാപനമുണ്ടായി എന്നുമാത്രമല്ല, മറ്റു നാലു സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു പുഷ്പിച്ച് വികസിച്ചുകാണുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ആകയാൽ പ്രിയ സഹോദരങ്ങളെ ഈയവസരത്തിൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളത് ഇദ്ദേഹം വളരെ നല്ലവനായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ഏകദേശം മൂന്നുമാസക്കാലത്തോളം സുഖമില്ലാതെ കിടന്നു. ലോകജീവിതത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിനായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. തീർച്ചയായും ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ലാ.

എന്നാലും ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നപോലെ ഓർശ്ലലത്തെ ഞാൻ വിളക്കുകൾകൊണ്ട് പരിശോധിച്ചു. ''ഓർശ്ലം നമ്മുടെ ആത്മാവാണ്. നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ദൈവപ്രകാശമാകുന്ന വിളക്കുകൾകൊണ്ട് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നിസ്സാരമായിട്ടുള്ള വല്ലതും കണ്ടുവെന്നുവരാം. അതുപോലും ശുദ്ധീകരിക്കാതെ നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ലാ. അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതും വേഗം ഇദ്ദേഹം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട് നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു നമുക്ക് തീക്ഷണമായി പ്രാർത്ഥിക്കാം. നല്ലൊരു മാതൃകയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടത്, ശവസംസ്കാരകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ നാം മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക, അതു നമ്മുടെ രക്ഷതന്നെയാണ് എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. വീണ്ടും വീണ്ടും ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഔതച്ചേട്ടന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി നമുക്ക് നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കാം എന്ന്.

(ശവസംസ്ക്കാര ചടങ്ങുകളുടെ പ്രാരംഭമായി പരേതന്റെ വീട്ടിൽ ചെയ്ത ചരമപ്രസംഗം.)

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ ഡയറക്ടർ 1992-ൽ തയ്യാറാക്കിയ ഓർമ്മക്കുറിപ്പിൽ 3/1966 മുതൽ 3/1974 വരെ മൂലമറ്റം ഇടവക വികാരി, ഇടവകാംഗമായ മാത്യു ജോസഫിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതവും ദർശനങ്ങളും പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളോട് വിധേയമായിരുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു.

Father John Kadookunnel

Santhome, P.B. 42
Mandya - 571401
Karnataka State.
June 6, 1992.

Mr Kuriam Joseph
Kalapurayil
Moolamattam.

പ്രിയ കുര്യാച്ചാ,

കത്തു കിട്ടി. കൊച്ചാപ്പിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ചരമ വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് "സ്മരണിക" പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുവെന്നറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതിന് ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് അയയ്ക്കുന്നു:

മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോർജ് ഇടവകയിൽ വികാരി [illegible] ആയി ഞാൻ വരുന്നത് 1966-ലാണ്. 1974 [illegible] വരെ അവിടെ സേവനം ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചു [illegible]. എന്റെ സേവനത്തിന്റെ ആദ്യ [illegible] ഒരാൾ [illegible] ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം, മധ്യവയസ്കനായ ഒരാൾ [illegible] കടന്നു വന്നത് [illegible] ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി എനിക്ക് തോന്നി. "എവിടെ [illegible]; വരാം, ഇരിക്കാം" എന്ന് പറഞ്ഞു. "അവിടെ നിന്ന് വരുന്നവൻ [illegible]" [illegible] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഞാൻ ഈ ഇടവക[illegible] കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ്. [illegible] വികാരിയച്ചനെ നേരിൽ കണ്ട് പരിചയപ്പെട്ട് [illegible] സംസാരിക്കുവാൻ പറ്റിയില്ല." തുടർന്ന് പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും [illegible] അദ്ദേഹം [illegible] ഒടുവിൽ എന്റെ [illegible] കൂട്ടിച്ചേർത്തു: "വന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി [illegible] ഇവിടെ [illegible] ഒരു [illegible] സമൂഹത്തിന് [illegible] മർത്താ [illegible] ഒരു സമൂഹം. [illegible]

വിദ്യാഭ്യാസവും സാമ്പത്തികവും കുറഞ്ഞവരെങ്കിലും സമർപ്പിതജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചം ദാഹിക്കുന്നവരുടെ ഒരു സന്യാസിനീസമൂഹം. ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് ആയിരത്തിൽ ഈ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. ജൂലൈ 20-ാം തിരുഹൃദയമഠത്തിലെ ബ. സിസ്റ്റേഴ്സാണ് ഇക്കാലം ഇവരുടെ പരിശീലനത്തിനു മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത്. അനേക വർഷങ്ങളായി എന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവിക പ്രേരണയെന്നോണം തെളിഞ്ഞുവന്ന ഒരു ആശയമാണിത്. ഞാൻ പലനാൾ ചിന്തിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും പലരോടും ആലോചിച്ചും തീരുമാനത്തിലെത്തിയശേഷം ഇക്കാര്യം വന്ദ്യപിതാവിനോട് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം ഇതു സംബന്ധിച്ച ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ച് ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ കുറച്ചുപേരിലും ഒരു ... ഞാൻ ഏൽപ്പിച്ചു. 1958-ൽ വന്ദ്യപിതാവ് അന്ന് വെഞ്ചരിച്ച് സമൂഹം ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇനി, അച്ചനോട് എനിക്കു ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട്; അതിനാണ് പ്രധാനമായും ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ കാര്യങ്ങൾ നന്നായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ, ഇവരെ ഒരു നല്ല സന്യാസിനീ സമൂഹമായി വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ അച്ചൻ കാര്യമായി സഹായിക്കണം." ഇതിനെന്തു മറുപടിയാണ് കൊടുക്കുക എന്നറിയാതെ ഞാൻ പരുങ്ങി. ഈ കേട്ടത് സ്വപ്നമോ യാഥാർത്ഥ്യമോ?; ഇയാൾക്ക് വിവരക്കേട് വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നൊക്കെ അമ്പരപ്പ് ഉണ്ടായെങ്കിലും "ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതേയുള്ളൂ, കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഒന്നു പഠിക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു വച്ചു. ഒന്നരമാസത്തെ സാവകാശം ചോദിച്ചിട്ടാണ് ...

ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തെ പറ്റി ചിന്തിച്ചു. ഒരു സന്യാസിസമൂഹത്തിന് ആരംഭം കുറിക്കുവാൻ പോരുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികതയും അറിവും ഉൾക്കാഴ്ചയും എനിക്ക് "ഒന്നെങ്കിലും" ഉണ്ടോ? എന്നാലും ഒരു സമൂഹത്തിന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടത് എപ്പോൾ എവിടെ നിന്ന്! ------ ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ പലപ്പോഴും നമുക്ക് ദുർഗ്രഹമാണല്ലോ. അവിടുത്തേക്ക് അസാധ്യമായിട്ടൊന്നുമില്ലല്ലോ എന്ന വചനം പാലിച്ചിരുന്നു! ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തിച്ച

ചിന്തകൾ എന്റെ മനസ്സിനെ മഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

[illegible]

[illegible] അനുഭവിച്ചു, തിരു

[illegible]. [illegible] ഇടവകക്കാരുടെ [illegible], തിരുസഭ

സന്യാസിനി സമൂഹത്തിലെ സിസ്റ്റേഴ്സ്, [illegible]

[illegible]

പലരോടും [illegible] കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും [illegible]

സമൂഹത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ തിരക്കി. അവരെല്ലാം [illegible]

[illegible] എന്നാണ് പറഞ്ഞു. കൂടാതെ, [illegible]

[illegible] വ്യക്തികൾ

ഓരോരുത്തരോടും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അവരെല്ലാവരും

ഏകകണ്ഠമായി "[illegible]

[illegible]

[illegible]" [illegible]

[illegible]

[illegible] ഞാൻ

ഓർത്തുപോയി.

ഇടവക [illegible]

[illegible]

[illegible]. ഇടവകക്കാരുടെ കാര്യങ്ങൾ [illegible]

[illegible] പറഞ്ഞു. "[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]. [illegible]

ഞാൻ [illegible] 1958ൽ [illegible]

[illegible].

[illegible]

ഇനി, അവരെ നല്ല സന്യാസിനിമാരായി നമുക്ക് വളർത്തിയെടുക്കണം, [illegible]

[illegible]

[illegible]

ക്രൂശിൻ നിറഞ്ഞായിട്ട് കൂടിയേർന്നു "ഉപദേശിയമ്മ എന്നെയോട് ഇതിനോട്ട് ഒന്നു വരാൻ പറയുക. ഞങ്ങളൊന്ന് സംസാരിക്കട്ടെ!" എന്ന് ഉടനെ ഞാൻ വിവരം അറിയിച്ചു. ഉടനെ അദ്ദേഹം പാലാക്കു പോയി മെത്രാനച്ചനോടു സംസാരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ശരിയാക്കി. രണ്ടു മക്കൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു വിസ്തീർ-ണ്ണമുള്ള ഉടമസ്ഥതയിടത്തിന്റെ അവകാശ നിയമിതിയും നിശ്ചയിച്ചു. എന്നെ വച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ കൊച്ചുകുട്ടനും (വർക്കി) കൂടി സഹകരിച്ച് ഈ സഭയ്ക്ക് സാമ്പത്തികമായി ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചു - താമസിയാതെ മഠത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ഭവനം പരിശീലന കേന്ദ്രം കൂടെ മണിമലയിൽ നിന്ന് പാലാക്ക് മാറി. ഈ വർഷം സഭയ്ക്കതിന് ഒട്ടു കൂടി വർദ്ധിച്ചു. അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു. കുടുംബങ്ങളും പാലിച്ച് സമർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി; അംഗങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ചു. ഭവനങ്ങളും സേവന രംഗങ്ങളും (ശാഖകൾ). ശാഖകൾ തുടങ്ങാനുള്ള ആലോചനകളും നടപടികളും ആരംഭിച്ചു. സഭയുടെ കുടുംബശാഖയിലെ വളർച്ചയും അംഗങ്ങളുടെ സേവന സന്നദ്ധതയും ജീവിത നന്മയും കണ്ടറിഞ്ഞ് സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ഈ വിധം June 18, 1971-ൽ ഈ സഭയ്ക്ക് ഒരു Pious Union ആയി ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ച ഉത്തരവും നിയമാവലിയും ലഭിച്ചു. അന്നത്തെ ആ വാർത്ത അറിഞ്ഞ് എല്ലാവരും വലിയ സന്തോഷത്തിനിടയായി. അന്ന് ഞാൻ എന്നോടു വലിയ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു "എന്റെ അമ്മേ, ഞാനിതു കണ്ടിട്ടു മരിക്കാമെന്ന് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി അനായാസമായി മരിക്കാം. ദൈവത്തിന് സ്തുതി!"

കാർമ്മികരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയർന്നതായ കൂടിയേറിയ ഒരു അച്ചൻ അവിടെ ഒരു കർഷകൻ എന്ന നിലയിൽ വിജയം കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന് സമ്പന്നനായ സഹായ-

[illegible] ദൈവം [illegible]

[illegible] സെന്റ് മർത്താസ് [illegible]

[illegible]

ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.

ഇന്ന് സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന് ദൈവാനു[illegible]

[illegible] (Congregation) സെന്റ് മർത്താസ് [illegible]

[illegible] സെന്റ് മർത്താസ് [illegible]

നമുക്ക് ഓർമ്മിക്കാം.

ഫാദർ ജോൺ [illegible]

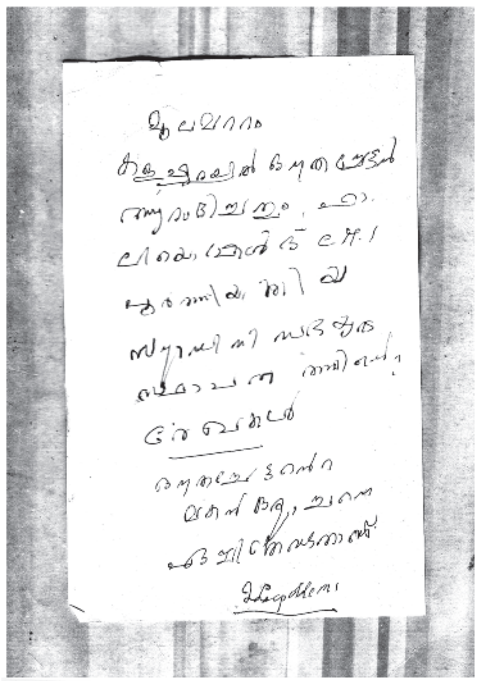

സെന്റ് മർത്താസ് സഭ
പ്രാരംഭകാലം

മർത്താസ് സഭയും ഞാനും

ഫാദർ ലിയോ പോൾഡ് (രണ്ടാമത്തെ ഡയറക്ടർ)

(18 വർഷം ഫാദർ ലിയോ പോൾഡ് മർത്താസിന്റെ ഡയറക്ടർ ആയിരുന്നു)

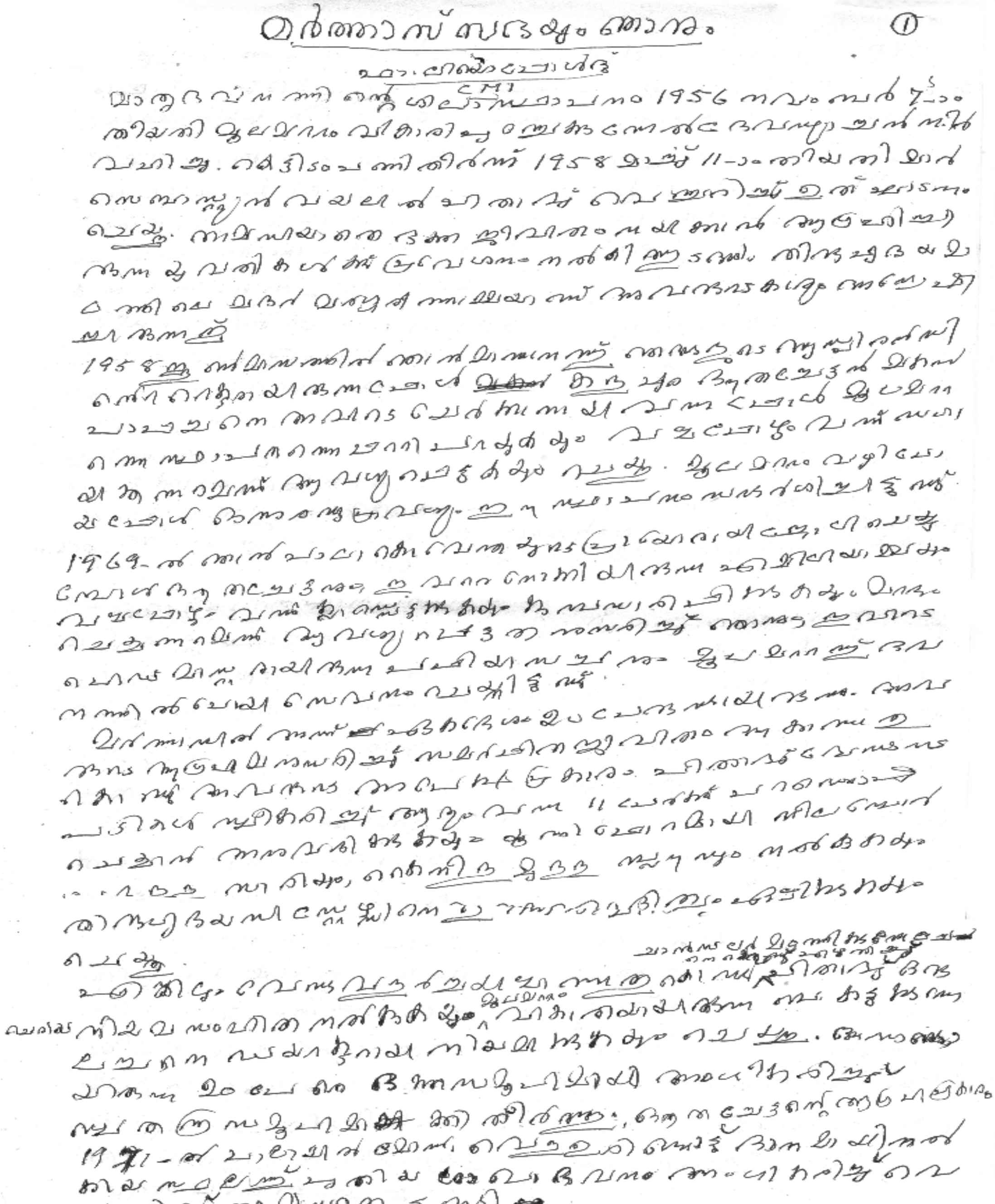

മർത്താസ് സഭയും ഞാനും ①

ഫാ. ലിയോപോൾഡ് CMI

മാതൃദേവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം 1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി മൂലവട്ടം വികാരി [illegible] നിർവഹിച്ചു. കെട്ടിടം പണിതീർന്ന് 1958 മാർച്ച് 11-ാം തീയതി [illegible]

[illegible]

1972 തുടർന്ന് [illegible] പുതിയ കെട്ടിടം പണിതു. 1973
ഫെ. 21-ന് കെട്ടിടം വെഞ്ചരിച്ചു. [illegible]
[illegible] ആവശ്യമായ [illegible]
35 പേരിൽ 18 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരു ബാച്ച് ആയി
നൊവിഷ്യേറ്റ് കോഴ്സിന് പ്രവേശിപ്പിച്ചു. 1973 മെയ് 17-ന്
[illegible] നൊവിഷ്യേറ്റ് ആരംഭിച്ചു. ഡോ. [illegible]
[illegible] സി. [illegible], സി. [illegible]
[illegible]

1974 ഏപ്രിൽ 17-ന് [illegible] ഡോ. [illegible]
[illegible]
[illegible] ഡോ. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പ്രാർത്ഥിച്ചു. [illegible]
[illegible] നൊവിഷ്യേറ്റ് [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] നടത്തി.
[illegible]

1974 മെയ് 22-ാം തീയതി [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] നടത്തപ്പെട്ടു. (Cfr. Photo)

[illegible]
[illegible]
[illegible] നൊവിഷ്യേറ്റ് [illegible]
[illegible] നടത്തി. [illegible]
[illegible] 20 [illegible]
[illegible]
[illegible],
ദൈവത്തിന് സ്തുതി.

18 [illegible]

[illegible]

(1975, 1978, 1981, 1984, 1987, 1990)

6 [illegible]

സമരങ്ങൾ (1958)

① [illegible] - [illegible]. കിടങ്ങൂർ [illegible] ദേവസ്വം വക [illegible] ഏക്കർ സ്ഥലം [illegible] ഒരു കൂട്ടം പാവങ്ങൾ [illegible] കുടിൽകെട്ടി താമസിച്ചു. 1958 [illegible] മാർച്ച് 11-ാം തീയതി പാലാ [illegible] [illegible] വക്കീൽ നോട്ടീസ് അയച്ചു [illegible] [illegible] കുടിയൊഴിപ്പിക്കണമെന്ന് [illegible] നിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 1958 ജൂൺ 1-ാം തീയതിയിൽ [illegible] സമരം ആരംഭിക്കുകയും [illegible] (1971)

② പാലാ: കിടങ്ങൂർ മഹാൽ ദേവസ്വം വക [illegible] 60 സെൻറ് [illegible] [illegible] താമസം ചെയ്തു വരുന്ന [illegible] കുടികിടപ്പുകാരെ [illegible] സ്ഥലത്തിൽ നിന്നും [illegible] ഒഴിപ്പിക്കാൻ [illegible] 1971 ജനുവരി 18-ാം [illegible] [illegible] തീയതി [illegible] [illegible] ദേവസ്വത്തിന്റെ [illegible] 1973 ഫെബ്രുവരി [illegible] കുടികിടപ്പുകാരെ [illegible] 1973 [illegible] [illegible] [illegible] ദേവസ്വം [illegible] [illegible] 18 [illegible] 35 [illegible] 17-ാം തീയതി [illegible] 1973 [illegible] [illegible]

② [illegible] 10 വർഷത്തിനുശേഷം [illegible] ENEWA [illegible] [illegible] സഹായധനം 25 രൂപ [illegible] സഹായധനം 25 രൂപ [illegible] തീയതി [illegible] 1982 നവംബർ 7-ാം തീയതി [illegible] [illegible] സമരം ചെയ്തു [illegible]

③ അമരക്കര (1974) [illegible] [illegible] അമരക്കര [illegible] [illegible] കുടികിടപ്പുകാരും [illegible] നാലു ഏക്കർ സ്ഥലവും [illegible] 14-ാം തീയതി [illegible] ഒരു കുടി[illegible] 1971 സെപ്തംബർ [illegible] ഒരു [illegible] ദേവസ്വത്തിന്റെ [illegible] 18-ാം തീയതി [illegible] 1975 ഏപ്രിൽ [illegible] സമരം ചെയ്തു. [illegible] [illegible] ഒരു കുടികിടപ്പുകാരെ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] കുടികിടപ്പുകാരെ [illegible] [illegible] ചെയ്തു.

(4) [illegible] (1976) [illegible] 5
[illegible]
[illegible] 1976
[illegible]
[illegible] 19-ാം [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1977 [illegible] 27-ാം [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 75 [illegible]
[illegible]
[illegible] 1985 [illegible] 2-ാം
[illegible]
[illegible]

(5) [illegible] (1977) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1977 [illegible] 3-ാം [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(6) [illegible] (1978) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1978 [illegible] 25-ന് [illegible]

ഉപസംഹാരം

[illegible] സമർപ്പി
തശുശ്രൂഷയിലേർപ്പെട്ടവർക്ക്, കാനോനിക [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
ഉപകരണമാക്കിയെടുക്കും [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
നന്ദിപറയുന്നു

സ്നേഹനിധിയായ ദൈവമേ അങ്ങയുടെ
[illegible]
ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ആമേൻ

Fr. Leopold CMI
[illegible]
50-ാം വാർഷികം, 2006 നവംബർ
7-ാം തിയതി

(1992-ൽ തയ്യാറാക്കിയ "*To Witness Christ Through Service*" പുസ്തക ത്തിലെ കുറെ ഭാഗങ്ങൾ കാരിസത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു)

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപക സിദ്ധിയെപ്പറ്റി ഒരു പഠനം

ഫാ. ലിയോപ്പോൾഡ് ഒറ്റപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ.
ഡയറക്ടർ 1974-1992

ആമുഖം

സിദ്ധി (Charism)

മറ്റുള്ളവരുടെ വിശുദ്ധീകരണം സാധിക്കുവാൻ ഒരാൾക്കു നല്കപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അസാധാരണ ദാനങ്ങളെയാണ് സിദ്ധി എന്നു പറയുന്നത്. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ 1 കൊറി. 12-ലും, റോമാ. 12-ലും വിവരിക്കുന്ന വ്യക്തിപരമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളെയും സിദ്ധി എന്ന് ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ 'സിദ്ധി' ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

എല്ലാ സമൂഹത്തിനും അതിന്റെ വളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്ന ചില അടിത്തട്ടുകളുണ്ട്. സഭാ ജീവിതം ആഴമായി വേരൂന്നി തഴച്ചുപന്തലിക്കാനുള്ള വളക്കൂറുള്ള മണ്ണാണ് അതിന്റെ പ്രാരംഭ സിദ്ധി. ആദിമ സിദ്ധിയും ദർശനവുമാണ് പ്രചോദനത്തിന്റെ നിലനില്ക്കുന്ന പ്രേരകശക്തി. അതുതന്നെയാണ് സമൂഹത്തിന്റെ തനിമയുടെയും പിന്തുടർച്ചയുടെയും അടിസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ട് പ്രാരംഭ പ്രേരക സ്രോതസ്സുകളെ എപ്പോഴും സജീവമായി സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് അനിർവാര്യമാണ്.

പൈതൃകം (Patrimony)

വ്യക്തിപരമായി ഒരാൾക്കോ പലർക്കോ ദാനമായി നല്കപ്പെടുന്ന സിദ്ധി മറ്റുള്ളവർക്ക് കൈമാറുമ്പോൾ അത് പൈതൃകമായിത്തീരുന്നു.

തനിമ (Identity)

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ആന്തരികഭാവത്തെ എടുത്തുകാണിച്ച് അത് എങ്ങനെ മറ്റു സമൂഹങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതാണ് തനിമ.

സിദ്ധിയും പൈതൃകവും തനിമയും ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ ക്രമാനുഗതമായി വ്യക്തമായ രൂപഭാവങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകസിദ്ധി

ആരംഭം

ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ദൈവാത്മാവിൽനിന്നും ഒരു വ്യക്തിക്ക് പ്രത്യേകമായ ദർശനം അഥവാ ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനായി, തിരുസ്സഭയുടെ ആകമാന നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി, സുവിശേഷത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള ദൗത്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട്, ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ വീക്ഷണം കണ്ടെത്തുന്നു. ഈ ജീവിത വീക്ഷണത്തെ പ്രായോഗികമാക്കാനുള്ള ചില മാർഗ്ഗങ്ങളും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആ വ്യക്തി കണ്ടെത്തുന്നു. ഈ വീക്ഷണവും മാർഗ്ഗങ്ങളും ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക ദാനമായതിനാൽ അവയെ കാരിസം, സിദ്ധി, ദാനം എന്നെല്ലാം പറയുന്നു. ഈ ജീവിത വീക്ഷണവും അതു പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള വഴികളും ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയിൽ ആയതിനാൽ അതിനെ പ്രത്യേക സിദ്ധി എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക ദാനമായി ഒരു വ്യക്തിക്ക് ലഭിച്ച ഈ സിദ്ധിയെ, തന്റെ ജീവിത വീക്ഷണത്തോടും മാർഗ്ഗങ്ങളോടും ആദരവും താൽപര്യവും ഉള്ള വ്യക്തികൾ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക വിളിയാൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതശൈലി ആക്കിമാറ്റുന്നു. ഈ ജീവിതരീതി, സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കും, സഭയുടെ പൊതുവായ നന്മയ്ക്കും ചേരുന്നതാണെന്ന് സഭ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഈ ജീവിതരീതിയെ സഭ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. സ്ഥാപകന്റെ വീക്ഷണവും ദർശനങ്ങളും അതിന്റെ പൂർണ്ണിമയിൽ അംഗങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. സ്ഥാപകന്റെ സാമീപ്യവും നിയന്ത്രണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ജീവിതമാതൃകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തെ ആദ്യ അംഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പകരുന്നതിലും വേരൂന്നുന്നതിനും കാരണമാകുന്നു.

ഓരോ സഭയുടെയും കാരിസം അഥവാ സിദ്ധി പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് ഉരുവായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് ആ സഭയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികതയെയും ജീവിതശൈലിയെയും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങളെയും പാരമ്പര്യത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഒരു സന്ന്യാസസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ സ്ഥാപകനിൽ നിന്നും പരമ്പരാഗതമായി ഈ ജീവിതശൈലി വരുംതലമുറയിലേയ്ക്ക് അതാതു കാലത്തിന്റെ മിനുക്കുപണികളോടുകൂടി പൊങ്ങിയും താണും മങ്ങിയും തെളിഞ്ഞും ചാലുകീറിവരും. പുതിയ അംഗങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ സിദ്ധികളും സ്ഥാപകസിദ്ധിയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. സ്ഥാപകൻ അന്ന് അനുവർത്തിച്ചവ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ അംഗങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സ്ഥാപകസിദ്ധി നിരന്തരം വളരുകയും വികാസപരിണാമങ്ങൾക്ക് ഇടയാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് സന്ന്യാസിനീ സഭയുടെ സംഘാതാത്മക കാരിസം കളപ്പുരയിൽ മത്തായി ജോസഫ് എന്നയാളിന്റെ വൈയക്തിക സിദ്ധിയോടും ജീവിതദർശനങ്ങളോടും ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.

അന്നത്തെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ സന്ന്യാസജീവിതത്തിന് തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ച ഏറെപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാമാന്യ പ്രായക്കൂടുതലോ സാമ്പത്തിക പരാധീനതയോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവോ നിമിത്തം അവരിൽ പലർക്കും സന്ന്യാസജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അനേകരുടെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഹൃദയവികാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് അവർക്കായി ഒരു സമൂഹം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിനായി പല രാത്രികളും ഉറക്കമിളച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഇതെപ്പറ്റി പലരുമായി സംസാരിക്കുകയും ആലോചനകളും അഭിപ്രായങ്ങളും ആരായുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടായ ദൈവാരൂപിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭ ഉദയം കൊള്ളുന്നത്.

കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും സ്വീകരിച്ച് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭയുടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും അംഗങ്ങളുടെ സിദ്ധിയും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വളർച്ചയിൽ സ്ഥാപകന്റെയും അംഗങ്ങളുടെയും സിദ്ധിയിലും ലക്ഷ്യത്തിലും ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് പുതിയ മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾ തേടണം. ആരംഭലക്ഷ്യത്തെ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിനൊത്ത് വളർത്തുകയും വേണം.

മർത്താസ് സിദ്ധി

പ്രചോദക ഹേതുക്കൾ (ഉറവിടങ്ങൾ)

1. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകളും ജീവിത മാതൃകയും

a) ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല, ശുശ്രൂഷിക്കാനും അനേകരുടെ വിമോചനമൂല്യമായി സ്വജീവൻ കൊടുക്കാനുമായിട്ടാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത് (മത്താ. 20:28)

b) നിങ്ങളുടെ കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകിയെങ്കിൽ നിങ്ങളും പരസ്പരം പാദങ്ങൾ കഴുകുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മാതൃക നല്കിയിരിക്കുന്നു (യോഹ. 13:14-15).

c) ഈശോ അവരോടുകൂടെ പോയി നസ്രത്തിൽ ചെന്ന് അവർക്കു വിധേയനായി ജീവിച്ചു (ലൂക്കാ. 2:51).

2. ദൈവമാതാവായ കന്യകാമറിയം

തന്റെ സ്ഥാനം മറച്ചുവച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യക്കാരിയായ തന്റെ ഇളയമ്മ ഏലീശ്വായോടുകൂടി മൂന്നുമാസം താമസിച്ച് എളിയ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊടുത്ത മഹനീയ മാതൃക. "മറിയം മൂന്നുമാസക്കാലം ഏലിശ്വായോടൊത്തു വസിച്ചശേഷം സ്വഭവനത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോയി" (ലൂക്കാ. 1:56).

3. സഭയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥയായ മർത്താ

തന്റെ ബഥനിയായിലെ എളിയഭവനത്തിൽ ഈശോയെ സ്വീകരിച്ച് ശുശ്രൂഷിച്ചു. "മർത്താ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ സ്വഭവനത്തിൽ അവിടുത്തെ സ്വീകരിച്ചു" (ലൂക്കാ.

10:38). മർത്തായാകട്ടെ പലവിധ ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യഗ്രചിത്തയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ അടുത്തു ചെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു: "കർത്താവേ, ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി എന്നെ തനിയെ എന്റെ സഹോദരി വിട്ടിരിക്കുന്നത് അങ്ങ് ഗൗനിക്കുന്നില്ലേ? എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ അവളോടു പറയുക." കർത്താവ് അവളോടു മറുപടി പറഞ്ഞു: "മർത്താ, നീ പലതിനെപ്പറ്റിയും ആകുലചിത്തയും അസ്വസ്ഥയുമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കാര്യമേ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളൂ. മറിയം നല്ലഭാഗം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു" (ലൂക്കാ. 10:40-42). പ്രാർത്ഥനയും ശുശ്രൂഷയും ഏകോപിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു ജീവിത ശൈലിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭാംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. അവിടെ അവർ അവിടുത്തേയ്ക്ക് ഒരത്താഴവിരുന്നൊരുക്കി. മർത്താ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിരുന്നു. യോഹ. 12:1-2 "To Serve is Glory" എന്ന ലക്ഷ്യത്തെ, ആദർശത്തെ ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

4. സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയുടെ ജീവിത മാതൃകയും ഉപദേശങ്ങളും

പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യൻ, അദ്ധ്വാനപ്രിയൻ, ശുശ്രൂഷാ തൽപരൻ, അതിഥി സൽക്കാരപ്രിയൻ, ലളിതജീവിതരീതി, എളിയ ജോലികൾ ചെയ്യാനുള്ള സന്നദ്ധതയും സന്തോഷവും, ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള അടിയുറച്ച ആശ്രയം തിരുസ്സഭാധികാരികളോടുള്ള വിധേയത്വം തുടങ്ങിയവ (ജീവചരിത്രം).

നമ്മുടെ പൈതൃകവും തനിമയും

നസ്രത്തിലെ തിരുക്കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ബഥന്യായിലെ മർത്തായിൽനിന്നുമാണ് നമ്മുടെ തനിമ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. നാം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന പൈതൃകത്തിന്റെ സുപ്രധാന ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

— പ്രാർത്ഥനയും പ്രയത്നവും സമമായി യോജിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോവുക.

— പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഇടയിലും ദൈവവുമായി നിരന്തരം സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യം നിലനിർത്തുക.

— അദ്ധ്വാനപരമായ ലളിത ജീവിതം നയിക്കുക.

— ദൈവപരിപാലനയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുക.

— എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും ശുശ്രൂഷാമനോഭാവം പുലർത്തുക.

— എളിയ ശുശ്രൂഷകൾ പോലും ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുക.

— പ്രാദേശിക സഭയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സംലഭ്യരായിരിക്കുക.

— തിരുസ്സഭയോടും സഭാധികാരികളോടും വിധേയത്വമനസ്ഥിതി ഉണ്ടായിരിക്കുക.

— കന്യകകളുടെ രാജ്ഞിയായ അമലോത്ഭവകന്യാമറിയത്തോടും തിരുക്കുടുംബ സംരക്ഷകനായ വി. യൗസേപ്പു പിതാവിനോടും ഉള്ള ഭക്തി നിലനിർത്തുക.

— നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ബഥന്യായുടെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുക.

— അതിഥി സൽക്കാരത്തിൽ തൽപരരായിരിക്കുക.

ഭാവിദർശനം:-

ഭാരതത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന് ആത്മചൈതന്യം പകർന്ന ത്യാഗസന്നദ്ധരും സേവനതല്പരരുമായിരുന്ന പൂർവ്വികരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ മുളച്ചുവളരുന്ന നമ്മുടെ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹം നമ്മുടെ തനിമ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുവാൻ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നാം ജീവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ നമ്മുടെ മാതൃകാപരമായ ജീവിതവും സ്നേഹ ശുശ്രൂഷയും വഴി ലോകത്തിന് പുളിമാവായ്ത്തീരുവാൻ യത്നിക്കുക നമ്മുടെ കടമയായി സ്വീകരിക്കണം.

മർത്താസ് സിദ്ധിയിലുള്ള ജീവിതശൈലിക്ക്
വിവിധ ഭാവങ്ങൾ ഉള്ളതായി കണക്കാക്കാം:-

1. പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യം

നസ്രത്തിലെ തിരുക്കുടുംബത്തിലെ അന്തരീക്ഷം ഇതായിരുന്നു. പിതാവായ ദൈവവുമായി നിരന്തരം സമ്പർക്കത്തിലിരുന്നു. ഈശോയെയാണ് നാം അവിടെ കണ്ടെത്തുക. മാതാപിതാക്കളെ ജോലികളിൽ സഹായിക്കുമ്പോഴും ആ സമ്പർക്കം തുടർന്നിരുന്നു. ഇതുപോലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഈശോയിലുള്ള സജീവ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയുടെ ചൈതന്യം നിലനിർത്തണം. എല്ലാ പ്രവർത്തനവും ജോലികളും ശുശ്രൂഷകളും 'ദൈവത്തിനുവേണ്ടി' ഈശോയോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന ശീലം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാം.

2. അദ്ധ്വാനശീലം

നസ്രത്തിലെ കുടുംബത്തിൽ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ജീവിതമായിരുന്നു. അവിടെ ഈശോ മാതാപിതാക്കളെ അവരുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങളിൽ ഔദാര്യപൂർവ്വം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും അദ്ധ്വാനവും സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഈശോയിൽനിന്നും നമുക്ക് പഠിക്കാം. ബഥനിയായിലെ ചെറുഭവനത്തിലും ഈ മാതൃക തന്നെ ദൃശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് നിയമാവലി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്പനയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയത്: "പ്രാർത്ഥനയുടെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ചൈതന്യത്തിൽ ജനസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് സന്നദ്ധതയും കഴിവും ദൈവം നല്കുമാറാകട്ടെ. മർത്തായെപ്പോലെ പ്രവർത്തന നിരതയും മറിയത്തെപ്പോലെ ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയിൽ ലയിച്ചും ഇവരുടെ സമർപ്പിത ജീവിതം ഫലമണിയുവാൻ ഇടയാകട്ടെ."

3. സേവനതൽപരത - ശുശ്രൂഷാമനോഭാവം

താൻ ദൈവം ആയിരുന്നിട്ടും അതുകാര്യമായി പരിഗണിക്കാതെ സ്വയം ശൂന്യവത്കരിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്കു സേവനം ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഈശോയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല ശുശ്രൂഷിക്കാനാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നുപറഞ്ഞ അവിടുന്ന് ശുശ്രൂഷാമനോഭാവം എന്നും പുലർത്തിയിരുന്നവെന്ന് അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ അമ്മ ഏലീശ്വായെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന രംഗവും സേവനത്തിന്റെ മാതൃകയാണ്. ബഥന്യായിൽ വി.മർത്താ കാണിച്ചുതരുന്ന മാതൃകയും ഇതുതന്നെയാണ്.

4. സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം

മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള ജീവിതശൈലി വിജയത്തിലേയ്ക്ക് അവശ്യം വേണ്ട ഒന്നാണ് സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ അരൂപി. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം സദാ സമയവും നിറവേറ്റിയിരുന്ന ഈശോ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം വിധേയത്വമനസ്ഥിതിയോടുകൂടെ സ്വീകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഈശോയെയാണ് നാം കാണുക.

5. ലളിതജീവിതം

തിരുക്കുടുംബം ലാളിത്യത്തിന്റെ മഹനീയ മാതൃക നല്കുന്നുണ്ട്. ആഡംബരതയൊന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. നമ്മുടെ ഭവനങ്ങൾ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, ഉപയോഗസാമഗ്രികൾ തുടങ്ങി എല്ലാറ്റിലും ലാളിത്യം പ്രശോഭിക്കണം.

6. സ്നേഹവും ഐക്യവും

തിരുക്കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എങ്ങനെ പരസ്പരസ്നേഹത്തിലും ഐക്യത്തിലും ജീവിച്ചുവോ അതായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സമൂഹജീവിതത്തിന്റെയും ആദർശം. അവിടെ എപ്പോഴും സംതൃപ്തിയും സന്തോഷവും സമാധാനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

7. ആതിത്യമര്യാദ

ഇത് ഒരു മാതൃകാ കുടുംബത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ലക്ഷണമാണ്. ഇന്ന് മാനുഷിക ബന്ധങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണ്. അതിന്റെ ഒരുപ്രധാന ഘടകമാണ് അതിഥിസ്വീകരണവും സൽക്കാരവും. ബഥന്യായിലെ ഭവനത്തിൽ എങ്ങനെ ഈശോയെ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിച്ചുവോ അതുപോലെ നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ വരുന്നവരെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ആവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും വേണം. അതിസ്വാഭാവിക നേത്രങ്ങളോടെ, സന്തോഷവദനത്തോടെ വരുന്നവരിൽ ഈശോയെ കണ്ടുകൊണ്ട് ആവശ്യമായ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമ്പോൾ വി. മർത്തായുടെ യഥാർത്ഥ മക്കളായിത്തീരും.

8. ദൈവപരിപാലന

ദൈവപരിപാലനയിൽ ആരംഭിച്ചു ദൈവപരിപാലനയിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ മൂലധനം ദൈവപരിപാലനയാണ്. ഈശോ തന്നെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയിൽ ആശ്രയിച്ചു ജീവിച്ചു. അതിനായി വാക്കുകളിലൂടെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു (മത്താ. 6:26).

9. കൃതജ്ഞതാ മനോഭാവം

ദൈവം നേരിട്ടും മറ്റുള്ളവർ വഴിയും നല്കിയിട്ടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എന്നും ദൈവത്തോടും ഉപകാരികളോടും നന്ദിപറയുന്നതിൽ ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമാണ്.

മർത്താ സഹോദരീ സമൂഹത്തിന്റെ ജനയിതാവായ ഔതച്ചേട്ടന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും, സഭാംഗങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച തിരുഹൃദയ സഭയേയും സി.എം.ഐ. സഭയെയും കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കാം.

10. സംലഭ്യത

ഏത് എളിയ ശുശ്രൂഷയും ആർക്കും ചെയ്യുന്നതിന് സന്നദ്ധതയും സംലഭ്യതയും നമ്മുടെ തനിമയായിരിക്കണം. ഈശോ എപ്പോൾ വന്നാലും സ്വീകരിക്കാനും ശുശ്രൂഷിക്കാനും സന്നദ്ധയായിരുന്ന വി. മർത്തായെപ്പോലെ തിരുസ്സഭയുടെയും പ്രാദേശിക സഭയുടെയും ഇടവക സമൂഹത്തിന്റെയും ഓരോ ആവശ്യവും നമ്മുടെതന്നെ ആവശ്യമായി പരിഗണിക്കണം.

ഉപസംഹാരം

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയും അദ്ധ്വാനവും സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നസ്രത്തിൽ ലളിത ജീവിതം നയിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്ത് ജീവിച്ച ഈശോയെ അനുധാവനം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ കാരിസം അഥവാ സിദ്ധി. മറ്റു വാക്കിൽ ദൈവജനത്തിന് സ്നേഹശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈശോയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക എന്നതാണ് (To Witness Christ Through Service) നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം.

ഈ ജീവിതശൈലി സഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായ വി. മർത്തായിൽനിന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കും. ഈ ജീവിതശൈലി തന്നെയാണ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയും അദ്ധ്വാനവും ലളിതജീവിതവും സ്നേഹശുശ്രൂഷയുമെല്ലാം പ്രായോഗികമായി അഭ്യസിച്ചിരുന്നതായി ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. സഭയിലെ ആദ്യ അംഗങ്ങൾ അതിന് ദൃക്സാക്ഷികളാണ്. ഈ പൈതൃകമാണ് പ്രഥമ അംഗങ്ങളും ആരംഭകാല ജീവിതത്തിലൂടെ നിലനിർത്തിയിരുന്നത്.

പ്രാരംഭ സിദ്ധികളെക്കാത്തുസൂക്ഷിച്ച് വളർത്തിയെടുത്ത് തനിമ നിലനിർത്താൻ പറ്റിയ ധാരാളം സേവനമണ്ഡലങ്ങൾ ആധുനിക ലോകത്തിൽ സുലഭ്യമാണ്. ഈ സിദ്ധിയും പൈതൃകവും കാലദേശാനുസൃതം വളർത്തിയെടുത്ത ഈശോയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ് പുതിയ തലമുറയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന കടമ.

പൊലിഞ്ഞുപോയ ആ ദീപം

സി. എസ്പരിത്താ. എസ്. എച്ച്

സി. എസ്പരിത്താ എസ്.എച്ച്.

നല്ലവനായ കർത്താവിനോട് നന്ദിപറയുവിൻ അവിടുത്തേ സ്നേഹം അനന്തമാകുന്നു"

ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷങ്ങളല്ല. അറുപതിലേറെ വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന ഒരു പരിചയമാണ് എനിക്ക് കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയുമായുള്ളത്. ബാലനായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ, എല്ലാദിവസവും മുണ്ടാങ്കൽപള്ളിയിൽ വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻവരും. വന്നാൽ പള്ളിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുതന്നെ ഭക്തിപരവശനായി മുട്ടിൻമേൽനിന്ന് ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുക, കൊന്ത എത്തിക്കുക, ദൈവവുമായി പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ബന്ധം പുലർത്തുക, ഇവയൊക്കെ കുഞ്ഞൗതയുടെ പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ കാലങ്ങൾ മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. ഒരു മിഷണറി വൈദികനായിത്തീരണമെന്നുള്ള അമിതമായ ആഗ്രഹം ആ ഹൃദയത്തിൽ മൊട്ടിട്ടിരുന്നു. അതായിരുന്നു ജീവിതലക്ഷ്യം. അതിനായി പരിശ്രമിച്ചു. അവസാനം മിഷനുപോകുവാനുള്ള തീരുമാനം എടുത്തു. ഏവരോടുംയാത്രപറഞ്ഞു മിഷനിൽ എത്തി. പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കമായിരുന്ന കുഞ്ഞൗതയ്ക്ക് ലാറ്റിൻഭാഷ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനായി വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും അത് എപ്പോഴും പരാജയത്തിൽ അവസാനിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പലപ്പോഴും പരാജയം വിജയത്തിന്റെ ആരംഭമാണല്ലോ. ദൈവചിത്തം എന്തെന്നറിയുവാനായി അദ്ദേഹം രാപകൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്റെ ദൈവവിളി ഒരു അൽമായനായി ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവജനത്തിന് സേവനം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി. ഹൃദയം വേദനിച്ചു എങ്കിലും അദ്ദേഹം നിരാശനായില്ല. മുണ്ടാങ്കലുള്ള തന്റെ വസതിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോന്നു. തന്റെ സ്നേഹനിധികളായ മാതാപിതാക്കളോടൊത്ത് വസിച്ചു. പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിന് ഒരു വിധത്തിലും ഒരിക്കലും കോട്ടം തട്ടിയില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

1932–ൽ ശാലീനയും, ശാന്തശീലയും സ്നേഹനിധിയുംമായ ബ്രിജിത്താമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്തു. തന്റെ പ്രിയഭാര്യ ഔതച്ചന് എപ്പോഴും താങ്ങും തണലുമായിരുന്നു. എല്ലാ വിഷമസന്ധികളിലും ബ്രിജിത്താമ്മ ക്രൈസ്തവോചിതമായധർമ്മധീരതയോടെ അദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പാവങ്ങളോടു അനുകമ്പയും രോഗികളോടു കരുണയും ഇവർ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ പതിനൊന്ന് മക്കളെ ദൈവം ഇവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തു.

പാലായിലുള്ള തന്റെ വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് തൃപ്തനാകാതെ അദ്ദേഹം വെള്ളിയാമറ്റത്ത് തോട്ടവും മൂലമറ്റത്ത് അറുപതിലധികം ഏക്കർ സ്ഥലവുംവാങ്ങി കൃഷിയാരംഭിച്ചു. അന്ന് വാഹനസൗകര്യം ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ പാലായിൽനിന്ന് മൂലമറ്റംവരെ പലപ്പോഴും കാൽനടയായി വരേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനിടയിൽ മലമ്പനിപിടിപെട്ട് വളരെയധികം ക്ലേശിച്ചു. പനിയും വിറയലുംകൊണ്ടു പലപ്പോഴും യാത്രാമദ്ധ്യേ കടത്തിണ്ണകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായിവന്നിട്ടുണ്ട്. പനിയും വിറയലും കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും നടക്കും. വിറയലും പനിയും വരുമ്പോൾ വീണ്ടും കടയിൽ കിടക്കും. അങ്ങനെ മൂലമറ്റത്തെ ആദ്യ കുടിയേറ്റക്കാരിൽ ഒരാളായി പണിക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവരുടെ ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു കാലങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

1925-26. വർഷങ്ങളിൽ പാലാ തിരുഹൃദയമഠത്തിൽ ക്ഷയരോഗം ഒരു മാരക രോഗമായിത്തന്നെ അംഗങ്ങളിൽ പടർന്നു പിടിച്ചു. പല സിസ്റ്റേഴ്സും മരണത്തിനിരയായി. ഔതച്ചന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രിയായ സി. മേരിയന്നായേയും ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരെയും അക്കാലത്ത് ഒരിക്കൽ പുന്നത്തുറ മഠത്തിലേക്ക് സ്ഥലം മാറ്റി. എന്നാൽ അധികതാമസമെന്യെ സി. മേരിയന്നായ്ക്കും ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ടു. മൂന്നു വർഷത്തിനുശേഷം രോഗം മൂർച്ചിച്ചു. തന്റെ പെങ്ങളുടെ രോഗത്തിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ വളരെയധികം മനോവേദന അനുഭവിച്ചു. സി. മേരിയന്നാ കട്ടിലിൽ കിടപ്പിലായിരുന്നപ്പോൾ ഔതച്ചൻ പലപ്പോഴും അവിടെ വരികയും നല്ല ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യത്തോടെ ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്വഴങ്ങുന്നതിന് ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ നല്ല മരണത്തിനായി വേണ്ടത്രകാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് ഒരുക്കുകയും നന്മരണമദ്ധ്യസ്ഥനായ ഔസേപ്പ് പുണ്യവാനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് തന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രിയായ സി. മേരിയന്നയുടെ സ്മരണക്കായി ഔതച്ചനും സഹോദരനായ കൊച്ചും കൂടി ഒരു കാഴ്ചമുറി പണിയിപ്പിച്ചു മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠത്തിന് ദാനമായി നൽകി.

കാലങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി. കുടുംബസമേതം മൂലമറ്റത്തേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റുന്നതിന് ഔതച്ചൻ തീരുമാനിച്ചു. മൂലമറ്റത്ത് പള്ളിവേണം, സ്ക്കൂൾ വേണം, മഠം വേണം, ഇങ്ങനെ നൂറു നൂറാഗ്രഹങ്ങൾ ആഹൃദയത്തിൽ പൊന്തി വന്നു. തന്റെ ഹൃദയസ്വപ്നങ്ങൾ സഫലമാകുന്നതിനായി ആ പുണ്യാത്മാവ് പ്രാർത്ഥിച്ചു, പ്രയത്നിച്ചു. നിരാശനാകാതെ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി.

1950-ൽ അറക്കുളം പഴയപള്ളിവകയായി ഒരു മഠം തുടങ്ങണമെന്ന ആലോചന വന്നു. ആലാനിക്കൽ ഔസേപ്പച്ചന്റെ ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ തൽക്കാല താമസത്തിനായി സാമാനസഹിതം സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ കെട്ടിടം കിട്ടിയില്ല. അങ്ങനെ സങ്കടപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സമയത്ത് ഔതച്ചന്റെയും കള്ളികാട്ടു തോമ്മായുടെയും ശുപാർശയുടെ

ഫലമായി പ്ലാക്കൂട്ടത്തിൽ പാപ്പന്റെ കെട്ടിടം മൂന്നുമാസക്കാലത്തേയ്ക്കു കിട്ടി. കൂടാതെ ഔതച്ചനും തോമ്മായും സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വളരെയധികം അന്വേഷണ ത്തിന്റേയും പരിശ്രമത്തിന്റെയും ഫലമായി കള്ളികാട്ട് കൊച്ചിന്റെ ഒന്നര ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ തറ ഇട്ട്, അരഭിത്തികെട്ടി ഓലമേഞ്ഞ് തലക്കാ ലതാമസം തുടങ്ങി. തെങ്ങോലകൊണ്ട് മേൽപ്പുരകെട്ടിയതു നാലഞ്ചുമാസം കൊണ്ട് നനഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പണമില്ലാതെയും, ഭക്ഷണമില്ലാതെയും വളരെ വിഷമിച്ച് കഴിയുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഔതച്ചൻ മഠത്തിൽ വന്നു. അപ്പോൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ സ്ഥിതി കണ്ട് വിഷമം തോന്നി. മഠംകാർ കടം വാങ്ങിച്ചിരുന്ന 2500 രൂപയിൽ 1500 രൂപാ കൊണ്ട് മേൽക്കൂര പട്ടിക കഴുക്കോൽ പണിയിച്ചുകൊള്ളുവാൻ സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ആ വിഷമസന്ധിയിൽ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ "വഴിയെ വന്ന ഒരു നല്ല മാലാഖാ" ആയി രുന്നു ഔതച്ചൻ.

അന്ന് മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന ബ: മറ്റപ്പള്ളിൽ തോമാച്ചനും ഔതച്ചനുംകൂടി അറക്കുളത്തുവന്ന് അന്നത്തെ അറക്കുളം മഠത്തിന്റെ മദർ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന എന്നോട് മൂലമറ്റത്ത് ഒരു സ്ക്കൂൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. എല്ലാവ രുടേയും സമ്മതപ്രകാരം അധികംതാമസിമന്യെ മൂലമറ്റത്ത് മൂന്നു ക്ലാസ്സുകൾ ഒന്നിച്ച് സ്ക്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അറക്കുളം മഠത്തിൽ നിന്നും നടന്നുവന്നാണ് മൂല മറ്റം സ്ക്കൂൾ നടത്തിവന്നത്. ഇതുമൂലം പലതരത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ടതിനാൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സ്ക്കൂൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഇതേ പ്പറ്റി ചർച്ച നടത്തുന്നതിനായി അന്നത്തെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് ആയിരുന്ന സി. ബനീസിയും മൊന്നിച്ചു കളപ്പുരയിൽ ഔതയെ പോയി കണ്ടു. നിങ്ങൾ ഈ സ്ക്കൂൾ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അറക്കുളത്ത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടാവില്ല. ആരംഭത്തിൽ കുറെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കണം. കുരിശു കൂടാതെ മുടിയില്ല തുടങ്ങിയ ആശ്വാസവചനങ്ങൾ കേട്ട് ധൈര്യവ തികളായിതീർന്ന മഠംകാർ സ്ക്കൂൾ നടത്തിപ്പു വീണ്ടും ഏറ്റെടുത്തു. മൂലമറ്റത്ത് ഒരു മഠം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുതന്നെ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. മൂലമറ്റം നാടിന്റെ ഉയർച്ചയുടെ, വിക സനത്തിന്റെ, തിരുഹൃദയസഭയ്ക്കു പല പല ശാഖകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ, ഒരു പുതിയ സന്യാസസഭയുടെ ആരംഭത്തിന്റെ തന്നെ, അടിത്തറയായിരുന്നു ഔതച്ചന്റെ വാക്കുകൾ എന്ന് ഇന്നു നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിന് നമുക്ക് നല്ലവനായ ദൈവത്തെ സ്തുതി ക്കാം.

അങ്ങനെ കാലങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുപോയി. ഔതച്ചേട്ടന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു കഴിയു ന്നതിനുള്ള സ്വത്തും സമ്പാദിച്ചു. എല്ലാവർക്കും നീതിയായും അർഹിക്കുന്ന വിധത്തിലും വീതിച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും ഔതച്ചൻ സ്വസ്ഥനായി വിശ്രമിക്കുന്നതു കാണുവാൻ സാധി ക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എക്കാലവും ജോലിയിൽ മുഴുകിനടന്നുകൊണ്ട് ഏതുതരത്തിലുമുള്ള

ജോലിയുടെയും മഹാത്മ്യത്തെ ഏവർക്കും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. പ്രായമായി, രോഗ ബാധിതനായി– ആരോഗ്യമുള്ള കാലത്ത് ചെയ്തുവന്ന ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം വിശ്രമം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. നടുവേദനയാലും കാഴ്ചക്കുറവിനാലും ക്ഷീണിതനായിരുന്നപ്പോഴും അദ്ദേഹം മേശയിൽ ഓലവച്ച് ബഞ്ചിൽ ഇരുന്ന് ഓലമെടയുമായിരുന്നു. ഓലക്കാൽ പൊങ്ങുന്നത് കണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഔതച്ചൻ അവിടെയുണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ ജോലിചെയ്തുകിട്ടുന്ന പണം വീട്ടിൽ മുതൽകൂട്ടുന്നതിനല്ല അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചത്. പാവപ്പെട്ടവർക്കും വേദനയനുഭവിക്കുന്നവർക്കും സഹായത്തിനായി, രോഗികളുടെ ചികിത്സക്കായി, പാവപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികൾക്ക് കല്യാണത്തിനുള്ള സഹായങ്ങൾക്കായി ആ പണം വിനിയോഗിച്ചുവന്നു,

ഒരു ദിവസം ഔതച്ചനും അന്നത്തെ മദർ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ബ.മർഗ്ഗരീത്താമ്മയും ഞാനുംകൂടെ പലകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു അനാഥശാല ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയായി അവസാന ചർച്ച. അനാഥശാല പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ഇനി ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമോ ആരോഗ്യമോ ഇല്ലാതെയും വിവാഹം ഇഷ്ടപ്പെടാതെയും നിൽക്കുന്ന യുവതികൾക്കായി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കിയാലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചു. ആ ആശയങ്ങൾ, സ്വപ്നങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടതാണ് ഇന്നത്തെ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

മർത്താസ് മന്ദിരത്തിന്റെ പണി നടന്നിരുന്ന കാലത്ത് ജോലിക്കാരെപോലെതന്നെ രാവിലെമുതൽ സന്ധ്യാസമയംവരെ ജോലിക്കാരുമൊത്ത് ഔതച്ചൻ അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നു. മൂലമറ്റം മഠത്തിലോ മർത്താസിലോ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട ദിവസംവന്നാൽ എല്ലാം ഭംഗിയാക്കുവാൻവേണ്ടി ഔതച്ചൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഇതെല്ലാം പല വർഷങ്ങൾ നേരിട്ടുകണ്ടും സെന്റ് മർത്താസിൽ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് കൂട്ടത്തിൽ ജോലിചെയ്തും മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയ ഞാൻ ചിന്തിച്ചുപോകുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: ''മൂലമറ്റം പ്രദേശത്തിന്റെ മങ്ങാത്തദീപമായി പ്രകാശിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് വൈദികനാകുവാൻ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കാതിരുന്നത്. ആ ദീപം പൊലിഞ്ഞുപോയി. പക്ഷേ ആ ദീപത്തിന്റെ കെടാത്ത പ്രകാശത്തിൽ മൂലമറ്റം എന്നും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

V. Rev. Fr. Augustine
Valummel
Rector
Carmeleram Theology College
Bangalore - 560 035

Bishop's House
Palai
18-11-1991

Dear Very Rev. Fr. Augustine,

In continuation to my talks with you last month here in the Bishop's House I am to inform you that you are hereby appointed Canonical Visiter to submit report about the religious community of St. Martha's Institute Vallichira, Pala and spiritual Director to the Community for a period of three years and granted necessary faculties for the said period. You are there fore directed to assume charge of the office with effect from 22nd November 1991.

In submitting the report you will make a real evaluation of both the financial state and the religious and spiritual life of the community.

As spiritual Director you will help to import right Orientation to the Community with regard to the religious Character of the Institute as well as right religious and Spiritual formation to the members of the community.

As and when need arises you will feel free to approach me for consultation and guidance.

May God bless you. With the assurance of prayers and every best wish.

Yours sincerely in Christ Our Lord,
Sd/-
Joseph Pallikaparampil
Bishop of Pala

മൂന്നാം ഭാഗം

മർത്താസിന്റെ മക്കൾ പറയുന്നു.

പരിമിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം പരിശീലിച്ച് ഒന്നിച്ച് താമസിച്ചിരുന്ന ആദ്യകാലം മുതൽ കാനോനിക അംഗീകാരം നേടി ഒരു സന്യാസസഭയായി വളർന്നെത്തിയതുവരെയുള്ള അനുഭവ വിവരണങ്ങൾ

1. സിസ്റ്റർ ജീനോ
2. സിസ്റ്റർ എൽസാ സെബാസ്റ്റ്യൻ
3. സിസ്റ്റർ ബർട്ടില്ലാ
4. സിസ്റ്റർ സ്നോ മേരി

സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിൽ

സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിൽ

(മർത്താസ് സഭയിൽ നിന്നുതന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ മദർജനറൽ ആണ് സിസ്റ്റർ ജിനോ. രജതജൂബിലി സ്മരണിക, സ്മരണാഞ്ജലി എന്നിവയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സിസ്റ്ററിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ)

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ജൂബിലിയവസരത്തിൽ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞതയുടെ വികാരങ്ങളാണ് അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങളിൽ പൊന്തിവരുന്നത്.

ആദ്യമായിത്തന്നെ ഇതുപോലുള്ള സ്ഥാപനം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയാക്കിയ ദൈവപരിപാലനയുടെ സ്നേഹവാത്സല്യത്തിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഉയരുകയാണ്.

1956- ൽ മൂലമറ്റത്തുസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഭക്തസമൂഹമാണ് ഇത്. ഈ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചത് ഭക്തനും ധനാഢ്യനുമായ ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുരയാണ്. അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായ ഒരു പിതാവായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പിതൃധനത്തിന്റേയും കുറവുകൊണ്ടും അനാരോഗ്യംമൂലവുംമറ്റുസന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം ഫലമണിഞ്ഞതാണ് സെന്റ്മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അഭിവന്ദ്യപിതാവ് ആശിർവദിച്ചനുഗ്രഹിച്ചു.

അദ്ദേഹം മൂലമറ്റത്ത് ആദ്യമായി ഒരു ഭവനം സ്വന്തം ചെലവിൽ പണികഴിപ്പിച്ചു. തിരുഹൃദയ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നാലംഗങ്ങൾ താമസംതുടങ്ങി. വർഷംതോറും അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണംകൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏതാനുംവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണംകൂടിവന്നതിനാൽ ആദ്യത്തെകെട്ടിടത്തോടുചേർന്ന് ഒരു കെട്ടിടവുംകൂടിനിർമ്മിച്ചു. മൂലമറ്റത്തുള്ള തിരുഹൃദയമഠത്തിലെ രണ്ട് സിസ്റ്റേഴ്സ് സ്ഥാപന

ത്തിലെ അംഗങ്ങളോടൊത്ത് താമസിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ട നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സെന്റ് മർത്താസിന് മൂലമറ്റത്തുള്ള ഒരു ഭവനം മാത്രമേഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഏകദേശം 20 അംഗങ്ങൾ അവരുടെ സ്വന്തം ജോലികൾ ചെയ്ത് പ്രാർത്ഥനാ നിർഭരമായ ജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. ഈ കാലങ്ങളിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുതന്നിരുന്നത് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായിരുന്നു. അംഗങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികമായോ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലോ, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാൽ വേണ്ടത്ര സഹായം ചെയ്തുതരുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു. കൂടെക്കൂടെ ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുകയും ഇടക്കിടക്കു ചെറിയ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും, വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന് സാധാരണഗതിയിൽ മാറ്റം വന്നിരുന്നില്ല. കൂടാതെ പള്ളിയിൽ വച്ച് കൊന്ത, വിയാസ്ക്ര, ഇവ നടത്തുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദഹത്തിന്റെ ഭക്തിതീക്ഷ്ണത എല്ലാവർക്കും സെന്റ് മർത്താസിലെ അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങൾക്കും മാതൃക നൽകുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജോലിയിൽ ഉത്സുകനായിരുന്നു. സമയം ഒരിക്കലും വൃഥാ കളഞ്ഞിരുന്നില്ല. മൂലമറ്റത്ത് കെട്ടിടംപണിതിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ജോലിക്കാരോടൊപ്പം ചിലപ്പോൾ ജോലികൾ ചെയ്തിരുന്നു. അതു ഒരു കുറച്ചിലായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. രോഗവും ക്ഷീണവും ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പോലും ചെറിയ ജോലികളിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നശീലവും ഞങ്ങൾക്ക് മാതൃക, യോഗ്യമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് സ്ഥലമാറ്റമോ, രോഗമോ ഉണ്ടായാൽ സ്വന്തം കാറിൽ കയറ്റി, പോകേണ്ട സ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചിരുന്നു. വേണ്ട സമയത്ത് എന്തു സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതരുന്നതിനും അദ്ദേഹം സന്തോഷവാനായിരുന്നു. സെന്റ് മർത്താസിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് അനുസരിക്കുന്നതിനായി ഒരു നിയമാവലി ആദ്യമായി എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതും ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. സെന്റ് മർത്താസിനെ സഹായിക്കാൻ അദ്ദേഹം പലരേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാലായിൽ ബ.മോൺസിഞ്ഞോർ വെള്ളരിങ്ങാട്ടു ദാനമായി തന്ന സ്ഥലത്ത് ഇദ്ദേഹവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനുംകൂടിയാണ് കെട്ടിടം പണികഴിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ ഭവനം ഇന്ന് നൊവിഷ്യേറ്റു ഭവനം

കൂടിയാണ്. അതിനുശേഷം അമനകര, കുടയത്തൂർ സേവ്യർപുരം എന്നീ ബ്രാഞ്ചുകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.. സമയവും സൗകര്യവും അനുസരിച്ച് സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ശാഖാഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന് വളരെയേറെ സന്തോഷമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ തന്നെയാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങളേയും കരുതിയിരുന്നത്. രോഗബാധിതനായി കിടക്കയിൽ കഴിയുമ്പോൾ പോലും മർത്താസിലെ മക്കളുടെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യം കാണച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ എല്ലാമായിരുന്ന ആ സ്നേഹപിതാവ് 1979 നവംബർ 25ാം തീയതി ഞങ്ങളോട് അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞു. സെന്റ്മർത്താസിന്റെ ആരംഭത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും സ്ഥാപകനായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളും സ്വന്തം സഹോദരനും വേണ്ട സഹായ സഹകരണങ്ങൽ ചെയ്തിട്ടിണ്ട്. ഇപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയും മറക്കാനാവില്ല.

ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെപ്പറ്റി ജനയിതാവിനോടൊപ്പം ചിന്തിക്കുകയും ഇതിനുവേണ്ട അംഗീകാരവും ആശീർവ്വാദവും നല്കി ഇന്നാൾവരെ ഇതിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായിരുന്നുകൊണ്ട് വേണ്ടവിധത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമാണ്.

ഇപ്പോഴത്തെ രക്ഷാധികാരിയായ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനി ഔദ്യോഗികമായി രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പും അതിനുശേഷവും ഞങ്ങളുടെ വളർച്ചയിൽ പങ്കുവഹിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ആ പിതാവിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും വികാരി ജനറാളന്മാരുമായ മോൺ. കുര്യൻ വഞ്ചിപ്പുര, ഡോ. ജോസഫ് മറ്റം, ചാൻസലർ ഡോ. ജോസഫ് കുഴിഞ്ഞാലി എന്നിവർക്കും പ്രത്യേകം കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യഡയറക്ടർ ഫാദർ ജോൺ കടൂക്കുന്നേലാണ്. നാലു വർഷങ്ങക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ഉപരിപഠനത്തിന് പോയപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്ത് നിയമിതനായതു ഫാദർ. ലിയോപോൾഡ്. സി. എം. ഐ ആണ്. 1974 മുതൽ അദ്ദേഹം സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഡയറക്ടറായി സേവനം ചെയ്തുവരുന്നു. മൂലമറ്റത്ത് സമാരംഭിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന് ഒരു സന്യാസസഭയുടേതായ രൂപവും ഭാവവും

നൽകി, സഭയുടെ നിയമാവലിയും ക്രമചട്ടങ്ങളും ക്രോഡീകരിക്കുകയും ക്രമീകൃതമായ എല്ലാ രീതികളും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അംഗങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും, ഭൗതികവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ ജനയിതാവിനോടൊപ്പം സഹകരിക്കുകയും അതിന്റെ ബാല്യദശയിൽ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിച്ചു വളർത്തുകയും ചെയ്തത് പാലാ രൂപതയിലെ തിരുഹൃദയ സിസ്റ്റേഴ്സായിരുന്നു. അംഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുക, പരിശീലിപ്പിക്കുക മുതലായവ നടത്തിയത് ഈ സിസ്റ്റേഴ്സാണ്. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും മാതൃസഹജമായ വാത്സല്യത്തോടെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുത മറക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

1956 മുതൽ 80 വരെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം താമസിച്ചു വളരെധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിച്ചും ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ പുരോഗതിക്കായി അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച സ്നേഹസമ്പന്നരും ത്യാഗസന്നദ്ധരുമായ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ നല്കിയ തിരുഹൃദയ സഭയോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാട് നിസ്സീമമാണ്. എല്ലാവരെയും വ്യക്തിപരമായി എടുത്തുപറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും ആരംഭത്തിൽ ജനറാളമ്മയായിരുന്ന സി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ, ഞങ്ങളുടെ മദറായിരുന്ന സി. മർഗ്ഗരീത്താ, സി. എസ്പിരീത്ത, സി. മേരി എമിലി, നോവിസ് മിസ്ട്രസ്സായിരുന്ന സി. റോസ് മേരി മുതലായവരെയും ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നു.

മൂലമറ്റത്ത് 4 അംഗങ്ങളോടുകൂടി ആരംഭിച്ച സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ശാഖാഭവനങ്ങൾ മറ്റ് രൂപതകളിലും സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റം, പാലാ, കുടയത്തൂർ, അമനകര, സേവ്യർപുരം എന്നിവിടങ്ങളിലും കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിൽ കട്ടപ്പനയിലും, കോതമംഗലം രൂപതയിൽ ശാന്തിഗ്രാമിലും മുരിക്കാശ്ശേരിയിലും, ഉജ്ജൈൻ രൂപതയിൽ ഹർസോദാനിയിലുമായി 120 അംഗങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

പ്രധാന പ്രവർത്തനങ്ങൾ

മൂലമറ്റം

ബോർഡിംഗ് ഹൗസ്
സൺഡേസ്ക്കൂൾ
തയ്യൽക്ലാസ്സ്
നേഴ്സറിസ്ക്കൂൾ

പാലാ

സൺഡെസ്ക്കൂൾ
മരിയൻ മെഡിക്കൽസെന്റർ(നേഴ്സിംഗ്)
ദീപനാളം പ്രസ്സ്

അമനകര

സൺഡെസ്ക്കൂൾ
നേഴ്സറിസ്ക്കൂൾ
ഐ-റ്റി-സി
ബോർഡിംഗ് ഹൗസ്
തയ്യൽക്ലാസ്സ്

കുടയത്തൂർ

സൺഡെസ്ക്കൂൾ
നേഴ്സറിസ്ക്കൂൾ
തയ്യൽക്ലാസ്സ്

സേവ്യർപുരം

ടൈപ്പ്റൈറ്റിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
നേഴ്സറിസ്ക്കൂൾ
തയ്യൽ എംബ്രോയിഡറി സെന്റർ

കട്ടപ്പന

സൺഡെസ്ക്കൂൾ
നേഴ്സറിസ്ക്കൂൾ
ദീപികാ ബുക്ക് ഹൗസ്
സെന്റ് ജോൺസ് ഹോസ്പിറ്റൽ
സോഷ്യൽ സെന്റർ
പ്രതീക്ഷാ ഭവൻ

ഹർസോദാൻ

ഡിസ്പെൻസറി
ക്രാഫ്റ്റ്സെന്റർ
കിന്റർഗാർട്ടൻ
വില്ലേജുസന്ദർശനം

ശാന്തിഗ്രാം

സൺഡെസ്ക്കൂൾ
നേഴ്സറിസ്ക്കൂൾ
തയ്യൽക്ലാസ്സ്

ഇവയാണ് അംഗങ്ങളുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തന മണ്ഡലങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും.

അവസാനമായി സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ആരംഭത്തിനും 25 വർഷത്തെ വളർച്ചയ്ക്കും ഓരോവിധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും സഭയുടെ നാമത്തിൽ കൃതജ്ഞതയുടെ പൂച്ചെണ്ടുകൾ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കർത്തവാണ് നിന്റെ കാവൽക്കാരൻ നിനക്ക് തണലേകാൻ അവിടുന്ന് നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തുണ്ട്. (സങ്കീ 12:15)

അൽമായനായ ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ

സി. എൽസാ സെബാസ്റ്റ്യൻ

(കാർമൽ മാസികയിൽ 1979-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം)

നമ്മുടെ അൽമായ സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, പക്വമതികളും പ്രഗത്ഭരുമായ പലനേതാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാർഷികം, വ്യവസായികം, രാഷ്ട്രീയം, സാഹിത്യം മുതലായ രംഗങ്ങളിലാണ് ഇവർ മുദ്രപതിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആധ്യാത്മികരംഗത്ത് ഉയർന്ന നില വാരം പുലർത്തിയിട്ടുള്ളവർ നമുക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സന്യാസ സമൂഹ ത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിലേക്കുയർന്നവർ ഈ ദേശത്തോ പരരാജ്യങ്ങളിലോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി നമ്മൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ നിലയിൽ ശോഭിച്ചിട്ടു ള്ളതായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏക വ്യക്തി, 1979 നവംബർ 25-ാം തീയതി ഭാഗ്യമ രണം പ്രാപിച്ച മൂലമറ്റത്തു കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് മാത്രമാണ്.

അദ്ദേഹം, തന്റെ പ്രിയ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ മാത്യു വർക്കി, സ്നേഹനിധിയായ ഭാര്യ ബ്രിജീത്താ, വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ പത്തു മക്കൾ എന്നിവരുടെ സഹകരണ ത്തോടെ മൂലമറ്റത്തുതന്നെ, ഒരു ദൈവാലയവും തിരുഹൃദയമഠവും മുൻകൈയെടുത്തും, ഉദാരമായ ധനസഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടും പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ പല പരസ്നേഹപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ധാരാളമായി സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. **എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സന്ന്യാസിനീസ മൂഹത്തിന് അദ്ദേഹം ജന്മംകൊടുത്തു എന്നതാണ്.** അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നു പെൺമക്കളെ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ഒരാൾ കർമ്മല സഭയിലും, രണ്ടു പേർ തിരുഹൃദയസഭയിലേയും അംഗങ്ങളാണ്. ഇതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ, വിദ്യാ ഭ്യാസത്തിന്റേയോ ധനശേഷിയുടേയോ കുറവുകൊണ്ടു മറ്റു സന്ന്യാസിനീ സഭകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ വിഷമിച്ചിരുന്ന കന്യകകൾക്കു സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന സഭ സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ അവർക്ക് അഭയം നൽകി. നസ്രത്തിലെ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ ജീവിതം അനുകരിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രാർത്ഥനയുടേയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയുമായ ലളിത

ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടും ദൈവജനത്തിനു സേവനം ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ സഭയുടെ ലക്ഷ്യം.

മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പ്രാരംഭ പരിശീലനമാണ് അവർക്കുള്ളത്. ആറുമാസം അവർ ബോർഡിങ്ങിൽ ആസ്പിരൻസായി താമസിക്കുന്നു. പിന്നീട് പോസ്റ്റുലൻസി, നൊവീഷിയേറ്റ്, ജൂണിയറേറ്റ്, നൊവിഷിയേറ്റു കഴിഞ്ഞു കന്യാത്വം ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്നീ വ്രത വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. തുടർന്ന് രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കും അനന്തരം മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കും അതിനുശേഷം ശാശ്വതമായും വ്രതവാഗ്ദാനസമർപ്പണം നടത്തുന്നു. ഏതു വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ളവർക്കും ആ സമൂഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. എന്നാൽ, സ്കൂൾഫൈനലിൽ തോറ്റവരേയും, പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ, എട്ടാം സ്റ്റാൻഡാർഡ്വരെ പഠിച്ചവരേയും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

1956-ൽ എളിയ തോതിൽ, തിരുഹൃദയസഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ച ഈ സ്ഥാപനം പാലാ രൂപതയുടെ അഭിവന്ദ്യമെത്രാൻ പിന്നീട് അംഗീകരിക്കുകയും ഒരു സ്വതന്ത്ര സമൂഹമായി, സ്വന്തം സുപ്പീരിയർ ജനറലിന്റെ കീഴിൽ നിലനിന്നുപോരുന്നതിനു അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. **ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിന്റെ നിതാന്തപരിശ്രമവും ഉദാരമായ ധനസഹായവും മൂലമാണ് ഈ സഭ ജന്മം പ്രാപിച്ചതും ഇന്നുവരെ വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതും.**

ഇപ്പോൾ ഈ സമൂഹത്തിൽ വ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത 72 പേരും 12 നവസന്ന്യാസിനികളും 15 പോസ്റ്റുലൻസും ഉണ്ട്. പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റം, പാലാ, കുടയത്തൂർ, അമനകര, സേവ്യർപുരം എന്നീ ഇടവക കളിലും മിഷനിൽ, ഉജ്ജയിൻ രൂപതയിൽ ഹർസോദൻ എന്ന സ്ഥലത്തും ഓരോ ഭവനങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൂടാതെ ധർമ്മരാം കോളേജ് ബാംഗളൂർ, സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഹോസ്പിറ്റൽ കട്ടപ്പന, മരിയൻ മെഡിക്കൽ സെന്റർ പാലാ, ദേവമാതാ ഹോസ്പിറ്റൽ കൂത്താട്ടുകുളം, സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്സ് മാന്നാനം, ദീപനാളം പ്രസ്സ് പാലാ, സാൻജോസ് ബുക്ക് സ്റ്റാൾ കട്ടപ്പന എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളിലും അവർ സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ

Superior General
St. Martha's Institute,
Vallichira P.O., Palai,

എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതാവുന്നതാണ്.

രജത ജൂബിലി സ്മരണിക, 1983, സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡിപോൾ സൊസൈറ്റി,

സെന്റ് ജോർജ്ജ് കോൺഫ്രൻസ്, കട്ടപ്പന.

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസസമൂഹം

-സിസ്റ്റർ ബർട്ടിലാ

(സെന്റ് മർത്താസ് കോൺവന്റ്, കട്ടപ്പന)

''സേവനം മഹത്വമാകുന്നു'' എന്ന മുദ്രാവാക്യം സ്വീകരിച്ചു സുവിശേഷത്തിലെ വി. മർത്തായെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് സഹോദരങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി മാത്രം ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക പരിപാലനയിൽ തിരുസഭയുടെ മടിത്തട്ടിൽ പാലാരൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് പ്രശാന്തസുന്ദരവും പ്രകൃതിരമണീയവുമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ മുളച്ചുപൊങ്ങി സഭയുടെ മടിയിൽ നിന്നു വളവും നനജലവും സ്വീകരിച്ച് പടർന്നു പന്തലിച്ചു മൊട്ടിട്ട് വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു സന്യാസ സമൂഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ്.

ആകാശത്തിലെ പറവകളെയും വയലിലെ ലില്ലിപുഷ്പങ്ങളേയും ഒരു പോലെ മനോഹാരിത അണിയിക്കുന്ന ദിവ്യനാഥനിൽ സർവ്വവും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 1956 ൽ മൂലമറ്റത്തു സ്ഥാപിതമായ ഈ കൊച്ചു സമൂഹം വളർച്ച പ്രാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് പന്ത്രണ്ടു വർഷമേ ആയിട്ടുള്ളു. ഇതിലെ അർത്ഥിനികളുടെ ആദ്യപരിശീലനവും നോവിഷ്യറ്റും മൂന്നു വർഷത്തേയ്ക്കു പാലായിലുള്ള ഭവനത്തിലാണു നടക്കുന്നത്. ഓരോ വർഷവും 15 അർത്ഥിനികളെ ഇവിടേയ്ക്ക് സ്വീകരിക്കുന്നു. അദ്ധ്വാനശീലരും സേവനതൽപരരും പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യമുള്ള വരുമായ യുവതികളാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മുതൽക്കുട്ട്. മലയോരപ്രദേശത്ത് അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെ കനകം വിളയിക്കുന്ന കാർഷികമേഖലയിൽപ്പെട്ട കട്ടപ്പന, കാഞ്ചിയാർ, വെള്ളയാംകുടി, തുവരയാർ, കൽത്തൊട്ടി, വള്ളക്കടവ്, നെല്ലിപ്പാറ, ഈട്ടിത്തോപ്പ്, വണ്ടന്മേട്, കുമളി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും പ്രേഷിതചൈതന്യം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന യുവതികൾ പാലായിലുള്ള നോവിഷ്യറ്റ് ഭവനത്തിൽ പരിശീലനം നേടി ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവൻ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ച് അർപ്പിതജീവിതത്തിലൂടെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. ഈ സമൂഹത്തിലെ സഹോദരികൾ ലളിതമായ ജീവിതരീതിയും ലളിതമായ വസ്ത്രധാരണവും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുനാഥന്റെ വിളിയുടെ ആഴമായ ശബ്ദം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് മൂലമറ്റത്തു രൂപംകൊണ്ട കൊച്ചു സമൂഹം പാലാ രൂപതയ്ക്കുപുറമെ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, കോതമംഗലം, ചങ്ങനാശ്ശേരി എന്നീ രൂപതകളിലും, ഉജ്ജയിൻ, ജഗദൽപൂർ എന്നീ മിഷ്യൻ സ്ഥല

ങ്ങളിലും ബാംഗ്ളൂർ, റോം എന്നിവിടങ്ങളിലുമായി സേവനം ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കാൻ തിരുസഭയെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രയത്നത്തിന്റേതുമായ ലളിതജീവിതം നയിച്ച് പാവപ്പെട്ടവരുടെയും കൊച്ചുകുട്ടികളുടെയും ഇടയിൽ എളിയ സേവനം ചെയ്യുക എന്നത് ഈ സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യമാണ്. നിത്യവൃത്തിക്കായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളുടെ, മൂന്നു മാസം മുതൽ പ്രായമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ പകൽസമയം സംരക്ഷിക്കുന്നു എന്നത് ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രേഷിതപ്രവർത്തനമാണ്. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് പല വിധത്തിൽ വിഷമിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിലേയ്ക്കു കടന്നുചെല്ലുന്നു. "മർത്തായുടെ സേവനവും മറിയത്തിന്റെ സ്നേഹവും" ഇതിന് ഉത്തേജനം പകരുന്നു.

ഇപ്പോൾ 140 അംഗങ്ങൾ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്യുന്നു. ബോർഡിംഗ് ഹൗസ്, സൺഡേസ്കൂൾ, തയ്യൽ ക്ലാസുകൾ, നേഴ്സറി സ്കൂളുകൾ, പ്രസ്സ്, ഐ.റ്റി.സി. ബേബിസിറ്റിംഗ്, ടൈപ്പ്റൈറ്റിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, എംബ്രോയിഡറി സെന്റർ, ബുക്കുഹൗസ്, ഹോസ്പിറ്റൽ സോഷ്യൽ സെന്റർ, ഡിസ്പെൻസറി, ക്രാഫ്റ്റ്സെന്റർ, കിന്റർ ഗാർട്ടൺസ്കൂൾ, ഭവനസന്ദർശനം ഇവയെല്ലാമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സേവനരംഗങ്ങൾ. ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനംവഴി വേറെ പല രംഗത്തും സഹോദരികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ചുറ്റുമുള്ള പാവപ്പെട്ടവരുടെ വീടുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും കുട്ടികൾക്ക് മതപഠനം നല്കുകയും കൂദാശകൾക്ക് ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ - ഒരു അൽമായ മനുഷ്യസ്നേഹി ആണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയം തോന്നുമായിരിക്കും മൂലമറ്റത്ത് ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയാണ്. ആ മാന്യദേഹം ഭക്തനും നീതിനിഷ്ടനും ധനാഢ്യനുമായ അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും ദിവ്യബലിയിൽ ഭക്തിപൂർവ്വം സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. മാതൃകാപരമായ കുടുംബജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ ജനയിതാവുംകൂടിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തിന്റേയും പരിശ്രമത്തിന്റേയും ഫലം അഭിവന്ദ്യപിതാവ് മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെ ഫലമണിഞ്ഞതാണ് സെന്റ് മർത്താസ്. ഈ സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായി സേവനം ചെയ്യുന്നത് റവ: ലെയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ ഒറ്റപ്ലാക്കൽ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഴവുമുള്ള ആത്മാർത്ഥവുമായ സേവനതല്പരതകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഈ സമൂഹത്തിന് ഇത്രയും വളരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്തുവിനെ

അറിയാത്ത അനേകർക്ക് മാർഗ്ഗദീപം കൊളുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ ഈ സമൂഹത്തിന് സാധിക്കുന്നു. ശാഖകളായി പൊട്ടിവിരിഞ്ഞ ഈ സമൂഹം നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് മാർ ജോസഫ് പൗവ്വത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ അംഗീകാരത്തോടും ആശീർ വാദത്തോടുംകൂടി കട്ടപ്പനയിൽ സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഇടവകയിൽ 1979 ജൂൺ 25 – നു സ്ഥാപിതമായി. അഞ്ച് അംഗങ്ങളോടുകുടി ആരംഭിച്ച ഈ ഭവനത്തിൽ ഇപ്പോൾ പത്തുസഹോദരികൾ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ഇടവക വികാരിയായ റവ: ഫാ: ജേക്കബ് അയില്ലൂപറമ്പിൽ ഇവിടത്തെ സേവനരംഗങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശങ്ങൾ തരികയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടവകയിലെ എല്ലാ സംഘടനകളോടും നല്ല പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും ചേർന്നുകൊണ്ട് ഇടവകയിലെ ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്ത് സഹോദരികൾ സ്നേഹത്തോടെ സേവനം ചെയ്യുന്നു.

നേഴ്സറി സ്കൂൾ, ബുക്ക് ഹൗസ്, സോഷ്യൽവർക്ക് (M.C.H), സെന്റ് ജോൺസ് ഹോസ്പിറ്റൽ ഇവയാണ് കട്ടപ്പനയിലെ സേവനരംഗങ്ങൾ. ഇടവകയിൽ ഭവനസന്ദർശനം നടത്തിയും പ്രാർത്ഥനാഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹായങ്ങളും കൊടുക്കുന്നു. മതപഠനക്ലാസ്സുകളിൽ അഞ്ചു സഹോദരികൾ സേവനം ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ നമ്മുടെ ഒരു സിസ്റ്റർ രൂപതയിലുള്ള പാറത്തോട് സോഷ്യൽ സെന്ററിൽനിന്നും പ്രത്യേക പരിശീലനം നേടി കട്ടപ്പനയിലും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള മുന്നൂറു പാവപ്പെട്ടവരുടെ വീടുകൾ ജാതിമത ഭേദമെന്യേ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമ്പത്തികവുമായ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി മുഴുവൻ സമയവും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇടത്തരം കർഷകർക്കു റബ്ബർ, തെങ്ങ്, കാപ്പി മുതലായവ നട്ടുവളർത്തുന്നതിന് സഹായവും നിർദ്ദേശങ്ങളും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലഘുനിക്ഷേപപദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തി പാവപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളെ പല വിധത്തിൽ സഹായിക്കുകയും അവരുടെ വീടുകൾ സന്ദർശിച്ച് എല്ലാവിധ നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹായങ്ങളും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ ഇവിടെ മൂന്നുവർഷമായി ഒരു നഴ്സറിസ്കൂൾ നടത്തിവരുന്നു. എഴുപതുകുട്ടികളോളം ഓരോ വർഷവും ഇവിടെ പരിശീലനം നേടിപ്പോകുന്നു. ഈ സ്കൂൾ നമ്മുടെ നാടിന് ഏറ്റം പ്രയോജനപ്രദമായ ഒന്നാണ്. ശിശുക്കളെ ആരാണ് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്. നമ്മുടെ പിഞ്ചോമനക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ ചിരിക്കുകയും കളിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ഓടുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നതുകാണുമ്പോൾ ഏതു മാതാപിതാക്കളുടെ ഹൃദയമാണ് ആനന്ദംകൊണ്ട് നിറയാത്തത്. എന്നാൽ ഈ നഴ്സറിസ്കൂൾ നടത്താൻ സ്വന്തമായി കെട്ടിടം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഇതുവരെയും വാടകക്കെട്ടിടത്തിലാണു നടത്തിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ പല നല്ല ആളുകളുടെയും സഹായത്തോടെ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥലത്തുതന്നെ ഈ നേഴ്സറി സ്കൂളിനു കെട്ടിടം പണി ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഈ കൊച്ചു സമൂഹം എളിയ സേവനത്തിലൂടെ കട്ടപ്പനയിലും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഉജ്ജയിൻ മിഷനിൽ

സി. സ്നോമേരി കോതകുളത്തിൽ

(1981-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ രജതജൂബിലി സ്മരണികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം)

1977 മേയ് 16. ആ സുദിനത്തിലാണ് മോൺ. ജോൺ പെരുമറ്റം പാലാ കത്തീഡ്രൽ മൈതാനത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന മനോഹരമായ പന്തലിൽ നടന്ന ഭക്തിനിർഭരമായ ചടങ്ങിൽവച്ച് ഉജ്ജൈൻ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. മെത്രാനായി ആദ്യം നടത്തിയ ഔദ്യോഗിക കർമ്മം പിറ്റേദിവസം സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ വ്രതാനുഷ്ഠാന ചടങ്ങുകളിൽ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. നന്ദിപ്രകടനം നടത്തിയപ്പോൾ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതിനുള്ള ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം മദർ ജനറൽ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

ഉജ്ജയിനിൽ ചെന്ന് സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തി താമസിയാതെ തന്നെ സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിനെ പിതാവ് അവിടേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെ ആ ആഹ്വാനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രഥമ ബാച്ചായി സി. സ്നോമേരി കോതകുളത്തിൽ, സി. തെരസീനാ കൊച്ചുകുന്നേൽ, സി. എത്സി ടോം കളറുപാറ എന്നീ മൂന്നുപേർ 1977 ജൂലൈ 10-ന് ഉജ്ജയിനിലേയ്ക്ക് യാത്രയായി. ഏകദേശം ഒരു വർഷം കോട്ടറായിലുള്ള മിഷൻ പരിശീലനകേന്ദ്രത്തിൽ താമസിച്ച് ഭാഷയും മറ്റു പഠനങ്ങളും നടത്തി. തുടർന്നു മൂന്നു മാസക്കാലം രാജ്ഘട്ടിൽ തിരുഹൃദയസിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ കൂടെ പ്രായോഗിക മിഷൻ പരിശീലനം കൂടി ലഭിച്ചപ്പോൾ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ഞങ്ങളുടെ തയ്യാറെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞു.

1978-ൽ ഉജ്ജയിൻ നഗരത്തിൽ നിന്ന് 15 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തുള്ള ഹർസോദാൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കായി ഒരു സ്റ്റേഷൻ നല്കപ്പെട്ടു. എല്ലാ ദിവസവും തന്നെയുള്ള ഗ്രാമസന്ദർശനത്തോടുകൂടിയാണ് ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത്. മദ്ധ്യപ്രദേശത്തുകാരനായ ഫാ. ആൽബർട്ടായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം തന്നത്. ആദ്യമൊക്കെ ഞങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ വില്ലേജുകാർ ഓടിയൊളിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രമേണ ആ രീതിക്ക് വ്യത്യാസം വന്നു. തങ്ങൾക്ക് നന്മ ചെയ്യാൻ വന്നവരാണെന്ന് അവർക്ക് ബോദ്ധ്യമായി.

സ്വന്തം കുരിശുവഹിക്കാതെ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവന്
എന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. (ലൂക്കാ 14:27)

അതോടെ സമീപനരീതിയും മാറി. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ അവർ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല ക്ഷണിക്കകൂടി ചെയ്യും. വൈകുന്നേരം ഏതെങ്കിലും ഭവനത്തിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രാർത്ഥനാസമ്മേളനം നടത്തുകയാണ് പതിവ്. ഹിന്ദിയിലുള്ള പാട്ടുകൾ, ബൈബിൾ പാരായണം, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുതലായവ ഈ സമയത്തുണ്ടാകും. പരിപാടികൾ ഒന്നു രണ്ടു മണിക്കൂർ ദീർഘിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തോടുചേർന്ന് ആരംഭിച്ച ഡിസ്പൻസറിയിൽ നിന്ന് മരുന്നു വാങ്ങാനായി വില്ലേജുകാർ ഞങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു വന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കൂടുതൽ സമ്പർക്കം ഉണ്ടായി. ഗ്രാമസന്ദർശനത്തിനുപോകുമ്പോഴും ചില്ലറ മരുന്നുകൾ കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത പരിപാടി കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു കിന്റർ ഗാർട്ടൻ സ്കൂൾ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ട വില്ലേജിലെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഹിന്ദിമീഡിയത്തിൽത്തന്നെ സ്കൂൾ ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലെ ഒരു മുറിയിൽ ആരംഭിച്ച ക്ലാസ്സ് ഇന്ന് വളരെ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ അപ്പർ, ലോവർ കെ.ജി. ക്ലാസ്സുകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. അടുത്തകൊല്ലം മുതൽ പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകൾകൂടി ആരംഭിക്കാനാണ് പ്ലാൻ.

ഇവിടെ നടത്തുന്ന മറ്റൊരു പ്രവർത്തനം ഒരു ക്രാഫ്റ്റ് സെന്ററാണ്. തയ്യൽ പരിശീലനം, ബുക്ക് ബയന്റിംഗ് ഇവയാണ് പരിപാടികൾ. ഗ്രാമീണ സ്ത്രീകൾ തയ്യൽ പരിശീലനത്തിൽ വളരെയധികം താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് പലപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേഷൻ സന്ദർശിക്കുകയും ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ വഴിയും മറ്റും ഞങ്ങളെ വളരെയധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രൊക്കുറേറ്ററായിരുന്ന ഫാ. തൂങ്കുഴി, ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഫാ. ആൽബർട്ട്, ഫാ. വടാനമല ഇവരും ഞങ്ങളുടെ എളിയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നേതൃത്വവും പ്രചോദനവും ഉന്മേഷവും പകർന്നുതന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്.

ധാരാളം പ്രവർത്തനസാദ്ധ്യതകളുള്ള ഈ മിഷനിൽ പുതിയ സ്റ്റേഷനുകൾ സ്ഥാപിക്കാനും സേവനരംഗങ്ങൾ കൂടുതൽ വിപുലമാക്കാനും ആണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുനാഥന്റെ വെളിച്ചം പാവപ്പെട്ട കുറേപ്പേരിലെങ്കിലും പകരുവാൻ സാധിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ധന്യരായി.

സി. സ്നോമേരി കോതകുളത്തിൽ

ഒരുവൻ ലോകംമുഴുവൻ നേടിയാലും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന് എന്ത് പ്രയോജനം? (മത്താ 16:26)

നാലാം ഭാഗം

മർത്താസിനെപ്പറ്റി മഹത്തുക്കൾ പറയുന്നു

ഇഴയടുപ്പമുള്ള വ്യക്തിബന്ധങ്ങളാണല്ലോ ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനത്തിനും അതുവഴി ഓരോ പുതിയ സംരംഭങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നത്. സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന അർപ്പിത സമൂഹത്തിന് ആരംഭമിട്ട പുണ്യശ്ലോകനായ അൽമായ സഹോദരനുമായി അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിനുണ്ടായിരുന്ന ദൃഢമായ സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ വിവരണം മുതൽ വിശിഷ്ട വ്യക്തികളുടെ അനുഭവ കഥകൾ ആരംഭിക്കുന്നു.

1. മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ
2. മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ
3. ഫാ. തോമസ് മറ്റപ്പിള്ളിൽ
4. ഫാ. ലിയോപോൾഡ്
5. മോൺ. കുര്യൻ വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കൽ
6. ഫാ. എബ്രാഹം കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ
7. ഫാ. ഫിലിപ്പ് കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ
8. മോൺ. തോമസ് പഴയപറമ്പിൽ
9. ഫാ. കമിൽ
10. ഫാ. ഇമ്മാനുവൽ വരിക്കമാക്കൽ
11. ഫാ. ജേക്കബ് പുത്തൻകണ്ടം
12. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തുണ്ടത്തിൽ
13. ഫാ. തോമസ് പാറേക്കുന്നേൽ
14. ഫാ. ജോസഫ് വടയാറ്റുകുടി
15. ശ്രീ. പി.സി. അബ്രാഹം (കുഞ്ഞേട്ടൻ) പല്ലാട്ടുകുന്നേൽ
16. ശ്രീ. മാത്യു ചിറമാട്ടേൽ

ധന്യമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമ

-മാർ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ

(സഭാ സ്ഥാപകന്റെ 30-ാം ചരമദിനത്തിൽ നടത്തിയ അനുസ്മരണാ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും)

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ

എന്റെ സഹപാഠിയും സ്നേഹിതനുമായ ജോസഫ് മുപ്പതു ദിവസം മുൻപ് ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും പോകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തന്റെ നാഥനായ മിശിഹായുടെയടുത്ത് ഹാജരാകുവാൻ പോകുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹം നിര്യാതനായ ആ അവസരത്തിൽ ഞാൻ സ്ഥലത്തില്ലായിരുന്നതിനാൽ, ഇവിടെ വന്നുചേരുന്നതിനും ശവസംസ്ക്കാരകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് 30-ാം ദിവസത്തെ ഈ ചടങ്ങിൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സംബന്ധിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്കൂളിൽ പാലായിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, എന്റെ സഹപാഠിയായിരുന്നു. അന്നു മുതൽ, അതായത് ഒരു പത്തു പന്ത്രണ്ട് വയസ്സായ കാലം മുതൽ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പരിചയമായിരുന്നു. ഇതിനു പുറമേ, കുടുംബ സംബന്ധമായ ബന്ധവും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ സ്ക്കൂൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസായശേഷം കോളേജിൽ പഠിക്കാൻ പോവുകയും പിന്നീട് വൈദികനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സ്നേഹിതനായ ജോസഫ് രണ്ടുമൂന്നു വർഷംകൂടി കഴിഞ്ഞാണ് പരീക്ഷ പാസ്സായത്. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹവും പുരോഹിതവൃത്തി സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു. അതും ഒരു മിഷനറി വൈദികനാകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു മിഷൻ രംഗത്തേയ്ക്കു പോവുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ പിന്നീട്, തന്റെ ദൈവവിളി അവിടെയല്ല, മടങ്ങിവന്ന് കുടുംബജീവിതം നയിയ്ക്കയാണ് എന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവരുകയും വിവാഹം കഴിച്ച് കുടുംബജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോസഫ് പ്രകൃത്യാ തന്നെ അദ്ധ്വാനശീലനും മടികൂടാതെ വേലചെയ്യുന്നവ

നും ആയിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ കുടുംബസംബന്ധമായ ആ ചുറ്റുപാടുകൾകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഈ മൂലമറ്റത്ത് വന്ന് സ്ഥലം വാങ്ങിക്കുകയും ഇവിടെ ദേഹണ്ഡിക്കുകയും തന്റെ കുടുംബത്തെ പുലർത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രദേശം അക്കാലത്ത് വളരെയധികം ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലം അല്ലായിരുന്നു. 1949-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, ഞാനിവിടെ ആദ്യമായി വരുന്നത്. അന്ന് പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളേജിന്റെ ധനശേഖരാണർത്ഥം വന്നതാണ്. ഏതാനും സ്നേഹിതൻമാരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ മറുഭാഗത്തുള്ള സ്ഥലം - കിഴക്കുഭാഗമെന്നു തോന്നുന്നു - ഒരു വനമായിട്ട് കിടക്കുന്നതാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അന്ന് ജനങ്ങൾ പ്രവേശിച്ച് താമസമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിലൊന്ന് ഈ ജോസഫിന്റെ വകയായിരുന്നു. ഔതച്ചേട്ടനെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലും അതുപോലെ മറ്റു ചുരുക്കം ചില വീടുകൾ ഈ മലമ്പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്നിടത്തും ഞാൻ എന്റെ കൂട്ടുകാരും ഒന്നിച്ച് പോവുകയും, കാണുകയും മുളയെടുത്തുവരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വളരെ താൽപര്യത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ പൊതുവായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തൽപരനായിരുന്നു. അന്ന്, ഞങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നപ്പോൾ മീനച്ചിൽ കത്തോലിക്കാ സഖ്യം എന്ന പേരിൽ താലൂക്കിലുള്ള കത്തോലിക്കാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു സംഘടനയായിരുന്നു അത്. അതിൽ ജോസഫും ഞാനുമൊക്കെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നതാണ്. അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന പലപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കു കൊണ്ടിരുന്നു.

ആ മനോഭാവം, അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഒരു കുടുംബനാഥനായി തീർന്ന ശേഷവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്തത്. പൊതുവായ കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ പ്രവേശിക്കുവാനും സഹകരിക്കുവാനും അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കഴിവുകൾ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. അതിന് ഒട്ടും മടികാണിച്ചില്ല.

ഇപ്പോൾ കേട്ട സുവിശേഷഭാഗത്ത് പ്രതിപാദിക്കുന്നതു പോലെ അഞ്ചു ദെനാറ കിട്ടിയവൻ അതു വർദ്ധിപ്പിച്ച് പത്താക്കി, രണ്ടു കിട്ടിയവൻ അതു വർദ്ധിപ്പിച്ച് നാലാക്കി, എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ജോസഫിനു ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിച്ചിരുന്ന ആ ശക്തിവിശേഷങ്ങളെ, കഴിവുകളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു, എല്ലാ വിധത്തിലും വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നു തന്നെ പറയാം. ലൗകികമായ വിധത്തിലാണെങ്കിൽ അദ്ധ്വാനം ചെയ്ത് കുടുംബ സ്വത്തുക്കൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനും അങ്ങനെ ധനം സമ്പാദിക്കുവാനുമുള്ള ശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹം വിജയം നേടി. അതുപോലെ സാമുദായികവും പരോപകാരപ്രദമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രവേശിക്കുകയും ഉദാരമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്തും മറ്റും വിജയം നേടുകയുമുണ്ടായി. ഇവിടെ, ഈ ദേവാലയം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പരിപാടികളിലും അദ്ദേഹം താൽപര്യമായി സംബന്ധിക്കുകയും അതു വിജയത്തിലെത്തിക്കാൻ ഈ സ്ഥലത്തുള്ള മറ്റു സഹോദരന്മാരോടൊപ്പം അദ്ദേഹവും പ്രയ്തനിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇവിടെ ഒരു കന്യകാമഠം സ്ഥാപിച്ചു, പുതിയതായിട്ട് സെന്റ് മർത്താസ് എന്നു പറയുന്ന ഒരു കന്യകാലയം സ്ഥാപിതമായി. അതിന്റെ പ്രധാന ഉത്സാഹിയും അതിനു നേതൃത്വം നൽകിയ ആളും ജോസഫ് ആയിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. ആ സംഘടന ഇപ്പോൾ വികസിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ശാഖകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചു വരികയാണ്. യുവതികൾക്ക് സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അങ്ങനെ ഒരു രംഗം അദ്ദേഹം തുറന്നു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ പ്രദേശത്ത് വലുതായ അഭിവൃദ്ധി ദൈവാനുഗൃഹത്താലും ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഉത്സാഹത്താലും വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്, എന്നുള്ളത് സന്തോഷത്തോടും കൃതഞ്ജതയോടുംകൂടി ഞാൻ സ്മരിക്കുകയാണ്. ഇന്നിവിടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മറ്റപ്പള്ളിൽ തോമ്മാച്ചനാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഇവിടെ ആദ്യമായി താമസം ഉറപ്പിക്കുകയും ഈ ഇടവകയ്ക്ക് ആരംഭം ഇട്ട് ഇതിനെ വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്ത പുരോഹിതൻ. അതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം വിദൂരമായ സ്ഥലത്ത്, കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് കാൽനടയായിപ്പോയി അവിടെയും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. പിന്നീട് ഇവിടെ വന്നു ചേർന്ന, വികാരിയായി നിയോഗിതനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട പുഞ്ചക്കുന്നേലച്ചൻ ദേവസ്യാച്ചനും ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മിതിക്കും ഇടവകയ്ക്കും വേണ്ടി വളരെ

അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും ഞാൻ സ്മരിക്കുകയാണ്. ഈ പള്ളിയുടെ ഓരോ കല്ലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനത്തെ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട് എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇടുക്കി പ്രോജക്ടിന്റെ ആവിർഭാവം. ആ അവസരത്തിൽ അക്കാര്യത്തിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട പുഞ്ചക്കുന്നേലച്ചൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതെല്ലാം എല്ലാവർക്കും അറിയാം. നാട്ടുകാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് യോജിച്ചു. അങ്ങനെ ഇടുക്കിപ്രോജക്റ്റ് സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാനകേന്ദ്രം മൂലമറ്റമായിത്തീർന്നു.

ആദ്യം ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വനപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം വെട്ടിത്തെളിച്ചു. ഇപ്പോൾ അനേകം കെട്ടിടങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലമായിതീർന്നിരിക്കുന്നു ഇവിടം. അതിനും പുറമെ ഇവിടെ ഒരു ഭൂഗർഭ ടണലും പൗവർഹൗസും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് ഇൻഡ്യയിൽതന്നെയുള്ള മറ്റു പ്രോജക്റ്റുകളേക്കാൾ വലുതും വൈദ്യുതിയുൽപാദനത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതുമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി ഈ പ്രദേശമാകെ പ്രത്യേകവിധമായി അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു വരികയാണ്. ഇതിനെ തുടർന്നു ഇവിടെ ഒരു ഹൈസ്ക്കൂളും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായി. ബ: കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും മറ്റും മേൽനോട്ടത്തിലും ഉത്സാഹത്തിലും ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്ക്കൂൾ, ബി. വി. എം. സെന്റർ ഹോസ്പിറ്റൽ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പലതുകൊണ്ടും ഈ സ്ഥലം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരികയാണ്. മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഇത് നല്ല ഒരു ഉദാഹരണമാണ്, ഈ നാട്ടുകാരായ ജനങ്ങൾ – ജോസഫും മറ്റിതുപോലുമുള്ള പലരും– ഞാൻ ഓരോരുത്തരുടേയും പേരു പറയാൻ പോയാൽ ചിലതൊക്ക വിട്ടുപോയെന്നു വരും., അതുകൊണ്ട് ഞാൻ മറ്റുള്ളവരുടെ പേരുകളൊന്നും പറയുന്നില്ല.– എല്ലാവർക്കും അറിയാം അങ്ങനെയുള്ള സുഹൃത്തുക്കൾ, സൻമനസ്സുള്ള ആളുകൾ എല്ലാവരും യോജിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഈ നാടിന് വളരെയേറെ പുരോഗതിയുണ്ടായി.

ഏതാനും മാസംമുമ്പ് ഞാനിവിടെ വരുകയും, അപ്പോൾ ഇവിടെ സമീപത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത്, ഒരു മലമുകളിൽ – എലപ്പള്ളിയിൽപോയി അവിടെ ഒരു പുതിയ പള്ളിയ്ക്ക് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പണി പുരോ

ഗമിച്ചു വരുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. അങ്ങനെ ഈ പ്രദേശം ഇപ്പോൾ ജനാധിവാസമുള്ളതും ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപൂർണ്ണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു കേന്ദ്രവുമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുപോലെ കത്തോലിയ്ക്കാ ജീവിതത്തിനും ഇവിടെ ഉണർവ് വന്നിട്ടുണ്ട്, പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുവരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങൾ, കന്യകാലയങ്ങൾ മുതലായവയൊക്കെയും സ്ഥാപിതമാകുന്നു. ഇനിയും കൂടുതലായ വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ നാട്ടുകാർക്കും ഈ ദേശത്തിനും സർവ്വമംഗളങ്ങളും ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.

രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് നാം ക്രിസ്തുമസ് ആഘോഷിക്കുകയുണ്ടായി. രക്ഷകനായ മിശിഹായുടെ ആഗമനത്തെ, അവിടുത്തെ പിറവിയെ അനുസ്മരിക്കുന്ന സുദിനമാണല്ലോ ക്രിസ്മസ്. അത് ആഘോഷിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം നാം, നവവത്സരത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്തോഷകരമായ, കൃതജ്ഞതയിലേയ്ക്ക് അർഹമായ, പല ചിന്തകളും വരുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, നമ്മുടെ മാന്യ സ്നേഹിതനായ ജോസഫിനെ, ഔതച്ചേട്ടനെ ഞാൻ പ്രത്യേകംസ്മരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് നിത്യാശാന്തി നേരുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി അർപ്പിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യബലി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മശാന്തിക്കുവേണ്ടിയാണ്. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗൃഹിക്കും. അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയ താലന്തുകളെ, അല്ലെങ്കിൽ കഴിവുകളെ അദ്ദേഹം മറച്ചുവച്ചില്ല. അതു തൂവാലയിൽ പൊതിഞ്ഞ് കുഴിച്ചുവച്ചില്ല. നേരെ മറിച്ച് **ദൈവം നൽകിയ ആ ദാനങ്ങളെ ശരിക്കുപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനും കുടുംബത്തിനും നാട്ടുകാർക്കും ഇടവകക്കാർക്കും എല്ലാം ഉപകാരപ്രദമായ രീതിയിൽ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തികളെ അദ്ദേഹം വികസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ നല്ലവനും ഗുണവാനുമായ ഭൃത്യാ നീ അൽപത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. അതിനാൽ നിന്നെ ഞാൻ അധികത്തിൽ നിയമിച്ചാക്കും എന്ന ദിവ്യരക്ഷകന്റെ മധുരമായ സ്വരം കേൾക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഭാഗ്യമുണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ കരുതുകയാണ്. ഈ വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ സമയത്ത് നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം.** ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഔദ്യോഗികമായി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയാണ്. സാക്ഷാൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്നത് രക്ഷകനായ മിശിഹായാണ്. അതിനാൽ ഒന്നാമത്തെ പുരോഹിതൻ മിശിഹാതന്നെ. ഞങ്ങൾ, വൈദികർ രണ്ടാ

മത്തെ പുരോഹിതന്മാരാണ്. മിശിഹാ അർപ്പിച്ച ബലിയോട് ചേർത്ത് ഞങ്ങൾ ബലി അർപ്പിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ പുരോഹിതർ നിങ്ങളൊക്കെതന്നെയാണ്. ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഈ ദിവ്യബലിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാണ്. ഇതിൽ സജീവമായി പങ്കുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ വിശാലമായ രൂപത്തിൽ നിങ്ങൾക്കും അതിൽ പങ്കുചേരുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ പങ്കുചേരണം. എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ ദേവാലയത്തിൽ വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇവിടെ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തിരുകർമ്മങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ, സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ വെറും കേൾവിക്കാരെപോലെയോ കാഴ്ചക്കാരെ പോലെയോ, അല്ല സംബന്ധിക്കേണ്ടത്. നേരെ മറിച്ച് സജീവമായി പങ്കുകൊള്ളണം. അതിനാണ് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയും മറ്റു തിരുകർമ്മങ്ങളും നടത്തുവാൻ പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും അനുമതി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ കുർബാനയിൽ വൈദികർ ചൊല്ലുന്ന ഭാഗങ്ങളോട് ചേർന്ന് പ്രത്യേകമായി സമൂഹത്തിന് ചൊല്ലുവാനുള്ള ഭാഗങ്ങൾ നിങ്ങൾതന്നെ ഏറ്റെടുത്ത് ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് സജീവമായി ഈ ബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

മുൻകാലങ്ങളിൽ സുറിയാനിഭാഷയിൽ ബലി അർപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ ആളുകൾക്ക് കാഴ്ചക്കാരെപ്പോലെ സംബന്ധിക്കാനെ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയല്ല. നമ്മുടെതന്നെ ഭാഷയിലാണ് മാതൃഭാഷയിലാണ് തിരുകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. നമുക്കെല്ലാവർക്കും കാര്യം മനസ്സിലാകും. നമ്മളൊക്കെയും പുസതകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് സജീവമായി എല്ലാവരുംകൂടി ചേർന്ന് ബലി അർപ്പിക്കണം. എല്ലാവരും ചേർന്ന് മറ്റു കൂദാശകളുടെ സമർപ്പണത്തിലും സംബന്ധിക്കണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹപൂർവ്വം ഉപദേശിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ വളരെ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ലാ. ഇന്നിവിടെ വരുന്നതിനും ഈ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനും അവസരം കിട്ടിയതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. നമ്മുടെ സ്നേഹിതൻ ജോസഫിന്, ഔതച്ചേട്ടന് നിത്യസൗഭാഗ്യം ഞാൻ നേരുകയാണ്. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടു നിമിത്തം ദു:ഖിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മണിയോടും സന്താനങ്ങളോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനോടും മറ്റു ബന്ധും മിത്രാദികളോടും ഇടവകയിലെ ഓരോ അംഗത്തോടുമുള്ള എന്റെ അനുശോചനം ഞാൻ

അറിയിക്കുന്നു. സ്നേഹമുള്ളവരുടെ വേർപാടുവരുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ദു:ഖം തോന്നും. ആ ദു:ഖത്തിൽ ഞാനും പങ്കുകൊള്ളുകയാണ്. അങ്ങനെ അനുശോചനം അറിയിക്കുന്നു. **എന്നാൽ നമുക്ക് സംതൃപ്തിയ്ക്ക് അവകാശമുണ്ട് അദ്ദേഹം സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു, നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു. അതു കൊണ്ട് നിത്യമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്.** മാത്രമല്ല , നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തിലെ ജീവിതം ഒരു താൽക്കാലിക ജീവിതമാണ്. നിത്യമായ നമ്മുടെ ഭവനം ഇവിടെയല്ല, പരലോകത്തിലാണ്. നാം ഓരോരുത്തരും മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു ദിവസം വേർപിരിഞ്ഞുപോകണം. നമ്മൾ നമ്മുടെ ഈ ഭൂമിയെ വിട്ട് പരലോകത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ളവരാണ്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരായ ആരെങ്കിലും വേർപെടുമ്പോൾ, നാം പിറകെ പോകേണ്ടവരാണെന്ന് വിചാരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള മനോഭാവത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും നമ്മളും ഒരു കാലത്ത് സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ദിവ്യനാഥനായ മിശിഹായെ കണ്ടാനന്ദിക്കുവാനും നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഇടയാകട്ടെ! അതിനു തക്കതുപോലെ നമ്മുടെ ജീവിതധർമ്മങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും ആ വിധത്തിൽ കൊണ്ടുപോകു വാനും എല്ലാവരും ശ്രമിക്കണമെന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യനായി പിറന്ന് പുൽക്കൂട്ടിൽ ഒരു ഉണ്ണിയായി കിട ക്കുന്ന ആ ദിവ്യശിശുവിനെ നാം കണ്ട് ആദരിക്കണം, ആ ദിവ്യശിശു ലോകത്തിന് മറ്റാരും പറഞ്ഞുകേൾക്കുവാൻ ഇടയാകാത്ത മനോഹരവും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ ഉപ ദേശം നൽകി. ആ ഉണ്ണി പിന്നീട് പൂർണ്ണമനുഷ്യനായി തീർന്നപ്പോൾ നമ്മെ രക്ഷി ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ബലിയായി അർപ്പിച്ചു. ആ ബലിയർപ്പണത്തിന്റെ തിരുസ്വരൂപവും നമ്മുടെ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രധാന അൾത്താരയിൽ നമുക്ക് കാണു വാൻ കഴിയും. അത് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് ത്യാഗത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമാണ്. ഉജ്ജ്വ ലമായ സ്നഹത്തിന്റെ മാതൃകയാണ് നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. അതിനാൽ അത് നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അത് നമ്മുക്ക് പ്രചോദനം നൽകേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ആ മാതൃക സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥമായ ക്രൈസ്തവ ജീവിതം നയിക്കാൻ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ശ്രമിക്കാം. പ്രായമായവർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു മക്കളെ അങ്ങനെയുള്ള ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കാനുള്ള കടമയെ പ്പറ്റിയും സ്മരിക്കണം. ഒരിക്കൽക്കൂടി പരേതനായ ജോസഫിനോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹവും താല്പര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് നിത്യസൗഭാഗ്യം നേരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ്

- മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ

(1982ലെ സ്മരണാഞ്ജലി എന്ന കൃതിക്ക് അഭിവന്ദ്യപിതാവ് എഴുതിയ അവതാരികയിൽ നിന്ന്)

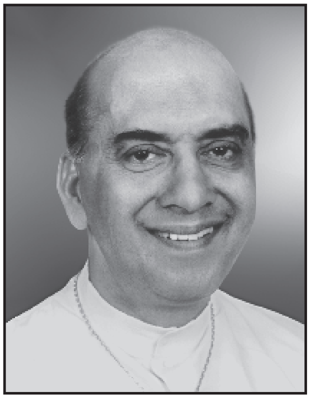

മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ

ചരിത്ര വസ്തുതകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്വഭാവം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പൊതുവെ കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് വിലപ്പെട്ട പല അനുഭവങ്ങളും അറിയപ്പെടാത്ത വസ്തുതകളായി മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ പല പള്ളികളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും, കുടുംബങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയാണ്. സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായാലും കുടുംബങ്ങൾക്കായാലും ജന്മം നൽകി അവയെ സുസ്ഥിതിയിലേക്ക് നയിച്ച ത്യാഗസന്നദ്ധരായ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ അറിവ് പിൻ തലമുറക്കാർക്ക് പ്രചോദനഹേതുവായിത്തീരുമെന്നകാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

ഈ നിലയിൽ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ശ്രീ. ജോസഫ് കളപ്പുരയുടെ കുടുംബചരിത്രവും ആ നാടിന്റെ വളർച്ചയുടെ ചരിത്രവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയാം. കാരണം മൂലമറ്റം പ്രദേശത്തിന്റെ സർവ്വതോന്മുഖമായ വളർച്ചയിൽ അദ്ദേഹം നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുമാത്രമല്ല, തദ്ദേശവാസികൾക്ക് മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും വിലപ്പെട്ട മാതൃകയാണ് നൽകുന്നത്.

1973-ലാണ് കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടനുമായി ഞാൻ നേരിട്ടുപരിചയപ്പെടുന്നത്. അതിനുശേഷം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണുകയും പലകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുടിയേറ്റപ്രദേശമായ മൂലമറ്റത്ത് പള്ളിയും ആപള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. മൂലമറ്റം പള്ളിക്കുവേണ്ടി കുഞ്ഞൗത മറ്റാരേയുംകാൾ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചു, എല്ലാവരേയുംകാൾ വിയർപ്പുചിന്തി, സമയവും ധനവും അതിനായി ചിലവഴിച്ചു എന്ന മറ്റ

പ്പള്ളിൽ ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ പ്രസ്താവന കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ ഇടവകയ്ക്ക്വേണ്ടി ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നതാണ്.

സമുദായസ്നേഹിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേഷിതചൈതന്യത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണമാണ് വൈരമണിപ്പള്ളി. ഈ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ വഹിച്ചപങ്കിനെപറ്റി ബ. മറ്റപ്പള്ളിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂലമറ്റം സ്ക്കൂൾ, മഠം തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ബ. വികാരിയോടൊപ്പം മുൻപന്തിയിൽനിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. തന്റെ സ്വന്തം വീടുപോലെ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിന് കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ അതീവശ്രദ്ധ പുലർത്തുകയും നിർലോപമായ സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളാൽ അവയുടെ പോരായ്മകൾ അപ്പഴപ്പോൾ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മൂലമറ്റം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടന്റെ സമുദായസ്നേഹത്തിന്റേയും ക്രൈസ്തവ ഉപവിയുടേയും പ്രതീകമാണ്. കുടുംബജീവിതക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തി ജന്മം നല്കിയ സന്യാസിനീ സമൂഹമെന്ന അപൂർവ്വസ്ഥാനമുള്ള ഈ സ്ഥാപനം ഇന്ന് മൂലമറ്റത്ത് മാത്രമല്ല, പാലാരൂപതയിലും മറ്റ് അഞ്ച് രൂപതകളിലുമായി 14 ശാഖാഭവനങ്ങളുള്ള ഒരു അർപ്പിത സമൂഹമായി വളർന്ന് അനേകം ആളുകൾക്ക് താങ്ങും, തണലുമായി വർത്തിക്കുന്നു എന്ന് പറയാൻ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം മൂലമറ്റം പ്രദേശത്തിന്റെ നാനാവിധമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും, വളർച്ചയ്ക്കും കാരണമായ നിരവധി സംരഭങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ ശ്രീ ജോസഫ് കളപ്പുര സാഹസീകനായ ഒരു കൃഷിക്കാരനായിരുന്നു. അര നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് മൂലമറ്റത്ത് കുടിയേറി, മലമ്പനിയോടും, വന്യമൃഗങ്ങളോടും മല്ലടിച്ച് കൃഷിഭൂമിയിൽ കനകം വിളയിച്ച അദ്ദേഹം സമ്പന്നനായിത്തീർന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. പക്ഷേ പണത്തേക്കാൾ ജീവിതമൂല്യങ്ങൾക്കും കൃഷിഭൂമിയേക്കാൾ ആത്മീയജീവിതത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകി എന്നതായിരുന്നു ആജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. ആവശ്യക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനും സമൂദായത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തി

ക്കുന്നതിനും നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കായി തന്റെ കഴിവുകൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം സദാ ഉത്സുകനായിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതൽ കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം സ്വസമുദായത്തേയും രൂപതയേയും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. **പാലാരൂപത ഉദയം ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി സന്തോഷിക്കുകയുണ്ടായി. രൂപതയുടെ പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങളിൽ തന്റേതായ പങ്കു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്.**

പള്ളിക്കാര്യങ്ങളിലും മറ്റു പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭദ്രതയിലും ശ്രേയസ്സിലും നിതാന്ത ജാഗ്രതപുലർത്തിയിരുന്നു. പത്ത് സന്താനങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു വലിയ കുടുംബത്തെ ക്രൈസ്തവോചിതമായ രീതിയിൽ വളർത്തുവാൻ അദ്ദേഹവും സഹധർമ്മിണി ബ്രിജീത്തായും അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തു. മക്കളെ സാമ്പത്തികസുസ്ഥിതിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അവർക്ക് നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്നതിനും വിശ്വാസമുള്ളവരായി വളർത്തുന്നതിനും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തിന്റെ ഫലമായി പെൺമക്കളിൽ മൂന്നുപേർ സമർപ്പിതജീവിതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വിശിഷ്ടസേവനം അർപ്പിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടന്റെ മൂന്നാം ചരമവാർഷികത്തോട് അനുബന്ധിച്ച് ഈ കുടുംബചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് നിത്യശാന്തി ലഭിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ബന്ധുജനങ്ങൾക്കും സുഹൃത്തുക്കൾക്കും മംഗളങ്ങൾ ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാർജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ
പാലാരൂപതയുടെ മെത്രാൻ

മെത്രാസനമന്ദിരം,
പാലാ.
12-11-1982

കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത: ബഹുമുഖപ്രതിഭയുടെ ഉടമ

ഫാ: തോമസ് പാറേക്കാട്ടു മറ്റപ്പള്ളി

(30-07-1949 മുതൽ 26-4-1952 വരെ മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരി)

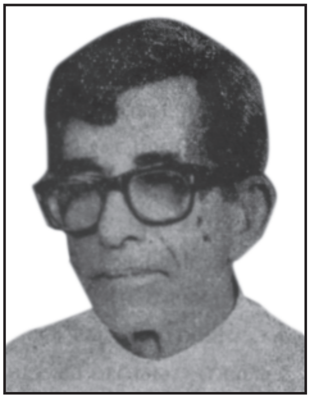

ഫാ: തോമസ് പാറേക്കാട്ടു മറ്റപ്പള്ളി

അറുപതിലേറെ വർഷങ്ങൾക്കുപിമ്പിലേക്കു എന്റെ സ്മരണകളുടെ താളുകൾ മറിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുയാണ്. പാലാസെന്റ് തോമസ് ഇംഗ്ളീഷ് ഹൈസ്ക്കൂളിൽ പ്രിപ്പറട്ടറി ക്ലാസ്സു മുതൽ ഇ.എസ്. എൽ.സി പരീക്ഷ എഴുതിയതു വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽനിന്നാണ് എന്റെ അനുസ്മരണ ആരംഭിക്കുക. അന്ന് എന്നേക്കാൾ രണ്ടു മൂന്ന് വയസ്സ് പ്രായക്കൂടുതൽ തോന്നിക്കുന്നവനും, ശരീരപുഷ്ടിയുള്ള വനുമായിരുന്നു, സതീർത്ഥ്യനായിരുന്ന കെ. എം. ജോസഫ്. വെളുപ്പും ചുവപ്പും ചേർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിറവും, സദാ പ്രസന്നമായ മുഖവും, കിളിച്ചുണ്ടിനൊത്ത നാസികയും, സംഭാഷണചാതുരിയും പ്രത്യേകം ആകർഷകങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയൊക്കെ ഭാഗ്യലക്ഷണങ്ങളാണെന്ന് പണ്ടുള്ളവർ പറയാറുമുണ്ടായിരുന്നു.

സ്ക്കൂളുകളിൽ വീട്ടുപേർ ഉപയോഗിക്കാറില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കെ. എം. ജോസഫിന്റെ വീട്ടുപേരോ, എം. റ്റി. തൊമ്മന്റെ വീട്ടുപേരോ ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചില ക്ലാസ്സുക ളിൽ ഒരേ ബഞ്ചിൽ തൊട്ടടുത്തിരുന്നു പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങൾ അന്നൊന്നും ഒരാൾ കളപ്പു രയിൽ ജോസഫ് ആണെന്നും മറ്റേയാൾ മറ്റപ്പള്ളിൽ തൊമ്മച്ചനാണെന്നും, പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല.

പഠനത്തിൽ എടുത്തുപറയത്തക്ക സാമർത്ഥ്യം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ കെ. എം. ജോസഫിന്, ക്ലാസ്സിൽ മാത്രമല്ല സ്ക്കുളിൽ തന്നെ യും ഒന്നാം സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. കെ. എം. ജോസഫ് ക്ലാസ്സിൽ വരുമ്പോൾ കൊന്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോക്കറ്റിലും വെന്തിങ്ങാ കഴുത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. കെ. എം. ജോസഫിനെ ഞങ്ങൾ - സഹപാഠികൾ -എത്ര കളിയാക്കിയാലും അവ ധരിക്കുന്നതിൽ

നിങ്ങൾ എന്നെ തിരിഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (യോഹ 15:16)

നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ സെന്റ് തോമസ് ഹൈസ്ക്കുളിൽ നിന്ന് വേർപിരിയുന്നതു വരെ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും കൊന്തയും വെന്തിഞ്ഞായും കുടാതെ അദ്ദേഹം ക്ലാസ്സിൽ വന്നിട്ടില്ലെന്ന് തീർത്തു പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിയും. കൗമാര പ്രായത്തിലുള്ള സമപ്രായക്കാർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ വെറും വിനോദത്തിനു വേണ്ടി ചില അശ്ലീല പദപ്രയോഗങ്ങളിലേക്കും, ദ്വയാർത്ഥ പ്രയോഗങ്ങളിലേക്കും സംഭാഷണം വഴുതി മാറുക സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ കെ. എം. ജോസഫിൽ നിന്നും ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വാക്കുപോലും പുറപ്പെട്ടതായിട്ടോ, ഈദൃശ്യ സംസാരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുന്നതായിട്ടൊ ഞാനൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പ്രത്യുത അത്തരം സംസാരങ്ങളിൽ നിന്നും കെ. എം. ജോസഫ് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

ഞാൻ വൈദിക പഠനാർത്ഥം ചങ്ങനാശേരി രൂപത വക കോട്ടയത്തുള്ള മൈനർ സെമിനാരിയിലും, കെ. എം. ജോസഫ് മിഷനറി വൈദികനായി തീരുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ ഏതോ മിഷൻ സെമിനാരിയിലും ചേർന്നു. ഞാൻ 1935 ഡിസംബർ 23ാം തീയതി മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് പെ. ബ. കാളാശ്ശേരിയിൽ ജെയിംസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ച് നവപൂജയും അർപ്പിച്ച്, തിരിച്ചെത്തുന്നതിനിമുമ്പ് തന്നെ കെ. എം. ജോസഫ് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബാല്യാൽ പ്രഭൃതി സത്ചരിതനും, സൽസ്വഭാവിയും, പരമഭക്തനുമായി എനിക്ക് നന്നായി അറിയാവുന്ന ആ സുഹൃത്തിനോട്, എന്തിനു മിഷൻ രംഗത്തുനിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞുവെന്ന് ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരിക്കിലും ഒരുമ്പെട്ടിട്ടില്ല. അത് ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക പരിപാലനാവിശേഷം ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് എനിക്ക് തീർത്തു പറയുവാൻ കഴിയും.

ഒരു വൈദികനേക്കാൾ ഫലപ്രദമായി, സഭക്കും സമൂഹത്തിനും സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാക്കിതീർക്കുവാൻ നല്ല ദൈവം കെ. എം. ജോസഫിനെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദൈഹത്തിന്റെ അനന്തരകാലം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിശ്വാസം തന്നെ ആയിരുന്നു കെ. എം. ജോസഫിനെ മിഷൻരംഗത്തു നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ്, ഒരു അൽമായനായിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ മിഷനറിമാരുടെ മിഷനറി ആയിത്തീരുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതും.

''അന്യഥാ ചിന്തിതംകാര്യം
ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേത്''

എന്നാണല്ലൊ

മഹദ്വചനം. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ മിഷൻരംഗത്തോട് വിടപറഞ്ഞു; മുണ്ടാങ്കലുള്ള സ്വഭവനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു. അവിടെ വിവാഹിതനായ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ കൊച്ച് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന വർക്കിയും . പിതാവായ മത്തായിയും മാതാവ് അച്ചാമ്മയും, സഹോ

ദരി മേരിയുമായിരുന്നു കുടുംബാംഗങ്ങളായി ഉണ്ടായിരുന്നത്. സഹോദരിയെ ഭരണങ്ങാനത്ത് തകടിയേൽ തോമസ്സാർ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു.സഹോദരിക്ക് പാപ്പച്ചനെന്നും മത്തച്ചനെന്നും രണ്ടാൺമക്കൾ ജനിച്ചപ്പോൾ സഹോദരി മരണനിദ്രയിൽ ലയിച്ചു. തോമസ്സാറിന്റെ പുനർവിവാഹാനന്തരം പാപ്പച്ചനും മത്തച്ചനും അവരുടെ മാതുലൻമാരുടെ തണലിൽ അഭയം തേടി. അമ്മാവൻമാരോടൊപ്പം പിന്നീട് പ്രവർത്തന രംഗത്ത് അവർ കൂടുതൽ വിജയ ശ്രീലാളിതരായിതീർന്നുവെന്നുള്ളത് അനിഷേധ്യമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

കെ. എം. ജോസഫിന്റെ, അതേ, കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയുടെ ഭാഗ്യനക്ഷത്രം തെളിഞ്ഞുതുടങ്ങി. മിഷൻ രംഗത്തുനിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞ കുഞ്ഞൗത, വീട്ടിൽവന്ന് കർഷകവൃത്തി സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം പാലാ ളാലം പള്ളി ഇടവകയിൽ തെക്കേൽ കുടുംബത്തിൽപെട്ട പുതിയിടത്തുപ്രാവിൽ ബ്രിജീത്തയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവരും ഒരു കന്യാസ്ത്രി ആയിത്തീരുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്. ഈ ദമ്പതികളുടെ വിവാഹത്തിന് വി. കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹവുമായി ഏതാണ്ടൊരു സാമ്യമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ പിതാവായ ലൂയിമാർട്ടിൻ വൈദികവൃത്തിക്കും മാതാവായ സെലിശ്വരിൽ സന്യാസജീവിതത്തിനും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവരാണല്ലോ! മാർട്ടിൻ ദമ്പതികളുടെ ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിൽ വിരിഞ്ഞ സൂനങ്ങളത്രയും കന്യാസ്ത്രീകളായിതീർന്നു. അഞ്ചുപെൺകുട്ടികളെയാണ് ദൈവം അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തത്. എന്നാൽ കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിന് അഞ്ചു പെൺമക്കളെ മാത്രമല്ല, അഞ്ച് ആൺമക്കളെകൂടി നൽകുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. ഈ രണ്ടു വ്യക്തികളിൽ ആരിലാണ് ദൈവാനുഗ്രഹം കൂടുതൽ വർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും, തന്മൂലം ആര് കൂടുതൽ ഭാഗ്യശാലിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടാമെന്നുള്ള വസ്തുത, അനന്തര സംഭവങ്ങളിൽനിന്നും വായനക്കാർതന്നെ തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.!

കർഷകവൃത്തി സ്വീകരിച്ച ജോസഫ് ആദ്യമായി വെള്ളിയാമറ്റത്ത് കൃഷിക്കായി സായിപ്പിന്റെ റബർതോട്ടത്തിൽ കുറെഭാഗം വിലക്കുവാങ്ങി. അന്ന് റബറിന് തീരെ വില ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ റബർമരങ്ങൾ വെട്ടിക്കളഞ്ഞ് മറ്റ്കൃഷികൾ ചെയ്യുന്നതിന് ജോസഫ് ഒരുമ്പെട്ടു. പലരും അന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്തു പോന്നിരുന്നു. ജോസഫ് അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പണിആയുധങ്ങളെല്ലാം ഒരുക്കി. ഒരുദിവസം കോടാലിയുടെ മൂർച്ച പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഒന്നുവെട്ടിനോക്കി. ആ വെട്ട് ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് പതിക്കാതെ ജോസഫിന്റെ കാലിൽത്തന്നെ കൊണ്ടു. ആ മുറിവ് കരിഞ്ഞ് സുഖമാകുന്നതിന് മുന്നു മാസത്തോളം വേണ്ടി വന്നു. അപ്പോഴേക്കും റബറിന്റെ വില വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. അതിനാൽ റബർമരങ്ങൾ ഒന്നും വെട്ടിക്കളയുവാൻ ഇടയായില്ല.

വെള്ളിയാമറ്റത്തെ ആദായംകൊണ്ടു പാലമ്പടം വക്കീലിന്റെ "പഞ്ചസാരക്കമ്പനി" വക സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഒരു ബ്ളോക്ക് കുഞ്ഞൗത വിലക്കുവാങ്ങി. അതിൽ നിറയെ തെങ്ങും, കമുകും വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അറക്കുളത്തുമാത്രമേ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മൂലമറ്റത്ത് ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിക്കാണുവാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം സദാ കുഞ്ഞൗതക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിനായി അദ്ദേഹം മുൻകൈയ്യെടുത്ത് പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി. പാലായിലും ഭരണങ്ങാനത്തും പ്രവിത്താനത്തുമുള്ള ചില മുതലാളിമാരുടെ കൈവശമായിരുന്നു മൂലമറ്റത്തെ പട്ടയഭൂമികളിൽ അധികഭാഗവും. ഐപ്പൻപറമ്പിൽകുന്നേക്കാരും, കിഴക്കേക്കരക്കാരും, പിണക്കാട്ടുകാരും, കളപ്പുരക്കാരും, പാറേൽക്കാരും, തുരുത്തിക്കരക്കാരും, പൂവത്തിനാക്കാരും, കുന്നേക്കാരുമായിരുന്നു മൂലമറ്റത്തെ പ്രമാണികളും സമ്പന്നരും. പള്ളിയുടെ കാര്യത്തിൽ ധനികദരിദ്രവ്യത്യാസം കൂടാതെ സകലമാനപേരും പൂർണ്ണമായും സഹകരിച്ചു. പള്ളിപണിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മൂലധനത്തിനായി എല്ലാവരും യോജിച്ച് ഒരു സംഭാവനലിസ്റ്റുണ്ടാക്കി. അതിൽ പട്ടയഭുമിയുള്ളവർ ഒരുതുലാം മുളകിന് ഒന്നരറാത്തലും തരിശുഭൂമിയിൽ താമസിക്കുന്നവർ ഒരു തുലാത്തിന് ഒരുറാത്തലും എന്നനിരക്കിലുണ്ടാക്കിയ ലിസ്റ്റിൻപ്രകാരം പതിനാറുകണ്ടിമുളക് പള്ളിപണിക്കു ലഭിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലായി. അന്ന് ഒരുകണ്ടിമുളകിന് നാലായിരം രൂപായായിരുന്നു വില. ഈ ആസ്തികാണിച്ച് പള്ളിപണിക്കു അനുവാദം ലഭിക്കാനായി പരിശ്രമം തുടങ്ങി. പണിക്കുള്ള അനുവാദത്തിനായി ചങ്ങനാശ്ശേരിക്ക് പലപ്രാവശ്യം യാത്രചെയ്തവ്യക്തി നമ്മുടെ സ്മര്യപുരുഷനായിരുന്നു. യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾ കുറവായിരുന്ന അക്കാലത്ത് ചങ്ങനാശ്ശേരിക്ക് പലപ്രാവശ്യം ത്യാഗപൂർണ്ണമായ യാത്രചെയ്തതിനുശേഷമാണ് കാളാശ്ശേരിയിൽ ജെയിംസ് മെത്രാനിൽനിന്ന് പള്ളിപണിക്കുള്ള അനുവാദം ലഭിച്ചത്.

അക്കാലത്തുതന്നെ അറക്കുളം പുത്തൻപള്ളിക്കും അനുവാദം ലഭിച്ചിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള സകലപരിശ്രമങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കയത്തുങ്കര കുര്യൻ എന്ന മാന്യവ്യക്തിയായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അറക്കുളം പുത്തൻപള്ളിക്ക് "കയത്തുംകര കുര്യന്റെ പള്ളി" യെന്നും മൂലമറ്റം പള്ളി "കളപ്പുര ഔതയുടെ പള്ളി" യെന്നും പറയപ്പെട്ടിരുന്നു.

പള്ളി പണിയുവാനുള്ള അനുവാദം കൊടുത്തതിനുശേഷം എളിയവനായ ഈ ലേഖകനെ വന്ദ്യ കാളാശ്ശേരി തിരുമേനി മൂലമറ്റം പള്ളിയുടെ പ്രഥമ വികാരിയായി പള്ളി പണികഴിപ്പിക്കുന്നതിനു നിയമിച്ചു. 30-7-49ൽ ഞാൻ മൂലമറ്റത്തുവന്ന് ജോലി ഏറ്റെടുത്തു.

സഹോദരനെ വെറുക്കുന്നവൻ കൊലപാതകിയാണ്. (1 യോഹ 3:15)

മൂലമറ്റത്ത് ചെന്നപ്പോൾ മുളകൊണ്ട് കഴുക്കോലിട്ട് തെങ്ങോലമേഞ്ഞ ഒരു ഷെഡ് മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. തൻമൂലം എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ ***ഇല്ലാത്ത പള്ളിയുടെ വല്ലാത്ത വികാരി*** എന്ന് എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നു. വികാരിക്ക് താമസിക്കുന്നതിന് ഒരുമുറിയൊ, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്നതിനു ഒരു കുശിനിയോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പള്ളി പണിയുന്നതിന് രണ്ടേക്കർ സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നത് പൂവത്തിനാൽ കൊച്ചേട്ടനിൽ നിന്നും വാങ്ങിയതായിരുന്നു, ആ സ്ഥലത്തുതന്നെയാണ് ഷെഡ്കെട്ടിയിരുന്നതും. ഒരു കാസായും ഒന്നു രണ്ടു പഴയകുർബാനക്കുപ്പായങ്ങളുമേ അന്ന് പള്ളിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവിടെ ചെന്നതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം തന്നെ ഒരുകണ്ടിമുളക് വിറ്റ് കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനും, ഐപ്പൻപറമ്പിൽ കുന്നേൽ മത്തച്ചനുമൊത്ത് എറണാകുളത്തുപോയി തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്കാവശ്യമായ കുർബാനക്കുപ്പായങ്ങളും മറ്റെല്ലാ സാധനങ്ങളും വാങ്ങിച്ചു. മൂന്നുമാസത്തോളം വികാരിയുടെ താമസം കിഴക്കേക്കര തൊമ്മച്ചന്റെ ഒരു കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു. സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന കിഴക്കേക്കര കുഞ്ഞുവർക്കിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നുമായിരുന്നു വികാരിയുടെ ഭക്ഷണം, പിന്നീട് ഷെഡിനോട് ചേർന്ന് ഒരുമുറിയും കുശിനിയും ഔതച്ചേട്ടന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി. ഒരുമാസത്തിനുശേഷം വികാരിയുടെ താമസം അങ്ങോട്ടുമാറ്റി.

സ്ഥലത്ത് ഒരു വിദ്യാലയം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പള്ളിപണിയോടൊപ്പം സ്ക്കൂൾ പണിയും ആരംഭിച്ചു. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സു വരെയുള്ള ഒരു സ്ക്കൂളാണ് ആദ്യമായി പൂർത്തിയാക്കിയത്. അതിനുള്ള അംഗീകാരവും യഥാസമയം ലഭ്യമായി. കുട്ടികളുടെ നല്ല വളർത്തലിനും മെച്ചപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപനത്തിനും ബഹു. കന്യാസ്ത്രികളുടെ സേവനം കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, ഔതച്ചേട്ടന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം അറക്കുളത്തുണ്ടായിരുന്ന തിരുഹൃദയസഭക്കാരായ കന്യാസ്ത്രികളെയാണ് സ്ക്കൂളിന്റെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചത്. സിസ്റ്റർ ബെനീസിയായിരുന്നു മൂലമറ്റം പ്രൈമറി സ്ക്കൂളിന്റെ പ്രഥമ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്. രണ്ടുമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അവർ നീലൂർ സ്ക്കൂളിൽ നിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്ത അവസരത്തിൽ നടന്ന യാത്രയയപ്പിൽ സംബന്ധിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി.

അറക്കുളത്തുനിന്ന് രണ്ടു മൈലോളം നടന്നു വരുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് മഴക്കാലത്ത് കന്യാസ്ത്രികൾ അനുഭവിക്കുന്ന വിഷമതകൾ മനസ്സിലാക്കികൊണ്ട് സ്ക്കൂളിന്റെ സമീപത്തായി ഒരു ഭവനം അവർക്കായി പണിയിക്കണമെന്നു ഔത

ച്ചേട്ടൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനുവേണ്ട സ്ഥലം പിണക്കാട്ടുകാരിൽ നിന്ന് വാങ്ങി, കെട്ടിടവും ഒരു കപ്പേളയും പണികഴിപ്പിച്ചു. അതിനുവേണ്ടിവന്ന ചിലവിൽ ഒരു നല്ല ഭാഗവും ഔതച്ചേട്ടൻ തന്നെയാണ് വഹിച്ചത്. പണികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹം തന്നെ. തന്നെയുമല്ല, കന്യാസ്ത്രികളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള എല്ലാകാര്യങ്ങളും ഔദാര്യത്തോടെയും വിശാലമനസ്കതയോടെയും ചെയ്യുന്നതിനു അദ്ദേഹം ഉത്സുകനുമായിരുന്നു. നെയ്യിശ്ശേരിയിലും മുതലക്കോടത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന തന്റെ പാടങ്ങളിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന നെല്ലിൽ കന്യാസ്ത്രികൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് മഠത്തിൽ ഇറക്കിയതിന്റെ ശേഷമേ വീട്ടിലേക്കുകൊണ്ടുപോയിരുന്നുള്ളു. കപ്പ മുതലായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മാത്രമല്ല അവർക്കാവശ്യമുള്ള വിറകുപോലും സ്വന്തം പറമ്പിൽനിന്ന് സ്വന്തം ജോലിക്കാരെക്കൊണ്ട് ഔതച്ചേട്ടൻ കൊടുപ്പിച്ചിരുന്നു. സമ്പന്നനായ ഒരു മനുഷ്യനിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതിൽ നിന്നും കൂടുതലായി ഔദാര്യത്തിന്റേയും അനുകമ്പയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രവർത്തനങ്ങളായിരുന്നു കന്യാസ്ത്രികൾക്ക് കുഞ്ഞൗതയിൽ നിന്നും ലഭിച്ചത്.

മൂലമറ്റത്ത് ആദ്യമായി ഞാൻ ചെന്നപ്പോഴത്തെ എന്റെ കൈക്കാരനും, കണക്കനും കപ്യാരുമെല്ലാം ഔതച്ചേട്ടനായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്ത് സ്വന്തം ഇടവകയായിരുന്ന മുണ്ടാങ്കൽ പള്ളിയിൽവച്ച്, കൈക്കാരന്റെയും കപ്യാരുടെയും , കണക്കന്റേയും ജോലികൾ എല്ലാം നന്നായി പരിശീലിക്കുവാൻ ഔതച്ചേട്ടനു സൗകര്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. സ്വന്തം കാരണവരായിരുന്ന ബഹു. തലച്ചിറ മത്തായിച്ചൻ മുണ്ടാങ്കൽപള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന കാലം മുഴുവനും, നമ്മുടെ സ്മര്യപുരുഷൻ, വയോധികനായ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ മൂലമറ്റത്ത് ചെന്നതുമുതൽ ചീങ്കല്ലേൽ ലൂക്കാ കപ്യാരായി തീർന്നതുവരെ, കുർബാനയിൽ എല്ലാ ദിവസവും ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്നത് ഔതച്ചേട്ടനായിരുന്നു. ആക്കൻ തോമാച്ചേട്ടൻ കണക്കനായി നിയമിതനാകുന്നതുവരെ കണക്കുജോലിയും ചെയ്തിരുന്നത് ഔതച്ചേട്ടൻ തന്നെയായിരുന്നു. തോമാച്ചേട്ടൻ കണക്കെഴുതിയിരുന്നെങ്കിലും ഞാൻ മൂലമറ്റത്തുനിന്നും 26-4-1952 ൽ സ്ഥലം മാറുന്നതുവരെ പള്ളിയുടെ കണക്കുകൾ എല്ലാം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഔതച്ചേട്ടനായിരുന്നു.

പള്ളിപണിയുടെ മൂലധനം ലിസ്റ്റിലെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അത് ശേഖരിക്കുക ശ്രമസാദ്ധ്യമായ ഒരു ജോലി ആയിരുന്നു. അത്യുഗ്രമായ ചൂടു നിമിത്തം രാത്രികാലങ്ങളിലാ

യിരുന്നു പലപ്പോഴും ഞങ്ങൾ മുളകുപിരിവിനു അയ്യങ്കാട്, കണ്ണിക്കൽ മുതലായ സഹ്യാദ്രി പംക്തികളെ തരണം ചെയ്തിരുന്നത്. കുന്നുകയറി ക്ഷീണിച്ചാലും, പിറ്റേദിവസവും പോകുന്നതിന് യാതൊരു മടുപ്പോ, വിഷമമോ, ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാറില്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ കാരണം മൂലമറ്റത്തെ എല്ലാവരുടേയും പ്രത്യേകിച്ച് പള്ളിയുടെ സമീപവാസികളായ ഒറ്റത്തെങ്ങുങ്കൽച്ചേട്ടൻ, കുന്നേമുറിയിൽ സ്കറിയ, കുട്ടി, പൊരിയത്ത് വല്യേട്ടൻ, കുഞ്ഞൂഞ്ഞ്, ദേവസ്യാ, കുട്ടി, പാറേൽ, കാഞ്ഞിരം കൊച്ച് എന്നുവേണ്ടാ ഇടവകക്കാരുടെയെല്ലാം സന്മനസ്സും, സഹകരണവും എനിക്കും ഔതച്ചേട്ടനും വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ്.

പള്ളിപണി തുടങ്ങി. ഞാൻ മൂലമറ്റത്തുചെന്ന് ഉടൻതന്നെ മുറിയും കുശിനിയും തീർത്തതിന്റെശേഷം നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഷെഡ്ഡിന്റെ ഓലയും മുളക്കഴുക്കോലും മാറ്റി അതിന് കഴുക്കോലും പട്ടികയും ഉണ്ടാക്കി ഓടുമേഞ്ഞു. ഭിത്തികെട്ടി അടവുള്ളതാക്കി. അങ്ങനെ അത് തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കുള്ള പള്ളിയായിമാറി. അയ്യങ്കാട്ട് മലമുകളിൽ നിന്നും തടികൾ വെട്ടി, അറുത്ത് ജനങ്ങൾ തന്നെ ചുമന്നുകൊണ്ടുവന്നാണ് കഴുക്കോലിട്ടത്. ഇതിനെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടി നടക്കുകയും നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തത് സ്മര്യപുരുഷൻ തന്നെ. നച്ചാറിന് അക്കരെയുള്ളവർക്ക് ആറ് കടക്കുവാൻ ഒരു തടിപ്പാലം ഞങ്ങൾ തീർത്തു. ഇതിനുവേണ്ടി വല്യണ്ടൻകാനം വനത്തിൽ നിന്ന് ഒരു മുള്ളുവേങ്ങത്തടി മുറിച്ചു. അതിന് ഔതച്ചേട്ടൻ അമ്പതുരൂപ സർക്കാറിന് പിഴകെട്ടിയെങ്കിലും ഇലപ്പള്ളി, കണ്ണിക്കൽ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അത് വലിയൊരനുഗ്രഹമായിരുന്നു. **മൂലമറ്റം പള്ളിയുടെ വാനം എടുക്കൽ ഉദ്ഘാടനം നടത്തിയത് കർമ്മലീത്താ ഒന്നാം സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ഫാ. എലിസേവൂസ് മലമാക്കൽ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം റോമിലും ബൽജിയത്തിലും പഠിച്ച് ഡിഗ്രികൾ സമ്പാദിച്ച് തിരിച്ചെത്തിയിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. സതീർത്ഥ്യന്മാരായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ഔതയേയും എന്നേയും കാണുവാൻ മൂലമറ്റത്ത് വന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഔതച്ചേട്ടന്റെ ധനാഢ്യതയേയും ഔദാര്യത്തേയും പറ്റി കേട്ടറിവുള്ളതുകൊണ്ട് അവരുടെ സഭക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും സംഭാവനയ്ക്കുവേണ്ടിയാവണം തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹം മൂലമറ്റത്ത് എത്തിയതെന്ന് ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. ഔതച്ചേട്ടന്റെ നേരെ നീട്ടപ്പെട്ട യാതൊരു കരത്തിനും ഇച്ഛാഭംഗത്തിന് ഒരിക്കലും ഇടവന്നിട്ടില്ല.**

പള്ളിപണിക്കാവശ്യമുള്ള കല്ലു പൊട്ടിച്ചത് അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന പൂവത്തിനാൽ കൊച്ചേട്ടന്റെ പറമ്പിൽ നിന്നായിരുന്നു. ഞായറാഴ്ചതോറും പള്ളിയിൽ വരുന്ന ജനങ്ങ

ളായിരുന്നു. പൊട്ടിച്ച കല്ലുകൾ പണിസ്ഥലത്ത് ചുമന്നിട്ടിരുന്നത്. കല്ലുചുമക്കാൻ ആബാല വൃദ്ധം ജനങ്ങളും ഉന്മേഷപൂർവ്വം സഹകരിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീകളും മാറിനിന്നില്ല, മുതലാളി സ്ത്രീകളും തൊഴിലാളി സ്ത്രീകളും കല്ലുചുമന്നു. ഐപ്പൻപറമ്പിൽ അന്നമ്മയും കുഞ്ഞൂഞ്ഞിന്റെ ഭാര്യ മറിയമ്മയും, കിഴക്കേക്കര മാമ്മിയും, പാറേൽ ഔസപ്പേച്ചന്റെ പ്രിയതമയും, കളപ്പുരയിൽ ബ്രിശിയും എന്നുവേണ്ട എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ കല്ല് ചുമന്നു. മിക്കപ്പോഴും നടുവേദനയെന്ന അസുഖക്കാരനായ ഔതചേട്ടനും കല്ലുചുമക്കുകയൊ, പിടിച്ചുകൊടുക്കുകയൊ ചെയ്തിരുന്നു. കല്ലുചുമടിനുശേഷമായിരുന്നു കുർബാന.

ഇതേസമയം വൈരമണിയിൽ ഒരു പള്ളി ആരംഭിച്ചതിന്റെ പ്രധാന കാരണക്കാരനും ഔതച്ചേട്ടൻ തന്നെയായിരുന്നു. അന്ന് തിരുവിതാംകൂറിൽ സി. പി. രാമസ്വാമിയുടെ ഭരണകാലമായിരുന്നു. ഭക്ഷ്യക്ഷാമം കൊടുംപിരികൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വനാന്തരങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കായി കൃഷിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു. എട്ടാംനമ്പർ വനത്തിൽപ്പെട്ട വൈരമണി, വേങ്ങാനം, ചുരുളി, മുത്തിക്കാനം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിക്കാർ പ്രവേശിച്ച് നെല്ലും കപ്പയും കൃഷി ചെയ്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ മൂന്നൂറിൽപരം കത്തോലിക്കാകുടുംബങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ആത്മീയ കാര്യങ്ങളും ഭൗതികകാര്യങ്ങളും നടത്തുന്നതിന് അറക്കുളത്ത് വരണമായിരുന്നു. ഒരാൾ മരിച്ചാൽ കെട്ടിചുമന്ന് അറക്കുളത്ത് കൊണ്ടുവന്നുവേണം സംസ്കരിക്കുവാൻ. എത്രയോ ദുഷ്ക്കരമായ കാര്യം!! കാട്ടാന, കരടി, കടുവ മുതലായ ഹിംസ്രജന്തുക്കളുടെ ആവാസസ്ഥലമായ ഘോരവനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ വേണം യാത്രചെയ്യുവാൻ. ഏകദേശം പതിന്നാലു മൈലോളം നടന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അറക്കുളത്ത് എത്തുകയുള്ളു. ഒരാൾ അറക്കുളത്ത് നിന്നും വൈരമണിക്ക് പോകണമെങ്കിൽ അംബരചുംബിയായ അയ്യങ്കാട് മലയുടെ നിരപ്പിൽ എത്തി, പോത്തുമറ്റംകൂടി, ഇപ്പോഴത്തെ പ്രസിദ്ധമായ കുളമാവിൽ ഇറങ്ങി ഏകദേശം മൂന്നു മൈലോളം നടക്കണം. അന്നത്തെ കുളമാവായിരുന്നു ഈ കാട്ടുവഴിയിലെ ഭയാനകവും അപകടകരവുമായ ഭാഗം. അന്ന് കുളമാവ് മുഴുവൻ മരക്കാനവും ഈറ്റക്കെട്ടും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. നട്ടുച്ചക്കുപോലും കുളമാവ് സന്ധ്യാസമയത്തിന്റെ പ്രതീതി ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാട്ടാനയുടെ ആഹാരം ഈറ്റ ആയതുകൊണ്ട് എല്ലാ സമയവും കുളമാവ് അവയുടെ ‘‘കൂത്താട്ടുകുള’’ മായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പഥികർ ആ സ്ഥലത്ത് എത്തുമ്പോൾ നേർച്ചനേർന്ന് ‘‘ഊരുവാരികൈയിൽ പിടിച്ചു’’ കൊണ്ടായിരുന്നു യാത്ര ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ വൈതരണിയെല്ലാം തൃണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ട് വൈരമണിയിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും നാനാജാതിമതസ്ഥരായ, അദ്ധ്വാനശീലരായ മനുഷ്യർ കയറി

കൃഷി ചെയ്തു. കുടിയേറ്റക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പാലാരൂപതക്കാരും, കോതമംഗലം രൂപതക്കാരുമായിരുന്നു. കൂടുതൽ പങ്കും പാലാ രൂപതക്കാരായിരുന്നു. വനത്തിലെ കൃഷിക്കാർ കുംടുംബസഹിതം രാത്രികാലങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത് വൻവൃക്ഷങ്ങളിൽ മാടം വച്ചാണ്. ഇതിന് ഏറുമാടം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. കരടി, കടുവാ, ആന, മുതലായ ജന്തുക്കളിൽ നിന്നും രക്ഷപെടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഏറുമാടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഉറങ്ങാതെ തീ കത്തിച്ച്, മാടത്തിലിരുന്ന് ബഹളമിട്ടും വെടിപൊട്ടിച്ചും വാണംകത്തിച്ചും മറ്റുമാണ് കാട്ടാനയെ അകറ്റിവിട്ടിരുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ കർഷകന്റെ ഒരു വർഷത്തെ അദ്ധ്വാനഫലം മുഴുവൻ ഒറ്റരാത്രി കൊണ്ട് കരുണയില്ലാത്ത കാട്ടാന നശിപ്പിച്ചുകളയും. മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലുണ്ടാക്കിയിരുന്ന മാടത്തിൽ പകൽസമയം കഴിച്ചു കൂട്ടുകയും ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കർഷകന്റെ ജീവിതം, അതും വനമദ്ധ്യത്തിലെ ജീവിതം എത്ര ക്ലേശകരം! എത്ര സാഹസികം! എങ്കിലും വിശപ്പിന്റെ വിളിയെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ "ഉദരമൊരു ചാണുണ്ടത്ബത നിറപ്പാൻ" മനുഷ്യൻ എന്തുതന്നെ ചെയ്യുകയില്ല.

ഞാൻ മൂലമറ്റത്തുചെന്ന് അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഔതച്ചേട്ടൻ എന്നോട് "വൈരമണി കാണുവാൻ നമുക്കൊന്നുപോകണമെന്നു"പറഞ്ഞു. വൈരമണിയിൽ പോയിട്ടില്ലെങ്കിലും അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പറ്റി ശരിയായി അറിയാവുന്ന ആളായിരുന്നു ഔതച്ചേട്ടൻ, ഞാൻ മൂലമറ്റത്ത് ചെല്ലുന്നതിനു ഒന്നരവർഷംമുമ്പുതന്നെ വൈരമണിയിൽ കൃഷിക്കുവേണ്ടി കുടിയേറിയവരായിരുന്നു അധികംപേരും. ആ വനവാസികൾക്ക് ഉപ്പു വേണമെങ്കിൽ, ഒരു തേങ്ങവേണമെങ്കിൽ. മണ്ണെണ്ണ വേണമെങ്കിൽ മൂലമറ്റത്തൊ അറക്കുളത്തൊ വരേണ്ടിയിരുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ ഭയന്ന് അവർ സംഘം ചേർന്നാണ് നാട്ടിലേക്ക് വന്നിരുന്നത്. കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞ കാലമാണെങ്കിൽ ഒരു ചുമട് നെല്ല് തലയിലും, ഒരു നീണ്ടവടി കൈയ്യിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. കീഴ്ക്കാംതൂക്കായമല ഇറങ്ങുവാനാണ് നീണ്ടവടി. ചുമന്നുകൊണ്ടു വരുന്ന നെല്ല് പീടികക്കാരനോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ കൊടുത്തിട്ട് ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളും വാങ്ങി എല്ലാവരുംകൂടി വടിയുംകുത്തി മലകയറും. രാത്രിയാകുമ്പോഴേക്ക് അവരവരുടെ മാടങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരും. ഓരോ ആളിനും മൂന്നുകെട്ട് സാധനം കാണും. ഒരു കെട്ട് തലയിൽ; ഒരുകെട്ട് പുറത്ത്, ഒരു കെട്ട് അരയ്ക്ക്. ഈ കെട്ടുകൾക്ക് ഊരാളിക്കെട്ട് എന്നാണ് പേര്. ഊരാളികളിൽനിന്നും പഠിച്ചതാണ് ഈവിധത്തിലുള്ള കെട്ട്.

ഔതച്ചേട്ടനും ഞാനും വൈരമണി സന്ദർശിക്കുവാൻ ഒരുദിവസം യാത്രയായി. പിന്നെ അധികം താമസിയാതെ വൈരമണിയും ഞാൻ എന്റെ പ്രവർത്തനരംഗമാക്കി രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഏറുമാടത്തിൽ ഉറങ്ങി. ആലകളിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. വീടുകൾ

വെഞ്ചിരിച്ചു. വൈരമണിക്കാർ പള്ളിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു കുന്നിൽ ഈറ്റയും പുല്ലും കൊണ്ട് ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയം നിർമ്മിച്ചു. ഞാൻ മൂലമറ്റത്തുണ്ടായിരുന്നകാലം മുഴുവൻ വൈരമണിയിലെ പള്ളിയ്ക്കടുത്തകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നു. കൊയ്ത്തുകാലത്ത് ഞാനും ഔതച്ചേട്ടനും അവിടെച്ചെന്ന് മൂലമറ്റം പള്ളിക്കുവേണ്ടി നെല്ലുപിരിവ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വൈരമണിക്കാർ എല്ലാവരും പിരിവ് നൽകിയിരുന്നു. അവിടെ ഒരു ശ്മശാന സ്ഥലവും പ്രത്യകം ഒരുക്കിയിരുന്നു. അതായിരുന്നു അവിടുത്തെ സിമിറ്ററി. മരിക്കുന്നവരെ ഞങ്ങളവിടെ അടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇടുക്കിപദ്ധതിയുടെ ആരംഭത്തോടുകൂടി പള്ളിയിരുന്ന സ്ഥലം മുങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരുപള്ളി അവിടെ പണിയണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ആർക്കുമില്ലായിരുന്നു.

എന്റെ പിൻഗാമിയായി മൂലമറ്റത്തുവന്ന വികാരി ബ. പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ദേവസ്യാച്ചൻ വൈരമണികാണാനൊന്നുപോയി. അതോടെ അദ്ദേഹം''വൈരമണി നടത്തുന്ന പ്രസ്ഥാനം'' എന്നേയ്ക്കുമായി ഉപേക്ഷിച്ചു. പാലാരൂപതയിലായിരുന്നു മൂലമറ്റവും വൈരമണിയും. ബഹു. പുഞ്ചക്കുന്നേലച്ചൻ പാലാ രൂപതയുടെ മെത്രാനായ വയലിൽ തിരുമേനിയെ കണ്ട് തനിക്ക് വൈരമണി നടത്തുവാൻ പ്രയാസമാണെന്ന് അറിയിച്ചു, മൂലമറ്റത്തു നിന്നും ഞാൻ നീറന്താനംപള്ളിയുടെ വികാരിയായി ആണ് സ്ഥലം മാറിയത്. വന്ദ്യ പിതാവ് അരമനയിലേക്ക് എന്നെ വിളിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു: ''വൈരമണിക്ക് പോകാൻ മറ്റാരുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് തോമാച്ചൻ തന്നെ വൈരമണി നടത്തണം. തോമാച്ചൻ ആ തോക്കും തോളിലേറ്റിയങ്ങു പോയാൽ മതിയല്ലോ''. വൈരമണിക്ക് പോകുന്ന വഴിയെല്ലാം കാട്ടാനയുള്ളതുകൊണ്ടായിരുന്നു എല്ലാവരും പോകാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഞാൻ വൈരമണിക്ക് പോകുമ്പോഴൊക്കെ സ്വയരക്ഷക്കുവേണ്ടി രണ്ടുതോക്കുകളും കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഒന്ന് എന്റെ സ്വന്തം നാടൻതോക്കും, മറ്റൊന്ന് മൂലമറ്റത്ത് ഐപ്പൻപറമ്പിൽ കുന്നേൽ മത്തച്ചന്റെ തോട്ടാക്കുഴലും. തോക്കുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യമായില്ല, സ്വതസിദ്ധമായ ധൈര്യവും വേണം. പിൽക്കാലത്ത് വൈരമണി പാലാ രൂപതയുടെ ഒരു മിഷൻപള്ളിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതെല്ലാം ഏറെക്കാലം കഴിഞ്ഞാണ്. ആദ്യകാലത്ത് ഞാൻ തുടങ്ങിയത് മുടക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് എനിക്കുതോന്നി. പിതാവിന്റെ കൽപന ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. നീറന്താനത്ത് ഞാനായിരുന്ന നാലുകൊല്ലവും, പിന്നീട് പൂവത്തോട് പള്ളിയിലായിരുന്ന നാലുകൊല്ലവും, വൈരമണിനടത്തുവാൻ കുറെക്കൂടി സൗകര്യം എനിക്കുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി മുട്ടം ശങ്കരപ്പള്ളിയിൽ എന്നെ നിയമിച്ചപ്പോഴും ഞാൻ തന്നെ വൈരമണിപ്പള്ളി നടത്തിപ്പോന്നു. ക്രിസ്തുമസ്, ഈസ്റ്റർ എന്നീ പ്രധാന ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ ജോലിസ്ഥലത്ത് വേറെ വൈദികരെ ആക്കിയിട്ട് ഞാൻ വൈരമണിക്ക് പോയി തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. വൈരമണിക്കാർക്ക്

ആവശ്യമുണ്ടാകുന്ന മറ്റെല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ഞാൻ വൈരമണിക്ക് പോയിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെപോലെ വഴിസൗകര്യമോ, വാഹനസൗകര്യമോ അന്ന് ഇല്ലായിരുന്നു. കാഞ്ഞാർവരെയെ വണ്ടി എത്തുമായിരുന്നുള്ളൂ. കാഞ്ഞാറ്റിൽനിന്ന് മൂലമറ്റംവരെ ഞാൻ നടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ വൈരമണിക്കാർ പലരും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. തോക്കുകളും എന്റെ ലഗേജും അവർ ചുമന്നുകൊള്ളും. അവിടെ നിന്നും മലകയറി ആനക്കാട്ടിൽകൂടി പത്തുപന്ത്രണ്ടുമൈൽ നടന്നു വേണം എനിക്ക് വൈരമണിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ. ഇങ്ങനെ പതിമൂന്നുകൊല്ലത്തോളം ഞാൻ തന്നെ വൈരമണിപ്പള്ളി നടത്തി. മടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ വയലിൽ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞാണ് ബഹു: പ്ലാത്തോട്ടത്തിൽ ചാക്കോച്ചനെ വൈരമണിപ്പള്ളി വികാരിയായി നിയമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലംതൊട്ടാണ് വൈരമണിയിൽ സ്ഥിരമായി ഒരു വികാരി ഉണ്ടായത്. അരമനയിൽ നിന്ന് പണം ചിലവു ചെയ്ത് അവിടെ ഒരു പള്ളി അദ്ദേഹം പണിയിച്ചു. രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം അരമനയിലെ പ്രൊക്കുറേറ്ററായി നിയമതിനായപ്പോൾ മൈലാടൂർ ബഹു: ഫ്രാൻസീസച്ചൻ വൈരമണിപ്പള്ളിവികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. വൈരമണി ഇടുക്കിയുടെ ജലസംഭരണി ആയിത്തീരുമെന്നതുകൊണ്ട് വൈരമണി നിവാസികളെ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകി വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് സർക്കാർ മാറ്റിത്താമസിപ്പിച്ചു. പള്ളിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരമായി 73000 രൂപയും പള്ളിപണിയുന്നതിന് കുളമാവിൽ സ്ഥലവും ലഭിച്ചു. മൈലാടൂരച്ചൻ കുളമാവിൽ താമസമാക്കി. അവിടെ പള്ളിമുറി പണികഴിപ്പിച്ച് അവിടെ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചുപോന്നു. അദ്ദേഹം കുളമാവിൽനിന്നു മാറിയപ്പോൾ കുന്നേൽ ബഹു: സിറിയക്കച്ചൻ കുളമാവ്പള്ളിയുടെ വികാരിയായി നിയമിതനാവുകയും, അരമനയിൽ നിന്നും പള്ളിക്കാവശ്യമായ പണം ബഹു: സിറിയക്കച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ അവിടെക്കാണുന്ന മനോഹരദേവാലയം പണിക്കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വൈരമണിയിൽ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയപള്ളിയാണ് ഇപ്പോൾ കുളമാവിൽ പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും എന്റെ കാലത്തുതുടങ്ങിയ കോതമംഗലം രൂപതയുടെ ആ പള്ളി സംബന്ധമായ അവകാശവാദം റോമിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ കോതമംഗലം മെത്രാന്റെ പരാതിക്ക് റോമിൽനിന്നുണ്ടായ തീരുമാനം രസാവഹമാണ്. "Defuse" കോതമംഗലംരൂപതക്ക് "Defasto" പാലാരൂപതക്ക് അതായത് നിയമാനുസരണം കോതമംഗലത്തിന്, എന്നാൽ കൈവശവകാശംകൊണ്ട് പാലാക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന്.

ഇങ്ങനെ പാലാരൂപതയുടെ കലണ്ടറിൽ ഒരുപള്ളികൂടി ചേർക്കുന്നതിന് ഞാൻ കാരണമായെങ്കിൽ, എന്നെ അതിനു കാരണമാക്കിയത് കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയാണ്. ആ ഏക വ്യക്തി മൂലമാണ് പാലാരൂപതക്ക് ഒരു പള്ളികൂടി കിട്ടിയതെന്ന് തീർത്തും പറയേണ്ടിരിക്കുന്നു. "കാരണത്തിന്റെ കാരണമാണ് കാര്യത്തിന്റെ കാരണം". അങ്ങനെ

പാലാരൂപതക്ക് ഒരു പള്ളികൂടി ഉണ്ടായതിന്റെ കാരണം കുഞ്ഞൗതയിൽ തന്നെ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നു. ഇന്നു കുളമാവിൽ ഒരു പള്ളികൂടാതെ ഒരു തിരുഹൃദയമഠവും. ബിഷപ്പ് വയലിൻ മെഡിക്കൽ സെന്ററിന്റെ ബ്രാഞ്ചായി ഒരു ഡിസ്പൻസറിയും ഉണ്ട്. ആ മഠത്തിനും ഡിസ്പൻസറിക്കും വേണ്ടിയുള്ള കെട്ടിടവും സ്ഥലവും കുഞ്ഞൗതയുടെ മകളായ സിസ്റ്റർ ഡോ: ജോസഫൈൻ-ന്റെ പരിശ്രമഫലമായി ജർമ്മൻകാരനായ ഫാ: റെൻഹോൾഡ് എബർലേയിൽ നിന്നും, ഡോ:യോഹന്ന ഷാബുവിൽ നിന്നും ദാനമായി ലഭിച്ചതാണ്. ഡോ: ജോസഫൈൻ ആഴ്ച്ചയിൽ ഒരു ദിവസം അവിടെപോയി സാധുജനങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയും അവർക്കാവശ്യമായ മരുന്നുകൾ ദാനമായി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതുകണ്ട്, ആ വത്സലപിതാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്ന് സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിക്കുന്നുണ്ടാവും.

നാൽപതാം വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ പരിഹാര പ്രദക്ഷിണവും സ്ലീവാപാഥയും "പൊട്ടൻപടി ഗിരി" ശൃംഗത്തിന്റെ മൂർദ്ധാവിലെ വെള്ളിക്കുരിശ് പ്രതിഷ്ഠയും.

ഉന്നതങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്ന സകലത്തിന്റേയും ഉപരി തന്റെ നാഥന്റെ വിജയപതാക പരിലസിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ ക്രിസ്തുഭക്തന്റെ തീരാത്ത ദാഹം. അതുകൊണ്ട് കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത ഒരു ദിവസം പൊട്ടൻപടിമലയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു." "എന്നെക്കാൾ ഉയർന്നവരാരുമില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ ആകാശം മുട്ടി ഞെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ തലയിൽ നമുക്കൊരു കുരിശുനാട്ടണം". ആ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാനും യോജിച്ചു. തേക്കുതടി കൊണ്ട് പതിനെട്ടടി നീളത്തിൽ ഒരു കുരിശ് കുഞ്ഞൗത ഉണ്ടാക്കിച്ചു, അതിന് അലുമിനിയം പെയ്ന്റടിച്ചു. അന്ന് അമ്പതു നോമ്പുകാലമായിരുന്നു. നാൽപതാം വെള്ളിയാഴ്ച്ച "കുരിശുമല കയറ്റം" പ്രഖ്യാപിച്ചു. നിശ്ചിതദിവസം കാലത്ത് മൂലമറ്റം പള്ളിയിൽ നിന്ന് കുരിശും വഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രദക്ഷിണം ആരംഭിച്ചു. വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. പതിന്നാല് സ്ഥലത്ത് സ്ലീവാപാത ജപങ്ങൾ ചൊല്ലി പൊട്ടൻപടി ഗിരിയുടെ ശിരസ്സിൽ കുരിശു സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ആഘോഷമായ കുർബാനയും അർപ്പിച്ചു. ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മരചുവട്ടിലും ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം അഭിവന്ദ്യ കാളാശ്ശേരി തിരുമേനിയിൽ നിന്നും എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് പാതിരാ കഴിഞ്ഞാൽ ഉപവാസമില്ലാതെ കുർബാന ചൊല്ലുന്നതിനൊ, കൈക്കൊള്ളുന്നതിനോ ആർക്കും അനുവാദമില്ലായിരുന്നു എന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മലകയറി, മലമുകളിൽ പാട്ടുകുർബാന നടത്തിയെന്നും ആ കുർബാനയിൽ, അനുദിന ദിവ്യകാരുണ്യ സ്വീകരണക്കാരനായ കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയും കുർബാന സ്വീകരിച്ചുവെന്നും കേട്ടാൽ എണീറ്റു വരുമ്പോഴെ ബെഡ്കോഫി കുടിച്ചിട്ട് കുർബാന ചൊല്ലുവാൻ പോകുന്ന ഇന്നത്തെ

ബഹു: അച്ചൻമാർക്കും, ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പേ വയറു നിറയെ ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്ന ആധുനികർക്കും അത്യാധുനികർക്കും അക്കാര്യം അവിശ്വസനീയമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അത് സത്യമാണ്. ഇതിനു അനേകം ദൃക്സാക്ഷികളും മൂലമറ്റത്തുണ്ട്.

അങ്ങനെ "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനുസ്തുതി ഭൂമിയിൽ സന്മനസ്സുള്ളവർക്കു സമാധാനം". എന്ന സ്വർഗ്ഗീയഗാനം ലോകോൽപത്തിമുതൽ ഇന്നുവരെയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത മലഞ്ചെരുവുകളിൽ അന്ന് ആദ്യമായി അത് മാറ്റൊലി കൊണ്ടു. അന്ന് "പൊട്ടൻപടി" ഗിരി ശിരസ്സിൽ സ്ഥാപിച്ച മരക്കുരിശ് സൂര്യപ്രഭയിൽ വെള്ളിക്കുരിശായി മിന്നിതിളങ്ങുന്നത് അഞ്ചാറുകൊല്ലത്തേക്ക് മൈലകൾക്കപ്പുറത്തും കാണാമായിരുന്നു. പിന്നീട് കാട്ടാനയൊ, കാട്ടുതീയൊ, അഥവാ മതവിരോധികളുടെ വൈരാഗ്യാഗ്നിയൊ അതിനെ അപ്രത്യക്ഷമാക്കി.

മൂലമറ്റംപള്ളിയെ "കളപ്പുര ഔതപ്പള്ളി" എന്ന് വിളിക്കുന്നത് അന്വർത്ഥ മാണൊയെന്ന് ഇനി പരിശോധിക്കാം. ദൈവതിരുമനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആർക്കാണ് അറിയുവാൻ കഴിയുക. മൂലമറ്റം പള്ളിക്കുവേണ്ടി കുഞ്ഞൗത മറ്റാരേയുംകാൾ കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു, ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചു. എല്ലാവരേയുംകാൾ കൂടുതലായി വിയർപ്പുചീന്തി, സമയവും ധനവും അതിനുവേണ്ടി ചെലവഴിച്ചു. ഇതെല്ലാം സർവ്വസമ്മതമായ വസ്തുതകളാണ്. എന്നാൽ അനന്തജ്ഞാനിയായ ദൈവം, മറ്റാർക്കും അനുവദിക്കാത്ത ഒരു വലിയബന്ധം -ഒരു രക്തബന്ധംതന്നെ- കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയ്ക്ക് പള്ളിയുമായി ഉണ്ടാകുന്നതിന് തിരുമനസ്സായി താഴെപറയുന്ന സംഭവത്തിൽനിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

ബഹു: പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ദേവസ്യാച്ചൻ പള്ളിപണി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് വഴികാണാതെ വിഷമിക്കുന്ന ഒരവസരം. മുളകിന്റേയും മറ്റും വില ഇടഞ്ഞിരുന്നകാലം. കളപ്പുരയിൽ ഔതയും ബന്ധുവും ഉറ്റ അയൽക്കാരനുമായ ഒരു മുതലാളിയുമായി നിസ്സാരമായൊരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചെറിയ കലഹമുണ്ടായി. ആ കലഹത്തിലെ എതിരാളി നമ്മുടെ ഔതച്ചേട്ടന്റെ ചെവിയ്ക്ക് ഒന്നുകടിച്ചു. കടി മുറുകിയില്ല അല്ലെങ്കിൽ കടി മുറുക്കിയില്ല. മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും കട്ടികുറഞ്ഞ ഭാഗമാണല്ലോ ചെവി. അതുകൊണ്ട് വലിയശക്തിയൊന്നും പ്രയോഗിച്ചില്ലെങ്കിലും അത് മുറിഞ്ഞുപോകാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു ചെറിയ തൊലിപ്പൊട്ടൽ മാത്രമേ സംഭവിച്ചതുള്ളു. സാധാരണയായി കുട്ടികളുടേയും മറ്റും ചെവിക്കു മുതിർന്നവർ പിടിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രായക്കൂടുതലും ബന്ധവും ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം കൂട്ടുകാരൻ ചെവിക്കു പിടിക്കാതെ കടിച്ചത്. ചിലപ്പോൾ സ്നേഹംകൊണ്ടും മനുഷ്യർ കടിക്കാറുണ്ട്. നിന്നെ

കടിച്ചുതിന്നാൻമാത്രം പ്രിയമുണ്ടെന്ന് പറയാറുണ്ടല്ലോ. ഏതായാലും ഇതു സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ സന്ധി സംഭാഷണത്തിൽ മാന്യന്മാരായ മദ്ധ്യസ്ഥൻമാർ അതിനെ കടിയായി കരുതുകയും, കടിച്ചയാൾ മൂലമറ്റം പള്ളിക്ക് അയ്യായിരം രൂപാ നൽകണമെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ അയ്യായിരം രൂപയ്ക്ക് ഇന്നത്തെ അഞ്ചു ലക്ഷത്തേക്കാൾ മൂല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നകാര്യം വിസ്മരിക്കരുത്. മുതലാളിയല്ലേ കടിച്ചത് കടിക്ക് വിലയുംകൂടി, മുതലാളിയുടെ രക്തമല്ലേ ഒരുതുള്ളിയെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടത്, അതിനും വിലകൂടി. ഏതായാലും പള്ളിയുടെ കുറെഭാഗം പണി ഇതുകൊണ്ട് സുഗമമായി നടന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ക്രിസ്തു സഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ പത്രോസ്സ്ലീഹാ അന്നത്തെ പുതുക്രൈസ്തവരോട് പറഞ്ഞു. നിങ്ങളെ വെള്ളിയും പൊന്നും നൽകിയല്ല. പിന്നെയോ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അമൂല്യമായ രക്തം വിലയായികൊടുത്തത്രേ വീണ്ടെടുത്തത് എന്ന്. അതേ ചൈതന്യത്തിൽ തന്നെ കളപ്പുരയിൽ ഔതക്കും സന്യായം പറയാവുന്നതാണ്. എന്റെ സമയവും ക്ലേശങ്ങളും, വിയർപ്പുതുള്ളികളും, ധനവും മാത്രമല്ല എന്റെ രക്തത്തിന്റെ വിലകൂടി കൊടുത്തിട്ടാണ് മൂലമറ്റം പള്ളി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്ന്. പഴയക്കാലത്ത് ഏതു ഉടമ്പടിക്കും സാധുത വേണമെങ്കിൽ അതിനു രക്തം കൊണ്ടുള്ള മുദ്രണം വേണമായിരുന്നു. അല്ലാത്തതെല്ലാം വിലയില്ലാത്തതായി തീരുമായിരുന്നു. കളപ്പുരയിൽ ഔതയും മൂലമറ്റം പള്ളിയും തമ്മിലുള്ള ശാശ്വതബന്ധത്തിന്റെ രക്തമുദ്രണമായും ഇതിനെ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ മൂലമറ്റം പള്ളിയെ "കളപ്പുര ഔതയുടെപള്ളി" യെന്ന് വിളിക്കുന്നത് യുക്തവും ന്യായവും അർഹവുമാകുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് മന്ദിരം

സെന്റ് മർത്താസ് സഭാ സ്ഥാപനം കളപ്പുരയിൽ ഔതയെ ചിരംജീവിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരുവ്യക്തി ഇതുവരെയും ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ ജനയിതാവായി കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇതിനുവേണ്ടിയായിരിക്കണം അനന്തജ്ഞാനിയായ ദൈവം കെ.എം ജോസഫിനെ വൈദികവൃത്തിയിൽനിന്നും നേരത്തെ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടതെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"ദൈവഗതിക്കഥവാ ഭുവനേfസ്മിൻ നൈവകവാടനിരോധമൊരേടം".

"ദൈവതിരുമനസ്സിന് ഒരിടത്തും മാർഗ്ഗതടസ്സം ഇല്ലതന്നെ".

മൂലമറ്റംപള്ളിയുടെ പണി പൂർത്തിയാകുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ തന്റെ ചിരകാലാഭിലാഷം-കന്യകാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുവേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസമോ, ധനശേഷിയോ ഇല്ലാതെ നൈരാശ്യത്തിലും ഇച്ഛാഭംഗത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന

അബലാമണികൾക്ക് ജീവിതം സന്തോഷപ്രദവും സൗഭാഗ്യകരവും ആയിത്തീരത്തക്കവണ്ണം ഒരു അഭയകേന്ദ്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള തന്റെ അത്യധികമായ ആഗ്രഹം-സഫലമാക്കുവാൻ കുഞ്ഞൗത നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടുന്ന സ്ഥലം മൂലമറ്റത്തെ തിരുഹൃദയമഠത്തിനു സമീപംതന്നെ ഔത സ്വന്തം ചെലവിൽ വാങ്ങിച്ചു. 1956 നവംബർ 7-ന് സെന്റ് മർത്താസ് മന്ദിരത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനവും നടത്തപ്പെട്ടു. മാതൃഭവനത്തിന്റെ പണികൾ ധൃതഗതിയിൽ ആരംഭിച്ചു. പാലാ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യവയലിൽ തിരുമേനി സസന്തോഷം ആവശ്യമായ അനുമതിയും ആശിസ്സും നൽകി. 1958 മാർച്ച് 11ന് അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ തിരുമേനിതന്നെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ആശിർവാദവും നിർവ്വഹിച്ചു.

1958 ജൂൺ ഒന്നാം തീയതി തന്നെ പുതിയസ്ഥാപനം പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. അന്ന് നാലുസഹോദരിമാരാണ് അവിടെ സന്യാസജീവിതം തുടങ്ങിയത്. മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയകന്യാസ്ത്രീകളായിരുന്നു സെന്റ് മർത്താസിലെ ആദ്യഅന്തേവാസികളുടെ മേൽനോട്ടവും പരിശീലനവും നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നത്. കാലം കഴിയുന്തോറും അന്തേവാസികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വന്ദ്യവയലിൻ തിരുമേനിതന്നെ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു നിയമാവലി നൽകി. സ്ഥാപനത്തിലെ അംഗങ്ങൾ കന്യാവൃതവും, ദാരിദ്ര്യവും അനുസരണയും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പുതിയ സന്യാസസമൂഹമായി ജീവിച്ചു. രൂപതയുടെ കീഴിൽ അവർ ഒരുസ്വതന്ത്ര സ്ഥാപനമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. സി.എം.ഐ. സഭയിലെ ബ: വൈദികർ പുതിയ മഠത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാക്കൻമാരും നിയന്താക്കളുമായി നിയമിതരായി.

1973-ൽ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഒരുശാഖ കളപ്പുര കുഞ്ഞൗതചേട്ടന്റേയും, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ വർക്കിയുടേയും സഹകരണത്തോടെ പാലായിലും തുടങ്ങി. അത് പുതിയ സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ നൊവിഷ്യറ്റുമന്ദിരമായി ഭവിച്ചു. 1974-മെയ് 22-ാം തീയതി നൊവിഷ്യറ്റ് പൂർത്തിയാക്കിയ പതിനെട്ട് കന്യകകളുടെ വൃതവാഗ്ദാനം. മാർജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽതിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ നടത്തപ്പെട്ടതോടുകൂടി മർത്താസ് മന്ദിരത്തിലെ അന്തേവാസികൾ ഒരുവ്യവസ്ഥാപിത സന്യാസസമൂഹമായിത്തീർന്നു. **1956ൽ ഔദാര്യനിധിയായ കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത മൂലമറ്റത്തു നട്ട ആ കടുകുമണി കിളിർത്ത് വളർന്ന് 1981-ൽ അതിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിച്ചപ്പോഴേക്കും അത് അഞ്ചു രൂപതകളിലായി പത്തുഭവനങ്ങളും 120 അംഗങ്ങളുമുള്ള ഒരു വൻവൃക്ഷമായി തീർന്നിരുന്നു.** ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കും, ഭൂമിയിലെ ജീവജാലങ്ങൾക്കും താങ്ങും തണലും ഏകിക്കൊണ്ട്, അതിന്റെ ശാഖകൾ ദിഗന്തങ്ങൾവരെ പടരുവാൻ കാരുണ്യ വാനായ

“കന്യകകളുടെ മണവാളൻ” കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപകന് അതിന്റെ രജതജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്ന് ദർശിക്കുവാനേകഴിഞ്ഞുള്ളൂ. കാരണം കളപ്പുരക്കൽ കുഞ്ഞൗത 1979 നവംബർ 25ന് ദിവംഗതനായി.

തന്റെ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ കരുതി താൻ ജൻമം നൽകിയ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെയും കുഞ്ഞൗത വളരെയേറെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. മർത്താസിലെ അന്തേവാസികളുടെ ഭൗതികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. അവരുടെ സാമ്പത്തികാവാശ്യങ്ങളിൽ കൈതുറന്ന് അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിരുന്നു. അതിലുപരിയായി അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. രോഗബാധിതനായപ്പോൾ പോലും സ്മര്യപുരുഷന് സെന്റ്മർത്താസിലെ തന്റെ ആത്മീയ മക്കളോടുണ്ടായിരുന്ന താൽപര്യമെത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞൗതക്ക് സുഖക്കേടാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഒരു ദിവസം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻപോയി. വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടത് രോഗിയായ കുഞ്ഞൗത ഒരു മേശമേൽ ഇരുന്ന് തെങ്ങോല മെടയുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മിണിയും അതേ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ട് സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുമുറ്റത്തോടുചേർന്ന് പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്ന സാമാന്യം വലിയൊരു ടാങ്കിൽ വെള്ളം നിറച്ച് പുരയിടത്തിലെ ഓലമടലുകളെല്ലാം പണിക്കാരെകൊണ്ട് കീറിച്ച് ടാങ്കിലിട്ട് കുതിർക്കും. കുതിർന്ന ഓല പണിക്കാർ, മെടയുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചു കൊടുക്കും. ഓല മെടയുന്നത് എന്തിനാണന്നല്ലേ? അതുവിറ്റുകിട്ടുന്ന തുകകൊണ്ട് സെന്റ്മർത്താസുകാരെ സഹായിക്കുന്നതിന്, മുതലാളിയായ കുഞ്ഞൗതക്കു ഈ ത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ല അവരെ സഹായിക്കുവാൻ. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ ചില കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് ചെയ്യാവുന്ന ജോലികൾ ചെയ്ത് വേലയുടെ മഹത്വം മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കണം. രണ്ടാമത് ത്യാഗം സഹിച്ച് ചെയ്യുന്ന ദാനത്തിന് കൂടുതൽ വിലയുണ്ട് എന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. കൂടാതെ സ്നേഹം ത്യാഗത്താലാണ് അളക്കപ്പെടുന്നത്. ധാരാളിത്വത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ദാനങ്ങൾ, ത്യാഗത്തിന്റെ മൂശയിൽ സ്ഫുടം ചെയ്യുമ്പോൾ, അവയ്ക്ക് കൂടുതൽ, മാറ്റും ശോഭയും മൂല്യവും സംജാതമാകും.

കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയ്ക്കു നിരവധി കന്യകാപുത്രിമാർ മാത്രമല്ല അനേകം വൈദികരായ ആത്മീയ പുത്രന്മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. അവർ പല മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലും, പല സന്യാസ സഭകളിലും വൈദികരും, സഹോദരൻമാരുമായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നു. ഞാൻ മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന

കാലത്ത്, 1949 മുതൽ 1952 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു കണ്ടിമുളകിന് നാലായിരം രൂപയാണ് വിലയുണ്ടായിരുന്നത്. അന്ന് അറക്കുളം, മൂലമറ്റം എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ മുളകിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. സാധാരണക്കാർക്കുപോലും ഒരു കണ്ടിയിൽ കൂടുതൽ മുളകുണ്ടായിരുന്നു. ഒരേക്കർ ഭൂമിയുള്ളവർക്കും ഒന്നരക്കണ്ടി മുളക് കിട്ടിയിരുന്നു. അന്ന് അറക്കുളം, മൂലമറ്റം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾക്ക് ''കുബേരവൃത്തം'' എന്ന പേരുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വിധ സഹായാഭ്യർത്ഥനകളുമായി ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും പെട്ട നിരവധി ആളുകൾ ''കുബേരവൃത്തം'' സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വൈദികരും സന്യാസികളും കന്യാസ്ത്രീകളും ഒട്ടും കുറവല്ലായിരുന്നു. വരുന്നവർ ആദ്യമായി കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയെയായിരുന്നു തിരക്കി പോയിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുടെ പഠനം മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിന് മൂവായിരം രൂപാ ഒന്നിച്ചു കൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു. അപ്രകാരം തുക മുഴുവൻ ഒന്നിച്ചു കൊടുത്ത് പഠിപ്പിച്ച പല വൈദികപുത്രൻമാരും കുഞ്ഞൗതയ്ക്കുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ പെൺകുട്ടികളെ മഠത്തിൽ ചേർക്കുവാനും വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചയക്കുവാനും അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങളുമായി കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയെ സമീപിച്ച സകലമാനപേരും സംതൃപ്തരായി മാത്രമേ തിരിച്ചു പോയിട്ടുള്ളൂ. ധനത്തിന് രണ്ടുതരം പ്രയോജനം ഉണ്ട് എന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ഒന്നുകിൽ അത് ''സൽപാത്ര ശ്രേഷ്ഠദാനം'' കൊണ്ട് വർദ്ധിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അത് നാശ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് തിരിയുകയും നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. കുഞ്ഞൗത ആദ്യത്തെ മാർഗ്ഗമാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധനം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ധനത്തെ സംബന്ധിച്ച്

''ആയേ ദുഃഖം വ്യയേ ദുഃഖം
അർത്ഥം കിം ദുഃഖഭാജനം''

എന്നാണ് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കുഞ്ഞൗതയെ സംബന്ധിച്ച് അത് തിരുത്തിക്കുറിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ധനം സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ ദുഃഖം, വ്യയം ചെയ്യുമ്പോൾ ദു:ഖം, ധനം ദു:ഖഭാജനമല്ലാതെ എന്താണ്? കുഞ്ഞൗതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ധനം

''ആയേ വൃദ്ധം വ്യയേ വൃദ്ധം
അർത്ഥം കിം സുഖഭാജനം''

എന്ന് തിരുത്തേണ്ടിയിരുന്നു. കുഞ്ഞൗത സമ്പാദിക്കുമ്പോഴും, ചെലവാക്കുമ്പോഴും അത് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ധനം സന്തോഷത്തിനും, സുഖത്തിനും, സമാധാനത്തിനുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമായിരുന്നില്ല.

സമ്പത്തും, സന്തോഷവും, സൗഭാഗ്യവും, സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത. വേദപുസ്തകത്തിൽ പത്തിന് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. പ്രമാണങ്ങൾ പത്ത്, പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ആഗമനം പത്താം നാൾ, പത്തുകന്യകകളുടെ ഉപമ ഇവയിലെല്ലാം പത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നാം കാണുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കുഞ്ഞൗതക്ക് നല്ല ദൈവം പത്തുസന്താന ങ്ങളെയാണ് പ്രദാനം ചെയ്തത്. അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ആണുങ്ങളും അഞ്ചുപേർ പെണ്ണുങ്ങളുമാണ്. എന്നാൽ ഇവിടെയും നല്ല ദൈവം കുഞ്ഞൗതയോടു ഒരു പ്രത്യേക കാരുണ്യം കാണിക്കുകയുണ്ടായി. സുവിശേഷത്തിലെ "ബുദ്ധിമതികളായ അഞ്ചു കന്യകകളെ" ആണ് ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയത്. അതിന് ഞാൻ കാണുന്ന കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല. ബാല്യാൽ പ്രഭൃതി ഒരിക്കലും വേർപെടാതെ തന്റെ ഹൃദയത്തോടു ചേർത്ത് സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നടന്ന ആ കൊന്തയ്ക്കും വെന്തിങ്ങായ്ക്കും, അഥവാ കുട്ടികാലം മുതൽ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുപോന്നിരുന്ന മരിയഭക്തിക്ക് പ്രതിഫലമായി പുത്രനായ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ അവാർഡായി, സമ്മാനമായി ഇതിനെ പരിഗണിക്കാം.

സ്ത്രീലോകത്തോട് ആകമാനം അനിതരസാധാരണമായ അനുകമ്പയും ആദരവും മതിപ്പും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രത്യേക തെളിവാണല്ലോ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപനവും മറ്റും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ആ മഹാ മരിയഭക്തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന ദൈവമാതൃസ്നേഹത്തിന്റെ ബഹിർഗമനങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്.

തീരെ ഓർമ്മ നശിക്കുന്നതുവരെ മിക്കവാറും മുടങ്ങാതെ, അനുദിനം ദിവ്യകാരുണ്യം അനുഭവിക്കുക എന്നത് കുഞ്ഞൗത ചിട്ടയാക്കിയിരുന്നു. ഒരിക്കലും പോറലോ, മങ്ങലോ ഏൽക്കാത്ത സുന്ദര, സുരഭിലമായ ഒരു സാൻമാർഗ്ഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതിന്റെ കാരണം അനുദിനം അനുഭവിച്ച ദിവ്യകാരുണ്യവും കൊന്തയും വെന്തിങ്ങായുമാകുന്ന രക്ഷാകവചങ്ങളുമായിരുന്നു. സാധാരണയായി ധനികകുടുംബങ്ങളിൽ വിലകുറഞ്ഞതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന സൻമാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയായിരുന്നു കുഞ്ഞൗതയുടെ വീട്ടിലെ അമൂല്യ നിധി. അതുകൊണ്ട് മാത്ര മായിരുന്നു ബഹുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും, ആദരിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സൻമാർഗ്ഗികവശം ഇന്നത്തെ ലോകത്തോട് നിങ്ങളിൽ ആര് എന്നിൽ കുറ്റം ആരോപിക്കും എന്നു ചോദിക്കുന്നതായി തോന്നി. കുഞ്ഞൗതയുടെ പഞ്ചകന്യകകളിൽ മൂന്നുപേരെ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളുമായ ആറു സന്താനങ്ങളുടേയും വിവാഹചടങ്ങുകളിൽ അന്യസ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മൈത്രീബന്ധം രക്തബന്ധത്തേക്കാൾ ശക്തമായി നിലനിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ രണ്ട് വാർഷികങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഈരണ്ടു വാർഷികങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും,അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഭാഗ്യവും എനിക്കുണ്ടായി. ഇനി എത്ര വാർഷികങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള ചോദ്യം നല്ല ദൈവത്തിന്റെ തിരുമനസ്സിന് മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

“ആരംഭഗുർവ്വീക്ഷയണീ ക്രമേണ
ലാഘ്വിപുരോവൃദ്ധി മതിശ്ചപശ്ചാത്
ദിനസ്യ പൂർവ്വാർദ്ധ പാരാർദ്ധഭിന്നാ
ഛായേവ മൈത്രീ ഖലസജ്ജനാനാം”.

പ്രഭാതത്തിൽ നിഴൽ നീളമുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചുയരുന്തോറും നിഴൽ ചെറുതായിത്തീരുന്നു. ഉച്ചക്ക് അത് തീരെ ചെറുതാകുന്നു. അപ്പോൾ നിഴലിന്റെ കാരണഭൂതൻ അതിന്റെ – നിഴലിലെ രൂപത്തിന്റെ തലയിൽ ചവിട്ടുന്നു. സായാഹ്നത്തിൽ നിഴലിന് ദൈർഘ്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അസ്തമയം ആകുമ്പോൾ നിഴലിന് വളരെ നീളംകൂടുന്നു. അപ്രകാരമാണ് ദുർജ്ജനങ്ങളുമായുള്ള മൈത്രീബന്ധം. അത് ആദ്യം വളരെ വലുതായിരിക്കും, പിന്നീട് അത് ചെറുതായി ചെറുതായി, ഒടുവിൽ തലയിൽ ചവിട്ടത്തക്ക രീതിയിൽ എത്തുന്നു. എന്നാൽ സജ്ജനങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം ആദ്യം ചെറുതായിരിക്കും. അത് ക്രമേണ വലുതായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുപോലെ കുഞ്ഞൗതയും ഞാനുമായി അറുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കപ്പുറം സെന്റ് തോമസ് ഹൈസ്കൂളിൽ ആരംഭിച്ച മൈത്രീബന്ധം സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിട്ടും അഥവാ കുഞ്ഞൗത ദിവംഗതനായിട്ടും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയെന്ന മനുഷ്യസ്നേഹിയിൽ അനന്യ സാധാരണമായൊരു ഗുണവിശേഷം അസ്മാദൃശ്യന്മാർക്ക് ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതായത് സാധാരണയായി വൈദികവൃത്തിയോ കന്യകാലയ ജീവിതമൊ ഉപേക്ഷിച്ചു പോരുന്നവർ വൈദികരേയോ, കന്യാസ്ത്രീകളെയോ പറ്റി ഒരു നല്ല വാക്കുപോലും പറയാറില്ല. അവർ ഈദൃശ്യ സ്ഥാപനങ്ങളോടും അതിലെ അന്തേവാസികളോടും വെറുപ്പും അവജ്ഞയുംമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ളത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ കുഞ്ഞൗതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം എപ്പോഴും വൈദികരോടും കന്യാസ്ത്രീകളോടും വളരെയേറെ മതിപ്പും ബഹുമാനവും ആദരവുമാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ആരേയുംപറ്റി അനാവശ്യമായ ഒരുവാക്കുപോലും കുഞ്ഞൗതയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലോ പലർക്കും വൈദികരായിത്തീരുവാൻ വേണ്ട സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ നൽകിയത്, പലരേയും കന്യാസ്ത്രീകളായിത്തീരുവാൻ കൈതുറന്ന് സഹായിച്ചതും അതുകൊണ്ടാണ്. മഠങ്ങൾക്കും, മതസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഉള്ളഴിഞ്ഞ് സഹായങ്ങൾ നൽകിയതും ഒടുവിൽ സെന്റ് മർത്താസുപോലുള്ള കന്യകാഭയകേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുത്ത്, ഭീമമായ സംഖ്യ ചിലവാക്കി, ആ സ്ഥാപനങ്ങളെ വളർത്തിയതും ആ നല്ല മനസ്സ് ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

ബാല്യാൽ പ്രഭൃതി, ജീവിതാന്ത്യം വരെ.

ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ ഇത്രമാത്രം ശുഷ്കാന്തിയും താൽപര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചു പോന്ന കുഞ്ഞൗതയിൽ, ഒരു വൈദികനായിത്തീരാത്തതിലുള്ള ഇച്ഛാഭംഗമോ, കുണ്ഠിതമോ ഒരിക്കലും നിഴലിക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. കാരണം അവൈദികനായി ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വൈദികരേക്കാൾ കൂടുതലായി ലോകത്തിനു നൻമ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ദൈവം തന്നെ വിളിച്ചിരുക്കുന്നതെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസം സദാപി അദ്ദേഹത്തിൽ രൂഢമൂലമായി നിലനിന്നിരുന്നു. തദനുരൂപമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങളും.

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ പിതാവായ ലൂയി മാർട്ടിൻ തന്റെ അഞ്ചു പുത്രിമാരേയും സമർപ്പിതജീവിതത്തിലൂടെദൈവത്തിനുസമർപ്പിച്ചു.അവരിലൊരാൾ -വി.കൊച്ചുത്രേസ്യ - അഖില ലോകവന്ദ്യയായ ഒരു പുണ്യവതിയായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ ആധുനിക ''മാർട്ടിൻ'' കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത അനതിവിദൂരഭാവിയിൽ എത്രയെത്ര ഫ്രാൻസീസ് സേവ്യർമാരുടേയും, കൊച്ചുത്രേസ്യാമാരുടേയും, അൽഫോൻസാമാരുടേയും കാരണവരായി ഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് ആരറിഞ്ഞു!

കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ യഥാർത്ഥ മാറ്റും, മഹത്വവും മതചൈതന്യവും നിരന്തരം പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് എന്റെ സ്മരണയിൽ ഇപ്പോൾ സർവ്വോപരി തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശാസനം തന്നെയാണ്. കുഞ്ഞൗതയുടെ മരണത്തിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന മരണപത്രം എന്നെ കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ തന്റെ മക്കൾക്കെല്ലാവർക്കും പക്ഷഭേദമില്ലാതെ ശരിയായും ന്യായമായും തന്റെ സ്ഥാവരജംഗമവസ്തുക്കൾ വീതിച്ചുവച്ചിരുന്നു. അതിൽ അവർക്കാർക്കും യാതൊരു പരാതിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മക്കളൊക്കെ ലക്ഷങ്ങളുടെ അധിപരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ആ വിൽപത്രത്തിൽ അവർ എന്തു ചെയ്യണമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു നിർദ്ദേശവും നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. കാരണം തന്റെ മക്കളെല്ലാവരും താൻ

തെളിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാർഗ്ഗഭ്രംശം കൂടാതെ നടന്നുകൊള്ളുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണമായ ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഇന്നുവരെയും അങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മക്കളെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെതന്നെ വഴിതെറ്റാതെ വളരുന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. അവരെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, സമ്പന്നസന്താനങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവർ കൊടുക്കുന്ന ദുഷ്പേരുകളൊന്നും കളപ്പുരയിലെ പിള്ളേരാരും ഇതുവരേയും ഏറ്റുവാങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ "ടൈറ്റിലു" കളൊന്നും അവർക്കുകിട്ടാതെയും പോകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ വിൽപത്രത്തിൽ, ഞാൻ കണ്ട ഒരു പ്രത്യേകത അവർ എന്തു ചെയ്യരുതെന്ന് കർശനമായി നിരോധിക്കുന്ന ഒരു ആജ്ഞ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. സമ്പന്നനായകുഞ്ഞൗതയോട് ഭീമവും അല്ലാത്തതുമായ ധാരാളം പണം രേഖയോടും രേഖകൂടാതെയും കടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ള പലരുമുണ്ട്. ആരോടും, കേസുകൊടുത്തോ, മറ്റ് ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചോ ഉള്ള നിർബന്ധം ചെലുത്തി ഒരു പൈസ പോലും വാങ്ങിക്കൂടായെന്നുള്ളതായിരുന്നു **ആ മരണ പത്രികയിലെ നിരോധനാജ്ഞ**. ഈ വിൽപത്രം കുഞ്ഞൗതയുടെ ഔദാര്യത്തിന്റേയും മഹാമനസ്കതയുടേയും ക്രിസ്തീയചൈതന്യത്തിന്റേയും ഒരു ധവളപത്രമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അതുപോലെ തന്റെ കടക്കാരായ എല്ലാവർക്കും അത് ഒരു മാഗ്നാകാർട്ടാ ആയും തീർന്നിരിക്കുന്നു.

"ശ്രോത്രശ്രുതേ നൈവനകുണ്ഡലേന
ദാനേന പാണിർ നതുകങ്കണേന
വിഭാതികായഃ ഖലുസജ്ജനാനാം
പരോപകാരേ നതുചന്ദനേന"

കർണ്ണാഭരണങ്ങളേക്കാൾ സൽകീർത്തികൊണ്ട് കർണ്ണവും സ്വർണ്ണവളകളേക്കാൾ ദാനം കൊണ്ട് കരങ്ങളും, ചന്ദനലേപനം കൊണ്ടെന്നതിനേക്കാൾ പരോപകാരംകൊണ്ട് സജ്ജനങ്ങളുടെ ശരീരവും പ്രശോഭിക്കുന്നു.

സന്യാസസഭാസ്ഥാപകൻ

ഫാ. ലിയോപോൾഡ്
സി.എം.ഐ.

ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ.

(പതിനെട്ട് വർഷത്തോളം സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഡയറക്ടർ ആയി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു)

നമ്മുടെ അൽമായ സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പക്വമതികളും പ്രഗത്ഭരുമായ പലനേതാക്കളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ അധികംപേരും, കാർഷിക, വ്യാവസായിക, രാഷ്ട്രീയ, സാഹിത്യമണ്ഡലങ്ങളിലാണ്. തങ്ങളുടെ വ്യക്തിമുദ്രപതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആധ്യാത്മികരംഗത്ത് ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തിയിട്ടുള്ളവരും നമുക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിലേക്ക് ഉയർന്നിട്ടുള്ള ഒരു അൽമായ പ്രമുഖനാണ്, കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യുജോസഫ്.

പാലായിൽനിന്ന് മൂലമറ്റത്തേയ്ക്ക്, കുടുംബസമേതം കുടിയേറിപ്പാർത്ത കഥാനായകൻ, അന്നുമുതൽ മൂലമറ്റത്തിന്റെ പ്രത്യേകിച്ച് അവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ, ഉന്നമനത്തിനായി അക്ഷീണം യത്നിച്ചു, അദ്ദേഹംതന്നെ മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്, മൂലമറ്റത്തെ ദേവാലയവും തിരുഹൃദയമഠവും രൂപംകൊണ്ടത്.

ഇക്കാലത്താണ്, പുതിയൊരാശയം അദ്ദേഹത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടത്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു അത്. വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം സമ്പത്ത് എന്നിവയുടെ കുറവുകൊണ്ട്, മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്ക്, സന്യാസജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് സമൂഹമായി വസിക്കുന്നതിന് ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു, ആ നവീനാശയം. ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി, പാലാരൂപതയുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ്, മാർ.സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയുമായി കഥാപുരുഷൻ ആലോചിച്ചു. പിതാവ് വളരെയധികം സന്തോഷിക്കുകയും, ഇത്തരമൊരുസ്ഥാപനം ആരംഭിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി താൻ നേരത്തെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി അറിയിക്കുകയും സ്ഥാപനത്തിന് ആവശ്യമായ അനുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളും നൽകുകയും ചെയ്തു.

1956 നവംബർ 7- ന്, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം, മൂലമറ്റംപള്ളി വികാരിയായിരുന്ന പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ദേവസ്യാച്ചൻ നിർവ്വഹിച്ചു. കെട്ടിടം കഥാനായകന്റെ

മാതാപിതാക്കളായ ഇട്ടിച്ചെറിയത് മാത്യുവിന്റെയും അച്ചാമ്മമാത്യുവിന്റെയും പാവന സ്മരണയ്ക്കായി പണികഴിപ്പിച്ച്, തിരുഹൃദയമഠംകാരെ ഏൽപിക്കണമെന്നു മാത്യു ജോസഫ് തീരുമാനിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ മാത്യു വർക്കിയുടേയും, ധർമ്മപത്നിയായ ബ്രിജിത്താമ്മയുടേയും വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ പത്തുമക്കളുടെയും സഹകരണം, ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും വളരെയേറെ സഹായകമായി ഭവിച്ചു. കഥാപുരുഷന്റെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിലാണ്, കെട്ടിടംപണി നടന്നത്. പലപ്പോഴും പണിക്കാർക്കുള്ള ഭക്ഷണം, പാകംചെയ്ത് പണിസ്ഥലത്തുകൊണ്ടുവന്നു, വിളമ്പികൊടുത്തിരുന്നത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യതന്നെയായിരുന്നു. വളരെയേറെ ബന്ധപ്പാടുകളുടേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും ഫലമായി, ഒരു വർഷത്തിനകം കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയായി.

വന്ദ്യപിതാവ്, മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനി, മൂലമറ്റം പള്ളിയിൽ ഔദ്യോഗിക സന്ദർശനം നടത്തിയ അവസരത്തിൽ, 1958 മാർച്ച് 11–ന് കെട്ടിടത്തിന്റെ വെഞ്ചരിപ്പുകർമ്മവും നിർവ്വഹിച്ചു. തദവസരത്തിൽ വന്ദ്യപിതാവിന് പാരിതോഷികമായി ഒരു കുരിശും മാലയും കഥാനായകൻ സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി.

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നാണു പുതിയ സ്ഥാപനത്തിനു നൽകപ്പെട്ട പേര്. ഇതിന്റെ ആരംഭത്തിനു പലവിധത്തിലും സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ അനുസ്മരണീയയായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് തിരുഹൃദയ സന്യാസസഭയുടെ ജനറലായിരുന്ന സിസ്റ്റർ കൊച്ചുത്രേസ്യാമ്മ. മൂലമറ്റത്തെ തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ മദറായിരുന്ന സിസ്റ്റർ മർഗ്ഗരീത്ത സ്മര്യപുരുഷനോടൊത്തു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനുവേണ്ടി യത്നിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരുവ്യക്തിയാണ്.

സെന്റ് മർത്താസിലെ അംഗങ്ങളുടെ പരിശീലനം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളുടെ ചുമതലവഹിക്കേണ്ടത് മൂലമറ്റത്തെ തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ മദറായിരിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, അന്ന് - അവിടെ മദറായിരുന്ന സിസ്റ്റർ മർഗരീത്ത ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ അംഗങ്ങളുടെ രൂപീകരണകാര്യത്തിൽ കാര്യമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

1964 ജനുവരിയിൽ, സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കളായ കളപ്പുരയിൽ ഇട്ടിച്ചെറിയത് മാത്യുവിന്റെയും അച്ചാമ്മമാത്യുവിന്റെയും ഓരോ ഛായാചിത്രങ്ങൾ അനാഛാദനം ചെയ്തു എന്നു പ്രസ്താവിക്കാനും എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് പലവർഷങ്ങൾക്കുശേഷവും–കാര്യമായ പുരോഗതി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനുണ്ടായില്ല. നമ്മുടെ കഥാനായകനായ മാത്യു ജോസഫിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച്, പാലാ മെത്രാൻ നിശ്ചയിച്ച ഒരു കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടു പരിഗണിച്ച് 1970–ൽ, ഒരു സ്വതന്ത്രസമൂഹമായി സെന്റ് മർത്താസ് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. അംഗങ്ങളുടെ പരിശീലനത്തിനായി തിരുഹൃദയസഭയിലെ രണ്ടു സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സേവനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായി.

നസ്രത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം അനുകരിച്ച് വി. മർത്തായെ മധ്യസ്ഥയായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രാർത്ഥനയുടേയും പ്രവർത്തനത്തിന്റേതുമായ ലളിതജീവിതം ജീവിതശൈലിയായി സ്വീകരിച്ച്, ദൈവത്തിനും ദൈവജനത്തിനും സേവനം ചെയ്യുക എന്നതാണ്, സെന്റ് മർത്താസിന്റെ പ്രഖ്യാപിതലക്ഷ്യം. മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പ്രാരംഭപരിശീലനമാണ് ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കുള്ളത്. അതിൽ ആറുമാസക്കാലം അർത്ഥിനികൾ - ആസ്പിരന്റ്സ്- ആയി കഴിയും, തുടർന്ന് ഓരോ കൊല്ലം ദീർഘിക്കുന്ന പോസ്റ്റലൻസിയും നൊവിഷ്യേറ്റും, ജൂണിയറേറ്റും അംഗങ്ങൾക്കുണ്ട്. നൊവിഷ്യേറ്റിനുശേഷം ആദ്യം ഒരു വർഷത്തേക്കും, പിന്നീടു രണ്ടു വർഷത്തേക്കും, അനന്തരം മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കും, അവസാനമായി നിത്യവ്രതവാഗ്ദാന സമർപ്പണവും അംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നു. തിരുസഭയുടേയും രൂപതയുടേയും അതാത് ഇടവകയുടേയും ആവശ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി സേവനരംഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് അംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. സൺഡേസ്ക്കൂൾ, നഴ്സറിസ്ക്കൂൾ, ബോർഡിംഗ്ഹൗസ്, ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, പ്രസ്, ബുക്കുസ്റ്റാൾ, ആശുപത്രി മുതലായവയാണ് സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങൾ.

15-കൊല്ലക്കാലത്തേയ്ക്കു മൂലമറ്റത്തെ ഒരു ഭവനം മാത്രമാണ് സെന്റ് മർത്താസിനുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ 1971-ൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ ശ്രീ. മാത്യു വർക്കിയുടേയും താൽപര്യപ്രകാരം, പാലായിൽ ളാലം പള്ളിയിടവകയിൽ, മോൺ. ജേക്കബ് വെള്ളരിങ്ങാട്ടു സംഭാവന ചെയ്ത സ്ഥലത്ത് ഒരു ശാഖാഭവനം സ്ഥാപിതമായി. അവിടെ കെട്ടിടങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്നത് ഇരു സഹോദരന്മാരും ചേർന്നാണ്. ഈ ഭവനമാണ് സഭയുടെ നൊവിഷ്യേറ്റ് ഭവനം. തുടർന്നും പല ശാഖാഭവനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു കഥാപുരുഷൻ വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്യുകയും സഭയെ വളർത്തിവലുതാക്കുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെയാണ് സെന്റ് മർത്താസിലെ അംഗങ്ങളെ പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. തങ്ങളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന സ്നേഹനിധിയായ ഒരു പിതാവിനെയാണ്, സ്മര്യപുരുഷനിൽ സെന്റ് മർത്താസുകാർ ദർശിച്ചിരുന്നത്.

1956-ൽ മൂലമറ്റത്ത് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ബീജാവാപം ചെയ്ത സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, കിളിർത്ത്, പടർന്ന്, പന്തലിച്ചു. ഇന്ന് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ 120 അംഗങ്ങളുണ്ട്. കേരളത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമായി അഞ്ചു രൂപതകളിൽ 10 ഭവനങ്ങളിലായിട്ടാണ് 120 പേർ വസിക്കുന്നത്. സന്യാസത്തിലൂടെ ദൈവസേവനത്തിന് അവസരം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന, സ്മര്യപുരുഷൻ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയ്ക്കൽ എന്നുമെന്നും അനുസ്മരണീയനാണ്. കേരളസഭാചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും.

മിശിഹായോടൊത്തു ജീവിച്ച വ്യക്തി

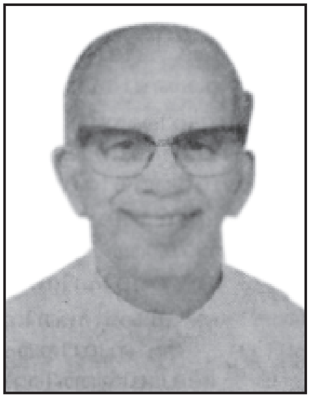

മോൺ. കുര്യൻ വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കൽ

മോൺ. കുര്യൻ വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കൽ

(മുൻ റെക്ടർ, വടവാതൂർ സെമിനാരി, കോട്ടയം.

സഭാ സ്ഥാപകന്റെ ഒന്നാം ചരമവാർഷികത്തിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്)

പരിപാവനമായ ഈ അവസരത്തിൽ, ഉജ്ജ്വലവും പരിശുദ്ധവും, ജീവദായകവുമായ ഈ അവസരത്തിൽ, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഔതച്ചേട്ടന്റെ നിര്യാണത്തിന്റെ വാർഷികം നാം ആചരിക്കുകയാണ്. സഹധർമ്മണി, മക്കൾ, ബന്ധുജനങ്ങൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ, നാട്ടുകാർ ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടവർ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ, ചുരുക്കമായി ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ബലിയുടെ അതിപ്രധാനമായ ഒരുഭാഗത്ത്, കൂദാശവചനങ്ങൾക്കുശേഷം നാം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമാണല്ലോ. ''കർത്താവേ, എളിയവരും, ബലഹീനരുമായ ഈ ദാസർ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന്, ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനും നാഥനുമായ ഈശോമിശിഹായുടെ പീഢാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും ആരാധ്യവും പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവുമായ ഈ രഹസ്യത്തെ സന്തോഷത്തോടെ സ്മരിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'', അൾത്താര കർത്താവിന്റെ കബറിടമാണ് എന്ന് കുർബാനയിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ബലിസമയത്ത്, നമ്മൾ ദൈവനാമത്തിലാണ് ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മൾ ബലഹീനരാണ്, എളിയവരാണ്, നമ്മുടെ രക്ഷകനേയും നാഥനേയും പോലെ നമുക്കു കടപ്പെട്ടവനോ, നമുക്ക് ബഹുമാന്യനോ, നമുക്കാരാധ്യനോ ആയിട്ട് വേറെയാരുമില്ല. അവിടുത്തെ പീഢാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും സ്മരണ നാം സന്തോഷത്തോടെ ആചരിക്കുന്നു. കാരണം ഇതുവഴിയായിട്ട് മനുഷ്യകുലം മുഴു

വൻ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതുവഴി നമുക്ക് നവജീവൻ ലഭിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുവഴിയായിട്ടത്രേ ലോകരക്ഷ മുഴുവൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതും. അതു മനസ്സിലാക്കിയ നാം സന്തോഷത്തോടെ സ്മരിക്കുന്ന ഈ സംഭവങ്ങളെ, അത് എത്ര ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നുവോ അത്രമാത്രം അത് മിശിഹായ്ക്ക് സ്തുതികരവും നമുക്ക് സഹായകവുമായിത്തിരുന്നു, ഇവയൊക്കെ ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച് മിശിഹായെ നാം സ്തുതിക്കുന്നു., നമുക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു, നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചു, രോഗികൾക്ക് രോഗശാന്തിയും പാപികൾക്ക് പാപമോചനവും, ക്ലേശിതർക്ക് ആശ്വാസവും, സ്നേഹിതർക്ക് ആനന്ദവും അവിടുന്നു പ്രദാനം ചെയ്തു. ആ മിശിഹായുടെ ജീവിതത്തെ നാം സ്മരിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ദേവാലയത്തിൽ കൂടുമ്പോൾ നാം അതുചെയ്യുന്നു. എത്ര മെച്ചമായി അത് ചെയ്യുന്നുവോ അത്രമാത്രം മിശിഹായ്ക്ക് സ്തുതിജനകവും നമുക്ക് അനുഗ്രഹദായകവുമാണ്.

ഇതോടൊന്നിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ സ്മരണ എളിയവരും ബലഹീനരുമായ നമ്മളെ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഇവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയത്, നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ ഔതച്ചേട്ടന്റെ സ്മരണയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഔതച്ചേട്ടന്റെ നാമത്തിൽക്കൂടിയാണ് നാം ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നത്. ഔതച്ചേട്ടനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പിതാവ്, അല്ലെങ്കിൽ പിതാമഹൻ, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരൻ, ഞങ്ങളുടെ ചിറ്റപ്പൻ, പേരപ്പൻ, സുഹൃത്ത് ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ പറയാവുന്ന ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഇവിടെ ഗണ്യമായവിധം കൂടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനപുത്രിമാരായ മർത്താസ് സഹോദരിമാരെയും ഞാൻ പ്രത്യേകം, നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഇവിടെ തിരുഹൃദയമഠം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മുതൽ അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഒരു ആത്മസുഹൃത്തും ഉപകാരിയുമായിരുന്നു. പിന്നെ ഇവിടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികർ, അവരുടെ ജോലികാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊന്നുള്ളത് ഈ പ്രകൃതി മുഴുവനുമാണ്. ദൈവമാണല്ലോ സകലത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവും നാഥനും പരിപാലകനും. എന്നാൽ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിയെ മനുഷ്യൻ അവന്റെ നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പുകൊണ്ട് സമ്പന്നമാക്കി. ഏദൻതോട്ടത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യുവാൻ ദൈവം അവനെ നിയോഗിച്ചു എന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ ഔതച്ചേട്ടൻ സൗകര്യപ്രദമായ പാലാദേശത്തെ വിട്ട് അന്നു കാടുപിടിച്ചുകിടന്ന, വഴിയൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ഈ സ്ഥലത്തു വന്ന്; ഇതിനെ തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും മുളകുതോട്ടങ്ങളുമാക്കി. ഒടുവിൽ ഇത് ഒരു നല്ല കേന്ദ്രമായി തീരത്തക്കവണ്ണം ഇതിനെ സംസ്ക്കരിച്ച്, വിശുദ്ധീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘ

ദൃഷ്ടിയും അദ്ധ്വാനവും അദ്ദേഹത്തോടു സഹകരിച്ച മറ്റുള്ളവരോടു അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച നല്ല മന:സ്ഥിതിയുമാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണമായത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനും നാഥനുമായ എന്നുപറയുമ്പോൾ, ഇവിടെയുള്ള നാട്ടുകാരും ഇവിടെയുള്ള വൃക്ഷലതാദികളും എല്ലാം എല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടുമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനും നാഥനുമായ ഈശോമിശിഹായുടെ എന്നതുപോലെ തന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഔതച്ചേട്ടന്റേയും പീഢാനുഭവത്തിന്റെയും സ്മരണ നമുക്കുണ്ട്. കൃഷിക്കാരായ നിങ്ങൾക്കറിയാം ഫലസമൃദ്ധമായ വിളവുകൾക്കുവേണ്ടി നാം എന്തുമാത്രം പീഡസഹിക്കണമെന്ന്. കുടുംബനാഥന്മാരായ നിങ്ങൾക്കറിയാം കുടുംബത്തെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോരുന്നത് എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്ന്. വികാരിമാർക്കറിയാം കൈക്കാരൻമാരും ഇടവകക്കാരും എന്തു ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് അവരുടെ നാടിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന്. ഞാനിതൊന്നും ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ ചിന്തയ്ക്കു ഞാൻ വിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഔതച്ചേട്ടൻ നാടിന്റെ രക്ഷകനാണ്. പല നല്ല പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും നാഥനാണ്. പലതിലും, മറ്റുള്ളവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനൊക്കെയും പീഡസഹിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഒടുവിൽ അവശനായി, ആ അവസരങ്ങളിൽ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നതിനോ നടക്കുന്നതിനോ നിവൃത്തിയില്ലാതെ സഹിച്ചു. അവസാനമാസങ്ങളിൽ രോഗശയ്യയിലും സഹിച്ചു. അങ്ങനെ പീഡാനുഭവത്തിലും കർത്താവ് അദ്ദേഹത്തെ പങ്കാളിയാക്കി – പീഡാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും, ഒരു വർഷംമുമ്പ് ഇവിടെ നടന്ന സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും, സ്മരണ കൊണ്ടാടുകയാണ് നാം ഇപ്പോൾ. കാരണം അദ്ദേഹം മിശിഹായോടൊത്തു ജീവിച്ചു, ഒരു വർഷം മുമ്പ് മരിച്ച് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു പക്ഷേ ഇന്നും മിശിഹായോടൊത്തു ജീവിക്കുന്നു എന്ന് നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം.

മറ്റൊരു സ്മരണകൂടി ഇന്ന് നമുക്കുണ്ടാകണം. നാം ഓരോരുത്തരേയും സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണത്. നാം കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നുണ്ടോ? കർത്താവിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾക്കും സുവിശേഷ സത്യങ്ങൾക്കും അനുസരണമായി നാം ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ പഠനത്തെ മിശിഹായുടെ ചൈതന്യത്തോടു ചേർത്തു ദൈവത്തിനു നാം സമർപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? കർത്താവിനോടൊത്ത് നമുക്കു പ്രിയങ്കരനായിട്ട്, ഭൂമിവിട്ട്പോയ ഔതച്ചേട്ടന്റെ ചവിട്ടടികൾ പിൻചെല്ലുവാൻ നാം മുതിരുന്നുണ്ടോ? നാമും മരിച്ച് ഒരു കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെടുമ്പോൾ സമാധാനത്തോടുകൂടി നമുക്ക് കർത്താവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? അങ്ങനെ നാം അടക്കപ്പെട്ടശേഷം കർത്താവിനോടുകൂടി നമുക്കുമുമ്പ് പോയിരിക്കുന്ന ആളുകളോടൊത്ത്, നാമും മഹത്വത്തോടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുമോ?

ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ നാം ചിന്തിക്കണം. ഓരോ പ്രാവശ്യവും ബലിപീഠത്തിനു മുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ നാം ഇതു സ്മരിക്കണം. എനിക്കും കർത്താവിനോടു ചേർന്നു, കർത്താവിനെ ആഗ്രഹിച്ച് എന്റെ ജീവിതം പവിത്രീകരിക്കണം. എന്റെ മരണം പരിശുദ്ധമാക്കുകയും, എന്റെ ഉത്ഥാനം എനിക്ക് തീർച്ചയാക്കിതീർക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ, കർത്താവേ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമോ അതു ചെയ്യുവാൻ എന്നെ ഒരുക്കേണമേ. ഔതച്ചേട്ടനെപ്പറ്റി പറായനുള്ളത് ഇതാണ് - അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല ഓട്ടം ഓടി നല്ല യുദ്ധം ചെയ്തു. നീതിമാനായ കർത്താവ് അവിടുത്തേയ്ക്ക് കിരീടം നൽകും. ഇന്ന് കുർബാനയിലെ ലേഖനത്തിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചുകേട്ടു പക്ഷിയുടേയും, നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും തേജസ്സ് പ്രത്യേകമാണ്, എന്ന്. അതായത് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു, എങ്കിലും അദ്ദഹം ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മഹിമ, അത് ഏറെക്കുറെ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയേയുംകൂടി അനുസരിച്ചിരിക്കും. ചെടികൾക്ക് നിങ്ങൾ വെള്ളമൊഴിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും ആ ചെടികൾ എത്ര നന്നായിട്ട് മുളച്ചുവരും എന്നുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യുവാൻ വിട്ടുപോയിട്ടുള്ളവ നാം നമ്മുടെ ജീവിതം വഴിയായി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് അവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, അത് അദ്ദേഹത്തിന് ഗുണകരമാകും. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ ദിവ്യബലി സമർപ്പണവും കുർബാന സ്വീകരണവും, പ്രാർത്ഥനകളും കാഴ്ചവയ്ക്കുക ഏറ്റം ഉചിതമായ കാര്യമാണ്.

അദ്ദേഹം ചെയ്തതു, ഇന്നു സുവിശേഷത്തിൽ വായിച്ചുകേട്ടതുപോലെതന്നെയായിരുന്നു കർത്താവ് തന്റെ നിത്യവിധിക്കുവരുമ്പോൾ, ഞാൻ വിശന്നുവന്നു, നിങ്ങളെനിക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ തന്നു. ഞാൻ ദാഹിച്ചുവന്നു, നിങ്ങളെനിക്കു കുടിക്കുവാൻ തന്നു. എന്നു പറയുന്നത് കേൾക്കാൻ നമുക്കുശ്രമിക്കാം. അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവച്ച ആ നല്ല കൃത്യങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനമക്കളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുമിത്രാദികളും സുഹൃത്തുക്കളും ചെയ്താൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉയിർപ്പ് കൂടുതൽ തേജസ്സുള്ളതാക്കി ത്തീർക്കുവാൻ നമുക്കും സാധിക്കും. അതിന് നമുക്ക് കഴിവുള്ളതൊക്കെ ചെയ്യാം. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടിമാത്രമല്ല, മരിച്ച ഏവർക്കും വേണ്ടിയും നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ഔതച്ചേട്ടൻ
ഒരു വലിയ മനുഷ്യനായിരുന്നു

ഫാ. എബ്രാഹം കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ

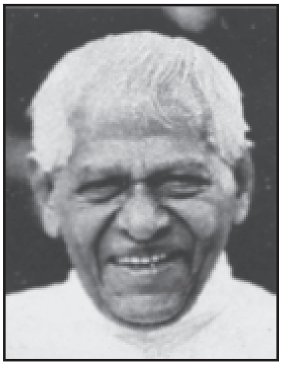

ഫാ. എബ്രാഹം
കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഒരു സായാഹ്നവേളയിൽ ബോയിസ്ടൗൺ മുറ്റത്ത് ഒരു കാർ വന്നു നിന്നു. ഇറങ്ങി വന്നത് കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനായിരുന്നു. സമരിറ്റൻ സൊസൈറ്റിയുടെ സ്ഥാപക ഡയറക്ടേഴ്സിൽ ഒരാളായിരുന്ന അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരു സാധാരണ സന്ദർശകനായിരുന്നെങ്കിലും അന്ന് അദ്ദേഹം വിവശനും വികാരഭരിതനുമായി കാണപ്പെട്ടു. മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലുള്ള ചരിത്രം പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടു അദ്ദേഹം തുടർന്നു, ''ആ സമൂഹം നിറുത്തിക്കളയണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സാധാരണക്കാരുടെ ഭവനങ്ങളുടെ മേൽക്കൂരകൾക്കുള്ളിൽ അവിവാഹിതരായി, സാമ്പത്തികം, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവയുടെ കുറവുകാരണം സന്യാസസമൂഹാംഗമാകാൻ സാധിക്കാതെ നീറിനീറിക്കഴിയുന്ന അനേകം യുവതികൾക്ക് ഒരു അഭയമരുളണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചു. വളരെ പണം ചെലവുചെയ്തു. പ്രതീക്ഷകൾ വലുതായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എല്ലാംകൂടെ തകരുകയാണ്. അവസാനം വന്ദ്യപിതാവ് പറഞ്ഞത് ഏതെങ്കിലും ഒരച്ചൻ ഇതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നെങ്കിൽ ഒരു പുനരാചോലന നടത്താം എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിരാച്ചൻ അത് ഏറ്റെടുക്കണം. ആ സ്ഥാപനം നമുക്ക രക്ഷിച്ചെടുക്കണം''. മനോവേദന നിറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽക്കൂടെ തെളിഞ്ഞുവന്ന ആ ഹൃദയം സ്വകുടുംബഭിത്തികളെ മറികടന്ന് വിസ്തൃതമായ ഒരു ലോകത്തെത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിയത്തക്കവിധം അത്ര വിശാലമാണല്ലോ എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും ആദർശൗന്നത്യവും അനിതരസാധാരണമായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ ഇരുവരും കൂടെപോയി വന്ദ്യപിതാവിനെ കണ്ട് വേണ്ട ഉറപ്പുനൽകി നിവേദനം അർപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് മർത്താസ് സഹോദരികളുടെ സമൂഹം ഒരുസ്വതന്ത്രസ്ഥാപനമായി തീരുവാനുള്ള ആലോചനകൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്.

മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ
അനുഗൃഹീതനായ ഒരു അൽമായൻ

ഫാ. ഫിലിപ്പ് കയ്പൻപ്ളാക്കൽ ഒ. സി. ഡി.

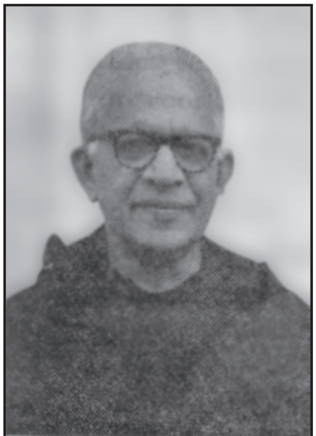

ഫാ. ഫിലിപ്പ്
കയ്പൻപ്ളാക്കൽ
ഒ. സി. ഡി.

കൗൺസിലിന്റെ ചൈതന്യം പൂർണ്ണമായി സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

ഉത്തമനായ ഒരൽമായൻ ആരാണ് എന്നു രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ നമുക്ക് കാണിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. തിരുസഭയെ സംബന്ധിച്ച ഡിക്രിയിൽ കൗൺസിൽ പറയുന്നു: ''ഭൗതികകാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചും ദൈവഹിതാനുസരണം അനുക്രമപ്പെടുത്തിയും സ്വന്തം ദൈവവിളിക്കനുസൃതമായി ദൈവരാജ്യം അന്വേഷിച്ചും ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുക എന്നതാണു അൽമായരുടെ കടമ... സുവിശേഷചൈതന്യത്താൽ പ്രേരിതരായി സ്വകർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് ലോകവിശുദ്ധീകരണാർത്ഥം പുളിമാവായി വർത്തിക്കാൻ ദൈവം അവരെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (അ. 4. ന. 31).

കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗത എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ സാധാരണയായി അറിയപ്പെടുന്ന മാത്യു ജോസഫിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ കൗൺസിൽ ഡിക്രിയിലെ ഈ വാക്കുകളാണ് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ പുളിമാവായി സുവിശേഷചൈതന്യത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടു ജീവിക്കുക എന്നത് എളുപ്പമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിതം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽതന്നെ ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിയാണ് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ്.

കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിച്ചു ഭൗതികസമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ധനതൃഷ്ണയ്ക്കു വിധേയനാകാതെ, ആ ധനം കുടുംബസംരക്ഷണത്തിനും ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കുമായി വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് വസ്തുത. ആ പണം തിന്നും കുടിച്ചും സുഖിച്ചും ചെലവിടുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ജോസഫ് തന്റെ അവസാനനാളുകൾ വരെ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊണ്ട് ലളിതവും ത്യാഗപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ജീവിതമാണു നയിച്ചിരുന്നത്. രോഗിയായി, മറ്റു ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിനോ, യാത്ര പോകുന്നതിനോ, കഴിവില്ലാതിരുന്ന കാലത്തുപോലും ഓലമെടയുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഉത്സുക

നായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ജോസഫിന്റെ ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു ഏകദേശമായ ഒരു ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു.

കളപ്പുരയിൽ ജോസഫിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്ന വേറൊരു സവിശേഷത, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഔന്നത്യമാണ്. കുടുംബജീവിതത്തെപ്പറ്റി "സഭ ആധുനികലോകത്തിൽ എന്ന ഡിക്രിയിൽ നിന്ന് ഏതാനും വാക്കുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. "ക്രൈസ്തവ ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതാവസ്ഥയുടെ കടമകൾക്കും വൈശിഷ്ട്യത്തിനും യോജിച്ച വിധത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക കൂദാശയിൽ സുരക്ഷിതരാണ്. ഒരു വിധത്തിൽ അവർ പ്രതിഷ്ഠിതരുമാണ്. ഈ കൂദാശയുടെ ശക്തിവിശേഷത്താൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കൻമാർ അവരുടെ ദാമ്പത്യപരവും കുടുംബപരവുമായ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യത്താൽ നിറയുകയും അതുവഴിയായി അവരുടെ ജീവിതം മുഴുവനും വിശ്വാസം, പ്രതീക്ഷ, സ്നേഹം എന്നിവയാൽ പൂരിതമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം ഉപരിയുപരി പരിപൂർണ്ണമായും അന്യോന്യ വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കാനും അങ്ങനെ ദൈവമഹത്വം സാധിക്കാനും ഇടയാകുന്നു. തൽഫലമായി മാതാപിതാക്കൻമാരുടെ മാതൃകയും, കുടുംബപ്രാർത്ഥനയും അനുകരിച്ചു കൊണ്ട്, മക്കളെന്നല്ല കുടുംബത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും മാനുഷികമായ പക്വതയും രക്ഷാഫലങ്ങളും വിശുദ്ധിയും പ്രാപിക്കാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തും."

(ന. 48)

കൗൺസിലിന്റെ വാക്കുകൾ പൂർണമായി അന്വർത്ഥമാക്കിയ അപൂർവ്വം ചില കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങളെ മാത്രമേ എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നത് ജോസഫിന്റെ കുടുംബമാണ്. ജോസഫിനെ ഹൈസ്ക്കൂളിൽ സ്ക്കൂൾ ഫൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ വച്ച് എനിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്റെ മാതുലപുത്രിയായ ബ്രിജിറ്റിനെ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ബൽജിയത്തിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ നിന്നും തിരിച്ചെത്തിയശേഷം ഞാൻ ഒരു ദിവസം തിരുവനന്തപുരത്തെ ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ചാപ്പലിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചപ്പോൾ ജോസഫ് വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഞാൻ വിസ്മയഭരിതനായി. ദിവ്യബലി കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചപ്പോഴാണ് ജോസഫ് ബ്രിജിറ്റിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു എന്നും കമ്പുകൊണ്ട് ഒരു കണ്ണു പൊട്ടിയ

തന്റെ പ്രഥമപുത്രിയെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനു തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നതാണെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. ജോസഫിനു തന്റെ പ്രിയ പുത്രിയോടുള്ള ആർദ്രസ്നേഹം അവിടെവച്ചുതന്നെ എനിക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

അഗാധവും ആർദ്രവുംമായ സ്നേഹത്തോടെ അദ്ദേഹം തന്റെ 11 മക്കളേയും ഭാര്യ ബ്രിജിറ്റിനെയും സ്നേഹിച്ചു. ഈ സ്നേഹത്തിനു സർവ്വവിധത്തിലും യോഗ്യരായിരുന്നു ആ ബ്രിജിറ്റും മക്കളും.

ആനന്ദം സദാ കളിയാടിയിരുന്ന ഒരു കുടുംബമായിരുന്നു മൂലമറ്റത്തെ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബം. ഭാര്യയെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ച ജോസഫിനെ അതേവിധത്തിൽതന്നെ ബ്രിജിറ്റും സ്നേഹിച്ചു. മക്കളേയും വളരെ ആർദ്രഭാവത്തോടെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചെങ്കിലും അവർ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ദൈവമക്കളാണെന്നുള്ള ബോധവും ജോസഫിനുണ്ടായിരുന്നു. തൻമൂലം സൽസ്വഭാവത്തോടെയും അന്യോന്യസ്നേഹത്തോടെയും അവർ വളർന്നു വരണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ആ മക്കളിൽ ഒരു കുട്ടിമാത്രം ഒരു വയസ്സുപ്രായമുള്ളപ്പോൾ മരണം പ്രാപിച്ചു. ശേഷിച്ച പത്തു പേരും ജോസഫിന്റെ പ്രതീക്ഷക്കൊത്തവിധം വളർന്നുവന്നു, സ്നേഹനിധിയായ തങ്ങളുടെ പിതാവിന് ആശ്വാസവും ആനന്ദവും പ്രദാനംചെയ്തു.

ഓരോ അൽമായനും ജ്ഞാനസ്നാനംവഴിതന്നെ പ്രേക്ഷിതനായിത്തീരുന്നു. അൽമായപ്രേക്ഷിതത്വം എന്ന ഡിക്രിയിൽ സൂനഹദോസ് പറയുന്നു: "ശിരസ്സാകുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽനിന്നാണ് അൽമായർക്ക് പ്രേഷിത ജോലിക്കുള്ള കടമയും അവകാശവും ഉദ്ഭവിക്കുന്നത്. ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി തന്റെ ഭൗതികശരീരത്തോടു യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും സ്ഥൈര്യലേപനംവഴി പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ശക്തിയാൽ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും കർത്താവുതന്നെയാണ് അവരെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ലോകമെങ്ങുമുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാം രക്ഷയുടെ ദിവ്യസന്ദേശം അറിയുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻവേണ്ടി യത്നിക്കുകയെന്ന മഹനീയ കർത്തവ്യം എല്ലാക്രിസ്ത്യാനികളിലും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു." (ന, 3).

ജോസഫ് ബാല്യകാലം മുതൽ പ്രേഷിത ചൈതന്യത്താൽ നിറഞ്ഞവനായിരുന്നു. പഠിക്കാനുള്ള കഴിവുപരിമിതമായിരുന്നെങ്കിലും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി സ്ക്കൂൾ ഫൈനൽ ജയിച്ചത്, ദൂരദേശത്തുപോയി മിഷൻ പ്രവർത്തനംചെയ്യണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂ

ടെയായിരുന്നു. തദനുസരണം വീട്ടുകാരുടെ സമ്മതത്തോടെ അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ലത്തീൻ പഠനത്തിനുള്ള കഴിവില്ലായ്മ അദ്ദേഹത്തെ ആ സംരംഭത്തിൽ നിന്നു പ്രതിനിവർത്തിപ്പിച്ചു.

വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ജോസഫ് ഭഗ്നാശനായില്ല. കുടുംബജീവിത്തിലും ആ ജീവിത്തോടൊപ്പം മറ്റു രംഗങ്ങളിലും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ മക്കളെയെല്ലാവരേയും ദൈവത്തിനു പ്രിയംകരരായി വളർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. മൂന്നുപെൺമക്കളെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ഒരാൺകുട്ടിയെ കർമ്മലീത്താ സഭാംഗമായികാണുന്നതിന് അഭിലഷിച്ചുകൊണ്ട്, എറണാകുളത്തുള്ള കർമ്മലീത്താ യോഗാർത്ഥിമന്ദിരത്തിൽ അയച്ചു. പക്ഷേ ആ ജീവിതം ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിനു തന്റെ മകനു സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ, വ്യസനത്തോടെയാണെങ്കിലും ദൈവഹിതത്തിനു അദ്ദേഹം തലകുനിച്ചു.

പ്രേഷിതരംഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ അനിതരസാധാരണമായ ഒരു മഹൽകൃത്യം സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപനമാണ്. മിഷണറിയാകാൻ അഭിലഷിച്ച് അത് സാധിക്കാതെ പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്ന ജോസഫ് അനേകായിരങ്ങളെ മിഷണറിമാരായി വളർത്തിവിടാൻ കഴിവുള്ള ഒരു സന്യാസസഭയുടെ സ്ഥാപകനായിത്തീർന്നു. അൽമായർ സ്ഥാപിച്ച സന്യാസസഭ, കേരളത്തിൽ എന്നല്ല, ലോകത്തിൽതന്നെ വേറെയുണ്ടോ എന്നുസംശയമാണ്.

സ്ഥാപകന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല സെന്റ് മർത്താസ് സഭക്കു പ്രത്യേകതയുള്ളത്. യോഗാർത്ഥിനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും, സന്യസ്തരുടെ ജീവിതശൈലിയിലും ഈ പ്രത്യേകത സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. സ്ക്കൂൾഫൈനലെങ്കിലും പാസായവരേയും ധനപുഷ്ടിയുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിച്ചുവളർന്നവരേയുമാണ് കേരളത്തിലെ സന്യാസിനിസഭകൾ സാധാരണ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ധനശേഷിയുടേയും പഠനത്തിന്റേയും അഭാവംമൂലം മറ്റു സന്യാസസഭകളിൽ ചേരാൻ കഴിവില്ലാതിരുന്നവരെയാണ് ജോസഫ് സ്വീകരിച്ചത്. സ്ക്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, ആശുപത്രികൾ മുതലായവ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു ഇതരസന്യാസസഭകൾ മുന്നേറിയപ്പോൾ സ്വസഹോദരങ്ങളുടെ സേവനത്തിനുയോജ്യമായ എളിയജോലികൾ ചെയ്യാനാണ് ജോസഫ് മർത്താസ് സഹോദരികളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചത്. അങ്ങനെ പലവിധത്തിലും സ്വന്തമായ പ്രത്യേകതയും വൈശിഷ്ട്യവും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന സന്യാസസഭയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭ.

ജോസഫിന്റെ സേവനമുദ്ര വഹിക്കുന്ന മറ്റു പല സ്ഥാപനങ്ങളും ഇന്നു

മൂലമറ്റത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇടവകദേവാലയം, തിരുഹൃദയമഠം, സ്ക്കൂളുകൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നതിനും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള അദ്ധ്വാനവും ധനസഹായവും അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്. വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിനെ ഭാരതത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ എന്നുവിളിക്കുന്നതുപോലെ ജോസഫിനെ മൂലമറ്റത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ എന്നുവിളിക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മാർപാപ്പായെയും മെത്രാൻമാരേയും ആദരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്ക എന്നുള്ളത് സഭയിലെ എല്ലാ അൽമായരുടേയും കർത്തവ്യമാണ്. തിരുസ്സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള കൗൺസിൽ ഡിക്രി പറയുന്നു: ''ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷൻമാരും സഭയിലെ ഉപദേഷ്ടാക്കളും ഭരണകർത്താക്കളും എന്ന നിലയ്ക്ക് അജപാലകൻമാർ നിശ്ചയിക്കുന്നതെല്ലാം ക്രിസ്തീയമായ അനുസരണത്തോടെ അൽമായരും, മറ്റെല്ലാ വിശ്വാസികളേയും പോലെതന്നെ സോത്സാഹം സ്വീകരിക്കണം. മരണംവരെയുള്ള തന്റെ അനുസരണത്താൽ ദൈവപുത്രരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള അനുഗൃഹിത മാർഗ്ഗം വെട്ടിതുറന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക അവർ അനുസരിക്കട്ടെ. തങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെപ്പറ്റി കണക്കുകൊടുക്കണ്ട ചുമതലയിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന അധികാരികൾ ഒട്ടും പതറാതെ സന്തോഷപൂർവ്വം അതു നിർവ്വഹിക്കാൻ ഇടവരേണ്ടതിനായി അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ അൽമായർ വിമുഖത കാണിക്കരുത്.'' (അ.4. ന. 37)

പല വൈദികരോടുമൊന്നിച്ചു ജോസഫിനു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേക്ഷിതപ്രവർത്തികൾ എല്ലാംതന്നെ വൈദികരോടൊത്തുള്ളവയായിരുന്നു. എപ്പോഴും ഈ വൈദികർ അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തമസുഹൃത്തുക്കളും ഉപദേശകരും നേതാക്കളുമായിരുന്നു. ഇവരോടൊത്തു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതു ജോസഫിന് എപ്പോഴും സന്തോഷപ്രദവും ആയിരുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയുടെ മാർ ജെയിംസ് കാളാശ്ശേരി മെത്രാനോടാണ് മൂലമറ്റം പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടിയിരുന്നത്. യാത്രസൗകര്യം തീരെ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് ചിലപ്പോൾ കാൽനടയായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം പലപ്രാവശ്യം ചങ്ങനാശ്ശേരിക്കു പോയ ശേഷമാണ് അനുവാദം ലഭിച്ചത്. ഈ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി പിറുപിറുക്കുകയോ മെത്രാനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ ചോദിപ്പിൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും എന്ന ദിവ്യനാഥന്റെ വാക്കുകളെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു തുടർന്നു പരിശ്രമിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

പലപ്പോഴും വിവിധ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ജോസഫിനോടു സംസാരിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും മെത്രാനേയോ വൈദികനേയോ അദ്ദേഹം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതായി കേൾക്കുന്നതിന് എനിക്കിടയായിട്ടില്ല.

പാലാ മെത്രാൻ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ, ജോസഫിന്റെ ക്ലാസ്മേറ്റും, ഉത്തമസുഹൃത്തും, പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുകാരനും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് പാലാ രൂപത സ്ഥാപിതമായതോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു മെത്രാന്റെ അനുവാദവും ആശിർവാദവും ലഭിക്കാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയാണു ജോസഫിന്റെ ഓരോ സംരംഭങ്ങളും കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ വളരുന്നതിനും വികസിക്കുന്നതിനും ഇടയായത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപനവും വളർച്ചയും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്.

അൽമായരുൾപ്പെടെ ദൈവജനം മുഴുവനും വിശുദ്ധിയിലേക്കു വിളിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളത് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസലിന്റെ സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു പ്രബോധനമാണ്. തിരുസഭയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഡിക്രി പറയുന്നു: ക്രൈസ്തവദമ്പതിമാരും, മാതാപിതാക്കൻമാരും, വിശ്വസ്ത സ്നേഹത്തിലും പ്രസാദവരത്തിലും ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ നിലനിൽക്കത്തക്കവിധം പരസ്പരം സഹായിച്ചുകൊണ്ടു വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള അവരുടേതായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചരിക്കണം........ഓരോരുത്തരും കൂടെക്കൂടെ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുകയും തിരുകർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും വേണം. പ. കുർബാനക്ക് ഇതിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകേണ്ടതാണ്. പ്രാർത്ഥന, സ്വയംപരിത്യാഗം, സജീവമായ സഹോദരസേവനം. മറ്റു സുകൃതാഭ്യസങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ഓരോരുത്തനും നിരന്തരം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കട്ടെ.'' (ന. 41, 41)

കൗൺസിൽ ഡിക്രിയുടെ ഈ ഭാഗം വായിക്കുന്ന ഏവർക്കും ജോസഫിനെ മനസ്സിൽ കാണാൻ സാധിക്കും. പരസ്നേഹത്തിനായി സ്വയം ഉഴിഞ്ഞുവച്ച ആ ജീവിതം ദൈവസ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. ആ ദൈവസ്നേഹം നിരന്തരം വളർത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചിരുന്നു.

ബാല്യകാലം മുതൽതന്നെ ദിവസവും ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും വി. കുർബാന ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഉത്സുകനായിരുന്നു. ഈ പതിവ്, യാത്രകളിൽപോലും പാലിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് മകളെ ചികിത്സിക്കാൻ വന്ന് ഒരു ലോഡ്ജിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ കുർബാന കൈക്കൊള്ളാൻ വന്നപ്പോഴാണല്ലോ എനിക്ക് അവിടെവച്ച് ജോസഫിനെ

കാണാൻ സാധിച്ചത്. പള്ളിയിൽ വന്നാൽ മുട്ടിന്മേൽനിന്ന് കുർബാന മുഴുവൻ കാണുകയായിരുന്നു മുൻകാലങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. കൗൺസലിനുശേഷം കുർബാന മലയാളത്തിൽ ചൊല്ലുകയും, ചില സമയങ്ങളിൽ എണീറ്റു നിൽക്കുകയും പതിവായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. രോഗിയായിത്തീർന്നശേഷവും പ്രധാനമായ ഉത്ക്കണ്ഠ ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആയിരുന്നു. കാറിൽപോലും പള്ളിയിൽ പോകാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ദിവസംതോറും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ യേശുനാഥനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി.

കുടുംബപ്രാർത്ഥനയുടെ കാര്യത്തിലും ജോസഫിനു വളരെ നിഷ്ക്കർഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുടുബാംഗങ്ങളെല്ലാംചേർന്നു കുടുംബപ്രാർത്ഥന ഭക്തിയോടെ എത്തിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം താൽപര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കുടുംബ പ്രാർത്ഥന ഒരു മണിക്കൂറെങ്കിലും ദീർഘിക്കും. യാതൊരു ധൃതിയും കൂടാതെ സ്ഫുടമായും ഭക്തി നിർഭരമായും പ്രാർത്ഥന എത്തിക്കുക എന്നതു കളപ്പുര കുടുംബത്തിലെ പതിവായി ഞാൻ തന്നെ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ജോസഫിന്റെ കുടുംബം ഒരു ചെറിയ ദേവാലയമായിരുന്നു. നോവലുകളും മറ്റും വായിച്ചു സമയംകളയാതെ വി. ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം മക്കളെ പഠിപ്പിച്ചത്.

ജോസഫ് പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഒരു അൽമായനു സാധിക്കുന്നവിധം ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ, സദാസമയവും പ്രാർത്ഥനയുടെ ചൈതന്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു എന്നു പറയാം. തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഓരോ വിധത്തിലുള്ള തടസ്സങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വന്നപ്പോൾ, ദൈവത്തിലുള്ള അതിരറ്റ ആശ്രയബോധമാണ് ധീരതയോടെ മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനും കാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെ കഴിവുറ്റവനാക്കിയത്.

ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുമുമ്പുതന്നെ, അൽമായരെ സംബന്ധിച്ച കൗൺസിൽ പ്രബോധനങ്ങളുടെ സാരാംശം ഗ്രഹിച്ച്, ആ ചൈതന്യത്തിൽ ജീവിതം നയിച്ച ഒരു മഹാത്മാവാണ് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

അവിടുന്ന് മനുഷ്യന് പ്രവൃത്തിക്കൊത്ത് പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. (സങ്കീ 62 : 12)

ഒരു അൽമായ അപ്പസ്തോലൻ

മോൺ. തോമസ് പഴേപറമ്പിൽ

മോൺ. തോമസ് പഴേപറമ്പിൽ

പാലാ പട്ടണത്തിൽനിന്നും രണ്ടു മൈൽ വടക്ക്, റോഡു സൈഡിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ദേവാലയമാണ് മുണ്ടാങ്കൽ പള്ളി. അതൊരു സ്വതന്ത്രഇടവകയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല. പാലാ വലിയ പള്ളിയുടെ ഒരു കുരിശുപള്ളിയായി കഴിയാനേ മുണ്ടാങ്കൽ ഇടവകക്കാർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുള്ളു. ആ പ്രദേശത്ത് പലവിധത്തിലും പ്രാബല്യമുള്ള കുടുംബങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. മിക്കവാറും എറകോന്നി കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകളാണ് അവ. മിക്ക കുടുംബങ്ങളിലും വൈദികരുമുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വാസികൾക്കു കുർബാനയിലും ഭക്ത കർമ്മങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ പാലാവരെ നടന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. വീട്ടിൽ വരുന്ന വൈദികർക്കും അനുദിനം ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ പാലായ്ക്കു പോകണം. അന്ന് മോട്ടോർകാറും ബസ്സും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ പ്രദേശത്തുള്ള ആളുകളും അച്ചൻമാരുംകൂടി മുണ്ടാങ്കൽകുന്നിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്ത് പാലാ-തൊടുപുഴ റോഡിനഭിമുഖമായി, വേണ്ട അനുവാദത്തോടെ ഒരു പള്ളികെട്ടിടമുണ്ടാക്കി. ഇടവകജോലികളിൽ നിന്നും വിരമിച്ച് സ്വദേശത്തു വന്നു താമസിക്കുന്ന വൈദികർക്കും ഈ പള്ളി കൂടുതൽ ഉപകാരപ്പെട്ടു. അവിടുത്തുകാരായ പല വൈദികരും മുണ്ടാങ്കൽ പള്ളിയിൽ വന്ന് താമസിച്ചു പോന്നു. ചക്കങ്കുളത്ത് വല്യച്ചൻ, കൊട്ടാരത്തിൽ വല്യച്ചൻ, തലച്ചിറ വല്യച്ചൻ, കളപ്പുരയിൽ അന്ത്രയോസച്ചൻ മുതൽ പേരും, റവ. ഡോക്ടർ, സി.റ്റി. കൊട്ടാരവും മുണ്ടാങ്കൽ വിശ്രമിച്ചു താമസിച്ചവരും, ബഹു. വരകിപ്പറമ്പിൽ മത്തായി അച്ചൻ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന ആളുമാണ്. ചക്കങ്കുളത്ത് വല്യച്ചൻ അധികം താമസിയാതെ കൊവേന്തയിൽ ചേർന്നു സ്ഥലം വിട്ടു. ബഹു. കൊട്ടാരത്തിൽ വല്യച്ചനാണ് ഈ പള്ളിക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകയും കൂടുതൽ കാലം അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

ധൈര്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുവിൻ കർത്താവ്
നീതിമാന്റെ പക്ഷത്തായിരിക്കും (2 ദിനവൃ 19:11)

ഈ പള്ളിക്കടുത്താണ് കളപ്പുരയിൽ ഔതയുടെ വീട്. ഔത തീരെ കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ, അവന്റെ അമ്മയുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നും കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ പള്ളിയിൽ വരും. കുർബാനയുടെ മഹാത്മ്യങ്ങളൊന്നും അവനറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും അവൻ കൈകൂപ്പി നിൽക്കും. ഈ കൊച്ചിന്റെ നിലകണ്ട് പലരും അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൻ ഒരച്ചനാകുമെന്ന് പലരും പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. പ്രൈമറിസ്ക്കൂൾ പഠനം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാലാ ഇംഗ്ലീഷ്സ്ക്കൂളിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു. അവൻ അക്കാലത്ത് കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല കുർബാനയിൽ സഹായിക്കുവാനും പഠിച്ചു. അത്ര എളുപ്പമുള്ള ജോലിയായിരുന്നില്ല അത്. അന്ന് സുറിയാനി ഭാഷയിലായിരുന്നു കുർബാന. അതുകൊണ്ട് സുറിയാനി വാക്കുകളും വാചകങ്ങളും ഹൃദിസ്ഥമാക്കണമായിരുന്നു. ബ. കൊട്ടാരത്തിലച്ചനും, തലച്ചിറയച്ചനുമായിരുന്നു അവനെ അവയെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചത്. പിന്നെ എന്നും കപ്യാർ ജോലികൾ - അൾത്താര ജോലികൾ - ഔത തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തനിക്ക് 5 മണിക്ക് കുർബാന ചൊല്ലിയിട്ട് ഒരിടത്തുപോകണമെന്നു അച്ചൻ പറഞ്ഞാൽ ഔത യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ സമയത്തിന് പള്ളിയിൽ എത്തി അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കും. അതുപോലെ സ്ക്കൂളിൽ നിന്ന് മടങ്ങി വരുമ്പോൾ കടലാസ്, പേന, വിളക്കിന്റെ ചിമ്മിനി മുതലായ ഏതെങ്കിലും സാമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നു സാധാരണ ആരെങ്കിലും പറയും. കുറെ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ എന്നും എന്തെങ്കിലും വാങ്ങാനുണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഔതയുടെ സേവന സന്നദ്ധത! അവൻ എല്ലാം കൃത്യമായി ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ബാക്കിപണവും കണക്കും ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അക്കാലത്ത് "മീനച്ചിൽ വിദ്യാർത്ഥി യൂണിയൻ" എന്ന പേരിൽ, പാലായിൽ ഒരു സംഘടന സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അവർക്ക് ഒരു നല്ലഗ്രന്ഥശാലയും, കലാപരിശീലനപരിപാടികളും വാർഷികാഘോഷങ്ങളുമുണ്ട്. ഔത യൂണിയന്റെ ഒരു സജീവ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു. അകലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു പണം പിരിക്കുവാനുംമറ്റും കളപ്പുരയിൽ കെ. എം. ജോസഫിനെയായിരുന്നു നിയോഗിച്ചിരുന്നത്. തുടർച്ചയായി രണ്ടുമൂന്ന് ദിവസം കുന്നും മലയും കേറിനടന്ന് പൊതുകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടുവാൻ അവൻ സന്നദ്ധനുമായിരുന്നു.

ഒരു വൈദികനാകണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവന്റെ മാതാപിതാക്കളും വീട്ടുകാരും ആഗ്രഹിച്ചു. മുണ്ടാങ്കൽ പള്ളിയിലെ വൈദികരും വികാരിമാരും ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ പാലായിലെ ഹൈസ്ക്കൂൾപഠനം കഴിഞ്ഞ്, സാധുക്കളുടെ ഇടയിൽ വേലചെയ്യുന്നതിന് ഒരു മിഷണറി വൈദികനാകുവാൻ വടക്കേഇന്ത്യയിലെ ഒരു മിഷനിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ ദൈവം അവനെ അവിടത്തെ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ

ഇടയിൽ വേലചെയ്യുവാനല്ല തെരഞ്ഞെടുത്തത്. കേരളത്തിലെ പണക്കാരുടെ ഇടയിൽ വേലചെയ്ത് അവർക്ക് മാതൃകയാകുവാനാണ് വിളിച്ചത്. കാലാവസ്ഥ പിടിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ഒരുകൊല്ലത്തിനുശേഷം അധികാരികൾ കെ.എം. ജോസഫിനെ വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞുവിട്ടു. കഠിനമായ ഇച്ഛാഭംഗവും മനോവേദനയും അവനുമാത്രമല്ല, മറ്റെല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായി.

മാസങ്ങൾ ഏതാനും കഴിഞ്ഞു. അനിശ്ചിതത്വം നീണ്ടു നീണ്ടു പോകുന്നു. അവന്റെ മാതാപിതാക്കൻമാർ പറഞ്ഞു. ഔതയെ നമുക്ക് കല്യാണം കഴിപ്പിച്ച് അവന്റെ ചേട്ടൻ കൊച്ചിന്റെ കൂട്ടത്തിൽവിടാം. അവൻ പണിക്കാരുടെ ഇടയിൽ, മിഷൻജോലി ചെയ്യട്ടെ. ഔതവഴങ്ങി. എന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു. ''എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രയത്നിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള, നല്ല മനസ്സും വിധേയത്വവും, ആരോഗ്യവുമുള്ള ഒരു വധുവിനെ കണ്ടുപിടിക്കണമെന്ന്. നല്ല ദൈവം അവനതു നൽകി. അടുത്തുതന്നെയുള്ള ഞാവള്ളിതെക്കേൽ ബ്രിജിത്തയെ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. സന്തോഷമായി, ആങ്ങളയും പെങ്ങളുംപോലിരിക്കുന്നു. ഏകമനസ്സോടെ ഒന്നിച്ചുപ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള യുവമിഥുനങ്ങൾ.

ചേട്ടൻ കൊച്ചുമായി ആലോചിച്ചു. വെള്ളിയാമറ്റത്ത് ഒരു റബർത്തോട്ടം പുതുതായി വാങ്ങി. പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞ ആദായമായി. പല സാധുക്കൾക്കും വീടുവച്ച് കൊടുത്തു. പിന്നീട് അവർ മൂലമറ്റത്തേക്കു കടന്ന്, വെറുംഭൂമി വാങ്ങി. നല്ല സ്ഥലം. വഴിയില്ല, പന്നിയുടെ ശല്യമുണ്ട്. എങ്കിലും പുറകെ, പുറകെ കുടിയേറ്റക്കാർ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. റബർ ആദായകരമല്ലെന്നു കണ്ടു. തെങ്ങും കുരുമുളകും നട്ടു. നല്ല വളർച്ച, റോഡുണ്ടാക്കി അറക്കുളവുമായി ബന്ധിച്ചു. ഇടുക്കി പദ്ധതിയോടുകൂടി അവരുടെ കുറെയേറെ മുളകുകൊടിയും തെങ്ങും നിരപ്പായ നെടുനീളം സ്ഥലവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സാരമില്ല. പൊതുജനങ്ങൾക്കും പ്രദേശത്തിന്റെ വികസനത്തിനും വേണ്ടി നാമത് സഹിക്കണമെന്ന് ഔത പറഞ്ഞു. അയാളുടെ മഹാമനസ്കത മൂലമറ്റത്തു പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങി.

മുളകുകൊടി കായിച്ചു, നല്ല വിളവ്. രാവിലെ മുതൽ കൂലിക്കാരോടു ചേർന്ന് ഔതയും മുളകു പറിക്കും. തെങ്ങും കായിച്ചു തുടങ്ങി. തേങ്ങ ചുമന്ന് താഴെ റോഡിലിറക്കണം. ഔതയും ചുമന്നു, മറ്റുപണിക്കാരോടൊപ്പം. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വാൻ വാങ്ങി. അതിൽ തേങ്ങായും വളവും ഇറക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആദായം ധാരാളമായി. കളപ്പുരയിൽക്കാർ അഹങ്കരിച്ചില്ല. അവർ അലസരായിരുന്ന് തിന്നുകുടിച്ചു രസിച്ചില്ല. അവർ എന്തെങ്കിലും പണികൾ, തങ്ങൾക്കും അന്യർക്കും

ഉപകാരപ്രദമായ പണികൾ ചെയ്യുവാൻ സമയം വിനിയോഗിച്ചു. മഠം, സ്ക്കൂൾ, പള്ളി മുതലായവ പടുത്തുയർത്തുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു. പലരേയും കണ്ട് സംസാരിച്ച് അനുഭാവം നേടി. തെങ്ങോലയൊന്നും കളയാതെ ശേഖരിച്ച് മെടഞ്ഞു. ഔത തീരെ അവശതയിൽ കിടപ്പിലാവുന്നതുവരേയും ഓലമെടയൽ മുടക്കിയിരുന്നില്ല. ഭാര്യ ബ്രിജിത്തയും അടുക്കളപ്പണികഴിഞ്ഞു കിട്ടുന്ന സമയം ഓലമെടയലിന് വിനിയോഗിച്ചു. ചിലപ്പോൾ അവർ രണ്ടുപേരും കൂടെ മത്സരിച്ച് ഓലമെടയുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ദേവാലയം മൂലമറ്റത്ത് ആവശ്യമാണെന്നും അതാരംഭിക്കണമെന്നും ഔതയ്ക്കു നിർബന്ധം. കൂടി ആലോചിച്ചപ്പോൾ ചില പ്രബലന്മാർ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും അനുകൂലമായ തീരുമാനത്തിന് ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടി. ഒരു സ്ഥലം ഇടപാട് ചെയ്തു. അറക്കുളംപള്ളി വികാരിയുടെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചു. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ചെന്ന് ബിഷപ്പിന്റെ അനുവാദ കൽപന വാങ്ങി. ഇതിനെല്ലാം നടക്കുന്നതും പണം ചെലവു ചെയ്യുന്നതും കളപ്പുരയിൽ ഔതതന്നെ. ഇടവകയായി പള്ളി അനുവദിച്ചശേഷം മറ്റപ്പള്ളിൽ തോമാച്ചനെ വികാരിയായി കിട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ കളപ്പുരയിൽ ഔതയാണ് പണികളെല്ലാം നടത്തിച്ചത്. ഇടവകക്കാരുടെ എണ്ണവും അവരുടെ വാർഷികാദായങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു. ഏറ്റവും ഭംഗിയും ബലവും വിസ്തീർണ്ണവുംമുള്ള ഒരു ദേവാലയം മൂലമറ്റത്തുണ്ടാക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു ഔത. അതിനുവേണ്ടി അയാളുടെ സമയവും സമ്പത്തും, അദ്ധ്വാനവും, ആരോഗ്യവും, വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ അയാൾ യാതൊരു പരിമിതിയും വച്ചില്ല. മൂലമറ്റം പള്ളിയുടെ ഓരോ കല്ലിനും കളപ്പുരയിൽ കുഞ്ഞൗതയുടെ മണമുണ്ടെന്ന് പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളത് വെറുതെയല്ല. ഒരിടവകയിൽ കന്യാസ്ത്രീകളുടേയും കന്യാമഠത്തിന്റെയും സേവനങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന് ഔതക്കറിയാം. തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ മൂലമറ്റത്തു സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ട എല്ലാ സഹായങ്ങളും അദ്ദേഹം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അവർ സ്ഥലത്ത് ഒരു യു.പി. സ്ക്കൂളും ഒരു വലിയ ആശുപത്രിയും ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്ക്കൂളും നടത്തി വരുന്നു. സേവനം ചെയ്യുവാൻ മഠംകാർക്ക് ഔത കൊടുത്ത പ്രേരണയുടെ ഫലം!

കളപ്പുരയിൽ ഔതയുടെ ഔദാര്യവും മഹാമനസ്കതയും കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് സെന്റ് മർത്താസ് മഠത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിലാണ്. സുവിശേഷ വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനും ആത്മാക്കൾക്കുംവേണ്ടി ജീവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരിൽ കന്യകാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്ന നിരവധി യുവതികളുണ്ട്. അവർക്കു വേണ്ടിടത്തോളം പണവും പരീ

ക്ഷായോഗ്യതയുമില്ല എന്നതു മാത്രമാണ് പോരായ്ക. അവർ നിരാശയിൽ കഴിയുന്നു. ഏതു ജോലിയും ചെയ്യുന്നതിന് സന്നദ്ധതയുള്ള ഭക്താത്മാക്കൾ. അവർ ലോകത്തിന്റെ വഷളതയിൽപ്പെട്ട് ചീത്തയായി പോകുവാനിടയുണ്ട്. ഔതയുടെ ഹൃദയം വേദനിച്ചു. അവരെ ദൈവത്തിനും സമൂഹത്തിനും വേണ്ടി പ്രയോജനപ്പെടുത്താമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുനോക്കി. ബഥനിയിൽ ഈശോയുടെ മുഖത്തുനോക്കി ഇരുന്നുകൊണ്ട് മേരി സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരി മർത്താ, ഈശോക്കുവേണ്ടി ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചിരുന്നല്ലോ. രണ്ടുപേരും ഈശോയെ സ്നേഹിച്ചവർ, ഈശോയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിച്ചവർ, തിരുഹൃദയമഠത്തിനു സമീപമായി കുറച്ചുസ്ഥലം ഔത വാങ്ങി. ഒരു കെട്ടിടമുണ്ടാക്കി. അപേക്ഷകരെ സ്വീകരിച്ച് അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. ബിഷപ്പിന്റെ അനുവാദത്തോടെ ഒരു എസ്. എച്ച്. സിസ്റ്ററിനെ അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിനായി ഇടപാടുചെയ്തു. പ്രാരംഭകാലത്ത് അവർക്കുവേണ്ട സാമ്പത്തികസഹായങ്ങളെല്ലാം ഔത നൽകിപ്പോന്നു. വിവിധജോലികളിൽ അവർ ഏർപ്പെട്ടു. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ കൊച്ചിനേയും, ധനശേഷിയും ഔദാര്യവുമുള്ള മറ്റു പലരേയും സെന്റ് മർത്താസുകാരുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി. അവർക്കു ശാഖാമഠങ്ങളുണ്ടായി. പലരൂപതകളിലേക്കും വികസിച്ചു. അവരുടെ വിവിധജോലികൾക്കു കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലംകൊണ്ട് സ്വയം പര്യാപ്തമായി ജീവിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നു. ആ സമൂഹം അനുദിനം മുന്നേറുന്നു. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ രജതജൂബിലി മൂലമറ്റത്ത് മാതൃഭവനിൽ വച്ച് 1981–ൽ ആഘോഷിച്ച്, അവർ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു.

കളപ്പുരയിൽ ഔത ഒരു മിഷനറി വൈദികനാകുവാൻ കരുതിയെങ്കിലും ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ഒരൽമായനായി ജീവിച്ച് സേവനം ചെയ്യുവാനാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അന്യർക്കും സമുദായത്തിനു പൊതുവേയും, നന്മയും സന്തോഷവും നൽകുന്ന ഒരു അൽമായ പ്രേക്ഷിതനെ നമുക്കു മാതൃകയായി നൽകുവാനാണ് ദൈവം തീരുമാനിച്ചത്. സാധാരണ കൃഷിപ്പണികൾ ചെയ്യുന്ന ഒരൽമായൻ. അസൂയയില്ലാത്ത ഒരു അൽമായൻ. ധനംകൊണ്ട് സ്വയം സുഖിക്കാതെ അന്യർക്കു നന്മ ചെയ്തവൻ. ഇങ്ങനെയുള്ള അൽമായരാണ്, വൈദികരെക്കാൾ സഭയ്ക്ക് നന്മ കൈവരുത്തുന്നത് എന്ന് ഔത വഴി ദൈവം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

സേവനത്തിന്റെ 25 വർഷങ്ങൾ

ഫാ. കമിൽ
സി.എം.ഐ.

മൂലമറ്റത്ത് 1956-ൽ ആരംഭിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന സന്യാസിനീ സമൂഹം ഇന്നും നാളെയും രജത ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുകയാണ്.

കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് ആണ് ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത കുറഞ്ഞവർക്കും സാമാന്യ പ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞവർക്കും സന്യാസ ജീവിതം നയിക്കാൻ സൗകര്യം നൽകുന്നുവെന്നതാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രത്യേകത. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിധവകളെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

നാല് അംഗങ്ങളോട് കൂടി എളിയ രീതിയിൽ തുടങ്ങിയ ഈ സമൂഹത്തിന് ഇന്ന് 130 ഓളം അംഗങ്ങളുണ്ട്. കേരളത്തിലും പുറത്തുമായി വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ സേവനം അവർ കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നു.

ലളിതജീവിതം നയിക്കുകയും എളിയവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയുമാണ് ഈ സന്യാസിനികളുടെ ലക്ഷ്യം. ശിശുവിദ്യാഭ്യാസം, ആതുരസേവനം, മുദ്രണാലയ പ്രേഷിതത്വം, യുവതികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തൊഴിലുന്മുഖ പരിശീലനം ഈ രംഗങ്ങളിലാണ് പ്രധാനമായും ഇവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

പ്രരംഭ പരിശീലനകാലം പിന്നിട്ട് 1970-ൽ ഇവർ പ്രവർത്തനരംഗത്തേക്ക് വന്നു. 1974 ലാണ് പ്രഥമാംഗങ്ങൾ വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തിയത്.

മൂലമറ്റം, കുടയത്തൂർ, പാലാ, അമനകര, ശാന്തിഗ്രാം, മുരിക്കാശ്ശേരി എന്നിവിടങ്ങളിലും മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ഉജ്ജയിനിലും ഭവനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ സി. ജിനോ വെള്ളിമുഴയിലും ഡയറക്ടർ ഫാ. ലിയോപ്പോൾഡ് സി.എം.ഐ.-യുമാണ്.

ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഇന്ന് ദിവ്യകാരുണ്യാരാധന നടത്തും. നാളെ രാവിലെ 9ന് ബിഷപ്പ് ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിന്റെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആശിർവാദം, സമൂഹബലി, ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2-ന് ബിഷപ്പ് ഡോ. പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിലിന്റെ പൊന്തിഫിക്കൽ കുർബ്ബാന തുടർന്ന് വ്രതവാഗ്ദാനം എന്നിവ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഫാ. കമിൽ, സി.എം.ഐ.

അത്മായനായ
ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ.

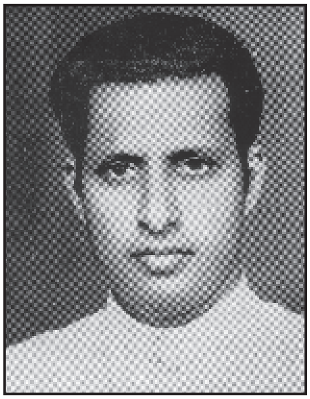

ഫാ. ഇമ്മാനുവൽ വരിക്കമാക്കൽ

ഫാ. ഇമ്മാനുവൽ വരിക്കമാക്കൽ

(4-01-1975 മുതൽ 5-1980 വരെ
മൂലമറ്റം പള്ളി അസിസ്റ്റന്റ് വികാരി)

1999-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അൽമായനായ സഭാ സ്ഥാപകൻ
എന്ന കൃതിക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയത്

1975- മുതൽ 1980 വരെ മൂലമറ്റം പള്ളിയിലെ അസി. വികാരി എന്ന നിലയിലും അതിന് ശേഷം ഇലപ്പള്ളി വികാരി എന്ന നിലയിലും മൂലമറ്റം പ്രദേശത്തെ ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ എനിക്ക് അവസരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹവുമായി അത്തരത്തിൽ കുറേയൊക്കെ അടുത്ത് ബന്ധപ്പെടാനും ഇടയായി. മൂലമറ്റം ഇടവക ജീവിതത്തിലും മൂലമറ്റത്തെ പൊതു ജീവിതത്തിലും ഏറെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്ന ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ എന്ന മാന്യദേഹവുമായി ഇടപഴകാൻ സാധിച്ചതും അക്കാലത്താണ്. **മർത്താസ് സമൂഹത്തിൽ പ്രവേശനം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ മാതാവ് അന്ന് ഒരിക്കൽ തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക വിഷമതകളെപ്പറ്റി എന്നോട് പറയുകയും പ്രവേശനം തേടുന്നതിന് സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഔതച്ചേട്ടനോട് ആ വിവരം പറഞ്ഞ് മർത്താസിൽ ആ കുട്ടിക്ക് പ്രവേശനം ലഭ്യമാക്കിയതും, തദവസരത്തിൽ മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സിദ്ധിയെക്കുറിച്ചും തനിമയെക്കുറിച്ചും സംസാരമുണ്ടായതും ഞാൻ ഓർമിക്കുന്നു. "സെന്റ്മർത്താസ് സ്ഥാപിച്ചതും അതു നടത്തുന്നതും കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനാണ്". എന്ന കാര്യത്തിൽ അന്ന് ആ പ്രദേശത്തുള്ള ആർക്കും ഒരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു.** ഞാൻ മൂലമറ്റത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തെല്ലാം ഔതച്ചേട്ടന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ മതിപ്പോടെ ചിന്തിക്കാനേ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

മൂലമറ്റം വിട്ടതിന് ശേഷം ഏറെക്കഴിഞ്ഞ് ഒരിക്കൽ ഔതച്ചേട്ടന്റെ മകൻ കുര്യാച്ചനെ സാന്ദർഭികമായി കാണുന്നതിനിടയായി. അപ്പോൾ, സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപനം, വളർച്ച ഇവ സംബന്ധമായി അരമനയിൽ നിന്ന് ചില തെളിവുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ രേഖകളിലൂടെ തെളിയിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ ഏറെ പ്രയാസമുണ്ടെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. ഈ അടുത്തയിട നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ കുര്യാച്ചൻ എന്റെ അടുത്ത് വന്ന് അഭിവന്ദ്യ പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച രേഖകൾ കണ്ടെടുത്ത്, അത് ഒരു പുസ്തകമാക്കി തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും, അതിന് ഞാൻ തന്നെ ഒരു അവതാരിക എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നും എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ചരിത്രാന്വേഷികൾക്ക് പൊതുവേയും മർത്താസിലെ സിസ്റ്റേഴസിന് പ്രത്യേകിച്ചും ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമാണ് ഇത് എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. അടുത്തകാലത്ത് സന്യാസ സമൂഹങ്ങളിൽ അവയുടെ ഉൽഭവത്തേയും വളർച്ചയേയും കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ കൂടുതലായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. സഭയുടെ കാരിസത്തേയും തനിമയേയും (Charisam & Identity) സംബന്ധിക്കുന്ന അറിവ് ലക്ഷ്യബോധത്തിന് ആക്കം കൂട്ടുന്നു എന്ന സത്യം ഇന്ന് പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. മർത്താസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളർച്ചയുടെ വഴികളിൽ അവർ ദ്രുതഗതിയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മൂലമറ്റത്തുമാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്ന ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹം ഇന്ന് ഇൻഡ്യയുടെ വെളിയിൽ പോലും പ്രവർത്തന മേഖലകൾ തുറന്നിട്ടുണ്ട്. സന്യാസ സമൂഹം എത്ര വളർന്നാലും അതിന്റെ പ്രവർത്തക സിദ്ധി സ്ഥാപകസിദ്ധിയോട് നിരന്തരം ബന്ധപ്പെട്ടാണ് വളരേണ്ടത് എന്ന കാര്യം ഇപ്പോൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അപ്പസ്തോലൻമാരോടും, വിശുദ്ധരോടും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരോടുമൊക്കെ ബന്ധപ്പെടുത്തി സന്യാസസഭകളുടെ ഔന്നത്യം നിശ്ചയിക്കുന്ന സാധാരണ പതിവും ഇങ്ങനെയാകാം ഉടലെടുത്തത്.

ജന്മംകൊണ്ടും പ്രവർത്തനം കൊണ്ടും സാമാന്യഭിന്നമാണ് മർത്താസ് സമൂഹം എന്ന് മുൻപരിചയത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു സാധാരണ അത്മായനാണല്ലോ സഭാ സ്ഥാപകൻ. അംഗങ്ങളെ തെരെഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും പ്രത്യേക പരിഗണനകൾ ഉണ്ട്.

ഇവയെല്ലാം മർത്താസിന്റെ പ്രത്യേക "കാരിസ്"ത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഘട കങ്ങളുമാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഓരോ സമൂഹത്തിന്റേയും കാരിസത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുക സാധാ രണമാണ്. ഒരു പക്ഷെ മൂലമറ്റത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പിറ വിയെടുത്ത ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രത്യേക വിധത്തിൽ പരിപാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാകാം പ്രതികൂലസാഹ ചര്യങ്ങളിലും ഇവരുടെ പുരോഗതി വേഗത്തിലാകുന്നത്.

മുൻപരിചയത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്നെ ഒരുകാര്യം മർത്താ സിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഹോദരികളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. പരിശുദ്ധാ രൂപിയാൽ നിങ്ങൾ പ്രചോദിതരാണങ്കിൽ അതു തന്നെയാണ് നിങ്ങ ളുടെ ശക്തി. വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരോടോ, വിശുദ്ധരോടോ കഴിയുമെങ്കിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരോടോ ബന്ധപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും മഹത്വീകരിക്കാനുള്ള ഇന്നത്തെ സാധാരണ പ്രവണതയ്ക്ക് നിങ്ങളും അടിമപ്പെടരുത്. സ്വന്തം സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ ഉറവിടം തേടി നിങ്ങൾ അന്വേഷണം തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് ശരിയായ വഴിയിൽക്കൂടിത്തന്നെ ആയിരക്കട്ടെ. മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹത്തെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ തനിമയിലേയ്ക്കും സിദ്ധിയിലേയ്ക്കും നയിക്കു ന്നതിന് ഇത്രയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടി രേഖകൾ ശേഖരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ തയ്യാറായ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് ശക്തി ഉൾക്കൊണ്ട് തനിമയിലേക്കും സിദ്ധിയിലേക്കും വളരുന്ന ഒരു സന്യാസിനി സമൂ ഹത്തെ ഞാൻ ഭാവനയിൽ കാണുന്നു. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ള എല്ലാ വായനക്കാർക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ശുപാർശചെയ്യുന്നു. ചരിത്രാന്വേഷികൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഒരു വഴികാട്ടിയുടെ ആവശ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കായിരിക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം ഏറെ പ്രയോജനപ്പെടുക.

കുടയത്തൂർ **ഫാ. ഇമ്മാനുവൽ വരിക്കമാക്കൽ**

15-11-1999

ഓർമ്മയുടെ കാണാപ്പുറങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം....

ഫാദർ ജേക്കബ് പുത്തൻകണ്ടം

അന്യ ജീവനുതകി സ്വജീവിതം
ധന്യമാക്കുമമലരെ വിവേകികൾ

ഫാദർ ജേക്കബ്
പുത്തൻകണ്ടം

ഭാരതീയ കവിയായ കുമാരനാശാന്റെ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച വരികളാണ് വന്ദ്യനായ കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടന്റെ 30-ാം ചരമ വാർഷികത്തിന്റെ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ കുര്യാച്ചൻ തന്റെ പിതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മകൾ പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തിയത്. പ്രസംഗങ്ങളെക്കാൾ മനുഷ്യജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നത് ജീവിതമാതൃകയാണെന്ന തത്വം അക്ഷരാത്ഥത്തിൽ സ്വജീവിതത്തിലൂടെ ആ പുണ്യാത്മാവ് ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴി ദൈവത്തിന് പ്രത്യുത്തരം നൽകി കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞ ആത്മായ പ്രേക്ഷിതനാണ് ഔതച്ചേട്ടൻ എന്ന് പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഔതച്ചേട്ടനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ടായ ഒരു അനുഭവം ഞാൻ ഇവിടെ പങ്കുവയ്ക്കുകയാണ്. 1970 കാലഘട്ടത്തിൽ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ റയ്പൂർ രൂപതയിൽ ലവൽ ഗ്രാമത്തിൽ പുതിയതായി തുടങ്ങിയ മിഷൻ കേന്ദ്രത്തിൽ പ്രേക്ഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നല്കുവാൻ ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തെ തേടി ഞാൻ പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനെ കാണുകയും വിവരം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏറെ സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ ആഗ്രഹം ശ്രവിച്ചെങ്കിലും അതിലുപരി എളിമയോടും വിനയത്തോടുംകൂടി ആവശ്യം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണമായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് മർത്താസ് സമൂഹം അതിന്റെ ആരംഭദശയിലാണെന്നും മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിൽപോയി പ്രവർത്തിക്കാൻ തക്കവിധം പക്വതയിൽ എത്തിയിട്ടില്ല എന്നതുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് അഭിവന്ദ്യപിതാവ് അല്മായനായ ഔതച്ചേട്ടന്റെ അടു

ത്തേയ്ക്ക് അന്ന് എന്നെ അയച്ചതെന്നത് ഒരു വലിയ ചോദ്യമായിരുന്നു എനിക്ക്!!. കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഇന്ന് എല്ലാം വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു.

പിന്നിട് പലപ്പോഴും ഞാൻ ഔതച്ചേട്ടനുമായി മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംസാരിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ പോയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരനുഭവം കൂടി ഞാൻ പറയട്ടെ. അന്ന് അദ്ദേഹം പ്രായാധിക്യത്താൽ തീർത്തും അവശനായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ പുരയിടത്തിലെ ഓലകൾ നഷ്ടപ്പെടാതെ വരാന്തയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ബഞ്ചിലിരുന്ന് ഡെസ്ക്കിൽ വച്ച് മെടയുന്നത് കാണുവാൻ എനിക്ക് ഇടവന്നു. ഇതെല്ലാം എന്റെ മക്കളായ മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിന് പണമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് അന്ന് പറഞ്ഞകാര്യം ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു.

സ്വയം മുറിച്ചു നല്കുകയും മനുഷ്യകുലത്തിനുവേണ്ടി മുറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത യേശുവിന്റെ ശൈലി സ്വീകരിച്ച ഈ അൽമായ പ്രേഷിതൻ കുടുംബജീവിതത്തിലൂടെ വിശുദ്ധജീവിതം നയിച്ച് സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും കരുത്തു പകർന്നു. യോഗിവര്യനായ ഔതച്ചേട്ടൻ തന്റെ ജീവിതം വഴി, അധരസേവകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ കബളിപ്പിക്കുകയും ചൂഷണംചെയ്തു പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാധാരണക്കാർക്ക് ശരിയായ മറുപടി നൽകുകയായിരുന്നില്ലേ ചെയ്തത് എന്ന് ഞാൻ സംശയിച്ചുപോകുന്നു.

സഭയിൽ അൽമായർക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വാതോരാതെ പറയുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നല്ലവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുകയും അവരോട് അതിന് നന്ദി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി മറ്റുള്ളവരെ വാനോളം പുകഴ്ത്തുകയും, ആദരിക്കുകയും അതിന്ശേഷം കറിവേപ്പില പോലെ പുറത്തുകളയുന്നത് തികച്ചും നന്ദിഹീനതയാണ്. ''നസ്രത്തിൽ നിന്നും എന്ത് നന്മവരും................. അവൻ തച്ചന്റെ മകനല്ലേ................'' എന്ന മനോഭാവം യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർക്ക് ചേർന്നതല്ല.

ഔതച്ചേട്ടന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് മുമ്പിൽ ശിരസ് നമിക്കുന്നതോടൊപ്പം നല്ലവനായ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ പ്രവർത്തികൾക്ക് മനുഷ്യരാൽ നല്കുവാൻ കഴിയാത്ത നിത്യസമ്മാനമാകുന്ന പ്രതിഫലം നല്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യപ്രശംസയ്ക്കുപരി ദൈവമഹത്വത്തിന് ഊന്നൽ നല്കിവന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ തലതിരിഞ്ഞ ജീവിത ശൈലി ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്ന പ്രത്യൗഷധമായി ഭവിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുര
– ആത്മായ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ അനന്യമായ ഒരു ഉദാഹരണം

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തുണ്ടത്തിൽ
(മൂലമറ്റം ഇടവകാംഗം)

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തുണ്ടത്തിൽ

എനിക്ക് ഓർമ്മവച്ച നാൾ മുതൽ മൂലമറ്റം ഇടവകയിൽ ഉജ്ജ്വലമായി പ്രശോഭിച്ച്, നിറഞ്ഞു നിന്ന ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യമായി കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനെ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ ആ പുണ്യദേഹം മൺമറഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ മുപ്പത് വർഷമായി. ശാരീരികമായി അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തിൽനിന്ന് കടന്ന് പോയെങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സന്യാസ സഭയിലൂടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളിലൂടെ ഔതച്ചേട്ടൻ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനാനിരതവും ത്വാഗോജ്ജ്വലവുമായ ആ ജീവിതം ഭാരതസഭയ്ക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

1902 മാർച്ച് 14 ന് ആരംഭിച്ച് 1979 നവംബർ 25 ന് അവസാനിച്ച ആ ജീവിതം സംഭവ ബഹുലവും ധന്യവുമായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതമാതൃക വഴി അനേകർക്ക് അദ്ദേഹം വഴികാട്ടിയായി. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സന്യാസ സമൂഹം അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന പ്രേഷിത ചൈതന്യത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനാരൂപിയുടെയും ബഹിർസ്ഫുരണമാണ്.

സഭയിൽ വൈദികശുശ്രൂഷയിലൂടെ മിഷനറിയായിത്തീരുവാൻ ജോസഫ് കളപ്പുര ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന് വേണ്ടി 1930 ജൂൺ 30 ന് Monte Mariano Farangipet Mangalore എന്ന മൈനർ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ ലത്തീൻ പഠിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് കാരണം അധികകാലം കഴിയുന്നതിന് മുൻപ് അദ്ദേഹത്തിന് തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നു. പക്ഷെ തിരിച്ചുവരവ് ആ മഹാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ചൈതന്യരഹിതമാക്കിയില്ല. കർമ്മനിരതമായ ഒരു ജിവിത പദ്ധതി അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ ജീവിതയാത്രയിൽ അനേകരെ അദ്ദേഹം പ്രകാശത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നയിച്ചു.

തിരുസഭ വിശുദ്ധിയുടെ ഉറവിടം:

ജനതകളുടെ പ്രകാശം എന്ന സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുഹന്നദോസിന്റെ പ്രമാണരേഖയിൽ വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള സാർവ്വത്രികവിളിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാ

ദിക്കുന്ന ആറാം അദ്ധ്യായം ശ്രദ്ധേയമാണ്. സഭയെ വിശുദ്ധിയുടെ സംവിധാനമായി അതിൽ (Lg.39) വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിശുദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനമാകട്ടെ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ത്രിതൈ്വകദൈവമാണ്. ക്രിസ്തുനാഥൻ തന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭയെ സ്നേഹിച്ചു. സഭയുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന് വേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനായി സമർപ്പിച്ചു (EP:5:25-26). സഭയുടെ മക്കളായ എല്ലാവരും അല്മായരും, സന്യാസികളും, വൈദികരും വിശുദ്ധിയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (1Thes 4:3;Eph: 1:4). ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ വിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഫലങ്ങളിലൂടെ ഈ വിശുദ്ധി എന്നും സഭയിൽ പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രേരിതരായി വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും നിരവധി വരദാനങ്ങളിലൂടെ സഭയെ സുശോഭിതമാക്കുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ സാർവ്വത്രികമായ സന്ദേശം ക്രിസ്തുനാഥന്റെ പക്കൽനിന്ന് തന്നെ തന്റെ അനുയായികളായ നമുക്കെല്ലാം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവ് പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പരിപൂർണ്ണരായിരിക്കുവിൻ എന്ന ആഹ്വാനം (Mt:5:48) എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഈ വിളിയാകട്ടെ സ്വയം വിശുദ്ധീകരണത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവരെയും വിശുദ്ധിയിലേക്ക് നയിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. സഭയുടെ ചിരിത്രത്തിൽ വിവിധ വരദാനങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്തിലൂടെ ഈ വിശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ സംഭവിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ കർത്താവ് തന്റെ അരൂപിയെ അയച്ചു. ദൈവത്തെ പൂർണ്ണ മനസ്സോടും, പൂർണ്ണ ആത്മാവോടും, പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിച്ച് ക്രിസ്തുനാഥൻ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കാൻ (MK: 12:30; Jn:13:34;15:12) ഇന്നും ദൈവാരൂപി ആത്മാക്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുനാഥനുമായുള്ള ഐക്യം:

സഭയിൽ ഏതു ജീവിതാവസ്ഥ സ്വീകരിച്ചവരാണെങ്കിലും വിശുദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാൻ അവർ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് സഭയുടെ അനിഷേധ്യവും വ്യക്തവുമായ പഠനമാണ് (Lg:40). ഈ പൂർണ്ണത കർത്താവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയാണ്. ആദിമ സഭ ഈ സത്യത്തിന് സാക്ഷിയാണ് (2Gr 3:18;Jn 3:2-3). വി. യോഹന്നാൻ വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള വിളിയുടെ പരിസമാപ്തിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്ലീഹാപറയുന്നു, ക്രിസ്തുനാഥനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നാമെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ അവസാനം നാമെന്തായിത്തീരുമെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്, കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവിടത്തെപ്പോലെയായിത്തീരും. അവിടുന്നായിരിക്കുന്നതുപൊലെ നാം അവിടുത്തെ ദർശി

ക്കുകയും ചെയ്യും. ജീവിതത്തിന് ഏറ്റവും പ്രതീക്ഷനല്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ വഴികൾ പലതാണ് (Lg:41). വിശുദ്ധിയുടെ വഴിയിലൂടെ നടക്കുന്ന എല്ലാവരും സത്യത്തിലും അരൂപിയിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു (Jn 14:23-22). തങ്ങളുടെ ജീവിത കടമകളുടെ നിർവ്വഹണത്തിലൂടെ ഓരോരുത്തരും എളിയവനും, ദരിദ്രനും കുരിശുവഹിക്കുന്നവനുമായ കർത്താവിനെ വിശ്വാസത്തോടും പ്രതീക്ഷയോടുംകൂടി അനുകരിക്കുന്നു.

അത്മായരും വിശുദ്ധിയും

വിവാഹ ജീവിതം നയിക്കുന്ന അല്മായർ നസ്രത്തിലെ തച്ചന്റെ മകനായ ക്രിസ്തുനാഥനെപ്പോലെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളരുന്നു. ഈ ലോകജീവിത പരിതസ്ഥിതികളിൽ സാമ്പത്തികക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവരും, വികലാംഗരും രോഗികളും എല്ലാം വിശ്വാസത്തിൽ ക്രിസ്തുനാഥനോട് അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തെപ്രതി പീഡയനുഭവിക്കുന്നവരും ക്രിസ്തുനാഥനോടുകൂടി മഹത്വത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് (1Pt 5:10). ദൈവം സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ ദൈവത്തിലും ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ സ്നേഹം മൂലം മനുഷ്യഹൃദയത്തിലേക്ക് തന്റെ അരുപിയെ നിരന്തരം വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (Rm 5:5). ദൈവത്തിൽ നിന്നും നാം പ്രാപിക്കുന്ന ഏറ്റം അമൂല്യമായ വരദാനം സ്നേഹമാണ്. ദൈവത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും സ്നേഹിക്കാൻ ഇതുവഴി നമുക്ക് സാധിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തിലും പരസ്നേഹത്തിലും വളരുന്നതിന് ദൈവികദാനങ്ങളോട് സഹകരിക്കുക വളരെ ആവശ്യമാണ്. നിരന്തരമായ ദൈവവചനശ്രവണവും കൂദാശകളുടെ പ്രത്യേകിച്ച് വിശുദ്ധകുർബ്ബാനയുടെ സ്വീകരണത്തിലൂടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമവും ഇതിന് ആവശ്യമാണ്. നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും തപശ്ചര്യകളും വഴി ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതപോഷണം നേടി വിശുദ്ധിയുടെ പാരമ്യത്തിലേക്കും, ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കും ആത്മാക്കൾ നയിക്കപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ ചിലർ രക്തസാക്ഷികളാകാൻ വിളിക്കപ്പെടുന്നു. കർത്താവ് തന്റെ ജീവിതം പരിപൂർണ്ണമായി ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ട് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റി. രക്തസാക്ഷിത്വം വിശ്വാസത്തിന്റെ പരമോജ്വലമായ പ്രകടരൂപമാണ്. അല്മായ പ്രേഷിതത്വത്തിന് സഭയിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. ക്രിസ്തീയ ദമ്പതികൾ വിവാഹം എന്ന കൂദാശയിലൂടെ കർത്താവിന്റെ അരൂപിയാൽ നിറയുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു (AA:48).

ഞാൻ നിന്നെ തെരെഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. (ഹഗ്ഗായി 2:23)

ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ് ഓരോ അല്മായനും പ്രേഷിതത്വത്തി നുള്ള അവകാശം പ്രാപിക്കുന്നത് (AA:3)

ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫിന്റെ കർമ്മപരിപാടി:

വിശുദ്ധ കുർബാനയെ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാക്കി ഔതച്ചേട്ടൻ തന്റെ ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിച്ചു. അദ്ധ്വാന നിരതമായ ജീവിതയാത്രയിൽ പ്രാർത്ഥനയാ യിരുന്നു ആ ധന്യപുരുഷന്റെ ആയുധം. നിരന്തരവും കർമ്മനിരതവുമായ പരിശ്രമം ജീവിത വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാറ്റുര യ്ക്കപ്പെടുന്ന സഭയിലെ മഹനീയമായ ജീവിത പദ്ധതിയിൽ അതായത് - സന്യാസ ത്തിലേയ്ക്ക് അനേകരെ കൈകൊടുത്തുയർത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. വിഭജിക്ക പ്പെടാത്ത സ്നേഹത്തിലൂടെ ദൈവത്തിന് പരിപൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സന്യാസ സമൂഹം ഇന്ന് അനേകം പേരെ മാടിവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുരിശുമരണം വരെയുള്ള അനുസരണം വഴി സ്വയം വെറുമയാക്കി ദാസന്റെ വേഷം സ്വീകരിച്ച കർത്താവാണ് ഈ ജീവിത പദ്ധതിയിൽ ഓരോ സമർപ്പിത വ്യക്തിയുടെയും ജീവിത മാതൃക. ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയാണ് സന്യാസ സമൂഹസ്ഥാപനത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയാകട്ടെ പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ ഉദാത്തമായ വരദാനവുമാണ്. ഇതുവഴി കുടുംബജീവിതക്കാർക്ക് മാത്രമല്ല, തിരുസഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യ ത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായ സന്യാസിനികൾക്കും അദ്ദേഹം വഴിവിളക്കായി. സ്വന്തം സമ യവും പണവും വ്യക്തിപരമായ സ്വാധീനവും അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ചെലവഴി ച്ചു. സ്വന്തം മക്കളെയെന്നപോലെ ഒരു സന്യാസ സഭയിലെ അംഗങ്ങളെ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ നിരന്തരം അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. വലതുകൈ നല്കു ന്നത് ഇടതുകരം അറിയരുതെന്നുള്ള നിയമത്തെ മുറുകിപ്പിടിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം ദേവാല യങ്ങൾ, കന്യകാലയങ്ങൾ ആതുരശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നല്ല പ്രസ്ഥാന ങ്ങൾക്കായി നല്കിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാഗങ്ങളും മർത്താസ് മഠത്തിലെ ആദ്യകാല അംഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിയുന്ന ചില സുഹൃ ത്തുക്കളും മാത്രം സജീവ സാക്ഷികളാണ്. ദൈവം തന്റെ പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കാൻ വിളിച്ച മാത്യു ജോസഫിന്റെ ജീവിതം ധന്യതയുടെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് എത്തപ്പെടട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെയും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സന്യാസ സമൂഹത്തിലെ സന്യാസിനികളെയും ദൈവം സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

FR. SEBASTIAN THUNDATHIL CST
Provincial Superior
Little Flower Province, Chargawan - Gorakhpur, UP - India, PIN: 273 409

ഒരു അൽമായപ്രേഷിതനാണ് ഞാനറിയുന്ന കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ

ഫാ. തോമസ് പാറേക്കുന്നേൽ
വികാരി സെന്റ് ജോർജ്ജ് ചർച്ച്, വയലാ

ഫാ. തോമസ് പാറേക്കുന്നേൽ

സ്വഭാവത്താലേ പ്രേഷിതയാണ് തിരുസ്സഭ. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ സന്താനങ്ങളായ ക്രൈസ്തവരുടെ പരമപ്രധാനമായ കർത്തവ്യം ക്രിസ്തുവിനെ സ്വജീവിതത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്കു അനുഭവവേദ്യമാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. വൈദികരും സന്യസ്തരും പ്രധാനമായും സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്താലും, വി.കുദാശകളുടെ പരികർമ്മത്താലും, പ്രത്യേകിച്ച് വി.ബലിയർപ്പണത്താലും, വചനാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതത്താലും ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ, അൽമായർ ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലും പ്രവാചകത്വത്തിലും, രാജത്വത്തിലും പങ്കുചേർന്നുകൊണ്ട്, ആദിമക്രൈസ്തവസഭയുടെ ജീവിതശൈലിയിൽ; പ്രധാനമായും ഭൗതികമണ്ഡലങ്ങളിൽ സുവിശേഷചൈതന്യം പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധമേഖലകളിൽ വിശ്വാസാധിഷ്ഠിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ, സുവിശേഷാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതംവഴി മിശിഹായ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് അല്മായർ. രക്ഷയുടെ സദ്വാർത്ത എല്ലാവരേയും അറിയിക്കുവാനും രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ആനയിക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സഹതപിക്കുവാനും, ആവശ്യങ്ങളിൽ കൈതുറന്നു സഹായിക്കുവാനും അവർ തൽപരരാകേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ ലോകത്തിനു പ്രകാശവും ഭൂമിക്കു ലവണവുമായി വർത്തിച്ചുകൊണ്ട് മിശിഹായ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ സുവിശേഷാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതമാണ് അല്മായ പ്രേഷിതത്വം.

മേൽപ്രസ്താവിച്ചവിധം, സുവിശേഷാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട്, രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് അനേകരെ നയിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ ദുഃഖദുരിതങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സഹതപിച്ച് അവരുടെ വേദനകളിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ദൈവം തനിക്കുനല്കിയ സമ്പത്തും ആരോഗ്യവും സമയവും നിർവ്യാജമായി ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു അൽമായപ്രേഷിതനാണ് ഞാനറിയുന്ന കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ.

1966-68 കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അറക്കുളംപഴയപള്ളിയുടെ സഹവികാരിയും എടാട്, ചക്കിക്കാവ് (വിമലഗിരി) കുരിശുപള്ളികളുടെ വികാരിയും ആയി ഞാൻ ശുശ്രൂഷചെയ്യുമ്പോഴാണ് കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. ആനാളുകളിൽ ചക്കിക്കാവ് കുരിശുപള്ളിയുടെ പണികൾ പൂർത്തിയാക്കാനും പള്ളിയുടെ അകത്തേതറ സിമിന്റിടുവാനുമായി ടിക്കറ്റുവച്ചുനടത്തപ്പെട്ട നാടകത്തിൽനിന്നുകിട്ടിയ അറ്റാദായം 10000 രൂപാ മതിയാകാതെവന്നപ്പോൾ ചക്കിക്കാവു സ്ഥലവാസിയായ ഒരു ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു "കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനിൽനിന്നുസഹായം കിട്ടാത്ത പള്ളികൾ പാലാരൂപതയിൽ കുറവായിരിക്കും അതിനാൽ നമുക്ക് ഔതച്ചേട്ടനെ ഒന്നു സമീപിക്കാം" എന്ന്.

സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും ആരോഗ്യക്കുറവും, വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവും, സാമ്പത്തികപരാധീനതയുംമൂലം മറ്റു സന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത സ്ത്രീകളെ ഉദ്ദേശിച്ചു മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ ഉപജ്ഞാതാവ് ശ്രീമാൻ കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനാണെന്ന വിവരം നാട്ടുകാരിൽ നിന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പള്ളിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തോടു സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ധൈര്യം കിട്ടി. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും പള്ളി ഫ്ളോറിംഗിനുവേണ്ടിയിരുന്ന ബാക്കിതുക നല്കി അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതുപോലെ പള്ളിയുടെ തറ സിമിന്റിടുവാനായി നടത്തപ്പെട്ട നാടകത്തിൽ നായകനായി നന്നായിട്ടഭിനയിച്ച ചക്കിക്കാവുകാരൻ പുഴക്കര സ്കറിയ എന്നയാളിന്റെ രണ്ടുകവിളുകളിലും ക്യാൻസർ ബാധിച്ച് രോഗിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ പലപ്രാവശ്യം തിരുവനന്തപുരത്തും പിന്നീട് തൃശൂരിലും കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഔതച്ചേട്ടൻ തന്റെ കാർ ഫ്രീയായി വിട്ടുതന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം തന്റെ മകനെത്തന്നെ ഡ്രൈവറായിനിയോഗിച്ചു സഹായിച്ചതും ഏറെ നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ചെലവേറിയ ചികിത്സയ്ക്കായി ഔതച്ചേട്ടൻ പുഴക്കര കുടുംബത്തെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിച്ചതും, അധികം താമസിയാതെ രോഗി മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടുകാരെ നേരിൽകണ്ടാശ്വസിപ്പിച്ചതും എനിക്കറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഔതച്ചേട്ടന്റെ നിസ്തുലമായ സമുദായ സ്നേഹത്തിന്റേയും ക്രീസ്തീയ ഉപവിയുടേയും നൂറു നൂറു ഉദാഹരണങ്ങൾ അനുഭവത്തിന്റെ മേഖലകളിൽ ഇങ്ങനെ പലർക്കും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ട്.

ദൈവം തനിക്കുനല്കിയ വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സമയം, സമ്പത്ത്, സ്വാധീനം, സ്നേഹം, സന്മനസ്സ്, സഹാനുഭൂതി ഇവയെല്ലാം ആത്മവിശുദ്ധീകരണത്തിനും, സഹജീവികളുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും, ആത്മീയവും സാമൂഹികവുമായ ഉന്നമനത്തിനുംവേണ്ടി ലാഭേച്ഛയില്ലാതെ വ്യയംചെയ്ത് ദൈവസന്നിധി പൂകിയ ആ വലിയ മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ ഈ സ്മരണാഞ്ജലി സാദരം സമർപ്പിച്ചുഞാൻ കൃതകൃത്യനാകട്ടെ.

വയലാ, 1-10-2009

വിശുദ്ധനായൊരു വ്യക്തി

ഫാ. ജോസഫ് വടയാറ്റുകുഴി

സഭാ സ്ഥാപകന്റെ ശവസംസ്ക്കാരദിവസം പള്ളിയിൽ നടത്തിയ ചരമപ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്

ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് ശവമഞ്ചത്തിൽ കിടത്തപ്പെട്ട നമ്മുടെ ഈ സഹോദരനെ നോക്കി, നാം എല്ലാ ദുഃഖിതരായിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം പാലായിലെ മണ്ണിൽനിന്ന് ഈ മൂലമറ്റത്തെ പുതുമണ്ണിൽ കുടിയേറി അദ്ധ്വാനിച്ച്, കർഷകരിൽ കർഷകനായി ജീവിച്ച് സഭയോടൊത്തു ചിന്തിച്ച്, വിശുദ്ധനായി ജീവിച്ചു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. മരിച്ച ഈ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഉപരിചിന്തനം നടത്തുന്നത് നമ്മുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിക്കുതന്നെ ഏറെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

മാലാഖമാർ, വിശുദ്ധൻമാർ, നമുക്കുമുമ്പേ ലോകംവിട്ടുപോയിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധിയുള്ള പുണ്യാത്മാക്കൾ ഇവരെക്കെ ഇദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോൾ അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഈ നല്ല മനുഷ്യനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ ഒരുങ്ങുകയാണ്. നമ്മളും ഇവിടെ കൂടിയിരുന്നുകൊണ്ട്, വിശുദ്ധനായി ജീവിച്ച ഈ വ്യക്തിയെ- സഭയോടൊത്തു ചിന്തിച്ച്, സഭയോടൊത്ത് പ്രവർത്തിച്ച്, കൃതകൃത്യനായി മരിച്ച ഈ വ്യക്തിയെ അന്ത്യഭിവാദങ്ങൾ അർപ്പിച്ച് യാത്രയാക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം ആറടിമണ്ണിൽ ലയിച്ചു ചേരാൻ പോകുകയാണ്.

അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മുടെ വിശ്വാസം ശവക്കുഴിക്ക് അപ്പുറത്തേക്കു നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. നമ്മൾ ഈ ഭൗതികാവശിഷ്ടത്തെ കാര്യമായി കരുതുന്നില്ല. അതിനപ്പുറത്ത്, ജീവിച്ചിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനെ, ആ വ്യക്തിയെയാണ് ഇപ്പോൾ നമ്മൾ കാണുകയാണ്. ആ വ്യക്തി മരിച്ചാലും മരിക്കുകയില്ല, എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കും എന്നു വിശ്വാസം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തോടെ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തോടെ ഈ മനുഷ്യനെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നമ്മൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

നാം ഇനി എന്തു ചെയ്യണം? നമ്മൾക്കെല്ലാം സനേഹിതനായിരുന്ന, ഈ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അദ്ദേഹം എന്തെല്ലാം സേവനങ്ങൾ ഇവിടെ ചെയ്തു എന്ന് പിൻതലമുറ മറന്നു പോയേക്കാം. എന്നാൽ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന ഈ തലമുറ, പോയ തലമുറയിലെ ഈ വ്യക്തിയെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കാരണം സ്മരിക്കുവാൻ ഈ വ്യക്തി അർഹനാണ് എന്നതുതന്നെ. അദ്ദേഹം സഭയോടൊത്ത് നല്ല കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നാടിന്റെ

നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. ഞാൻ പ്രശംസ പറയുകയല്ല. നിങ്ങൾ ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും എന്നോടു യോജിക്കും, ഈ വ്യക്തിയെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് പോലും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. **യഥാർത്ഥമായ ക്രിസ്തീയജീവിതം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഈ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത് അതാണ്. അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കത്തോലിക്കനായി ജീവിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിച്ചു. ഉപവി പ്രവർത്തിച്ചു. സഭയോടൊത്ത് ചിന്തിച്ചു, സഭക്കുവേണ്ടി തന്റെ കഴിവിൽപ്പെട്ടതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.** രക്തം വിയർപ്പാക്കി താൻ ഉണ്ടാക്കിയ ധനം, സഭയ്ക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റനേകരോട് ഒത്ത്, ഒരു പക്ഷേ അതിൽ കൂടുതലായി തന്റെ ധനം ദൈവമഹത്ത്വത്തിനുവേണ്ടി നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയ വിശുദ്ധനായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം. ഈ വിധം അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി തൽക്കാലം ആറടിമണ്ണിൽ ഒതുങ്ങുന്ന ഒരു കല്ലറയിൽ ഭൗതികദേഹം സംസ്ക്കരിച്ചിട്ട്, ഒരു പിടി പൂഴിമണ്ണ് നുള്ളിയിട്ട് നമുക്ക് ഇന്നു വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകാം.

എന്നാൽ ഈ വ്യക്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്നില്ല. നമ്മൾ പോകുന്ന വഴിക്ക് ഓർക്കും. ഇങ്ങനെ എത്ര വ്യക്തികൾ ഈ മൂലമറ്റത്തുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തികൾ ഇനിയും ഉണ്ടായിവരുമോ? എന്നെല്ലാം. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തികൾ ഇനിയും ഈ നാട്ടിലുണ്ടാകണം. കല്ലും മണ്ണും നീക്കി അവിടെ സമൂഹത്തിന്റെ ആരാധനാകേന്ദ്രം- പള്ളി-പണിയിക്കുന്നതിനും അതിനെല്ലാമുപരി അനേകം സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി മറ്റെല്ലാവരോടും സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതിനും ഇവിടെ വ്യക്തികൾ ഇനിയും ഉണ്ടാകും, ഉണ്ടാകണം. അതിനുവേണ്ടിക്കൂടിയാണ് നമ്മൾ ഈ മഹാത്മാവിന് ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നത്.

സഹോദരാ, താങ്കൾ വെട്ടിത്തുറന്ന ആ നല്ലവഴിയിലൂടെ, ഈ മൂലമറ്റത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തുവച്ച ആ നല്ലകാര്യങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന് അങ്ങേ മാതൃക മറ്റു വ്യക്തികൾക്ക് പ്രചോദനമാകട്ടെ! നല്ല മാതൃകയായി, വിശുദ്ധനായി, ഉത്തമ ക്രൈസ്തവനായി ജീവിച്ച് മരിച്ചുപോയ താങ്കൾ എന്നും ഞങ്ങളോടൊത്ത്,

ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഞങ്ങൾ പറയുകയാണ്: സഹോദരാ, അങ്ങയെ ഞങ്ങൾ മറക്കുകയില്ല. വിശുദ്ധമായ മാർഗങ്ങൾ, ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ല. യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധർ ആരാണ്? ഉത്തമമായ മാർഗങ്ങൾ, മാതൃകകൾ കാണിച്ച വ്യക്തികളാണ് വിശുദ്ധർ. അവരോടൊത്ത് സഹോദരാ, താങ്കളേയും ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കും. ആ ഓർമ്മയ്ക്കുമുമ്പിൽ നമ്മൾ വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്, ഹൃദയംഗമമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്, നമ്മളിൽനിന്നും ഈ സഹോദരൻ വേർപ്പെട്ടുപോയിയെന്ന് നമ്മൾ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, സത്യത്തിൽ വേർപ്പെട്ടിട്ടില്ല, വിശ്വാസത്തിൽ വേർപാടുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല; വിശുദ്ധിയിൽ വേർപാടുണ്ടോ, ഒരിക്കലുമില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിൽ അനാഥരായി നമ്മൾ നിൽക്കുകയാണോ, ഒരിക്കലുമല്ല. നമ്മൾ പുണ്യവാൻമാരുടെ ഐക്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ഭാഗമാണെങ്കിൽ നമുക്ക് അതിനെതിരായി സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. മരിച്ചവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ്; നിത്യമായി ജീവിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ സഹോദരൻ നമ്മളിൽനിന്ന് വേർപെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മൾക്കുമുമ്പേ ദൈവത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ക്ഷണം കിട്ടിയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദൈവസന്നിധിയിൽ പോയിരിക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിനും അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരായ നമുക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള മറ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കടന്നുപോയി എന്ന ഒരു വ്യത്യാസമേയുള്ളു. സജീവമായ വിശ്വാസം ഇതാണ്, ഇതായിരിക്കണം മരിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ വിശ്വാസം. പലപ്പോഴും നമ്മൾ ഓർത്തുപോകും, വിചാരിച്ചുപോകും, ഒരു ശവസംസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയും കുറെയൊക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, വിടവാങ്ങുമ്പോൾ പരേതന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും, എല്ലാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ വിശ്വാസി എന്ന നിലയിൽ, സ്നേഹിതൻ എന്ന നിലയിൽ, നമ്മുടെ കടപ്പാടുകൾ തീർന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ കടപ്പാടുകൾ തീരുന്നില്ല. നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുകയാണ് ചെയ്തതിവിടെ. അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി മരിച്ചാൽ നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് മരിക്കുകയാണിവിടെ ചെയ്യുന്നത്. നമ്മളൊന്നിച്ച്, ആദ്ധ്യാത്മികമായി പുനർജന്മം പ്രാപിക്കും എന്ന വിശ്വാസം ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രേരണ നൽകുന്നു.

ഇദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് നമുക്ക് അനുശോചനം അറിയിക്കാം. ഇതുപോലെയുള്ള നല്ല വ്യക്തികൾ ഈ നാട്ടിലുണ്ടാകട്ടെയെന്ന് നമുക്ക് ആശംസിക്കാം! അതിനുവേണ്ടിയും ഒരു നിമിഷം നല്ല

ദൈവത്തോട് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം! ദൈവാനുഗ്രഹമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു പരേതൻ. അദ്ദേഹത്തോട് ഇടപെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇക്കാര്യം അറിയാം, ദൈവാനുഗ്രഹമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹമെന്ന്. ദൈവത്തെ മുൻനിർത്തി, എല്ലാം കൺമുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടെന്നവണ്ണം ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. **മനഃസാക്ഷിയുടെ സ്വരം എപ്പോഴും ശ്രവിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാവ്യക്തിയായിരുന്നു പരേതൻ. നമ്മൾ ഇനിയും പ്രശംസിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിൽ എളിയവരിൽ ഒരുവനായി ഇദ്ദേഹം എണ്ണപ്പെട്ടു എങ്കിൽ അതു തന്നെയാണ് മഹത്വത്തിന്റെ എല്ലാം മകുടമായിരിക്കേണ്ടത്, അങ്ങനെ നമുക്ക് ആശ്വസിക്കാം. അദ്ദേഹം വിശുദ്ധരുടെ ഗണത്തിൽ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ, അനേകം വിശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ ഗണത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്, നമുക്കു സന്തോഷിക്കാം.** ഈ ശവസംസ്ക്കാരവേള നമുക്ക് സന്തോഷമായി പകർത്താം. നമുക്ക് പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കാം. മരിച്ച വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ ദൈവകൃപയാൽ സമാധാനത്തിൽ ആശ്വസിക്കട്ടെയെന്ന് നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം അതോടൊത്ത്, ആ വാക്കുകളോടൊത്ത് ഉയരുന്നുണ്ടോയെന്ന് നമ്മളൊന്നു ചിന്തിച്ച് നോക്കണം.

സമാധാനത്തിൽ ആശ്വസിക്കട്ടെ. എന്താണ് ആ സമാധാനം? സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ സമാധാനം. ദൈവസന്നിധിയിലെ സമാധാനം, - വിശുദ്ധരോടൊത്തുള്ള സമാധാനം, ആ ഗണത്തിൽ, ആ സമൂഹത്തിൽ, നമ്മളും ചെന്നു ചേരുമെന്നുള്ള സ്മരണയോടുകൂടി, ഓർമ്മയോടുകൂടി നമുക്കിവിടെ ജീവിക്കാം. ഇദ്ദേഹം ഒന്നും കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. തെങ്ങിൻതൈകൾ വച്ച്പിടിപ്പിച്ച് മനോഹരമായ തോട്ടങ്ങൾ ഇവിടെ സംവിധാനം ചെയ്തു, പിൻതലമുറക്കുവേണ്ടി. ഈ ശവസംസംസ്ക്കാരവേളയിൽ, ആ ചെടികൾ, ഇലകൾ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറയുകയായിരിക്കും. പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ, നീ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോകേണ്ടവനാണ്, നീ ബുദ്ധിമാനാണ്. നേരത്തെ ഇതു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ തൈകൾ നീ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചപ്പോൾ നീ ഇത് ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നീ ബുദ്ധിമാനാണ്. **ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ നീ നീതിമാനാണെന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. നീ വിശുദ്ധനെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടും. മരിച്ചുപോയ ഈ വ്യക്തിയെ ഓർക്കുമ്പോൾ ജീവിച്ചിരുക്കുന്ന നമുക്ക് നമ്മുടെ കടങ്ങളും കടമകളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ ഈ വ്യക്തി എന്നും നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കാം. നമ്മൾ നേടുന്നതെല്ലാം നമ്മളോടൊത്തുമാത്രം നിലനിൽക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം ഇക്കാര്യമാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.**

മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുര
– ഒരു സൂര്യതേജസ്

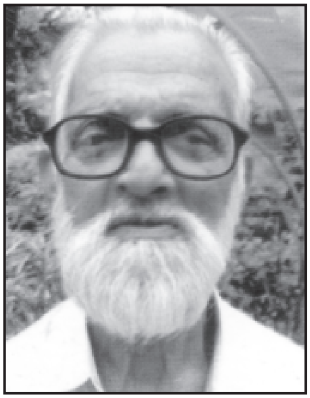

പി.സി. അബ്രാഹം
(കുഞ്ഞേട്ടൻ)
പല്ലാട്ടുകുന്നേൽ

പി.സി. അബ്രാഹം (കുഞ്ഞേട്ടൻ)
പല്ലാട്ടുകുന്നേൽ

പാലാ രൂപതയിലെ മുണ്ടാങ്കൽ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ചക്കൻകുളത്ത് തറവാട്ടിൽ, കളപ്പുരയിൽ മത്തായിയുടേയും അച്ചാമ്മയുടേയും ദ്വിതീയ സന്താനമായി 1902 മാർച്ച് 14ന് കുഞ്ഞൗത ഭൂജാതനായി. അന്തിനാട്, കാനാട്ടുപാറ, പാലാ സെന്റ് തോമസ് ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവിടങ്ങളിലായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസം. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ തൽപരനായിരുന്നു. 1917-ൽ ആരംഭിച്ച കത്തോലിക്ക വിദ്യാർത്ഥി യൂണിയനിലും സ്ഥലത്തെ കത്തോലിക്ക വായന ശാലയിലും മറ്റും സജീവപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. അനുദിനം ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ഭക്തകാര്യങ്ങളിൽ അതീവതാൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കുഞ്ഞൗതയുടെ ആഗ്രഹം ഒരു മിഷിനറി ആകണമെന്നായിരുന്നു. 1930-ൽ മംഗലാപുരത്ത് സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന് പഠനം ആരംഭിച്ചു. ലത്തീൻ പഠനം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നിയ മാത്യു ജോസഫ് തിരിച്ചുപോന്നു. വീട്ടിൽ കൃഷി കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായി കഴിയവേ 1932 ഒക്ടോബർ 3-ന് വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്തു. 1932 നവംബർ 14-ന് വിവാഹിതനായി. ഞാവള്ളി തെക്കേൽ പുതിയിടത്ത് പ്രാവിൽ ബ്രിജീത്തയാണ് ഭാര്യ. അവരുടെ ദാമ്പത്യ വല്ലരിയിൽ 11 പുഷ്പങ്ങൾ വികസിച്ചു. അവരിൽ മൂന്നു പേർ സമർപ്പിത ജീവിതം സ്വീകരിച്ചു.

നല്ല കർഷകനായിരുന്ന കുഞ്ഞൗത ദൈവദാനമായി ലഭിച്ച സമ്പത്ത് പൊതുക്കാര്യങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തികമായി ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നവർക്കുമായി പങ്കുവെ

നാളെയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ആകുലരാകരുത്.
നാളത്തെ ദിനം തന്നെ അതിനെക്കുറിച്ച് ആകുലപ്പെട്ടുകൊള്ളും. (മത്തായി 6:34)

യ്ക്കുന്നതിൽ തൽപരനായിരുന്നു. മൂലമറ്റത്ത് സ്ഥലംവാങ്ങി കൃഷിക്കാരനായി ജീവിച്ച കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ നല്ല ഔദാര്യ നിധിയായിരുന്നു. മൂലമറ്റം പള്ളി, സ്കൂൾ, തിരുഹൃദയമഠം മുതലായവയുടെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് അദ്ദേഹം വഹിച്ചു. നല്ല അൽമായപ്രേഷിതൻ കൂടിയായിരുന്ന കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ, ഭക്തജീവിതം നയിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരും, എന്നാൽ, **വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവും പ്രായക്കൂടതലും സാമ്പത്തികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ട് വിഷമിക്കുന്നവരുമായ വനിതകൾക്ക് പ്രർത്ഥനാനിരതമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനായി ഒരുസ്ഥാപനം ആരംഭിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി തീക്ഷ്ണമായി പ്രർത്ഥിച്ചും പലരുമായി ആലോചിച്ചും മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചനുമായി ആലോചിച്ചും തീരുമാനിച്ചാരംഭിച്ചതാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.** അതിനായി തിരുഹൃദയമഠത്തോടുചേർന്ന് അരയേക്കർ സ്ഥലം പിണക്കാട്ടുകാരോട് വാങ്ങി അവിടെയൊരു കെട്ടിടം പണിയിച്ചു. ആ സ്ഥാപനം മാതാപിതാക്കളുടെ സ്മരണായ്ക്കായി തിരുഹൃദയമഠംകാരെ ഏല്പ്പിച്ചു. ബഹു. പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ആ സ്ഥാപനത്തിന് തറക്കല്ലിട്ടു. 1970 മുതൽ ഒരു സ്വതന്ത്രസമൂഹമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് അനുവദിക്കുകയും നിയമാവലി ഫാ. മാത്യു മഠത്തിക്കുന്നേലിനെ ഏല്പിച്ച് വേണ്ട തിരത്തലുകൾ വരുത്തി, ഔതച്ചേട്ടനെ തിരിച്ച് ഏല്പ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അർപ്പിത സമൂഹം വളർന്ന് സന്യാസസഭയായി **പണത്തേക്കാൾ ജീവിതമൂല്യങ്ങൾക്കും കൃഷിഭൂമിയേക്കാൾ ആത്മീയജീവിതത്തിനും പ്രധാന്യം നല്കിയ ഔതചേട്ടൻ 1979 നവംബർ 25-ന് ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചു. ആ പുണ്യദേഹത്തെ മൂലമറ്റം പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ അടക്കംചെയ്തു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച മർത്താസ് സന്യാസ സഭ അതിവേഗം പടർന്നു പന്തലിച്ചു.** ജർമ്മനി, ഇറ്റലി തുടങ്ങിയ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും ഭാരതത്തിലെ 11 രൂപതകളിലുമായി 300-ൽ അധികം അംഗങ്ങളും ഇന്ന് ഈ സമൂഹത്തിനുണ്ട്.

ചെറുപുഷ്പ മിഷൻലീഗിന്റെ ആരംഭം മുതൽ കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടൻ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുകയും നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നല്കി അതിനെ വളർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

അവിടുന്ന് എന്റെ ദുരിതങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു;
എന്റെ യാതനകൾ അവിടുന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. (സങ്കീ 31:7)

ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്......

സി.ജെ. മാത്യു, ചിറമാട്ടേൽ
തൊടുപുഴ
Cheif EnginerCivil (Rtd.) KSEB

സി.ജെ. മാത്യു
ചിറമാട്ടേൽ

ഞാൻ ഇടുക്കി പ്രോജക്റ്റിലെ കുളമാവ് ഡാമിൽ അസി. എക്സിക്യൂട്ടിവ് എൻജിനീയറായി ജോലിചെയ്തിരുന്ന കാലത്ത് ഞങ്ങൾ ഇടുക്കി പ്രോജക്റ്റിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന എൻജിനീയറന്മാരും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തൊഴിലാളികളും ചേർന്ന് പാലാ രൂപതാ മെത്രാനായിരുന്ന സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പിതാവിന് ഇടുക്കി പ്രോജക്റ്റിൽ ഒരു സ്വീകരണം കൊടുത്തു. ഇടുക്കി, കുളമാവ്, മൂലമറ്റം എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ പദ്ധതിപ്രദേശങ്ങളും പിതാവ് താൽപര്യപൂർവ്വം കണ്ടു. മൂലമറ്റത്ത് വച്ച് സംസാരത്തിനിടയിൽ ''എന്റെ ഒരു സഹപാഠി ഇവിടെയുണ്ട്, കളപ്പുരയിൽ ഔത. എനിക്ക് എന്റെ പഴയ സ്നേഹിതനെ ഒന്നുകാണണം'' എന്നു പിതാവുപറഞ്ഞു. കുളമാവുപള്ളി വികാരിയായിരുന്ന കുന്നേൽ സിറിയക്കച്ചനും, ഞാനും പിന്നെ ഒന്നുരണ്ടുപേരുംകൂടി കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനെകാണാനായി പിതാവിന്റെ കൂടെ വണ്ടിയിൽ കളപ്പുരയിൽ വീട്ടിലേക്കു പോയി. ഞങ്ങൾ അവിടെച്ചെല്ലുമ്പോൾ ഔതച്ചേട്ടൻ മുറ്റത്ത് ഒരു കുറിയമുണ്ടും ഉടുത്ത് ഇരുന്ന് തെങ്ങിന്റെ ഓല മെടയുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങളെക്കണ്ട് വേഗം എഴുന്നേറ്റു. തന്റെ സതീർത്ഥനായിരുന്ന വന്ദ്യ പിതാവ് വീട്ടിൽ തന്നെ സന്ദർശിക്കാനെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അത്ഭുതത്തോടും അതിലേറെ സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ പിതാവിനേയും ഞങ്ങളേയും വേഗം വിളിച്ചു വീട്ടിൽകയറ്റി ഇരുത്തി. ദീർഘനേരം ഔതച്ചേട്ടനും പിതാവും അവരുടെ പഴയ ജീവിത കഥകൾ പങ്കിടുകയും ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കുകയും ചെയ്തു. നേരത്തേയുള്ള അറിയിപ്പൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും ഔതച്ചേട്ടൻ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വിഭവസമൃദ്ധമായ ലഘുഭക്ഷണവും ഒരുക്കി. അതിന്റെയെല്ലാം ശേഷം ഔതച്ചേട്ടൻ സ്നേഹപൂർവ്വം പിതാവിനേയും ആക്കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളേയും യാത്രയാക്കി.

അഞ്ചാം ഭാഗം
മർത്താസ് ഒരു തർക്ക വിഷയം – സഭാ സ്ഥാപകൻ ആര്?

സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപകനാരാണ് എന്ന കാര്യം രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ വന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ്, പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ്, മാത്യു ജോസഫിനെ അറിയാവുന്ന അക്കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന മറ്റ് പിതാക്കന്മാർ, സെൻ്റ് മർത്താസുകാർ, ആദ്യ ഡയറക്ടർ, രണ്ടാമത്തെ ഡയറക്ടർ, വൈദീകർ, സിസ്റ്റേഴ്സ്, അൽമായർ തുടങ്ങിയ എല്ലാവർക്കും സുവ്യക്തമായ വിഷയമാണ്. വസ്തുതകൾക്ക് നേരെ കണ്ണടച്ച് സ്വയം ഇരുട്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ തെളിവുകൾ നിരത്തുന്നതിൽ അർത്ഥവുമില്ല. പക്ഷെ എല്ലാക്കാലവും എല്ലാവർക്കും കണ്ണടച്ചിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. കണ്ണുള്ളവർക്ക് മുമ്പിൽ കാണാൻ മനസ്സുള്ളവർക്ക് മുമ്പിൽ മർത്താസ് സഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സത്യമായ വസ്തുതകൾ ഞങ്ങൾ നിരത്തിവയ്ക്കുകയാണ്.

സെൻ്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം

പ്രഥമ അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപകനോടൊപ്പം

ഈ ആദ്യപ്രസിദ്ധീകരണം ഒരു ആധികാരിക രേഖകൂടിയാണ്

സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നിയമാവലി – ചരിത്രസംഗ്രഹം

1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടിയാണ് സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. **ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ആ എളിയ സംഭവം.** അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ ശ്രീമതി ബ്രജീത്തായുടെയും മക്കളുടെയും, സഹോദരനായ ശ്രീ. മാത്യു വർക്കിയുടെയും സമ്പൂർണ്ണസഹകരണം പ്രസ്തുത സംരംഭത്തെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. അന്ന് മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചനാണ് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചത്.

DIRECTORY -1991 : INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.**

V. Rev. Fr. Augustine
Valummel
Rector
Carmeleram Theology College
Bangalore - 560 035

Bishop's House
Palai
18-11-1991

Dear Very Rev. Fr. Augustine,

In continuation to my talks with you last month here in the Bishop's House I am to inform you that you are hereby appointed Canonical Visiter to submit report about the religious community of St. Martha's Institute Vallichira, Pala and spiritual Director to the Community for a period of three years and granted necessary faculties for the said period. You are there fore directed to assume charge of the office with effect from 22nd November 1991.

In submitting the report you will make a real evaluation of both the financial state and the religious and spiritual life of the community.

As spiritual Director you will help to import right Orientation to the Community with regard to the religious Character of the Institute as well as right religious and Spiritual formation to the members of the community.

As and when need arises you will feel free to approach me for consultation and guidance.

May God bless you. With the assurance of prayers and every best wish.

Yours sincerely in Christ Our Lord,
Sd/-
Joseph Pallikaparampil
Bishop of Pala

1998-ൽ എനിക്ക് കിട്ടിയതാണ് ഈ ലെറ്റർ

1992 വരെ പാലാ രൂപതയ്ക്കോ, സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിനോ മാത്യു ജോസഫ് ആണ് സ്ഥാപകൻ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമോ തർക്കമോ ഇല്ല.

ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേൽ ഒ.സി.ഡി. സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ കാനോനിക വിസിറ്ററായി നിയമിതനായശേഷം ഉണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങൾ

മാത്യു ജോസഫിനെ സ്ഥാപക സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റുന്നതിന് ഇടയായി

'1999-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അൽമായനായ ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ' എന്ന പുസ്തകം ഞാൻ ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേലിന് നേരിട്ട് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

DIRECTORY - 1991
INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India. **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.** Who aspired for a religious Community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities. Mar Sebastian Vayalil the first bishop of Palai blessed the endeavour. So Mr. Mathew Joseph bought a plot of land near the Sacred Heart Convent at Moolamattom and the foundation stone of the institution was laid on 7th November, 1956. Mar Sebastian Vayalil blessed the new building on March 11, 1958 and named it "St. Martha's Institute".

The first four members started the pious life in Community under the guidance of the Sacred Heart Sisters on 1st June, 1958. This training and life in community continued for about ten years and the members were ready for a religious commitment. The first eleven members offered themselves up to God by a promise of the three evangelical counsels on 29th April, 1967. The Institute till then under the administration of the Sacred Heart Sisters was taken over by the Bishop and declared an independent community of dedicated religious life on 18th June, 1970.

1991 ലെ വ്യക്തമായ ഈ രേഖ 94–ൽ അവ്യക്തമാക്കപ്പെടുകയും 96 – ൽ തിരിമറികൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സംശയങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നു

1992 വരെ സ്ഥാപകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംശയങ്ങൾ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രേഖകൾ പരിശോധിച്ചാൽ 1994 – ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ എന്തോ ചില അവ്യക്തതകൾ മനപൂർവ്വം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതുപോലെ തോന്നും. 1996 – ലെ THE CATHOLIC CHURCH OF KERALA എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും ഈ അവ്യക്തത കാണാം.

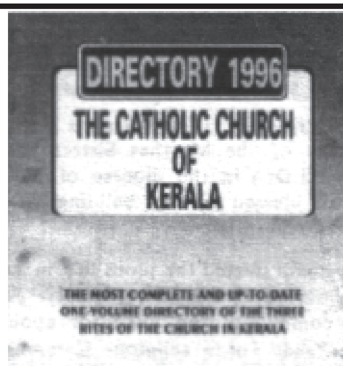

276 Religious

| 145. | **Society of Devapriya Sisters (D.P.)**

(Founded in 1989 at Rajkot in Gujarat by Mar Gregory Karotemprel, Bishop of Rajkot)

Dev Priya sisters - (vad) Vajadi, Kirasara P.O., Rajkot - 360 003.

1 **Malayattoo**r - Dev Priya Dham, Malayattoor - 683 587 (0484) 468291.

| 146 | **St. Martha's Sisters (S.M.C.)**

(Founded in 1958 at Moolamattom in the diocese of Pala)

1 **St. Martha's Convent** - Vallichira, Pala - 686 592 (04821) 2564

ഈ പുസ്തകത്തിൽ 145–ാം നമ്പർ വരെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പേര് കൊടുത്തിട്ട്, അതിനോട് ചേർന്ന് അടുത്ത വരിയിൽ എന്ന് തുടങ്ങി എന്നും ആരാണ് ഫൗണ്ടർ എന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സെന്റ് മർത്താസിനോട് ചേർന്നുള്ള വരികളിൽ എന്നു തുടങ്ങി എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ഫൗണ്ടറുടെ പേര് കാണുന്നില്ല.

DIRECTORY-1994
INTRODUCTION

A Brief history of "The Martha's Sisters'

The community of the Marthas Sisters had its beginning at Moolamattam (Idukki Dt.) in the diocese of Pala, Kerala, India. Mar Sebastian Vayalil blessed the new building on March 11, 1958 and named it "St. Marthas Sisters".

The four members started the pious life in community under the guidance of the Sacred Heart Sisters on 1st June, 1958. This training and life in community continued for about ten years and the members were ready for a religious Commitment. The first eleven members offered themselves up to God by a promise of the three evangelical counsels on 29th April, 1967. The Institute till then under the administration of the Sacred Heart Sisters was taken over by the Bishop and declared on independent community of dedicated religious life on 18th June 1970.

A constitution also was given for the observance of the members on llth June, 1971. Accordingly the first batch of eighteen members completed their religious formation of the Canonical Novitiate for one year and made religious profession on 22nd May, 1974.

"The son of man has come to serve and not be served" (Mt. 20/28). These words and the example of Our Lord gave inspiration to the members to take humble service as that special charism and "To serve is Glory" as their Motto. According to the mode of life of the heavenly patroness St. Martha, they find joy in rendering humble service to the people of God, especially children and poor, seeing Jesus in them. Thus they serve in different dioceses in, and outside Kerala as well as in some countries abroad such as Rome and Germany.

At present there are five houses in the diocese of Pala, two in Kothamangalam, three in Kanjirappally, one in Changanacherry, one in Banglore, two in Ujjain, two in Jagdalpure. Besides there are service centres attached to the Balabhavan at Elangulam, and to the seminaries at Kottayam and Dharmaram, M. O. C, the C. M. I. Procura in Rome, and to the parish church at Bonn in Germany, also sisters are working in two aged homes in Germany.

1994 – ഡയറക്ടറിയിൽ സ്ഥാപകനെ കുറിച്ച് ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതിനാൽ അതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്ത്

From,

Kalapurayil Family,

Moolamattom.

To

Superior General and Councillors

St Marthas Sisters - PALA.

Dear Superior and Councillors

[illegible]

[illegible] Superior General [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൨൯ — ൩ - '൯൬

29-03-1994 - ലെ കത്തിന് മർത്താസുകാരുടെ മറുപടി

From,

Superior General and
Councillors
St. Martha's Convent
Pala.

To, Kalapurayil Family
Moolamattam.

[illegible]

[illegible]

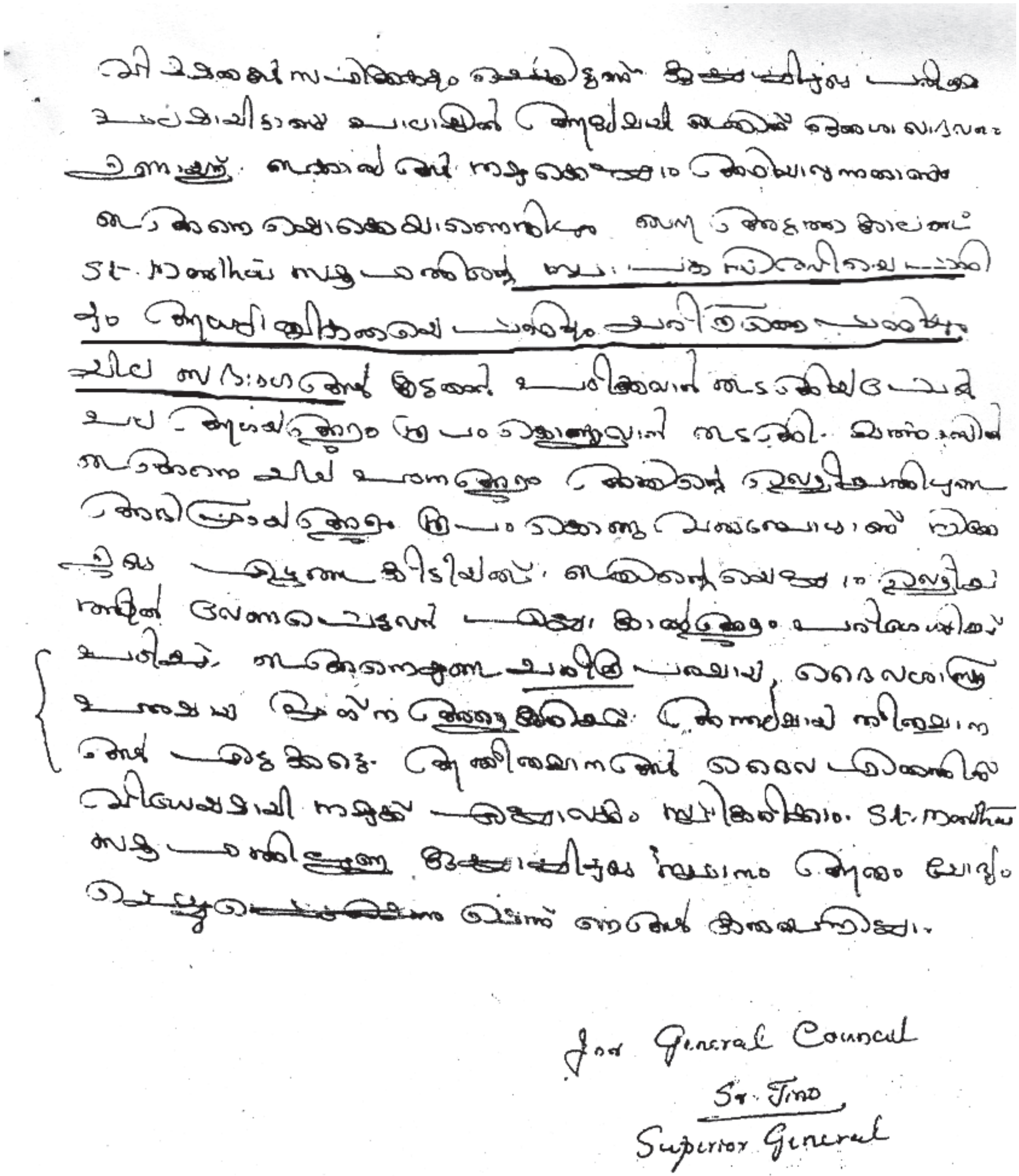

മറുപടിക്കത്തിൽ സ്ഥാപകനെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കും അറിയാമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നത് വേണ്ടപ്പെട്ടവർ ആണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

(29-03-1994 - ലെ കത്തിന് മർത്താസുകാരുടെ കൈയെഴുത്ത് മറുപടി ഒന്നുകൂടി ടൈപ്പ് ചെയ്ത് ചേർത്തിരിക്കുന്നു)

From,

Superior General and Councillors
St. Marthas Convent, Pala

To,

Kalapurayil Family
Moolamattom

കഴിഞ്ഞപ്രാവിശ്യം നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നുതന്ന കത്ത് വായിച്ചു. ഞങ്ങൾ അടിച്ച ഡയറക്ടറിയിൽ **കൂച്ചാച്ചി**യുടെ പേര് വയ്ക്കാതെ പോയതിൽ നിങ്ങൾക്ക് വളരെ വിഷമമുണ്ടായി എന്ന് എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. നിങ്ങളെ ആരേയും വിഷമിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല ഡയറക്ടറിയിൽ പേര് വയ്ക്കാതെ പോയത്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവിശ്യത്തെ ഡയറക്ടറി സഭയുടെ ആദ്യത്തെ ഡയറക്ടറിയാണ്. അതിൽ **കൂച്ചാച്ചി**യെപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രാവിശ്യം ചെറിയ ഒരു ഡയറക്ടറിയാണ് ഞങ്ങൾ അടിച്ചത്. പുറത്തുള്ളവർക്ക് അത് വിതരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. **സെന്റ് മർത്താസിനെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവർക്കെല്ലാം കൂച്ചാച്ചിയെപ്പറ്റിയും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.** അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തിൽ വിഷമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അടുത്തപ്രാവിശ്യം അടിക്കുന്ന ഡയറക്ടറിയിൽ **കൂച്ചാച്ചി**യെപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചേർക്കാവുന്നതാണ്.

സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹം ആരംഭം ഇട്ടത് കൂച്ചാച്ചിയാണ്. ഇതിന്റെ നിലനില്പിനും വളർച്ചയ്ക്കുമായി കൂച്ചാച്ചി വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെടുകയും ബുദ്ധിമുട്ടുകയും വിഷമതകൾ സഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂച്ചാച്ചിയുടെ പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ് പാലായിൽ ആദ്യമായി ഇതിന് ഒരു ശാഖാഭവനം ഉണ്ടായത്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ നമുക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും **ഈ അടുത്ത് കാലത്ത് സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകസിദ്ധിയെപ്പറ്റിയും ആദ്ധ്യാത്മികതയെപ്പറ്റിയും ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും ചില സഭാംഗങ്ങൾ കൂടുതൽ പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പല ആശയങ്ങളും രൂപംകൊള്ളുവാൻ തുടങ്ങി.** മർത്താസിൽ ഇങ്ങനെ ചില പഠനങ്ങളും അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും രൂപംകൊണ്ടുവരുമ്പോഴാണ് നിങ്ങളുടെ എഴുത്ത് കിട്ടിയത്. ഇതിന്റെയെല്ലാം വെളിച്ചത്തിൽ വേണ്ടപ്പെട്ടവർ എല്ലാകാര്യങ്ങളും പരിശോധിച്ച്, പഠിച്ച് ഇങ്ങനെയുള്ള ചരിത്രപരമായ, ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്ത്യമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കട്ടെ. ആ തീരുമാനങ്ങൾ ദൈവഹിതത്തിന് വിധേയമായി നമുക്കെല്ലാവർക്കും സ്വീകരിക്കാം. **സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിലുള്ള കൂച്ചാച്ചിയുടെ സ്ഥാനം ആരും ചോദ്യംചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല.**

For General Council
Sr. Jino
Superior General

(മാത്യു ജോസഫിനെ മക്കൾ വിളിച്ചിരുന്നപോലെ **കൂച്ചാച്ചി**യെന്നാണ് ആദ്യകാലത്ത് സെന്റ് മർത്താസ് സഭാംഗങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിച്ചിരുന്നത്.)

DIRECTORY 1996

INTRODUCTION

A Brief history of The Martha's Sisters.

It is a fact verified by history that for the Peculiar difficulties of a Divine Providence supplies the appropriate remedies. It happened in the Origin of St.Marthas religious Community in the Syro Malabar Church: Yahwch says to Jeremiao "I have a plan for you, plans for welfare and not for evil, to give you a future and a hope". (Jeremiah 29/11) So God's plan for us is truely fulfilled in the history of the Origin of St.Marthas Community. It was a period of spiritual revival took place in Kerala also.

On 7th November, 1956 a spiritual movement took place at Moolamattam in the diocese of Pala- Kerala, India.. This spiritual movement should certainly be attributed to Mar Sebastian Vayalil, the first Bishop of Pala and Mr. Mathew Joseph Kalappura, a lay man of pious disposition, from Moolamattam in the diocese of Pala. The Bishop had the long cherished desire to start an institute for Women who aspired for a religious Community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities. **By receiving timely consultations from the Bishop, Mr. Mathew Joseph bought a plot of land near Sacred Heart Convent at Moolamattam** and the foundation stone of the institute was laid on 7th November, 1956 by Rev. Fr. Sebastian Punchakunnel, Vicar of St.George Church Moolamattam. Mar.Sebastian Vayalil blessed the new building on 11th March 1958 and named it St.Martha's Institute.

(ഡയറക്ടറിയിലെ പുതിയ വെളിപാട്)

ആരും ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ മാത്യു ജോസഫും സഹോദരനുംകൂടി ഒരേക്കർ 59 സെന്റ് സ്ഥലം വാങ്ങി. അതിൽ ഒരേക്കർ 1954-ൽ തന്നെ തിരുഹൃദയമഠംകാർക്ക് സെന്റ് ജോർജ് സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് താമസസൗകര്യത്തിനായി ഇഷ്ടദാനമായി നൽകി. ബാക്കി സ്ഥലം ദൈവജനത്തിന്റെ നന്മയ്ക്ക് ഉപകാരപ്പെടത്തക്കവിധം ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാപനം തുടങ്ങണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ദൈവഹിതം എന്തെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി തരണമേ എന്ന് തീഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പല വ്യക്തികളുമായി അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായുകയും ചെയ്തു. ടി സ്ഥലത്ത് അപ്പന്റേയും അമ്മയുടേയും ഓർമ്മയ്ക്കായി സഹോദരന്മാർ 1956-ൽ ഒരു കെട്ടിടം വികാരി പുഞ്ചക്കുന്നേൽ അച്ചനെക്കൊണ്ട് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി പണിതു.

അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് 1958-ൽ മൂലമറ്റം പള്ളി വെഞ്ചരിക്കുന്നത് വന്നപ്പോൾ ടി കെട്ടിടം പിതാവ് തിരുഹൃദയ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ യുവതികൾക്ക് സമൂഹമായി താമസിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ആശ്രമമായി വെഞ്ചരിക്കുകയും സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മാത്യു ജോസഫ് പാരിതോഷികമായി ഒരു കുരിശും മാലയും വന്ദ്യപിതാവിന് നല്കി സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുയും ചെയ്തു.

(1994-ലെ മർത്താസ് ഡയറക്ടറിയിൽ സ്ഥാപകന്റെ പേര് ഇല്ല. സ്ഥാപകൻ ആരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ 1986-ൽ ദിവംഗതനായ വയലിൽ പിതാവ് വെളിപ്പെടുത്തിയ ഒരു രേഖ.)

ദീപനാളം

1994 നവംബർ 3 ന് വന്ന ലേഖനത്തിൽ നിന്ന്

സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ -10

സീറോമലബാർ സഭയിൽ വളർന്നു പന്തലിച്ച ഒരു സന്ന്യാസിനീ സമൂഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭ (St. Marthas Sisters). 1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു കൊച്ചുഭവനത്തിൽ, ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും അൽമായപ്രമുഖനുമായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റു സന്ന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള സ്ഥാപകന്റെ ചിരകാലാഭിലാഷത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നു ഈ തുടക്കം. പാലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അതീവ താൽപര്യത്തോടെ കാണുകയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനുമതിയും അനുഗ്രഹാശിസ്സും നല്കുകയും ചെയ്തു. 1958 ജൂൺ 1-ാം തീയതി നാലുസഹോദരിമാർ സമൂഹഭക്തജീവിതമാരംഭിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ഈ സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ച അദ്ഭുതാവഹമായിരുന്നു.

സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ

അവതാരിക

ലോകമെമ്പാടും പ്രത്യേകിച്ച് ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിവിധ സന്യാസ സമർപ്പിത-അപ്പസ്തോലിക സമൂഹങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണ് "സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ" എന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ഓരോ സന്ന്യാസ സഭയുടെയും സ്ഥാപനചരിത്രം, വളർച്ച, ലക്ഷ്യം, കാരിസം, കർമ്മരംഗങ്ങൾ, പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ, ഇപ്പോഴത്തെ സാരഥികൾ, ജനറലേറ്റ്, പ്രോവിൻസുകൾ, ശാഖകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിശദമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. **സഭാസ്ഥാപകരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാറ്റ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.**

1995 ലും പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ ചിത്രം കാണുകയും സന്ന്യാസസഭാ സ്ഥാപകരുടെ ചിത്രങ്ങൾ മാറ്റ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു എന്ന സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (ജോയി മുത്തോലി എഴുതിയ പുസ്തകം)

(വയലിൽ പിതാവ് സെന്റ് മർത്താസിന്റെ രക്ഷാധികാരി എന്ന ഒരു രേഖ)

From,

SILVER JUBILEE SOUVENIR, Palai Diocese (1950-1975) Page: 57

15. St.Martha's Institute

1956 ലാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസറ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപിതമായത്. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത കുറഞ്ഞവർക്കും സാമാന്യ പ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞ വർക്കും സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ സൗകര്യം നൽകുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്റെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ മൂലമറ്റം കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ നിയമാവലിക്ക് 1971 - ൽ അംഗീകാരം ലഭിച്ചു.

(പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ചില രേഖകൾ)

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
(Pious Union)

1956 നവംബർ 7-നു പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു ഭവനത്തിൽ, ഭക്തനായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റ് സന്ന്യാസഭവനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധി ക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. **അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട അനുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസും നല്കി.** 1958 ജൂൺ 1-നു നാലു സഹോദരിമാർ സമൂഹജീവിതമാരംഭിച്ചു. നസ്രസ്സിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ച് വി. മർത്തായെ മദ്ധ്യസ്ഥയായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റേതുമായ ലളിതജീവിതമാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം.

Editor	:	**Fr. Puliurumpil**
First Published	:	**March 19, 1997**
Published by	:	**The Diocesan Curia, Palai**
Imprimatur	:	**Mar Joseph Pallikaparampil, Bishop of Palai**

പാലാ രൂപതകളിലെ ഇടവകകളുടെ ചരിത്രം Page No. 522

1982 ഏപ്രിൽ 27 – ാം തീയതി മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഭാര്യ ബ്രിജീത്താമ്മ രണ്ടാമത്തെ പുത്രിയായ ജോസഫൈനുമൊന്നിച്ച് റോമിനു പോയപ്പോൾ പാലാ രൂപതയുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവായ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ കർദ്ദിനാൾ റൂബിന് ഒരു എഴുത്ത് തന്ന് അയച്ചിരുന്നു. എഴുത്ത് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

His Eminence
24th April, 1982

Wladyslaw Cardinal Rubin
Prefect
Secred Congregation for the Oriental Churches
Via della conciliazione 34
Roma, Italy

Your Eminence,

May I present my deep respects and introduce to you sister **JOSEPHINE KALAPURACKAL**, a member of the Sacred Heart Congregation in this Diocese. She is Surgeon and Gynecologist in one of the main hospitals of this diocese.

Herself and her mother **MRS. BRIGIT JOSEPH KALAPURACKAL** are on a pilgrimage to visit some of the sacred shrienes in Europe. **Her Father, the late Mr. Joseph Kalapurackal is well merited for the church, haveing been the originator, sponsor and support of a pious union of ladies now known as the Martha's Institute, now canonically recognised. His Zeal and generous contribution in the matter was so notable that he is called the Founder of the Institute.**

I request that your Eminence may be pleased to receive them and recommend them for a special audience with the Holy Father.

Requesting your blessing,

Your Eminnence's devotedly inChrist
JosephPallikaparambil
BISHOP OF PALAI

സ്മരണാഞ്ജലി–

ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ്

അവതാരിക

സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായാലും കുടുംബങ്ങൾക്കായാലും ജന്മം നല്കി അവയെ സുസ്ഥിതിയിലേക്ക് നയിച്ച ത്യാഗസന്നദ്ധരായ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ അറിവ് പിൻതലമുറക്കാർക്ക് പ്രചോദനഹേതുവായിത്തീരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

മൂലമറ്റം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കുഞ്ഞൗതച്ചേട്ടന്റെ സമുദായസ്നേഹത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവ ഉപവിയുടെയും പ്രതീകമാണ്. കുടുംബജീവിതക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തി ജന്മം നല്കിയ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹമെന്ന അപൂർവ്വ സ്ഥാനമുള്ള ഈ സ്ഥാപനം ഇന്ന് മൂലമറ്റത്തുമാത്രമല്ല പാലാ രൂപതയിലും മറ്റ് അഞ്ചുരൂപതകളിലുമായി 14 ശാഖാഭവനങ്ങളുള്ള ഒരു സമൂഹമായി വളർന്ന് അനേകം ആളുകൾക്ക് താങ്ങും തണലുമായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

"സ്മരണാഞ്ജലി"ക്ക് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് 1982 ൽ എഴുതിയ
അവതാരികയിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ

1998 - ൽ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ അരമനയിൽ കൊടുത്ത പെറ്റീഷൻ

DIOCESE THAT THEY MAY HAVE LIFE OF PALAI

To

His Excellency Rt. Rev. Dr. Joseph Pallikaparampil
Bishop of Pala.

From

Kalapurayil family:- Mrs: Brigetha Joseph,
Mathachen, Kuriachen, Pappachen, Georgekutty
and Joy Moolamattom.

Sub: സെന്റ് മത്തായി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപകൻ.

അഭിവന്ദ്യ പിതാവേ,

7-11-1956 ൽ പാലാ രൂപതയിൽ, അങ്ങയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അച്ചായൻ, ശ്രീമാൻ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ തുടങ്ങിയ ഒരു സ്ഥാപനമാണല്ലോ [illegible] സെന്റ് മത്തായി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അതിന്റെ [illegible] [illegible] [illegible] പോകുവാൻ [illegible] [illegible] ഉണ്ടായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ [illegible] [illegible] സ്ഥാപനം തുടങ്ങുവാൻ അച്ചായനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്ന [illegible] [illegible] ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം വ്യക്തമായി അറിയാവുന്നതാണ്.

ദരിദ്രരായ [illegible] [illegible] അവിവാഹിതരും വിധവകളുമായ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി തുടങ്ങിയ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ [illegible] ഉദ്ദേശവും. അതിന്റെ [illegible] സഹായിയുമായി അന്ന് അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ തിരുമേനി ഈ സ്ഥാപനത്തെ [illegible] [illegible], രക്ഷാധികാരി എന്ന നിലയിൽ വേണ്ട അനുവാദങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. 1994 ലെ സെന്റ് മത്തായി സഭയുടെ [illegible] സ്ഥാപകനെ പറ്റി ചില [illegible] [illegible] ഞങ്ങൾ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയെ സമീപിക്കുകയും 31-3-94 ൽ ഈ സംഗതിയെ പറ്റി പരാതിപ്പെടുകയും ചെയ്തു [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ഞങ്ങൾ [illegible] [illegible] [illegible] എന്നാൽ 1996 ലെ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

DIOCESE OF PALAI

THAT THEY MAY HAVE LIFE

വിവരങ്ങളാണ് ആമുഖത്തിൽ കൊടുത്തിരുന്നത്. അതിനാൽ 1997 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ നേരിൽ കണ്ട് സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചിരുന്നതാണ്. സ്ഥാപകനെപ്പറ്റി, സ്ഥാപകനെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന രേഖകൾ ഹാജരാക്കുവാൻ അങ്ങ് ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരത്തിൽ ഉടൻ ലഭിച്ചവയാം രേഖകൾ 4.11.97 ൽ ഞങ്ങൾ ഹാജരാക്കി. ഇതോടൊപ്പം പിന്നീട് ഞങ്ങൾ അന്വേഷം കൂടി പരിശോധിച്ചതിൽ ലഭിച്ചവയാം കൈയെഴുത്തുരേഖകൾ കൂടി ഇതു നാളത്തെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അനുബന്ധമായി ഇതോടൊപ്പം സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ രേഖകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ബ്രദർ മത്തായി സഭാസ്ഥാപകൻ ഞങ്ങളുടെ അപ്പച്ചൻ ആണെന്നതിന്റെ ഉത്തമതെളിവുകൾ ആണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാവും കുടുംബാംഗങ്ങൾ പലരും സഭയുമായി ആരംഭം മുതൽ അഗാധമായ ബന്ധം പുലർത്തിയവരുമാണ്. അതിനാൽ സഭാസ്ഥാപകനെ സംബന്ധിച്ച് അങ്ങ് ഔദ്യോഗികമായ തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്ന അനുബന്ധത്തിലെ ആധികാരിക രേഖകൾ ദയവായി പരിശോധിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ പരിഗണിച്ച് ഞങ്ങളുടെ പിതാവാണ് മത്തായി സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന ചരിത്രസത്യം, ഔദ്യോഗികമായി വീണ്ടും അംഗീകരിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mrs Brigitha Joseph Kalapurayil
Mathachen Kalapurayil
Kuriachen Kalapurayil
Pappachen Kalapurayil
Georgekutty Kalapurayil
Joy Kalapurayil

അനുബന്ധം

സെന്റ് തോമസ് സഭയുടെ സ്ഥാപകനെയും സ്ഥാപനത്തെയും പററി പ്രത്യേകമായി പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രേഖകളുടെ ഉദ്ധരണികൾ.

1. A സഭാസ്ഥാപകനായ മാത്യൂ ജോസഫിൽ നിന്നുള്ള തെളിവുകളും രേഖകളും.

1. സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയവ:-

a. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേര് സെന്റ് തോമസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നാകുന്നു. (1959 ൽ വന്ദ്യ വെങ്ങാനൂർ തിരുമേനി കൊണ്ട് നടത്തിയ രജിസ്ട്രേഷനോടുകൂടി ഈ സ്ഥാപനം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തപ്പോൾ കൊടുത്ത പേര്)

b. രക്ഷാധികാരി - വന്ദ്യ വെങ്ങാനൂർ തിരുമേനി തന്നെ.

c. ഉപദേഷ്ടാവ്: ഇലവനാൽ ചാണ്ടിയുടെ ബഹു: വികാരിയച്ചൻ

d. ഉദ്ദേശം - ഭക്തിജീവിതം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും അനാഥരും വിധവകളുമായ സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്.

(ആദ്യ നിയമാവലി സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയതിന്റെ കോപ്പി)

2. വിൽപത്രത്തിലെ ഒരു ഭാഗം:-

സെന്റ് തോമസ് നമ്മുടെ സ്വന്തമാണ്. അവർക്ക് നിങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും കൊടുക്കുകയും അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനൊക്കെ സഹായം ചെയ്യുകയും വേണം.

3. രോഗശയ്യയിലായിരുന്നപ്പോൾ സ്വയമായി എഴുതാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഒരു സിസ്റ്ററിനെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് എഴുതിച്ചത്:-

"സെന്റ് തോമസ് നമ്മുടെ സ്വന്തമായതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരെ ദേഹം കൊണ്ടും ദ്രവ്യം കൊണ്ടും കഴിവുപോലെ സഹായിക്കേണ്ടതാകുന്നു"

4. രോഗത്താൽ തനിയെ എഴുതുന്നതിന് വിഷമം ആയ അവസരത്തിൽ സ്വന്തം പുത്രനായ പാപ്പച്ചന് പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് എഴുതിച്ചത് നിയമാവലി (ഫോട്ടോ കോപ്പി ഇതിനോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു)

5. 1971 June 26-ാം തീയതി പുതിയ നിയമാവലി പ്രകാരം ഭരണസമിതിയിലേക്കുള്ള അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനായി നടത്തിയ പൊതുയോഗത്തിൽ ശ്രീ. ജോസഫ് കൂടെ സന്നിഹിതനായിരുന്നു

(സിസ്റ്റേഴ്സ് സഭയിലെ സെന്റ് തോമസ് സന്യാസിനി സമൂഹം പേജ് 29)

6 സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയ ഉദ്ദേശ നിർവ്വചനം 1991 ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. It was his long cherished desire to start an institution for women, who aspired for a religious community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities".

B. സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ലക്ഷ്യം.

1. [illegible]

[illegible]

[illegible]

(സ്ഥാപകനിൽ [illegible] ഡയറക്ടറി 1974 - 1992 Page No. 2, 3)

2. [illegible] സെന്റ് [illegible] ഡയറക്ടറി 1991 ൽ [illegible].

This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition, character and vision–

Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women aspired for a religious community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities. Mar Sebastian Vayalil the first Bishop of Palai blessed the endeavour: ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുരയുടെ കാരുണ്യവും. ദർശനവും ഇതിൽ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 1996 ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ ഉദ്ദേശവും കാരുണ്യവും വ്യക്ത [illegible] കാഴ്ചപ്പാടിലാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാചക ഘടനയിൽ പോലും. [illegible] മാത്യു ജോസഫിന്റെ പേരിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ തിരുമേനിയുടെ പേര് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. "This spiritual movement should certainly be attributed to Mar Sebastian Vayalil, the first Bishop of Pala and Mr. Mathew Joseph Kalapura, a lay man of pious disposition, from Moolamattom in the dioces of Pala. The Bishop had the long cherished desire to start an institute for women who aspired for a religious community life . . (1996) എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 1994 ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ യാതൊരു പരാമർശവും ഇല്ലാ എന്നതും [illegible] ഇതിൽ നിന്നും. വസ്തുതകളെ വളച്ചൊടിക്കാൻ ശ്രമം നടന്നിരുന്നതായി വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം [illegible]

II. സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ മാത്രമാണ് എന്നതിന് സെന്റ് മർത്താസിലെ അധികാരികളും അംഗങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

1 41-ാം ചരമദിനത്തിലെ ദീപികയിലെ വാർത്ത 5-1-1980

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപകനും സംരക്ഷകനുമായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ മത്തായി ജോസഫിന് കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ശ്രദ്ധാഞ്ജലികൾ ജനുവരി 5-ാം തിയതി മൂലമറ്റം പള്ളിയിലും സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഭവനങ്ങളിലും അനുസ്മരണാ ചടങ്ങുകൾ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്

സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സ് മൂലമറ്റം.

(ആദിവാസി പിതാവ് ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പത്രത്തിൽ വന്ന ചില വാർത്തകൾ)

2. ഈ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചത് ദിവംഗതം ധന്യനായ ശ്രീമാൻ. ജോസഫ് കുറ്റുക്കാരൻ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും കുറവുകൊണ്ടും അനാരോഗ്യം മൂലവും മറ്റു സന്യാസ സഭകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടേതായ സ്ഥാനവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം ഫല പ്രാപ്തമായതാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

(Page 101, സ്മരണാഞ്ജലി. സി. ജിനോ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.)

3. സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹം ആരംഭിച്ചത് ആദിവാസിയാണ്. ഇതിന്റെ നിലനില്പിനും വളർച്ചയ്ക്കുമായി ആദിവാസി (മാത്യു ജോസഫ്) വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെടുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിലുള്ള ആദിവാസിയുടെ സ്ഥാനം ആരും ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല.

for general Council, Sr. Gino Superior general.

(31-3-94ൽ ഞങ്ങൾ എഴുതിയ എഴുത്തിന്റെ മറുപടി)

4. സ്ഥാപനത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തു തന്നിരുന്നത് സ്ഥാപനത്തിന്റെ സ്ഥാപിതാവായ ശ്രീ ജോസഫ് കുറ്റുക്കാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളും. ഇവിടുത്തെ അംഗങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികമായോ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലോ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാൽ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു തരുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിക്കുകയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ശരിയായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാദിവസവും ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം എല്ലാവർക്കും സെന്റ് മർത്താസിലെ അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങൾക്കും മാതൃക നൽകുന്നതായിരുന്നു.

സുപ്പീരിയർ ജനറൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

(സ്മരണാഞ്ജലി Page 101)

5. സെന്റ് മർത്താസിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് അനുസരിക്കുന്നതിനായി

ഒരു നിയമാവലി ഉണ്ടാക്കിയതും ഇദ്ദേഹം (മാത്യു ജോസഫ്) തന്നെ.

സുപ്പീരിയർ ജനറൽ, സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.
(സ്മരണാഞ്ജലി പേജ് 101)

III. അഭിവന്ദ്യ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയിൽ നിന്ന്

A. 1) സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രജതജൂബിലി സ്മരണികയിൽ (1956-81) എഴുതിയ ആശംസാ സന്ദേശം.

മെത്രാസനമന്ദിരം
പാലാ.
4-10-1981

നമ്മുടെ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച് വളർന്നു വരുന്ന സെൻ്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ മംഗള അവസരത്തിൽ ഞാൻ എൻ്റെ ഹൃദയപൂർവ്വകമായ അനുമോദനങ്ങളും ആശംസകളും അർപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയില്ലാത്തതോ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയോ മറ്റുതരത്തിലുള്ള അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവരും അർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായ അനേകം യുവതികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അവർ പ്രവേശനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ നിരാശരായിട്ടെന്നപോലെ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള സാഹചര്യത്തിലാണ് മൂലമറ്റത്ത് ഇടവകയിലെ ദൈവഭക്തനായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കൂട്ടുങ്കൽ ജോസഫ് (കൂട്ടുങ്കൽ ഔസേപ്പച്ചൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലവും മറ്റു ചെലവുകൾക്കുവേണ്ട പണവും സംഭാവന ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. സെൻ്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിൻ്റെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൻ്റെ ഉപജ്ഞാതാവായി അദ്ദേഹത്തെ പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.

2. 50-ാം ചരമദിനത്തിൽ അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിൻ്റെ അനുസ്മരണ സന്ദേശത്തിൻ്റെ ഒരു ഭാഗം.

പരിശ്രമഫലമായി സെൻ്റ് മർത്താസ് എന്ന കന്യകാലയം സ്ഥാപിതമായി. അതിൻ്റെ പ്രധാന ഉപജ്ഞാതാവും അതിന് നേതൃത്വം നൽകിയതും ജോസഫ് ആയിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം.

(സ്മരണാഞ്ജലി പേജ് 156)

3. അഭിവന്ദ്യ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയുടെ ആത്മകഥയായ "നിന്റെ വഴികൾ എത്ര സുന്ദരം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സെന്റ് തോമസ് മിഷനറി സൊസൈറ്റിയെ പറ്റി പലയിടത്തും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട് (പേജ് 278, 298, 395) എന്നാൽ കുലമഠത്ത് സെന്റ് മർത്താസ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതായി ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. Daughters of St. Thomas, Snehagiri Missionary Sisters, St. Marthas Institute എന്നീ സന്യാസിനി സമൂഹങ്ങൾ സമാരംഭമായത് പാലാ രൂപതയിലാണ് എന്നുമാത്രമേ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുള്ളൂ. അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് സ്ഥാപിച്ചതായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി പിതാവ് വ്യക്തമായി പറയുമായിരുന്നു.

4. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ രജതജൂബിലി സമാപനത്തിന്റെ രണ്ടാം ദിവസമായ 7-11-81 ൽ സമൂഹബലിയുടെ മുഖ്യകാർമ്മികനായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കു ശേഷം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ സ്ഥാപകനേയും ഉപകാരികളെയും ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും അനുസ്മരിച്ചു.

(സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹം ചരിത്രസംഗ്രഹം പേജ് 71)

B. <u>അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനിയിൽ നിന്ന്:</u>

1) കുലമഠം ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കുഞ്ഞാനച്ചന്റെ സമുദായ സ്നേഹത്തിന്റെയും ദൈവസ്നേഹവ്യാപ്തിയുടേയും പ്രതീകമാണ്. കുടുംബ ജീവിതക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തി ആരംഭിച്ച സന്യാസിനി സമൂഹമെന്ന അപൂർവ്വസ്ഥാനമുള്ള ഈ സ്ഥാപനം ഇന്ന് കുലമഠത്തു മാത്രമല്ല പാലാ രൂപതയിലും മറ്റ് അനേകം രൂപതകളിലുമായി പടർന്ന് ശാഖോപശാഖകളുള്ള ഒരു സമൂഹമായി വളർന്ന് അനേകം ആളുകൾക്ക് നാനാതരമായി വർത്തിക്കുന്നു എന്ന് പറയുവാൻ അതിയായ സന്തോഷം ഉണ്ട്.

(രജതജൂബിലി സ്മരണിക) 12-11-1982)

2 അഭിവന്ദ്യ പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനി 24-4-82 ൽ His Eminence Wladyslaw Cardinal Rubin, (Prefect Sacred Congregation for Oriental Churches Roma) എഴുതിയ കത്തിന്റെ രൂപം.

The late Mr. Joseph Kalapurakal is well merited for the church, having been the originator, sponsor and support of a pious union of ladies now known as the Martha's Institute, now canonically recognised. His zeal and generous contribution in the matter was so notable that he is called the Founder of the Institute.

IV. ബ: വൈദികരിൽ നിന്നുള്ള രേഖകൾ -

1. Rev. Fr. Thomas Mattapally

സെന്റ് മർത്താസ് സഭാ സ്ഥാപനം കളപ്പുരയിൽ ഔസേപ്പ്
ചിരം സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് (സ്മരണാഞ്ജലി പേജ് 79)

2. മോൺ. തോമസ് പഴേപറമ്പിൽ (മുൻ വികാർ ജനറൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി)

കളപ്പുരയിൽ ഔസേപ്പിന്റെ ഔദാര്യവും മഹാമനസ്കതയും കൂടി
യാൽ ഉത്ഭവം ചെയ്തതു് സെന്റ് മർത്താസ് മഠത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തി
ലാണ്. (സ്മരണാഞ്ജലി പേജ് 92)

3. Rev. Fr. Philip O.C.D.

പ്രേഷിത രംഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് നിർവഹിക്കുവാൻ
കഴിഞ്ഞ അനിതരസാധാരണമായ ഒരു മഹൽകൃത്യം സെന്റ് മർത്താസ്
സഭയുടെ സ്ഥാപനമാണ്. സന്യാസസഭകൾ കേരളത്തിൽ പലതുണ്ടെങ്കിലും
ഒരു അൽമേനി സ്ഥാപിച്ച സന്യാസസഭ കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല ലോക
ത്തിൽ വേറെ ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. (സ്മരണാഞ്ജലി പേജ് 110)

4. Rev. Fr. Leopold C.M.I.

(ഡയറക്ടർ സെന്റ് മർത്താസ് ജനറലേറ്റ് 1974-1992)

a. ഒരു സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിലേക്ക്
ഉയർന്നുവന്ന ഒരു അൽമായ പ്രമുഖനാണ് കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ മാത്യു ജോസഫ്
(സ്മരണാഞ്ജലി Page 95)

b. പട്ടിണിയൊപ്പമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന മേഖലയായിരുന്ന
അന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം സമ്പത്ത് എന്നിവയുടെ അഭാവംകൊണ്ട്
മഠത്തിൽ ചേരുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്ക് സന്യാസജീവിതം നയിക്കുന്ന
തിന് സൗകര്യമായി വസിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുക എ
ന്നതായിരുന്നു ആ നവീനാശയം. ജ്ഞാനവൃദ്ധനായ പാലാ രൂപത
യുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ്, മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയുമായി
കൂടിയാലോചിച്ചു. പിതാവ് സ്ഥാപനത്തിന് ആവശ്യമായ അ
നുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളും നൽകുകയും ചെയ്തു.

5. Rev: Fr. Sebastian Punchakunnel

[illegible] (... 147)

6 Rev: Fr. Camil C.M.I.

[illegible] (... 6.11.81)

([illegible])

V. [illegible]

a. Sr. Stella Maria S.H. (Mother general S.H. Congregation)

[illegible] (... 100)

b. [illegible] S.H. [illegible]

VI [illegible]

a. [illegible]

([illegible])

c. Rev: Sr. Benici S.H.

ഞാൻ സേവനത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സെന്റ് ജോസഫ് ഭവനത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയ്ക്കാവശ്യമായ പണം ചെലവഴിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെ സ്ഥാപിച്ച സന്യാസിനിസഭയിൽ ചേർന്നിരുന്ന യുവതികൾ ആദ്ധ്യാത്മിക രൂപം കൊണ്ടതും ഇവിടെ വച്ചായിരുന്നു. ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള വിശ്വാസവും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തെ മുന്നോട്ടു നയിച്ചത്.

സി. ബെനീസി കൂടെയുള്ള തിരുഹൃദയ മഠത്തിലെ ആദ്യത്തെ അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളും, തുടർന്നുവന്ന കൂടെയുള്ള തിരുഹൃദയ മഠത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറും ആയിരുന്നു.

VI. മാത്യുവച്ചന്റെ സിദ്ധസ്ഥാപകത്വം:-

a. ചാലക്കുടിയിലെ തുടക്കത്തിന്റെ ചരിത്രം:

(തിരുനാമകുടുംബം ചാലക്കുടിയിൽ ആരംഭിക്കാനിടയായ സാഹചര്യം വിവരിക്കുന്ന രേഖകളിൽ നിന്ന്)

1956 നവംബർ 21-ന് ചാലക്കുടിയിൽ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ഒരു ഭവനത്തിൽ ദേശനായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഒരു സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന് തുടക്കമിട്ടു. സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കുറഞ്ഞവരും, ദരിദ്രരുമായ പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഒരു സന്യാസഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ഉള്ളിൽ രൂപം കൊണ്ടതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തെ സംബന്ധിച്ച ആശയവും ആത്മീയദാഹവും ഉണ്ടായി.

b. 1979 ഡിസംബർ മാസത്തിലെ കാർമൽ മാസിക

1) O.C.D. സഭയുടെ മലബാർ പ്രൊവിൻസ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക മാസികയാണ് ഇത്. ഇതിന്റെ ആദ്യത്തെ പേജിൽ ഫോട്ടോ സഹിതം അൽമായനായ ഒരു സന്യാസിനീ സഭാസ്ഥാപകൻ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് എന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

2) ഈ കാർമൽ മാസികയിൽ തന്നെ സി. ഫ്ലോറ സെബാസ്റ്റ്യൻ അൽമായനായ ഒരു സന്യാസിനീ സഭാസ്ഥാപകനെ കാണുമ്പോൾ ഒരു ലേഖനവും ചേർത്തിട്ടുണ്ട് (Carmel Page No 467, 468)

c. സന്യാസസഭയുടെ സ്ഥാപകത്വം:- (രേഖകൾ കാണുക)

1956 നവംബർ 21-ാം തീയതി ചാലക്കുടിയിൽ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ഒരു കൊച്ചുഭവനത്തിൽ ദേശനായ ഒരു ഭക്തന്റെ നിർമ്മിത

[illegible]
[illegible]

([illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible])

[illegible]
[illegible] [illegible] 119)

d. [illegible] November 6. 1981.

[illegible] C.M.I.

[illegible] 25 [illegible] :-

[illegible]
[illegible] :-

[illegible] 25 [illegible]
C.M.I [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

e) The Religions in India Page No 113.
Published in 1986.

St Martha's Institute (S.M.I)

The Congregation took its origin in the diocese of Palai in 1956. Mathew Joseph Kalapurackal with his apostolic vision founded the congregation. It was formally accepted by Mar. Sebastian Vayalil, the Bishop of Palai in 1980. The whole thing got recognised as "Society of Community life". There are ten houses and hundred members both in and outside of Kerala. Institute pays special attention

to those who are overaged and underqualified
The institute aims at helping the church in Carrying out Christ's mission as clearly brought out in the Holy Scripture. The members follow a life of dedication and simplicity- imitating Jesus of Nazareth. Those who wish to join us write to

Vocation Promoter
St. Marthas Institute Moolamattom

VII [illegible] :-
[illegible]

1) [illegible] 1971
[illegible] ചെയ്യുന്നു.

2. [illegible] ശാഖാഭവനം. 1974.
[illegible] agreement [illegible] Agreement [illegible]

3. [illegible] ശാഖാഭവനം 1975
[illegible] 1976 [illegible]

4. [illegible] 1976
[illegible] ചെയ്യുന്നു.

5. ഒക്ടോബർ 1978.

സ്ഥലം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും [illegible] സന്യാസിനികൾ [illegible]

കൊടുക്കുകയും കൃഷി ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യമായ [illegible]

സ്ഥലത്തെ [illegible] അംഗങ്ങളുടെയും കുടുംബ വിവരങ്ങൾ

അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

1979 ൽ എത്തുമ്പോൾ 110 അംഗങ്ങളും

5 ശാഖാഭവനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ [illegible]

[illegible] ചിന്തിക്കുകയും [illegible]

[illegible] നൽകി [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]" [illegible] 19.

നാം ചെയ്യുന്നവയൊന്നും വെറുതെയാകുന്നില്ല 'അവിടുന്ന് നമ്മുടെ അലച്ചിലുകൾ എണ്ണുന്നു; കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ കുപ്പിയിൽ ശേഖരിക്കുന്നു. അവ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു' (സങ്കീ. 56:8) 'അവിടുന്ന് നമ്മുടെ കാലടികൾ എണ്ണുന്നു' (ജോബ്. 14:16) എന്നെല്ലാം തിരുവചനങ്ങളിലൂടെ ഉറപ്പു നല്കുന്ന കർത്താവ്, നമ്മുടെ ചെറുതും വലുതുമായ സകല അദ്ധ്വാനവും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഓരോന്നിനും അനേകമടങ്ങായി ആദരവും പ്രതിഫലവും നിത്യമായ സന്തോഷവും നല്കും. അതായത് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ബിസിനസ് ഭൂമിയിലേതുപോലെയല്ല.

1998 ൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ അരമനയിൽ കൊടുത്ത പെറ്റിഷനു മറുപടിയായി പത്രത്തിൽ വന്ന വാർത്ത

12 Deepika 1998 February 2 Monday

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പാലാ കാനോനിക പദവിയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു!

സഹസ്ഥാപകർ

"*നിന്റെ വഴികൾ എത്ര സുന്ദരം*" എന്ന വയലിൽ പിതാവിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സമാരബ്ധമായത് പാലാ രൂപതയിലാണ് എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കൂടാതെ

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ രജതജൂബിലി സന്ദേശത്തിൽ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ ആണ് ഫൗണ്ടർ എന്ന് **ഉപജ്ഞാതാവ്** എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിനെക്കൊണ്ട് മൂന്നാമത്തെ സ്പിരിചൽ ഡയറക്ടർ താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന രേഖ ഉണ്ടാക്കി ഇങ്ങനെ ചെയ്യിച്ചു?

Indian Christian Directory 2006-ൽ സെന്റ് മർത്താസിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം (Page 927)

282. St. Martha's Congregation (SMC)
Founder : Mar Sebastian Vayalil, 1958.

Charisam and Apostolate : To serve the poor especially the women and children

Superior General : Sr. Snow Mary, St. Martha's Generalate, Vallichirra P.O., Pala, Kottayam Dt.,

അടുത്ത പേജുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക

പാലാ രൂപതകളിലെ ഇടവകകളുടെ ചരിത്രം

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

(Pious Union)

1956 നവംബർ 7-നു പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു ഭവനത്തിൽ, ഭക്തനായ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റ് സന്ന്യാസഭവനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട അനുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസും നല്കി. 1958 ജൂൺ 1-നു നാലു സഹോദരിമാർ സമൂഹജീവിതമാരംഭിച്ചു.

Editor	**:**	**Fr. Puliurumpil**
Frist Published	**:**	**March 19, 1997**
Published by	**:**	**The Diocesan Curia, Palai**
Imprimatur	**:**	**Mar Joseph Pallikaparampil, Bishop of Palai**

Page No. 522

(1997-ലും 2000-മാണ്ടിലും പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ സാക്ഷ്യം)

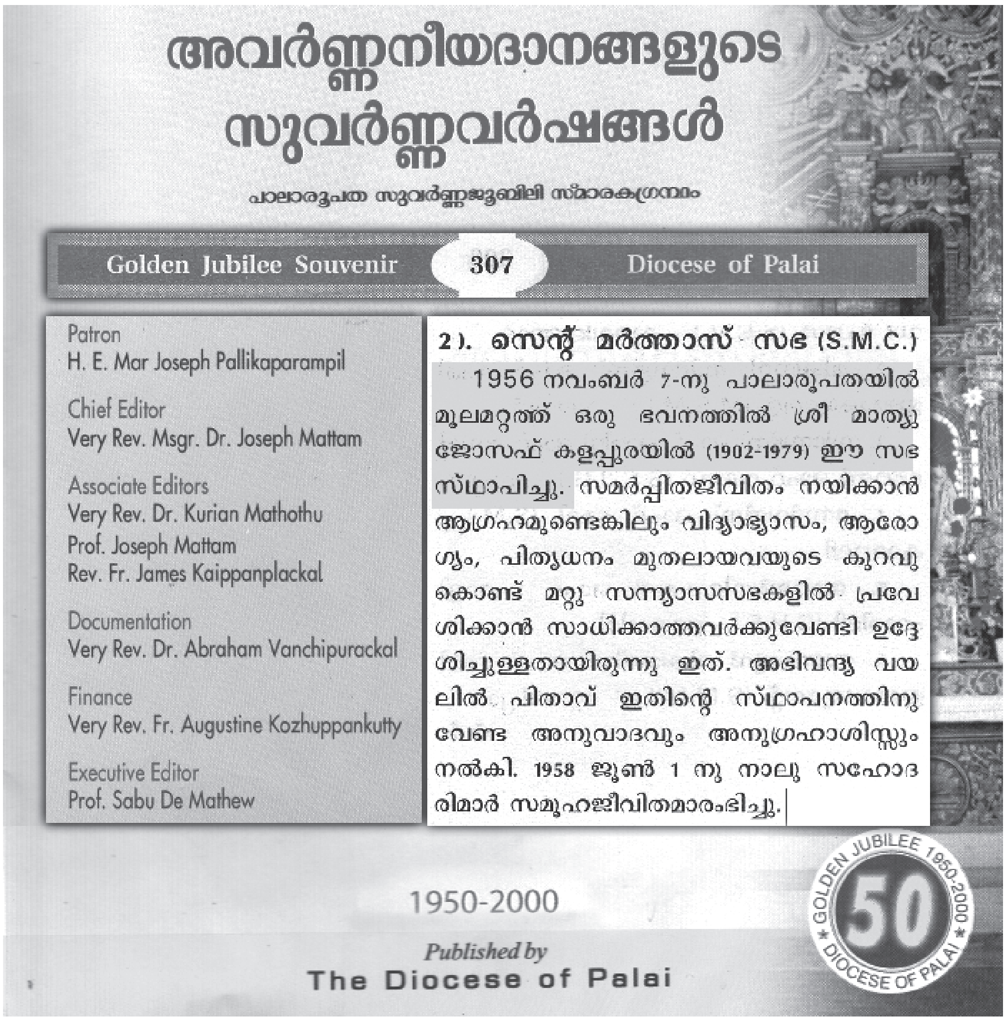

അവർണ്ണനീയദാനങ്ങളുടെ സുവർണ്ണവർഷങ്ങൾ

പാലാരൂപത സുവർണ്ണജൂബിലി സ്മാരകഗ്രന്ഥം

Golden Jubilee Souvenir 307 Diocese of Palai

Patron
H. E. Mar Joseph Pallikaparampil

Chief Editor
Very Rev. Msgr. Dr. Joseph Mattam

Associate Editors
Very Rev. Dr. Kurian Mathothu
Prof. Joseph Mattam
Rev. Fr. James Kaippanplackal

Documentation
Very Rev. Dr. Abraham Vanchipurackal

Finance
Very Rev. Fr. Augustine Kozhuppankutty

Executive Editor
Prof. Sabu De Mathew

2). സെന്റ് മർത്താസ് സഭ (S.M.C.)

1956 നവംബർ 7-നു പാലാരൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു ഭവനത്തിൽ ശ്രീ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റു സന്ന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട അനുവാദവും അനുഗ്രഹാശിസ്സും നൽകി. 1958 ജൂൺ 1 നു നാലു സഹോദരിമാർ സമൂഹജീവിതമാരംഭിച്ചു.

1950-2000

Published by
The Diocese of Palai

GOLDEN JUBILEE 1950-2000
50
DIOCESE OF PALAI

The Religious in India

(Religious Congregations of India)

EDITORIAL BOARD
Rev. Fr. James Julian, C.M.I. (Managing Editor)
Dr. Joseph Mukelel, M.A. M.Ed., M.A. (U.K.) Ph.D.
Rev. Fr. M.J. Kalappurackal, C.M.I., M.A.
Shri Jose Vattappalam, B.A., B.Ed.
Rev.Fr. Joseph Medayil, B.A., B.Ed, M.J.
Rev. Fr.Z.M. Moozhoor, M.A.

ST. JOSEPH'S PRESS, MANNANAM
St. Martha's Institute
(S.M.I.)

The Congregation look its origin in the diocese of Palai in 1956. Mathew Joseph Kalapurackel with his apostolic vision founded the Congregation. It was formally accepted by Mar Sebastian Vayalil, the Bishop of Palai, in 1980. The whole thing got recognised as Society of Community Life. There are ten houses and hundred members both in and outside of Kerala. The Institute pays special attention to those who are over-aged and under qualified. The Institute aims at helping the Church in carrying our Christ's Mission as clearly brought out in the Holy Scripture. The members follow a life of dedication and simplicity imitating Jesus of Nazareth. Those who wish to join us write to:-

Vocation Promotor
St. Martha's Institute
Moolamattam P.O., 685 589

Published by:
St Joseph's Press, Mannanam, 1986

Page:113

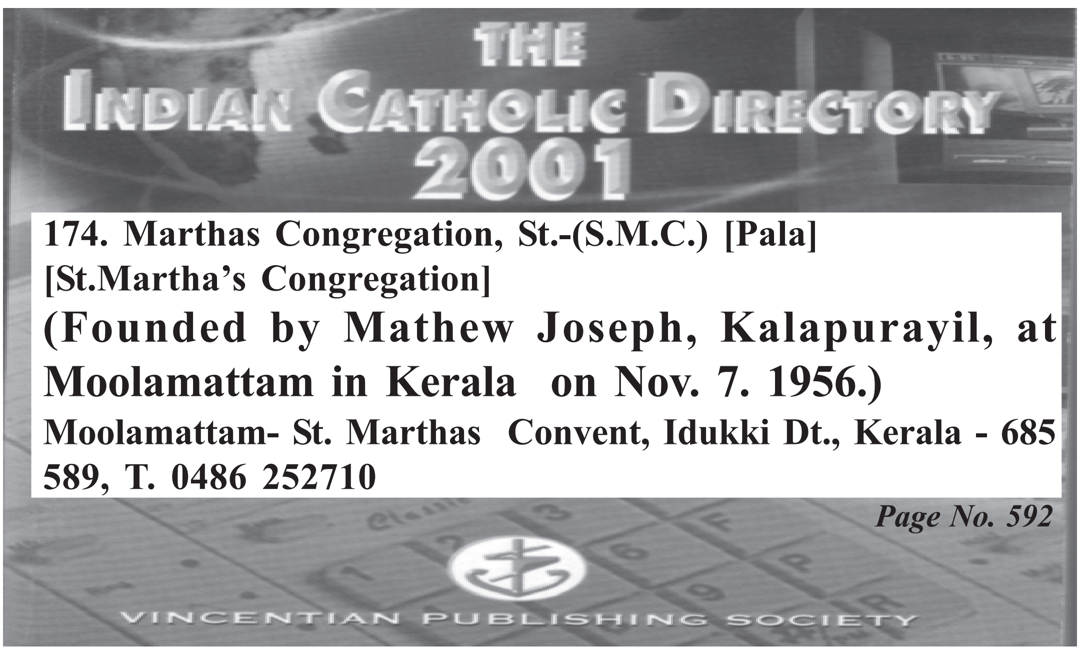

വയലിൽ പിതാവിന്റെ 25–ാം ചരമവാർഷികം പ്രമാണിച്ച് ദീപികയിൽ 2011 നവംബർ 19–ാം തീയതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനം.

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ 25-ാം ചരമവാർഷികാചരണം 21ന്

പാലാ: പാലാ രൂപതയുടെ ശില്പിയും പ്രഥമ സാരഥിയുമായ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ കാലം ചെയ്തിട്ട് നവംബർ 21 നു കാൽ നൂറ്റാണ്ട് തികയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുപത്തിയഞ്ചാം ചരമവാർഷികം 21ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30നു പാലാ കത്തീഡ്രലിൽ ആചരിക്കും.

മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ് മാർ ജോർജ് ആലഞ്ചേരിയുടെ മുഖ്യകാർമികത്വത്തിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കൃതജ്ഞതാബലിയാണു മാർ വയലിൽ ചരമവാർഷികാചരണത്തിന്റെ മുഖ്യപരിപാടി. ദിവ്യബലി മധ്യേ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ് മാർ ആലഞ്ചേരി, മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തും.

രൂപതയിലെ മുഴുവൻ വൈദികരും ഇടവക പ്രതിനിധികളും വിവിധ സന്യാസിനി സമൂഹാംഗങ്ങളും രൂപതാ പാസ്റ്ററൽ കൗ

ൺസിൽ അംഗങ്ങളും കൃതജ്ഞതാബലിയിൽ സംബന്ധിക്കും.

1906 ജനുവരി 28 ന് ജനിച്ച മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ 1935ൽ മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ വൈദികപഠനം പൂർത്തിയാക്കി കാളാശേരി പിതാവിൽനിന്നും വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്നു പാലാ സെന്റ് തോമസ് ഹൈസ്കൂളിൽ അധ്യാപകനായും സെന്റ് തോമസ് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളജ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡന്റായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു പാലാ രൂപത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതും മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പാലായുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെടുന്നതും. ഇന്നു പാലാ രൂപതയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ വയലിൽപിതാവിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണവും കഠിനാധ്വാനവുമുണ്ട്.

സെന്റ് തോമസ് മിഷനറി സൊസൈറ്റി സ്ഥാപിച്ചതും ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരുടെ സേവനം പാലാ രൂപതയിലും കേരളസഭയിലും ലഭ്യമാക്കിയതും പരമലക്കുന്നിൽ പാലാ മൈനർ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചതും ശില്പചാരുതയാർന്ന അരമനമന്ദിരം സ്ഥാപിച്ചതും സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് സമുച്ചയവും കലാ-സാംസ്കാരിക മാസികയായ 'ദീപനാള'വും ആരംഭിച്ചതും വയലിൽ പിതാവാണ്.

അനുകരണീയനായ ആചാര്യനും പ്രഗത്ഭനായ പ്രഭാഷകനും സമർഥനായ സംഘാടകനും ആശയസമ്പന്നനായ എഴുത്തുകാരനും മികച്ച ഭരണാധികാരിയുമായിരുന്നു മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ. പിൻഗാമിയായ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിലിനെ അധികാരമേൽപ്പിച്ച് 1981 മാർച്ച് 25നു വിശ്രമജീവിതത്തിലേക്കു കടന്ന അദ്ദേഹം 1986 നവംബർ 21ന് അന്തരിച്ചു. തന്റെ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന പാലാ സെന്റ് തോമസ് കത്തീഡ്രലിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികശരീരം സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(വയലിൽ പിതാവിനാൽ സ്ഥാപിതമായ എല്ലാ സ്ഥാപനത്തിന്റേയും കാര്യം ഇതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് പിതാവിനാൽ സ്ഥാപിതമെന്ന് സഭ പറയുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് സഭയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.)

മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭ

നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ

ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ:

റവ. ഡോ. കുര്യൻ മാതോത്ത്

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ നടയ്ക്കൽ

ദീപനാളം പബ്ലിക്കേഷൻസ്

Published in: March 2005

സമർപ്പിതർ സീറോ മലബാർ സഭയിൽ

18. Society of Devapriya Sisters (D.P.)

മാർ ഗ്രിഗറി കരോട്ടെമ്പ്രേൽ 1989–ൽ രാജക്കോട്ട് രൂപതയിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

19. St. Marthas Sisters (S.M.C)

പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് 1958–ൽ ബിഷപ് മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിലിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

D. Secular Institutes

1. Carithas Secular Institute

ബിഷപ്പ് മാർ തോമസ് തറയിൽ 1961–ൽ തെള്ളകത്ത് സ്ഥാപിച്ചു.

2. Secular Institute of Mary Immaculate (Legion Home)

പാലായിൽ ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ ചിലമ്പിക്കുന്നേൽ 1942–ൽ സ്ഥാപിച്ചു.

(Page No. 222)

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നിയമാവലി – ചരിത്രസംഗ്രഹം

1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തിന് ശിലാ സ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ആ എളിയ സംഭവം.

DIRECTORY -1991 : INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India. **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.**

അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിന്റെ ആശംസ

മെത്രാസനമന്ദിരം, പാലാ, 4-10-1981

മൂലമറ്റത്ത് ഉദാരമതിയും ദൈവഭക്തനുമായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലവും പ്രാരംഭചെലവുകൾക്കുവേണ്ട പണവും സംഭാവനചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.

1956-ൽ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ രക്ഷാധികാരിയായി പിതാവിന്റെ അംഗീകാരത്തോടും അനുഗ്രഹാശ്ശിസോടും കൂടി മാത്യു ജോസഫ് സെന്റ് മർത്താസ് ആരംഭിച്ചു. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഉപഞ്ജാതാവാണ് മാത്യു ജോസഫ് എന്ന് 1981 ൽ ഒരു ആശംസ സന്ദേശത്തിൽകൂടി വയലിൽ പിതാവ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മാർ പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയും മാത്യു ജോസഫ് ജന്മം നൽകിയ സന്ന്യാസിനീ സമൂഹമാണെന്നും 'He is Called the Founder of the Institute' എന്നും 1982 ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മർത്താസിലെ 1991 ഡയറക്ടറിയിൽ മാത്യു ജോസഫ് സ്ഥാപകൻ. 1994 ഡയറക്ടറിയിൽ സ്ഥാപകൻ ഇല്ല. 1996 ഡയറക്ടറിയിൽ വയലിൽ പിതാവും മാത്യു ജോസഫും സ്ഥാപകൻ. 1997 അരമന കൂരിയായിൽ നിന്നുള്ള ഇടവക ചരിത്രത്തിലും മാത്യു ജോസഫ് സ്ഥാപകൻ. 1998 ൽ കനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തിയപ്പോൾ ദീപിക പത്രത്തിൽ മർത്താസുകാർ സ്ഥാപകർ എന്ന അടിക്കുറിപ്പോടുകൂടി വയലിൽ പിതാവിന്റെയും മാത്യു ജോസഫിന്റെയു പടം ചേർത്തിരുന്നു. 2000-ാമാണ്ടിൽ അരമന കൂരിയായിൽ നിന്നുള്ള ജൂബിലി പുസ്തകത്തിൽ മാത്യു ജോസഫ് സ്ഥാപകൻ ആണ്. ദീപികക്കാർ ഇറക്കിയ 2000-ാം മാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യൻ ഡയറക്ടറിയിൽ സ്ഥാപകൻ ഇല്ല. 2006 ൽ ദീപികക്കാർ ഇറക്കിയ ക്രിസ്ത്യൻ ഡയറക്ടറിയിൽ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപകൻ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

(മാത്യു ജോസഫ് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മഠത്തിൽ അംഗമായി ചേർന്ന സിസ്റ്റർ 2006 ൽ ജനറാളമ്മ പദവിയിൽ എത്തി. 1956-ൽ സന്യാസസഭ തുടങ്ങിയ അൽമായൻ ആകട്ടെ 2006 ൽ നിഷ്കാസിതനായിരിക്കുന്നു).

Indian Christian Directory 2006-ൽ **സെന്റ് മർത്താസിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം** (Pg: 927)

282. St. Martha's Congregation (SMC)
Founder : Mar Sebastian Vayalil, 1958.

Charisam and Apostolate : To serve the poor especially the women and children

Superior General : Sr. Snow Mary, St. Martha's Generalate,
Vallichirra P.O., Pala, Kottayam Dt.,

(ദീപനാളം 2009 നവംബർ 19-26-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ)

വിശുദ്ധിയുടെ വഴിയെ

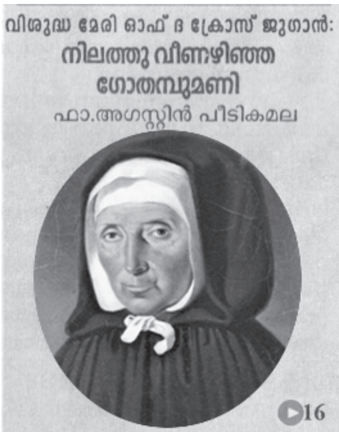

ലോകത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനും പ്രശസ്തിക്കും കൈയടിക്കും പിന്നാല് പരക്കംപായുന്ന ആധുനിക മനുഷ്യന് ഒരു പിൻവിളിയാണ് മേരി ഓഫ് ദ ക്രോസ് എന്ന ജിൻ ജുഗാന്റെ വിശുദ്ധ പദവി പ്രഖ്യാപനം. ജീവിതകാലത്ത് അവഗണനയുടേയും തിരസ്കരണത്തിന്റേയും കൈപ്പുനീർ രുചിച്ച ആ പുണ്യകുസുമം മരണശേഷം കാലത്തിന് മായ്ക്കുവാനാകാത്തവിധം തിളക്കമാർന്ന സഭാനഭസ്സിൽ പരിലസിക്കുകയാണ്. 1792 ഒക്ടോബർ 25ന് ബ്രിട്ടനിലുള്ള കാൻകേയിനിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട മുക്കുവന്റെ പുത്രിയായിട്ടാണ് ജനനം. **ഒരു പ്രത്യേകദൗത്യത്തിനായി ദൈവം തന്നെ മാറ്റി നിർത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറച്ചുവിശ്വസിച്ച അവൾ ബ്രഹ്മചര്യത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വം പുല്കി. സമാനമനസ്കരായ ചില സ്ത്രീകളോട് ചേർന്ന് ജിൻ അഗതികളെ സഹാക്കുവാനും കുട്ടികൾക്ക് വേദോപദേശം നല്കുവാനും തുടങ്ങി.** കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനനങ്ങളിൽ മുഴുകുവാനുമുള്ള സൗകര്യാർത്ഥം 1837-ൽ ജിനും രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കളും തെരുവോരത്തുള്ള രണ്ടുമുറി അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. ദൈവീകകാര്യങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധാലുമായിരുന്നു അവൾ.

ആയിടയ്ക്ക് തങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ പുതിയ വികാരിയായി എത്തിയ ഫാ. അഗസ്റ്റോലെ പെയ്ലിയറുമായി ജിൻ ജുഗാനും സഹപ്രവർത്തകരും തങ്ങളുടെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനാകുകയും തന്റെ പൂർണ്ണ അംഗീകാരവും സഹകരണവും നല്കുകയും ചെയ്തു. ആ ചെറുസമൂഹം വളർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. 1842 ഡിസംബർ 8ന് ആദ്യ സന്യാസിനികൾ അനുസരണമെന്ന വ്രതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് 'ലിറ്റിൽ സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ദ പൂവർ' എന്ന സന്യാസസമൂഹത്തിന് ആരംഭമായി. ജിൻ ജുഗാൻ മദർ സുപ്പീരിയറായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ രണ്ടാഴ്ച പിന്നിട്ടപ്പോൾ ഫാ. അഗസ്റ്റോ പെയ്ലിയർ ഒരു അപ്രതീക്ഷിതയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ജിനിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അസാധുവാക്കുകയും കേവലം 23 വയസ് മാത്രം പ്രായമുള്ള മരിയ ജെമേറ്റിനെ തല്സ്ഥാനത്ത് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. താമസിയാതെ അവരുടെ സമൂഹം തിരുസഭയിലെ ഒരു അംഗീകൃത സമൂഹമായി ഉയർത്തെപ്പെടുകയും ഫാ. പെയ്ലിയർ അതിന്റെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ എന്ന പധവി കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. ജിൻ ജുഗാനെ അദ്ദേഹം ഓഫീസിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തുകയും കാരണമൊന്നും കൂടാതെ വിരമിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും സൗഹൃദവലയങ്ങളും ഭിക്ഷാടനവും ഉപകാരികളുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളുമൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ താനാണെന്ന് ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഫാ. പെയ്ലിയർ വിജയിച്ചു. സന്യാസ സഭയിലേക്ക് പുതിയതായി കടന്നുവന്ന അർത്ഥിനികൾപോലും ഇത് വിശ്വസിച്ചുവെന്ന് മാത്രമല്ല, ഈ സമൂഹത്തിന് രൂപംകൊടുക്കുയും സ്വയംമറന്ന് അദ്ധ്വാനിക്കുകയും പിന്നീട് തിരശ്ശീലയ്ക്ക് പിന്നിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്ത ജിൻ ജുഗാനെക്കുറിച്ച് കാര്യമായ അറിവൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അവസാനകാലത്ത് തനിക്ക് വന്നുഭവിച്ച വിഷമതകളെക്കുറിച്ചും അനീതിയെക്കുറിച്ചും അവൾക്ക് തെല്ലും പരിഭവമോ പരാതിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭയുടെ മദർഹൗസിൽ ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയുമായി അവൾ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവിടെ ജിൻ ജുഗാൻ സിസ്റ്റർ മേരി ഓഫ് ദ ക്രോസ് ആയി സ്വയം മാറുകയായിരുന്നു. 1879 ഓഗസ്റ്റ് 28ന് 86-ാം വയസ്സിൽ ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയാൽ എരിഞ്ഞിരുന്ന ആ പുണ്യകന്യക നിത്യസമ്മാനത്തിനായി യാത്രയായി. **പിൽക്കാലത്ത് യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ പുറത്ത് വരികയും ജിൻ ജുഗാൻ 'ലിറ്റിൽ സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ദ പൂവർ' സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാപകയായി അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.** ജീവിതം മുഴുവൻ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അഴിഞ്ഞില്ലാതാവുകയും പിന്നാമ്പുറങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിമാറ്റപ്പെടുകയും **പിന്നീട് പുണ്യശോഭയോടെ ലോകം മുഴുവൻ പടരുകയും ചെയ്ത വി. ജിൻ ജുഗാൻ പൊങ്ങച്ചവും കെട്ടുകാഴ്ചകളുംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുനർചിന്തനത്തിന് പ്രചോദനമാണ്.**

ആറാം ഭാഗം

മർത്താസ് എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഗം

കളപ്പുരയിൽ വീട്ടിലെ ഔതച്ചേട്ടന്റെ 10 മക്കളും മർത്താസിനെ പതിനൊന്നാമത്തെ സഹോദരിയായിട്ടുതന്നെയാണ് കാണുന്നത്. സ്ഥാപകന്റെ മക്കൾ സി. ബെറ്റി, സി. ജോസഫൈൻ, സി. ഫിദേലിസ് മേരി മുതൽ മർത്താസ് സമൂഹവുമായി ഏറെ ഐക്യതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ അനുഭവവിവരങ്ങളാണ് ഈ ഭാഗത്ത് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. എഴുതുന്നവരുടെ എണ്ണം ഏറെയായതുകൊണ്ട് ലിസ്റ്റ് ഏറെ നീണ്ടുപേയി. എങ്കിലും തിളക്കമുള്ള വൈകാരികഭാവംകൊണ്ട് ഈ ആറാം ഭാഗം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1. സിസ്റ്റർ ഡോ. ബെറ്റി
2. സിസ്റ്റർ ഡോ. ജോസഫൈൻ
3. സിസ്റ്റർ ഫിദേലിസ് മേരി
4. സിസ്റ്റർ ബിനീസി
5. സിസ്റ്റർ ജോൺ മേരി
6. മാത്യു പി. എം. പ്ലാക്കാട്ട്
7. ഔസേപ്പച്ചൻ വെള്ളിമൂഴയിൽ
8. റോയി ജെ. കല്ലറങ്ങാട്ട്
9. ജോസ് ഇടക്കര
10. ക്ലാരമ്മ കനിപ്പിള്ളി
11. ജോസഫ് റ്റി. എസ്. തുടിയംപ്ലാക്കൽ
12. ഫാ. ജോർജ് മാടപ്പാട്ട്
13. ദാനിയേൽ എ. കുഞ്ഞമ്മൻ
14. സജി ഐസക് ചക്കുളത്ത്

സിസ്റ്റർ ബെറ്റിയുടെ ആശംസാപ്രസംഗം

(സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ)

സിസ്റ്റർ ഡോ. ബെറ്റി

(1994 ലെ ഡയറക്ടറി മുതൽ 1998-ലെ കാനോനിക വിളംബരം വരെയുള്ള രേഖകളിൽ മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപ കനെ സംബന്ധിച്ച് ചിലരെല്ലാം മനപൂർവ്വം ചില തിരുത്ത ലുകൾ വരുത്തിയെന്നു വേണം സംശയിക്കുവാൻ

എന്തുകൊണ്ട് ഇത് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതായാലും ഞങ്ങൾ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് പൈതൃകമായ ആഗ്രഹം നിവൃത്തിയാക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് തന്നെ മർത്താസ് ഞങ്ങളുടെ സഹോദരി ആണെന്നുതന്നെ കരുതാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

കാനോനിക പദവിയിലേയ്ക്ക് മർത്താസ് ഉയർത്ത പ്പെട്ട ചടങ്ങുകളിലും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സഹോദരി ബെറ്റി ഞങ്ങളുടെ കുടുബാംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ആശംസാപ്രസംഗം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആശംസപ്രസംഗം തുടർന്നു വായിക്കാം...........)

അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ, മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാൻ ശ്രീ. ജോസ് പടിഞ്ഞാറേക്കര, സി.എം.ഐ. സുപ്പീരിയർ ജനറൽ റവ. ഡോ. അലക്സ് ഊക്കൻ, പാലാ രൂപത ചാൻസിലർ റവ. ഡോ. എബ്രാഹം വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കൽ, എസ്.എച്ച്. സൂപ്പീരിയർ ജന റൽ റവ. സിസ്റ്റർ ക്ലാരീസ്, സി.എം.എസ്. സുപ്പീരിയർ ജനറൽ റവ. സിസ്റ്റർ സ്നോമേരി, ബഹു. വൈദികരെ, ബഹു. സിസ്റ്റേഴ്സ്, ബഹു. മാതാപിതാക്കളെ, സഹോദരി സഹോദ രൻമാരെ,

ഇവിടെ നിന്ന് രണ്ടുവാക്കു പറയുവാൻ എന്നെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നത്, സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ആദ്യഭവനം മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച, ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഇച്ചാച്ചന്റെ വിൽപത്രത്തിലെ ഏതാനും വാക്കുകളാണ്.

അതായത് **"സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നമ്മുടെ സ്വന്തമാകയാൽ ആ പാവങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ കഴിവുപോലെ സഹായിക്കണം".**

ഒരു സ്വപ്നമായി ആരംഭിച്ച്, ഭക്തസമൂഹമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട്, അർപ്പിത സമൂഹമായി വളർന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഇന്ന് നിയമാനുസൃതമായ ഒരു

സന്യാസിനീ സമൂഹമായി, ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏറെ സന്തോഷകരമായ ദിവസമാണിത്!

അതെ, സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് 1956-ൽ മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിക്കുന്നതിനും അതിനുശേഷം അതിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും ദൈവം ഉപയോഗിച്ച എല്ലാ വ്യക്തികളും ഈ സമൂഹാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ച് സന്തോഷിക്കുന്ന ഈ മഹത്സുദിനം.

ഈ അവസരത്തിൽ എന്റെ ചെറുപ്പകാല ഓർമ്മകളിലേക്ക്, അതായത് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് തുടങ്ങുന്നതിന് ഇച്ചാച്ചനെ പ്രേരിപ്പിച്ച സംഭവത്തിലേക്ക് എന്റെ ചിന്ത കടന്നുപോകുകയാണ്. സംഭവത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ. **തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിന് അർപ്പിച്ച് കപ്പൂച്ചിൻ സഭയിലെ മിഷനറി വൈദീകനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ച് വടക്കെ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് പോയ ഇച്ചാച്ചൻ പഠനം പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിക്കാതെ തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഇച്ചാച്ചൻ, സമർപ്പണ ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വവും മാഹാത്മ്യവും നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.**

1955-ൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ചേച്ചിയെ കർമ്മലീത്താ സഭയിൽ ചേർക്കുവാനായി കൊണ്ടുപോയ ദിവസത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ നാരകത്തിന്റെ മുള്ള് കണ്ണിൽകൊണ്ട് ഒരു കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടചേച്ചിയെ കർമ്മലീത്താ സഭാംഗമാക്കുവാൻ സങ്കേതിക തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും കർമ്മലീത്ത സഭയുടെ അന്നത്തെ ജനറാൾ ബഹു. കൊച്ചുത്രേസ്യാമ്മ ഇച്ചാച്ചനുമായുള്ള സംസാരത്തിനുശേഷം ചേച്ചിയെ സഭയിൽ സ്വീകരിച്ചു. ഈ സംഭവം ഇച്ചാച്ചനെ വളരെ ചിന്തിപ്പിച്ചു.

വിദ്യാഭ്യാസം, ചെറിയ തോതിലുള്ള അംഗവൈകല്യം, പ്രായപരിധി മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ സന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശിച്ച് സമർപ്പണ ജീവിതം നടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനം തുടങ്ങണമെന്ന തീരുമാനത്തിലേക്ക് ആ ചിന്ത ഇച്ചാച്ചനെ നയിച്ചു.

താൻ മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠത്തിനായി ദാനം ചെയ്ത സ്ഥലത്തോടനുബന്ധിച്ച് അര ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി ഇച്ചാച്ചൻ കെട്ടിടം പണി ആരംഭിച്ചു. പണിക്കായി കാളവണ്ടിയിൽ കല്ല് കൊണ്ടുവരുന്നതും മരഉരുപ്പടികൾ വീട്ടിൽ നിന്ന് പണിത് കൊണ്ടുപോകുന്നതും ഞാൻ ഇന്നലെ എന്നപോലെ ഓർക്കുന്നു.

കല്ലുകൊണ്ടുപോയി തിരിച്ചുവരുന്ന കാളവണ്ടിയിൽ സ്കൂളിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നതും ഓർമ്മയിൽ ഇന്നും പച്ചകെടാതെ നിൽക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ പ്പെട്ട അമ്മച്ചി ഞങ്ങൾ 10 മക്കളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം പണി ക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്ത് കൊടുത്തുവിടുന്നതും ഓർക്കുന്നു. 1958-ൽ കെട്ടിടം പണി പൂർത്തിയായി.

സമർപ്പണ ജീവിതം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യുവതികൾ ഒരോരുത്തരായി സ്ഥാപ നത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നു. തിരുഹൃദയ സഭയുടെ കീഴിൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് 10 വർഷക്കാലം വളർന്നുവന്നു. **സമൂഹം ആരംഭിച്ച ലക്ഷ്യം ഇങ്ങനെ പോയാൽ സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന് സമൂഹാംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഇച്ചാച്ചൻ സമൂഹത്തെ ഒരു സ്വതന്ത്ര സമൂഹമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.**

പാലാ തിരുഹൃദയമഠത്തിൽ ഇച്ചാച്ചൻ കാറുംകൊണ്ട് വന്ന് അന്നത്തെ തിരു ഹൃദയസമൂഹത്തിന്റെ ജനറാളമ്മയായിരുന്ന ബ. ബാപ്റ്റിസ്റ്റമ്മയെയും ബ. കൊച്ചു ത്രേസ്യാമ്മയെയും ഈക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പലപ്രാവശ്യം അരമനയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതും കൊണ്ടുവിടുന്നതും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.

അന്നത്തെ പാലാ രൂപതയുടെ മെത്രാനായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ വയ ലിൽ പിതാവ് തിരുമനസുകൊണ്ട് തന്റെ സുഹൃത്തും സഹപാഠിയുമായി രുന്ന ഇച്ചാച്ചന്റെ തീവ്രമായ ആഗ്രഹങ്ങളും പരിശ്രമങ്ങളും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും ദൈവപ്രേരിതമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അതോടൊപ്പം സമൂഹാംഗങ്ങ ളുടെ അർപ്പണമനോഭാവവും വിലയിരുത്തി. ഇതൊരു സ്വതന്ത്രസമർപ്പിത സമൂഹമായി വളരുവാൻ വേണ്ട അനുഗ്രഹാശ്ശിസ്സുകളും അനുവാദവും അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് നൽകി.

സ്വതന്ത്രസമർപ്പണസമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യ ഡയറക്ടർ ബഹു. ജോൺ കടുക്കുന്നേ ലച്ചനായിരുന്നു.

ഈ സ്വതന്ത്ര സമൂഹത്തിന്റെ ബാല്യകാലാരിഷ്ടതകളെ തരണം ചെയ്തുവളർത്തു വാൻ രാവും പകലും ഒരുപോലെ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത ബഹു. ലെയോപോൾഡ് സി. എം.ഐ. അച്ചനോടും സി.എം.ഐ. സഭാധികാരികളോടും ഇന്ന് കാനോനിക പദവിയേ ലേക്ക് സഭയെ പടുത്തുയർത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ച ബഹു. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേൽ അച്ച നോടും ഇതിന്റെ എല്ലാം പിറകിൽ സ്നേഹത്തോടെ പിതാവിന്റെ വാത്സല്യത്തോടെ സഭയെ

നയിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ച് വളർത്തിയ ദിവംഗതനായ അഭിവന്ദ്യവയലിൽ പിതാവിനോടും ഇന്ന് ഈ സഭയുടെ ഉന്നതിക്കായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹപൂർവ്വം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഭിവന്ദ്യ പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിനോടും, ബഹു. ജനറാളച്ചൻമാരോടും, ബഹു.ചാൻസിലറച്ചൻമാരോടും, ഉപകാരികളായ ബഹു. എല്ലാ വൈദീകരോടും ഞാൻ ഇച്ചാച്ചന്റെ പേരിലും കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒരോരുത്തരുടേയും പേരിലും, ഞങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹവും സന്തോഷവും ആദരവും നന്ദിയും അർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം ഓരോരത്തരേയും സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സ്വന്തം എന്നതുപോലെ ഈ സ്ഥാപനത്തെ മുളയിൽ തുടങ്ങി പരിപാലിച്ച് വളർത്തി യുവത്വത്തിൽ എത്തിച്ച് സ്വതന്ത്രരാക്കി ഒരുക്കിയിറക്കിയ എന്റെ തിരുഹൃദയ സഭാംഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തരോടും പ്രത്യേകം, പ്രത്യേകം സ്നേഹവും ആദരവും നന്ദിയും ഇച്ചാച്ചന്റെ പേരിലും അമ്മച്ചിയുടെ പേരിലും കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെ പേരിലും അറിയിക്കുന്നു.

ഇച്ചാച്ചന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സർവ്വവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും പ്രോത്സാഹനവും എപ്പോഴും ആത്മാർത്ഥമായി നൽകിയ തിരുഹൃദയ സഭയ്ക്ക് തന്റെ സ്വന്തം മക്കൾ രണ്ടുപേരെ കൊടുക്കാൻ ദൈവം ഇച്ചാച്ചന് അനുഗ്രഹം നൽകി എന്നത് ഈ സമയം സന്തോഷത്തോടെ ഓർക്കാം.

ഇച്ചാച്ചൻ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പാലാ, അമനകര, പൈങ്കുറ്റി, കുടയത്തൂർ, കട്ടപ്പന, എന്നീ 5 ശാഖാഭവനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതു കാണുവാനും ദൈവം ഭാഗ്യം നൽകി.

ഈ ശാഖാഭവനങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിനായി സഹായിച്ച ഇച്ചാച്ചന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും ബന്ധുക്കളുമായ ഓരോരുത്തരോടും പ്രത്യേകമായി പാലായിൽ ഈ ഭവനത്തിന് സ്ഥലം ദാനമായി തന്ന ഇച്ചാച്ചന്റെ ആത്മീയ ഗുരുവും സ്നേഹിതനുമായിരുന്ന ദിവംഗതനായ മോൺ. ജയിക്കബ് വെള്ളരിങ്ങാട്ട് അച്ചനോടും ഇലഞ്ഞിക്കടുത്ത്, പൈങ്കുറ്റിയിൽ സ്ഥലവും ഭവനവും നൽകിയ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തമായ ശ്രീ. ഐസക് കുരീത്തടം കുടുംബത്തിനോടും അമനകര ഭവന നിർമ്മാണത്തിനായി സ്വന്തമെന്നപോലെ അദ്ധ്വാനിച്ച വാലുമ്മേൽ കൊച്ചേട്ടൻ കുടുംബത്തോടും കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹവും സന്തോഷവും നന്ദിയും പ്രാർത്ഥനയും അർപ്പിക്കുന്നു.

ഇച്ചാച്ചന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ആദ്യംമുതൽ അവസാനം വരെ വലംകൈക്ആയി നിന്ന് പ്രോത്സാഹനവും ധനസഹായവും നൽകിയ, ഇച്ചാച്ചന്റെ സ്വന്തം സഹോദരൻ ശ്രീ.വർക്കി കളപ്പുരയെ നമുക്ക് ഈ സമയം ഓർക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.

സമൂഹത്തിന് ആദ്യ നൊവിഷേറ്റ് ഭവനം പണിയാനായി രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ ഇവിടെ നിന്ന് അദ്ധ്വാനിച്ചത് പേരപ്പനാണ് എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന പലർക്കും ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ.

ആദ്യകാലത്തെ ബാല്യകാലാരിഷ്ടതകളും കഷ്ടപാടുകളും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ച് സഭയെ വളർത്തിയെടുത്ത ആദ്യ സഭാംഗങ്ങളോടും അധികാരികളോടും ഇന്ന് ഇതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി അഹോരാത്രം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാ സിസ്റ്റേഴ്സിനോടും ഞാൻ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പേരിൽ നന്ദിയും സ്നേഹവും അനുമോദനവും അർപ്പിക്കുന്നു. ഇനിയും ധാരാളം നല്ല നല്ല ദൈവവിളികൾ സഭയിലേക്ക് ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഒരു സന്യാസിയായി, മിഷനറി വൈദീകനായി തന്റെ ജീവിതം നാഥന് അർപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഇച്ചാച്ചൻ അനേകരുടെ സമർപ്പണ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്ന് നമ്മളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ളുയിമാർട്ടിൻ വൈദീക വൃത്തിക്കായി പോയി. എന്നാൽ സാധിക്കാതെ തിരിച്ചുവന്ന് വിവാഹജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ആദരിക്കുന്ന വിശുദ്ധയെ അതെ വേദപാരംഗതയായ വി.കൊച്ചുത്രേ്യസ്യായെ ലോകത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ ഇച്ചാച്ചനെയും ഒരു സമർപ്പണ സമൂഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു കടുകുമണി വിതയ്ക്കുവാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചു. നമുക്ക് ദൈവത്തിനു മുമ്പിൽ നന്ദിയോടെ ഓർക്കാം ധാരാളം വിശുദ്ധരായ കൊച്ചുത്രേസ്യാമാർ സഭയിലുണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

ഒന്നുകൂടി എല്ലാവർക്കും അനുമോദനം നേർന്നുകൊണ്ടും ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും അവസരം നൽകിയ ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികൾ എല്ലാവർക്കും നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥനയോടെ നിർത്തട്ടെ.

ഒരു മാതൃകാ പിതാവ്

സി. മേരി ജോസഫൈൻ

" ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മാതൃക നൽകിയിരിക്കുന്നു." (യോഹ, 13;15)

സി. മേരി ജോസഫൈൻ

കാലദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പലപല മാറ്റങ്ങളും പുതുമകളും ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവന്നാലും ക്രിസ്തുവിനെ പോലെ ആകുക, ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുക, അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുക എന്ന ആദർശം ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ പിതാവ് ചെറുപ്രായത്തിൽ ഒരു വൈദികനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പല ദിവസങ്ങളിലും രാത്രികാലം മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ ഉണ്ട്. ഒരു മാതൃകാപിതാവായി ജീവിച്ചുകൊണ്ട്, അൽമായ പ്രേഷിതനായി ജോലി ചെയ്ത്, ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആകുക, ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുക എന്ന ദൈവവിളിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്.

പതിനൊന്ന് സന്താനങ്ങളെ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്തു. ഒരു മൊട്ട് വിടരുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ദിവ്യനാഥൻ അറുത്തെടുത്തു. ജനിച്ച് ഒരുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ഓമനപെൺകൊടി ദിവ്യനാഥന്റെ സന്നിധിയിൽ പറന്നെത്തി, തന്റെ വത്സലപിതാവിനെ അനവധി നൻമകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തതിന് ദിവ്യനാഥനെ അനവരതം സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ധനവാനായിരുന്നു എങ്കിലും ലളിതമായ ഒരു ജീവിതമാതൃകയാണ് തന്റെ സന്താനങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതന്നത്. തളർന്നു വീഴുന്നതുവരെ അദ്ധ്വാനിക്കുക, ഒരു ജോലിയേയും നീചമായി കരുതാതിരിക്കുക എന്ന ആദർശമാണ് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചതും, മാതൃകവഴി മക്കൾക്ക് കാണിച്ചുതന്നതും. ഒരു വൈദികനാകണമെന്നുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കാത്തതിൽ ഹൃദയവേദനയോടെ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. കൂടുതൽ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും പണവും പ്രദാനംചെയ്യുക എന്ന ഒരു ആത്മീയസ്വരം മറുപടിയായി ശ്രവിക്കാനും ഇടയായി. തന്റെ സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം നീക്കിവയ്ക്കുകയല്ല അദ്ദേഹംചെയ്തത്. ചെറിയ ചെറിയ ജോലികൾ താനും തന്റെ സഹധർമ്മിണിയായ ബ്രിജീത്താമ്മയും മക്കളുംകൂടി ചെയ്തു. അതിൽനിന്നും ലഭിച്ച പണം ഇതി

നായി ചെലവഴിച്ചു. ഉദാഹരണമായി മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാവരും തന്നത്താൻ അലക്കണമെന്ന നിർബന്ധം വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോലിക്കുറവുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹംതന്നെ മുൻകൈ എടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുകയും പല മണിക്കൂറുകളും അലക്കുന്നതിലും തേക്കുന്നതിലംു ശ്രദ്ധപതിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായി പല വൈദികപുത്രന്മാരേയും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അവർ ഇന്ന് സന്തോഷത്തോടും സമാധാനത്തോടും അഭിമാനത്തോടുംകൂടി ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി, മിഷൻ രംഗങ്ങളിൽ, കർത്താവിന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ ജോലി ചെയ്തുവരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഒരു വത്സലപിതാവായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ചെറുപ്രായത്തിൽ, എത്രയധികം ജോലിത്തിരക്കുകൾ ഉള്ള സമയമായിരുന്നാലും പല മണിക്കൂറുകളും ഞങ്ങളോടൊത്തു കളിച്ചുല്ലസിച്ചിരുന്നു. പയപ്പാറ്റിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നത് പാടത്തിന്റെ കരയ്ക്കായിരുന്നു. മഴക്കാലത്ത് പാടത്തിൽ വെള്ളം നിറയും. ആ കാലങ്ങളിൽ മണിക്കൂറുകൾ തന്റെ കുഞ്ഞുമക്കളുമായി വള്ളം കളിച്ച് സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു. നീന്തൽ പഠിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങളെ വെള്ളത്തിലേയ്ക്ക് എറിയുമായിരുന്നു. വെള്ളം കുടിക്കുന്നു എന്നോ, വെള്ളത്തിൽ താഴുന്നു എന്നോ തോന്നിയാൽ ഉടൻ സ്നേഹപിതാവ് സഹായത്തിന് അരികിൽ ഉണ്ട്. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കിലും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പിതൃസഹോദരന്റെ സന്താനങ്ങളുമൊത്താണ് ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നത്. മരുമക്കൾ ''കുഞ്ഞാച്ച'' എന്നു വിളിക്കുന്നത് കേട്ട തന്റെ വത്സല സന്താനങ്ങളായ ഞങ്ങൾ അതു ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കുച്ചാച്ചി എന്നു വിളിച്ചുവന്നു.

മൂലമറ്റത്തും വെള്ളിയാമറ്റത്തും സ്ഥലം വാങ്ങിയതിനാൽ, കൃഷികാര്യങ്ങൾക്കും സ്ഥലത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനുമായി കുച്ചാച്ചി പല ദിവസങ്ങൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ തനിയെ താമസിച്ചു വന്നു. പള്ളിയും സ്ക്കൂളും ഈ സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ പയപ്പാറ്റിൽ തന്നെ താമസം തുടർന്നുവന്നു. രണ്ടും മൂന്നും ആഴ്ചകൾ കൂടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വീട്ടിൽ വരുമ്പോഴത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച വളരെ സന്തോഷം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവ ആയിരുന്നു. കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്ക് സ്ക്കൂളിലേയും, ടീച്ചർമാരുടേയും, വീട്ടിലേയും പഠനത്തിന്റെയും മറ്റുമായി ഒരു നൂറു നൂറു കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര ക്ഷീണിതനായിരുന്നാലും, എത്ര ജോലിത്തിരക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളായ ഞങ്ങളെ ഗൗരവത്തോടെ ശ്രവിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു.

കുച്ചാച്ചി നിരന്തരമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യനായിരുന്നു. തന്റെ മക്കളും പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യർ ആകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മക്കളെല്ലാം പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ, പ്രാർത്ഥനാനുഭവത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കണമെന്ന നിഷ്ക്കർഷ അദ്ദേഹ

ത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബപ്രാർത്ഥനകൾ, പ്രാർത്ഥനാജപങ്ങൾ, കൊന്ത തുടങ്ങിയവ ചൊല്ലുമ്പോൾ സ്ഫുടമായി ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുവരെ, അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിക്കുന്നവരെ, പ്രാർത്ഥിപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സന്താനങ്ങളും എല്ലാദിവസവും പള്ളിയിൽ പോകണമെന്നും ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നും ഉള്ള നിർബന്ധം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സംഭവമാണ് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്. തന്റെ വിവാഹം ചെയ്ത ഒരു മകളെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി കുച്ചാച്ചി മലബാറിൽ ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ എത്തി. അടുത്ത പ്രദേശത്തെങ്ങും പള്ളിയില്ല. നല്ല മഴയും തണുപ്പും ഇരുട്ടും നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രഭാതം. രാവിലെ നാലുമണിക്കുതന്നെ കുച്ചാച്ചി എഴുന്നേറ്റ് എല്ലാവരേയും വിളിച്ച് ഉണർത്തി. ആ ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ പ്രഭാതത്തിൽ ''വഴിയില്ലാവഴിയിൽ കൂടി'' എട്ടകിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിച്ച് ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചു.

വൈകിട്ട് ദേവാലയത്തിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള മണിയടിച്ചാൽ ഏതു യാത്രയിലായാലും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷ പാലിച്ചിരുന്നു. കാറിലുള്ള യാത്രാസമയത്ത് പലപ്പോഴും എല്ലാവരുംകൂടി ഉറക്കെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയിരുന്നു.

തൊടുപുഴ ടൗണിൽ ഒരു പുതിയ കെട്ടിടവും സ്ഥലവും വാങ്ങി. അതിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു സിനിമാകൊട്ടകയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ക്രൈസ്തവനായ താൻ സിനിമാകൊട്ടക തുടർന്നുകൊണ്ടു പോയാൽ തന്റെ സന്താനങ്ങളുടെ സന്മാർഗ്ഗജീവിതത്തിന് എന്തെങ്കിലും ഹാനി സംഭവിക്കുമോ എന്നു ഭയന്ന് സിനിമാ കൊട്ടക അദ്ദേഹം നിർത്തൽ ചെയ്തു.

സ്നേഹിക്കുകയും വാത്സല്ലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ശിക്ഷിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം യാതൊരു മടിയും കാണിച്ചില്ല. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ നന്മയായിട്ടുള്ളവ ചെയ്യുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർക്ക് സ്വീകാര്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുമ്പോൾ അതിനു യോജിച്ച സമ്മാനങ്ങളും പരിഗണനയും നൽകുകയും തിന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അനുസരണയില്ലാത്തവരായി പെരുമാറുമ്പോൾ വേദനയുളവാക്കുന്ന ശിക്ഷകൾ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്തെല്ലാം ശിക്ഷകൾ ലഭിച്ചാലും, ചിലപ്പോൾ കുച്ചാച്ചിയെ ഭയപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്താലും കുച്ചാച്ചിയുടെ അടുത്ത് സുരക്ഷിതത്വബോധം ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ''തല്ലും തലോടലും'' എന്ന് ഗ്രാമീണ അമ്മമാർ പറയുന്ന ശിക്ഷണരീതി ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. ''തള്ള ചവിട്ടിയാൽ പിള്ളയ്ക്കു കേടില്ല.'' എന്നാണല്ലോ പഴഞ്ചൊല്ല്. സ്വജീവിതത്തിൽ ശിക്ഷണമുണ്ടായിരുന്ന കുച്ചാച്ചിക്ക് തന്റെ സന്താനങ്ങളെ ശരിക്കും ശിക്ഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. തങ്ങളുടെ നല്ല മാതൃകയും മാതൃകാപരമായ ദാമ്പത്യജീവിതവും ഭവനത്തിൽ എപ്പോഴും സ്നേഹനിർഭരവും സന്തോഷപ്രദവുമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കാരണമാക്കി. ദൈവവിശ്വാസം, സത്യം, ധർമ്മം, ദൈവ

ഭയം, നീതി മുതലായ നന്മകളിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ജീവിതം മാത്രമേ സന്താനങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ ആരോഗ്യപരമായ വളർച്ചയ്ക്ക് അടിത്തറ പാകൂ എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

സദ്ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെയധികം താൽപര്യം കാണിക്കുകയും, സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുട്ടികൾ വായിക്കണമെന്ന് നിഷ്ക്കർഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തെ ഒരു സംഭവമാണ് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്. നോവൽ വായിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ താൽപര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. പാലായ്ക്കു പോകുവാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന കുച്ചാച്ചിയോട് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ "പാടാത്ത പൈങ്കിളി" എന്ന മുട്ടത്തുവർക്കിയുടെ നോവൽകൂടി വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിർബന്ധമായി പറഞ്ഞു. കുച്ചാച്ചി ഒരു ഇളം പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി അതു സമ്മതിച്ചു. യാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ഒരു പുസ്തകപ്പൊതിയുമായാണ് എന്നെ സമീപിച്ചത്. നോവൽ ആയിരിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടെ ഉടൻ വായിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങാമല്ലോ എന്ന സന്തോഷത്തോടെ കെട്ടു വാങ്ങി തുറന്നു. നോവലിനു പകരം ഒരു ബൈബിൾ ആയിരുന്നു ഞാൻ കണ്ടത്. നോവൽ വായിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയോടും താൽപര്യത്തോടും കൂടി ബൈബിൾ വായിക്കുക എന്നൊരു താക്കീതും!

സന്താനങ്ങൾ എല്ലാവരും ബി.എസ്.സി.-യോ ബി.എ.-യോ കരസ്ഥമാക്കുന്നതു വരെ പഠിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും സഹായങ്ങളും എപ്പോഴും ചെയ്തുതന്നിരുന്നു. നല്ല മാർക്കുകൾ കിട്ടി പാസ്സായാൽ ഇഷ്ടമുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ തന്ന് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.

എന്റെ സഹപാഠിയും, സ്നേഹിതയുമായ ഒരാൾ മഠത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കുച്ചാച്ചിയെ കണ്ട് യാത്ര പറയുന്നതിനായി വീട്ടിൽ വന്നു. സമർപ്പിതജീവിതത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു കൊച്ചു ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേശം കൊടുത്തതുകൂടാതെ ഒരു കുരുശും ക്രിസ്താനുകരണവും സമ്മാനമായി നൽകി. കുരിശിന്റെ പാതയിൽ കൂടി ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുക എന്ന അനുഗ്രഹാശ്ശിസ്സുകളും നൽകി. ഈ അടുത്ത കാലത്ത് ഞാൻ എന്റെ ഈ സ്നേഹിതയുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ആ സിസ്റ്റർ എന്നോടു പറയുകയാണ്. "കുച്ചാച്ചിയുടെ ആ വാക്കുകൾ എന്റെ സമർപ്പിതജീവിതത്തിൽ പല വിഷമസന്ധികളിലും അതിനെ തരണം ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രചോദനം നൽകുന്നു" എന്ന്.

പുത്രീപുത്രന്മാർ ഓരോരുത്തരും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം മനസ്സിലാക്കി ജീവിക്കുന്നതിനും സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പാതയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുമായി ആ വത്സലപിതാവ് വളരെയധികം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റേതായ പാതയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്നതായി ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹ

ത്തോടു പറഞ്ഞാൽ “ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി ധാരാളം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. അവർ നേർവഴി വേഗത്തിൽ കണ്ടുകൊള്ളു” മെന്ന് അദ്ദേഹം ധൈര്യമായി പറഞ്ഞിരുന്നു.

1962-ൽ ജർമ്മനിയിൽ മെഡിസിൻ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള അഡ്മിഷൻ എനിക്കുകിട്ടി. എല്ലാ പിതാക്കൻമാരെയും പോലെ, ആ പിതാവും സന്താനങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിൽ വളരെയധികം സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും വേർപാടിൽ ആ ഹൃദയം വേദനിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ജർമ്മനിക്ക് പോകുന്നതിനായി അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ അൽപസമയം ചിന്താമഗ്നനായി ഇരുന്നശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “എനിക്ക് പത്തു വത്സലസന്താനങ്ങളെ ദൈവം ദാനം ചെയ്തു. ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ ആ പത്തു മക്കളും എന്റെ സമീപത്തുണ്ടായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ വളരെയധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ മരണസമയത്ത് എല്ലാവരും എന്റെ സമീപത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അവർ പരസ്പര സ്നേഹത്തിലും ദൈവസ്നേഹത്തിലും അല്ലാ എന്നു ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്താൽ എന്റെ ഹൃദയം വേദനിക്കും. ഇതിനേക്കാൾ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് മരണസമയത്ത് മക്കൾ എന്റെ അടുത്ത് ഇല്ലാ എങ്കിലും, അവർ എത്ര തന്നെ വിദൂരതയിലായിരുന്നാലും, പരസ്പര സ്നേഹത്തിലും, ദൈവഐക്യത്തിലും ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും ജീവിക്കുന്നു എന്നറിയാനാണ്. അപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ എല്ലാം സംഭവിക്കട്ടെ” എന്ന്.

ആ സ്നേഹപിതാവ് ഞാൻ ജർമ്മനിയിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയച്ച കത്തിലെ ഏതാനും കത്തുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം

മൂലമറ്റം,

15-11-62

പ്രിയ കുഞ്ഞെ,

കൂടെക്കൂടെ എഴുത്ത് എഴുതണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും സമയക്കുറവുകൊണ്ട് നാളെ നാളെ നീളെ നീളെ അവധിവച്ചുപോകുന്നതാണ്. അവിടെ സുഖമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

പഠിക്കുന്നതിന് വിഷമം വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ? സാരമില്ല. ദൈവത്തോടു മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അവിടുന്നു ഒരിക്കലും കൈവെടിയുകയില്ല. അവിടുന്ന് സഹായിക്കും. പോക്കറ്റ്മണി ഇല്ലാത്തതിനാൽ പ്രയാസം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും അതിലെ വന്നാൽ പോക്കറ്റ്മണി വാങ്ങിക്കൊള്ളുക. അവരുടെ വിലാസം അയച്ചുതന്നാൽ ഞാൻ അവർക്കു പണം അയച്ചുകൊടുത്തുകൊ

ള്ളാം. അല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യുന്നു? വിവരങ്ങൾ ബ: വഞ്ചിപ്പുരയ്ക്കലച്ചനെ അറിയിച്ചാൽ അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിത്തരും.

എന്റെ കുഞ്ഞേ: വിദൂരതയിലായിട്ടാണോ എന്തൊ ഏതു സമയവും നിന്റെ കാര്യം ഓർക്കും. മേരിച്ചേച്ചി എന്നാവരുന്നതെന്ന് ജോയിമോൻ ചോദിക്കും. മോൻ മിടുക്കനായി നടക്കുന്നു. നല്ല സ്വഭാവമാണെങ്കിൽ പകൽ സമയത്തും പ്രാർത്ഥനാസമയത്തും ഒക്കെ "മേരിചേച്ചിയെ പഠിപ്പിക്കണമെ, സുഖക്കേട് ഒന്നും വരുത്തരുതെ, നിത്യസഹായമാതാവെ, മേരിചേച്ചി ആപത്തുകൂടാതെ വേഗം പഠിച്ചുവരുവാൻ സഹായിക്കണമെ" എന്നൊക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കും,

പ്രിയകുഞ്ഞെ, ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമായ രീതിയിൽ ജീവിക്കുക. വിഷമതകളും ക്ലേശങ്ങളും അവിടുത്തേയ്ക്കു കാഴ്ചവച്ച് സമചിത്തതയോടെ ജീവിക്കുക. അവിടുന്നു സഹായിക്കും. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഐക്യത്തിൽ

സ്വന്തം കുച്ചാച്ചി

മൂലമറ്റം,

12-3-1963.

പ്രിയ കുഞ്ഞെ,

നിന്റെ എഴുത്തുകിട്ടി. ഇവിടെ പറയത്തക്ക വിശേഷം ഒന്നും ഇല്ലാത്തതിനാലും സമയക്കുറവുകൊണ്ടുമാണ് എഴുത്ത് എഴുതാൻ താമസിപ്പിച്ചത്.

നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യൗസേപ്പിതാവിന്റെ മരണത്തിരുനാൾ അടുത്ത ചൊവ്വാഴ്ചയാണല്ലോ. അന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും നമ്മുടെ പിതാവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാം; നമുക്കും ഒരു നല്ല മരണം തരണമേ എന്ന്. പിള്ളേർക്ക് എല്ലാവർക്കും അടുത്ത ആഴ്ചയിൽ പരീക്ഷയാണ്. പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കണമെന്നുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി എല്ലാവരും നല്ല കുഞ്ഞുങ്ങളായിത്തീരുന്നതിന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ദിവസവും നിനക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കിന്നു. നല്ലതുപോലെ ഉത്സാഹിച്ച് പഠിക്കണം. ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ അഭയം തേടണം. മുറുകെ പിടിക്കണം, എന്തു വന്നാലും വിടരുത്. തീർച്ചയായും മംഗളങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ചക്ക ധാരാളംഉണ്ട്. മേരിചേച്ചിക്ക് ഒരു ചക്ക എങ്കിലും കൊടുത്തുവിടണമെന്ന് എല്ലാവർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ പണ്ട് എലികൾ എല്ലാവരുംകൂടി പൂച്ചയുടെ കഴുത്തിൽ മണികെട്ടണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചതുപോലെ ആണ് അവസാനം. എന്നിരുന്നാലും കുഞ്ഞുമോളി ഒരു സൂത്രംപറഞ്ഞു. ഒരു ചകണി എങ്കിലും എഴുത്തിൽ ഉള്ളടക്കമായി ഇട്ടാൽ മേരിചേച്ചി നമ്മൾ ചക്ക തിന്നുണ്ടെന്നെങ്കിലും ഓർത്തു കൊള്ളട്ടെ എന്ന്.

ഈ ആഴ്ചയിൽ ഇവിടെ വാർഷികധ്യാനം ആണ്. തുടിയൻ പ്ലാക്കൽ മത്തായി പാപ്പന്റെ നാലാമത്തെ മകനും പുത്തൻ കുർബാനചൊല്ലി. മക്കളിൽ നാലുപേർ വൈദികർ! ആ മനുഷ്യൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ. ഈ തിങ്കളാഴ്ചയായിരുന്നു പുത്തൻകുർബാന. ഞാൻ പോയിരുന്നു.

തിരുനാൾ മംഗളം – ജോയി, ജോസ് തുടങ്ങി കുഞ്ഞുമക്കൾ ഓരോരുത്തരുടേയും തിരുനാൾ മംഗളങ്ങൾ. നിന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും മദറിനും പരിചയക്കാർക്കും എല്ലാവർക്കും സ്നേഹാന്വേഷണങ്ങൾ നൽകുക. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഐക്യത്തിൽ

സ്വന്തം കുച്ചാച്ചി.

മൂലമറ്റം

11–12–63

പ്രിയ മോളെ

ഒരു കത്ത് എഴുതിയിട്ട് കുറെ അധികം നാളായല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണ് ഈ കത്തെഴുതുന്നത്. ആദ്യമായി ക്രിസ്തുമസ് മംഗളം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പിറവിത്തിരുനാൾ ദിവസം ഉണ്ണിഈശോ ഹൃദയ കവാടത്തിൽ എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ ലോകകാര്യങ്ങളിൽ കുളിച്ച് ആറാടുന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും കാര്യം പ്രത്യേകം ഒന്നു പറയണം കേട്ടൊ. നിന്റെ കുഞ്ഞു സോദരിസോദരൻമാരും ഞങ്ങളും ആരും തന്നെ ഒരു വിനാഴികപോലും ഉണ്ണിയീശോയിൽനിന്നും അകന്നുജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് പ്രത്യേകം ഒന്നു പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. ഇവിടെ പറയത്തക്ക വിശേഷം ഒന്നുമില്ല. ഇരുപത്തിരണ്ടാം തീയതിയോടുകൂടി പിള്ളേർ എല്ലാവരും ബോർഡിംഗിൽനിന്നും വന്നു ചേരുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ജോയിമ്മ വളരെ ഉത്സാഹിച്ചു പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ജോയി ചിലപ്പോഴൊക്കെ പറയാറുണ്ട്, ചേച്ചിയെ കാണാൻ ജർമ്മനിക്ക് പോകണമെന്ന്.

ഇടുക്കി പ്രോജക്റ്റിന്റെ പണികൾ ധൃതഗതിയിൽ നടന്നു വരുന്നു. വനത്തിലെ കുന്നെല്ലാം സ്റ്റെപ്പുകളാക്കി, റോഡ് വെട്ടിനിരപ്പാക്കി ജോലിക്കാർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള സ്ഥിരം കെട്ടിടം പണുതു വരുന്നു. കവലയിൽ നിന്ന് അറുപതടി റോഡ് ഇടുക്കിവരെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അണകെട്ടുന്ന പണി ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. മോൾ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ മൂലമറ്റം ഒരു പട്ടണമായി കാണാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഇവിടെ ഇനിയും പ്രത്യേക വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഐക്യത്തിൽ നിർത്തുന്നു.

എന്ന് സ്വന്തം കുച്ചാച്ചി

മാത്യു ജോസഫ്

അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ താൽപര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. അതിഥി ഇല്ലാത്ത ഒരു ദിവസം പോലും വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി എനിക്കോർമ്മയില്ല. ഏതു തരത്തിലുള്ള അതിഥികളായിരുന്നാലും അവരെ വാത്സല്യപൂർവ്വം എന്നാൽ പക്വത യോടും വിവേകത്തോടുംകൂടെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് മക്കൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു.

മൂലമറ്റത്ത് യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് കാറിൽ എവിടെ പോയാലും, യാത്രക്കാർ ആരെങ്കിലും വഴിയിലുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ധനവാനെന്നോ, ദരി ദ്രനെന്നോ സ്നേഹിതനെന്നോ ശത്രുവെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ വണ്ടിയിൽ കയറ്റിയിരുന്നു.

മഠത്തിലോ മർത്താസിലോ ആർക്കെങ്കിലും സ്ഥലമാറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ ആ സിസ്റ്റ റിനെ കൊണ്ടുപോയി ആക്കുന്നതിന് സന്തോഷമായി സ്വന്തം വണ്ടി നൽകിയിരുന്നു. കുച്ചാച്ചിയുടെ കാറിനെ മൂലമറ്റത്തുള്ളവർ ''കന്യാസ്ത്രീവണ്ടി'' എന്നാണ് വിളിച്ചു വന്നത്. സിസ്റ്റേഴ്സിനെ കുച്ചാച്ചി എപ്പോഴും സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നത്. അവർ നമ്മളുടെ സ്വന്തം ആണ് എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആ പാരമ്പര്യം ഇന്നും നിലനിന്നുപോരുന്നതായി കാണുന്നു. രക്തബന്ധത്തിൽപെടാത്ത സിസ്റ്റേഴ്സിനെ ചേച്ചി, ചേച്ചി എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, അതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും അസൂയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഹൃദയങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ആ അസൂയ നിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവം സ്നേഹ ത്തിന്റെ കതിർ വീശട്ടെ എന്നുമാത്രം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. കാരണം ആത്മാർത്ഥ യുള്ള, മറ്റുള്ളവരുടെ വിജയത്തിൽ, അഭിവൃദ്ധിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അസൂയയില്ലാതെ സ്നേഹിക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഞങ്ങളുടെ വത്സലപിതാവ് ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

നാട്ടിൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ജർമ്മനിയിൽ പഠിക്കന്ന മറ്റു സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ പ്രായമായ മാതാപിതാക്കൻമാരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി സ്വന്തം കാറിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു എന്നെ കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കൂടാതെ ഇങ്ങനെയുള്ള പരസ്പരവ്യക്തിബന്ധങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. പിതാവിന്റെ ഈ അസൂയയില്ലാത്ത സ്നേഹം, സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുകയും, ദു:ഖിക്കുന്നവരോടുകൂടി ദു:ഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ സ്നേഹം, മക്കൾക്കും ദൈവം തരുമാറാകട്ടെ. അദ്ദേഹം തന്റെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളോട് കുടുംബബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കുകയും, ഞായാറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ബന്ധക്കാരുടെ വീടുകളിൽ സന്ദർശനത്തിനായി കൊണ്ടുപോകുകയും, പ്രായമായവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും ബന്ധക്കാരുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പുലർത്തുന്നതിനും നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അദ്ധ്വാനത്തിൽ ക്ഷീണിതനായിട്ടില്ല. വീട്ടിലെ ജോലിക്കാരോടൊപ്പം ജോലിചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തി. തന്റെ ധനത്തിലോ പ്രതാപത്തിലോ മുതലാളിത്വത്തിലോ അഹങ്കരിച്ചില്ല. ലളിതമായ ഒരു ജീവിതമാതൃകതന്നെയായിരുന്നു തന്റെ ജീവിതം. പരിചയസമ്പന്നനായ ഒരു കർഷകനായ അദ്ദേഹം, ഒരു എഞ്ചിനീയറുടെ പാടവത്തോടെ വീടുകളും കെട്ടിടങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഏതു കാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ആ കാര്യങ്ങൾ എന്തുമാത്രം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും, അവയെല്ലാം തരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് നിരാശനാകാതെ ധൈര്യമായി കാര്യസാദ്ധ്യത വരെ അതിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നിശ്ചയദാർഢ്യവും, ദൈവവിശ്വാസവും ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയവും ഏവർക്കും മാതൃകനൽകുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനുമൊന്നിച്ച് ഒരു ഞെട്ടിൽ വിടർന്ന രണ്ടു പൂക്കൾ പോലെയാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ പ്രായത്തിനനുസരിച്ച് ബഹുമാനിക്കുകയും ഏതൊരു ചെറിയകാര്യമാണെങ്കിലും അഭിപ്രായം ആരായുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വത്സലപിതാവിനെപ്പോലെ തന്നെ ഞങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന കുച്ചാച്ചിയുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്, ഞങ്ങളുടെ വാത്സല്യ അപ്പച്ചന് അനുഗൃഹാശ്ശിസ്സുകൾ ഞാൻ നേരുകയാണ്. അവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ പരസ്പരസ്നേഹം അവരുടെ മക്കളായ ഞങ്ങളിൽകൂടി വളരുവാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ദരിദ്രരോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും ഹൃദയവ്യഥ അനുഭവിക്കുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും ബന്ധിതരെ മോചിക്കുവാനും മർദിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുവാനും വെമ്പൽ പൂണ്ടുനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശത്തെ അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തി. വേദനയനുഭവിക്കുന്ന സഹോദരീ സഹോദരങ്ങളുടെ വേദനയുടെ മുമ്പിൽ കണ്ണുകളടച്ചുകൊണ്ട്

സ്വന്തകാര്യങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ, അദ്ദഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. വേദനിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളിൽ ആശ്വാസത്തിന്റെ കുളിർമ്മ പകരുവാൻ, അതു തന്റെ ഓരോദിവസത്തേയും ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു മഹാവ്യക്തിയായിരുന്നു **ഞങ്ങളുടെ വത്സലപിതാവ്. എന്റെ വത്സലപിതാവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം ഏറ്റവും വ്യക്തമായി കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത് സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിലാണ്. അദ്ദേഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്നു പറയുന്നതിൽ അഭിമാനിക്കുന്നു, സന്തോഷിക്കുന്നു. അതിനുള്ള അത്മീയ സിദ്ധിയും പ്രചോദനവും നൽകിയ നല്ല ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നു.**

പലവിധത്തിലുള്ള ജീവിതമാതൃക കാണിച്ചുതന്ന ആ വത്സല പിതാവ് ഞങ്ങളിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ടുപോയി. ഞങ്ങളുടെ മണിവിളക്കായിരുന്ന ആ ദീപം പൊലിഞ്ഞുപോയി. വറ്റാത്ത കണ്ണുനീരോടെ മരിക്കാത്ത ഓർമ്മയിൽ എന്നും ഞങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന സ്നേഹപ്രതീകമാണ് അദ്ദേഹം.

ഞങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു,

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ചു

ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമായ മാതൃകകൾ നൽകി.

സ്നേഹത്തിന്റെ പാതകാണിച്ചുതന്ന്

ഞങ്ങളിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയ ഞങ്ങളുടെ കുച്ചാച്ചിയുടെ ഓർമ്മയുടെ മുമ്പിൽ, വേദന നിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളോടെ ഈ സ്മരണാഞ്ജലി ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

“അനന്തമാം സ്നേഹത്തിൻ ജ്യോതിസ്സേ

നന്മതൻ വഴിയിൽ നയിയ്ക്കൂ ഞങ്ങളെ”

സി. ഫിദേലിസ് മേരി

"ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല."

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയുടെ സീമന്തപുത്രിയായിരിക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുന്നതോടൊപ്പം ഞാൻ അഭിമാനിക്കുകും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു കൊച്ചു കുസൃതിയായിരുന്ന എന്നെ സ്നേഹത്തോടെ തിരുത്തുകയും വളർത്തുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് എന്റെ മനസ്സിൽ ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത് ഞാനും എന്റെ കുഞ്ഞനുജൻ മത്തച്ചനും ഒന്നിച്ച് കളിച്ചു നാരങ്ങ പറിക്കുന്നതിനായി നാരകത്തിൻ ചുവട്ടിലെത്തി, രണ്ടുപേരും കൂടി മത്സരിച്ച് നാരങ്ങ പറിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു കമ്പ് എന്റെ കണ്ണിൽ കൊള്ളുന്നതിനിടയായി. ഇതറിഞ്ഞ് മനംനൊന്ത് വിഷമിച്ച കുച്ചാച്ചി (മാത്യു ജോസഫ്) സ്നേഹത്തോടെ എന്നെ എടുത്ത് എവിടെപ്പോകണം, എന്തു ചെയ്യണം എന്ന ചിന്തയിലായി. ആ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിന് ബസ്സ് സൗകര്യമോ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ണ് ചികിത്സക്കുള്ള ആശുപത്രിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പലരുടെയും നിർദ്ദേശപ്രകാരം തിരുവനന്തപുരത്തിന് പോകാമെന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തി. ഞാൻ വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു വിളിച്ചാൽ അങ്ങോട്ടുപോകുന്ന സ്വഭാവം. കൊച്ചുകുസൃതിയായ എന്നെയും തോളിൽവച്ച് സ്നേഹത്തോടെ കുച്ചാച്ചി തിരുവനന്തപുരം ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഒരു മാസക്കാലത്തോളം എന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചത് എനിക്കു മറക്കുവാൻ വയ്യ.

എന്റെ ഒരു കണ്ണ് നഷ്ടമായത് കുച്ചാച്ചിയുടെ മനസ്സിനെ വളരെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും കുച്ചാച്ചിയുടെ ചിന്തകളായിരുന്നു. എന്തുമാത്രം പഠിക്കണമോ അത്രയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ കുച്ചാച്ചി തയ്യാറായിരുന്നു. സെന്റ് തെരേസാസ് കോളേജ് എറണാകുളത്ത് ഇന്റർമീഡിയറ്റുവരെ പഠിച്ചശേഷം മഠത്തിൽ ചേരുന്നതിനായി പഠനം നിർത്തി. ഒരു കണ്ണിന്റെ അഭാവത്താൽ സന്യാസസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ചില തടസ്സങ്ങളുണ്ടായി. തടസ്സങ്ങൾ എല്ലാം തരണംചെയ്ത് എന്നെ കർമ്മലമഠത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കി. തിരിച്ചു വീട്ടിലെത്തിയ കുച്ചാച്ചി മക്കളെ എല്ലാം അരുകിലിരുത്തി അമ്മച്ചിയും ഒന്നിച്ച് ദീർഘ സമയം പ്രാർത്ഥിച്ചതായി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും അംഗവൈകല്യമുള്ളവർ, പ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞവർ, വിദ്യാഭ്യാസം കുറവുള്ളവർ തുടങ്ങിയ

വർക്കായി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യം പിറ്റേദിവസം അമ്മച്ചിയുമായി സംസാരിച്ചു. ആ ആശയം തിരുഹൃദയമഠംകാരെ അറിയിച്ചു. അധിക വിദ്യാഭ്യാസവും കഴിവുകളും ഇല്ലാതിരുന്ന ആദ്യഅംഗങ്ങൾക്ക് ബൈബിളിലെ മർത്തായുടെ ജോലിയും മറിയയുടെ പ്രാർത്ഥനയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ഒരു ഭക്തസമൂഹത്തെ തിരുഹൃദയ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ കീഴിൽ വാർത്തെടുത്തു.

1958 മാർച്ച് 11ന് വന്ദ്യ പിതാവ് മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ വിസീത്തക്കായി മൂലമറ്റം പള്ളിയിൽ വരികയും അന്നേദിവസം മാത്യു ജോസഫിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആശീർവ്വാദകർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്തു. വന്ദ്യപിതാവിന് തദവസരത്തിൽ പാരിതോഷികമായി ഒരു കുരിശും മാലയും മാത്യു ജോസഫ് നൽകി. അംഗങ്ങൾക്ക് അനുസരിക്കുന്നതിന് ഒരു നിയമാവലി മാത്യു ജോസഫ് എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും സ്ഥാപനത്തിന് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന പേര് നൽകുകയും ചെയ്തു.

പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് കുച്ചാച്ചിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മർത്തായുടെ പ്രവർത്തന ശൈലിയും മറിയയുടെ പ്രാർത്ഥനാശൈലിയും ഉൾക്കൊണ്ട കാരിസത്തോടെയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ തുടക്കം. കുച്ചാച്ചി മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപനത്തിനു ശേഷം എനിക്ക് എഴുതിയ എഴുത്തിലെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ. ''പുതിയ കെട്ടിടം അനാഥശാലയായി പണിതെങ്കിലും സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഒരു ആശ്രമമായി പിതാവ് വെഞ്ചിരിക്കുകയും പാലാ രൂപതയുടെ ഒരു പുതിയ സ്ഥാപനമായി പിതാവ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.''

മാത്യു ജോസഫ് വ്യക്തിപരമായി ഓരോ സിറ്റേഴ്സിനേയും കണ്ട് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടെക്കൂടെ മർത്താസ് ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

അവസാന കാലഘട്ടത്തിൽ രോഗിയായിരുന്നപ്പോഴും കുച്ചാച്ചിയുടെ ഏകചിന്ത മർത്താസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആയിരുന്നു. സെന്റ് മർത്താസ് ആത്മീയമായും സാമ്പത്തികമായും വളർന്നുവരുന്നതിനെ ഓർത്ത് ദൈവത്തിന് നന്ദിപറയുന്നു. പാലാ രൂപതയിലെ സെന്റ് മർത്താസ് കോൺഗ്രിഗേഷൻ ആത്മീയമായും സാമ്പത്തികമായും വളർന്ന് പന്തലിച്ചുവരുന്നതിനെ കണ്ട് സ്ഥാപക പിതാവായ മാത്യു ജോസഫ് സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്ന് സന്തോഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം ഈ സമൂഹത്തിന്റെമേൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

മൺമറഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹി

സി. ബനീസി എസ്. എച്ച്

(1982-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'സ്മരണാഞ്ജലി'യിൽ നിന്നും)

സി. ബനീസി എസ്. എച്ച

കർത്താവു ദൂരെനിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അരുൾ ചെയ്തു. ഞാൻ നിത്യമായ സ്നേഹത്താൽ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു. ആകയാൽ എന്റെ കാരുണ്യത്താൽ നിന്നെ ഞാൻ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് ആനയിച്ചിരിക്കുന്നു. (ജ. 31. 3.) ജമറിയാസ് ദീർഘദർശിയുടെ മേൽപറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് ഇത്തരുണത്തിൽ എന്റെ സ്മരണയിൽ ഉദിക്കുന്നത്....... അനേക വർഷക്കാലം അവിടുത്തെ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന്റെ മാധുരി ആവോളം ആസ്വദിച്ചശേഷം എല്ലാവർക്കും പ്രിയങ്കരനായിരുന്ന ആ മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ ആത്മാവ് എന്നേക്കുമായി നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.

ഇന്നേയ്ക്ക് മുപ്പത്തിരണ്ടുവർഷം പിന്നിലേക്ക് എന്റെ ചിന്തകൾ ചിറകുവച്ച് പറക്കുകയാണ്. വിയർപ്പുകൊണ്ട് അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്ന കർഷക ജനത അവിടവിടെയായി താമസം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. അറക്കുളം കുന്നിന്റെ മുകളിൽ 1950 മെയ് പതിമൂന്നാം തീയതി തിരുഹൃദയസഭയുടെ ഒരുഭവനം സ്ഥാപിതമായി. ഏതാണ്ട് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു സുദിനത്തിൽ മൂലമറ്റം പള്ളിവികാരി ബ: മറ്റപ്പള്ളി തോമാച്ചനും കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനും അറക്കുളം മഠത്തിൽവന്ന് മൂലമറ്റത്ത് പുതിയതായി സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്ക്കൂളിൽ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സേവനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സംസാരിച്ചു. സ്ക്കൂൾ നടത്തിപ്പിന് ആവശ്യമായ എല്ലാവിധ ഒത്താശകളും അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ആ വർഷംതന്നെ സ്ക്കൂൾ തുറന്ന് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. രണ്ടു ടീച്ചേഴ്സിനോടൊപ്പം ഞാൻ സ്ക്കൂൾ ജോലിക്കായി പുറപ്പെട്ടു. അന്ന് മൂലമറ്റം ഒരു കുഗ്രാമമായിരുന്നു. കർഷകസാധാരണമായ ആർജ്ജവവും ശാലീനതയും ഓളംവെട്ടുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ചുറ്റും ചേതോഹരവും പ്രകൃതിസുന്ദരവുമായ വനപ്രദേശം. അവിടത്തെ അനവദ്യസുന്ദരങ്ങളായ പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങൾ ആരേയും കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കാൻപോരുന്നവയായിരുന്നു. വന്യമൃഗങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ട് മനുഷ്യൻ മരക്കൊമ്പുകളിൽ മാടം കെട്ടിപാർത്തിരുന്നു.

അറക്കുളം മഠത്തിൽ താമസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നു മൈൽ അകലെ സേവനത്തിനായി പോകുന്നതിൽ അന്നത്തെ അധികാരികൾ അത്ര താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. തൻമൂലം മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ആ സേവനരംഗം ഉപേക്ഷിക്കാൻ

തീരുമാനിച്ചു. ഞങ്ങൾക്ക് ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉന്നതനിലയിൽ എത്തിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സർവ്വോപരി ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു വാർത്ത കേൾക്കാനിടയായത്. ആകാശക്കോട്ടകൾ തകർന്ന് തരിപ്പണമായതിൽ ഉൽക്കടമായ ഖേദത്തോടെ അന്നത്തെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ബ: എസ്പരീത്താമ്മയും ഞാനും കൂടി മൂലമറ്റത്ത് എത്തി. കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനെ കണ്ടു സംസാരിച്ചു. സ്ക്കൂൾ നിർമ്മാണത്തിൽ അന്ന് മൂലമറ്റത്തെ വികാരിയായിരുന്ന ബഹു. പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ദേവസ്യാച്ചന്റെ വലംകയ്യായി നിന്നിരുന്ന ഔതച്ചേട്ടൻ അഗാധമായ ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഞങ്ങളുടെ ക്ലേശങ്ങൾ എല്ലാം പരിഹരിക്കാനുള്ള പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു തരുകയും അതിൻപ്രകാരം സ്ക്കൂൾ ജോലി തുടരുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

നാലുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സ്ക്കൂളിനു സമീപത്ത് ഔതച്ചേട്ടൻ ദാനമായി നൽകിയ സ്ഥലത്ത് ഒരു മഠം സ്ഥാപിതമായി. തൻമൂലം യാത്രക്ലേശം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. മഠത്തിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ വളരെ അധികം ക്ലേശപൂർണ്ണമായ യാത്ര കഴിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം സ്വന്തംപിതാവിനെപ്പോലെ താങ്ങും തണലുമായിനിന്ന് ഞങ്ങളെ പരിപാലിച്ചുപോന്നത് ആ വന്ദ്യദേഹമായിരുന്നു. സ്വന്തം വീട്ടിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണത്തിനുള്ള അരിയും കറിസാധനങ്ങളും വരെ എത്തിച്ചു തരുന്ന അവസരങ്ങൾ നിരവധിയായിരുന്നു. ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മൂലമറ്റത്ത് തിരുഹൃദയസഭയ്ക്കും തിരുസഭയ്ക്കും ഇന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടത്തിന്റെ ഒരു നല്ല പങ്ക് ഔതച്ചേട്ടന്റെ സംഭാവനയാണ്. സ്ക്കൂൾ, പള്ളി, മഠം, സെന്റ് മർത്താസ് ഇവ നാലും ഒരേ സമയത്ത് രൂപം പ്രാപിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഇവയുടെ പുരോഗതിക്കും വികസനത്തിനും വേണ്ടി കായികമായും പണപരമായും വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. നാടിനു നന്മ ചെയ്യണമെന്ന അതിരറ്റ ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിൽ മുറ്റിനിന്നിരുന്നു. തന്റെ സമയത്തിൽ അധികപങ്കും പള്ളിക്കും മഠത്തിനും വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാനും മടി കാട്ടിയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെ ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാനാവില്ല. ബഹുമതിക്കോ വേതനത്തിനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല ഈ ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത്. സുദീർഘമായ തന്റെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ ഒട്ടേറെ നേട്ടങ്ങൾ മൂലമറ്റത്തെ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം എഴുതുവാനുണ്ടെങ്കിലും വിസ്താരഭയത്താൽ ഞാനതിനു തുനിയുന്നില്ല.

തന്റെ ഭാവനയിൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഭവനത്തിന്റെ നിർമ്മിതി

ക്കാവശ്യമായ എല്ലാ ചെലവുകളും അദ്ദേഹം തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചു. സ്വജീവിതത്തിൽ പുലർത്തിപോന്ന മഹത്തായ ആദർശങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടതും ഇവിടെ വച്ചായിരുന്നു. ദൈവ പരിപാലനയിലുള്ള വിശ്വാസവും നിരന്തരമുള്ള പ്രാർത്ഥനയും മാത്രമാണ് ഈ സംരംഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ മുമ്പോട്ടു നയിച്ചത്.

ഇദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. ശാരീരികാസ്വസ്ഥതകൾ ഒന്നും വകവയ്ക്കാതെ എല്ലാ ദിവസവും വി. കുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും പള്ളിയിൽ വളരെ സമയം പ്രാർതഥനയിൽ കഴിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി നല്ല നിലയിലായിരുന്നെങ്കിലും വളരെ ലളിതമായ ജീവിതമായിരുന്നു നയിച്ചിരുന്നത്. അടിയുറച്ച ദൈവവിശ്വാസവും ഭക്തിയും ഒരു മിഷനറിയുടെ തീവ്രമായ ചൈതന്യത്താൽ സദാ പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. ഏതാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നാലും തന്നെ സമീപിക്കുന്ന ആരേയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല.

''നീ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഈ ലോകത്തുകൂടി കടന്നുപോവുകയുള്ളു. എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുക, ഒട്ടും താമസം വേണ്ട. കാരണം ഈ വഴി നീ വീണ്ടും സഞ്ചരിക്കുകയില്ല''. എന്ന് ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സത്യങ്ങൾ വിചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ട് തന്റെ ജീവിതനൗകയെ ഔതച്ചേട്ടൻ മുമ്പോട്ടു നയിച്ചിരുന്നു. കൈപ്പേറിയ അനുഭവങ്ങളിലും മനം നീറി വിഷമിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും ''ഓ സാരമില്ല! എല്ലാം ദൈവം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും'' എന്ന് ധൈര്യത്തോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് മുന്നേറുന്നത് കാണുവാൻ പലപ്പോഴും ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

രോഗശയ്യാവലംബിയായിരുന്ന അവസരത്തിൽ രോഗത്തിന്റേതായ യാതനകളും വേദനകളും വളരെ ദീർഘനാൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. മരണത്തെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ട് ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. ജീവിതാന്ത്യം സമീപിച്ചു എന്ന നേർത്ത ചിന്ത മനസ്സിൽ ഉദിച്ചിരുന്നു. മഹാൻമാർക്ക് ഭാവിഭവിഷ്യത്തുകളെ മുൻകൂട്ടി കാണുവാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. **ഞാൻ മിഷനിൽ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് യാത്ര പറയുന്നതിനായി ആശുപത്രിയിൽ കഴിയുന്ന ഔതച്ചേട്ടനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാരശക്തി നിശ്ശേഷം നശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കേൾവിക്കോ ഗ്രഹണശക്തിക്കോ കോട്ടമൊന്നും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. യാത്ര ചോദിച്ചപ്പോൾ വാവിട്ടു കരയുന്ന ആ രംഗം ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ തളം കെട്ടി നിൽക്കുകയാണ്. നാലു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം മരണ വാർത്ത ഗുജറാത്തിൽ വച്ച് അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അന്നത്തെ വേർപാട് നിത്യമായ ഒന്നായിരുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചത്.** ചുടുകണ്ണീർ വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ആ മഹാത്മാവിന് ആത്മശാന്തി നേരുന്നു. എഴുപത്തിയാറു വർഷത്തെ മഹത്തായ ജീവിതത്തിന് തിരശ്ശീല വീണു. മൺമറഞ്ഞ ആ മനുഷ്യസ്നേഹി അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.

ചിതറിയ ചില ചിന്തകൾ

സി. ജോൺ മേരി എസ് എച്ച്

(1982-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'സ്മരണാഞ്ജലി' യിൽ നിന്നും)

സി. ജോൺ മേരി എസ്.എച്ച്.

1911–ൽ പാലാ കേന്ദ്രമാക്കി കദളിക്കാട്ടിൽ മത്തായിയച്ചൻ സ്ഥാപിച്ച തിരുഹൃദയസഭ പടർന്നു പന്തലിച്ച് 1949 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും മലയോരപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിച്ചു. 1949ൽ അറക്കുളത്ത് ഈ സഭയുടെ ഒരു ശാഖാമഠം രൂപംകൊണ്ടു. **1950 ജൂൺ 12–ാം തീയതി അറക്കുളത്തുനിന്നും 3 കി.മി. അകലെയുള്ള മൂലമറ്റത്ത് ഒരു പ്രൈമറിസ്ക്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. വാഹനങ്ങളൊന്നും ഓടാത്ത കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞ റോഡിലൂടെ കാൽനടയായി യാത്ര ചെയ്താണ് അദ്ധ്യാപനം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുംകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുതോന്നിയ അധികാരികൾ മൂലമറ്റത്തെ പ്രവർത്തനം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മൂലമറ്റം സ്വദേശിയായ ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ ഔത എന്ന മാന്യദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം നൽകി ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. ഉൻമേഷഭരിതരായി തിരിച്ചുപോന്ന സിസ്റ്റേഴ്സ് മൂലമറ്റത്തു അദ്ധ്യാപനം ഭംഗിയായി തുടരുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു, ഔതച്ചേട്ടൻ തന്നെ സമീപിച്ച സിസ്റ്റേഴ്സിനോട് പറയുകയാണ്. ''മൂലമറ്റം നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അറക്കുളത്തു നിങ്ങൾ വിജയിക്കുകയില്ല. ആദ്യത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊക്കെ മാറിക്കിട്ടും.'' ഔതച്ചേട്ടന്റെ ഈ വാക്കുകൾ പിൽകാലത്ത് തികച്ചും അന്വർത്ഥമാവുകതന്നെ ചെയ്തു.**

1953 ജൂൺ ഒന്നാംതീയതി മൂലമറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു അവിസ്മരണീയദിനമാണ്. അന്ന് അവിടെ ഒരു മിഡിൽ സ്ക്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. അന്ന് ഇടവകവികാരിയും സക്കൂ

ളിന്റെ മാനേജരുമായിരുന്ന ബഹു. പുഞ്ചകുന്നേൽ ദേവസ്യാച്ചന്റെയും ഔതച്ചേട്ടന്റേയും അവിശ്രമവും അശ്രാന്തവുമായ പരിശ്രമം ഇതിനു പിന്നിലുണ്ട്. ഊണും ഉറക്കവുമില്ലാതെ ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി പണിയെടുത്ത രണ്ടു ധീരവ്യക്തികളാണ് മേൽപറഞ്ഞവർ. അക്കാലത്ത് എൽ. പി. സ്ക്കൂൾ വിഭാഗത്തിന്റെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് സ്ഥാനത്തേക്ക് ഞാൻ നിയമിതയായത്.

തുടർന്നുണ്ടായ ദീർഘകാലപരിചയത്തിന്റേയും അനുഭവങ്ങളുടേയും വെളിച്ചത്തിൽ, നമ്മിൽ നിന്നും വേർപെട്ടെങ്കിലും വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ഇന്നും നമ്മോടൊത്ത് സജീവനായി നിലകൊള്ളുന്ന ഔതച്ചേട്ടന്റെ കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്.

മിഡിൽ സ്ക്കൂളിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഭാരിച്ച ജോലികൾ ചെയ്യുവാനുണ്ടായിരുന്നു. സ്ക്കൂൾ നിയമങ്ങളെല്ലാം കൃത്യമായി അറിയുകയും എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഭംഗിയായി ചിട്ടയായും ചെയ്യണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബഹു. മാനേജരച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും ഭയചകിതയായി നിന്നിട്ടുണ്ട്. അച്ചൻ ഫയലുകൾ ഓരോന്നും എടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പലപ്പോഴും എന്റെ കൈകൾ വിറച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു എൻജിനീയറുടേയും ഒരു നല്ല പണിക്കാരന്റേയും ചുറുചുറുക്കോടുകൂടി സ്ക്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണിനടത്തിയിരുന്ന ബഹു. മാനേജരച്ചനോട് എല്ലാവിധത്തിലും യോജിച്ചും സഹകരിച്ചു പോകുക ഏറ്റം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം ബഹു. ദേവസ്യാച്ചന്റെ വലംകൈയായി നിന്നിരുന്ന ഔതച്ചേട്ടനാണ് എനിക്കാശ്വാസവും സന്തോഷവും പകർന്നു തന്നിട്ടുള്ളത്. പിതാവ് വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ നഷ്ടപ്പെട്ട എനിക്ക്, ഔതച്ചേട്ടനിൽ ഒരു പിതാവിനെ ദർശിക്കുവാൻ ആദ്യ പരിചയത്തിൽ തന്നെ സാധിച്ചു. മൂത്തമകളെപ്പോലെ അദ്ദേഹം എന്നെ പരിഗണിക്കുകയും അതിനനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചെറിയ ഒരു സംഭവം പറയട്ടെ.

ഔതച്ചേട്ടൻ സ്ക്കൂൾ കാര്യത്തിന് തിരുവനന്തപുരത്തിനു പോകുകയാണെന്നും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു മകളുടെ സ്നേഹത്തോടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും കൂടി പറഞ്ഞു: ‘‘തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ എനിക്ക് മിഠായി വാങ്ങി കൊണ്ടുവരണം’’എന്ന്. ആ സ്നേഹമയൻ മിഠായിയുമായി തിരിച്ചുവന്നതും അത് എന്നെ

ത്തന്നെ ഏൽപിച്ചതും ഞാൻ ഇന്നും ഓർമ്മയിൽ പച്ചകെടാതെ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

സ്ക്കൂളിന്റെ പണികൾക്കു പുറമെ, മൂലമറ്റം പള്ളിയുടെ പണികളും നടത്തുന്നതിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ ബഹു. പുഞ്ചക്കുന്നേലച്ചന്റെ വലംകൈയ്യായിരുന്നു. 1950 മുതൽ 1954 ഒക്ടോബർ 18-ാം തീയതിവരെ മൂലമറ്റം സ്ക്കൂളിലേയ്ക്കു ബഹു. സിസ്റ്റേഴ്സും അദ്ധ്യാപികമാരും കാൽനടയായി പോയി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് ചുരുങ്ങിയ ഏതാനും മാസങ്ങൾ കിഴക്കേക്കര തോമാച്ചന്റെ വക, സ്ക്കൂളിനടുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ താമസിച്ചു. അക്കാലത്ത് അറക്കുളം മഠത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്ന ബഹു. മർഗ്ഗരീത്താമ്മ ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടിന് അന്ത്യം കുറിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. മൂലമറ്റത്തു കുറേ സ്ഥലം വാങ്ങി മഠം ആരംഭിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി ഔതച്ചേട്ടനുമായി ആലോചിച്ചു. ഔതച്ചേട്ടൻ അക്കാര്യം വളരെ താൽപര്യത്തോടെ അന്വേഷിക്കുകയും സ്ക്കൂളിന്റെ എതിർവശത്ത് പിണക്കാട്ടുകാരുടെ വക രണ്ട് ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. **ഇതിൽ ഒരേക്കർ ഔതച്ചേട്ടൻ ദാനമായി മഠത്തിന് നൽകിയതാണ്. അന്നു മുതൽ മഠത്തിന്റെ പണികളിലും ഔതച്ചേട്ടൻ തൽപരനായി മുന്നോട്ടു വന്നു. കിടക്കാനുള്ള കട്ടിലുകൾ, മേശ, കസേര, സ്ക്രീൻ തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ കളപ്പുരയിൽനിന്നും ദാനമായി നൽകി. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തന്നു വിട്ടിട്ടുള്ളതിന് കണക്കില്ല. എല്ലാ വിധത്തിലും ഞങ്ങളുടെ ഒരു വത്സല പിതാവായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഞങ്ങൾക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞത്.**

ആദ്യ അംഗങ്ങളായ സി. ബനീസി, സി. ജോൺമേരി, സി. എയ്ഞ്ചൽമേരി, സി. സ്റ്റെല്ലാമരിയ, ബ. മർഗ്ഗരീത്താമ്മ, ബ. ബ്രാഫീനാമ്മ, സെലീനമ്മ, എലിസബത്തമ്മ എന്നിവരെല്ലാം ഔതച്ചേട്ടന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹത്തിനും പരിഗണനയ്ക്കും പാത്രീഭൂതരായവരാണ്, എന്നുവേണ്ട മൂലമറ്റം മഠത്തിലെ ആദ്യകാല അംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ എല്ലാകാര്യത്തിലും ഔതച്ചേട്ടൻ പ്രിയങ്കരനായ ഒരു പിതാവും വാത്സല്യം നിറഞ്ഞ ഒരു മാതാവും ആയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയില്ല.

1955 ജൂൺ 12-ാം തീയതി ആയപ്പോൾ മഠത്തിന്റെ പ്രധാനകെട്ടിടം പണിതീർത്തു. വെഞ്ചരിപ്പിനു സമയമായി. ഈ പണികൾക്കെല്ലാം ധാരാളം പണം സംഭാവനയായും കൂടിയ തുകകൾ കടമായും തന്ന് ഔതച്ചേട്ടൻ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചുപോന്നു. കെട്ടിടം പണി ഇനത്തിലുണ്ടായ കടം വീട്ടുന്നതിന് വെഞ്ചരിപ്പിനോട് അനുബന്ധിച്ച് പൊലിവു

നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആദ്യമായി ഔതച്ചേട്ടൻ തന്നെ 100/- സംഭാവന നൽകി. ആ ഇന ത്തിൽ മൊത്തം 700/രൂപയോളം കിട്ടി.

1955 സ്ക്കൂൾ വർഷം അവസാനമായപ്പോൾ ഞാൻ തീർത്തും രോഗിയായി തീർന്നു. വേണ്ട ചികിത്സകൾ നടത്തുവാൻ ഔതച്ചേട്ടൻ എപ്പോഴും നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. കാര്യമായി ദേഹരക്ഷ ചെയ്യണമെന്നു ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശം പ്രായോഗികമാക്കാൻ മഠത്തിൽ സാമ്പ ത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് അറിഞ്ഞ ഔതച്ചേട്ടൻ രണ്ടു പ്രാവശ്യമായി രണ്ട് ആട്ടിൻകുട്ടികളെ സൂപ്പു വയ്ക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി തന്നു വിട്ടു. ഇതിൽ തെളിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നത് പിതൃഹൃദയമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?

1959 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ഞാൻ വീണ്ടും രോഗാധീനയായി. അന്ന് ഔതച്ചേ ട്ടൻ സ്നേഹപൂർവ്വം എന്നെ സന്ദർശിക്കുകയും ചികിത്സിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്ത്, എന്നെ യാത്രയാക്കിയപ്പോൾ, സ്വന്തം പിതാ വിന്റെ വേദനപോലെ വിഷമിക്കുന്നതും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നതും കണ്ട് ഞാൻ വികാരാധീനയായിപ്പോയി.

1953 ജൂൺ ഒന്നു മുതൽ 1969 മെയ് 31 വരെ നീണ്ട 16 കൊല്ലം ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ പ്പെട്ട ഗുണകാംഷിയും വത്സലപിതാവുമായ ഔതച്ചേട്ടന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും സേവന ത്തിന്റെയും മാധുര്യം ആസ്വദിച്ചു. സ്വന്തം വീട്ടിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ വിശേഷദിവസ ങ്ങളിലും തിരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും ഔതച്ചേട്ടനും കുടുംബവും മഠത്തിലെ ചടങ്ങുക ളിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. കുശിനിയിലേക്ക് ആവശ്യമായ വിറകുകീറി കാറിന്റെ പുറകിൽവച്ച് കൊണ്ടുവന്നുതന്നിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. വാർഷികാധ്യാനാവസരങ്ങളിൽ ധ്യാനിക്കാൻ ധാരാളം സിസ്റ്റേഴ്സ് വന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ മഠത്തിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മന സ്സിലാക്കി ചക്ക, മാമ്പഴം മുതലായവ ഔദാര്യപൂർവ്വം നൽകിയിരുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ട ഔത ച്ചേട്ടൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധിയായ കാര്യങ്ങൾ വിസ്താരഭയത്താൽ എഴുതുന്നില്ല.

1969 മെയ് 31- ന് ഞാൻ മേലുകാവ് മഠത്തിലേക്ക് സ്ഥലംമാറിപ്പോയി. ഇടയ്ക്കി

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പദ്ധതി എന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനല്ല, ക്ഷേമത്തിനുള്ള പദ്ധതിയാണത്. (ജറ 29:11)

ടക്ക് അവിടെ വന്ന്, എന്നെ കണ്ട് സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. 1977-ൽ വീണ്ടും ഞാൻ മൂലമറ്റത്തേയ്ക്ക് വന്നു. പഴയ സ്നേഹബന്ധം ഒന്നുകൂടി ശക്തിയായി പുതുക്കിയതാണ് അടുത്ത മൂന്നു വർഷങ്ങൾ. ഔതച്ചേട്ടൻ ക്ഷീണിതനും രോഗിയുമായി കഴിയുവാൻ തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ സ്വന്തം വത്സലപിതാവിനേയെന്നപോലെ കളപ്പുരയിൽചെന്ന് ഔതച്ചേട്ടനെ ഇടക്കിടെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും ചെന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അന്വേഷണമായി; പിണക്കം നടിക്കലായി.

1979 ആഗസ്റ്റ് മാസമായപ്പോൾ ഔതച്ചേട്ടൻ തീർത്തും രോഗിയായി. മൂലമറ്റം ബിഷപ് വയലിൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ കിടത്തി ചികിത്സിച്ചു പല ഡോക്ടർമാരും വിദഗ്ധമായ പരിശോധനകൾ നടത്തി. അൽപം ആശ്വാസമുണ്ടായി, എന്നാൽ ഈ രോഗം തീർത്തും സുഖപ്പെടുകയില്ലായെന്നു ബോധ്യമായി. ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെയും നാട്ടുകാരുടേയും ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് ഔതച്ചേട്ടനെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി ആയുർവ്വേദചികിത്സ ചെയ്തു. കുറേ ആശ്വാസം കിട്ടിയെന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ടും കാര്യമായ കുറവുണ്ടായില്ല. രോഗം അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തുകയും 1979 നവംബർ 24-ാം തീയതി ഔതച്ചേട്ടന്റെ പാവനാത്മാവ് നിത്യവിശ്രമത്തിനായി പരലോകത്തേയ്ക്ക് യാത്രയാവുകയും ചെയ്തു.

1950-ൽ മൂലമറ്റം ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുവാൻ തുടങ്ങിയ ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇക്കാലമായപ്പോൾ അന്വർത്ഥമാക്കപ്പെട്ടു. മഠം എല്ലാ വിധത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. 1300ൽ പരം വിദ്ധ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന ഒന്നാംകിടയിലുള്ള സ്ക്കൂൾ, സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, സെന്റ് മാത്യൂസ് കോൺവെന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്ക്കൂൾ, ജ്യോതിഭവൻ, 100 കിടക്കകളുള്ള ബിഷപ്പ് വയലിൽ മെഡിക്കൽ സെന്റർ തുടങ്ങിയ വിവിധങ്ങളായ സ്ഥാപനങ്ങൾ മൂലമറ്റത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ്. നീണ്ട 25 വർഷത്തെ അടുത്ത പരിചയത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ് ഞാൻ ഇവിടെ കുറിച്ചകാര്യങ്ങൾ. അവ യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ നിഴൽ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളു. ഇന്നും ഔതച്ചേട്ടന്റെ സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ആത്മനാ അനുഭവിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വത്സലപിതാവിന് കാരുണ്യവാനായ ദൈവം നിത്യസമ്മാനം നൽകിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന് നമുക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കാം.

കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുവിൻ;
നീതിയും വിനയവും അന്വേഷിക്കുവിൻ (സെഫ 2:3)

എറകോന്നി മൂലകുടുംബവും ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടനും

പി.എം. മാത്യു
പ്ലാക്കാട്ട്

കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും വിദേശത്തും പടർന്നു പന്തലിച്ച് കിടക്കുന്ന ഒരു മഹാകുടുംബമാണ് എറകോന്നി കുടുംബം എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഈ കുടുംബക്കാർ കൂടുതലും മീനച്ചിൽ താലൂക്കിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ശാഖോപശാഖകളായി പിരിഞ്ഞ് പല വീട്ടുപേരുകളിൽ താമസിച്ചു വരുന്നു.

നാടിന്റെ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, സാംസ്ക്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ ഈ കുടുംബക്കാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതുമായ സേവനങ്ങൾ വളരെ മഹത്തരങ്ങളാണ്. എ.ഡി. 1002-ൽ പാലാ വലിയപള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിന് മുൻകൈ എടുക്കുകയും വയലികൊമ്പൻ, കൂട്ടുങ്കൽ, തറയിൽ എന്നീ കുടുംബക്കാരെ സംഘടിപ്പിച്ച് പള്ളി പണിയുന്നതിന് മുന്നിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തത് എറകോന്നി കുടുംബക്കാരാണ്. ആ കാലത്ത് മീനച്ചിൽ പ്രദേശത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികൾ മേവിട നമ്പിക്കാട്ട് കർത്താക്കന്മാർ ആയിരുന്നു. അവരുടെ നിർലോഭമായ സഹകരണവും ആ കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എറകോന്നി കുടുംബക്കാർ കേരളത്തിൽ വന്നതിനെപ്പറ്റി പല ഐതീഹ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. എറകോന്നി കുടുംബത്തിലെ ആദ്യ കാരണവർ ഒരു യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നു എന്ന് ഒരു കൂട്ടർ പറയുന്നു. അതല്ല, അദ്ദേഹം മൈലാപ്പൂരിൽ നിന്നും വന്ന ഒരു മർത്തോമ്മ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്ന് മറ്റൊരുകൂട്ടർ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മീനച്ചിൽ ഭരണാധികാരി ആയിരുന്ന നമ്പിക്കാട്ട് കർത്താക്കന്മാർ എണ്ണ, ഉപ്പ് തുടങ്ങിയ തീണ്ടലുള്ള സാധനങ്ങൾ തൊട്ടു ശുദ്ധിവരുത്തുവാനായി മേവിട കൊണ്ടുവന്ന് താമസിപ്പിച്ച കുടുംബമാണ് ഇതെന്ന് മറ്റൊരഭിപ്രായവും ഉണ്ട്. ഇവർ ഇടപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും വന്ന് കോട്ടയത്തിനടത്ത് മണർകാട് പ്രദേശത്ത് കല്ലകടമ്പ് എന്ന വീട്ടിൽ താമസിച്ച് വരികയായിരുന്നു ഇവർ എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

ഈ അവസരത്തിലാണ് മേവിട കർത്താക്കന്മാരുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് മേവിട എറകോന്നി പുരയിടത്തിൽ താമസിച്ചത്. ഇങ്ങനെ താമസിച്ച കുടുംബത്തലവൻ ക്രമേണ പണംകൊണ്ടും പദവികൊണ്ടും സുപ്രസിദ്ധനായി. കുറെ വർഷങ്ങൾക്ക്

ശേഷം കുടുംബാംഗങ്ങൾ സമ്പത്തിലും ആൾബലത്തിലും പ്രസിദ്ധരായിത്തീർന്നു. എറകോന്നി കുടുംബത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ 11-ാം ശതാബ്ദത്തിന് ശേഷം 17-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടംവരെയുള്ള ചരിത്രം വിശ്വാസയോഗ്യവും അനിഷേധ്യമായ ചരിത്രരേഖകളുടെ അഭാവത്താൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ എറകോന്നി കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾ മേവിട വെട്ടിക്കാട്ട് പുരയിടത്തിൽ വീട് വച്ച് മാറി താമസിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഇട്ടി ചെറിയത് എന്നായിരുന്നു. ഏഴ് പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാൾ അയർകുന്നത്ത് കുടകശ്ശേരിൽ ദത്തവകാശത്തിൽ പോയി. രണ്ടാമൻ മീനച്ചിൽ പരുന്തിരിക്കൽ താമസിച്ചു. മൂന്നാമൻ മേവിട പുളിക്കലും നാലാമൻ പോത്തൻ നെയ്യൂർ നാഗനൂലിലും അഞ്ചാമൻ തറവാടായ വെട്ടിക്കാട്ടും ആറാമൻ മേവിട തൊടുകയിലും എഴാമൻ തൊമ്മൻ പാലായിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കലും താമസമാക്കി.

പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ തോമാ പണിക്കർ

എറകോന്നി ഇട്ടി ചെറിയയുടെ ഇളയമകൻ തൊമ്മൻ 1696-ൽ കിഴതടിയൂർ പ്രദേശത്ത് വന്ന് കോട്ടയ്ക്കകത്ത് പീടിയേക്കൽ തോമാ തരകനുമായി പങ്കുചേർന്ന് കച്ചവടം തുടങ്ങി. ഉദ്ദേശം രണ്ട് വർഷത്തിനുശേഷം തറവാടായ വെട്ടിക്കാട്ടേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോയി. പിന്നീട് പാലായിൽ ഉള്ള കുറെ നായർ തറവാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യം പരിഗണിച്ചും നമ്പിക്കാട്ട് കർത്താവിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരവും വീണ്ടും പാലായിലേക്ക് വന്നു. നമ്പിക്കാട്ട് മഠത്തിലെ മൂപ്പത്തി ആയിരുന്നു പാലായിൽ താമസത്തിന് വേണ്ട സ്ഥലം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തത്. അവിടെ കുടുംബതാമസവും തുടങ്ങി. ഈ വീട് ഇന്നും കിഴക്കേക്കര താഴെ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

പിന്നീട് തൊമ്മന്റെ മൂത്തപുത്രൻ ഇട്ടിച്ചെറിയ മീനച്ചിൽ കർത്താവിന്റെ മന്ത്രിയായി. മന്ത്രി പിതാവിന് കർത്താവ്, പണിക്കർ പദവി നൽകി ആദരിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് തൊമ്മ പണിക്കർ എന്നു പേരുണ്ടായത്. തൊമ്മ പണിക്കരുടെ ഇളയ പുത്രൻ കൊച്ചുമത്തായിക്ക് രണ്ടുപുത്രന്മാർ ഉണ്ടായി. തൊമ്മനും കൊച്ചീപ്പനും. മൂത്ത പുത്രൻ തൊമ്മൻ വിവാഹശേഷം കളപ്പുരയ്ക്കലേക്ക് മാറിത്താമസിച്ചു. ഈ കാരണവർക്ക് ആദ്യവിവാഹത്തിൽ മത്തായി, കുര്യൻ, തൊമ്മൻ എന്നീ പുത്രന്മാരുണ്ടായി. ഭാര്യ മരിച്ചതിനാൽ അങ്കമാലി മുണ്ടാടന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും പുനർവിവാഹം ചെയ്തു. ഈ വിവാഹത്തിൽ ഈപ്പൻ, വർഗ്ഗീസ്, പൈലോ എന്നീ പുത്രന്മാരുണ്ടായി. ആദ്യ വിവാഹത്തിലെ ഇളയപുത്രൻ തൊമ്മന്റെ സന്തതിപരമ്പരകളാണ് പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ചക്കൻകുളം കുടുംബം. **ഈ കുടുംബത്തിലെ മാത്യു ജോസഫ് (ഔതച്ചേട്ടൻ) 1930**

കാലഘട്ടത്തിൽ ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ മൂലമറ്റം എന്ന അവികസിത പ്രദേശത്ത് എത്തി താമസം തുടങ്ങി കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് സാമ്പത്തികമായി നല്ല നിലയിൽ എത്തി. ചെറുപ്പകാലത്ത് തന്നെ സമർപ്പിത സന്യാസം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവഭക്തിയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. സന്ന്യസ്തരെ കഴിവുപോലെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മൂലമറ്റത്ത് തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ സ്ഥാപിക്കുക മാത്രമല്ല, തന്റെ പെൺമക്കളിൽ മൂന്നുപേരെ സന്യാസ അന്തസ്സിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് സന്യാസ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ചില പ്രത്യേക മാനദണ്ഡങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയിരുന്നത്. കുടുംബമാഹാത്മ്യം, സാമ്പത്തിക സൗകര്യം, ആരോഗ്യം, ശാരീരിക സുസ്ഥിരത, പ്രായം, വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത ഇവയൊക്കെ പരിശോധിച്ച് സന്യാസത്തിന് വേണ്ട യോഗ്യത നേടാതെ പിന്തള്ളപ്പെട്ടു പോകുന്നവർക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യം ദൈവം തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി മാത്യു ജോസഫ് കരുതി. പത്ത് മക്കളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഏതാനും പേരുടെ സംരക്ഷണ ഭാരം കൂടി അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു. 1956–ൽ മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരി ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചകുന്നേലിന്റേയും രൂപതാധികാരി അഭിവന്ദ്യ വയലിൽ പിതാവിന്റേയും അംഗീകാരത്തോടെ സെന്റ് മർത്താസ് ഭവനത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കി. ആദ്യ ബാച്ചിൽ നാല് അർത്ഥിനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുഹൃദയമഠത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠത്തിയെ അവരുടെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഏർപ്പെടുത്തി. ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് തന്നെ അവർക്ക് വേണ്ടി നിയമാവലി തയ്യാറാക്കി. ചെലവുകളെല്ലാം അദ്ദേഹംതന്നെ വഹിച്ചു. 1979 വരെ സെന്റ് മർത്താസ് സ്ഥാപനത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടവും സഹായവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അതത് കാലത്തെ സഭാമേലധികാരികൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹം ഇന്ന് വളർന്ന് വലുതായി നാടിന്റെ നാലതിരുകളും കടന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും സ്ഥാപക നേതാവിനെ പലരും മറന്നുപോയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം ഒരു മഹാന്റെ ജീവചരിത്രമാണ്.

ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ ചരമദിനത്തിന്റെ 30–ാം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി എറകോന്നി കുടുംബയോഗം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു സത്യാന്വേഷണമെന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് എറകോന്നി നാഗനൂലിൽ മണ്ണൂർ കുടുംബശാഖയുടെ സ്നേഹനിർഭരമായ ആശംസകൾ.

പി.എം. മാത്യു പ്ലാക്കാട്ട്
പ്രസിഡന്റ്, നാഗനൂലിൽ മണ്ണൂർ കുടുംബയോഗം.

ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഔതപ്പാപ്പൻ

ഔസേപ്പച്ചൻ
വെള്ളിമൂഴയിൽ

നമ്മുടെ ഏവരുടേയും പ്രിയങ്കരനായ ഔതപ്പാപ്പന്റെ 30-ാം ചരമവാർഷികത്തോട് അനുബന്ധിച്ച് ഒരു സ്മരണിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങളും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവരേയും പ്രശംസിക്കേണ്ടതാണ്. വരും തലമുറകൾക്ക് ഓർമ്മിക്കുവാനും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം തീർച്ചയായും ഉതകും എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

എറകോന്നി മഹാകുടുംബത്തിന്റെ ഉപശാഖയായ ചക്കൻകുളത്ത് കുടുംബത്തിലെ മാത്യുവിന്റെ ഏഴു മക്കളിൽ രണ്ടാമൻ തൊമ്മനും മൂന്നാമൻ ഇട്ടിചെറിയതും പയപ്പാറ്റിലേക്ക് മാറി, തൊമ്മൻ വെള്ളിമൂഴയിലും ഇട്ടി ചെറിയത് കളപ്പുരയിലുമായി താമസം ആരംഭിച്ചു. സഹോദരങ്ങളുടെ സ്നേഹവും ഒന്നിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും അവരെ ഉയരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയരങ്ങളിലേക്കെത്തിച്ചു.

കളപ്പുരയിൽ താമസമാക്കിയ ഇട്ടിചെറിയതിന്റെ മകൻ മത്തായിയുടെ ഇളയപുത്രനാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രിയങ്കരനായ ഔതപ്പാപ്പൻ. കഴിവതും എല്ലാദിവസവും ദേവാലയത്തിൽപോയി ബലി അർപ്പണത്തിൽ പങ്കെടുത്തശേഷം മിക്കവാറും മുഴുവൻ സമയവും തന്റെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുകയായിരുന്നു പതിവ്. എല്ലാ കൃഷികളും വിജയകരമായി നടത്തിയ ഔതപ്പാപ്പൻ ഒഴിവുസമയങ്ങൾ ജനോപകാരപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണമാണ് അദ്ദേഹം തന്നെ സ്ഥാപിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്. ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും ശാഖകൾ സ്ഥാപിച്ച്, വിവിധ മേഖലകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സന്യാസിനി സഭയായിരിക്കുകയാണ് സെന്റ് മർത്താസ്. ഞങ്ങളുടെതന്നെ കുടുംബത്തിലെ (എറകോന്നി ചക്കൻകുളത്ത്) ഒരു അത്മായ സഹോദരന് ഇത്ര മഹത്തായ കാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിച്ചതിൽ ഞങ്ങളും അഭിമാനിക്കുകയും ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

പയപ്പാറ്റിൽ താമസിച്ച രണ്ട് കുടുംബക്കാരും ഒന്നിച്ച് അന്ത്യാളത്തും ഒറ്റല്ലൂരും സ്ഥലം വാങ്ങിച്ച് ദേഹണ്ഡം നടത്തിവരവെ, കൂടുതൽ കൃഷിസ്ഥലം വാങ്ങുന്നതിനായി കളപ്പുരയിൽ കുടുംബക്കാർ മൂലമറ്റത്ത് സ്ഥലം വാങ്ങി. ഔതപ്പാപ്പൻ അവിടെ താമസിച്ച് മണ്ണ് പൊന്നാക്കി. മണ്ണിൽ പണിയാൻ മടിയില്ലാത്ത കളപ്പുരയിലേയും വെള്ളിമൂ

ഴയിലേയും ആൺമക്കൾ എല്ലാവരുംകൂടി അന്നത്തെ കാലത്ത് നടത്തിയ വിരിപ്പുകൃഷി കളുടെ മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ ഇന്നും എൺപതിനുമേൽ പ്രായമുള്ള കുടുംബാംഗ ങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അയവിറക്കുന്നു.

ചക്കൻകുളത്ത് കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖയായ വെള്ളിമൂഴയിൽ കുടുംബയോ ഗത്തിന്റെ സ്ഥാപക പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. വി.ജെ. പോളും, ഔതപ്പാപ്പനും സെമിനാരി യിൽ ചേർന്ന് പഠനം ആരംഭിച്ചെങ്കിലും ദൈവഹിതം മറിച്ചായിരുന്നതുകൊണ്ട് രണ്ട് പേരും അവിടെ നിന്ന് തിരികെ വന്ന് മാതൃകാകുടുംബജീവിതം നയിച്ചു. ശ്രീ. വി.ജെ. പോൾ തുടങ്ങനാട് ഇടവകദേവാലയത്തിൽ അൻപതുവർഷത്തിലേ റെക്കാലം മതാദ്ധ്യാപനം നടത്തി. തികഞ്ഞ അത്മായ പ്രേഷിതനായി ജീവിച്ചു. ഔതപ്പാപ്പന്റെ പ്രേഷിതത്വം മുഖ്യമായും സന്ന്യാസിനി സഭയ്ക്ക് ജന്മംനൽകി സംരക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ദൈവം ഏല്പിച്ച ആ ദൗത്യം അതിന്റെ പരി പൂർണ്ണതയിൽ അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു.

എല്ലാ വർഷവും മദ്ധ്യവേനൽ അവധിക്ക് മാതാപിതാക്കളോടൊത്ത് മൂലമറ്റത്ത് പിതൃഗൃഹത്തിൽ പോകുമ്പോൾ ഔതപ്പാപ്പനെ സന്ദർശിക്കുവാനും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചി രുന്നു. ജോലി ചെയ്യുവാൻ പറ്റുന്ന കാലത്ത് ഒരിക്കൽപ്പോലും അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മിക്കവാറും കൃഷിസ്ഥലത്തായിരിക്കും. അവിടെ പോയി കാണും. പറമ്പിൽ പോയി കൃഷിക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പറ്റാതായപ്പോൾ വീട്ടിൽ വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതായി പാപ്പനെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ സമയത്ത് ഓലമെടച്ചിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഹോബിയായിരുന്നു. ''കാരിക്കൊമ്പിൽ (വെള്ളിമൂഴയിൽ) ഏലിക്കൊച്ചും കുഞ്ഞാഗസ്തിയും പിള്ളേരും വന്നിട്ടുണ്ട്'' എന്ന് ഇള യമ്മ പറയുമ്പോൾ കുട്ടികളായ ഞങ്ങളെയൊക്കെ അരികിൽ വിളിച്ചുനിർത്തി സരസ മായി സംസാരിച്ച്, എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ തന്നിരുന്നത് കൃത്യമായി അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും എന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിയുന്നു.

കഴിഞ്ഞ പതിനേഴ് വർഷം മുൻപ് വെള്ളിമൂഴയിൽ കുടുംബയോഗം ആരംഭിച്ച പ്പോൾ മുതൽ ഏറ്റവും അടുത്ത കുടുംബമായ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാ വരും ഞങ്ങളോട് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ആ കുടുംബ ത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളോടും പ്രത്യേകിച്ച് ശ്രീ. കുര്യൻ ജോസഫിനോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ അവസരം ഉപയോഗി ക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം മുപ്പതാം ചരമവാർഷികം ആചരിക്കുന്ന നമ്മുടെ എല്ലാം പ്രിയ ങ്കരനായ ഔതപ്പാപ്പന്റെ പാവനസ്മരണയ്ക്ക് മുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് നിർത്തുന്നു.

അന്ത്യാളം — ഔസേപ്പച്ചൻ വെള്ളിമൂഴയിൽ

25-10-2009 — വെള്ളിമൂഴയിൽ കുടുംബയോഗം പ്രസിഡന്റ്

ഓർമ്മകളിൽ ജീവിക്കുന്ന മാത്യുജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ

റോയി ജെ. കല്ലറങ്ങാട്ട്, മൂലമറ്റം

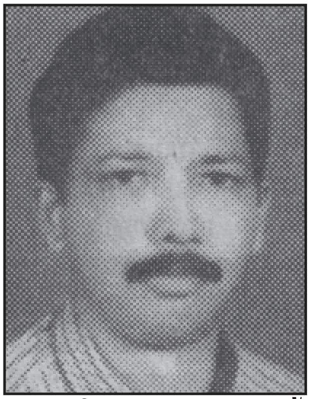
റോയി ജെ. കല്ലറങ്ങാട്ട്

"*നല്ല പ്രവർത്തനം ഒരിക്കലും നഷ്ടമാകില്ല, കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നിധിയാണത്*" എന്ന കാൽസദോത്തിന്റെ വാക്കുകൾ അന്വർത്ഥമാക്കി, നിത്യതയുടെ തീരങ്ങളിലേക്ക് നടന്നകന്ന ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ 30-ാം ചരമവാർഷികം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മംകൊണ്ടും കർമ്മം കൊണ്ടും ധന്യമായ ഈ ഇടവകയിൽ ഇന്ന് (നവംബർ 25) നാം ആചരിക്കുകയാണ്. ഇത്തരുണത്തിൽ ആ ദീപ്ത സ്മരണകളിലേക്കുള്ള ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം അവസരോചിതമായിരിക്കും.

പ്രശസ്തമായ എറകോന്നി കുടുംബത്തിലെ പുത്തൻപുരക്കൽ ശാഖയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചക്കൻകുളത്തു കളപ്പുരയിൽ മത്തായി-അച്ചാമ്മ (റോസ) ദമ്പതികളുടെ ദ്വിതീയപുത്രനാണ് മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ. 1902 മാർച്ച് 14 ന് ജനിച്ച അദ്ദേഹം കാനാട്ടുപാറ, പാലാ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നായി പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി 1932 നവംബർ 14 ന് ഞാവള്ളി തെക്കേൽ, പുതിയിടത്തുപ്രാവിൽ ബ്രിജിത്താമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. 11 മക്കളാണ് ഈ ദമ്പതികൾക്കുള്ളത്.

1955 – ൽ മാത്യു ജോസഫിനെ ഏറെ സ്പർശിച്ച ഒരനുഭവമാണ് പിൻകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെ കുടുതൽ ശ്രദ്ധേയനാക്കിയത്. ആ അനുഭവത്തിലൂടെ ദൈവാരൂപി മാത്യു ജോസഫിനെ തന്റെ ഉപകരണമാക്കിയെടുത്തു. സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം തുടങ്ങിയവയുടെ അപര്യാപ്തതമൂലം സന്ന്യാസിനിസമൂഹങ്ങളിൽ ചേരാൻ കഴിയാതിരുന്നവരുടെ സ്വപ്നസാഫല്യമായ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ തുടക്കം ഇവിടെനിന്നുമാണ്. അന്നത്തെ പാലാ രൂപതാധ്യക്ഷൻ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന ആശയത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് റോഡരുകിൽ മാത്യു ജോസഫ് നേരത്തെ വാങ്ങിച്ചിട്ടിരുന്ന അര ഏക്കർ പുരയിടത്തിൽ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി പണി ആരംഭിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടം മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ലക്ഷ്യസാക്ഷാത്കാരത്തിനായി അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. 1956 നവംബർ 7 ന് പള്ളിവികാരി പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചൻ ആണ് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തിയത്. മാത്യു ജോസഫിന്റെയും സഹോദരൻ വർക്കിയുടെയും നിതാന്തപരിശ്രമഫലമായി കെട്ടിടനിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി. 1958 മാർച്ച് 11 ന്

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ആ പ്രഥമ ഭവനത്തിന്റെ വെഞ്ചരിപ്പുകർമ്മം നിർവഹിച്ചു. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ആരംഭദശയിൽ തിരുഹൃദയമഠാംഗങ്ങൾ നിസ്തുലമായ സംഭാവനകളാണ് ഏകിയത്. ജൂൺ 1ന് നാലു സഹോദരികൾ സമൂഹജീവിതത്തിന് തുടക്കമിട്ടു.

താൻ ജന്മം കൊടുത്ത സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരു ദൈവദൂതനെന്നോണം സാന്ത്വനം പകരാനും, വെളിച്ചമേകാനും മാത്യു ജോസഫ് മുന്നിൽതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മൂലമറ്റത്തെ തിരുഹൃദയമഠത്തിന്റെ ഘടകമെന്നനിലയിൽ കഴിഞ്ഞ സമൂഹം 1970 ജനുവരി 1 ന് സ്വതന്ത്രമാവുകയും ചെയ്തു. ഫാദർ ജോൺ കടൂകുന്നേൽ ആയിരുന്നു പ്രഥമ ഡയറക്ടർ. 1998 ഫെബ്രുവരി 2 ന് കാനോനികപദവിയിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ട ഈ സന്ന്യാസിനി സമൂഹം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കടുകുമണിയുടെ ഉപമ (മത്തായി 13:31–32) സാർത്ഥകമാക്കി ബഥാനിയയിലെ വി.മർത്തായുടെ ജീവിതമാതൃക പ്രാവർത്തികമാക്കി മുന്നോട്ടുചരിക്കുന്നു.

മോൺ. ജേക്കബ് വെള്ളരിങ്ങാട്ടിന്റെ ജൂബിലി സ്മാരകമായി പാലായിൽ 2 ഏക്കർ 67 സെന്റ് സ്ഥലം സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനുവേണ്ടി ദാനമായി സ്വീകരിക്കുകയും സഹോദരനുമായി ചേർന്ന് നോവിഷ്യേറ്റുഭവനം നിർമ്മിച്ചു നൽകുകയും ചെയ്തത് മാത്യു ജോസഫാണ്. അമനകര, കുടയത്തൂർ, സേവ്യർപുരം, കട്ടപ്പന ശാഖകളുടെ ആരംഭത്തിലും അദ്ദേഹം നിർണായകപങ്ക് വഹിക്കുകയുണ്ടായി.

മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോർജ്ജ് ദൈവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ''ഔതചേട്ടൻ'' എന്നു നാട്ടുകാരും ''കുച്ചാച്ചി'' എന്നു കുടുംബാംഗങ്ങളും സ്നേഹപുരസരം വിളിച്ചിരുന്ന മാത്യു ജോസഫ് മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. അറക്കുളം പഴയപള്ളി വികാരി കോയിപ്പുറത്ത് ബഹു. യൗസേപ്പച്ചന്റെയും, മൂലമറ്റംകാരുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെയും നിരന്തരനിവേദനങ്ങളെ തുടർന്നാണ് 1947–ൽ മൂലമറ്റം പള്ളി സ്ഥാപനത്തിന് അനുമതി ലഭ്യമായത്. പള്ളിയുടെ ഓടും, ഒരു വശത്തെ അൾത്താരയും മാത്യു ജോസഫിന്റെ സംഭാവനയത്രേ! 1985 നവംബർ 17 ന് പാലാ രൂപതാ മെത്രാൻ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ ആശീർവദിച്ച സിമിത്തേരി ചാപ്പൽ ഈ അത്മായ പ്രമുഖന്റെ നിത്യസ്നേഹസ്മാരകമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

സ്വന്തം നാടിനും സമുദായത്തിനും കുടുംബത്തിനും വേണ്ടി അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ച മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ കർമകാണ്ഡം പൂർത്തിയാക്കി 1979 നവംബർ 25– ന് കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു. വിഭിന്ന മണ്ഡലങ്ങളിൽ ജ്വലിച്ചുനിന്ന ആ ജീവിതദീപം നമ്മുടെ സ്മൃതിപഥങ്ങളിലും ശോഭ പകരട്ടെ!

അത്മായ പ്രേഷിതത്തിന് ഒരു മഹനീയ മാതൃക

- ജോസ് ഇടക്കര, മൂലമറ്റം

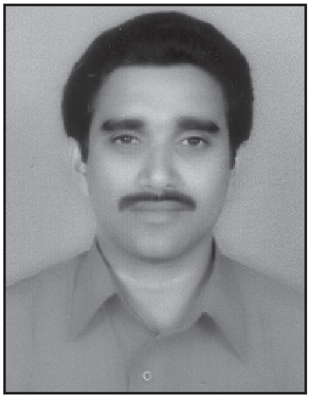

ജോസ് ഇടക്കര

അത്മായ പ്രേഷിതത്തിന് നിതാന്ത സാക്ഷ്യം നല്കിയ ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ആദരണീയനാണ് കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ്. സഭാ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെ അപൂർവ്വമായ വിധത്തിൽ അത്മായനായ സന്യാസ സഭാസ്ഥാപകൻ എന്ന സ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹം അർഹനായി.

53 വർഷം മുമ്പ് മൂലമറ്റത്ത് മാത്യു ജോസഫ് ജന്മംകൊടുത്ത മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹം ഇന്ന് നാടിന്റെ പരിധികൾ വിട്ട് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽവരെ പടർന്നുകഴിഞ്ഞു. സുവിശേഷത്തിൽ യേശു പറയുന്ന കടുകുമണിയുടെ ഉപമപോലെ ചെറിയൊരു തുടക്കത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ വടവൃക്ഷമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹം.

ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയുമായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ അഭിലാഷമായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയും ധനസ്ഥിതിയുമില്ലാത്ത തീക്ഷ്ണതയുള്ള യുവതികൾക്ക് സന്യാസജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഒരു അഭയസ്ഥാനം വേണമെന്നുള്ളത്. മറ്റെന്തിനെക്കാളും ഒരു സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ഹൃദയത്തിൽ എരിഞ്ഞുനിന്ന അവർക്ക് സേവനസുരഭിലമായ സന്യാസം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ വിശുദ്ധ മർത്തായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു സഭ തുടങ്ങുന്നത് അങ്ങിനെയാണ്. സഭ തുടങ്ങുന്നതിന് അംഗീകാരവും ആശീർവ്വാദവും അന്നത്തെ പാലാ മെത്രാൻ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ നൽകി. മാത്യു ജോസഫിന്റെ അക്ഷീണമായ യത്നവും ഔദാര്യമുള്ള മനസ്സും മർത്താസിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഓരോ പടിയിലും പ്രകടമാണ്.

തികച്ചും മാതൃകാപരമായ ജീവിതമാണ് മാത്യു ജോസഫ് നയിച്ചിരുന്നത്. അത് ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തിന് എക്കാലവും വിലപ്പെട്ട സാക്ഷ്യമായിരിക്കും ആ ജീവിതം.

സാധാരണക്കാരും ഉന്നത മേഖലകൾ കയ്യടക്കാത്തവരുമായ അൽമായർക്ക് പ്രേഷിതചൈതന്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഉന്നതമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കും. കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്ന് അതിനുള്ള അവസരവും അംഗീകാരവും ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. **രക്ഷാധികാരിയായി ഇരിക്കയും അനുവാദപത്രം നല്കുകയും ചെയ്ത വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷൻ, താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന ഇടവക വികാരിമാർ, ദീർഘകാലം സെന്റ് മർത്താസിന് നിയന്താക്കളെ നൽകി സഹായിച്ച സി.എം.ഐ., എസ്.എച്ച്. സഭകളിലെ ജനറലുമാർ, ഏതു സഹായത്തിനും തയ്യാറായിനിന്ന നാട്ടുകാർ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ രംഗത്തുമുള്ളവരുടെയും സമ്പൂർണ്ണ സഹകരണം മാത്യു ജോസഫിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പിൻബലമായി.**

അത്മായനായ ഒരാൾ സഭാ സ്ഥാപകൻ എന്ന വിശിഷ്ട പദവിക്ക് അർഹനായി എന്നത് കേരള ക്രൈസ്തവ സഭയ്ക്കുതന്നെ അഭിമാനദായകമാണ്. അഭിവന്ദ്യമെത്രാപ്പോലീത്ത മാർ ജോസഫ് പവ്വത്തിൽ പറയുന്നു- "പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു അത്മായ സഹോദരൻ മുൻകൈ എടുത്ത് ഇങ്ങനെ ഒരു സന്യാസസമൂഹം സ്ഥാപിച്ചു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യമാണ്. ആ സഹോദരനെ, കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിനെ തീർച്ചയായും നാമെല്ലാവരും കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കണം."

സഭയുടെ പൊതുവായ മനോഭാവമാണ് മെത്രാപ്പോലീത്ത ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അത്മായരിൽനിന്നുള്ള ഏതു നല്ല സംരംഭത്തേയും വളർത്തുവാനും പരിപാലിക്കുവാനും സഭ ഇന്ന് സന്നദ്ധമാണ്. അത്മായരിലൂടെ വേണം സഭയുടെ നവോത്ഥാനം എന്നുള്ള രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അലകളാണ് ആർച്ച് ബിഷപ് മാർ പവ്വത്തിലിന്റെ വാക്കുകളിൽ മുഴങ്ങുന്നത്.

സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ കളപ്പുരയുൽ മാത്യു ജോസഫ് മരിച്ചിട്ട് മുപ്പതുവർഷം തികയുകയാണ്. ആദരണീയമായ ആ ജീവിത ശൈലി ആയിരങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദീപം ആയിത്തീരട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് സഭാ സ്ഥാപകൻ ഔതച്ചേട്ടൻ

ക്ലാരമ്മ കനിപ്പിള്ളി

(ക്ലാരമ്മ കനിപ്പിള്ളി, റിട്ട. ടീച്ചർ, എസ്.ജി. യു.പി.എസ്., മൂലമറ്റം)

കേരളത്തിലും ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും മാത്രമല്ല വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തനമേഖലകൾ തുറന്ന് നല്ല രീതിയിൽ തഴച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപന മാണ് സെന്റ് മർത്താസ് എന്ന് നമുക്ക് അഭിമാനത്തോടെ പറയാം. **ഈ സഭയുടെ ആരംഭം മൂലമറ്റത്താണ് എന്നുള്ളത് ഏവർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. 1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി അന്നത്തെ മൂലമറ്റം പള്ളിവികാരി ആദ്യത്തെ മർത്താസ് ഭവനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശില വെഞ്ചരിച്ചു. ദൈവഭക്തനും ഉദാരമതിയുമായിരുന്ന ചക്കൻകുളത്തുകളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് എന്ന ഔതച്ചേട്ടന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി പണിപൂർത്തിയായ സെന്റ് മർത്താസ് ഭവനത്തിന്റെ ആശിർവാദകർമ്മം 1958 മാർച്ച് 11 ന് അഭിവന്ദ്യവയലിൽ പിതാവ് നിർവ്വഹിച്ചു. ഇതിന്റെ സ്ഥാപകപിതാവ് ജോസഫ് കളപ്പുര ആണെന്നും അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും 1974 മുതൽ 1992 വരെയുള്ള ഔദ്യോഗിക രേഖകളിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 1994-ലെ ഒരു ഡയ റക്ടറിയിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവിനെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള തിരി മറികൾ നടന്നു. കൂടാതെ മർത്താസ് ഭവനങ്ങളിലെല്ലാം വളരെ ആദരപൂർവ്വം സ്ഥാപി ച്ചിരുന്ന ഔതച്ചേട്ടന്റെ ഫോട്ടോയും മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായാണ് അറിയാൻ കഴി ഞ്ഞത്. മൂലമറ്റത്ത് ഉദയംകൊണ്ട സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സ്ഥാപകൻ കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ ആണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ എനിക്കറിയാവു ന്നത് വ്യക്തമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.**

1967 - ലെ ജൂൺ മാസം; മഴ അതിന്റെ ഉഗ്രപ്രതാപത്തിൽ കലിതുള്ളി പെയ്യുകയാ ണ്. മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോർജ്ജ് സ്കൂളിലേയ്ക്ക് അദ്ധ്യാപികയായി സഹോദരനോ ടൊപ്പം വന്നിറങ്ങിയ എന്നെ മൂലമറ്റത്ത് ഇരുവശവും ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന മലകൾ ഭയപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ സ്കൂൾ മാനേജർ ബഹു. ജോൺ കടുക്കുന്നേൽ അച്ചനായിരുന്നു. ബോർഡിംഗ് സൗകര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുതന്നു. ബോർഡിംഗ്

ഒക്കെക്കണ്ട് അന്ന് വീട്ടിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോയി. വീട്ടിൽച്ചെന്നപ്പോൾ താമസസൗക ര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എല്ലാവരും ആരാഞ്ഞു. അപ്പോൾ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ പേരപ്പൻ സക്കറിയാസ് തേവലക്കാട്ട് പറഞ്ഞു, ‘‘നീ ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കേണ്ട; എന്റെ സഹ പാഠി കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് അവിടെ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം ഭക്തനും ധർമ്മിഷ്ഠനും അദ്ധ്വാ നശീലനും സമ്പന്നനുമാണ്. സെന്റ് മർത്താസ് എന്നൊരു സ്ഥാപനവും അദ്ദേഹം അവിടെ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ തുടിയംപ്ലാക്കലെ രണ്ടുപേർ അവിടെ ഉണ്ട്. (തുടി യംപ്ലാക്കൽ കുടുംബം ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളാണ്) വേറെയും അഞ്ചെട്ടുപേരുംകൂടി യുണ്ട്’’. തിരുഹൃദയ മഠത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ഈ സ്ഥാപനം ജോസഫാണ് സ്ഥാപിച്ചതെന്നും സ്ഥലവും കെട്ടിടവും എല്ലാം ജോസഫ് സ്വന്തം ചെലവിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നും വയലിൽ പിതാവിന്റെ സമ്മതത്തോ ടെയാണ് ഈ സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയതെന്നും പേരപ്പൻ പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അപ രിചിതമായ സ്ഥലത്ത് താമസിക്കുന്നതിനുള്ള എന്റെ വിഷമം മാറി.

സാധാരണ മഠങ്ങളിൽ ചേരുന്നതിനോ, വിവാഹാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന തിനോ സാധിക്കാത്തവിധം സാമ്പത്തികമായും ശാരീരികമായും കുറവുകൾ ഉള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഔതച്ചേട്ടൻ തുടങ്ങിയ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു ഇത്. വളരെ യധികം സാധുക്കൾക്ക് ഇതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടായി. മറ്റു മിഷൻ മഠങ്ങളിൽ പോയി തിരിച്ചു വന്നവർക്കും ഇതൊരഭയകേന്ദ്രം തന്നെ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ അനേകം പേർക്ക് ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ഈ സെന്റ് മർത്താസ് ഉപകാരപ്പെട്ടു എന്നുള്ളത് അവിസ്മരണീയമായ ഒരു സത്യം തന്നെയാണ്. മർത്താ സിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ഔതച്ചേട്ടനെയാണ് എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. പേരപ്പന്റെ വാക്കുകൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന, ഭക്തനായ ഒരാളാണ് ഔതച്ചേട്ടൻ എന്നെനിക്കു പിന്നീട് മനസ്സിലായി. അദ്ദഹത്തിന് താൻ ജനിപ്പിച്ച 11 മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും മർത്താസിലെ അംഗങ്ങളെ സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹി ക്കുന്ന ഒരു പിതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എല്ലാ ദിവസവും കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് മർത്താ സിൽ വന്ന് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞ്, വിശേഷങ്ങൾ തിരക്കി, പോരായ്മകൾ തീർക്കാൻ വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഞങ്ങളുടെ ബോർഡിംഗ് കെട്ടിടം മോശമായിരുന്നതിനാൽ അത് പുതുക്കിപണിയാൻ പണിക്കാരോടൊപ്പം രാവിലെ മുതൽ

വൈകുന്നേരം വരെ അദ്ദേഹവും അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. മർത്താസ് മക്കളുടെ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരയിടത്തിൽ തേങ്ങാ ഇടുമ്പോൾ തേങ്ങായും ചൂട്ടും മടലും ചൂലുണ്ടാക്കാൻ തുഞ്ചാണിയും എല്ലാം വണ്ടിയിൽ കയറ്റി മർത്താസിൽ എത്തിക്കുമായിരുന്നു. ഓണവും ക്രിസ്തുമസും ഈസ്റ്ററും ഒക്കെ ആയാൽ സ്വന്തം വീട്ടിൽ വാങ്ങുന്നതിലുപരിയായി എല്ലാ സാധനങ്ങളും അദ്ദേഹം മർത്താസിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് മർത്താസിൽ സാമ്പത്തികമായി മെച്ചപ്പെട്ട അവസ്ഥ ആയിരുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരംഗത്തിന് രോഗമോ, മറ്റ് അസ്വസ്ഥതകളോ ഉണ്ടായാൽ ഔതച്ചേട്ടൻ ഒരു ദൈവദൂതനെപ്പോലെവന്ന് അവരെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുകയും വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മർത്താസിൽ ഓരോ അംഗങ്ങളും തന്നാലാവുന്ന ജോലികൾ ചെയ്തിരുന്നു. തയ്യൽക്ലാസിൽ നിന്ന് സഭയ്ക്ക് വരുമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. മഠത്തിലെ ജോലികളും ക്രമമായും കൃത്യമായും അവർതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ശ്രീ. ജോസഫ് കളപ്പുര മർത്താസിന് ഒരു നിയമാവലി എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

1967 മുതൽ 1986 വരെ മർത്താസ് ബോർഡിംഗിൽ താമസിച്ച് ഇതെല്ലാം നേരിൽകണ്ട് മനസിലാക്കിയിട്ടുള്ള ആളാണ് ഞാൻ. എന്നോടൊപ്പം മറ്റു ടീച്ചേഴ്സും ഓഫീസ് ജോലിക്കാരും ഡോക്ടർമാർവരെയും ഈ ബോർഡിംഗിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജോലിക്കാരിൽ അധികവും യാക്കോബായക്കാരും ഹിന്ദുക്കളും ആയിരുന്നു. അവരെല്ലാം ഔതച്ചേട്ടനെ ആദരിച്ചിരുന്നു. ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ ആയുർവ്വേദ ആശുപത്രിയുടെ DMO ആയിരുന്ന ഡോക്ടർ ലക്ഷമിക്കുട്ടി പറയുമായിരുന്നു, "എന്തൊരു നല്ല പിതാവ്, എത്രയോ ഉപകാരി, എന്തൊരു സ്നേഹം! സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ മർത്താസുകാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു, സഹായിക്കുന്നു അത്ഭുതം തന്നെ!"

സ്വന്തം ഭാവനയിൽ മെനഞ്ഞെടുത്ത് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന് രൂപം കൊടുക്കുകയും അതിനെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ അങ്ങേയറ്റം എല്ലാ തരത്തിലും പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ എന്നാണ് എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെപറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ ആണ് അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് ഏതൊരു സത്യാന്വേഷിക്കും സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻ

സാധിക്കില്ല.

സന്യാസാർത്ഥികളായി മർത്താസിൽ ചേരാൻ വരുന്നവർ ഔതച്ചേട്ടന്റെ അടുക്കൽ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം പോകുമായിരുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞ് സാമ്പത്തിക സഹായവും അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നു. ഓരോ പരിശീലനഘട്ടം കഴിയുമ്പോഴും ഔതച്ചേട്ടന്റെ അനുഗ്രഹാശ്ശിസുകൾക്കായി അവർ പോകുമായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് സഭയിൽ ചേർന്നിരുന്നവർ എന്തുജോലിചെയ്യുവാനും ഏതുഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനും ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയോടെയാണ് വന്നിരുന്നത്. അന്ന് ഔതച്ചേട്ടൻ അവരുടെ സഭാസ്ഥാപകനും പിതാവും എല്ലാമെല്ലാം ആയിരുന്നു.

ഔതച്ചേട്ടന്റെ സേവനങ്ങളും അദ്ധ്വാനങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും എല്ലാം നേരിട്ട് കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. കുടയത്തൂർ, പാലാ, അമനകര തുടങ്ങിയ ഭവനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയും ഔതച്ചേട്ടന്റെ കരങ്ങളാണ് പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൂടാതെ മൂലമറ്റത്തുള്ള ധാരാളം ആളുകൾ ഔതച്ചേട്ടനാണ് മർത്താസ് തുടങ്ങിയത് എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതായി എനിക്കറിയാം.

ഇപ്പോൾ ഇതെഴുതുന്നതിന് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് സെന്റ് മർത്താസ് സഭ ബഹു. വയലിൽ പിതാവ് തുടങ്ങിയതാണെന്നും അതിൽ കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ ഒരു ഉപകാരിയായിരുന്നുവെന്നുമുള്ള പരാമർശം കണ്ടതുകൊണ്ടാണ്. അതു വായിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. സ്ഥാപകന്റെ ഫോട്ടോയും മഠങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു. ഇത് വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥ തന്നെ, ശരിയായ അന്വേഷണങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളും പൂർവ്വകാല ചരിത്രങ്ങളും പഠിക്കാതെ മനസ്സിലാക്കാതെ ആരുടേയോ ദുഷ്പ്രേരണയ്ക്ക് വഴങ്ങി പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തം നടത്തിയതുകൊണ്ടാകാം സഭാസ്ഥാപകനെ തള്ളിപ്പറയാൻ ഇടയായത്.

സെന്റ് മർത്താസിലെ സഹോദരിമാരോട് എനിക്കു പറയാനുള്ളത് നിങ്ങൾ സത്യത്തെ മാനിക്കുന്നവരെങ്കിൽ പകൽപോലെ വെളിവായ സത്യത്തെ മറച്ചുവെയ്ക്കാതെ ധീരതയോടും അഭിമാനത്തോടും സ്ഥാപകനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ആ എളിയ ജീവിതത്തെ മാതൃകയാക്കി, സേവന സന്നദ്ധരും, അദ്ധ്വാനശീലരും, ത്യാഗികളും, പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യമുള്ളവരും ആയിത്തീരാൻ ശ്രമിക്കുക. ഞങ്ങളുടെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ ഒരു അത്മായൻ ആണെന്ന് ധൈര്യത്തോടെ സമ്മതിക്കുക.

ക്ലാരമ്മ കനിപ്പിള്ളി
റിട്ട. ടീച്ചർ,
എസ്.ജി. യു.പി.എസ്., മൂലമറ്റം

1999-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "അൽമായനായ ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ" എന്ന പുസ്തകം വായിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ കത്ത്

[illegible]
15-6-2000

From T. S. Joseph
Thudiamplackal
Maryland. PO

പ്രിയ ഷെവ. ആന്റണി; സഹോദരന്മാരെ,

കുര്യാച്ചൻ [illegible] "അൽമായനായ ഒരു സന്യാസ സഭ സ്ഥാപകൻ,, എന്ന പുസ്തകം [illegible] ഒറ്റ ഇരുപ്പിൽ വായിച്ചു തീർന്നു. കർമ്മലീത്താ സന്യാസ സഭയുടെ [illegible] ചരിത്ര [illegible] [illegible] വായിക്കാൻ [illegible] പുസ്തകം [illegible]. [illegible] 100% [illegible].

[illegible]

[illegible]. കർമ്മലീത്താ സഭയുടെ [illegible]

[illegible] ആണ്.

[illegible]

സന്യാസ സർവ്വസ്വം [illegible] സംബ
ന്ധിച്ച് ഉണ്ടായ തർക്കങ്ങൾ
[illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

[illegible]
[illegible]

T. S. Joseph

+

Glory to you, O God.

St. Marthas സന്യാസിനിസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ [illegible] [illegible]ക്കോസച്ചനെ [illegible]. സന്യാസസഭകളുടെ സ്ഥാപകർ ഏറെയും തന്നെ വിശുദ്ധരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടവരാണ്; [illegible] [illegible] (ഉദാ: കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ). [illegible] [illegible] ഒരാൾ ഒരു സന്യാസസഭ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ [illegible] [illegible] തിരുസഭയിൽ ഒരു [illegible] ആണ്. അസാധാരണമായ രീതിയിൽ അത് ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനം നേടുന്നു. വിശുദ്ധരാകുന്നതിൽ [illegible] സന്യാസാശ്രമത്തിൽ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] വിശുദ്ധരാക്കാം എന്ന [illegible] അവർക്ക് വലിയ [illegible]. [illegible] രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ [illegible]ക്കോസച്ചന്റെ നാമകരണ നടപടികൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ദൈവസന്നിധിയിൽ എനിക്കു തോന്നുന്നു.

എന്ന്,
യേശുപ്രസാദ് (ഫാ. ജോർജ്ജ് [illegible])

To
Rev. Fr. Leopold C.M.I.
St. Vincent Monastery,
Pala.

Date - 15th ആഗസ്റ്റ്, 2009.
പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണദിനം.

1965 കാലഘട്ടത്തിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ച ഒരു കെ.എസ്.ഇ. ബോർഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം തന്റെ കത്തിൽ മാത്യു ജോസഫിനെ The Ideal Christian എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

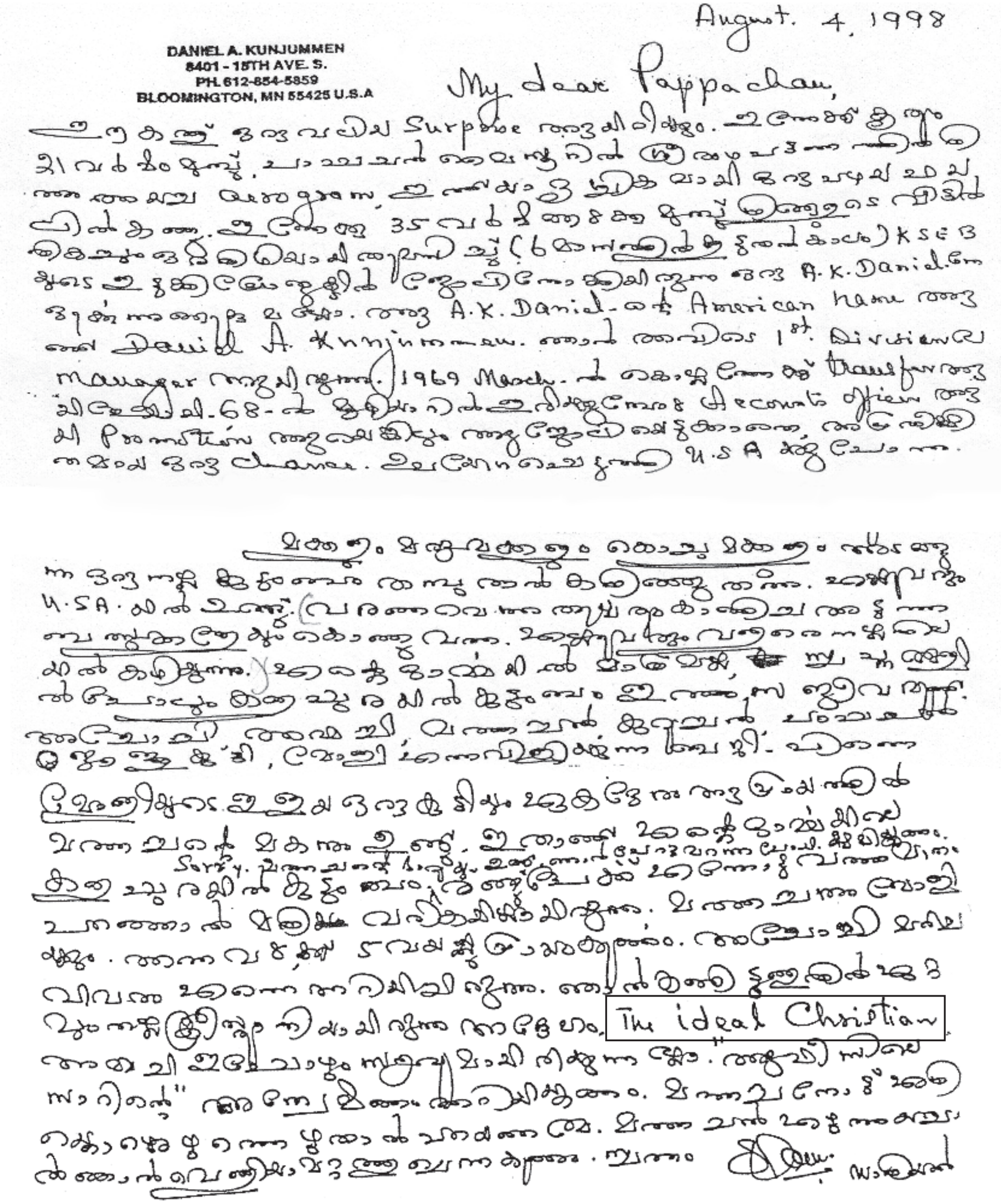

August. 4. 1998

DANIEL A. KUNJUMMEN
8401 - 15TH AVE. S.
PH. 612-854-5859
BLOOMINGTON, MN 55425 U.S.A

My dear Pappachan,

... Surprise ... KSEB ... A.K. Daniel ... A.K. Daniel ... American name ... Daniel A. Kunjummen ... 1st Division ... Manager ... 1969 March ... transfer ... 68 ... Accounts Officer ... Promotion ... chance ... U.S.A ...

... U.S.A ...

... Sorry ...

... The ideal Christian ...

സജി ജോസഫ്
ചക്കുളത്ത് വീട്
മുളകുവള്ളി . ഇടുക്കി

എന്റെ പേര് സജി ജോസഫ് ചക്കുളത്ത്
മുളകുവള്ളി എന്നാണ്. ഞാൻ ചെറുതാനിക്കൽ ജോസ
ഫിന്റെയും ത്രേസ്യാമ്മയുടെയും മൂത്തമകൾ ലീലാമ്മയുടെ
മൂന്നാമത്തെ സന്താനമാണ്. ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ
എന്റെ വലതുകാലിന് സ്വാധീനം ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ
നടക്കുന്നതിന് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്റെ വല്യപ്പച്ച
ന്റെ പെങ്ങൾ സി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ ചക്കൻകുളത്ത്
കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് (ഔതച്ചേട്ടൻ) സ്ഥാപിച്ച
സെന്റ് മർത്താസ് സഭയിലെ അംഗമാണ്. വല്യപ്പച്ചൻ എന്നെ
എടുത്ത് കുളമാവിൽ നിന്ന് മൂലമറ്റത്തിനു കൊണ്ടു
പോയി സെന്റ് മർത്താസ് സ്ഥാപകനായ ഔതച്ചേട്ടന്റെ
കല്ലറയിൽ കിടത്തി ഒൻപതു ദിവസം പ്രാർത്ഥിച്ചു.
പത്താം ദിവസം എനിക്കു നടക്കുവാൻ സാധിച്ചു.
അതുമല്ല കൊക്കരക്കുളത്തു നിന്ന് ഏഴു കിലോമീറ്റർ
നടന്നു വാഴത്തോപ്പ് സെന്റ് ജോർജ് സ്കൂളിൽ പഠി
ക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഔതച്ചേട്ടന്റെ (മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുര)
മാദ്ധ്യസ്ഥ വഴി ദൈവം എനിക്കു തന്ന അനുഗ്രഹത്തിന്,
അസുഖം പൂർണ്ണമായി ഭേദമാക്കിയതിന് ഞാൻ കൃതജ്ഞത
ഉള്ളവനാണ്. നല്ലവനായ ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുക
യും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും നന്ദി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്ന് സജി ജോസഫ്
ഒപ്പ്. Saji

ഏഴാം ഭാഗം

അനുബന്ധം

മർത്താസിനെപ്പറ്റി മറ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വന്ന വിലയിരുത്തലുകളും മർത്താസ് തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികളുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളുമാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ പലതും സഭാസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച രേഖകൾക്കൂടി ആയതിനാൽ കൃതിയുടെ അഞ്ചാംഭാഗത്തും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനുബന്ധത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് പൗരസ്ത തിരുസംഘത്തിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പൊതുതാല്പര്യഹർജിയുടെ വിശദാംശങ്ങളുമുണ്ട്. ഏഴാംഭാഗം അനുബന്ധമാണെന്നും അതിലെ വസ്തുതകളും വിശദാംശങ്ങളുമായി ഞങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് ബന്ധമില്ലെന്നും ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കട്ടെ.

1. ദീപിക
2. കാർമ്മൽ
3. ശാലോം
4. ദീപനാളം
5. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം
6. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രജതജൂബിലി സ്മരണിക
7. മാത്യു ജോസഫ് മകൻ പാപ്പച്ചനെ കൊണ്ട് എഴുതിയ നിയമാവലി
8. റോമിലേക്ക് അയച്ച കത്ത്
9. ഇടവക ചരിത്രം
10. ഉപസംഹാരം
11. ആധാരത്തിന്റെ കോപ്പി
12. കരംകെട്ടിയ രസീത്

(ദീപിക 1980 ജനുവരി 4 വെള്ളി)

41–ാം ചരമദിനം

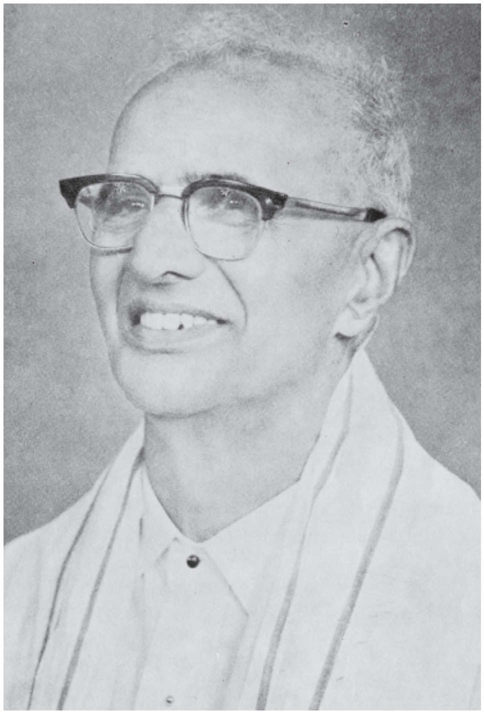

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ജനയിതാവും സംരക്ഷകനുമായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മത്തായി ജോസഫിന് കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ആദരാഞ്ജലികൾ.

ജനുവരി 5–ാം തീയതി മൂലമറ്റം പള്ളിയിലും സെന്റ് മർത്താസിന്റെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും അനുസ്മരണാശുശ്രൂഷകൾ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സ്
മൂലമറ്റം

ക്രിസ്മസ് - സപ്തതി - വിശേഷാൽപ്രതി

DECEMBER 1979

"CARMEL"

A Spirtual Magazine

Published on the 14th of every month

Subscription: Rs. 5. per year

അൽമായനായ ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ

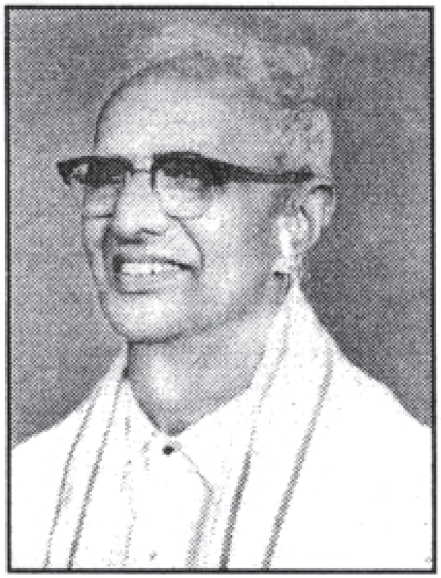

കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ മാത്യു ജോസഫ്

1979 നവംബർ 25–ാം തിയതി. 75–ാം വയസ്സിൽ ഈ വന്ദ്യ വയോധികൻ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

(ലേഖനം കാർമ്മലിന്റെ 467 –ാം പേജിൽ)

സൺഡേ ശാലോം

25
നവംബർ 2001
ഞായർ

Published from Peruvannamoozhi, Kozhikode

THE FIRST WEEKLY NEWSPAPER IN MALAYALAM Regd. No: KL/NR/4-2/2001 PPL NO. PMG/CLT/PP/4-2

അൽമായർക്ക് സന്യാസസഭ തുടങ്ങാമോ...?

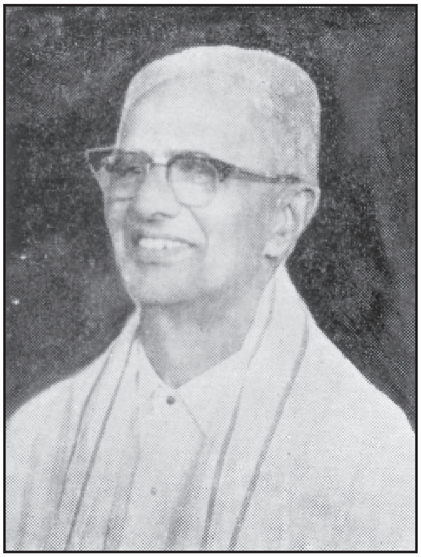

ഇത് അൽമായരുടെ കാലഘട്ടമാണെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. സഭയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തന മേഖലകളിലും മറ്റൊരിക്കലും ഇല്ലാത്തതുപോലെ അത്മായർ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ അൽമായന് സഭയിൽ ഒരു സന്യാസസമൂഹം ആരംഭിക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

പൊതുവേ സന്യാസസമൂഹങ്ങളെല്ലാം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത് മെത്രാന്മാരോ, വൈദികരോ, സന്യസ്തരോ വഴിയാണ്. മറ്റുചില സമൂഹങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത് ആൽമായരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരാണെങ്കിലും അവരും ആ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്ന് പിൽക്കാലത്ത് സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമകളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. **എന്നാൽ സാധാരണ കൃഷിക്കാരനും കുടുംബജീവിതക്കാരനുമായ ഒരു അൽമായന് മരണംവരെയും സാധാരണക്കാരനായ അൽമായനായി നിലനിന്നുകൊണ്ട് ഒരു സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന് രൂപം നൽകാൻ കഴിയുമോ? തീർച്ചയായും സാധിക്കും. അങ്ങനെ ഒരു അൽമായൻ സ്ഥാപിച്ച സന്യാസ സമൂഹമാണ് പാലാ രൂപതയിലെ സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹം. ഇപ്പോൾ 300-ൽ അധികം സന്യാസിനികളും ജർമ്മനിയിലും ഇറ്റലിയിലുമുൾപ്പെടെ നിരവധി ശാഖാഭവനങ്ങളുമുള്ള ഈ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചത് മൂലമറ്റം കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് എന്ന പതിനൊന്ന് മക്കളുടെ പിതാവായ അൽമായനാണ്.** മറ്റു സന്യാസ സമൂഹങ്ങളിൽനിന്നും പലതുകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ദർശനമായിരുന്നു സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ച് അനേകം വർഷം ഈ സഭയുടെ ഡയറക്ടറായിരുന്ന ഫാ. ലിയോ പോൾസ് ഒറ്റപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ. പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

“കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ച സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സഭയുടെ സംഘാതാത്മക കാരിസം കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് എന്നയാളിന്റെ വൈയക്തിക സിദ്ധിയോടും ജീവിതദർശനത്തോടും ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.”

അന്നത്തെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ സന്യാസ ജീവിതത്തിന് തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ച ഏറെപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാമാന്യ പ്രായക്കൂടുതലോ, സാമ്പത്തിക പരാധീന

തയോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവോ നിമിത്തം അവരിൽ പലർക്കും സന്യാസജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. **അനേകരുടെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഹൃദയവികാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് അവർക്കായി ഒരു സമൂഹം രൂപപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിനായി പല രാത്രികളിലും ഉറക്കമിളച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഇതേപ്പറ്റി പലരുമായി സംസാരിക്കുകയും ആലോചനകളും അഭിപ്രായങ്ങളും ആരായുകയുംചെയ്തു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ദൈവാരൂപിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭ ഉദയം കൊള്ളുന്നത്.**

ഈ ജീവിതശൈലി സഭയുടെ സ്വർഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായ വി. മർത്തായിൽ നിന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കും. ഈ ജീവിത ശൈലിതന്നെയാണ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവായ മാത്യു ജോസഫ് തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയും അദ്ധ്വാനവും ലളിതജീവിതവും സ്നേഹശുശ്രൂഷയുമെല്ലാം പ്രായോഗികമായി അഭ്യസിച്ചിരുന്നതായി ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. സഭയിലെ ആദ്യ അംഗങ്ങൾ അതിന് ദൃക്സാക്ഷികളുമാണ്. ഈ പൈതൃകമാണ് പ്രഥമ അംഗങ്ങളും ആരംഭകാല ജീവിതത്തിലൂടെ നിലനിർത്തിയത്.

കഴിവും കുലമഹിമയും വിദ്യാഭ്യാസവും ആരോഗ്യവും ഉള്ളവരെ മാത്രം മറ്റു സന്യാസ സമൂഹങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലയളവിലാണ് മാത്യു ജോസഫ് കുറവുകളുള്ളവർക്കായി ഒരു സമൂഹം ആരംഭിച്ചത് എന്നതുതന്നെ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കാനാഗ്രഹിച്ചവരെ അവരുടെ, കുടുംബസ്വത്തോ മഹിമയോ വിദ്യാഭ്യാസമോ നോക്കാതെ സ്വീകരിക്കുക എന്ന ചിന്തതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയത്തിൽ നിന്നേ ഉരുത്തിരിയുകയുള്ളു. ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോഴും മാനുഷിക കഴിവിനേക്കാളും ഹൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥയേയാണ് നോക്കിയത്. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവന് അവിടുന്ന് പരിശീലനവും കൃപയും കഴിവുകളും നൽകി. സെന്റ് മർത്താസ് സഭയ്ക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ വലിയ ഹൃദയം നല്കുന്നതിന് നമുക്ക് നന്ദി പറയാം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സെന്റ് മർത്താസ് സഭയ്ക്ക് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റെല്ലാ സന്യാസ സമൂഹങ്ങളിൽനിന്നും സവിശേഷമായി വേറിട്ട് നിന്നുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ സ്ഥാപകന്റെ ജീവിത ദർശനം പ്രേരകമായിത്തീരട്ടെ. ഒരു അൽമായനാണ് തങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ എന്നത് സെന്റ് മർത്താസിലെ സഹോദരിമാർക്ക് അഭിമാനത്തിനും സന്തോഷത്തിനും വക നൽകുന്നു. കാരണം ഇതൊരു അപൂർവ്വഭാഗ്യമാണ്. ഭാരതത്തിലെ മറ്റൊരു സഭയ്ക്കും ഈ സവിശേഷതയില്ല.

1979 നവംബർ 25-ാം തീയതി ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുര ഈ ലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 22-ാം ചരമവാർഷികമാഘോഷിക്കുന്ന ഈ നാളുകളിൽ കേരള സഭയിലെ അൽമായർക്ക് സന്തോഷവും അഭിമാനവും നൽകുന്ന ഒരു ഓർമ്മയായി ആ ധന്യാത്മാവ് സഭയിൽ നിറയട്ടെ.

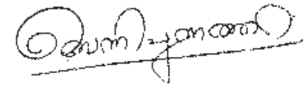

ദീപനാളം

1994 നവംബർ 3 ന് വന്ന ലേഖനത്തിൽ നിന്ന്

സന്ന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ -10

ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ (സഭാസ്ഥാപകൻ)

സീറോ മലബാർ സഭയിൽ വളർന്നു പന്തലിച്ച ഒരു സന്ന്യാസിനീ സമൂഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭ (St. Marthas Sisters). 1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു കൊച്ചുഭവനത്തിൽ, ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും അൽമായ പ്രമുഖനുമായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് (1902-1979) ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചു. സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, പിതൃധനം മുതലായവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റു സന്ന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള സ്ഥാപകന്റെ ചിരകാലാഭിലാഷത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നു ഈ തുടക്കം. പാലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽത്തിരുമേനി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അതീവ താൽപര്യത്തോടെ കാണുകയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനുമതിയും അനുഗ്രഹാശിസ്സും നല്കുകയും ചെയ്തു. 1958 ജൂൺ 1-ാം തീയതി നാലുസഹോദരിമാർ സമൂഹഭക്തജീവിതമാരംഭിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ഈ സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ച അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് സന്ന്യാസിനീസമൂഹം

കേരളത്തിൽ സന്ന്യാസസഭകൾ പലതുമുണ്ടെങ്കിലും വിവാഹിതനായ ഒരു അൽമായൻ സ്ഥാപിച്ച സന്ന്യാസസഭ, കേരളത്തിൽ എന്നല്ല ലോകത്തിൽത്തന്നെ വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മിഷനറിയാകാൻ അഭിലഷിച്ച് അതു സാധിക്കാതെ പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്ന കുഞ്ഞൗത എന്ന ഓമനപേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് അനേകായിരങ്ങളെ മിഷനറിമാരായി

വളർത്തിവിടാൻ കഴിവുള്ള ഒരു സന്ന്യാസസഭയുടെ സ്ഥാപകനായിത്തീർന്നു. പ്രേഷിതരംഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ അനിതരസാധാരണമായ ഒരു മഹത്കൃത്യം സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപനമാണ്.

നസ്രത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം അനുകരിച്ച് വി. മർത്തായെ മദ്ധ്യസ്ഥയായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റേതുമായ ലളിതജീവിതം ജീവിതശൈലിയായി സ്വീകരിച്ച്, ദൈവത്തിനും ദൈവജനത്തിനും സേവനം ചെയ്യുക എന്നതാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സന്ന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യം. ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല, ശുശ്രൂഷിക്കാനാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നിരിക്കുന്നത് (iq.20/28) എന്ന ഈശോയുടെ വാക്കുകളും മാതൃകയുമാണ് ഈ സഭയുടെ ചൈതന്യസ്രോതസ്സായി നിലകൊള്ളുന്നത്.

മിഷ്യൻപ്രവർത്തനം, നേഴ്സറി സ്കൂൾ, ബാലഭവൻ, വൃദ്ധമന്ദിരം, ബോർഡിംഗ്, ടെയ്ലറിംഗ്സ്കൂൾ, ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ആശുപത്രി, മുദ്രാലയപ്രേഷിതത്വം, ഇടവകസേവനം തുടങ്ങിയവയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സന്ന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലങ്ങൾ. തിരുസഭയുടെയും രൂപതയുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി സേവനരംഗങ്ങൾ തെരെഞ്ഞെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ സഭാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് സന്ന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന് ഇപ്പോൾ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനമുൾപ്പെടെ 18 ഓളം സഭാഭവനങ്ങളും 5 സർവ്വീസ് സെന്ററുകളുമുണ്ട്. 200 സിസ്റ്റേഴ്സും, പോസ്റ്റുലന്റ്സ്, ആസ്പിരന്റ്സ് വിഭാഗങ്ങളിലായി 50 പേരുമുണ്ട്. കേരളത്തിൽ പാലാ, കോതമംഗലം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതകളിലും, കർണ്ണാടകത്തിൽ ബാംഗ്ളൂർ, മദ്ധ്യപ്രദേശിൽ ഉജ്ജൈയിൻ, ജഗ്ദൽപൂർ, ഹർസോദൻ, സൊനാർപൽ എന്നിവിടങ്ങളിലും ജർമ്മനി, റോം തുടങ്ങിയ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും സെന്റ് മർത്താസ് സഹോദരിമാർ ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പാലാ രൂപതിയിലെ അമനകര, പൈങ്കുറ്റി (ഇലഞ്ഞി) എന്നിവിടങ്ങളിലും സെന്റ് മർത്താസ് കോൺവെന്റുകൾ ഉണ്ട്. പാലായിലാണ് ഈ സന്ന്യാസിനീ പരിശീലനകേന്ദ്രം.

പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനി രക്ഷാധികാരിയായുള്ള സെന്റ് മർത്താസ് സന്ന്യാസിനീസമൂഹത്തിന്റെ ജനറലേറ്റ് പാലായിൽ പുത്തൻപള്ളിക്കുന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിൽ S.M.C. യാണു സുപ്പീരിയർ ജനറാൾ. കോൺവെന്റ് സുപ്പീരിയറായി സി. തെരേസ് ടോം പുതിയിടത്തും, സന്ന്യാസ പരിശീലകരായി സി. അനിത വരിക്കമാക്കൽ, സി. ബിൻസി കുഴിത്തോട്ട്, സി. വിനീത കുഴികുത്തിയാനി എന്നിവരും സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

ജോയി മുത്തോലി

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യത്തെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണം

സെൻറ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട്, പാലാ

1979

രക്ഷാധികാരികൾ

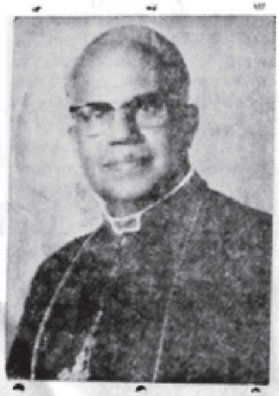

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ

മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

1956–ൽ പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച ഒരു അർപ്പിതസമൂഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്. കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫാണ് ഇതിന് ആരംഭമിട്ടത്. നാലംഗങ്ങളോടുകൂടി ആരംഭിച്ച സമൂഹം 1970 വരെ പാലാ രൂപതയിലെ തിരുഹൃദയ സന്ന്യാസിനികളുടെ സംരക്ഷണയിൽ വളർന്നുവന്നു. 1970 മുതൽ ഒരു സ്വതന്ത്രസമൂഹ മായി വളർന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. 1974 മെയ് 22–ന് ആദ്യബാച്ച് അംഗങ്ങൾ സന്ന്യാസവാഗ്ദാനങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചതോടുകൂടിയാണ് ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതസമൂഹ മായിതീർന്നത്.

സ്വഭാവവും ലക്ഷ്യവും: കന്യാത്വം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്നിവ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സമൂഹമായി അർപ്പിതജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകകൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത കുറഞ്ഞവർക്കും സാമാന്യപ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞവർക്കും കൂടി അർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ സൗകര്യം നല്കുക എന്നത് ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവമായിരിക്കും. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിധവകൾക്കും ഈ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി അംഗങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കി സുവി ശേഷത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാ ക്കാൻ തിരുസ്സഭയെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം. നസ്രത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രയത്നത്തിന്റേതുമായ

ലളിതജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവജനത്തിന്, പ്രത്യേകമായി പാവപ്പെട്ടവർക്കും കുട്ടികൾക്കും എളിയ സേവനം ചെയ്യുകയത്രെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം.

പ്രവേശനവും പരിശീലനവും: എസ്.എസ്.എൽ.സി. വരെയെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരെയാണ് സാമാന്യം സ്വീകരിക്കുന്നത്. തോറ്റവർക്കും അപേക്ഷിക്കാം. പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ എട്ടാം സ്റ്റാൻഡേർഡുവരെ പഠിച്ചവരെയും സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. 30 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല.

മൂന്നുകൊല്ലത്തെ പരിശീലനമാണുള്ളത്. പോസ്റ്റുലൻസി, നൊവിഷ്യേറ്റ്, ജൂണിയറേറ്റ്, പോസ്റ്റുലൻസിക്കു മുമ്പായി 6 മാസത്തോളം ബോർഡിംഗിൽ താമസിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതികളുമായി പരിചയപ്പെടാൻ അവസരം നല്കുന്നുണ്ട്.

പ്രഥമ അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവിനോടൊപ്പം

തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ നൊവിഷ്യേറ്റു കഴിച്ചവരെ കന്യാത്വം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്നീ സന്ന്യാസ വാഗ്ദാനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കുന്നു. ആദ്യം ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കും പിന്നീട് രണ്ടു കൊല്ലത്തേയ്ക്കും അനന്തരം മൂന്നുകൊല്ലത്തേയ്ക്കും തുടർന്ന് ശാശ്വതമായും വാഗ്ദാനസമർപ്പണം നടത്തുന്നു. ഇതോടുകൂടെ പൂർണ്ണ സമർപ്പിതയായിത്തീരുന്നു.

പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം: പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കിയ അംഗങ്ങൾ വിവിധ പ്രേഷിത രംഗങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യാൻ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. നഴ്സറിസ്കൂൾ, തയ്യൽക്ലാസ്സ്, നഴ്സിംഗ്, പ്രസ്സ്, ബുക്ക് സ്റ്റാൾ മുതലായ രംഗങ്ങളിലാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മദ്ധ്യപ്രദേശത്തുള്ള ഉജ്ജൈൻ രൂപതയിൽ കുറെ സിസ്റ്റേഴ്സ് മിഷൻപ്രവർത്തനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ രംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സേവനം ആവശ്യമായിവരുന്നു.

സ്മരണികയിലെ കുറെ ഭാഗങ്ങൾ അടുത്ത പേജിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു

"സേവനത്തിൽ മഹത്വം"

ഞങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥ
വി. മർത്താ

സെൻറ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്ററിറ്ററ്യൂട്ടിൻെറ
സ്ഥാപകൻ

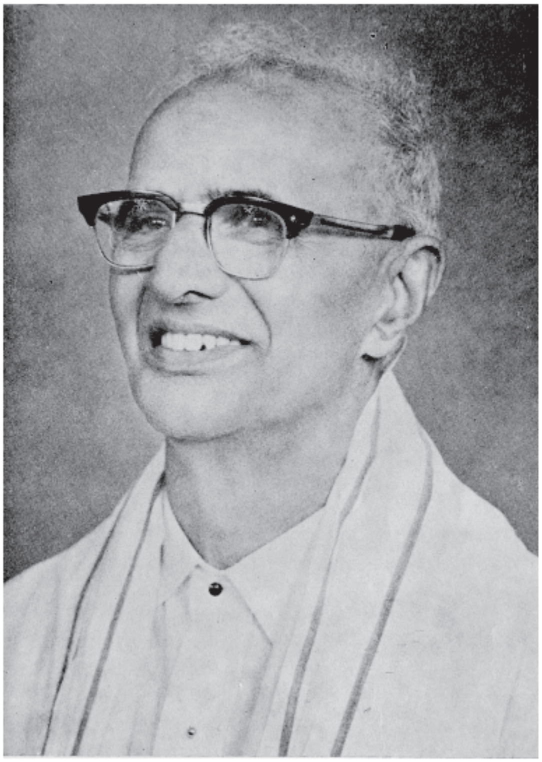

ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ്
കളപ്പുരയിൽ

പ്രഥമ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ

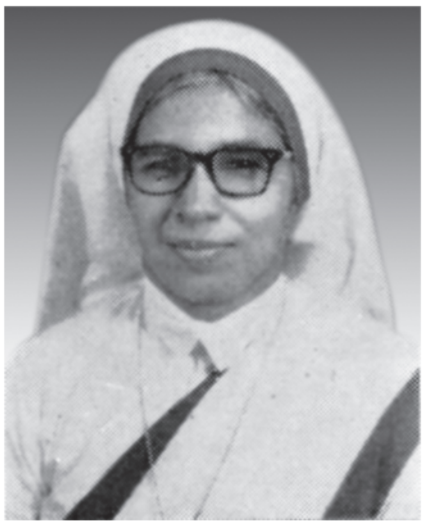

സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിൽ

ആമുഖം

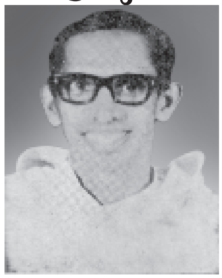

1981 നവംബർ 7 സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് സന്തോഷദിനമാണ്. കാരണം ഈ സ്ഥാപനം ബീജാവാപം ചെയ്തിട്ട് അന്ന് 25 കൊല്ലം തികയുകയാണ്. രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുകയാണ്.

സന്ന്യാസികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൗരസ്ത്യ കാനൻ നിയമം 224-231 കാനനുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഒരു അർപ്പിത സമൂഹമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്. സുവിശേഷോപദേശങ്ങളായ ബ്രഹ്മചര്യം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം ഇവ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സംഘാതമായി സമർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് ഇത്. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത കുറഞ്ഞവർക്കും സാമാന്യ പ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞവർക്കുംകൂടി അർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ സൗകര്യം നല്കുക എന്നത് ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവമാണ്.

ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി അംഗങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കി സുവിശേഷത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ തിരുസ്സഭയെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം. നസ്രത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രയത്നത്തിന്റേതുമായ ലളിതജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവജനത്തിന് പ്രത്യേകമായി പാവപ്പെട്ടവർക്കും കുട്ടികൾക്കും എളിയ സേവനം ചെയ്യുകയത്രെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷ്യം. സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായ വി. മർത്തായിൽ നിന്നാണ് ഈ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ടത്. “To Serve is glory”-സേവനത്തിൽ മഹത്വം ഇതാണ് മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തിരുസഭയുടെയും രൂപതയുടെയും അതാത് ഇടവകകളുടെയും ആവശ്യവും പ്രയോജനവും മുൻനിർത്തി സേവനരംഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സൺഡേ സ്കൂൾ, നേഴ്സറി സ്കൂൾ, തയ്യൽ ക്ലാസ്സ്, ബോർഡിംഗ് ഹൗസ്, ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ചെറിയ തോതിലുള്ള ചികിത്സാ സെന്റർ, പ്രസ്സും ബുക്സ്റ്റാളും, ആശുപത്രി, വൃദ്ധമന്ദിരം മുതലായവയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സേവനംരംഗങ്ങൾ.

1956-ൽ നാലംഗങ്ങളോടുകൂടെ മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച സ്ഥാപനത്തിൽ ഇന്ന് 120 ഓളം അംഗങ്ങൾ അഞ്ചുരൂപതകളിൽ 10 ഭവനങ്ങളിലായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. സന്തോഷത്തിന്റെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും ആയ ഈ ജൂബിലി അവസരത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തോട് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും അനുസ്മരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈ ചെറിയ സ്മരണിക സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഫാ. ലിയൊപ്പോൾഡ് സി.എം.ഐ.

ഡയറക്ടർ.

ആശംസകൾ

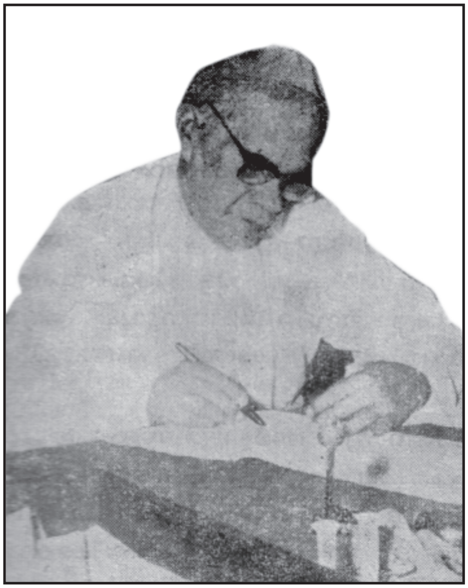

മെത്രാസനമന്ദിരം
പാലാ
4-10-1981

നമ്മുടെ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച് വളർന്നു വരുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ മംഗള അവസരത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വകമായ അനുമോദനങ്ങളും ആശംസകളും അർപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകളോ സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിതിയോ മറ്റിതുപോലുള്ള അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവരും അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായ അനേകം യുവതികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അവർ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ നിരാശരായിട്ടെന്നപോലെ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിലാണ് **മൂലമറ്റത്ത് ഉദാരമതിയും ദൈവഭക്തനുമായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലവും പ്രാരംഭചെലവുകൾക്കുവേണ്ട പണവും സംഭാവന ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.** നേരത്തെ തന്നെ മൂലമറ്റത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന തിരുഹൃദയസഭയുടെ അധികൃതരും ഈ ഉദ്യമത്തെ നിർലോഭം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ സഹകരണത്തിലും തണലിലുമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അതിന്റെ പ്രാരംഭജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം.

ഇത്തരുണത്തിൽ സുവിശേഷ പ്രകീർത്തിതമായ കടുകുമണിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഓർത്തുപോകുകയാണ്. കടുകുമണി വിത്തുകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ചെറുതാണ്. എന്നാൽ അത് മുളയെടുത്ത് വളർന്ന് പന്തലിച്ച് ഒരു വൻവൃക്ഷമായിത്തീരുന്നു. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെയും ചരിത്രം എന്നുപറയാം. ഇരുപത്തഞ്ച് വർഷത്തിനുള്ളിൽ പത്തോളം ശാഖകളും നൂറ്റിയിരുപതോളം അംഗങ്ങളു

ഉപജ്ഞാതാവ്: "എന്തെങ്കിലും ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ച ആൾ"

മുള്ള ഒരു അർപ്പിതസമൂഹമായി സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് വികാസം പ്രാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പാലാ രൂപതയിലോ കേരളത്തിലോ മാത്രമല്ല, ബാംഗ്ലൂർ, ഉജ്ജൈൻ മുതലായ വിദൂര സ്ഥലങ്ങളിൽപോലും സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ അംഗങ്ങൾ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അവർ പ്രൗഢിയോ പ്രശസ്തിയോ കാംക്ഷിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് അവർ വിനീതരായി ബഹുജന ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ബഥാനിയായിലെ മറിയത്തിന്റെ സ്നേഹ ചൈതന്യവും മർത്തായുടെ പ്രവർത്തനനിരതയും അവരിൽ സമ്യക്കായി സമ്മേളിച്ച് വർത്തിക്കുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതമാണല്ലോ അർപ്പിത സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും നാം പ്രധാനമായി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. കന്യാത്വം, അനുസരണം, ദാരിദ്ര്യം എന്നീ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ നിസ്വാർത്ഥസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായ ഉൽബോധനങ്ങളും പരിശീലനവും നല്കുന്നതിന് ഡയറക്ടർ ബ. ലെയോപ്പോൾഡ് സി.എം.ഐ. സദാ ജാഗരൂകനാണ്. അദ്ദേഹത്തോട് സഭയ്ക്ക് അഗാധമായ കടപ്പാടുണ്ട്. വിനീതരീതിയിൽ ആരംഭിക്കുകയും ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് നല്ല സേവനം കാഴ്ച വയ്ക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്ത സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് ഒരു നല്ല ഭാവിയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ശാഖോപശാഖകളായി വളർന്ന് ആകാശത്തിലെ പറവജാലങ്ങൾക്ക് വിശ്രമസുഖം നല്കിയ കടുകുമണിയിൽ നിന്നുയർന്നുവന്ന വൻവൃക്ഷം പോലെ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ ശാഖോപശാഖകൾ സ്ഥാപിച്ച് മിശിഹായ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും അർപ്പിത ജീവിതത്തിന്റെ സമുന്നതമായ മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്ന് ദിവ്യനാഥനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സന്ദേശം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

(Sd.)

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ

മൂലമറ്റത്ത് ഉദാരമതിയും ദൈവഭക്തനുമായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽ പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലവും പ്രാരംഭചെലവുകൾക്കുവേണ്ട പണവും സംഭാവനചെയ്യാൻ തയ്യാറായി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.

Bishop's House
Palai
15-10-1981

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ബ. ഡയറക്ടറച്ചനും ജനറൽ സുപ്പീരിയറിനും എല്ലാ സഹോദരിമാർക്കും മംഗളങ്ങൾ ആശംസിക്കാനും പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കാനും എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. 1957-ൽ ആണ് മൂലമറ്റത്ത് ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപിതമായത്. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതകുറഞ്ഞവർക്കും സാമാന്യ പ്രായപരിധി കഴിഞ്ഞവർക്കുംകൂടി സമർപ്പിതജീവിതം നയിക്കുവാൻ സൗകര്യം നല്കുക എന്നതാണല്ലോ ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉത്ഭവത്തിലും വളർച്ചയിലും ശ്രീ. ജോസഫ് കളപ്പുരയും ബ. സേക്രഡ് ഹാർട്ട് സിസ്റ്റേഴ്സും നൽകിയിട്ടുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങൾ അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പ്പും വളർച്ചയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും ഒരു സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ ആന്തരിക ചൈതന്യത്തിലും പ്രവർത്തനക്ഷമതയിലുമാകുന്നു. നിരവധി പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് ഈ സ്ഥാപനത്തിന് അഭൂതപൂർവ്വമായ വിജയം കൈവരിക്കാനും എല്ലാവരുടെയും പ്രശംസയ്ക്ക് പാത്രീഭൂതമാകാനും സാധിച്ചത് സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യവും അർപ്പണബോധവും സേവനസന്നദ്ധതയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷത്തിനിടയിൽ പാലാ രൂപതയിലും രൂപതയ്ക്കുവെളിയിലും മിഷൻ പ്രദേശങ്ങളിലുമായി പത്തു ശാഖകൾ സ്ഥാപിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് അഭിമാനാർഹമായ നേട്ടമാണ്. അവിടെയെല്ലാം ഈ സഹോദരികൾ തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥയായ വി. മർത്തായുടെ നിശബ്ദജീവിതത്തെയും ശുശ്രൂഷാമനോഭാവത്തെയും അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനും സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നത് സന്തോഷകരമായ കാര്യമാണ്. സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ജൂബിലിവർഷം കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനത്തിന്റേതെന്നപോലെ ആത്മശോധനയുടെയും അവസരമാണ്. ഇരുപത്തിയഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് ആരംഭഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിച്ച തത്ത്വങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം വെച്ച ആദർശങ്ങളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ജീവിതത്തെ നവീകരിക്കാനും സമ്പന്നമാക്കാനും ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിക്കണം. ഈ ജീവിത നവീകരണം ഉണ്ടായാലേ ജൂബിലിയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുകയുള്ളൂ. അതിനുള്ള അനുഗ്രഹം എല്ലാവർക്കും സമൃദ്ധമായി ലഭിക്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം

മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ

ചരിത്രസംഗ്രഹം

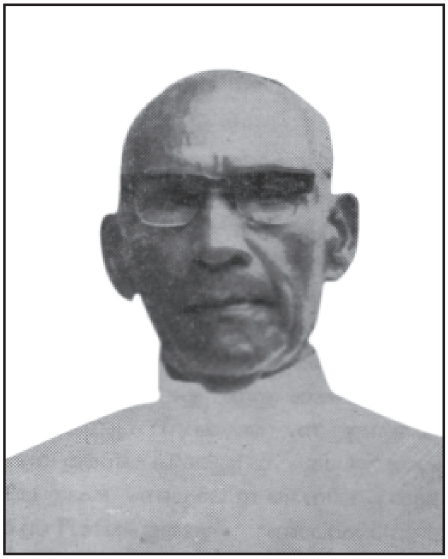

ശിലാസ്ഥാപകൻ
ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പുഞ്ചക്കുന്നേൽ

1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ആ എളിയ സംഭവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ ശ്രീമതി ബ്രജീത്തായുടെയും മക്കളുടെയും, സഹോദരനായ ശ്രീ. മാത്യു വർക്കിയുടെയും സമ്പൂർണ്ണസഹകരണം പ്രസ്തുത സംരംഭത്തെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. അന്ന് മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചനാണ് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചത്.

ഭക്തജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പിതൃധനത്തിന്റെയും കുറവുകൊണ്ടും മറ്റും സന്ന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ചിരകാലാഭിലാഷത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നു അത്.

പ്രഥമ ഡയറക്ടർ

ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേൽ

ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർ

ഫാ. ലിയൊപ്പോൾഡ് CMI

ആദ്ധ്യാത്മിക നിയന്താക്കൾ

ഫാ. കമിൽ CMI

ഫാ. തിയോഫിലസ് CMI

ഫാ. പപ്പിയാസ് CMI

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ
സ്ഥാപനത്തിലും വളർച്ചയിലും
സഹായിച്ച തിരുഹൃദയസഭാംഗങ്ങൾ

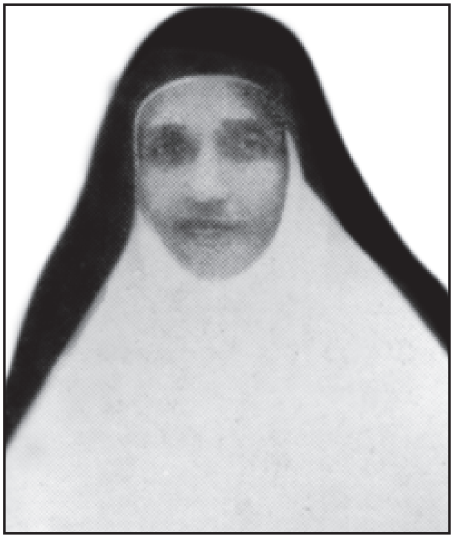

സി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ S.H.

പ്രഥമ മദർ സുപ്പീരിയർ

സി. മർഗ്ഗരീത്താ S.H.

പ്രഥമ നോവിസ് മിസ്ട്രസ്

സി. മേരി എമിലി S.H.

സി. റോസ് മേരി S.H.

സ്മരണാഞ്ജലി

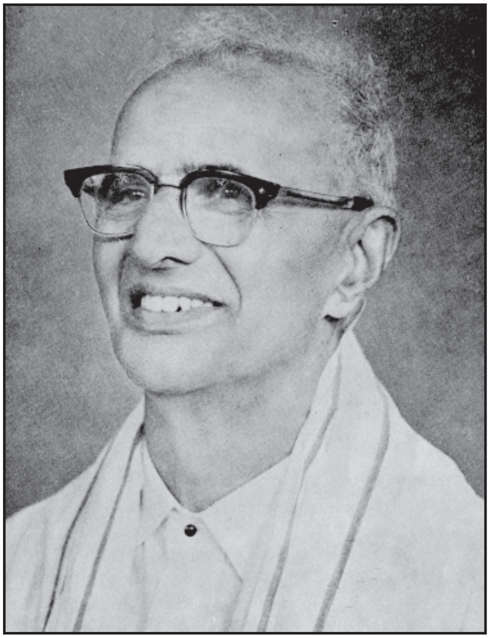

സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനയിതാവ്
ശ്രീ. മാത്യു കളപ്പുരയിൽ

കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ - ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുര. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ജനയിതാവാണ് അദ്ദേഹം.

പാലായിൽനിന്നും മൂലമറ്റത്തേയ്ക്ക് കുടുംബസമേതം കുടിയേറിപ്പാർത്തതാണ് കഥാപുരുഷൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹധർമ്മിണി ബ്രജീത്താമ്മ പാലാ തെക്കേൽ കുടുംബാംഗമാണ്. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ വർക്കി, സ്നേഹനിധിയായ ഭാര്യ, വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ പത്തുമക്കൾ എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തോടെ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു ദേവാലയവും തിരുഹൃദയമഠവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം മുൻകൈ എടുക്കുകയും ഉദാരമായ ധനസഹായം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ പരസ്നേഹപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഔതച്ചേട്ടൻ ധാരാളമായ സംഭാവന നല്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന അർപ്പിത സമൂഹത്തിന് ജന്മം കൊടുത്തു എന്നതാണ്. നമ്മുടെ അവൈദികരുടെ ഇടയിൽ പക്വമതികളും പ്രഗത്ഭരുമായ അനേകം നേതാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാർഷികം, വ്യാവസായികം, രാഷ്ട്രീയം, സാഹിത്യം മുതലായ രംഗങ്ങളിലാണ് അവർ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്ത് ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തിയിട്ടുള്ളവരും നമുക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ ജനയിതാവ് എന്ന നിലയി

ലേയ്ക്കുയർന്നിട്ടുള്ളവർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ഈ നിലയിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഏക വ്യക്തിയാണ് ശ്രീ. ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നു പെൺമക്കളെ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ഒരാൾ കർമ്മല സഭയിലും രണ്ടുപേർ തിരുഹൃദയ സഭയിലും അംഗങ്ങളാണ്. ഇതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ **വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയോ ധനശേഷിയുടെയോ കുറവുകൊണ്ട് മറ്റു സന്ന്യാസസഭകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിയ്ക്കാതെ വിഷമിച്ചിരുന്ന കന്യകകൾക്ക് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ച് അതിൽ അവർക്ക് അഭയം നല്കി.** സ്വന്തം ചെലവിൽ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതു കൂടാതെ അവരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളിലും ഉദാരമായി സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അതിനെ വളർത്തിയെടുത്തു. മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തെ കൂടാതെ പില്ക്കാലത്ത് പല ശാഖാഭവനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മുൻകൈ എടുത്തുപ്രവർത്തിക്കുകയും എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യാനും ജാഗ്രതവച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷീണ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി സഭ വളർന്ന് ഇന്നത്തെ നിലയിലായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഇന്ന് ആ നല്ല പിതാവിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ച് സഭയെ കൂടുതൽ വളർത്തി എടുക്കാൻ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാർദ്ധക്യകാലത്തുപോലും മർത്താസിലെ മക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള ആകുലചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിയിരുന്നു. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടെന്ന് കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്താൽ വേദനിച്ചിരുന്ന ആ നല്ല പിതാവ് അത് പരിഹരിക്കാൻ ഉടനെ വേണ്ടതു ചെയ്തിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ സ്വന്തം മക്കളുടെ കാര്യത്തിലെന്നതിനേക്കാൾ ശ്രദ്ധ മർത്താസിലെ മക്കളെപ്പറ്റി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നുപോലും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വന്നു സന്ദർശിച്ച് അവരുടെ ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുക മാത്രമല്ല നല്ല നല്ല ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേശങ്ങളും നല്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ ഉള്ളവനായിരുന്നു.

രോഗബാധിതനായി ശയ്യാവലംബിയായി കഴിയുമ്പോഴും മർത്താസിലെ മക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ എല്ലാമായിരുന്ന ആ പ്രിയ പിതാവ് 1979 നവംബർ 25-ാം ഞങ്ങളോട് അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞു. തത്സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയമക്കളോടൊപ്പം മർത്താസിലെ പല മക്കളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഉടനെതന്നെ വിവരം എല്ലായിടത്തും അറിയിക്കുകയും മിക്കവാറും എല്ലാ അംഗങ്ങളും വന്നെത്തി അന്ത്യോപചാരങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം പാലാ മെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യ മാർ പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ അന്തിമ ശുശ്രൂഷ നടത്തി. പ്രത്യേകം തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്ന കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചു.

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ജനയിതാവും സംരക്ഷകനും ആയിരുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവിന് മർത്താസ് മക്കളുടെ ആദരാഞ്ജലികൾ.

സി. എത്സാ തുടിയംപ്ലാക്കൽ

സ്ഥാപകന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ

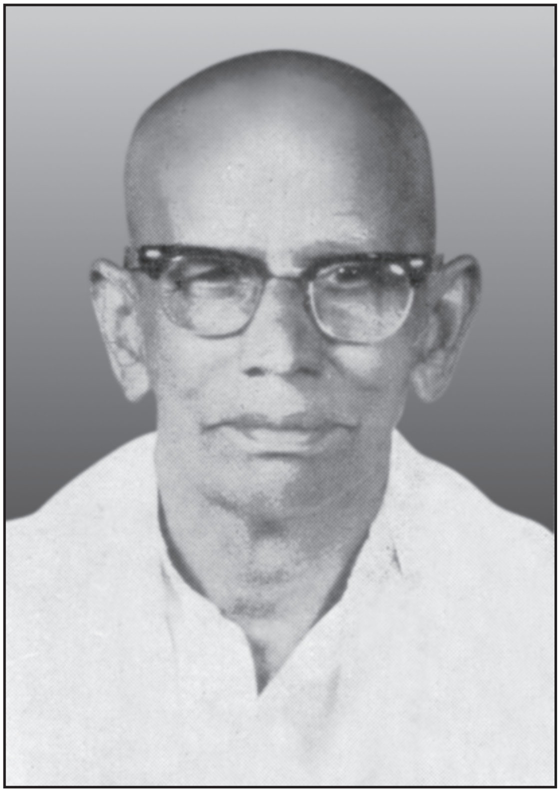

ശ്രീ. മാത്യു വർക്കി കളപ്പുരയിൽ

ശ്രീമതി ബ്രിജിത്താ ജോസഫ്
കളപ്പുരയിൽ

കൂപ്പുകൈകൾ

സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിൽ
സുപ്പീരിയർ ജനറൽ

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ജൂബിലിയവസരത്തിൽ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞതയുടെ വികാരങ്ങളാണ് അംഗങ്ങളായ ഞങ്ങളിൽ പൊന്തിവരുന്നത്.

ആദ്യമായിത്തന്നെ ഇതുപോലുള്ള സ്ഥാപനം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയാക്കിയ ദൈവപരിപാലനയുടെ സ്നേഹവാത്സല്യത്തിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഉയരുകയാണ്.

ഈ സ്ഥാപനത്തിന് ആരംഭമിടുകയും സ്നേഹസമേതം വളർത്തുകയും ചെയ്ത ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുര (ഔതച്ചേട്ടൻ) മരണം വഴി ഞങ്ങളിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സജീവസ്മരണ എപ്പോഴും ഞങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതനായ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി പണം ചെലവു ചെയ്ത് മൂലമറ്റത്ത് ആദ്യമായി ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുകയും അവിടെ പ്രവേശനം നല്കിയവർക്ക് വേണ്ട എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് പല ശാഖാഭവനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുൻകൈയെടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെതന്നെ ഇതിലെ അംഗങ്ങളെ കരുതുകയും അവരുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്ത സ്നേഹ

നിധിയും ഉദാരമതിയും ആയ ആ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ നമ്രശിരസ്ക്കരാകുകയാണ്.

ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെപ്പറ്റി ജനയിതാവിനോടൊപ്പം ചിന്തിക്കുകയും ഇതിനുവേണ്ട അംഗീകാരവും ആശീർവ്വാദവും നല്കി ഇന്നാൾവരെ ഇതിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായിരുന്നുകൊണ്ട് വേണ്ടവിധത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനിയോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമാണ്.

ഇപ്പോഴത്തെ രക്ഷാധികാരിയായ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ തിരുമേനി ഔദ്യോഗികമായി രൂപതാഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പും അതിനുശേഷവും ഞങ്ങളുടെ വളർച്ചയിൽ പങ്കുവഹിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ആ പിതാവിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും വികാരി ജനറാളന്മാരുമായ മോൺ. കുര്യൻ വഞ്ചിപ്പുര, ഡോ. ജോസഫ് മറ്റം, ചാൻസലർ ഡോ. ജോസഫ് കുഴിഞ്ഞാലി എന്നിവർക്കും പ്രത്യേകം കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു.

സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിനുവേണ്ടി ജനയിതാവിനോടൊപ്പം സഹകരിച്ചു പരിശ്രമിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ശ്രീ. വർക്കി കളപ്പുര, ഭാര്യ ശ്രീമതി ബ്രജീത്താമ്മ, മക്കൾ തുടങ്ങിയ കളപ്പുര കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഇന്നും ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും തുടർന്നു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞത.

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ ജനയിതാവിനോടൊപ്പം സഹകരിക്കുകയും അതിന്റെ ബാല്യദശയിൽ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിച്ചു വളർത്തുകയും ചെയ്തത് പാലാ രൂപതയിലെ തിരുഹൃദയ സിസ്റ്റേഴ്സായിരുന്നു. അംഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുക, പരിശീലിപ്പിക്കുക മുതലായവ നടത്തിയത് ഈ സിസ്റ്റേഴ്സാണ്. സെന്റ് മർത്താസിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും മാതൃസഹജമായ വാത്സല്യത്തോടെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുത മറക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

1956 മുതൽ 80 വരെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം താമസിച്ചു വളരെധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിച്ചും ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ പുരോഗതിക്കായി അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച സ്നേഹസമ്പന്നരും ത്യാഗസന്നദ്ധരുമായ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ നല്കിയ തിരുഹൃദയ സഭയോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാട് നിസ്സീമമാണ്. എല്ലാവരെയും വ്യക്തിപരമായി എടുത്തുപറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും ആരംഭത്തിൽ ജനറാളമ്മയായിരുന്ന സി. കൊച്ചുത്രേ

സ്യാ, ഞങ്ങളുടെ മദറായിരുന്ന സി. മർഗ്ഗരീത്താ, സി. എസ്പിരീത്ത, സി. മേരി എമിലി, നോവിസ് മിസ്ട്രസ്സായിരുന്ന സി. റോസ് മേരി മുതലായവരെയും ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നു.

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെ ഒരു സ്വതന്ത്രസമൂഹമാക്കുന്നതിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും പ്രഥമ ഡയറക്ടറായി സേവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേലിന് ഈയവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഹൃദയം നിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഒരു സുപ്രധാന പങ്ക് സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്ക് ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുകയാണ്. സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന് ഒരു സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റേതായ രൂപവും ഭാവവും നല്കി വളർത്തിയെടുത്തത് ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടറായ ഫാ. ലിയോപ്പോൾഡ് സി.എം.ഐ. ആണ്. സഭയുടെ നിയമാവലിയും ചട്ടങ്ങളും ക്രോഡീകരിക്കുകയും ക്രമീകൃതമായ എല്ലാ രീതികളും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അംഗങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥവും ആഴവും മനസ്സിലാക്കിത്തന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക നേതൃത്വം നല്കിയ ബ. പപ്പിയാസച്ചൻ, ബ. തിയോഫിലസച്ചൻ, ബ. കമിലോസച്ചൻ ഇവരും സി.എം.ഐ. സഭാംഗങ്ങളാണ്. കൂടാതെ സഭയുടെ സെമിനാരിയായ ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജ്, കോട്ടയത്തും കട്ടപ്പനയിലുമുള്ള ദീപിക ബുക്ക് ഹൗസ് ഇവയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് സേവനരംഗങ്ങളും തുറന്നതന്ന സി.എം.ഐ. സഭയേയും അതിന്റെ അധികാരികളെയും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞതയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

പാലായിലെ നൊവിഷ്യേറ്റ് ഭവനത്തിനും സേവ്യർപുരത്തെ ശാഖാഭവനത്തിനും യഥാക്രമം സ്ഥലവും കെട്ടിടവും നല്കി ഉദാരമായി സഹായിച്ച മോൺ. ജേക്കബ് വെള്ളരിങ്ങാട്ടിനോടും ശ്രീമാൻ ഐസക്ക് കുരീത്തടത്തിനോടും ഉള്ള കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൂടാതെ സഭയുടെ പൊതുവായും ഓരോ ഭവനത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായും ഉള്ള എല്ലാവിധ അഭിവൃദ്ധിയിലും ഔദാര്യപൂർവ്വം ഞങ്ങളെ സഹായിച്ച ഓരോരുത്തരെയും സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകയും അകമഴിഞ്ഞ കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി സെന്റ്മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ആരംഭത്തിനും 25 വർഷത്തെ വളർച്ചയ്ക്കും ഓരോവിധത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും സഭയുടെ നാമത്തിൽ കൃതജ്ഞതയുടെ പൂച്ചെണ്ടുകൾ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ, മൂലമറ്റം

മാത്യു ജോസഫ് തന്റെ മകൻ പാപ്പച്ചനെ കൊണ്ട് എഴുതിച്ച നിയമാവലി

സെന്റ് [illegible] മന്ദിരം, [illegible]

ഭരണം :— (a) സ്ഥാപനത്തിന്റെ പൊതുവായ ഭരണവും, പിതൃധനത്തിന്റെ [illegible] മദർ [illegible] സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

(b) സ്ഥാപനത്തിന്റെ [illegible] ഭരണവും, മേൽനോട്ടവും [illegible] തിരുഹൃദയ മഠത്തിലെ മദർ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

(c) സ്ഥാപനത്തിലെ കുട്ടികൾ [illegible] മദർ [illegible] തന്നെ നിയമിക്കണം. [illegible] മഠത്തിലെ മദറിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം [illegible] നിയമങ്ങളും [illegible] സംബന്ധമായ [illegible] നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

(d) സ്ഥാപനത്തിലെ വരവുചിലവു കണക്കുകൾ പ്രത്യേകം എഴുതി, മാസത്തിലൊരിക്കൽ [illegible] മദർ [illegible] ബോധ്യപ്പെടുത്തണം.

നിബന്ധനകൾ: (1) [illegible] വിദ്യാഭ്യാസം [illegible] സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(2) [illegible] ജീവിതത്തിന് [illegible] ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(3) പിതൃധനമായി 6000 രൂപായെങ്കിലും [illegible] കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. [illegible] 75 രൂപായും [illegible] കൊണ്ടുവരണം.

(4) [illegible] ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. [illegible] ജീവിതത്തിന് [illegible]

എല്ലാ വാരം അധികാരികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പിരിയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഓരോരുത്തനിൽനിന്നും മാസം 20 രൂപാ വച്ചു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് വാങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. ഈ സംഖ്യ മൂലധനത്തിന്റെ പലിശ കൊണ്ട് തികയാതെ വരുന്ന പക്ഷം ശേഷം മൂലധനത്തിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടോ തിരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

(5) ഒരാൾ മഠത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ട് 3 - വർഷത്തിനകമായി പിരിഞ്ഞുപോകുന്നെങ്കിൽ മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം 20 രൂപാ വച്ച് കണക്കാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതും; അതിൽ കൂടുതൽ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം പിരിഞ്ഞുപോകുന്നവർക്ക് ഉദ്ദേശം ചെലവിന് മാസം 15 രൂപാ കണക്കാക്കിട്ട് തിരികെ കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാധനങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ചിലവുകൾ ഏതെങ്കിലും വേണ്ടിവരുന്നെങ്കിൽ ആയവ മൂലധനത്തിൽനിന്നും കിഴിവു ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

(6) സ്ഥാപനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനാവശ്യമായ എല്ലാ തരം തൊഴിലുകൾ ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കും ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ചു സഹകരിച്ചുവരേണ്ടതാകുന്നു.

(7) ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം വേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.

(8) പുറമെ പോകുക, വെള്ളം കോരുക, പാത്രങ്ങളും പരിസരങ്ങളും വെടിപ്പാക്കുക, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്ക തുടങ്ങിയ ജോലികൾ ഓരോരുത്തർ മാറിമാറി ചെയ്കയും പരസ്പരം സഹായിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

(9) ആഴ്ചതോറും ഓരോ ജോലി മാറിമാറി ചുമതല ഏല്പിക്കേണ്ടതും, ഏല്പിക്കുന്ന ജോലി വിശ്വസ്തതയോടും ഓരോരുത്തരും ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(10) ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് മേലധികാരം ചൊല്ലുന്നവർ ചെയ്യുന്ന ജോലിയെ പറ്റി യാതൊന്നും സംസാരിച്ചാൽ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

(11) ഓരോ ജോലിക്കും ഓരോരുത്തരെ ചുമതല ഏല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നിരുന്നാലും, അനാരോഗ്യം മുതലായവയാലോ, മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണത്താലോ, ആ ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് ആ സഹോദരിക്ക് സാധിക്കാതെ വന്നാൽ

[illegible]

(12) [illegible]

(13) [illegible]

(14) [illegible]

(15) [illegible]

(16) [illegible]

(17) [illegible]

(18) [illegible]

(19) [illegible]

(20) [illegible]

ആവശ്യപ്പെടുന്നവയെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. നിയമത്തിൻ കീഴ്

ചെയ്തുകൊണ്ട് ജോലി ചെയ്യുന്നവരും, ഇന്ത്യാക്കാരും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു

പോലെ വിലപ്പെട്ടതാണ്.

(41) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(42) [illegible]

[illegible]

(43) [illegible]

[illegible]

[illegible]

(44) [illegible]

[illegible]

(45) [illegible]

[illegible]

[illegible]

(46) [illegible]

[illegible]

[illegible]

(47) [illegible]

[illegible]

[illegible]

(48) [illegible]

[illegible]

[illegible]

ഉപവാസമിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

(29) ദൈവപരിപാലനയിൽ എപ്പോഴും ആശ്രയിച്ച്, ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടാതെ, വിചാരത്തിലും, വചനത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും പരിശുദ്ധ ഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ സേവിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരും സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കുകയും ദൈവതിരുമനസ്സിന് വിധേയം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ദിനചര്യ

രാവിലെ

5.00 -- എഴുന്നേൽക്കുക - പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന

5.45 -- ധ്യാനം (ഒരു മണിക്കൂർ ചെയ്യാനാവുന്നവർ ചെയ്യുക)

6.15 -- കുർബാന, വി. കുർബാന

8.00 -- മുറികൾ പരിസരങ്ങൾ പൂന്തോട്ടം എന്നിവ വൃത്തിയാക്കൽ

9.30 -- ഭക്ഷണം, വിശ്രമം, ഉല്ലാസം

10.00 -- ഭരണം -- ജപം

10.15 -- കൈവേലകൾ

12.00 -- ആത്മീയവായന (കൂട്ടത്തിൽ)

12.30 -- ത്രികാലജപം - ഉച്ചഭക്ഷണം, വിശ്രമം, ഉല്ലാസം

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്

1.00 -- ഉറക്കം

2.00 -- ആരാധന, വിശ്രമം

3.00 -- കൈവേലകൾ

4.30 -- ലഘുഭക്ഷണം, ഉല്ലാസം (തോട്ടത്തിൽ പണി)

6.30 -- ത്രികാലജപം, കൊന്ത, ധ്യാനം

8.00 -- അത്താഴം, ഉല്ലാസം

9.30 -- ആരാധന, രാത്രിജപം, ഉറക്കം.

Before His Excellency Cardinal Prefect Congregations for Institutes of Consecrated Life and for Society of Apostolic life, Vatican City his Eminence Mar Varkey Vithayathil, Major Archbishop of Angamaly Arch Diocese, Ernakulam. Mar Joseph Kallarangad, Bishop of Pala diocese, Bishop House, Pala

Johnson Mathew Manayani
Advocate and notary
Monastery Road, Kochi-11 : Petitioner

Vs

Superior general
St.Marthas institute
Pala : Respondent.

The petitioner herein was originally a native of % Edamaruku under the Pala diocese. He has completed his school studies at St. Antony's U.P.School, Edamaruku. Thereafter, at M.D.C.M.S High school Melukavumattom. He has completed his college studies at St.George's college, Aruvithura and St.Thomas college, Pala. He has completed his law studies from S.D.M.. Law college, Mangalore. He has enrolled as an advocate before the Honourable High court of Kerala in 197 9 and he was attached to Sri. T.P. Kelu Nambiar, senior advocate, for a decade. Thereafter, he started his independent practice and is practising mainly before the Honourable High court of Kerala. Now he is residing at Karikkamuri under the jurisdiction of St.Mary's Basilica, Ernakulam. The petitioner is a devout Catholic Christian. The petitioner is pointing out an illegality committed by the church authorities. The matter relates to the illegalities or irregularities committed to Chackenkulathu Kalapurayil family. Late Mathew Joseph is the Founder of St.Martha's Congregation, at Moolamattom. The said congregation was found in 1956, at Moolamattom by the said, Mathew Joseph. It is submitted that the said congregation is a Pious Union of nuns, which is canonically recognised. Originally in all records, the name of Mathew

Joseph was shown as the Founder of the aforesaid congregation. Upto 1991, there was no doubt or dispute, with regard to the founder of the aforesaid congregation. Late Mathew Joseph, is not a name lender as a founder, substantial amount and assets were contributed by him. The above is evident from the various publications and directories. The St.Martha's sisters, Moolamattom published in Deepika the 41st day of demise anniversary of late Mathew Joseph, with a photograph of the demised. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P1. Ext.PI, is published by the St.Martha's sisters. In Ext. Pi, the founder and patron is Sri. Mathew Joseph. The above is also more patent, from the photograph and publication made by the St.Martha's Institute, Palai, where in the founder with the first members of the congregation is given. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P2. Ext.P2, is of the year. 1979. On the death of Mathew Joseph, an article was published in Carmel, 1979 December part giving a photograph of late Mathew Joseph, stating that he is the founder of St.Martha's Congregation. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P3. In the Jubilee Memorial Published, by the St.Martha's Institute in 1981, Sri. Mathew Joseph is shown as founder. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P4. In the publication made by the St.Martha's Institute in 1979, Mar Sebastian Vayalil, and Mar Joseph Pallikaparambil are shown as patrons. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P5 Mar Sebastian Vayalil, the then Bishop of Palai, has given a Felicitation to Jubilee Memorial (1956-1981) of St.Martha's Institute, wherein it was categorically stated that the founder of the Congregation is Sri.Mathew Joseph. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P6 In Ext.P6, it was categorically stated that, late Mathew Joseph is the founder of St.Martha's Congregation. The above is more evident from the introduction letter-issued by Mar Joseph Pallikkaparambil to his Eminence Wladyslaw Cardinal Rubin, introducing the daughter of Mathew Joseph, Sr. Josephine, Kalapurakal, wherein it is categorically stated that Sri.Mathew Joseph is the founder of St.Martha's. True copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P7

3. Subsequently, a vast change was made in the attitude and approach of the church authorities, upto 1991, the authorities of St.Martha's are not having any doubt about their founder, firmly it was, late Mathew Joseph. In the directory published by the St.Martha's in 1994 there is no founder. The true copy of the directory of 1994 is produced herewith and marked as Ext.P8 In Ext.P8, there is no founder. That approach' changed in the directory of 1996. The true copy of the introductory page of directory 1996 is produced herewith and marked as Ext.P9 In Ext.P9 there is no founder, but credit is given for the St.Martha's to Mar Sebastian Vayalil and Sri.Mathew Joseph.

4. The discrepancy shown in Ext.P8 was complained to the superior general and councillors of St.Martha's sisters, palai. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P10. Ext.P.10 was answered by the superior general of St.Martha's. The true copy of the same is produced herewith and marked as Ext.P.11. In ext.P.11, the .superior general submits that, late Mathew Joseph is the founder of their congregation, but details her, inability to do anything.

5. Now the founder of the congregation is changed, reasons best known to the church authorities. It seems that church authorities are feeling ashamed to say that a congregation is found by a layman. It seems that church authorities wants to say that the congregation is found by a Bishop or by a superior church authority, probably for glamour.

6. The above aspects were placed before the Palai Diocese and before His Excellency Mar Joseph Pallikkaparambil, Bishop of palai, but in vein.

7. The family members of Chackenkulathu Kalapurayil, published a book, detailing all the above facts with pictures and details. The said book is produced herewith and marked as Ext.P12. Ext.P12 Contains all the details. For easy reference, your Eminence may be pleased to refer page 34, 39, 44, 53, 58, 68, 70, 85, 91, 92, 93 and 94.

8. Even Mar Sebastian Vayalil has graciously appreciated the activities of late Sri.Mathew Joseph witnessed by his Ext.P6

9. It is humbly prayed that late Mathew Joseph is the Founder of St.Martha's Congregation, Moolamattom. It is evident from records. Now the founder is changed and the founder is Mar Sebastian Vayalil. The change is incorrect and illegal. It is submitted that church authorities feel that a layman cannot be a founder of a congregation, such an attitude is reprehensible.

10. It is submitted that lay men had found many congregations. For example the Capuchin fathers.. The said congregation was found by a layman like Francis Assissi. The society of Jesus (SJ) was found by a soldier st. Ignatius Layola. Church authorities in Europe has approved the benevolent saintly activities of lay man. But the church authorities of kerala are not approving the services rendered by a layman like late Mathew Joseph son of a farmer. The above is reprehensible and it gives bad example to the devoted Christians. In such circumstances the petitioner is pointing out the above illegalities and irregularities before this honourable authority. Hence the following orders may be passed:-

i. Declare that late Mathew Joseph Chackenkulathu Kalapurayil is the Founder of St.Martha's Congregations.

ii. Appropriate directions may be issued to correct the records correcting the records stating as the founder of St.Martha's congregation is late Sri.Mathew Joseph Chackenkulathu Kalapurayil.

iii. Appropriate directions may be issued to the Ponthificial recognition is reviewed by the authorities founder of St.Martha's congregation is to be corrected as late Sri.Mathew Joseph till then recognition may be stalled and kept in abeyance.

iv. Issue such other orders or directions as are deemed fit and proper. Dated this the 22nd day of January 2007

Petitioner

Exhibit P1

(ദീപിക 1980 ജനുവരി 4 വെള്ളി)

41–ാം ചരമദിനം

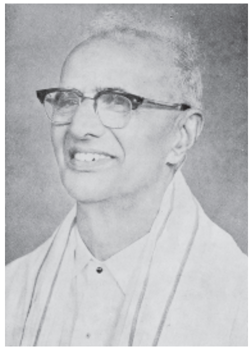

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ജനയിതാവും സംരക്ഷകനുമായിരുന്ന കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മത്തായി ജോസഫിന് കൃതജ്ഞതാ നിർഭരമായ ആദരാജ്ഞലികൾ.

ജനുവരി 5–ാം തീയതി മൂലമറ്റത്തും പള്ളിയിലും സെന്റ് മർത്താസിന്റെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും അനുസ്മരണാശുശ്രൂഷകൾ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, മൂലമറ്റം

(മർത്താസ് സന്ന്യാസിനീ സമൂഹം ദീപികയിൽ സ്വന്തം ചിലവിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതാണ്. ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും ഈ ചിത്രവും കുറിപ്പും അറിഞ്ഞ് അംഗീകരിച്ചിരുന്നതും ആണ്.)

Exhibit P2.

പ്രഥമ അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപകനോടൊപ്പം

ഈ ചിത്രവും അടിക്കുറിപ്പും സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പാല – 1979 എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്

Exhibit P3

ക്രിസ്മസ്-സത്പതി-വിശേഷാൽപ്രതി
DECEMBER 1979

“CARMEL”

A Spiritual Magazine

Published on the 14th of every month

Subscription: Rs. 5 per year

അൽമായനായ ഒരു സന്യാസ സഭാ സ്ഥാപകൻ

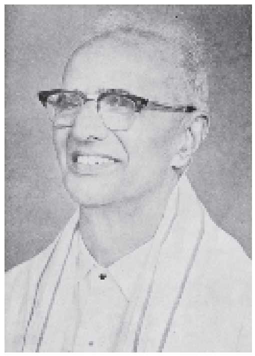

കളപ്പുരയിൽ ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ്

1979 നവംബർ 25-ാം തീയതി 75-ാം വയസ്സിൽ ഈ വന്ദ്യവയോധികൻ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

(ലേഖനം 467-ാം പേജിൽ കാണുക)

Exhibit P4

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്ഥാപകൻ

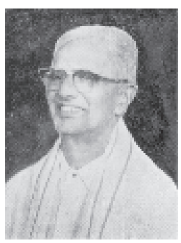

ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

മുഖമരം

സ്മരണിക

1956_'81

1981 - ലെ സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലെ ചിത്രം

Exhibit P 5

സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ വന്ദ്യ പിതാക്കൻമാരുടെ ചിത്രം മുഖചിത്രമായിക്കൊടുത്തിട്ട് രക്ഷാധികാരികൾ എന്ന അടിക്കുറിപ്പും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

Exhibit P 6

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് മൂലമററം
രജതജൂബിലി സ്മരണിക
1956_'81

ആശംസകൾ

മെത്രാസനമന്ദിരം
പാലാ
4-10-1981

നമ്മുടെ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്ത് ആരംഭിച്ച് വളർന്നു വരുന്ന സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ മംഗള അവസരത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വകമായ അനുമോദനങ്ങളും ആശംസകളും അർപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതകളോ സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിതിയോ മറ്റിതുപോലുള്ള അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവരും അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായ അനേകം യുവതികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അവർ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ നിരാശരായിട്ടെന്നപോലെ കഴിഞ്ഞു വരുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിലാണ് **മൂലമറ്റത്ത് ഉദാരമതിയും ദൈവഭക്തനുമായ ശ്രീമാൻ ചക്കുംകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ജോസഫ് (കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടൻ) എന്ന മാന്യദേഹം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യുവതികളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നിട്ടിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സ്ഥലവും പ്രാരംഭചെലവുകൾക്കുവേണ്ട പണവും സംഭാവനചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് അദ്ദേഹമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.** നേരത്തെ തന്നെ മൂലമറ്റത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന തിരുഹൃദയസഭയുടെ അധികൃതരും ഈ ഉദ്യമത്തെ നിർലോഭം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ സഹകരണത്തിലും തണലിലുമാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അതിന്റെ പ്രാരംഭജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം.

Exhibit P7

1982 ഏപ്രിൽ 27-ാം തീയതി മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഭാര്യ ബ്രിജീത്താമ്മ രണ്ടാമത്തെ പുത്രിയായ ജോസഫൈനുമൊന്നിച്ച് റോമിനുപോയപ്പോൾ പാലാ രൂപതയുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവായ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ, കർദ്ദിനാൾ റൂബിന് ഒരു എഴുത്ത് തന്ന് അയച്ചിരുന്നു. എഴുത്ത് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

24 th April, 1982

His Eminence
Wladyslaw Cardinal Rubin
Prefect,
Sacred Congregation for the Oriental Churches.
Via della conciliation for the Oriental Churches.
Roma. Italy
Your Eminence.

May I present my deep respects and introduce to You Sister JOSEPHINE KALAPURACKAL, a member of the Sacred Heart Congregation in this Diocese. She is Surgeon and Gynecologist in one of main hospitals of this diocese.

Herself and her mother MRS. BRIGIT JOSEPH KALPURACKAL are on a pilgrimage to visit some of the sacred shrines in Europe. Her father, the late Mr. Joseph Kalappurakal is well merited for the church, having been the originator, sponsor and support of a pious union of ladies now known as the Marthas' Institute, now canonically recognised. His zeal and generous contribution in the matter was so notable that he is called the Founder of the Institute.

I request that your Eminence may be pleased to receive them and recommended them for a special audience with the Holy Father.

Requesting your blessing,

Your Eminence's devotedly in Christ,
Joseph Pallikaparampil
BISHOP OF PALAI

Exhibit P8

DIRECTORY - 1991
INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India. **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.** Who aspired for a religious Community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities. Mar Sebastian Vayalil the first bishop of Palai blessed the endeavour. So Mr. Mathew Joseph bought a plot of land near the Sacred Heart Convent at Moolamattom and the foundation stone of the institution was laid on 7th November, 1956. Mar Sebastian Vayalil blessed the new building on March 11, 1958 and named it "St. Martha's Institute".

The first four members started the pious life in Community under the guidance of the Sacred Heart Sisters on 1st June, 1958. This training and life in community continued for about ten years and the members were ready for a religious commitment. The first eleven members offered themselves up to God by a promise of the three evangelical counsels on 29th April, 1967. The Institute till then under the administration of the Sacred Heart Sisters was taken over by the Bishop and declared an independent community of dedicated religious life on 18th June, 1970.

1991 ലെ വ്യക്തമായ ഈ രേഖ 94-ൽ അവ്യക്തമാക്കപ്പെടുകയും 96-ൽ തിരിമറികൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

Exhibit P9 DIRECTORY-1994

INTRODUCTION

A Brief history of "The Martha's Sisters' The community of the Marthas Sisters had its beginning at Moolamattam (Idukki Dt.) in the diocese of Pala, Kerala, India. Mar Sebastian Vayalil blessed the new building on March 11, 1958 and named it "St. Marthas Sisters".

The four members started the pious life in community under the guidance of the Sacred Heart Sisters on 1st June, 1958. This training and life in community continued for about ten years and the members were ready for a religious Commitment. The first eleven members offered themselves up to God by a promise of the three evangelical counsels on 29th April, 1967. The Institute till then under the administration of the Sacred Heart Sisters was taken over by the Bishop and declared on independent community of dedicated religious life on 18th June 1970.

A constitution also was given for the observance of the members on 11th June, 1971. Accordingly the first batch of eighteen members completed their religious formation of the Canonical Novitiate for one year and made religious profession on 22nd May, 1974.

"The son of man has come to serve and not be served" (Mt. 20/28). These words and the example of Our Lord gave inspiration to the members to take humble service as that special charism and "To serve is Glory" as their Motto. According to the mode of life of the heavenly patroness St. Martha, they find joy in rendering humble service to the people of God, especially children and poor, seeing Jesus in them. Thus they serve in different dioceses in, and outside Kerala as well as in some countries abroad such as Rome and Germany.

At present there are five houses in the diocese of Pala, two in Kothamangalam, three in Kanjirappally, one in Changanacherry, one in Banglore, two in Ujjain, two in Jagdalpure. Besides there are service centres attached to the Balabhavan at Elangulam, and to the seminaries at Kottayam and Dharmaram, M. O. C, the C. M. I. Procure in Rome, and to the parish church at Bonn in Germany, also sisters are working in two aged homes in Germany.

സ്ഥാപകനില്ലാത്ത ഡയറക്ടറി

Exhibit P10

DIRECTORY 1996
INTRODUCTION
A Brief history of The Martha's Sisters.

It is a fact verified by history that for the Peculiar difficulties of a Divine Providence supplies the appropriate remedies. It happened in the Origin of St.Marthas religious Community in the Syro Malabar Church: Yahwch says to Jeremiao "I have plan for you, plans for welfare and not for evil, to give you a future and a hope". (Jeremiah 29/11) So God's plan for us is truly fulfilled in the history of the Origin of St.Marthas Community. It was a period of spiritual revival took place in Kerala also.

On 7th November, 1956 a spiritual movement took place at Moolamattam in the diocese of Pala- Kerala, India.. This spiritual movement should certainly be attributed to Mar Sebastian Vayalil, the first Bishop of Pala and Mr. Mathew Joseph Kalappura, a lay man of pious disposition, from Moolamattam in the diocese of Pala. The Bishop had |he long cherished desire to start an institute for Women who aspired for a religious Community life, but had neither sufficient financial backing nor educational requirements for admission to the existing religious communities. By receiving timely consultations from the Bishop, Mr. Mathew Joseph bought a plot of land near Sacred Heart Convent at Moolamattam and the foundation stone of the institute was laid on 7th November, 1956 by Rev. Fr. Sebastian Punchakunnel, Vicar of St.George Church Moolamattam. Mar.Sebastian Vayalil blessed the new building on 11th March 1958 and named it St.Martha's Institute.

ഡയറക്ടറിയിലെ പുതിയ വെളിപാട്

Exhibit P11

1994 – ഡയറക്ടറിയിൽ സ്ഥാപകനെ കുറിച്ച് ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതിനാൽ അതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്ത്

From,

Kalapurayil Family,
Moolamattom.

To

Superior General and Councillors
St Marthas Sisters – PALA.

Dear Superior and Councillors

[illegible]

319

[illegible] Superior General [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

29 – 3 – '94

Exhibit P12.

29-03-94-ലെ കത്തിന് മർത്താസുകാരുടെ മറുപടി

From,

Superior General and
Councillors
St. Marthas Convent
Pala.

To, Kalapurayil Family
Moolamattam.

[illegible]

[illegible] St. Martha - [illegible]

[illegible]

[illegible]

St. Martha [illegible]

[illegible]

[illegible] St. Martha [illegible]

[illegible]

For General Council

Sr. Tino

Superior General

മറുപടിക്കത്തിൽ സ്ഥാപകനെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കും അറിയാമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നത് വേണ്ടപ്പെട്ടവർ ആണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മൂലമറ്റം പള്ളി ഒരു ലഘു ചരിത്രം:

അറക്കുളം പഴയപള്ളി വികാരി കോയിപ്പുറത്ത് ബ. യൗസേപ്പച്ചന്റേയും മൂലമറ്റംകാരുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ കളപ്പുര ഔതച്ചേട്ടന്റേയും നിരന്തരമായ നിവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി 1947-ൽ മൂലമറ്റത്ത് ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് രൂപതാ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ അനുവാദം ലഭിച്ചു.

കളപ്പുര, പൈകട, കുന്നേൽ, തുരുത്തിക്കര, പൂവത്തിനാൽ, പാറേൽ, കിഴക്കേക്കര, ഐപ്പൻപറമ്പിക്കുന്നേൽ എന്നീ കുടുംബക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥലവാസികൾ എല്ലാവരും ഒന്നുചേർന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ച് പള്ളിക്കുള്ള പണികൾ ആരംഭിച്ചു.

താൽക്കാലികമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഷെഡിൽ 1947 ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി അറക്കുളം ഇടവകക്കാരനായ മൈലാടൂർ ബ. ഫ്രാൻസിസച്ചൻ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. ഇതാണ് മൂലമറ്റം പള്ളിയുടെ ആരംഭവും ഇവിടുത്തെ ആദ്യ ബലിയും.

ഇലഞ്ഞി ഇടവക പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബ. ദേവസ്യാച്ചൻ 1952 ഏപ്രിൽ 26-ന് വികാരിയായി ചാർജ് എടുത്തപ്പോൾ മുതൽ പള്ളിപണിക്ക് ഒരു പുതിയ ഉണർവ് അനുഭവപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തര പരിശ്രമവും കഠിനാദ്ധ്വാനവും വിദഗ്ദ്ധനേതൃത്വവും ജനങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും ഒത്തു ചേർന്നപ്പോൾ പള്ളിയുടെ പണി വേഗത്തിൽ പുരോഗമിച്ചു.

പാലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ പിതാവ് 1958 മാർച്ച് 11-ാം തീയതി ഈ പള്ളിയുടെ വെഞ്ചരിപ്പുകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതുപണി, വീതപ്പണി, വീതപ്പിരിവ്, പിടിയരി, കെട്ടുതേങ്ങാ പിരിവ് എന്നിവയ്ക്കു പുറമേ കടം വാങ്ങിയ പണവും ഉപയോഗിച്ചാണ് പള്ളി പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്.

പള്ളിയുടെ ഓട്, ഒരു സൈഡ് അൾത്താര എന്നിവ കളപ്പുരയിൽ ഔതച്ചേട്ടന്റെ സംഭാവനയാണ്. പ്രധാന അൾത്താര, മണി, പ്രസംഗപീഠം (ഇപ്പോഴില്ല) എന്നിവ പൂവത്തിനാൽ ഇട്ടിയവിരാ വർക്കിയും ഒരു സൈഡ് അൾത്താര പൈകട ഔസേപ്പു തോമസും സംഭാവന നൽകിയതാണ്.

ആദ്യ കാലത്ത് കിഴക്കേക്കര തോമസിന്റെ സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ ഒരു കുടിപ്പള്ളിക്കുടം നടത്തിവന്നു. 1950 ജൂൺ 12-ാം തീയതി മൂന്നു ക്ലാസുകളോടെ ഇവിടെ ആരംഭിച്ച സ്കൂൾ അറക്കുളത്തു നിന്നും കന്യാസ്ത്രീകൾ വന്നു പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദിവസേനയുള്ള വരവും പോക്കും വിഷമകരമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു മഠം കൂടി ആരംഭിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു. അങ്ങനെ പള്ളി പണി നടക്കുന്നയവസരത്തിൽ തന്നെ സ്കൂളിന്റേയും, മഠത്തിന്റേയും പണികളും പുരോഗമിച്ചു. പ്രൈമറി സ്കൂളായി ആരംഭിച്ചെങ്കിലും അധികം താമസിയാതെ മിഡിൽ സ്കൂളായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഇന്ന് ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ മികച്ച UP സ്കൂളുകളിലൊന്നായി ഈ സ്കൂൾ പരിലസിക്കുന്നു.

ഏതാണ്ട് ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ സെന്റ് മർത്താസ് മഠവും ഇവിടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു.

1958 ഒക്ടോബർ മുതൽ വികാരിയായിരുന്ന കിഴക്കേമണ്ണൂർ ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ കാലത്ത് പള്ളിയുടെ മുഖവാരത്തിന്റെ പണികൾ നടന്നു. ഇലപ്പള്ളിയിൽ കുരിശുപള്ളി ആരംഭിച്ചു. മണിയാക്കുപാറയിൽ കുര്യൻ ഔസേപ്പും പനച്ചിക്കൽ ദേവസ്യാ ചാക്കോയും കൂടി ദാനമായി നൽകിയ സ്ഥലത്ത് അശോകയിൽ കപ്പേള പണിതു. പള്ളിമുറ്റത്തേക്ക് വാഹനങ്ങൾ കയറുവാനുള്ള വഴിയും നിർമ്മിച്ചു. 1964-ൽ ഇഞ്ചിപറമ്പിൽ ബ. ഔസേപ്പച്ചൻ വികാരി ആയിരിക്കുമ്പോൾ പള്ളിമുറിയുടെ തറപണി ആരംഭിച്ചെങ്കിലും സ്ഥലം ഉറപ്പുള്ളതല്ല എന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസംമൂലം പണി നടന്നില്ല. കടൂക്കുന്നേൽ ബ. ജോണച്ചന്റെ കാലത്ത് 1966-ൽ നാടുകാണി കുരിശുപള്ളിയുടെ ചുമതല കൂടി ഏറ്റെടുത്തു. പശ്ചിമജർമ്മിനിയിൽ ആരംഭിച്ച Ancillae Secular Institute ന്റെ ഒരു ശാഖ ജ്യോതിഭവൻ എന്ന പേരിൽ 1966-ൽ ഇവിടെ ആരംഭിച്ചു.

സ്നേഹത്തോടെ,

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തോമസച്ചൻ

ഫാ. തോമസ് വടക്കുമുകളയിൽ (മൂലമറ്റം പള്ളി വികാരി)

മൂലമറ്റം പള്ളി

19-03-1997

ഉപസംഹാരം

From

കുര്യൻ ജോസഫ്
ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ
മൂലമറ്റം

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ആരംഭവും വളർച്ചയും

To

അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാർ
വൈദീകർ
സന്യാസിനികൾ
അൽമായർ

ബഹുമാന്യരെ,

പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനും മാത്യു ജോസഫിന്റെ സഹപാഠിയും സുഹൃത്തും ആത്മീയ ഗുരുവുമായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ രജതജൂബിലി സ്മരണികയിൽ "ഉപജ്ഞാതാവ്" എന്ന വാക്കിലൂടെ 04-10-1981 -ൽ ഒരു സന്ദേശം എഴുതി പാലാ രൂപതയിലെ സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ ആണ് എന്ന് അംഗീകരിച്ച്, സ്ഥാപനത്തിന് അനുവാദം നല്കി, രക്ഷാധികാരിയായി, സമൂഹത്തെ വളർത്തി.

സെന്റ് മർത്താസ് തിരുഹൃദയസഭാധികാരികളുടെ സംരക്ഷണയിലാണ് ആദ്യം വളർന്നുവന്നത്. തിരുഹൃദയസഭയുടെ അന്നത്തെ ജനറാളമ്മ, വയലിൽ പിതാവിനാൽ നിയമിതനായ ആദ്യ ഡയറക്ടർ, മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേൽ, രണ്ടാമത്തെ ഡയറക്ടർ ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ., സഹായ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ, സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യ ജനറാളമ്മ സി. ജിനോ വെള്ളിമൂഴയിൽ എന്നിവരെല്ലാം സന്യാസ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് ആണ് എന്ന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1979-ൽ മാത്യു ജോസഫ് മരിച്ചു. 1986-ൽ വയലിൽ പിതാവ് ദിവംഗതനായി. 1994-വരെ അരമനക്കോ, സെന്റ് മർത്താസ് ഭരണാധികാരികൾക്കോ മാത്യു ജോസഫ് സ്ഥാപകൻ എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു.

1954-ൽ മാത്യു ജോസഫും മാത്യു വർക്കിയും കൂടി പിണക്കാട്ടുകാരുടെ പക്കൽ നിന്നും 1 ഏക്കർ 59 സെന്റ് സ്ഥലം തീറുവാങ്ങി. അതിൽ ഒരേക്കർ സ്ഥലം തിരുഹൃദയമഠംകാർക്ക് 1954-ൽ തന്നെ മൂലമറ്റം ഇടവക യു.പി. സ്കൂളിൽ വന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യാർത്ഥം മഠം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഇഷ്ടദാനമായി നല്കി.

ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലത്ത് അപ്പന്റേയും അമ്മയുടേയും ഓർമ്മയ്ക്കായി 1956-ൽ ഒരു കെട്ടിടം പണിതു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മൂലമറ്റത്ത് ഗവൺമെന്റ് ഹൈസ്കൂളിന് അനുവാദം കിട്ടി. സ്കൂൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന് കെട്ടിട സൗകര്യം ഇല്ലാത്തതിനാൽ 1956-ൽ മർത്താസിന് പണിത കെട്ടിടത്തിൽ ഹൈസ്കൂൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ഗവ. ഹൈസ്കൂൾ ഇവിടെ നിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നതിന് വെടിക്കുന്നേൽ വീട്ടുകാരുടെ വക സെന്റ് ജോർജ് സ്കൂളിനോട് ചേർന്ന് കിടന്ന സ്ഥലവും കെട്ടിടവും മാത്യു ജോസഫ് മകന്റെ പേരിൽ തീറുവാങ്ങി. ഗവ. ടി കെട്ടിടത്തിലേക്ക് മാറ്റി. ഗവൺമെന്റ് ഹൈസ്കൂളിന് സർക്കാർ സ്ഥലം വാങ്ങി കെട്ടിടം പണിത് പിന്നീട് ആ സ്ഥലവും ഒഴിവാക്കിത്തന്നു. ആദ്യം ഒഴിവാക്കിത്തന്ന സ്ഥലം മർത്താസിനും രണ്ടാമത് ഒഴിവാക്കിത്തന്ന കെട്ടിടം സെന്റ് ജോർജ് സ്കൂളിന്റെ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി തിരുഹൃദയമഠംകാർക്കും വിട്ടുകൊടുത്തു. അതിന് പകരമായി മഠംകാരുടെ കൈവശം ഇരുന്ന 'കാലമുരിങ്ങപ്പറമ്പ്' വാങ്ങി മാത്യു ജോസഫ് മർത്താസുകാർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു. പല വൈദീകരും സിസ്റ്റേഴ്സുമായുള്ള ആശയവിനിമ യത്തിന് ശേഷം ടി കെട്ടിടത്തിൽ വിവാഹാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കാതെ പ്രായമായി വീടുകളിൽ നില്ക്കുന്ന യുവതികൾക്ക് ഒരു അഭയകേന്ദ്രം തുടങ്ങുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. തിരുഹൃദയ സഭയുമായുള്ള അടുപ്പം വച്ച് അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു അഭയകേന്ദ്രം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

ഏതോ ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ മാത്യു ജോസഫിന് തിരുഹൃദയസഭയുടെ പരിപാലനയിൽ നിന്നും സെന്റ് മർത്താസിനെ മാറ്റി അതൊരു സ്വതന്ത്ര സമൂഹ മാക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടായി. അതേക്കുറിച്ച് 1982-ൽ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബക്കാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'സ്മരണാഞ്ജലി' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ തിരുഹൃദയമഠത്തിലെ ജനറാ ളമ്മ രേഖപ്പെടുത്തിയ വാക്കുകൾ:- വിവാഹാന്തസിലോ, സന്യാസത്തിലോ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത യുവതികൾക്കായി ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹപ്രകാരം അന്നത്തെ മദർ ജനറലായിരുന്ന ബ: കൊച്ചുത്രേസ്യാമ്മയുമായി ആലോചിച്ച്, മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയമഠത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു കെട്ടിടം പണി കഴിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം മഠത്തിനു സംഭാ വനയായി നൽകി. സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന പേരിൽ ഈ സ്ഥാപനം വളർന്ന് വന്നു. സ്വതന്ത്രമായ അസ്തിത്വം ലഭിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാപനം ഒരു സന്യാസ സമൂഹ മായി വളർന്നുവരും എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഔതച്ചേട്ടൻ, തനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട തിരുഹൃ ദയമഠത്തിന്റെ ആശ്രിതത്വത്തിൽനിന്നും സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തെ വേർപെടുത്തുക ഒരു ആവശ്യമായി കരുതി. തന്റെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ പരിശ്രമഫലമായി സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെ ഒരു സന്യാസ സമൂഹമായി വളർത്തുകയും, വന്ദ്യപിതാവ് അതിനുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായി. കൂടാതെ, ഈ ജനറാളമ്മ തന്നെ 1981-ൽ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രജതജൂബിലി സ്മരണികയിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. **ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ അനുകമ്പാർദ്രസ്നേഹം, സ്ഥാപകപിതാവായ ശ്രീമാൻ ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ അവർകളിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത കുറഞ്ഞവരെങ്കിലും**

അർപ്പിതജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവതികളിലേയ്ക്ക് പ്രവഹിച്ചു. അങ്ങനെ സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ജന്മംകൊണ്ടു.

സ്വതന്ത്രസമൂഹം ആക്കുന്നതിനുള്ള അംഗങ്ങളുടെ സമ്മതവും സ്വതന്ത്ര സമൂഹമാക്കിയാൽ ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമൂഹീകവുമായ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിയുമനുസരിച്ചുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് കൂടുതൽ പര്യാപ്തമാകുമെന്നുള്ള മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയും ബോദ്ധ്യവും വയലിൽ പിതാവുമായി സംസാരിച്ചു. അപേക്ഷ കൊടുത്തു. ഒരു വൈദീകനെ കണ്ടുപിടിച്ച് വേണ്ടതുചെയ്യാമെന്ന് പിതാവ് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. അതിൻപ്രകാരം എബ്രാഹം കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ അച്ചനേയും കൂട്ടി മാത്യു ജോസഫ് അരമനയിൽ ചെന്നു. കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ അച്ചൻ തിരുക്കുള്ള ഒരു വൈദീകനായതിനാൽ പിതാവ് വേറെ ആരെയെങ്കിലും നിയമിച്ചുതരാമെന്ന് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. പിന്നീട് പിതാവ് മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേലിനെ മർത്താസിന്റെ ആദ്യ ഡയറക്ടറായി നിയമിച്ചു.

മൂലമറ്റം വികാരിയായ ഫാ. ജോൺ കടൂക്കുന്നേലുമായുള്ള മാത്യു ജോസഫിന്റെ സംഭാഷണം, അദ്ദേഹം ഓർമ്മക്കുറിപ്പിൽ എഴുതിയ ഏതാനും വാക്കുകൾ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

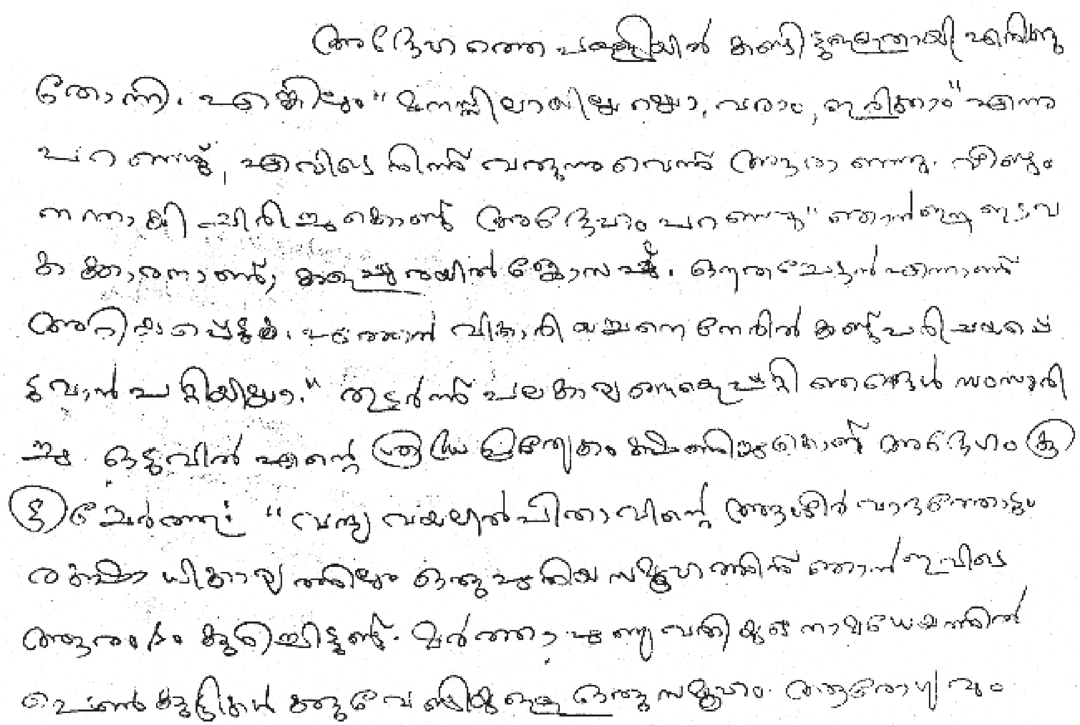

വിശ്വാസവും സ്വാതന്ത്ര്യവും [illegible] വരെയുള്ള സമർപ്പിതജീ-
വിതത്തിന്റെ വെളിച്ചം വീശുന്ന ഇവരുടെ ഒരു സന്യാസിനീസമൂഹം.
ഇപ്പോൾ ഏതാനും വ്യക്തികൾ ഈ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. കുലമറ്റം തിരു-
ഹൃദയമഠത്തിലെ ബഹു. സിസ്റ്റേഴ്സാണ് ഇക്കാലം ഇവരുടെ പരിശീലന-
വും മറ്റും നിർവഹിക്കുന്നത്. അനേക വർഷങ്ങളായി എന്റെ മന-
സ്സിൽ ദൈവിക പ്രേരണയെന്നോണം തെളിഞ്ഞുവന്ന ഒരാ-
ശയമാണിത്. ഞാൻ പല നാൾ ചിന്തിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും
പലരോടും ആലോചിച്ചും [illegible] ഇതൊക്കെയും
വന്ദ്യപിതാവിനോട് പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം ആവശ്യമായ ഉപ-
ദേശം [illegible] അനുസരണത്തെ [illegible] അംഗീകരിച്ച്
പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു
കെട്ടിടവും ഞാൻ പണിയിപ്പിച്ചു. 1958-ൽ വന്ദ്യപിതാവ് അതു
വെഞ്ചരിച്ച് സമൂഹാംഗങ്ങൾക്കു നൽകി. ഇനി, അവരോട് എനി-
ക്കു ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട്; അതിനാണ് പ്രധാനമായും ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ കാര്യങ്ങൾ നന്നായി നടത്തിക്കൊ-
ണ്ടുപോകാൻ, ഇവരെ ഒരു നല്ല സന്യാസിനി സമൂഹമായി വളർത്തി-
യെടുക്കുവാൻ അവർ കാര്യമായി സഹായിക്കണം."

ഏതായാലും ഇതേക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധയോടെ

പഠിക്കണമെന്നും അന്വേഷിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചു, തീരു-
മാനിച്ചു. കുലമറ്റം ഇടവകയുടെ മുൻ വികാരിയച്ചന്മാർ, തിരുഹൃദയ
സന്യാസിനി സമൂഹത്തിലെ സിസ്റ്റേഴ്സ്, കുലമറ്റത്തും അയൽ ഇട-
വകകളിലേയും മാന്യരായ അല്മായ സഹോദരന്മാർ തുടങ്ങി
പലരോടും [illegible] ധരിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും [illegible]
സമൂഹത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ തിരക്കി. അവരെല്ലാം ഇത് ദൈവ-
ത്തിന്റെ പ്രസാദം ആണെന്ന് പറഞ്ഞു. കൂടാതെ, [illegible]
അംഗങ്ങളാകുവാൻ പരിശീലനം തേടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വ്യക്തികൾ
ഓരോരുത്തരോടും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അവരെല്ലാവരും
ഏകകണ്ഠമായി "ഇത് പാവപ്പെട്ടവരുടെ ദൈവ[illegible] അംഗീകാര-
ത്തോടും [illegible] തൊടുപുഴയിലെ [illegible]
[illegible] സ്ഥാപനം" എന്നുതന്നെ [illegible] പറഞ്ഞപ്പോൾ

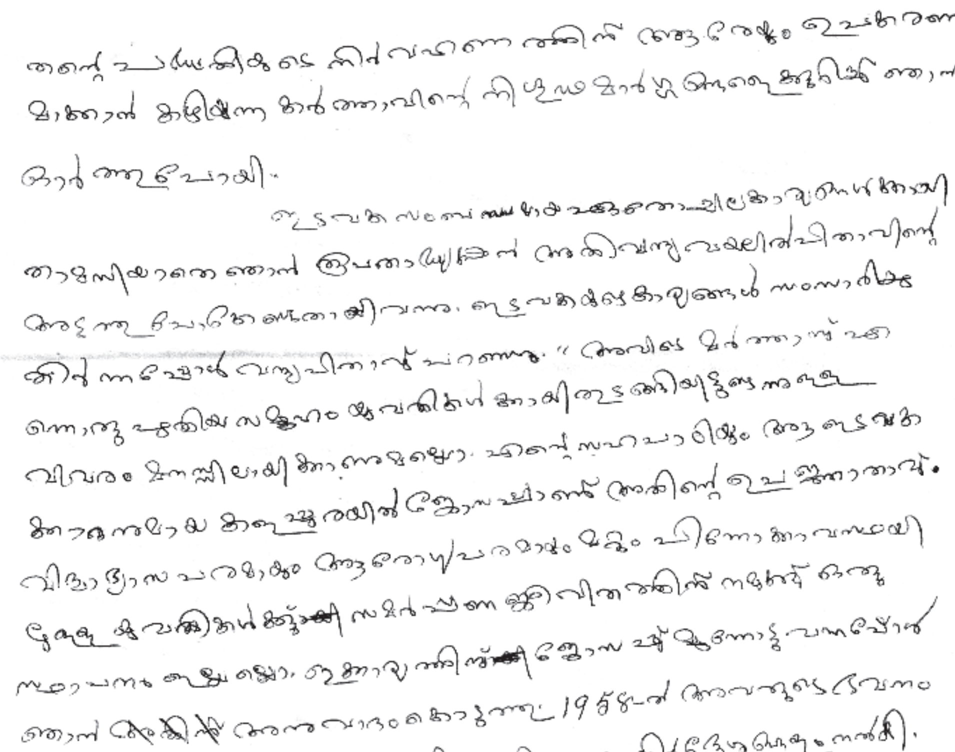

ആദ്ധ്യാത്മികഗുരുവായ മോൺസിഞ്ഞോർ വെള്ളരിങ്ങാട്ട് അച്ചന് പാലായിൽ കുറെ സ്ഥലമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ മാത്യു ജോസഫ്, മർത്താസിന് നുവിഷ്യേറ്റ് ഭവനം പണിയുന്നതിന് സ്ഥലം ചോദിച്ച് അച്ചന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. പലപ്രാവിശ്യത്തെ നടപ്പിന് ശേഷം മോൺസിഞ്ഞോർ അച്ചൻ വയലിൽ പിതാവുമായി ആലോചിച്ച് മാത്യു ജോസഫിന്

നുവിഷ്യേറ്റ് ഭവനം പണിയുമെന്നുള്ള ഉറപ്പിന്മേൽ പാലാ പുത്തൻപള്ളിക്ക് സമീപമുള്ള രണ്ടേക്കർ അറുപത്തേഴ് സെന്റ് സ്ഥലം മർത്താസുകാർക്ക് ദാനമായി കൊടുത്തു. ടി സ്ഥലത്ത് പാലായിലുള്ള യേശുദാസ് എഞ്ചിനീയറെക്കൊണ്ട് മാത്യു ജോസഫ് ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കി. മാത്യു ജോസഫും മാത്യു വർക്കിയുംകൂടി അന്നത്തെ കാലത്തിനനുസൃതമായ ഒരു കെട്ടിടം വർക്കിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ സഹോദരന്മാരുടെ ചെലവിൽ പണിയിച്ചു. 1973 ഫെബ്രുവരി 23-ാം തീയതി വയലിൽ പിതാവ് മഠം കെട്ടിടം വെഞ്ചരിച്ചു.

മാത്യു ജോസഫും വർക്കിയുംകൂടി 1954-ൽ മൂലമറ്റത്ത് വാങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് ആദ്ധ്യാത്മികതയും അറിവും ദർശനവും പ്രേഷിത ചൈതന്യവും ദൈവഭക്തിയുമുള്ള മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതനായി പ്രായപരിധി, സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട്, വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത ഇവയുടെ കുറവുമൂലം ക്ലേശിക്കുന്ന യുവതികൾക്കായി ഒരു ഭക്തസമൂഹം ആരംഭിച്ചാലോ എന്ന ആശയവുമായി സഹപാഠിയും ആത്മസുഹൃത്തും ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേഷ്ടാവുമായിരുന്ന വയലിൽ പിതാവിനെകണ്ട് കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ഈ ആശയത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും തനിക്കും ഇങ്ങനെ ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതിൽ സന്തോഷം ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞ് മാത്യു ജോസഫിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1956-ൽ അവരുടെ അപ്പന്റേയും അമ്മയുടേയും ഓർമ്മയ്ക്കായി ഒരു കെട്ടിടം പണിതു. വയലിൽ പിതാവിന്റെ അംഗീകാരത്തോടും ആശീർവാദത്തോടുംകൂടി ആ കെട്ടിടത്തിൽ 1958-ൽ മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ആരംഭിച്ചു. മാത്യു ജോസഫ് മർത്താസ് അംഗങ്ങൾക്ക് അനുസരിക്കുന്നതിന് ഒരു നിയമാവലിയും എഴുതിയുണ്ടാക്കി. 1958 മാർച്ച് 11ന് വന്ദ്യപിതാവ് വിസീത്തയ്ക്കായി സ്ഥലം പള്ളിയിൽ വരികയും അന്നേദിവസം സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആശീർവാദകർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്തു. വന്ദ്യപിതാവിന് തദവസരത്തിൽ പാരിതോഷികമായി ഒരു കുരിശും മാലയും ഉപകാരിയായ കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് നല്കുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാപനത്തിന് **'സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്'** എന്ന പേരും നല്കി. അതുകഴിഞ്ഞുള്ള മർത്താസിന്റെ വളർച്ചയിലും സഹോദരന്മാർ ഒരുമിച്ച് പാലായിൽ നുവിഷ്യേറ്റ് ഭവനവും 1973-ൽ പണിതുകൊടുത്തു.

1974-ൽ കടൂക്കുന്നേൽ അച്ചൻ ജർമ്മനിക്ക് പോയപ്പോൾ വയലിൽ പിതാവ് ഏറ്റവും അടുത്ത് പരിചയമുള്ള ഫാ. ലിയോപോൾഡ് സി.എം.ഐ.യെ രണ്ടാമത്തെ ഡയറക്ടറായി നിയമിച്ചു. ആ വൈദീകൻ മാത്യു ജോസഫുമായി മുൻകാല പരിചയം ഉള്ളതും ഡയറക്ടറാകുന്നതിന് മുൻപുതന്നെ മർത്താസിനെക്കുറിച്ച് അറിയാവുന്നതും മർത്താസുകാർക്ക് ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുമാണ്. മാത്യു ജോസഫുമായി ആലോചിച്ച് ആ വൈദീകൻ മർത്താസിനെ വളർച്ചയിലേക്ക് നയിച്ചു. അച്ചനോടൊപ്പം മാത്യു ജോസഫും വ്യക്തിപരമായി ഒരോ സിസ്റ്റേഴ്സിനേയും കണ്ട് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടെക്കൂടെ മർത്താസ് ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതീകവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

ഫാ. ലിയോപോൾഡ് നിയമിതനായ ശേഷം അമനകരയിലും കുടയത്തൂരും സ്ഥലം

വാങ്ങി. അതിന്റെ രൂപ മുടക്കിയതും മാത്യു ജോസഫ് തന്നെയാണ്. മാത്യു ജോസഫ് മുടക്കിയ രൂപ അതാത് സ്ഥലത്തെ കെട്ടിടം പണിക്ക് ഉപയോഗിച്ചു. പിന്നീട് കുടയത്തൂരെ സ്ഥലം വിറ്റ് പള്ളിയോട് ചേർന്ന് വേറെ സ്ഥലം മർത്താസുകാർ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി വാങ്ങി. പാലാ രൂപതയിൽ സേവ്യർപുരം ഇടവകയിൽ മാത്യു ജോസഫിന്റെ നാലാമത്തെ മകൻ ജോർജുകുട്ടിയുടെ ഭാര്യയുടെ പിതാവ് കുരീത്തടത്തിൽ ഐസക് ഇലഞ്ഞി-പിറവം റോഡരുകിൽ നാലര ഏക്കർ സ്ഥലവും എല്ലാവിധ സൗകര്യത്തോടുംകൂടിയ ഒരു വീടും റവ. ഫാ. ഫ്രാൻസീസ് പാട്ടത്തിലച്ചന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പണിയിച്ചു. മാത്യു ജോസഫ് ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തിയുടെ അംഗീകാരമായി ബന്ധുക്കാരൻ ഇത് മർത്താസുകാർക്ക് ദാനമായി നല്കുകയുണ്ടായി.

ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ വാലുമ്മേൽ ഒ.സി.ഡി., ഫാ. എബ്രാഹം കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ അച്ചന്റെ സ്ഥാപനമായ സ്നേഹഗിരി സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സ്പിരിചൽ ഡയറക്ടറായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ടി സ്ഥാപനം വയലിൽ പിതാവിന്റേതാക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടന്നതായി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. 1991-ൽ പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ഡയറക്ടർ ആയിരുന്ന ഫാ. ലിയോപോൾഡിനെ ആ സ്ഥാനത്ത് നിന്നും മാറ്റി. ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് 1991 നവംബർ 22-ാം തീയതി പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ ഒ.സി.ഡി.-യെ നിയമിച്ചു. നിയമന ഉത്തരവ് പുസ്തകത്തിൽ അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ആ കത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ചേർക്കുന്നു. (Page No:)

"In continuation to my talks with you last month................

..............In submitting the report you will make a real evaluation of both the financial state and the religious and spiritual life of the community.

..................As and when need arises you will feel free to approach me for consultation and guidance."

ഈ ലെറ്ററിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്? ഈ ലെറ്റർ എഴുതുന്നതുവരെ സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് ആയിരുന്നു. ഈ ലെറ്ററിൽ നിന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത്, വയലിൽ പിതാവും, പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവും സെന്റ് മർത്താസുകാരും അരമനകൂരിയായും രേഖകളിലൂടെകൂടി അംഗീകരിച്ച അൽമായനായ മാത്യു ജോസഫിനെ സ്ഥാപക സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി രക്ഷാധികാരിയായ വയലിൽ പിതാവിനെ "റിയൽ ഇവാല്യുവേഷനി"ലൂടെ സ്ഥാപകനാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ലേ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു.

1991-ലെ ഡയറക്ടറിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സ്ഥാപകൻ ഇല്ലാത്ത ഒരു ഡയറക്ടറി 1994-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിൽ സ്ഥാപകന്റെ പേര് ചേർക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ച് ഒരു ലെറ്റർ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മർത്താസുകാർക്ക് കൊടുത്തു. ലെറ്ററും അതിന്റെ മറുപടിയും അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ആ മറുപടിക്കത്തിൽ അന്നത്തെ ജനറാളമ്മ എഴുതുന്നു. - "സ്ഥാപകനെപ്പറ്റി തർക്കമൊന്നുമില്ല. എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണല്ലോ?. എങ്കിലും വേണ്ടപ്പെട്ടവർ എടുക്കുന്ന തീരുമാനം നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം."

വയലിൽ പിതാവിനാൽ ആരംഭിച്ച ***ദീപനാളം*** എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ 1994-ൽ "സന്യാസത്തിന്റെ ത്യാഗഭൂമികൾ" എന്ന ഒരു പരമ്പര ജോയി മുത്തോലി എഴുതിയിരുന്നു. ഈ പരമ്പരയിൽ സെന്റ് മർത്താസ് സഭയെക്കുറിച്ചും, മാത്യു ജോസഫ് സ്ഥാപകൻ എന്നും വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പരമ്പര, ജോയി മുത്തോലി ഒരു പുസ്തകമായി 1995-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിലെ അവതാരികയിലും പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവ് മാത്യു ജോസഫിന്റെ ചിത്രം കാണുകയും ''സ്ഥാപകരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാറ്റ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു'' എന്ന് സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സഭാംഗങ്ങൾ സഭാ സ്ഥാപകനെ മാറ്റം ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തി തെറ്റാണെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയല്ലേ ദൈവം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പിച്ചത്.

1997-ൽ പാലാ രൂപതയിലെ ഇടവകകളുടെ ചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആ പുസ്തകത്തിലും മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് ആണ്.

1998-ൽ പാലാ രൂപത, സെന്റ് മർത്താസ് സിസ്റ്റേഴ്സിനെ കാനോനികമായ ഒരു കോൺഗ്രിഗേഷനായി ഉയർത്തിയപ്പോൾ സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് ഒരു ഉപകാരിയായി മാറി.

2000-ാമാണ്ടിലെ അവർണ്ണനീയദാനങ്ങളുടെ സുവർണ്ണ വർഷങ്ങൾ എന്ന പാലാ രൂപതയുടെ സുവർണ്ണജൂബിലി പുസ്തകത്തിലും സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മാത്യു ജോസഫ് ആണ്.

മാത്യു ജോസഫിന്റെ 30-ാം ചരമദിനത്തിൽ വയലിൽ പിതാവിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ "മാത്യു ജോസഫ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പാലായിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് എന്റെ സഹപാഠി ആയിരുന്നു. അതായത് പത്തുപന്ത്രണ്ട് വയസ്സായ കാലം മുതൽ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പരിചയം ആയിരുന്നു...........

.............സെന്റ് മർത്താസ് എന്നു പറയുന്ന ഒരു കന്യകാലയം സ്ഥാപിതമായി. അതിന്റെ പ്രധാന ഉത്സാഹിയും അതിന് നേതൃത്വം നല്കിയതും ജോസഫ് ആയിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം" എന്നും എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പത്തുപന്ത്രണ്ടുവയസ്സുമുതൽ സഹപാഠിയായിരുന്ന മാത്യു ജോസഫിന്റെ കാരിസത്തെക്കുറിച്ച് നന്നായി അറിയാവുന്ന വയലിൽ പിതാവ്, 1979-ൽ മരണമടഞ്ഞ മാത്യു ജോസഫാണ് സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ ഉപജ്ഞാതാവ് എന്ന് സെന്റ് മർത്താസ് സഭയുടെ രജതജൂബിലി പുസ്തകത്തിൽ 04-10-1981-ൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മാത്യു ജോസഫിനെ പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കണമെന്ന് താല്പര്യമുള്ള വൈദീകർക്കും സന്യാസിനികൾക്കും 1950 മുതൽ 1955 വരെയുള്ള അറക്കുളം തിരുഹൃദയ മഠത്തിലേയും 1954 മുതൽ 1970 വരെയുള്ള മൂലമറ്റം തിരുഹൃദയ മഠത്തിലേയും 1956 മുതൽ 1980 വരെയുള്ള സെന്റ് മർത്താസിന്റേയും നാളാഗമത്തിൽ നിന്നും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം.

1998-ൽ മാത്യു ജോസഫിനെ സ്ഥാപകൻ എന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റി എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ കളപ്പുരയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവിന് ഒരു പെറ്റീഷൻ എഴുതി അരമനയിൽ കൊടുത്തിരുന്നു. (അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്) അതിന് മറുപടിയൊന്നും ഇന്നുവരെ തന്നിട്ടില്ല.

1986-ൽ ദിവംഗതനായ വയലിൽ പിതാവ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലമത്രയും സെന്റ് മർത്താസ് സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫ് ആണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സമർത്ഥിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം

പ്രഥമ അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപകനോടൊപ്പം

ഈ ആദ്യപ്രസിദ്ധീകരണം ഒരു ആധികാരിക രേഖകൂടിയാണ്

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നിയമാവലി – ചരിത്രസംഗ്രഹം

1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ആ എളിയ സംഭവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ ശ്രീമതി ബ്രജീത്തായുടെയും മക്കളുടെയും, സഹോദരനായ ശ്രീ. മാത്യു വർക്കിയുടെയും സമ്പൂർണ്ണസഹകരണം പ്രസ്തുത സംരംഭത്തെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. അന്ന് മൂലമറ്റം വികാരിയായിരുന്ന പുഞ്ചക്കുന്നേൽ ബഹു. ദേവസ്യാച്ചനാണ് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചത്.

DIRECTORY -1991 : INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India. **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.**

2006-ൽ ഒരു ക്രിസ്റ്റ്യൻ ഡയറക്ടറിയിൽ ഫൗണ്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ എന്നെഴുതിയ ഒരു രേഖ മർത്താസുകാർ പുറത്തിറക്കിയത് കാണുന്നതിന് ഇടയായി. അതിൽ 1992 വരെ മർത്താസുകാർ സ്ഥാപകനായി രേഖപ്പെടുത്തി അംഗീകരിച്ചിരുന്ന മാത്യു ജോസഫിന്റെ പേര് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു.

Indian Christian Directory 2006 -ൽ സെന്റ് മർത്താസിനെപ്പറ്റി യുള്ള വിവരണം (Page 927)

282. St. Martha's Congregation (SMC)
Founder : Mar Sebastine Vayalil, 1958.

Charisam and Apostolate	**: To serve the poor especially the women and children**
Superior General	**: Sr. Snow Mary, St. Martha's Generalate, Vallichirra P.O., Pala, Kottayam Dt.,**

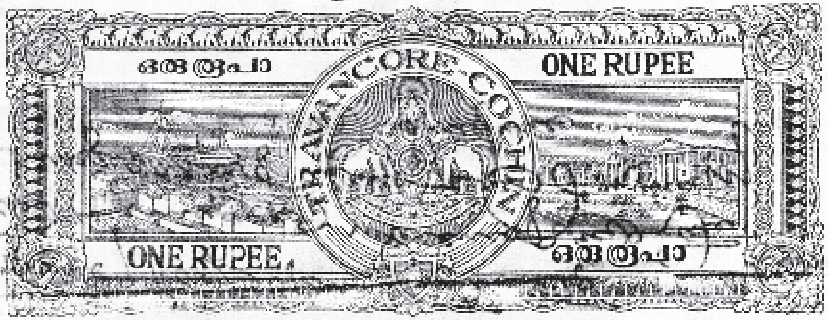
ഒരു രൂപാ
ONE RUPEE
TRAVANCORE-COCHIN
ONE RUPEE
ഒരു രൂപാ

[illegible]

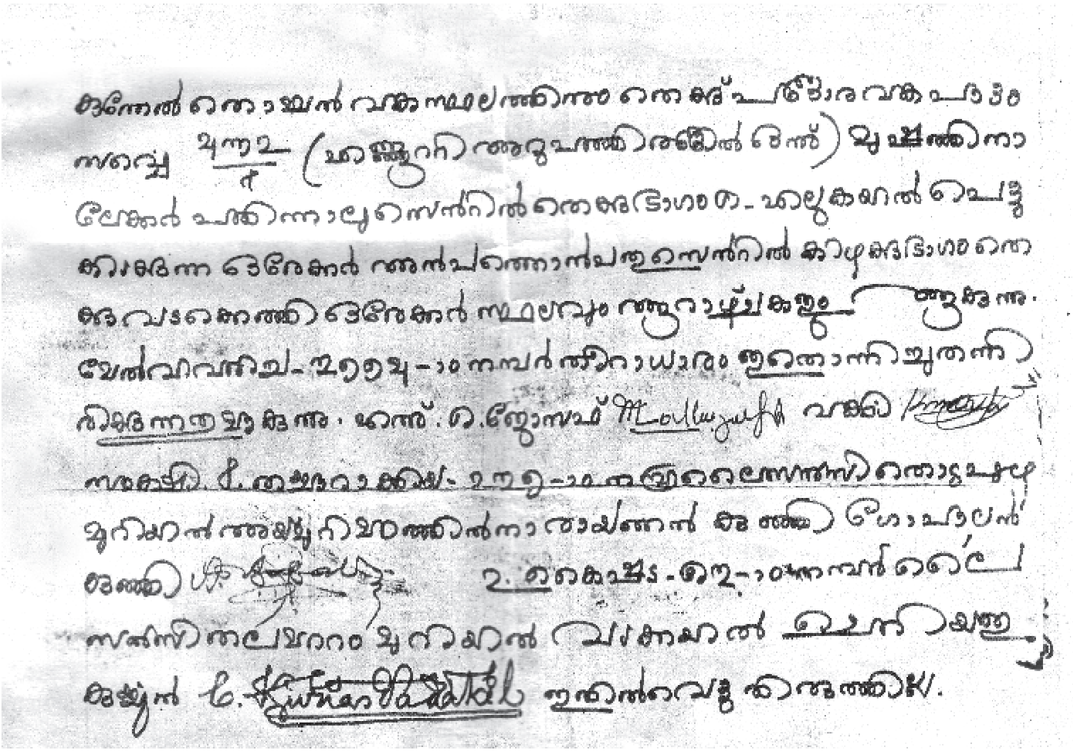

മാത്യു ജോസഫും മാത്യു വർക്കിയും കൂടി പിണക്കാട്ടുകാരുടെ കൈയിൽ നിന്നും ഒരേക്കർ അൻപത്തൊൻപത് സെന്റ് സ്ഥലം ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അൻപത്തിനാലാമാണ്ട് തീറുവാങ്ങി. അതിൽ ഒരേക്കർ സ്ഥലം ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിത്തി അൻപത്തിനാലാമാണ്ടിൽ തന്നെ തിരുഹൃദയമഠംകാർക്ക് ഇഷ്ടദാനമായി എഴുതികൊടുത്തു. അതിന്റെ ആധാരമാണ് മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാക്കിയുള്ള അൻപത്തിയൊൻപത് സെന്റ് സ്ഥലം ഇന്നും മാത്യു ജോസഫിന്റേയും മാത്യ വർക്കിയുടേയും പേരിൽ കിടക്കുന്നു. മേൽപടി സ്ഥലമാണ് ഇന്നും മർത്താസുകാരുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്നത്. മേൽപടി സ്ഥലം വയലിൽ പിതാവിനോ, സെന്റ് മർത്താസ് സഭയ്ക്കോ എഴുതികൊടുത്തിട്ടില്ല. രണ്ടായിരത്തി എട്ടിലും മേൽപ്പടി വസ്തു മാത്യു ജോസഫിന്റേയും മാത്യു വർക്കിയുടേയും പേരിൽ കിടക്കുന്ന വില്ലേജിലെ ഒരു രേഖയും അടുത്ത പേജിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

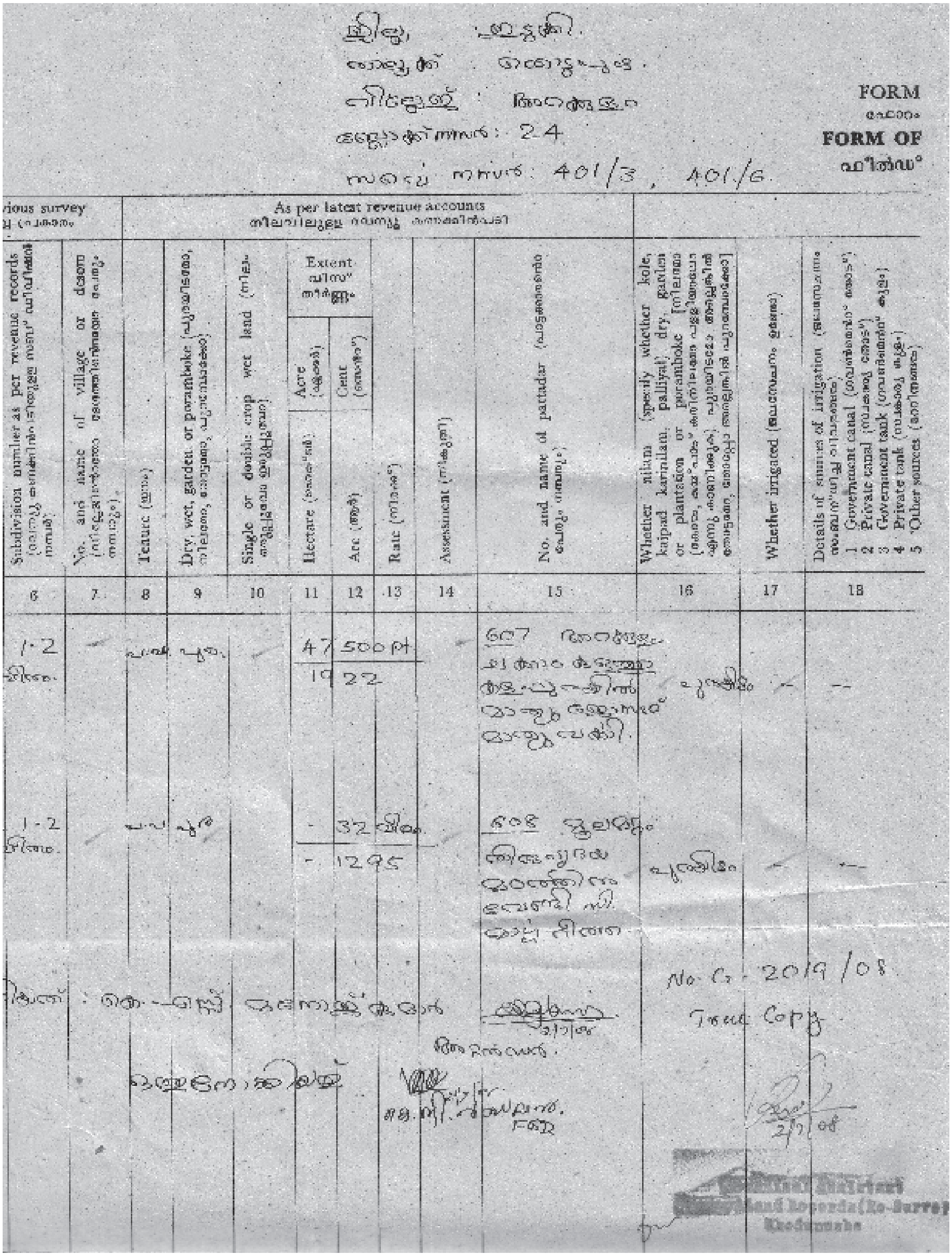

FORM

FORM OF

ജില്ല: ഇടുക്കി.
താലൂക്ക്: തൊടുപുഴ.
ബ്ലോക്ക് നമ്പർ: 24
സർവ്വെ നമ്പർ: 401/3, 401/6.

Previous survey		As per latest revenue accounts										
Subdivision number as per revenue records	No. and name of village or desom	Tenure	Dry, wet, garden or poramboke	Single or double crop wet land	Extent Hectare	Are	Rate	Assessment	No. and name of pattadar	Whether nilam, kaipad karinilam, palliyal, dry, garden or plantation or poramboke	Whether irrigated	Details of sources of irrigation: 1 Government canal 2 Private canal 3 Government tank 4 Private tank 5 Other sources
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1·2 [illegible]	-	[illegible]		-	47 / 19	500 pt / 22		-	607 [illegible]	പുരയിടം	-	-
1·2 [illegible]	-	[illegible]			- / -	32 [illegible] / 1295			608 [illegible]	പുരയിടം	-	-

No. C. 2019/08

True Copy

2/7/08

2008-ൽ കരംകെട്ടിയപ്പോൾ മേൽപ്പടി മർത്താസിന്റെ വസ്തു
മാത്യു ജോസഫിന്റേയും മാത്യു വർക്കിയുടേയും പേരിൽ കിടക്കുന്ന രസീത്.

2004 ഏപ്രിൽ 7ന് സത്യദീപത്തിൽ വന്ന എഡിറ്റോറിയൽ

സത്യം ഇന്നും ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നു

എഡിറ്റോറിയൽ

'എന്താണ് സത്യം' എന്ന പീലാത്തോസിന്റെ ചോദ്യം ഇന്നും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ആധുനികമനുഷ്യരും സ്വാർത്ഥലാഭത്തിന്റെ മോഹങ്ങളിലാണ് സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നത്. സത്യത്തെ അറിഞ്ഞാലും അറിയാത്തവരെപ്പോലെ കാര്യസാധ്യത്തിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തവരുടെ സമൂഹത്തിൽ കുതിരകയറുന്നവരുടെ എണ്ണം കൂടുന്നു. അപരന്റെ നെഞ്ചിൽ ചവിട്ടി നില്ക്കുന്നതിന് അതിവിദഗ്ദ്ധമായ ന്യായീകരണം കണ്ടെത്തുന്നവർ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വർദ്ധിക്കുകയാണ്.

കുറ്റമില്ലാത്തവനെ കുറ്റക്കാരനായി പീലാത്തോസ് വിധിച്ചത് 'ഞങ്ങൾക്ക് ഒരേ ഒരു രാജാവേയുള്ളൂ, അതു സീസറാണ്' എന്ന അലർച്ചയിലെ വിമർശനത്തെ ഭയന്നാണ്. യഹൂദരുടെ രാജാവെന്ന കുറ്റമാരോപിച്ചു നിഷ്കളങ്കൻ പിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ് സത്യത്തെ കണ്ടത് ഗവർണ്ണറെന്ന അധികാരകസേരയിലാണ്. അവനെ ക്രൂശിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ താൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടും, തന്റെ കസേര തെറിക്കുമെന്ന സത്യം പീലാത്തോസിനെ തുറിച്ചു നോക്കി. കൈ കഴുകിയാൽ തീരാത്ത കറയുള്ള വിധിവാചകം മനുഷ്യപുത്രന്റെ കുരിശുമരണത്തിൽ കലാശിച്ചു. സത്യം വിളിച്ചു പറയുന്നവരെ വിഡ്ഢികളും, ഭ്രാന്തന്മാരുമാക്കുന്ന തന്ത്രങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നവർക്കാണല്ലോ ഇന്നും സ്ഥാനമാനങ്ങൾ. സത്യത്തെ തന്ത്രപൂർവ്വം വളച്ചൊടിക്കുന്നവരുടെ തലമുറ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.

കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ്, പല്ലിനു പകരം പല്ല് എന്ന യഹൂദനിയമത്തിനെതിരെ ഒരു കരണത്തടിക്കുന്നവന് മറുകരണം കാണിച്ചു കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞവൻ നിയമലംഘകനായി. 'സാബത്തിൽ വേദനിക്കുന്നവനെ സുഖപ്പെടുത്തിയവൻ' വിപ്ലവകാരിയായി മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടു. നിയമജ്ഞരുടെയും ഫരിസേയരുടെയും സത്യം നിയമത്തിന്റെ നൂലാമാലകളിൽ മനുഷ്യരെ ചൂഷണം ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. അതു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്ഥാനമാനങ്ങളും പണവും ഇല്ലാതാകുമെന്നു പേടിച്ചവർ പ്രതികരിച്ചു. സത്യം വിളിച്ചുപറഞ്ഞവനെ അവർ ഇല്ലാതാക്കി. സ്വന്തം സാമ്രാജ്യങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവാൻ ആരെയും കൊലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നവരുടെ കൊലവിളിയായിരുന്നു അവനെ ക്രൂശിക്കുക എന്ന ആരവം.

യേശുവിന് സത്യം ദൈവപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം അപരനു വേണ്ടി സ്വന്തം ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതിലായിരുന്നു. 'ഞാൻ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാണെന്നു' പറഞ്ഞവനിൽ സത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ഉണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനായി സ്വയം ബലിയർപ്പിച്ചവന്റെ സത്യം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചകടന്ന് ഉയിർപ്പ് ഞായറാഴ്ചയിലെ ഹല്ലേലുയ്യ സംഗീതത്തിലെത്തി.

കാൽവരിയിൽ സത്യത്തിന്റെ വിജയഭേരി "അവർ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്ന് അവർ അറിയില്ല, അവരോട് ക്ഷമിക്കണമേ" എന്ന വാക്കുകളിലാണ്. എല്ലാ കൊള്ളരുതായ്മകൾക്കും നീതീകരണം കണ്ടെത്തുന്നവർ ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കാൻ ഏറ്റവും ശക്തിയും, വേഗതയുമേറിയ മിസൈലുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്ന മത്സരത്തിലാണ്. പീരങ്കികളും, അത്യാധുനികയുദ്ധോപകരണങ്ങളും ഇല്ലാത്തവർ ശത്രുസംഹാരത്തിനായി മനുഷ്യബോംബുകളെ നിരത്തിലിറക്കുന്നു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ന്യായീകരിക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിലും സഭയിലും സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചെടുക്കുവാൻ അപരനെ ചെറുതാക്കുകയും വിഡ്ഢിവേഷം കെട്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാന്യന്മാരായി വിലസുന്നു. നുണകളുടെ സത്യവത്കരണമാണ് ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രവണത. ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനായിരുന്നിരിക്കാം - ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു വലിയ ഭ്രാന്തനായിരുന്നിരിക്കാം. ഒരു വിഡ്ഢിയെപ്പോലെ അവനെ നിശബ്ദനാക്കാം. മുഖത്തു തുപ്പാം. ഒരു പിശാചിനെപ്പോലെ കൊല്ലാം. പക്ഷേ, ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് മഹാനായ ഗുരു എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്തെ പരിഹസിക്കരുതെന്ന് സി.എസ്. ലൂയിസ് എഴുതുന്നു. 'നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കുക' എന്ന വാക്കുകളിൽ വിദ്വേഷത്തിന്റെ കണികപോലും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും തുടച്ചു മാറ്റുവാൻ ക്രിസ്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഒരു ഗോതമ്പുമണി നിലത്തു വീണഴിയുന്നതുപോലെ നമുക്കുവേണ്ടി ജീർണ്ണത സ്വീകരിച്ച ക്രിസ്തു കാര്യലാഭത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ തെറ്റിക്കുന്ന ത്യാഗമാണ് നമ്മിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

ഹൃദയമരവിപ്പിൽനിന്നും ഹൃദയ ആർദ്രതയിലേക്കുള്ള വഴിയാണ് കാൽവരിയിലേക്കുള്ളത്. നിസ്വാർത്ഥതയുടെ പുറപ്പാടാണത്. മിഥ്യയിൽനിന്നും സത്യത്തിലേക്കുള്ള പാത. അപമാനങ്ങൾ സഹിക്കാനും സത്യം വിളിച്ചു പറയാനുമുള്ള സാഹസത്തിന്റെ കുരിശിൽ നിന്നുമാത്രമേ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ വിജയത്തിലേയ്ക്കു കുതിക്കാനാവുകയുള്ളൂ.

ശാലോം 2009 ജൂലൈ ലക്കം എഡിറ്റോറിയലിൽ നിന്ന്:

എല്ലാ വിജയികളുടെയും ജീവിതത്തിൽ പരാജയങ്ങളും വീഴ്ചകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. - ഒരിക്കലെങ്കിലും പരാജയം നേരിടാത്തവർ ആരുമുണ്ടാകില്ല.

അപ്പസ്തോലന്മാർ എല്ലാവരും ഒരിക്കൽ പരാജയപ്പെട്ടവരാണ്.

വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹത്തിനും പരാജയം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിയമദാതാവും ഇസ്രായേലിനെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജനനേതാവും ആയ മോശയും ജീവിതത്തിൽ തോല്വി ഏറ്റുവാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവാനായ രാജാവും ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിനിണങ്ങിയ മനുഷ്യനുമായ ദാവീദും ജീവിതത്തിന്റെ പരീക്ഷകളിൽ തോൽവിയടഞ്ഞവനായിരുന്നു. പക്ഷെ തോൽവി പറ്റിയെങ്കിലും വിജയകരമായ ജീവിതങ്ങളായി അവർ മാറി. കാരണം പരാജയത്തെ അന്ത്യമായി അവർ കണ്ടില്ല.

സംഭവിച്ചതെല്ലാം
നല്ലതിന്

സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം
നല്ലതിന്

ഇനി സംഭവിക്കുന്നതും
നല്ലതിന്

എറണാകുന്നി ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ
സെന്റ് മർത്താസ് സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ
ഉപജ്ഞാതാവ് പരേതനായ
മാത്യു ജോസഫിന്റെ ഭാര്യ ബ്രിജീത്ത
നിര്യാതയായി

ഞങ്ങളുടെ വത്സല മാതാവ് ചക്കൻകുളത്ത് കളപ്പുരയിൽ ബ്രിജീത്ത (97) നിര്യാതയായ വിവരം വ്യസനസമേതം അറിയിക്കുന്നു. സംസ്കാരശുശ്രൂഷകൾ ഇന്ന് (18-02-2010 വ്യാഴം) ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ടു മണിക്ക് സ്വവസതിയിൽ ആരംഭിക്കുന്നതും തുടർന്ന് മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോർജ് ഫൊറോനപ്പള്ളി സിമിത്തേരിയിലെ കുടുംബകല്ലറയിൽ മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കുന്നതുമാണ്. ബന്ധുമിത്രാദികൾ ഇതൊരറിയിപ്പായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. (പരേത പാലാ ഞാവള്ളി തെക്കേൽ പുതിയടത്തു പ്രാവിൽ കുടുംബാംഗം)

മക്കൾ:	മരുമക്കൾ:
സി. ഫിദേലിസ് സി.എം.സി. മുണ്ടങ്കൽ	
മത്തച്ചൻ വെള്ളിയാമറ്റം	ഏലിക്കുട്ടി പൂവത്തിങ്കൽ, തുടങ്ങനാട്
സി. ഡോ. മേരി ജോസഫൈൻ എസ്.എച്ച്. കുളമാവ്	
കുര്യാച്ചൻ മൂലമറ്റം	മേരിക്കുട്ടി മറ്റപ്പിള്ളിൽ പ്രവിത്താനം
പാപ്പച്ചൻ (**Late**) മൂലമറ്റം	ലിസമ്മ കിഴക്കേക്കര, കുറുമണ്ണ്
സി. ഡോ. ബെറ്റി എസ്.എച്ച്. പാലാ	
ജോയമ്മ വടകര	ഡോ. എഫ്രേം കദളിക്കാട്ടിൽ
ജോർജുകുട്ടി സുൽത്താൻ ബത്തേരി	അച്ചാമ്മ കുരീത്തടം, ഇലഞ്ഞി
മോളി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി	ഡോ. ജോയി മടുക്കക്കുഴി, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി
ജോയി മൂലമറ്റം	ഡെയ്സി കട്ടക്കയം

ബ്രിജീത്ത ജോസഫിന്റെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക്
മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട് നേതൃത്വം നൽകുന്നു.

(വയലിൽ പിതാവ് ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ)

സെന്റ് മർത്താസിന്റെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകരണം

സെൻറ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട്, പാലാ

1979

രക്ഷാധികാരികൾ

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ

മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ

പ്രഥമ അംഗങ്ങൾ സ്ഥാപകനോടൊപ്പം

(ഈ ആദ്യപ്രസിദ്ധീകരണം ഒരു ആധികാരിക രേഖകൂടിയാണ്)

സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നിയമാവലി – ചരിത്രസംഗ്രഹം

1956 നവംബർ 7-ാം തീയതി പാലാ രൂപതയിൽ മൂലമറ്റത്തുള്ള മാതൃഭവനത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടിയാണ് സെന്റ് മർത്താസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ബീജാവാപം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഭക്തനും ഔദാര്യനിധിയും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കളപ്പുരയിൽ മാത്യു ജോസഫിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ആ എളിയ സംഭവം.

(വയലിൽ പിതാവ് ദിവംഗദനായതിന് ശേഷം മർത്താസുകാർ ഇറക്കിയ ഡയറക്ടറി)

DIRECTORY -1991 : INTRODUCTION

The Community of the Martha's Sisters had its beginning at Moolamattom (Idukki Dt.) in the diocese of Palai, Kerala, India. **This spiritual movement should certainly be attributed to the stirring of the Spirit through the agency of a layman of pious disposition. character and vision - Mr. Mathew Joseph Kalapurayil. It was his long cherished desire to start an institution for women.**

സ്ഥാപക പിതാവ് ശ്രീ. മാത്യു ജോസഫ് കളപ്പുരയുടെ ശവമഞ്ചത്തിനടത്ത് സെന്റ് മർത്താസിലെ മക്കൾ